

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

46.

Atul

ANTONII OLIBANI
CIVIS HONORATI BARCIN. IN
ALBO CONSCRIPTI, ET REGII

Senatoris ac fisci Patroni Commentarius, ad vsat.
Alium namq. de Iure fisci. lib. 10.
constit. Cathalonix.

PARVVM QUIDEM OPVS AC LEVIDENSE,
sed tamen utile ac necessarium, ad legum & constitutionum Cathalo-
nix vsaticorumq. Barchinon. intelligentiam: & ad demonstrandum
proprium regum officium, ac vere regium, quod in liberatio-
ne vi oppressorum de manu calumniantium, & affli-
ctorum subleuatione, positum est &
constitutum.

Huic accessit & adiuncta est brevis summa & explicatio iurium regalium, quae Rex
Aragonum, & Comes Barcinonae exercet, cum debita moderatione in bonis, & perso-
nis ecclesiasticis prouinciae Cathalonix: omnibus iudicibus, tam ecclesiasticis,
quam secularibus, & aduocatis in Regio Senatu causas tractantibus.
conueniens & valde accommodata.

Ad spectabile virum, D. Didacū de Couarruijs, vicecancellariū.

Nec sumit, aut ponit.
1627

CVM LICENTIA, ET PRIVILEGIO.
Barcinone, Ex Typographia Gabrielis Graells, & Geraldī Dotil. 1600
Expensis Michaelis Menescal.

Lo Duch de Feria Lloctinent y Capita general.

PER quint per part de vos Miquel Manescal librater de la present ciutat de Barcelo
na nosos estat supplicat, vos donat licència de imprimir y vendre en libre intitulat
Comentarius in Usaticum Alium namq. de Iure Fiscali libro decimo Constitutionum,
Compost per lo Magnific. y amat Conseller de la real Magestad lo Doctor Antoni Oli-
ba del Real consell y Aduocat fiscal. En osist lo dit libre esser molt útil y profitos y atte-
nent les bones parts y moltes lletres de dit M. Oliba y lo quant se han de estimar sos tre-
balls y que comue al be publich se imprimesca. Per tenar de la present vos donam y con-
cedim licència que pugau fer imprimir y vendre lo dit libre manant expressament a
tots y qual seuol Estampers, y altres qual seuol persones que durant lo tēps dauall scriu
no imprimesca ni imprimir ni vendre faga sens orde y licència vostra lo dit libre sots pe-
na de perdre tots los libres imprimits mollos y aparells de la impressio y extra de sinch
cents florins de or de Arago als reals cofrens applicadors y dels bens dels contra fahents
irremissiblement exigidors sots la qual pena diem y manam no res menys a tots y qual
seuol Veguers Balles Sotueguers Sotsballes y altres qual seuol officials axi Reals com de
Barans y mayors com menors que la present nostra licència a vos dit Miquel Manescal
tinguen guarden y obseruen tenir guardar y obseruar faga y contra no tinguen en ma-
nera alguna si la gracia de sa Magestad tenen charay en la pena pre dita desijeno in-
correr. la qual licència volem sia duradora per deu anys del dia dela data infra scripta
en auant compradors. Dat en Barcelona a deu de Febrer. MDC.

El Duq. de Feria,

V. Rouirola Cancellarius.

V. Fontanet.

R. Thesa.

Gabriel Olzina.

155
449

K

SPECTABILI VIRO
ET OMNIVM LAVDANDARVM

Artium, ac iuris diuini, & humani gloria or-
natissimo, D. D. Didaco de Couarru-
uijs, Vicecancellario optimo
& meritissimo,

Antonius Olibanus. S.

MAGNAM, si memoria tenes, spectabilis vir,
superiore anno in hac prouincia contentionem
excitarunt milites S. Ioannis Hierosolimitani,
nationis Aragoniæ, & Valentiniæ, cum militib.
Cathalanis illius ordinis, super Cōmandis &
præceptorijs Castellaniæ Ampostæ, sitis in Prin-
cipatu Cathalonie litigantes: magnam, non mo-
do in populis ipsarum præceptoriarum, illorumq. vicinis, sed in ci-
uitatib. ipsis Barcelona, Dertusa, Ilerda, & in consistorio deputato-
rum Cathalonie, atq. adeo in ipso regio senatu sacroq. concilio,
altercatione comouerunt. nulla fuit vnquam in regio senatu altercatio
maiorib. habita clamorib. maiore animorū cōtentione, acriore cura,
vehementiore studio. status enim causa in summo erat, cū de legū
potestate in comitijs, que in magna, & sancta veneratione habentur
sancitarum ageretur, & de sententijs in curia Romana latis exequē-
dis. Hinc trium sententiarum rotalium auctoritas allegabatur: inde
legum huius prouincię potestas, pro qua tuenda, ac defendenda
insurrexerant omnes istius prouincię nobiles, omnes milites,
populi vniuersi, generale deniq. Cathalonie. præmebatur senatus au-
toritate sententiarum in curia Romana latarū in fauorē Valēti-
norum & Aragonensium: literis monitorialib. vrgebatur cōminationib.
cenfurarū, relaxationib. aggrauationib. & reaggrauationib. firmare
de iure aduersus tantā molē cenfurarū senatores in regio bancho,
iuxta patrię iura & mores receptos noluerūt: quia apostolicis cō-
minationib.

* 2

minationib. & censurarū relaxationib. deferendū esse putauerūt. sin-
dicū generalis Cathalonie de obseruatione legū, iā olim regnantib.
Alfonso iij. & Carolo. V. sancitarū, & nouissime in curia anni 1585.
confirmatarum opponentem, repellere aut reijcere non poterant.
iuramentum enim, quod de illarum obseruatione prestitum erat,
homagium datum, sententia excōmunicationis sponte suscepta de-
ducebantur. periurij, baufie & infidelitatis pœna, excōmunicatio-
nis incurfio pretebantur. vtrinq. ex scripto agitur; vtrinq. de
suprema potestate disceptatur: hinc legum promulgatarum, inde
rerum in curia romana iudicatarum. Senatus in omnib. cunctatur:
diē iudicij sepe differt; comperendinandum putat: fructus cōmen-
darū secundum leges patrie in tuto ponit, vt cui deberentur, forent
salui: iurisdictionib. præceptoriarum idoneos magistratus adsignat,
qui iustitiam administrando, vasallos cōmendarum in pace & otio
retineant, & iura tueantur. mittit legatos ad regem, ad regium sum-
mū concilium: ad legatum Apostolicum; ad sanctissimū Rom. Pō-
tificem. omnia suscipit, censuras reuerenter sustinet. conqueritur de
afflictione, de oppressione; de censurarum ecclesiasticarum cōtinua
& nunquam intermissa relaxatione. nullus ex postulationib. locus
relinquitur. appellat ad sanctiss. Romanum Pontificē eiusq. sanctā
& Apostolicā sedem. in appellationib. grauamina singula exprimit;
senatū in nulla culpa esse demonstrat: obedientiā suam, in summū
Pontificem & eius legatos mandataq. Apostolica profitetur & sem-
per sinceram, integram & illibatam fuisse testatur: causam alia via
tractandam vrgentib. Aragonensib. & Valentinis insinuat: negotia
ecclesiastica in Regia Audiētia aliter tractari debere: iura regalia re-
gis & regni non posse turbari: de sententijs Rotalib. sepe alias in se-
nato fuisse disceptatum, sed instatam executionem secundum leges
prouincie, & breui perfectam. Non esse credendum Romanum Pō-
tificem, qui omnium prouinciarum iura, & bonos ac laudabiles mo-
res tueatur, vno verbo, totam obseruationem legum, ac iudiciorum
huius prouincie, multis vigilijs excogitatam atq. inuentam velle
euertere. Sed Ferdinandus Ruicius, qui causam tractabat, vir bonus
& nobilis ac cum primis diligens, attamen Aragonensis, instat, vr-
get, infectatur; illud sibi putat, muros & saxa penetraturus nunquā
deserit, rebus sic agitatis & ciuitatib. Dertusensi & Barchinonensi,
ipsoq.

ipsoq. regio senatu censuris ecclesiasticis vsq. ad cessationem à di-
uinis, grauatis et oppressis, nuntius et legatus apostolicus, qui in cu-
ria regis domini nostri de causa cognoscebat, rege vel annuente vel
insinuante, mittit in hanc prouinciam auditorem suum Petrum Ben-
nium, virum optimum et doctorem iurium egregium cum man-
datis, vt omnia recognoscat accurate ac diligenter. Hic processu in
regia aud. facto, sepius recognito & procedimentis omnib. ab exor-
dio repetitis, senatum regium nullam culpam, nullum contemptū
in mandatis apostolicis commississe intelligit, innocentem videt; vti-
litati commendarum & commendatorum consuluisse animaduertit,
fructuum perceptorum valoris multorum millium ducatorum
prætia deposita in tabula ciuitatis Dertusę reperit, senatum ergo ad
cautelam à censuris absoluit. transeo cetera, nota est enim historia.
hic ego vehementer stomachabar, dum omnia mecū confero, me-
moriaq. totam rei seriem repeto, & procedimenta, quę in ea cau-
sa me presente & in regia Audiētia, cum alijs senatoribus seden-
te in xij ferme annis facta fuerunt, ante oculos pono: indigneq. fe-
rebam tam negligenter negotium fuisse tractatum, in causa ex pre-
tis iurib. patrie processum vel aduocatorum ignorance, vel iudi-
cum negligentia, ad quos pertinet supplere iura, quę desunt partiū
aduocatis. Etenim, si sententiarum rotalium executio fuisset po-
stulata secundum formam in nostris legibus traditam; si seruatis
regalibus iuribus, quorum defensionem non tantum regius sena-
tus, sed tota etiam prouincia eo grauius ardentiusq. suscipit, quod
ad deminutionem & læsionem regalis dignitatis, nisi retineantur,
proprijs accedunt: si more maiorum retento, si stilo regia aud.
in similib. causis semper seruato, breui causa fuisset expedita. Assiste-
tiam enim regie mantis, vel auxilium brachij secularis, pro exe-
quendis sententijs rotalibus senatus, si hæc vel alia legitima reme-
dia, secundum leges ac mores nostrę prouincie petita fuissent,
non denegasset; contra nouissimas constitutiones, quas syndictis
generalis obseruari instabat, nihil egisset; iura sua partibus salua-
set et illesā dimississet: causam sine debito terminasset, rem to-
tā à suo tribunali iudicioq. ablegasset. Ego vero hęc occasionē, quę
mihi senatorum postremo et infimo, oblata fuit, commodam &
idoneam iudicaui, vt qua possem diligentia horis futuris & feria-

tis, totam hanc regalium iurium, quæ in hac prouincia retinentur, & in pertractandis negotijs ecclesiasticis, quæ aliquando in regia audien. occurrunt, seruantur, quæstionem altius repeterem, & breui summa comprehenderem, receptamq. illorum praxim & vsum explicarem, antiquorum traditiones & frequentiores in his obseruationes, quæ nostra ætate obliuioni penè traditæ sunt, & intenebris sepultæ, repetendo & exfuscitando. Nulla est enim pars iuris nostri, si commune ius cathalanorum spectes, post centum ab hiuc annis et amplius, peiore conditione habita, quam ista de iuribus altis & regalibus obseruandis, in rebus et personis ecclesiasticis, quoties de illis contingit in regijs tribunalibus disceptari. Nam qui cæteras partes se tenere profitentur, hanc rejiciunt quasi barbaram, & ab antiquis doctoribus cathalanis male & confuse explicatam: vel qui in hanc potissimum operam ponunt suam, facile damnum patiuntur ceterarum. itaq. ad tabelliones peritiores hæc iuris nostri pars reiecta est, & à nostris doctoribus pro derelicto habita. quod malum in vniuersa iuris cathalonici disciplina serpet ex multis annis et longius indies progreditur Non enim in tribunalibus allegantur cõmentaria Thomæ Meris, guillemi vallisicæ, Iacobi Iudaici, Iacobi Calicij, Ioannis Socarratis, Iacobi Marquillis: non maiorum nostrorum sententiæ. sed nec Bartoli, Baldi, Castrensis, Alexandri dicta egregia: sed qui heri aut nudiustertius primum ad curiam venit, qui duas aut tres ad summum schedulas vt cumq. composuit, pleno ore recitat Auendanum, gomesios, lupos, menochium, mascardum, cuiacium, Gregorium & alios sexcentum huius classis doctores, viros equidem doctissimos & de nostra Iurisprudencia bene meritos, ac venerandos patres, sed in controuersis negotijsq. huius prouinciæ tractandis & dirimendis, secundos aut tertios. neq. enim legum nostræ prouinciæ antiquiorum, quas vltimos nuncupamus, verba plerumq. absoleta, aut aliorum iurium, quæ successiustemporibus sancita fuerunt, explanabunt itali, galli, lusitani, castellani doctores, quantumnis licet excellentes; sed eorum significatio et intelligentia ex nostris sumenda est. quod Auendanus in dictionario bene animaduertat. iam vero praxim, quæ propria quedam facultas est ac disciplina & ars artium, vnde melius quis addiscet,

addiscet, quam ex nostrorum frequenti lectione. quid dicam de veteriore sententia, cum lex plures potest recipere sensus. Hic ego Thomam Merem a mortuis excito aduocatorum sui temporis vel temeritatem vel insipientiam redarguentem. Calicium quoque in testem voco, ducentis fere ab hinc annis vita functum, hinc enim sic ait, sic de his scribit. ius nouum cathalonie derogat iuri romano antiquo. & ideo male faciunt aduocati hodie in cathalonia, qui formant libellos in actione iniuriarum, iuxta P. pœna. instit. de Iniur. cum ipsos libellos debeant formare iuxta dispositionem vltimorum. Et forsitan iudex ex officio posset libellos rejicere. l. prima. D. de offic. adfess. cum ibi notat. in glo. libellis. hæc Calicij. Audi nunc, si placet Merem. a multis, ait, parum curatur de iuribus patriæ. non enim curant, nisi de legibus romanis & dictis doctorum italicorum. & rursus. scribo inquit, quia opus est his scriptis, & vt dem occasionem alijs, vt potius curent de legibus & consuetudinibus patriæ, quam de vltimis italiæ. quia de illis non debemus habere rationem, nisi in adiutorium vel subsidium. nonne ridiculum est ignorare iura patriæ, & curare de alienis. prius debemus curare de domo propria, quàm de aliena. & practicando, legendo, studendo & scribendo multum video errari in iudicijs, quia plures iudicatur per iura communia, quam per iura patriæ, quæ habemus iurata & sub precepto. & reliqua. Hæc causa fuit, vt ego per pauca ex nostris obseruarem, ad explicandas causas ecclesiasticas, quæ quandoq. in regio senatu occurrunt, seruatis regalibus iuribus & iudiciorum antiquo more, necessaria & opportuna. scripsi sane, vt potui, raptim videlicet, & subscripsi (vt aiunt) operis; scripsi fateor, vt scopas dissolutas. institueram autem opus laboris, vt ego animo conceperam, trium mensium, aut quatuor ad summum. quod Calendis. Iulij anni. 1598. inceperam, recenti ad huc facti memoria. sed successerunt infiniti prope labores: vxoris diuturna infirmitas, & vita languens, filiole charissime grauissimus morbus, & post longam afflictionem, heu, mors prematura, quæ mihi maximum dolorem & animi langorem attulerunt, meq. penitus ab hoc instituto, refrigerato pre luctu, inuentionis amore retardarunt. successerunt comitia regia, maximo incolarum totius prouinciæ, concursu

curfu, in hac ciuitate celebrata; magni sane non dicam laboris, sed
sudoris. in quibus pars aliqua sollicitudinis, nobis cum alijs regij
senatus doctoribus obtigit, tua humanitate & summa modestia de
mandata. quamobrem opusculum nostrum bona mente inchoa-
tum, multis occupationibus intermissum & interruptum, tan-
dem quo potuit studiorum cursu, peruenit ad vltimum. Tibi vero
spectabilis vir, dicandum censui, penes quem debet esse regalium
iurium huius prouincię & aliorum regnorum corone Aragonum,
summa defensio, firmissimū propugnaculū, vtilis grati mei in te animi
testimoniū & cōfirmatio manifesta: & vt ego quoq. munusculū ali-
quod tibi offeram, quem tota hęc prouincia mirifice ac diligen-
ter colit & obseruat. tantum enim se tibi debere confitetur, pro
tuis multis ac magnis in nos officijs ac beneficijs, pro indefesso la-
bore cum animi moderatione, in tractanda illa infinita prope nego-
tiorum multitudine, quę in comitijs occurrerunt: in placandis
animis expostulantium, in conciliandis discordijs, in sedandis pro-
cellis quorundam aestuantium: sunt enim cathalani vt Mieres scri-
bit, valde animosi & habent spiritum in naribus, sed tamen ratione
placabiles & ad equabilitatem propensi; in definiendis controuer-
sijs; in reformandis legibus ac moribus totoq. reipub. statu; in
constituendo nouo iure: in liberandis vrbibus & populis ab one-
rum pondere & grauitate; in militia decoranda & illustranda; in
omnibus prouincialibus honestandis & ornandis; in omni deniq.
officij ac beneficij genere, quo Cathalanos & prouinciam
totam vir bonus & fidelis regius consiliarius potuit iuuare, vt om-
nes non modo nobiles & ciues, sed cuncti etiam prouinciales; ipse
ciuitates, ecclesię, monasteria, hospitalia: ipsa deniq. prouincia
vniuersa aperte palamq. predicent, in conspectu, in oculis omni-
um, beneficia regia, gratias & dona multa et maxima, quę hoc
tempore rex. & dominus noster magnanimus, alti & excelsi
animi princeps, primo suo ingressu, contulit largiter & regia
magnanimitate erogauit, tuis quoq. optimis ac fidelissimis con-
silijs deberi. Hęc est omnium vox consentiens, populorum & or-
dinum communis sententia, constans & grauis de te opinio atq. exi-
stimatio, quę in animis omnium insedit, & hærens penitus infixā,
perueniet ad multorum seculorum posteritatem. Tu vero o libelle
iudicium

iudicium virorum doctorum, quod in alienis laboribus solet esse
acerrimum ac seuerissimum, cum reuerentia circumspecto; repre-
hensiones diligenter obseruato; & ad tuum larem, vnde exiisti,
redire quamprimum curato; vt in tua fide & renuntiatione reli-
qui nostrorum laborum & multarum vigiliarum libri, quos
de iure ciuili scripsimus, iam iamq. parturimus, vel qua-
mox euulgentur, vel retenti inter alias vulgares
schædas contritas & laceratas, delites-
cant reiecti, & in perpetuum
consenescant.

Bene valeat spectab. dominatio vestra, Barcin. sexto

Calend. Nouemb. 1599.

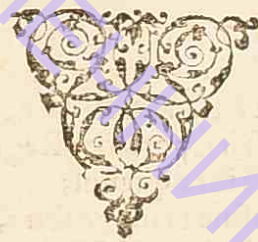
AD PATRIAM ET LARES PATER NOS.

EST locus in Comitatu Ceritanie in radice montium Pyrenæorum, vel inter ipsos montes Pyrenæos ad Septentrionem, & qua parte itur ad comitatum Foxensem, indeq. ad Gallias; qui, quod excelsis ab ortu solis et occasu collibus cinctus, sit, vallis efficitur: quia vero Carolo Magno Galliam reptenti; quia Maurorum impetum, qui eum hinc expellebant, sustinere non poterat, vnicum ac singulare præsidium fuit, Carolana dicitur, & a Carolo materno nomine, sed corrupto aut imminuto, Carol appellatur. Hic locus ad meridiem distat à villa Podijceritani circiter mediam leucam, ibiq. incipit cingi montibus. Inde excurrit ad Septentrionem, sitq. perpetuo se attollens altior & excelsior, donec præbet spectantibus Galliarum ingressum, qui locus dicitur collis Pimontij, portus estate amœnus & tutus, hyeme propter tumulos niuales & niues congestas, quæ in eo loco solent concrefcere, tristis & satis periculosus, sed omni tempore celebris ac frequens propter continuam ac perpetuam negotiationem multarum mercium, quæ in Hispaniam ex Gallia exportantur, atq. hinc in Galliam. Inde procurrit ad abietem coronatam procliuis, vbi est terminus, ac finis & vallis & regni. itaq. habet in longum tres leucas; in latum, qua parte magis ampliatur & extenditur, duas. scinditur enim plerumq. in cornua propter varios montes & varia nemora, quibus redditur fertilis. ipsius vero vallis maior pars angusta, montium iugis in vallem reflexis, & alicubi multo, quàm vnde incipit, aut vbi finitur, angustior. Aquas multas exprimit, & in ipsis summis montibus, & ad eorum radices; quarum quedam ex viuis fontibus manantes stagna multa & magna faciunt ad radices, & plana quedam loca summorum montium, indeq. erumpentes, cum omnes in vnum alueum concurrunt, satis magnū riuū faciunt, qui per medium vallis fluens labitur in sicorim, non longe ab oppido Ceritano. nomē fluminis Arauo. Habet præterea, qua parte vallis Gallias attingit, riuum alium ex fontibus ac stagnis, descendentem in eam partem procliuibus, qui per comitatum Foxensem decurrens
prope

prope Tolosam, Garunnam intrat, cuius nomen Iaricia. In omnibus riuis, stagnis, ac riuulis pisces multi, ac satis magni, eximij porro saporis ac coloris rarissimi, Tructas vocant. Piscium vero istorum vsus omni tempore paratus. nam aut recentes, & dum capiuntur hamo aut retibus in vsu sunt, aut capti in autumno mensis Octobri, dum coeunt, euiscerati & modico sale aspersi exsiccantur ad fumum in camino, sicut sues; aut sale conditi adseruantur ad tempus durabiles, sicut pisces marini. iuxta riuum & quasi ad oram eius parua quedam oppida non logo interuallo distincta; sita vero hoc ordine, si ab eo incipias, quod est proximum Gallis porte, Porta, vnde mihi origo est. Carolus, Cobacillus, vbi prædictorum Ecclesia satis ornata, sub inuocatione Sancti Quintini. Quæ rialtes, turris, ibi altera ecclesia sub diuo Stephano. tum irauallis, ibi. quoq. tertia est ecclesia sub diuo Fructuoso. sed proximè annexa. Duo præterea oppida parna, vel potius mansi, distant ab riuo circiter mediam leucam, sita in iugis montium: sed qua parte vallis proxima est suo termino, vnde incipit versus Podiumceritanum: Sanctus Petrus, propter templum ibi diuo Petro dicatum, salit. Olim plura oppida, aut mansi plures, quorum hodie apparent vestigia, fonsuiuus, cabana franca, mansus Sabaterij, planum penis, sed reuertū, tramisporta, (ibi angustior via, in qua cernuntur constructi parietes regij a Carolo Magno, ad impediendum militem Sarracenum) hiules, quæ destructa fuisse incursionibus Gallorum & vastationibus credibile est, quod omnia sint in parochia proxima Gallie & supra Carolum, vetustioraq. turris Ceritana. Præterea Castella duo, vicinius Gallis turris Ceritana, quod opus sit incolarum totius comitatus Ceritanie; alterum Carolus, vnde oppidū quoq. nominatur. opus Caroli Magni, quoad conijcere licet. Est enim antiquissimū, et forma ædificij antiquissima; vtrumq. natura loci satis munitū, & præsidij militaribus & machinis bellicis, dum res stabat, et melius dispensabantur. sic vero ambo disposita; vt Carolus distet à castro, quod est in Podioceritano, vallem ipsam recta spectans, vnam leucam, a Carolo vero turris Ceritanie, alteram. sic fit, vt tempore belli, si quid stationarij milites, qui sunt in turri Ceritana, intellexerint; vel ex speculatoribus, quos toto illo tempore ipsa vallis solet habere conductos, vel ex iterfacientibus Gallos machinari, aut para-
re

re aduersus Hispanos, emisso bombardæ ictu de Gallorum insidijs certior fiat Carolus: is vero simili dato signo ad castrum Ceritanū nuntium transmittit. à quo duobus signis in duas partes totius campi Ceritani datis, omnes sunt certiores rem nouam Gallos tentare, & aliquid moliri. itaq. vel vno momento ex turri Ceritana nuntius peruenit ad totam prouinciam Ceritanorum: nā hæc tria castra sub vno duce reguntur. signo uero intellecto, prouinciales, qui sunt in agris vel in oppidis paruis præmuniunt se se, & res suas colligunt, easq. vel abscondunt in antris, si per tempus nō licet ferre ad castra; armenta etiam & greges ex montibus propellunt in loca plana vicina castris, & locis munitis magna celeritate. ipsi vero incolæ cum familijs suis ad castella properāt armati, domibus ac reliquis rebus, quæ ferri non possunt, hostium libidini relictis. itaq. deceptus hostis sauit in prædia, ignem subijcit, vt vel eo modo noceat prouincialibus, libidinem expleat, & exhalet furorem effrænatum. quo nomine vallis Carolana suo regi debet esse chara atq. iucunda, quæ incendia, vastationes, incursiones hostium passa est singulis ferme bellis. itaq. locus iste rerum gestarum memoria est valde nobilitatus. Nam & Carolus Magnus fractum iam & pedem figere nequeuntem, suscepit & recreauit, & Petri tertij partes aduersus Iacobum Regem maioricensē lubenter & fortiter egit, alijs castris & oppidis Ceritanie Iacobum recipientibus. Antonium Rocha cum suis grassatoribus in angustijs vallis, Galliam petentem cum præda sepe interclusit. alios præterea Foxenses, qui in campum Ceritanum incursionem magnas fecerant, præda spoliavit, eamq. dominis restituit. incolæ neruosi, valentes, & fortes; atq. vt est eorum innatum odium in Gallos, ad pugnam prompti, celeres, & ardentēs. quod superiore anno. 1598. mense Maio experti sumus. Nam ex tribus mille lutheranis comitatus Fuxi & aliarum partium vicinarum, qui in comitatum Ceritanæ intrauerant, magna sitages facta est in conspectu turris Ceritanæ. agrum non multum latis, at satis fertiles & salubres. Montes non inferiores montium pyrenæorum principe Canigone, in campis fructuum varia genera, frumentum, ordeum, auena, siligo. itē horti multi & nō inamēni neq. inferiores cæteris totius comitat⁹ hortis. hinc copia mellis, faui, core. Hinc poma, pruna, pyra generosissima, cerasa, mori. sed & in montibus alia cerasa aggregata

pastus visorum; corna, gerdi, nauini, & alia id genus multa. præta virentia & irrigatione iucundissima, salicibus multis ornata, atq. lapide firmissimo vndiq. septa. armentorum ac reliqui pecoris greges magni, propter præta & fœni abundantiam & largitatem. hinc copia lactis, casci, butyri. Hinc hædi, agni, vituli, equi, muli. sues multi & quidem optimi. in montibus vero præter trabes, postes, ligna, & quidquid potest esse vsui & incolis proprijs & ciuibus Podiceritanis; ac præter pascua, quæ habet maxima & amæna, pastus largi & copiosi animantium omnis generis. deniq. æstiuū saltus sua uilissimi gregibus & armentis. venatio semper est opportuna, & quidem facilis. habent enim montes ferarum bestiarum varia genera, ceruos, damas: caprarum duo genera, quæ meliores cibi sunt, hisardi dicuntur: apros, lepores, pantheras, martes, quorum pelles mulieribus gratæ. Præterea perdicum tria genera, quædam albas, alias omnib. notas, alias vero coloris fuscis. insuper pauones aggresses nō cohortales. deniq. terra est tota ferax, & qua nec Podiusceritanus carere potest, nec reliqua oppida comitatus, vt omittam partam securitatem et quasi fidem publicam euntibus in Galliam ac redeuntibus, beneficio incolarum vallis Carolanæ, quæ cum sit sibi sufficiens, nullo est tempore negligenda. Non præteribo, quod ipse a sene quodam nonagenario accepi, qui affirmabat in iugis montium reperi magnam copiam cristalli, quod loca illa omni tempore sint niue cooperta: sit vero cristallum, nix cōgelata Aristoteli et Plinio. herbas habet rei medicæ perutiles, et quæ contra venenum sunt præsentanea remedia, terebinthiæ ex abiete copiam. postremo valis est, non indigna, quæ pars sit feracis omnium rerum Hispaniæ & in finibus eius sita.

AD DOCTISSIMUM VIRUM ANTONIUM OLIBA,
Regij Concilij Doctorem ac fisci aduocatum meritissimum, Pauli
Costæ Prioris Benedictini.

CARMEN.

DESINET esse prius contrarius ignibus humor,
& tepidus gelido flabit ab axe notus;
Et ver autumnus; brumæ miscbitur æstas:
cumq. lupis diris prata vorabit ouis,
Quam tibi depascet tempus rubigine nomen:
Oliba, quam qui sis dissimulare velit.

HIPPOLYTI MONTANER, DOMICELLI DOMINI DE
Gauer. Assessoris in Baiulia generali Catha. auctoris generi,
ad Lectorem.

SI laudare velit socerum gener, atq. parentem
filius: has laudes fundit vterq. sibi.
Namq. eadem prorsus ratio est soceriq. patrisq.
quos laudare nequit filius, atq. gener.
Laudatoris enim laudis pars magna videtur.
pars laudis redit huc, vnde profecta fuit.
Auctorem laudabit opus, quod regia iura
in varias partes distribuenda docet.
Quid possit rex in clericos, et in omnia iura,
atq. bona illorum. continet iste liber.
Iura nouat patriæ, quæ iam neglecta videntur,
in quibus utilitas non mediocris inest.
Iudicibus liber hic est vtilis, atq. patronis.
vtilis est regi, præbiterisq. simul.
Sæpe etenim lites mouet ignoratio iuris,
sæpe etiam lites cognita iura vitant.
Hæc tantum tetigisse sat est. charissime lector
cætera, quæ restant, sunt manifesta satis.

AD LECTOREM IN TANTO OPERIS COMMENDATIO,
nem Onofrij Michaelis Puigferrer domicelli et. V. I. D.

EPIGRAMMA.

Quid valeat, cupias si scire, potentia Regum,
quidue iuuat, fisci regia iura queunt;
Multaq. si quæris mendi sine crimine scire,
Hæc lege: nam lectis plurime doctus eris.

TABULA RVBRICARVM,
qua in hoc libello continentur.

- Proœmium. pag. 1.
Cap. 1. pag. 5.
De origine antiquarum legum Cathalonie.
Cap. 2. pag. 11.
De dispositione et diuisione vsaticorum.
Cap. 3. pag. 22.
De literali expositione vsat. alium namq.
Cap. 4. pag. 71.
De forma et notitia magistratuum summorum prouinciæ Catha-
lonie. et de eorum suprema potestate.
Cap. 5. pag. 102.
Quid sit regalia Regia, et de regaliarum diuisione.
Cap. 6. pag. 111.
De Regaliarum concessione, præscriptione. etc.
Cap. 7. pag. 134.
De regalib. et iurib. altis, quæ competunt regi Aragonum et Co-
miti Barc. in Cathalonia, in personis ecclesiasticis, ecclesijs et bo-
nis earum. et primum de iure amortisationis.
Cap. 8. pag. 157.
De iuuamine et auxilio præstando Comiti Barcin. per prælatos ec-
clesiarum secularium et regularium, ratione feudorum, quæ ab
eo possident.
Cap. 9. pag. 165.
De alijs iurib. altis regis Aragonum et comitis Barc. in personis ec-
clesiasticis et bonis earum, ratione feudorū, quæ tenent pro rege.
Cap. 10. pag. 180.
De regalib. domini regis in bonis ecclesiarum et personarum eccle-
siasticarū, ratione tēporalitatū, quas tenent et possidēt in regno.
Cap. 11. pag. 197.
De alijs regalibus domini regis in personis ecclesiasticis, respectu iu-
risdict. ecclesiasticæ, seu illius exercitij.
Cap. 12. pag. 230.
De cōinationib. quæ fiunt per literas regias, iudicib. ecclesiasticis.
regias

regias hortationes et monitiones cōtemnentib. et de pœnis, quę
in eisdem apponuntur.

Cap. 13. pag. 243.

De regalib. doni. regis ratione beneficiorum ecclesiasticorum et
ecclesiarum, quę sunt in regno.

Cap. 14. pag. 281.

De iurisdictione, quam habet rex Aragonum et comes Barc. ex re-
gia prerogativa in causis ecclesiasticis contra ipsos clericos, in ci-
uilib. & criminalib. & sub qua moderatione, secundum iura no-
strę prouincię.

Cap. 15. pag. 339.

De causis et negotijs ecclesiasticis, quę frequenter occurrunt, tra-
ctantur et examinātur in hac regia aud. et sub qua forma.

ERRATA.

*Errata frequentiora, licet oculos & aures offendant incauti lectoris, ex cursu lectio-
nis reformato, & vitio prima impressionis adscribito: cetera duriora
& asperiora, sic emendato.*

P agina 1. Linea. 7. Proxiū, proxi- mum.	214. li. 18. quę in	quę sint regalia
Lin. 24. tuemur,	216. li. 29. subgranilib.	granib-
20. lin. 17. concessorum, concessis.	227. li. 30. non alijs,	non in alijs.
23. li. 22. perspicientia, deest versatur.	235. l. antep. via executoria, via execu- tina.	
27. li. 22. augustę,	252. li. 23. quiam.	quia reparatio
30. li. 10. facit si,	256. li. 30. & si citat.	& si sciat.
34. li. 29. creatis,	261. li. 18. innouo.	in nouo.
36. li. fin. consequenter,	292. li. 7. remanet.	remanet.
42. li. 10. reperiantur,	293. li. 9. correctionē,	coercitionem.
45. li. 5. Eleonora,	296. li. 3. prosequenda,	prosequendo,
56. lin. 11. in rege,	& li. 28. itari.	itari.
89. li. 9. exprimit,	305. li. fin. vsq. ad eo.	vsque adeo.
113. li. 22. sub titulo,	320. l. 26. dominicas, greges dominicos	
122. li. 13. nequent,	322. li. 27. vesque	vsque.
123. li. fin. potestatem,	323. li. 1. Jacobi 2.	cap. 27.
126. li. 28. sicut finita,	330. li. 3. tractatur.	tractantur.
127. li. 30. facta fuit,	336. li. 11. solus executor,	solū executor.
152. li. 19. iudicauī,	341. li. 20. seruare,	seruari.
161. li. 28. declarat,	344. li. 23. ecclesiastica,	ecclesiastico.
175. li. 4. bonisq.	349. li. 26. pertinet.	pertinent.
& li. 21. cabiosa,	353. li. 3. manus regia,	manus regię.
185. li. 5. dicitur,	364. li. 24. hospitalijs,	hospitalarijs.
189. li. 23. sic quęro,	365. li. pen. minime.	nemine.
206. li. 12. & regia,	379. li. 1. fieret,	fieret.
	& li. 24. Petrus benius,	Petrus bennius.

I
AD COMMENTARIUM
ANTONII OLIBANI, CIVIS
BARCHINONE HONORATI ET RE-
gij Senatoris ac fisci patroni, in vaticum
alium namq. de iure fisci, libro 10.
Constitutionum.

PROÆMIUM.

N IHIL est in toto terrarum orbe, in quo Regia Ma-
iestas magis eluceat & splendescat, quam oppresso-
rum subleuatio, defensio, patrocinium; nihil inquam
est, quod magis Principes deceat, quam facere iudi-
ciū atq. iustitiam & liberare de manu calumpnantiū vi oppres-
sos; peregrinis, pupillisq. & viduis, præbere auxilium; ne a poten-
tib. opprimantur. Hoc proprium esse regum officium Diuinę
& humanę scripturę testantur. Quod non modo Principes secu-
ti in suis potestatib. exercere consueuerunt; regum auxilium, ad
propulsandum. Iniuriā, & afflictionem pauperum impartiendo,
sed intra Ecclesiam etiam nonnunquam, potestatis culmina te-
nent; vt per eandem potestatem muniant Ecclesiasticam disci-
plinam. quia sæpe regnum cœleste, per regnum terrenum profi-
cit, & disciplinam, quam vtilitas Ecclesię non potest exercere, cer-
uicib. superborum potestas principalis imponit. Hęc est lex, quę
in omni repub. Christiana recepta & altius stabilita, iustitiam tue-
mur atq. deffendit; pacem in populis conseruat; religionis Chri-
stianę vnitatem custodit; hęc est lex, quę regium firmat Impe-
rium; quę corda regum, quę in manu Dei sunt, inclinat ad pieta-
tem, fidem, religionem, iustitiam & æquitatem. Non timent ho-
stes, non bella, non cætera regni incommoda, principes, qui iusti-
tiam colunt, qui subditos suos, ab iniurijs defendunt; qui pupillis,
viduis, pauperibus sunt adiutores; qui omnem operam, curam
& sollicitudinem adhibent, totoq. pectore in eam rē incumbunt,

A

vt in

2 **Commen. in vsati. alium namq.**

vt in ditionibus suis honestè viuatur, nemini fiat offensus, & ius suum vnicuiq. tribuatur. Quamdiu externa regna legem hanc religiose custodierunt, tandiu Imperium retinuerunt; sed cum libido effrenata subditorum & principum animos occupauit: auaritia, qua nullum est vitium tetrius in principib. & reipublicam gubernantibus, cœpit dominari; cum fides, & Christiana religio negligi & maculari: erupit mox audacia & impudentia, quæ omnia regni officia sancta & solemnia cōminuere & violare cœperunt. Non vtar in re non dubia testib. non necessarijs; nihil opus est Romanorum Regna & Imperia collapsa recensere; non remotiorum orbis partium prouincias obliuioni perpetuæ traditas referre: ad sunt vicini populi, ad sunt regna finitima, quæ nos ipsi vidimus inclinata ad interitum, & quasi iacentia, propter neglectam fidem, iustitiam & Christianam religionem. Cathalonia, vt ad nos ipsos redeam, & externa regna silentio præteream, prouincia antiquissima & multis ac magnis rerum gestarum monumentis illustrata, cum vndiq. & terra & mari, deprauatis & corruptis populis cincta esset & multis periculis septa: hac sanctissima lege, quam religiosissime custodiuit ad nostram vsq. ætatem conseruata est, religionem Christianam in beatorum apostolorum Petri & Pauli fide & doctrina fundatam, quam ab initio suscepit, & in animo infixit, semper retinuit; sui principis obedientiã & fidelitatem summam diligentissime, & constantissime obseruauit & custodiuit: & ad finem vsq. seculi, Deo Optimo maximo Authore prouintiam gubernante, & Deiparæ Virginis Mariæ de Monteferrato, Cathalonorum vnicę & singularis patronæ, & multorum sanctorum, quorum reliquiæ in hac prouintia honorificentissime & religiosissime coluntur, & cū reuerentia tractantur, meritis & intercessione suffragantibus conseruabitur. Magnis igitur & ingentibus laudibus atq. præconijs celebranda est memoria principum Cathalonie Raimundi & Adalmuffæ, quorum legibus & institutis olim prouintia nostra fuit stabilita; quod omnia officia honestatis, iustitiæ, religionis Christianæ, æquitatis, hospitalitatis & societatis officiosæ, & quidquid est rectum, honestum, legitimum, humanum, sociabile, religiosum; quidquid vitio, ac turpitudini, dedecori

De iure fisci Cap. i.

3

dedecori legibus diuinis & humanis aduersari; his continetur institutis & sacris sanctionibus. hac inquam iuris promulgatione comprehenditur. Quam rem, cum vniuersa huius iuris disciplina demonstrat, tum vero cum primis hæc lex, alium namq. de qua dicere incipio.

SUMMARIÆ.

- 1 *Vsatici Cathalonia qui sint.*
- 2 *Quare dicantur vsatici.*
- 3 *Qua de causa & ad quem finem constituti fuerunt vsatici.*
- 4 *Mutatio temporum legum desiderat mutationem.*
- 5 *Solet Princeps exigentibus casibus novas constituere leges.*
- 6 *Vsaticos, casus expressos tantum comprehendere.*
- 7 *Vsaticis deficientibus, qualiter sit iudicandum.*
- 8 *Vsaticos ex legibus gothicis sumptos fuisse.*
- 9 *Consuetudines feudorum in Cathalonia ab vsaticis originem traxisse.*
- 10 *Solet dici aliud esse de veritate iuris, aliud de intellectu practica.*
- 11 *Vsaticos ab omnibus custodiendos esse.*

4 Commen. in vsati. alium namq.

- 12 Comitē Barcinone solum tanquam non recognoscentem superiorem et non reliquos comites Cathalonia potestatem habere leges condendi.
- 13 Comit̄is appellatione in singulari venit solus Comes Barcinone, signanter in regalijs.
- 14 In vsaticorum constitutione comitem voluisse querere consensum terrae et magnatum.
- 15 Curiarum brachia tempore vsaticorum non dū dum fuisse distincta, et qualiter hodie sint distincta et remissive de Curiarum initio et celebratione cum seq.
- 16 Constitutiones, differre a capitulis curiarum remissive.
- 17 Constitutiones Cathaloniae leges esse pactionatas.
- 18 Vsatici cur dicti Barcinone.
- 19 Vsaticos non esse probandos quia leges et Constitutiones Cathalonia dicuntur, licet secus in Commemorationibus Petri Alberti.
- 20 Vsaticos dupliciter citari vel allegari.

De origine antiquarum legum Cathaloniae.

CAP. I.

ANTE-

De iure fisci Cap. 1.

5

Ntequam ad huius vsatici, alium namq. interpretationē accedam, bene erit pro more nostro, initio pauca de ipsius verbi, vsatici, significatione referre: ne alioquin nominis appellatio in animis lectorum pariat aliquam nouitate sua obcuritatem. † Vsatici, apud nos Cathalanos, sunt leges vniuersales totius prouintiae, & Constitutiones generales, per quas omnia facta ciuilia, & criminalia, & omnes controuersiae, quae inter nos suscitantur, deciduntur, & terminantur, adhibita censura legum, succedentibus temporibus pro rerum & casuum occasione & indigentia promulgatarum, iuris veteris adiuuandi, suplen- di, corrigendi gratia, propter publicam vtilitatem; vel noui iuris quādoq. statuendi; sicut in iure ciuili Romano accidisse scribit Pa- pinianus in l. Ius autem ciuile. P. fin. de iustit. & iure D. & Iusti- nia. in principio de bonor. possess. instit. hūc pertinet vsat. hęc sunt vsualia. vs. cum dominus Raimundus Berengarij vetus Co- mes. vs. antequam vsatici fierent. vs. Iudicia Curiae. In Libro vsat. Barchinonensium. † Sic dicti, quod ex vsib. curialib. hoc est de vsibus in curijs ordinariorum vsitatis & forte in libris ipfarū cu- riarum scriptis, sint sumpti. glo. in d. vsat. hęc sunt vsualia. vel in curia ordinaria Comit̄is Barchinonae. Calic. & sequitur Marq. col. 2. vers. nota verba Vsualia. Sed in hac vsaticorum ordinatio- nate & compositione, fuerunt multa addita & detracta: prout aucto- rib. visum fuit expedire. Marq. in vs. anteq. col. 1. vers. nota tertio. ibi. inde mutatis. sicuti in compositione Codicis Iustiani- ni accidit, & voluminis decretaliū, & libri sexti, vt in proœmijs eorum continetur. Marq. ibid. † fuerunt autem constituti, facti, & ordinati, ad vsum hominum degentium in Cathalonia, vt bo- ni in pace viuant, & mali puniantur. can. facte. 4. dist. Guiller. in d. vs. antequam. quo pertinet tex. in proœm. decretaliū. vers. Ideo lex proditur. In. i. constitut. instit. ibi. omnes vero populi. Causas huius editionis duas fuisse scribit idem author nostrarum legum in vs. cum dominus Raimundus. ibi. & vidit & cognouit. quod scilicet leges gotthiae, quae cum reliquijs Christianorum in montibus & locis asperis fuerant asseruate, ex illa infœlici Sarra- cenorum inuasionē & totius Hispaniae occupatione, & vsq. ad

A 3

tempora

tempora huius Berengarij quæ decessisse scribunt in anno 1076. In iudicijs & curijs recepte, non poterant in omnibus causis comode obseruari; & quod plura occurrerent negotia, quæ non erant in legib. gothicis decisa. Marq. in d. vsat. cum dominus. in vers. ecce causam, quare fuerunt facti vsatici. Calic. colum. 1. Iudaic. in princip. Nec mirum; † quia mutatio temporum, mutationem desiderat legum. can. erit autem lex. distin. 4. in p. sed quia natura. quæ fuerit prima causa beneficij amitten. in feud. l. neq. leges, neq. senatus consulta. de legib. D. non est enim lex, sicut regula lesbia. Bud. in l. 1. de iustit. & iure. D. & suam quoq. habent iura & leges senectutem † quam obrem bonus Princeps solet exigentib. casib. nouas constituere leges & veteres recognoscere & in meliorem compositionem referre. exemplo Iustiniani, post scilicet prouinciam in pace & quiete constitutam & presidij firmatam. l. 1. 2. de veteri iure enucle. C. in procem. instit. p. quorū vtramq. viā. d. vs. cum dominus. ibi. si iusta nouitas causarum exegerit. † isti vero vsatici nō omnes casus cōprehēdunt. neq. enim possunt. d. l. neq. leges. sed in eis tantū expressos & enumeratos. Guiller. in d. vs. cum dominus Raimundus. col. vltim. ibi. & nota vsaticos cōprehēdere. facit tex. ibi. sane adijciēdi. & tex. in vs. iudicia curiæ. sed ex illis plerūq. cetera, quæ tendunt ad eandē vtilitatē, cum occasio sese offert, vel interpretatione vel iurisdictione suppleunt. Iulianus in l. non possunt. vers. is, qui iurisdictioni præest. & Vlpian. in l. nam vt ait pædius. D. de legib. in d. vs. cum dominus. vers. & potestatis regiæ discretionē tractetur, qualiter negotiū legib. inseratur. d. vs. iudicia curiæ. ibi. † & vbi non sufficiunt vsatici, reuertetur ad leges, & ad principis arbitriū, eiusdē iudiciū atq. curiæ. Hodie in hac prouincia, noua lege post editionem vsat. lata, nō ad solius principis arbitriū recurritur, sed ad leges Romanas, tanquā æquas & iustas; & ad ius canonicū. Iacob. 1. in curia Barc. cap. Encara statuim. est in tit. de legib. vsat. & cōst. in antiqua cōpilat. & in noua in tit. de vsaticis. cōstit. & alijs iurib. lib. 1. in 3. vol. melius declarat Iacob. 2. in curia Ilerd. cap. statuim. vers. Aixi las ordinacions de la present cort. ibi. ensemps ab las ad ditions

ditions e declarations de la present cort. est in tit. de obseruat. constit. eodē lib. 1. vol. 3. Iudaic. Iacob. & Guiller. in d. vs. iudicia curiæ. sed etsi casus nouam constitutionem expostulet vel ad formam traditam per Iacobum 2. cap. 2. 3. in tit. de Interpretatione constitut. recurrendum est, vel ad curiam generalem, seruata forma tradita per Regem Petrum 2. & Iacob. 2. in tit. de Celebratione Curiarum. cap. Item que vna vegada. & cap. item que nos. Mier. colum. 2. in curia Barcin. Petri. 2. cap. 26. Calic. in extrauag. curiar. cap. 6. numer. 3. † Cum autem vsatici Barcinonēses, de quib. agimus, sint sumpti ex legib. gothijs, quæ in curijs comitis Barcino. & alijs curijs totius prouinciæ obseruabantur, & ex dictis legib. gothijs originem sumpserint. d. vs. iudicia curiæ. & vsat. antequam. & vsat. hæc sunt vsualia. hinc efficitur multa esse disposita et sancita iure vsaticorum, vel gothico, contra dispositionem iuris Romani: ac proinde sæpe nostri interpretes ad istos vsati. scribentes dicere consueuerunt, dissoluentes antynomias, si quæ occurrunt, aliud est iure Romanorum, vel consuetudine feudorum, statutum, aliud de iure vsaticorum, vel de consuetudine feudali Cathalonix, † quæ & ipsa ab vsaticis originem traxit. Calic. in vsat. de omnib. causis namq. communib. in 7. opposit. in 3. lectura. & alibi sæpe. Quod in alio loco tractasse memini. Sed & idem Calic. eo loci scribit in hoc iure nostro versantib. necessariam esse distinctionem iuris gothij, siue gothici, vsaticorum, constitutionum; per quas vsatici corriguntur, suppleuntur, declarantur; & iuris Romani, ad quod recurritur suo casu, propter magnam, quam continet æquitatem & rationem. Sed & illud obseruandum pleraque legi in libris nostrorum iurium, quæ secundum iuris intellectum recepta, in praxi continerent vel rigorem vel absurditatem. † Et ideo dicere solemus aliud esse de veritate & intellectu iuris; aliud de veritate & intellectu practicæ currentis. Calic. ibid. vers. & iste intellectus est in se. et Rursus oppos. 9. vers. tamē dispositio iuris cōmunis hodie præualet. et in reliquo cursu lecture d. vs. de omnibus causis, nāq. cōmunib. † Vsatici, vt ad rē redeā, ab omnib. in hac prouincia custodiuntur. arg. c. 1. de cōstit. extr. neq. enim alicui alij in

8 **Commen. in vsati. alium namq.**

- hac prouintia permissum fuit, legem generalem condere, nisi soli Comiti Barchi. ceteris Comitib. non item, quos obsequendi manet necessitas, non auctoritas imperandi. † Huic autem, cum superiore nō recognoscat in sua prouintia, legis cōdendę potestas fuit. Calic. in d. vs. cū dominus. col. 3. vers. oppono de medio istius c. ad finē eiusdem, & vers. sed quęro an alij Comites Cathalonie. puta ampuriarum, Pallariens. vrgell. et alij magnates Cathalonie. & Guiller. in vs. antequā vsatici. col. 1. vers. possunt etiam dici cōstitutiones. Marq. ibid. vers. quęro hic secundum Guiller. de valles. & in vsat. hęc sunt vsualia. col. 2. vers. quęro. ij. Quod ex verbis ipsorum vsaticorum, ijdem interpretes probati affirmant.
- 12 † nam vbi cumq. in vsaticis agitur de regalijs soli Principi Cathalonie & Comiti Barchin. competentibus fit mentio Comitis in singulari, de Comite Barchi. dispositionem intelligendo: vbi vero agitur de mero Imperio, & de alijs prerogatiuis & preheminētijs concessis & cōmunicatis alijs etiam Comitib. Cathalonie, tunc verbum, Comitis, in plurali profertur. prioris exēpla ponit multa. Guiller. in vs. cum dominus col. 5. vers. Ideo ponit dictum vt in vs. Camini. cum vs. seq. vs. Princeps namq. vs. similiter & si Senior. vs. Christiani. vs. rochas. vs. ciues. & in alijs ibi propositis. posterioris exēpla proponit in vers. sed in vsat. strata. vs. ex magnatib. vs. quia iustitiam. vs. mulieribus. vs. hoc quod iuris est sanctorum. vs. omnes homines postquā acuidauerint. sequitur Calic. col. 3. vers. Solutio, dicas etiam, quod ipse Comes. Idem in extrauagatorio curiarū c. 6. †. In vsaticis constituendis & edendis Comes Barc. vsus est laudatione & consilio terrę suę, magnatum. sic in simili Imperator. in l. humanum. C. de legib. in c. 1. de prohibita feudi alienat. per Federicum. in feud. in auct. habita. ne filius pro patre. potuit sane tunc & sine illorū consilio. Calic. in vs. hęc sunt vsualia. per illum tex. & disputat late in vers. & hic quęro.
- 13 sane in initio harum legū † non erant distincta brachia vniuersitatis Cathalonie, vt sunt hodie distincta in brachium Ecclesiasticum, militare, regale. Calic. in d. extrauagatorio c. 6. quo loco explicat initiū curiarū Cathalonie, progressum & successionē. quādo scilicet cęperūt vocari ad curias generales pręlati, quādo etiā Sindi-

De Iure Fisci Cap. 1.

9

- Sindici vniuersitatum. quod ex procemijs & conclusionib. ipsarū curiarū generalium & firmis in illis Interueniētiū colligi potest.
- 16 In his † curijs generalib. fiunt constitut. & fiunt capitula curiarum. Inter quę est magna differentia Mier. col. 9. curia Ferd. 1. cap. fin. vers. sed in Cathalonia. † Sunt præterea factę nostre constitutiones sub lege pacti initi inter dominum regē ex vna, & ipsā vniuersitatē, idest, totā prouintiā, quę in trib. brachijs representatur, parte ex altera, ex tempore Petri. 2. in curia Bar. c. 14. Calic. in d. cap. 6. nu. 3. & cap. 2. nu. 3. 4. Marq. in vs. cnm dominus. fol. 20. col. 4. est d. constit. in tit. delegib. constitut. & vsat. in antiq. & in nouis sub eod. tit. quod etiam ex constitut. Iacobi. 2. in 2. curia Barc. cap. 31. in fine colligitur. est sub tit. de interpretatione cōstitut. Mier. col. 4. in curia 2. Bar. Iacobi. 2. rub. de interpretat. iurium patrię. Marq. in vsat. Princeps nāq. fol. 200. vers. nota 18. quod secunda die. & vers. nota 16. latius Calic. in extrauag. cap. 3. nu. 2. & in d. vs. cum dominus. not. 3. nu. 9. 10. Et cum tria brachia fuerunt erecta & creata, in his tota prouincia tanquā in suis partibus cępit representari & vniuersitatem facere, sindicū vnū vel plures creare. Iacob. Valles. in d. vs. hęc sunt vsualia. in fine. Qui allegat plures constit. Regis Iacobi 2. Calic. in extrauagatorio cap. 2. & cap. 6. & in d. cap. 6. sigillatim scribit de trib. brachijs in curijs generalib. interueniētib. cum domino Rege, qui existens in curia generali reputatur esse cum vniuersitate Cathalonie, vt ex prefationib. & procemijs curiarū Iacobi 2. Petri 2. & aliorū, qui deinceps sequuti sunt, apparet. Idem Calic. in vs. hęc sunt vsualia. col. 1. vers. quinto nota. Marq. in vs. antequā. col. 4. vers. quęro hic. ibi. tamen, quia tota Cathalonia. Guiller. nu. 4. ibi. tamen,
- 18 quia tota Cathalonia. Calic. in extrauag. c. 4. per totum. † Dicuntur autem vsatici Bar. sumpta appellatione ab ea ciuitate, a qua & Princeps illius denominatur Comes Barc. quia metropolis est & sedes Principis Cathalonie. vs. omnes quippe naues. vsat. Cequiā molēdinorū Barcinonę. Petrus 2. in curia Bar. c. 34. Mier. col. 2. In curia Bar. pe. 2. cap. 34. Itē volum. est sub tit. Titol de Princep. in vtraq. cōpilatione. Guiller. in d. vs. cū dominus. col. 5. vers. misit vsaticos. vbi plura in cōfirmationē. & Marq. ibi. fol. 21. col. 1. vers.
- nota

nota quod merito. non solū autē hęc vsaticorū constitutio & promulgatio per Comitē Raimundū facta, cum laude idest approbatione & consilio suorū magnatum, respicit reductionē factā de vsibus curiarū, qui in dispositione legū gothiarū fundati erant, & compositionē ex eis factā & publicationē in scriptis, vt in dictis quatuor vsaticis sæpe citatis proponitur. Iudic. in prologo. vbi hęc quatuor capita pro præfatione dicit ab ipso authore præmissa: Guiller. in d. vs. antequam col. i. ibi. & talis vsus curiarum: sed respicit etiā promulgationē legis & constitutionis, vt ab omnib. custodiri de cætero has leges oporteret. arg. l. leges. i. C. de legib. cap. i. de Constit. extr. cap. fin. in sex. eo. † Quamobrem hi vsatici constitutiones merito sunt appellati, & leges Cathalonix; & eas non oportet probare. quia ab omnib. sciri debent. l. leges sacratissimæ. C. de legib. non idē in consuetudinib. Petri Alberti, tametsi in scripturā redactis. Guiller. in d. vs. anteq. col. i. nu. 2. 3. 4. Cali. in vs. hęc sunt. col. 3. vers. & Ideo quæro. vsq. ad finē lecturæ d. vsatici hęc sunt vsualia. quod etiā Socarr. tradit in præfat. ad consuetudines Cathalonix. q. i. 2. † Consueuerunt isti vsatici dupliciter citari & allegari. quandoq. sub rubricis voluminis constitutionum, in quib. sunt collocati, pro differentia materiæ, quæ in illis tractatur, vt sint congruenter dispositi. vt si dicas in vs. placitare vero. de iurisd. om. iud. in vs. omnes homines firmare debent. de Iudic. & firmis iuris. In vsat. alium namq. de iure fisci. quod receptū est ex tēpore Ferdin. i. in curia Bar. cap. per tal que las. olim sub tit. de explicat. constitut. & collocat. earū sub congruis titulis hodie in principio nouæ compilationis. Mier. col. 9. in curia Bar. Ferdin. i. ca. 10. & hoc modo hodie quoq. citantur vsatici. quādoq. citantur simpliciter per sua principia sicut in allegatione legū Romanarum accidit. arg. l. i. vbi glo. proposita. C. de interd. Cuiac. in paratitlis. ad tit. de reb. cred. D. hac modo. in vs. si quis suum feudū. in vs. aliū nāq. in vs. Princeps namq. Marq. addit numerū capitulorū, sequutus dispositionē particulare vsaticorum in particulari volumine, ante tēpora Ferdinādi facta; ad quā antiqui glossatores respexerunt, & eā sunt sequuti. Sed hęc præfati, ad alia tractamus.

SUMMARIA.

- 1 Ante primam copilationem constitutionum, erat proprium vsaticorum volumen. hodie vero tanquam antiquissima leges sunt distributi & positi sub congruis titulis, in initio cuiusq. tituli.
- 2 De Vsaticorum diuisione.
- 3 Vsaticus, alium namq. quæ contineat & remissive de vsaticis comprehendentibus prerogatiuas & regalias Principis Cathalonix.

De dispositione & diuisione Vsaticorum.
CAP. 2.

Ntequam in curijs generalib. Barc. celebratis per Ferdinandum primum, in auno M. ccccxiij. statueretur, vt vsatici Barcinonę & constitutiones Cathalonix & capitula curiarum, quę vsq. ad illa tempora in lingua latina scripta fuerant, verterentur in Cathalanum & maternum sermonem, & sub congruis & proprijs titulis collocarentur; † liber vsaticorum Barcinonę proprio volumine continebatur, appellabaturq. liber vsaticorum Barcinonę, vt in eadem constitutione, incipiēte, per tal, q las leys. Cernere licet. postea verò vsatici distributi sunt & sub cōgruis titulis ius antiquissimū Cathalanorū referētes, initio cuiuslibet tituli collocati, ad similitudinē titulorū Cod. Iustiniani, & in volumine cōstit. generalū Cathalonix deinceps sicut ceterę cōstitutiones citant. quod hodie quoq. post secundā iuris nostri cōpositionē

positionem & dispositionē in curijs anni M. D. Lxxxv. ordinatam, obseruatur. voluerunt sane maiores nostri in dispositione legum & iuriū patriæ, antiquitati debitā reuerentiā exhibere, & auctores constitutionum, vsaticorum, ac aliorum iuriū & temporum, suo ordine describere. quod & in pragmaticis Regijs, priuilegijs, concordijs & alijs sanctionib. quæ apud nos vim legis obtinent, in vltimarijs cōpositione obseruatu est, ad exemplū Iustinianæ compositionis & Imperialiū Constitutionū dispositionis. l. 2. P. tanta autē C. de vetere iure enucleando. & aucto. Iurisprud. qui in pandect. refer. sed nihilominus extat liber vsaticorū separato volumine cū glos. ordinarijs & lecturis doctorū Cathalanorū, qui ante illam primam editionem, vsaticos cōmentarijs suis exornauerant & declarauerant, latino sermone vsaticorum, & multis verbis antiquis ex legib. gothijs acceptis, retentis. sed & extra illud volumen vsaticorum Barcinonensiū, in quibus quedam constitutiones Ildefonsi primi Regis Aragonum & Comitis Barcinonæ, post vnionē vtriusq. Regni factā in matrimonio Raimundi Berengarij vltimi Comitis cum Petronilla filia Ramiri vltimi Regis Aragonū, in anno M. C. xxxvij. Iacobi primi & Petri primi in forma & ordinatione vsaticorū reperiuntur; & extant commentaria Iacobi Marquilles ad hunc librum vsaticorum separatū scripta; extant etiam quedam alia commentaria nōdum impressa, quæ Thomæ Mieres tribuuntur. † In hoc volumine quedā dispositio propria a nostris obseruatur, quam primus ille editionis author obseruasse scribunt. Iudaic. in prohæm. Dominus Raimundus Berengarij, Comes, ait, proponens vsaticos, siue iura, in Cathalonia seu Comitatu Barchinonæ, condere & facere, præmittit quatuor capitula. Calic. in principio vs. si quis alicui criminalem. Iudaic. in vsat. omnes homines debent firmare. alij aliter has leges disponunt & adiungunt numerum capitulorum, vt Marq. nos alibi vniuersalem distributionem & dispositionē horum vsaticorū fecimus, magis ex proprio arbitrio, quia sic fieri posse videbatur, quā ex certa ratione profectā. Sic enim in legū cōiunctione accidere solet. l. ij. ibi. & his proximos atq. cōiunctos applicantes tit. vt res patietur, dicemus. De statu homin. D. & traditur

traditur in Rub. de reb. credit. D. & in rub. de act. Instit. in ea quam fecimus dispositione, hic vsat. alium namq. in sexta parte collocatus est. septem namq. partib. vniuersa vsaticorum compositio, sicut iuris enucleati pandectarum, continetur & comprehenditur. † Respicit autem hic vsat. maiestatem Principis in curia, domo Augusta, Iustitiæ administratione seruandam. & licet Iaco Iudaicus in vsat. auct. & rogatu. ij. dicat illum vs. plurimum extollere & priuilegiare potestatis honorem, & priuilegium illud residere, non solum in persona potestatis, sed etiam deriuari ad eos, qui curiam potestatis adeunt. de quo in vs. cum temporib. & in constitutione Regis Petri de qua ibi Iudaic. alia quoq. præcipua & specialia iura potestatis & Principis Barcinonæ, ponuntur in vs. Princeps namq. vs. simili modo. & in plurib. alijs vsat. qui specialia & prærogatiuas principis continent. Calic. in vs. cum dominus. col. 5. vers. & nota quod cum hoc nomine ibi. primo casu refertur. tamen hic vsat. alium namq. vno verbo comprehendit & complectitur omnia ferme specialia & prærogatiuas principis. vt ex ijs, quæ postea dicemus, facile intelligetur & Marq. in 4. notab. indicauit. Sed proprius ad rem veniamus.

SUMMARIA.

- 1 Qualiter sumatur verbum miserunt, in nostro vsatico positum.
- 2 Comes Barcinone non recognoscit superiorem, et potest condere leges in suo Comitatu.
- 3 Lex qualis esse debeat. In qua condenda, nedum iustitia, verum et honestas spectatur. cum sequent.

Iustum

- 14 *Commen. in vsati. alium namq.*
- 4 *Iustum non potest esse, quod non sit honestum.*
 - 5 *Lex omnis utilis esse debet. quia ad cōmunē utilitatem statuta est.*
 - 6 *Honestas ab utilitate in ratione legis ferendae non potest separari.*
 - 7 *Principis maiestate dignū est, se legibus alligatum profiteri.*
 - 8 *Mandauerunt, verbum qualiter sumatur.*
 - 9 *Dominus Rex in Cathalonia debet seruare vsaticos & Constitutiones Cathaloniae.*
 - 10 *Iurant Reges in ingressu regiminis seruare constitutiones & alia iura patriae.*
 - 11 *In principe fidei vinculum solet splendescere.*
 - 12 *Princeps, ex contractu cum subditis in hito, obligatur.*
 - 13 *Regis maiestas vilescit sine magna familia, & nobili curia: & quid sub familia & curia cōtineatur.*
 - 14 *Regiam dignitatem habere dicuntur, non omnes Duces, Marchiones, Comites, & qui?*
 - 15 *Curia quae Comiti Barcinone sit tribuenda, et de Regia curia ceteris Comitib. Cathaloniae prohibita.*

Guber-

- 16 *Gubernator appellari non potest procurator Comitum subditorum Comiti Barcinone et reliquorum baronum.*
- 17 *Curia verbum in vsatico nostro positum, de qua intelligatur.*
- 18 *Conductum facere ad quae similia verba referantur et quae respiciant.*
- 19 *Soldata quid sit,*
- 20 *Emendas facere quid significet, et quid sit emenda.*
- 21 *Pro quolibet delicto, etiam publico, vsaticorum iure potest agi ciuilitate ad emendam.*
- 22 *Emendae petitio non tollit punitionē corporalē.*
- 23 *Regis domestici, qualiter conueniantur, et corā quo, remissiuē.*
- 24 *Emenda potest peti pro damnis passis per subditum in exercitu: et an teneatur, dominus reficere expensas indicendo vasallis, hostem, ibidem.*
- 25 *Iudicare debet Rex in Cathalonia per directū, et quid sit directum?*
- 26 *Iudicandum in Audientia, non secundum propriam conscientiam, sed secundum ius.*

Iusti-

- 27 *Iustitiam tenere qualiter accipiatur.*
- 28 *Oppressos defendere officium est Regis.*
- 29 *Vasalli, Coloni, et censiti oppressi seu grauari per dominos, qua actione et quomodo contra illos agere possunt de oppressione, et ex quibus causis.*
- 30 *Domini, quae iura habeant in vasallos et quando illos capere possint, remissive.*
- 31 *Oppressum manutenere intelligitur de qualibet oppressione iudiciali et extraiudiciali, et tã de clerico quam laico oppresso.*
- 32 *Manus accipitur pro potestate et unde sit dicta manutenentia.*
- 33 *Manutenentia et Saluaguardia in quo differant.*
- 34 *Saluaguardia et manutenentia sunt de regalijis Principis non recognoscentis superiorem. ubi aliqua de his remissive.*
- 35 *Oppresso succurritur per Principem, et prae-textu oppressionis euocatur causa ad audientiam Principis.*
- 35 *Perhorescentiae causa etiam euocatur, summaria informatione precedente.*

Cause

- 37 *Cause pupulorum, viduarum, pauperum, miserabilium personarum et religiosorum, etiã euocantur. cum seq.*
- 38 *Pauperes miserabilesue, qui dicantur, remissive. et nu. seq.*
- 39 *In paupertatis probatione quid obseruandũ sit.*
- 40 *Regaliam oppressionis et recursus non potest rex a se abdicare, nisi in casibus hic expressis.*
- 41 *Regalia non competunt primogenito & gubernatori, neq. eius vicesgerenti, paucis exceptis casibus.*
- 42 *Gubernator non exercet regalias, & olim dicebatur procurator, & sic non euocat causas pauperum, nec miserabilium extraviciã.*
- 43 *Principis Appellatione in regalijis, venit solus rex & non eius primogenitus.*
- 44 *Gubernator dicitur primogenitus regis ex sua propria et naturali prerogatiua.*
- 45 *Ecclesiastica curia in hac prouintia, non se intromittit de causis miserabilium aut oppressorum. et quando possit.*
- 46 *Oppressorum cause nedum ad partis instantiam, sed ex officio possunt euocari.*

B

Oppref

- 47 Oppressorum causa assumuntur per principem, nedum iudicialiter, verū et extraiudicialiter, et quomodo, seu quibus casibus.
- 48 Privilegia de la ma armada, de la bandera de vehinatge, unde originem habuerunt.
- 49 Ad Principem pertinet, tenere omnes subditos suos in pace.
- 50 Intellectus verborum, manutenerent oppressū, et occurrerent oppresso.
- 51 Cornare in terminis vsatici, alium nāq. quid significet, et aliqua de vsu eiusdem cornu.
- 52 Cornu vsus retinetur hodie in castris limitaneis, et reperitur in firma antiqua sacramentalis, et est de iuribus castri terminati.
- 53 Comitum Barcinonæ domus, et familia recessit, ab antiqua parcimonia.
- 54 Portiones seu Annonæ in domo Regis, qualiter distribuantur, remissive.
- 55 Pallias, verbum quid importet et significet.
- 56 Hostes convocare ad solum Principem spectat, caualcatas vero mandat quilibet dominus suis vasallis. cum sequentibus.
- 57 Hostis convocatio in quo differat a Caualcata:

& quid

- et quid sit hostis, et quid caualcata.
- 58 Vasalli qualiter obedire debeant dominis convocantibus hostem seu caualcatam, et de pœna nō sequentium.
- 59 Caualcata, quid sit.
- 60 Exercitus, quid sit.
- 61 Pax in forma conuocationis quid sit? et aliqua de conuocatione ipsius pacis.
- 62 Sonus emissus quid sit.
- 63 Exercitum conuocat princeps plurib⁹ modis: et comprehendit. sicut genus, omnes species conuocationum.
- 64 Expense, hoste congregata, quando ministrantur vasallis. et quid de emendis, fallimentis, perdis, et de obligatione vasallorum, remissive.
- 65 Hostis convocatio in vim vsatici, Princeps namq. an requirat presentiam principis, id est, regis?
- 66 Expense sunt ministranda euntibus in hostem extra prouinciam.
- 67 Milites creare potest comes Barcinone tam in guerra, curijs: quam in aula regia & ubiq.

- 68 *Voluntaria et non contentiosa iurisdictionis negotium potest ubiq. expediri.*
- 69 *Militum creatio est de supremis regalijs: et de illorum priuilegijs remissive. et an possint renuntiare foro.*
- 70 *Militia palatina et aulica sonat, in dignitatē simplicem.*
- 71 *Militarium priuilegiorum ubi iniuribus patrie fit mentio, intelligitur de militibus aulicis.*
- 72 *Militia armata, quam milites exercent in bello, nullam habet dignitatem, et ideo torquentur. et de illorum priuilegijs, foro, approbatione, et reliquis remissive.*
- 73 *Militum brachy militaris priuilegia, in quibus differant a priuilegijs militum, belli causa tantum concessorum.*
- 74 *Militia armata suas habet dignitates, et suos magistratus.*
- 75 *Militia armata est instituta, ad propulsandā iniuriam et vindictam habendam.*
- 76 *Militia spiritualis suos habet gradus, et quid sit. de ordine, dispositione, et origine remissive.*

Seculares

- 77 *Seculares dignitates, omnes ab uno principio emanarunt: sic & ab altero principio & fonte omnes Ecclesiastica et spirituales.*
- 78 *Secularium dignitatum ordo, incipiendo ab Imperatore, correspondet ordini Ecclesiasticarum dignitatum, incipiendo a Romano pontifice, remissive.*
- 79 *Militum creatio per quos fieri possit et num. seq.*
- 80 *Ciues honorati Barcinone militibus equiparantur, et creant certo die anni alios ciues.*

Antiqua impressio materna.

ALtre noble, honest, e profitos vsatge meteren los sobredits Princeps, que ellis tengueren, e, a llurs successors manaren tenir per tostemps; çoes, que tenguessen cort, e grā companya, e feessen condit, e donassen soldades, e fessen esmenes, e tenguessen justicia, e jutiaffen per dret, e mantenguessen lo opremut, e a correguessen al assetiat, e quant volguessen menjar que fessen cornar, que tots nobles, e no nobles se venguessen dinar; e aqui partissen los vestiments que haurien entre los magnats, e enfre lur companya,

panya, e aqui manassen hosts ab que anassen a
destruir Espayña. e aqui fahessen cauallers no-
uells.

Latina Impressio Antiqua.

Alium namq. supradicti Principes nobilem &
honestum & utilem miserunt vsaticum, quē
illi tenuerunt, & successoribus suis tenere in per-
petuū mandauerunt, scilicet vt tenerent curiam
& magnam familiam, & fecissent conductum, &
darent soldatas, & facerent emendas, & tenerēt
iustitiam, & iudicarent per directum, & manute-
nerent oppressum, & occurrerent oppresso, & quā-
do uellent edere, facerent cornare, vt nobiles &
ignobiles uenirent prandere, & ibi distribuerēt
pallas, quas haberent in magnatibus & in eorū
familia, & ibi mandarent hostes, cum quibus
irent ad destruendam Hispaniam & facerent no-
uellos milites.

DE LITERALI EXPOSITIONE

vsat. alium namq.

CAP. 3.

Principes Cathalonie supradicti, Raimundus Berenga-
rij et Adalmusa seu adalmodis, vt alij loquuntur, eius
consors, vsaticorum conditores, quorū sepe in vsaticis
precedentib. fuit facta mentio (est enim hic vsat. in uetere libro
vsat.

vsat. collocatus in fine prope libri, et secundū dispositionē Marq.
est capitulū cxxiiiij. † Miserunt alium vsaticū, idest constituerūt,
ordinarunt. vsat. cum dominus Raimundus. ibi. constituit et mi-
sit vsaticos. † Erat enim Comes Barc. Princeps regiam potesta-
tem habens, et neminem superiorem recognoscens, et ideo leges
condere potuit, stabilire et facere. Calic. ibid. col. 2. verbo. consti-
tuit. facit l. fin. C. de legib. not. in vs. vnaqueq. gens. Idem modus
allegandi hos conditores vsaticorum est in vs. statuerunt equidē
prelibati Principes. vsa. statuerunt etiam prefati Principes. vs.
Demq. sepe dicti Principes apud Barcinonam cōmorantes. et in
alijs multis vsaticis. † Ibi. nobilem et honestum et utilē. sic enim
debeuit esse lex Christiani Principis honesta. quia in iure statuen-
do, nō tam iustitia, quam honestas spectatur. can. porro. 35. q. 3.
ibi. publicæ honestatis iustitia contradicit: et honestas tertiā par-
tem continet, iuris seu precepti iustitię. in P. iuris precepta. de
iustit. et iur. instit. l. Iustitia. P. iuris precepta. D. eo. glo. iuris
precepta. ibid. quę rem declarat facit. dictum Gregorij Papę in
procepm. decretal. in vers. Ideoq. lex proditur. tanta uero uis
honestatis est, ut nisi mentiamur, nosq. ipsos decipiamus, nihil
uelimus, quod sit improbum, aut sceleratum. Honestum uero
apud Ciceronem ex panetio ac ceteris philosophis, quatuor
partium oritur ex aliqua: aut enim in perspiciētia ueri, aut in ho-
minum societate tuenda, tribuendoq. suum cuiq. et rerum con-
tractarum fide, idest iustitia: aut in animi excelsi magnitudine
et robore: aut in omnium, quę fiunt ordine et modo, idest tem-
perantia. atq. hæc est honesti forma et tamquam facies, quę
si oculis cerneretur, mirabiles amores, ut ille ex Platone scri-
bit, excitaret sapientię. Itaq. lex honesta cum primis et nobi-
lis, et laudabilis debet esse. † Neq. enim iustum esse potest,
quod non sit honestum. Latius explicat. Conn. lib. 1. commentar.
iur. ciuil. cap. 2. nu. 8. Sed iustitiam omnium uirtutum dominā et
reginā uocant omnes, quę in ciuitate tres reliquas honesti partes
cōplectitur et in se cōnectit. Nam cum ciuitas in trib. cōsistat in
sapientia eorū, qui remp. administrāt; in militum fortitudine, in
B 4 cetero-

cæterorū ciuim tēperantia; hisq. bene stabilita & fundata que-
libet ciuitas creditur, sed ea virtus, quæ per alias omnes diffusa,
implicat eas & colligat inter se, arctissimo æquitatis & concordie
vinculo, facitq. vt illæ inter se consentiant, & nihil in illis indeco-
rum, repugnans naturæ aut morib. aut dissentaneum reperia-
tur. hæc consensio, hæc omnium partium reip. æquabilitas & que-
dam quasi conglutinatio, iustitia appellatur. Hæc eadem nobilis,
alta, illustris, sacratissima est. l. i. de iustit. & iure. D. l. leges sacra-
tissimæ. C. de legib. Tiraq. de nobilit. cap. 2. Conn. vbi sup. cap.
2. 3. Coraf. de redigen. iure ciuili in artē. parte. i. cap. 25. Bud. ad
l. i. de iustit. & iur. D. Montan. instit. eo. Dec. & Motan. in l. sem-
per in cōtractib. in l. non omne quod licet. de regul. iur. D. Vnde
illud cōmuni omnium voto receptū est, vt ius honestatis ab omni
reuerentia, submissione & obsequio censeatur esse exceptū. Dec.
vbi sup. & si ita honestū intelligimus, respuenda erit separatio ho-
nesti & iusti, de qua Marq. hoc loco. ibi. nota hic. Quod quando
duo concurrunt. quod etiā reprobauit Motan. in d. l. non omne,
quod licet pulchra & eleganti ratiotinatione, quā legito. Adde in
ornatū ex Mier. coll. ii. in curia Alfons. 4. cap. 3. col. 6. vers. adstrin-
guntur etiā. per duas colū. vnde habes qualis debeat esse lex, quæ
5 rogatur & promulgatur. Ibi. & vtilē. † Vtilis omnis lex esse de-
bet. d. can. erit autē lex. dist. 4. ibi. necessaria & utilis. & can. fa-
ctē. vers. Præterea. ead. distinet. Etenim ad cōmunē ciuitatis vti-
litatem leges statutæ sunt. l. leges sacratissime. C. de legib. & in
6 procem. Gregorian. † Sed hic incidit sepe quæstio inter honesti
rationē & utilis; honestatē dico & vtilitatē: nam cū homines ma-
gis ad vitæ cōmoditatem iucunditatēq. ad facultates rerum atq.
copias; ad opes, ad potentiā, quib. & se possint iuuare & suos, incē-
dantur, honestati locus vix vllus relinquitur. cū enim vtilitas ad
se rapere, honestas quoq. reuocare ad se videtur, fit vt animus di-
strahatur, & plerūq. vtilitatis spe decipiatur. Et quāquam Philo-
sophi tres illas quæstiones accuratissime distinguunt: Vnā, quum
dubitant homines, honestū ne sit an turpe, id de quo agitur; alte-
rā, vtile ne sit, an inutile: tertiā, si id quod speciem habet honesti,
pugnet

pugnet cum eo, quod vtile videtur, & quomodo hæc discerni
possint pluribus ostendant. Idq. Marcum Tullium Ciceronē trib.
lib. officiorum, panætium, quadā correctione adhibita secutum,
diligenter & studiose persequutum esse legimus: tamen in ratione
legis ferendæ & promulgandæ, honestas ab vtilitate non potest
separari; ratio inquā honestatis, non potest a ratione vtilitatis dis-
iungi. Quod Conn. vbi super. Bud. Coraf. ac reliqui ad l. i. de ius-
tit. & iure. D. confirmant magna ratione. & Motan. in d. l. nō
omne. de regul. iur. D. subijcit, constat per leges non licere qui-
dem, quod minus sit honestum, sed abusum legum, facere, vt id
quodā modo fiat. Non secus atq. medicamentum, quod ad homi-
nis salutē natura ostendit, in veneni causam malicia artis sepe cō-
uertit. etc. Itaq. præclare huius vfat. conditores miserunt alium
vfat. præter alios ab eis missos & constitutos, vfat. videlicet
nobilem & honestum & vtilem. Adde omnino hic constitu-
7 tum munus iudicandi. Cai. in viridario militiæ. in procemio. † Ibi.
quæ illi tenuerunt, & successorib. suis tenere in perpetuū mada-
uerunt. Sane digna vox est maiestate regnantis, legib. alligatum
se Principem profiteri: & reuera maius Imperiū est, submittere le-
8 gib. Principatū. l. Digna vox. C. de legib. l. Princeps. D. eo. † Sed
illud verbum, mā iauerunt, Iudaic. Guiller. & Marq. non accipiūt
in propria ipsius significatione, quia par in parē non habet Im-
perium. l. Ille aquo. P. tempestiuum. vers. & est dicendum, ad
Trebell. D. vbi glo. triplici. ibi. item nota, quod nemo se cogit,
& allegat iura concordantia. & glo. Imperium. sed habet verbū
hoc, mandauerunt, vim hortatiuā. Iud. hic. & in vfat. quoniā per
iniquum. tex. optimus. in cap. fin. vers. fin. de rescrip. in sex. ibi.
quodq. nobis licere non patimur, nostris successorib. indicamus.
& ibi glo. Indicamus. & declarat Gemin. in fine. & Prob. ad Mo-
nach. Mier. in ornatu in cap. 4. confirmans. curiæ Barc. Alfons. 4
colla. ii. col. 3. vers. & per dictum vfat. & Marq. in vfat. quoniam
per iniquum. fol. 127. vers. nota intelligendum fore. Idē Mier. col. 4.
9 in 2. curia Barc. Iacobi. 2. cap. 17. † Sane & hic vfat. & alij omnes
vfat. constitutiones & leges huius patriæ sunt obseruandæ per
dominum

dominum regē, qui in regnis successurus est ex vi contractus, p
 p̄decessores in regno, cū ipsa vniuersitate totius prouintie, quę
 in trib. brachijs curiā cum domino rege celebrantib. representat
 tur, initi, firmati & iureiurādo roborati. Guiller. in d. vf. quoniā
 per iniquum. col. 3. vers. iuxta hoc quæro. Calic. in curiali. cap. 7
 nu. 109. & seq. & Mier. coll. 2. in curia Bar. R. Pet. 2. cap. 62. ad
 hęc nos infans. & ibi. d̄ firma primogenitū in curijs generalib. ad
 10 cauhtelā ponēda. & † hęc iurāt omnes reges Arag. & Comites
 Barci. in initio & ingressu sui regiminis. Jacob. 2. in 2. curia Barci.
 cap. 28. est sub. tit. de iureiur. lib. 4. consti. Mier. coll. 4. in curia. 2
 Barci. Jacob. 2. cap. 29. & cap. 30. nu. 3. vbi explicat nostrū hunc
 vsat. in verb. mādauerunt. Idē & plenius in curia Bar. Ferdi. 1. c.
 17. als procuradors Fiscals. in verb. E si lo contrari. era fet. ibi itē
 nota quod factū. sub nu. 15. 16. & c. prouehim. vers. Allo aixi com
 ha fet contra leys. & ibi. annullā. coll. 9. & merito. quia leges Ca
 thalonie sunt pactionate per subditos cū suo Principe Mier. vbi
 sup. & Cali. in Margarita fisc. Dubio. 8. vers. 16. ibi. hoc limitatur
 & vers. 36. per totū. plenius hęc cōfirmat Guiller. in d. vf. quoniā
 per iniquū. col. fin. qui scribit cōtenta in iuramento Regis, in ini
 tio sui regiminis. & confirmat hęc obseruationē iurib. canonicis,
 quę ibi citātur. Marq. ibi. fol. 128. pag. 2. ibi. sed nūquid successor.
 11 † Accedit fidei vinculū, quod in Principe p̄ter cætera lumina,
 solet splēdescere & lucere. not. in epistola. interclaras. C. de Summ.
 Trinit. & fide catholica. in l. 1. de pact. in l. 1. de Constit. pec. D. in
 vsat. quoniam per iniquū. qui est ab eisde Berēgario & Adalmo
 de constitutus. ait. decernimus atq. mādamus, vt omnes Princi
 pes, qui in hoc Principatu, nobis sint successuri, omni habeant
 tempore sincerā & perfectam fidem, & verā loquutionē, vt om
 nes homines, nobiles & ignobiles, reges & Principes, magnates
 & milites, rustici & pagenses, mercerij & negotiatores, peregrini
 & caminū tenentes, amici, & inimici, Christiani & Sarraceni, Iu
 dæi & heretici, possint se in illo fidare & credere. & c. quę verba,
 totūq. vsaticū exornat miris encomijs Guiller. Valles. eo loci ex
 sacris libris & diuinis scripturis atq. etiā humanis. sequitur Gui
 ller.

ller. Marq. & rē amplificat pulcherrimis documētis. sed cre dēdū
 est dictū vf. quoniam per iniquum. & scripta Guiller. & Marq.
 & alia grauiora nunq. excidere ex memoria Curialiū, qui Prin
 12 cipib. assident & assunt. † p̄terea Principes seculi ex cōtractu
 cū subditis inito, certū est obligari. cap. 1. vbi omnes not. & Lati
 explicat Dec. col. 1. 2. 3. ex. de probat. p̄sertim iureiurando con
 firmato. cap. quāuis pactū. de pact. in sex. cap. cū contingat. cap.
 ego. n. cap. intellecto. de iureiur. ex. sed perfequamur reliqua.

13 Ibi. tenerēt curiā & magnā familiā. † Vilescit dignitas & ma
 iestas regia, sine magna familia & nobili curia. arg. tex. in c. 1. de
 priuileg. ex. glo. in modicis. & glo. Vilescat. in can. Episcopi 80. di
 stinct. sic leges docēde & vniuersitates cōstituēde in florētissimis
 ciuitatib. in procem. D. p. hęc autē tria. ibi. tā in regijs vrbibus.
 l. 1. de professorib. qui in vrba Constantinopolit. docētes, comiti
 uā ex lege meruerunt. lib. 12. C. & l. 1. de stud. liber. vrbis Romæ.
 vbi gl. Rubr. not. in auct. hābita. C. ne filius pro pat. in c. 2. de pri
 uileg. in sex. de hac curia loquitur tex. in l. decurio. ibi. curiā non
 relinquat. de decurion. C. & in l. nemo p̄fectus. de dignitatib.
 lib. 12. C. Penna in. d. l. decurio. & plenius Boer. de auctor. magni
 cōcilij. Gregor. in Syntag. lib. 47. c. 27. 28. & sequētib. his autem
 verbis (vt tenerēt curiā & magnā familiā) non tantū cōtineri exi
 stimo amplitudinē domus Principis, familiā, aulicos, domus au
 ste ministros: sed etiā cæteros, qui administrationis iustitię curiā
 gerūt, qui patrimonij cæsaris, qui camere, qui omniū iuriū & re
 galiū ipsius principis notitiā habētes, omnia regunt, omnia diri
 gunt, de omnib. Principi, secundum formā & leges atq. ordina
 tiones domus & aulæ referunt. deniq. his verbis (vt tenerent cu
 riā & magnā familiā) vniuersalis œconomia et domus regia Co
 mitis Barcin. qui regiā potestātē, vt diximus habebat, et regijs vte
 14 batur iurib. et p̄rogatiuis, cōtinetur. † Neq. vero Comes Bar. eo
 iure cēsendus est, quo ceteri Comites, qui in Hispania sunt aut in
 alijs regnis, dignitate comitis fulgētes: hi etenim, etsi comitis dig
 nitatē et titulū habeant, nō tñ regiā dignitatē, nec regijs iuribus
 in suis Comitatis. vt possunt, nec illis cēremonijs, quib. Comites
 non

nō recognoscētes superiorē vtunt, in suis Comitibus. vt erāt olim Comes Aragoniē, Comes Castellę, Comes Lusitanię, Comes Tolosę, Comes Aquitanię, Comes Bar. hi etenim etsi Comites appellantur & sint, regiam tamen tenent & exercēt potestātē in suis districtib. et illis pompis, & solennib. vtuntur, quibus & ipsi reges in suis regnis, ac propterea hos dicimus habere regias dignitates, non ceteros Comites aut Duces. vt sunt Comes Amputiarum, Comes Palimosij, Dux Cardonę, & in ceteris similiter. Paris de Puteo de redintegratione feudorum cap. i. nu. 3. 4. 5. Sed hoc cōmodiore loco plenius. † Sed neq. Comiti Barc. Raimūdo Berengario auctori huius vsatici, vt cumq. subiugatori Hispaniē idest bonę partis Hispaniē tantā curiā aut familiā tribuerim, illo p̄sertim tēpore, quantā regi Hispaniē, Gallię ac ceteris regib. maiora imperia tenentib. ac multo minus tribuerim nostro huic comiti Barc. insignē illā familiā, curiā, domum, aulam, quam imperatori Romanorum constitutiones Imperiales tribuerunt. parlamentum tñ & suprema curia nō est illi denegāda quā quilibet Princeps non recognoscens superiorē tenet. Guido. Pap. q. 43. Sane multa, quę in trib. lib. posteriorib. Cod. Iustiniani, atq. in alijs Imperialib. constitut. tractātur de decurionib. de dignitatib. de magistris, de comitib. rei priuatę, rei militaris, diuinę domus, consistorianis, archiatris sacri palatii, de silentarijs, domesticis, & protectorib. p̄positis laborū, agētib. in reb. curiosis, stationarijs, Palatinis sacrarum largitionū sacri palatii, de priuilegijs eorum, qui in sacro palatio militant, de re militari, de erogatione militaris annonę, de excoctione & translatione militarium annonarū, de metatis, de numerarijs, decursu publico, de apparitorib. de p̄fectis, de palatijs & domib. dominicis, de saltib. de lucro daphnes, de sulceptorib. & arcarijs, deq. alijs officijs militarib. & palatinis, recte poterunt aulę & domui comitis Barcinonę tribui, & accommodari; sed non omnia, nec tanta: nec tam magnifica. quia nec parsimonia illorum temporum, nec prouincię magnitudo id postulare videbantur, nec successores comites Barcinonę, & postea reges Aragonū in ista magnificētia et amplitudine gloria-

gloriabantur, moderatione & parsimonia, nō rustica, & inculta; sed eleganti & perpolita contenti. Sane Petrus tertius Rex Aragonum, quem appellant ceremoniosum, & quem nos tertium facimus, licet Aragonenses, quartum, initio sui Regiminis & ad ministrationis Regni post obitū Alfonso tertij patris sui in anno M. cccxxxv. multa in maiestate Regia & solennib. domus Regię, officialib. ministris, addidit, conquisitis magna diligentia ordinationib. externorū regnorū & potissimū Anglię & Fracię, quę succedētib. tēporibus Alfonso quartus, eius pronepos ex Eleeno ra filia & Regina Castellę, auxit & amplificauit. Sed hęc tempore augmentu recipiunt, sicut cętera Regnorū dominia, & quandoq. deminutionem. nec est eadem omni tempore domus Regię forma, non eadē notitia, dispositio, quā rem Alciatus de magistratib. ac militarib. officijs. Gregorius & alij pleriq. demonstrarunt, & ex plurib. cōstitutionib. in corpore iuriscathalonici insertis apparet euidēter. planē in libro ordinationū dom⁹, et aulę regū Aragonū, quem solet prothonotarius custodire, œconomia hęc per belle distincta potest videri & obseruari. Nulli vero alijs comitum aut ducū huius prouincię permissum est habere curiā istam magnā. vs. iudiciū in curia datum. & Cali. in Margarita dubio 8. vers. 155. & vers. 92. Petrus tert. in curia ceruarię. cap. in primis. Mier. col. 6. in curia Cerua. Petri. 3. c. 1. vers. nota ergo hic. Vn de abusus Ducū, aut Comitū inferiorū reputatur, quod s̄appellent & nominēt procuratores suos generales, quos habēt in suis ducatus et comitatib.; gubernatores. Cū hęc appellatio soli primogenito Regis competat. Sed nec illis permittitur tenere curiā in forma audientię. Idem de procuratore Vicecomitatuum Caprarię & de basso, de procuratore Marchionatus Pallariens. Aythone & de procuratore Archiepiscopi Tarrconens. & aliorum prelatorum dicidebet, quos nostra etate solent appellare gubernatores. Sed eos regia Audientia in literis Cancellarię procuratores appellat. Comes certe Amputiarum aliquid sibi in hac re vsurpauit. Sed de his satis. Quod autem notat hoc loco Marquilles in vers. nota ex huiusmodi vsat. curias generales ortum habuisse.

habuisse. nō facit ad casum vsatici. sed neq. hoc tempore curiē generales celebrabatur, vt alibi diximus, & initio huius laboris tetigimus. † loquitur enim tex. de curia Comitis Barci. domo, aula, familia. quod etiam Marq. fatetur. & verba vsatici sequētia de monstrant. ibi. & quando vellent prandere, facerent cornare.

17 Ibi. fecissent conductum & darent soldatas. In manu scriptis legitur, & facerent conductū, & darent soldatas. † Verba hęc facere conductū, sunt vulgaria nostri idiomatis, & quasi materna. sic enim dicere solemus, cū de eo loquimur, qui pro sua frugalitate & prudentia, statis anni temporib. facit si necessariā copiā & procurationē frumenti, vini, & cæteraru rerū ad vitā necessariarū, & respiciūt hęc verba annonā domus principis, circa quā debet esse princeps sollicitus, & in qua plura singularia & specialia sunt in iure statuta. l. si. vbi gl. nuntiationis. ad leg. Jul. de ann. D. l. mulierē de accusat. D. Rip. de peste. rub. de remed. præsueruat. nu. 182. Auendan. de exequen. mand. reg. lib. 1. cap. 19. nu. 33. 34. 37. & alijs plurib. & in hac quoq. significatione ponitur verbū, cōdit, in vs. placitare. vers. similiter. in verbo conductū. & ibi. Calic. in vers. quæro iuxta istū vsa. quid contineatur sub isto verbo, cōductū. & Socar. in cap. si aliquis habet hominem. nu. 72. Alij hęc verba referunt ad cōductiones personarū necessariarū, pro custodia principis, & pro cæteris ministerijs Domus & Aulae regiæ. & hoc ex verbis illis colligitur. (& darēt seuladas siue soldatas) & ideo in hoc vsat. lingua Cathalana posito sub tit. de iure fisci. post curias Ferdin. I. in anno 1413, & sic post primā nostri iuris vniuersi dispositionē et cōpilationē legitur (e fessen. condit, e donassen soldadas.) quib. verbis significatur, quod ipse comes Bar. princeps terræ, conduceret homines necessarios secundum statū, quē maguū habebat, tā pro rebus et negotijs belli, quā pro administratione iustitię et domus, ac familiæ Regię, quib. hominib. ad prædicta conductis, daret soldatas, secūdū diuersas eorum conditiones, officia et ministeria, et eorū qualitātē, vt in omnib. domib. regijs fieri solitū est. et huic interpretationi cōgruit dispositio vniuersalis et œconomia domus regię regis Aragonū, secundum eum.

19 dum eū statum, quē habebat rex Petrus tertius, et postea Alfonso quartus, In quodā libro cōtinuata magna rerū serie, in quo hęc conductiones et soldatæ siue præstationes annuę describuntur. quē librum dixi custodiri in Cācellaria per Prothonotariū. † Est autē soldata, præstatio quēdā annua gratuita, quæ a neutra parte transit in heredē, aut saltē ex parte accipientis. in cap. 1. vers. Soldata. tit. quis dicatur Dux, Marchio, Comes, Capitaneus, vel Valuaflor. et ibi not. Bald. et in l. diē functo. de offi. Assess. D. plenius tradunt interpretes. et noster Ioannes Socarratus. in cap. Vafallus siue castellanus. nu. 30. Calic. in vs. qui fallerit. col. 6. vers. aut queris in alijs casib. quā vsatici, Princeps nāq. ibi. det eis soldatas, et faciat eis cōductū. Mier. in cap. item si barones. coll. 2. In curia Petri. 2. cap. 34. Socarr. in cap. si aliquis dominus. n. 5. 33. Huc pertinet tit. de Annon. Ciuilb. lib. x. C. et ibi Bar. et Platea. facit l. fin. de pignorib. C. Rebu. in arbore feudor. diuis. 17. tit. de Erogatione milit. annuę. et tit. de excōctione et translatione militariū annor. lib. 12. C. et eodē pertinet tit. de Militari veste. eo. lib. et Coteręus de iure militū lib. 1. cap. 30. de annona militari. et sequentib. tit. et rursus eodē lib. 1. c. 34. de stipēdijs militarib. quę omnia in libro œconomie domus regię, de quo antea dixi, descripta inueniuntur etiā, quoad milites stationarios. nā quoad belli, si quod gerēdū est, expeditionē alia res erit, et longe maior procuratio exigitur: vtraq. tñ res ad curā principis pertinet, et sub hoc vs. cōprehēdi potest, in quo de cōuocatione hostis agitur, in fine, vteatur ad destruendā Hispaniā, idest vindicandā a manib. Sarracenorū; per quos eo tēpore pro maiore parte occupata detinebatur: ad exēplum autē militariū, annonarū et vestium, quę in bello dantur pro mercedib. et soldatis, dantur etiam in domo et aula principis seruiētib. pro qualitate seruiētiū et dignitate, atq. officiorū differētia, annuę ciuiles, portiones, largitiones, et alię præstationes. omnes enim militant. l. Aduocati. de Aduocat. diuers. Iudicior. C. et in rub. de priuilegijs eorum, qui in sacro palatio militant in quocumq. officio. vt ibi per glo. in rub. et per Plateā in l. 1. de priuileg. scholarum. facit. l. 1. de Palatin. sacrarū largitio-

largitionum. In quo tit. extat nobilis. l. Scrinij. que notitiam domus Imperat. describit, ad rem nostram intelligendā accōmodo datam. & Sane imperatoria regia ue maiestas non solum armis decoratur, sed & legib. in aula & regia domo & in populis subditis seruandis armatur, vt vtroq. tempore suam retineat dignitatem. In proœm. insuit. Redeo ad tex.

- 20 Et facerent emēdas. † verba hæc in nostro hoc iure vsaticorū, apertum habent sensum. emenda si quidem est pœna pecuniaria per vsaticos taxata, quam pendet & soluit, qui deliquit, offensa parti & iniuriatē: siue iniuria sit verbalis, siue corporalis. quia
- 21 in hac patria † pro quolibet delicto siue publico, siue priuato, potest agi ciuilitur ad emendā per vsaticos taxatam vs. vt qui interfecerit. vs. baiulus interfectus. vsat. rusticus interfectus. cum plurib. alijs seq. & vs. si quis alicui criminalē. & ibi Calic. facit distinct. iniuriarum. vel criminaliter, ad punitionem corporalē:
- 22 † & vna via non tollit aliam regulariter. Calic. qui hæc plenius scripsit in vs. rusticus interfectus. col. penul. & vlt. & alibi dixi. quamobrem bonus Princeps debet facere seruari vsaticos emendas constituentes, & quod delinquētes siue sint domestici regie domus, siue alij subditi, faciant istas emendas. In constitut. Petri. 3. in curia Montifon. cap. 23. est sub tit. de foro hominū de paratico & domesticorum & officialium regionum. In antiquis. hodie est sub tit. de iurisd. om. iud. et de foro compet. cap. 12. ibi nos e la dita Regina e primogenit absens. Mier. col. 6. in eadem curia cap. 23. rub. vt officiales pro eorum contractib. Marq. in
- 23 hoc vsat. col. 5. vers. sed quæro, an officiales. † Et qualiter domestici regij conueniantur quandoq. corā ordinarijs officialib. regijs vel cancellario. Vide. Mier. vbi sup. col. fin. qui allegat librū ordinationū domus regie, quē antea citauī. hæc emendē aliter in Gallia vsurpantur, vt alibi dixi in tit. de act. ex barone in titu. de iniur. in posteriore cōment. † possunt hæc verba alium sensum habere, vt intelligamus principem debere facere emendas damnificatis in iuuamine, quod eius vasalli et subditi illi faciunt et in hoste. in vsat. qui fallerit hostes. vers. similiter et milites. et ibi. expicat

plicat hanc quæstionem Guiller. vers. sed nunquid dominus rex indicendo baronib. seu militib. exercitum seu hostem, tenetur prouidere eis in expen. & esmendas facere? plenissime Calic. col. 5. vers. quæro secundo ibi. primo casu adhuc subdistingue. & ibi. aut quæris in alijs casib. quam vsatici Princeps namq. in illis verbis. dum tamen dominus Rex det eis solidatas & faciat eis conductum seu expen. ac etiam faciat eis esmendas & citat iura. Socar. in cap. Si aliquis vult ire ad partes Sarracenoīū. nu. 69. vers. quæro an alius & nu. 112. & 104. ibi. nota tamen, quod quando & nu. 120. 122. quæ sunt notanda. Calic. in directorio pacis & treuge dub. 23. in 2. 3. 4. columna. Mier. coll. 11. cap. 4. confirmants. colu. 5. ibi. conuocar lo Principat. Quæ omnia sunt obseruanda in hoc tempore, & est prudenter de his respondendum, ne incidas in laqueum & iure reprehendaris.

- Ibi. & tenerent iustitiam, † & iudicaret per directum. Hæc
- 25 verba simul & vna periodo legenda esse declarauit Petrus in curia Ceruarię. cap. Primerament. est hodie volum. 3. dub. 10. titu. 5. de quo Mier. vbi sup. cap. confirmants. & est sensus planus, vt in Cathalonia dominus Rex Iudicet per directum, idest, per dret. est autē iudicare per directum, causa cognita & iuribus patriæ seruatis, statuere, decernere, iudicare. Mier. in d. cap. confirmants. col. 2. vers. nota nō debere procedi ad executionē, ante causę cognitionem. & vers. sequitur in textu. En las paraulas. & in d. const. Petri 3. primerament. & in alijs constitut. in eadem constitut. Petri. 3. citatis. quæ sunt in tit. de pœnis corporalib. & pecuniar. cap. 2. 3. & in tit. de offic. vicarij etc. cap. Aquesta es la forma. & cap. Statuim e ordenam. Quod est. 9. Mier. colu. 3. in curia Montifonij Alfon. secun. cap. 3. & coll. 2. in. 1. cur. Barc. Pet. 2. cap. hæc est forma colu. 1. vers. hodie etiam iurant. & nu. 2. citat iura, quib. cautum est vt in hac prouincia iudicetur et ius suum cuiq. reddatur seruatis constitut. et alijs iurib. patriæ. Mier. col. 8. in curia R. martini cap. 2. item senior. et declarat vsat. alium namq. in his verbis (et tenerent iustitiam et iudicaret per directum) idest. † In audientia Regiæ Cathaionie est iudican-

iudicandum secundum iura patriæ & non secundum conscientiam. Calic. in Marg. dub. 8. vers. 92. 182. 200. & in ornatum plura Mier. in d. cap. confirmants. col. 2. & 3. addit ibid. colu. 3. vers. hæc est Gothica. Quod Princeps debet seruare suas leges, ita quod in quantum est adstrictus per vsaticos & constitutiones Cathalonix, non potest contra illas veniendo, vti absoluta potestate, † præsertim, quoad iusticiã ministrandã. subnectit
 27 plura de iustitia naturali & ciuili, & quæ ad vtramq. pertineant. & in eadem colla. cap. 3. item cõmemorants. col. 12. vers. vnde pro euidencia. & alium sensum, ad hæc verba tenerent iustitiã etc. ponit idem Mieres in d. cap. 4. confirmants. colu. 4. ibi. & dic tenuissent iustitiam. Sed & Guillerm. in vs. quoniã per iniquum. multa tradit de iustitia & de officio boni & iusti Principis, & Mier. in dicto cap. 3. ibi. adstringuntur etiam. colu. 12. Marq. ibid. col. 2. vers. nota quarto. & col. 5. vers. nota octauo. & not. seq. quo loci plura tradit, quæ curiales & domestici Regij memorię figere debent. Possunt etiam hæc verba (tenerent iustitiam, referri ad impositionem pœnarum corporalium, cum prius dixisset de emendis idest pœnis pecuniarijs. et hoc potest probari tex. in vs. ex magnatib. vs. quia iustitiam. vers. mulierib. sunt isti vs. in titu. de iure fisci. lib. x. constitut. Sed et Mier. vt dixi in d. cap. confirmants. colum. 3. vers. et dic tenuissent iustitiam. aliter hæc verba interpretatur. Et vt vno verbo dicatur, tenere iustitiam et iudicare per directum, est iudicare causa cognita, partib. auditis, cum ordine et forma per constitutiones et alia iura patrię et stilos recepta, et seruata forma appellationũ, supplicationum, in Cathalonia et non extra et cum magistratib. per constit. creatis et non cum nouis, nec in tribunalib. nouiter creatis. vt omnes constitutiones disponunt, et potissimum citatę per Mier. in d. const. hæc est forma. per totum. Et in curia R. Martini. cap. 2. coll. 8. in curia R. Eleono. cap. 8. coll. 7. Ferdjn. 1. cap. 5. 6. 10. 35. et fin. coll. 9. Reg. Marię. cap. 14. vbi omnino hæc tractantur. coll. 10. et cap. 28. 29. quę omnia videat studiosus: sed non moror amplius in his sequitur in tex.

Manu-

Manutenerent oppressum. Mier. in dict. cap. confirmants, colum. 3. vers. & faciunt hæc verba. ibi. quia dominus Rex tenetur. Intelligit hæc verba interminis legis Romanæ, et legis Gothicę, quam citat. qua cautum est, ne domini extraiudicium suos seruos occidant: et quod nemini est permillum, sine iusta causa, sæuire in alium, etiã seruuum suum. P. fin. de his qui sunt sui vel alien. iur. inst. l. 1. D. eo. quinimo nec dominis licet vasallos suos rusticos pagenses, & homines proprios male tractare. idem Mier. in ead. cur. Bar. Alfon. 4. cap. 3. item commemorants. col. 11. vers. sequitur in tex. de pendre a lurs mans de aquells aytals. ibi. nota valde istam literam, et totam presentem constitutionem. et ibi. vnde pro euidencia debes scire. qui pluribus rationib. confirmat † Regij officij esse tueri, defendere oppressos et ab iniurijs eos vindicare, et ita in iuramento Principis, quod initio regiminis præstat hæc contineri. et quas leges debet Rex edere in suo Regno, et seruari facere ibidem. versic. adstringuntur etiam. et Rursus, † quod domino non liceat male tractare vasallum suum etiam rusticum. ibid. colu. 14. vers. vnde conclude. Et remissiue ad comine. Petri Alberti in cap. Si aliquis habet hominem. et ibi male ergo dicunt. et colum. penul. vers. hoc vnum etiam nota. et declarat verba constitutum et treug. quæ incipit anno domini M. CCII. P. Aquimateix encara. est Petri. 1. Ceruarię. hodie in titul. de pace et treuga. cap. 5. concludens dominos, res vasallorum suorum, seu rusticorum male tractantes, non teneri domino Regi, reficere et emendare damnum, sed ipsismet vasallis et rusticis, qui ad id habent actionem, contra dominos. Mier. ibid. et in dict. vers. vnde concludo. et facit rub. C. in quib. caus. coloni censiti dominos accus. poss. l. 1. 2. Platea ibid. qui declarat quo iure succurratur rusticis et colonis et istis hominibus obnoxatis, liberis tamen in statu, si grauentur a dominis. Et in rub. eo. nam habent conditionem ex lege. d. l. 1. ibid. hoc facere in posterum prohibeatur, prius reddito, quod superexactione perpetrata, noscitur extorsisse. vel

C 2

condi-

conditione ex l. cum satis. P. caueant. de agricol. & cens. eod. lib. II. Cod. vel ex alijs ll. rusticos & colonos iuuantib. ad uersus iniuriam & auaritiam dominorum, quas citat glo. prohibentur. vers. & facit ad hanc legem. in d. l. I. in quibus caus. coloni censit. possunt etiam implorare iudicis officium, ut hæ violentiæ corrigantur. glo. per iudicem. ibi. vel dic, quod non iure actionis, sed per officium iudicis, hæc implorabit colonus. in d. P. caueant. faciunt notata per Socarr. in cap. item si uasallus. num. 24. 25. honestius puto & reuerentiæ debite dominis magis consentaneum, ut damna, interesse, quod passi sunt coloni, pagenses, censiti, agricolæ ex superexactione dominorū, consequantur proposita conditione, ex dictis legib. argum. l. cessat. de obligat. & act. D. Bar. in l. I. num. 3. de priuat. delict. D. not. in l. I. ex delict. defunct. C. nam cum isti domini extorquendo non debita a colonis, delinquant. d. P. caueant. & in d. rub. in quib. causis coloni censiti etc. ibi accusare. Bar. in d. l. cum satis. num. 3. 4. 5. & pro omni delicto siue publico, siue priuato, possit agi ciuilitè & criminaliter. Ang. in P. non autem omnes. numer. 3. de perpet. & temp. act. instit. consultius erit quod conditionem proponant isti coloni, potius quam criminaliter agant. præsertim cum isti homines etiam in hac prouincia quandam speciem seruitutis debeant dominis suis, nec eos libere in iudicium vocare poterant tempore redemptionum. Mier. in d. cap. item commemorants. colum. 14. vers. unde concludere. ibi. item non potest uasallus. & Socar. in d. cap. si aliquis habet hominem num. 27. & plenius declarat Auendan. de exeq. mandat. reg. lib. I. cap. II. ubi ius commune explicat & ius regni Castellæ in hoc art. quoad uasallos. & si de delicto conqueri uolunt contra dominos, implorabunt iudicis officium, nullo delicti nomine expresso. Bar. in d. l. cum satis. num. 3. 4. 5. Platea ibid. vers. nota ergo quod non licet domino. ibi. & hoc ob reuerentiã domini, & ibi. & sic sunt casus. & de cõditione istorū colonorū & agricolarū platea in d. l. cum satis. P. I. Mier. d. cap. commemorants. consequenter autē per hanc cõdict. nõ solū
satisfa-

satisfactionem super exactionis præteritæ, sed etiam cautionem; ne in futurum grauentur. l. I. ubi Platea. vers. Item nota hic. in quib. causis coloni. post Bar. quia ius competit de præsentis pro futuro. Sic in l. egi. si seruit. vindic. D. & ibi glo. fin. adducit plura exempla similibus casuum. & in l. non potest. l. non quemadmodum. de iud. D. & licet regulariter isti coloni contra dominos suos agere non possint ut sup. dixi. Tamē ex causa superexactionis possunt. l. 2. D. in quib. causis coloni censiti dominos accus. poss. Platea ibi. vers. ultimo nota. sed an petet ueniã his casib? Platea. ibi. vers. sic etiam forte isto casu. Idem in l. I. in. vers. nota, quod coloni adscriptitij, non sunt serui. & ibi secus autem in uasallo. de Colon. thracensib. C. Sed & uasallus si opprimatur a domino, habet remedium vsat. similiter etsi senior. quod ciuilitè per cõdict. ex dicto vsat. & per officium Iudicis criminaliter institui potest. cum pro omni delicto & uolentia domini, in uasallum possit agi ciuilitè & criminaliter, ut dixi. uasallus autem ratione feudi, non est ita adstrictus domino, sicut homo proprius colonus, rusticus suo domino. d. cap. cõmemorants ubi. Mier. & Platea in l. I. vers. secus autem in uasallo. & ibi. & potest esse ratio. His autē casib. siue homo proprius agat, siue uasallus, cõtra dominū uel seniorē, aget coram iudice ordinario pro domino rege, idest, coram vicario regio. Socarr. in d. cap. si aliquis habet hominem. nu. 27. Mier. qui plura scribit. in d. cap. 3. Comemorants. formam libelli ponit Specul. tit. de censib. P. I. vers. sæpe quoq. & citat illum remissiue Platea in d. P. Caueant autē. d. l. cum satis. libellum autem format in officio Iudicis, quod putat loco actionis deficientis dari colono uel uasallo. quem in hoc sequutus est Bar. in d. l. cum satis. num. 3. 4. pro qua opinione glo. per iudicem. in d. P. Caueant. plura deducit. & facit l. 2. vers. fin. ibi. exceptis superexactionib. in verb. interpellandi. & ibi. glo. præbuerunt. C. In quib. causis coloni. quasi uerbum illud, interpellare, minus sit, quam iure & actione agere: tamen, cum facultas comparandi corā iudice detur in his casib. hominib. proprijs & uasallis, minus offendit reuerentiã debitã dominis, propositio

positio grauaminis per actionem, quam per implorationem officij iudicis. quam obrem videtur convenientius dari condictionem ex legib. iam allegatis, quæ nullomodo sugillat dominos. d. l. cessat. etsi criminaliter intendatur, officium iudicis implorabitur. Specul. vero ponit d. libellum in d. P. 1. vers. sæpe quoq. domino a vasallo. & ibi. eodem etiam modo concipiunt adscriptij & alij coloni. † Quæ autem iura domini; in vasallos habeat, secundum iura huius patriæ, & quæ in homines proprios, & in quibus casib. propria auctoritate capere eos possint & ponere in tinea vel ferris, & de diuersis consuetudinib. in hac re vsu receptis, explicat Socarr. in cap. si aliquis habet hominem. nu. 7. cum plurib. sequentib. antiq. gloss. in vs. qui solidus. vs. placitare. in vs. similiter & si senior. Mier. in d. cap. 3. commemorans. col. 16. vers. sed quæro, an licitum sit domino auctoritate propria. cum duab. col. seq. quæ obseruabis. Igitur Mier. in d. constitut. confirmans. col. 4. hoc modo, quem declauui, intellexit, verba huius vsatici. alium namq. ibi. manutenerent oppressum. † Sed Marq. in eod. vs. aliū namq. col. 6. in verb. oppressum generaliter & absolute hunc vs. intelligit in quacūq. manutentione & defensione, siue iudiciali, siue extraiudiciali: & in quocumq. oppresso, siue sit laicus siue clericus: & in quocūq. opprimente, siue sit ecclesiasticus, siue laicus. quia hic vsat. pro oppressis est fauorabilis, & pro opprimentib. odiosus. & ideo, secundum eum, in definita debet æquipollere vniuersali. quæ omnia suo loco plenius discutienda sunt. illud autem est obseruandum in primis, † manum hoc loco pro potestate accipi, regia scilicet, sicut in l. 2. in principio. de origine iur. D. hinc manutenerent principem suum subditum, est sub potestate sua defendere & protegere. & hinc manutentia Regia in hac prouintia sæpe recepta. de qua in tit. de manutentias. lib. 1. Constitut. in noua compilat. de qua manu regia Bar. in l. rerum quidam. nu. 3. rerum amot. D. & plenius in l. frater a frat. nu. 11. Ang. nu. 18. de condict. indeb. D. Gregor. lib. 47. cap. 14. num. 8. in sintagmat. & hinc quoq. manumittere & emancipare. Brisso. de verb. signific. verb. manus

33 nus & verb. emancipatio. & de manutentia Guido Pap. quest. 552. num. 7. † Et in quo differat manutentia a Saluaguardia, quæ etiam recepta est in hac prouintia tit. de Guatges e Saluaguardas reals y penons. lib. 1. constit. Idem Pap. q. 551. & nostri de istis guidaticis & securitatib. in vsat. quoniam per iniquum principem, & vs. simili. modo & Mier. col. 4. in curia Barc. 2. Jacobi. 2. cap. 18. item cum quilibet. vbi ponitur regula prohibitoria cum limitat. quæ quotidie in luitionum processib. leguntur, in fauorem findicorum instatium luitionem. de eadem Saluaguardia Mier. in curia montisalbi. Jacobi. 2. cap. 3. collat. 4. et in eadem coll. in 3. curia Barcinon. Jacobi. secundi cap. 18. Calic. in Margarita dub. 8. vers. 88. Boer. decis. 297. Auedan. de exequen. manda. reg. lib. 1. cap. 11. numer. 3. Rebuff. et Ioan. de Platea. in l. ab his. de nauicular. et naucler. lib. 11. 34 Codi. et in l. nullam eod. † Vtraq. tamen et manutentia, et Saluaguardia pendet ex suprema Principis potestate, et est de iurib. altis siue regalijs Principis non recognoscentis superiorē. Docto. in locis citatis et Mier. vbi supra d. cap. 18. item cum quilibet. Calic. d. dubio 8. vers. 87. et 88. quin et iure communi hæc est regalia Principum. can. regum 23. quæst. 5. not. in l. illicitas. P. ne potentiores. de offic. presid. D. in l. denuntiamus. C. de his, qui ad eccles. confugiunt. etc. et l. 1. de his, qui ad statuas confugiunt. Cod. Mier. in d. cap. 3. commemorans. col. 16. vers. sed quæro an sit licitum. coll. 11. transeamus ad alia: nam de his inferius plenius agemus. Ibi. et occurrerent oppressio. in sermone vulgari (e mantenguessen al oppremut, e acorreguessen al afeiat) vult ergo tex. innuere et significare † regis officium, seu Principis non recognoscentis superiorē in sua prouintia, et districtu, in occurrēdo eis, qui opprimuntur. quod et iure cōmuni Roman. ciuili et canonico receptū esse initio tradidi. et not. in rub. quando Imperator inter pupillos, vel viduas, vel miserabiles personas cognoscat. etc. cap. licet ex suscepto. de foro compet. & ibi. Pano. & hinc, in hac prouintia causa recursus & recognoscendi. tit. de appellat. nullit. e

40 **Commen. in vsati. alium namq.**

recorlos. etc. cap. 12. cum seq. & hunc sensum sequitur Calic. in Margarita. dub. 8. vers. 68. quia ex hac regalia Princeps euocat ad se causas vi oppressorum. item causas afflictionis factę per dominos vasallis. vers. 69. causas potentiorum. vers. 64. & seq. & suorum officialium, qui plerunq. faciunt concussionem. tit. de concussion. D. Calic. vbi sup. vers. 66. & ubicumq. oppressio timetur, † vel ratione perhorrescentiæ officialis, vel potentiæ collitigantis, vel alia ex causa Princeps ad se & suum tribunal huiusmodi negotia, causas, & lites euocat, cum in his omnibus casib. & horum similib. oppressio interuenire videatur, sed præ uia, sicut plerisq. placet, summarissima informatione huiusmodi qualitatis. exempla sunt apud Panor. in d. cap. licet ex suscepto. col. 2. vers. sextus casus. & in alijs casib. sequent. reperiuntur alia exempla. glo. secularia in can. omnis oppressus. 2. q. 6. not. in glo. vacare. in d. cap. licet ex suscepto. & in glo. distulerit. in c. ex transmissa de foro compet. ex. in his casib. princeps ex regalia & suo speciali iure d. causis cognoscit. not. in d. l. 1. quando Imperator inter pupillos. & Couar. in pract. cap. 9. Rebuff. in ordinat. tit. de euocat. causar. Ripa in cap. cum M. Ferrariens. n. 196 de constit. ex. & alij per Couar. citati. & de perhorrescentia & not. tuto accessu, Mier. in d. cap. ne ex beneficio. col. 18. vers. & nota, quod hæc exceptio. vide in Clem. Pastoralis. P. nos circa eā. vers. Notorium quippe. vbi glo. notorio. de re iudic. Cle. causam. vers. verum, si propter appellati. de elect. Bar. in l. quæsitum. de re iud. D. Affli. deci. 289. nu. 9. 24. Vant. de null. cap. de citatione. nu. 161. & de alia specie perhorrescentiæ. cap. clarificant. & cap. 16. eod. tit. & cap. 19. de iurisdic. om. iudic. Amat in reportorio verbo, perhorrescentia. Calic. de pace & treuga. dub. 16. fol. 43. colum. 3. vers. de primo. Huc pertinent constit. Ferdinandi. 1. & Alfonsi. 4. in tit. de euocat. de caus. lib. 3. Constit. & cap. clarificant. Est Ferdinandi. 2. in tit. de iurisdic. om. iud. eod. lib. & cap. 1. de causa recognoscendi. est Ferdin. 2. in lib. 9. constit. † Idē est ergo in causis pupillorum, viduarum, pauperum, miserabiliū personarum, religiosorum, secundum iura nostræ prouinciæ. tit. de

De iure fisci Cap. 3.

41

de euocat. de caus. lib. 3. cōst. in 1. vol. & eod. lib. 3. in 2. vol. Mier. col. 9. in curia Barc. Ferdin. 1. cap. 35. ne ex beneficio. † Et qui sint pauperes, ibid. col. 3. 4. 5. qui miserabiles? col. 4. ibi sequitur in tex. personis miserabilib. cum duab. seq. col. & inter has connumerantur peregrini, aduenę, etiam si mercatores diuites, ibid. col. 5. vers. & quæ sint personæ miserabiles. & vers. sed dic, quod pupilli & viduę. addit Mier. alias personas miserabiles col. 13. vers. sequitur in tex. recipiendis. ibi. sed nunquid rusticus. & col. 15. ibi. item omnes personæ, quib. datur curator. & Afflict. decis. 257. & hæc qualitas miserabilitatis latius patet, quā paupertatis. Mier. in d. col. 15. vbi de locis pijs, de hospitalib. de conuentib. collegijs, ciuitatib. Calic. in Marg. dub. 8. vers. 67. Mier. vbi sup. col. 17. vers. dic ergo, quod omnes humiliores. adde prag. regis Martini editam anno. 1397. ibid. col. 18. vers. Ideo Serenissimus. propter perhorrescentiam. de qua prag. Calic. in d. dubio. 16. Mier. vbi supra. nu. 77. 96. vers. item nota & alia prag. Alfon. nu. 105. & vers. Sed consulo, præsertim si causa est ardua sub num. 16. quod nota pro eo quod sup. dixi de summaria informatione huius qualitatis, ob quam princeps trahit ad se causam. † Et hodie in qualitate paupertatis, vbi scilicet illa nō est notoria, vt paupertas religionis, hospitalis. extat constitutio Ferdin. 2. in tit. de euocat. caus. cap. 6. & tit. de pobres pledeians. cap. 2. 3. & est obseruandū, quod arbitrium circa probationem paupertatis & admissionem ex differentia status personarum & onerum eis incumbentium, respectu patrimonij, de quo Mier. ibi. col. 7. vers. super his dicit Bart. ibi. arbitrabitur autem hoc Iudex. hodie est sublatum per Ferdin. 2. in tit. de pobr. pledeians. cap. 3. adde aliam qualitatem & speciem oppressionis, de qua idem Mier. d. col. 7. vers. nota, quod vbi inferior, Iudex, propter potentiam litigatoris. quo pertinet, quod de perhorrescentia sup. diximus ex cōstit. clarificant. de iurisd. om. iud. & not. Mier. vbi sup. col. 18. sub. nu. 74. vers. Ideo præmitto, et ibi. Ideo serenissimus dominus Rex Martinus. et licet informatio huius qualitatis ex qua timetur oppressio, non consueuerit recipi, nisi super paupertate, de

te, de qua in Constitut. Ferdin. secund. titul. de pobres plede-
 ians. cap. 2. et Mier. in d. cap. ne ex beneficio. col. 12. sub num.
 41. vers. sequitur in tex. ibi probare oportet. vsq. ad colum. 14.
 nume. 50. ibi. et nota summe. et ibi. quia de pupillis et viduis,
 dummodo sint diuites exiguntur salaria etc. et ibi nulla recep-
 ta informatione pupillaritatis etc. Tamen aliquando qualitas
 miserabilitatis est aliquantulum iustificanda, vt in exemplis præ-
 dictis potest apparere. Mier. vbi sup. nu. 42. 50. et col. 16. nu.
 67. et col. 20. nu. 83. vers. vltius nota. et col. 8. vers. aduerte tñ
 et sis cautus maxime in casu perhorrescentie. Amat vbi supra
 Mier. vbi supra numer. 77. 78. 105. ibi. Nos Alfonso et nu.
 eod. in fine. ibi. pro aliquantulum declaratione. et vide practicam.
 num. 108. vers. et ideo est. plura de his qualitatib. Mier. col.
 10. in curia Marię. cap. Volens. colum. 5. vers. regulariter
 ergo. et cap. occurrents. colum. 3. vers. nota ergo, quod re-
 medium. et colum. 4. vers. sequitur in tex. de vidues pubils.
 et coll. 11. in curia Alfonso 4. cap. 2. les causes. vbi plura ex su-
 prædictis ab eodem Miere reperiuntur. adde notab. regaliam,
 ex qua princeps instaurat causas per sententiã definitas et aliã,
 si tamen pars est oppressa. Mier. in dict. cap. 2. Les causes. col.
 8. vers. vidi tamen seruari. et cap. 4. confirmants. col. 4. vers.
 sed nunquid Princeps. Calic. in d. dubio. 8. vers. quarto quia
 Princeps. et vers. 101. idem in Curial. cap. 7. numer. 84. vers.
 101. Et he euocationes etiam in causis criminalibus possunt
 admitti, sed non eodem modo, nec ex iisdem qualitatib. Mier.
 in d. cap. ne ex beneficio. colum. 7. vers. sequitur in tex. causas.
 et colum. 16. vers. et intellige hanc constitutionem. et colum.
 20. vers. vltius nota. de quo ipse Mier. latius in summa
 de Afflictionib. & oppressionib. quã hactenus non videram, nec
 est impressa. & idem in d. cap. 2. les causes. collat. 11. colum. 3.
 40 vers. sequitur expositio literæ super tex. les causes. † Adeo ve-
 ro hæc regalia infixæ sunt coronæ Principis, vt non possit Prin-
 ceps eam a se abdicare, nisi renuntiet sedi regie. Mier. ex In-
 noc. in d. cap. 2. col. 10. vers. sed nunquid ex priuilegio. & idem
 in cap.

in cap. ne ex beneficio. colum. 11. vers. & nota. & nu. 109. quod
 Mier. declarat procedere per rescriptum vel priuilegium, sed be-
 ne potest eam a se abdicare in casu particulari non in vniuer-
 sum, per constitutionem generalem, cum coadunantia in curia
 generali, editam. exempla duo profert idem Mier. in d. cap. 2.
 les causes. col. 14. vers. sed nunquid ex priuilegio. et dicit ita
 fuisse in regia Aud. determinatum, cum casus occurrisset. sed
 et videmus priuilegia concessa ciuitati Barc. & generali Catha-
 lonie, & Collegio monetariorum, in quib. hæc qualitates abdi-
 cantur a Principe. in illis casib. particularib. Sed hæc priuilegia
 ex curijs generalib. in quib. confirmantur, accipiunt hanc vim
 & potestatem. cap. 10. desijants. 13. Mes auant. & cap. fin. de
 obseruat. constitut. in noua compilatione, & de hoc inferius di-
 cetur. † Sed nec primogenito hæc regalie competunt, nec eius
 41 vices gerenti & procuratori generali, siue gubernatori, paucis
 admodum exceptis casib. Mier. in d. cap. ne ex beneficio. col.
 20. 21. ibi. & nota quia dicit tex. ibi. ad nostrum Consistorium.
 sub. nu. 87. & plurib. seq. vbi multa de potestate gubernatoris. &
 col. 27. vers. item nota verbum fuerimus. & vers. item hodie p
 d. cap. les causes de pubils. apertius Mier. coll. 6. in curia Cer-
 uarię Pet. 3. cap. prætere. sub rub. de offic. gubernat. colum. 1. 2.
 vers. vel dic breuius. & vers. vnde nota hic. & vers. sed in Ca-
 42 thalonia. ibi. † Sed tamen gubernator hoc non potest. & hic olim
 dicebatur procurator. ibid. col. 4. vers. in tex. ibi vel procurato-
 res. Immo & vicarius Cathalonie. Cali. in prærogatiua milit. col.
 7. nu. 26. vers. quæro, quid si ciuitas. ibi contrariu dico. in illis ver-
 bis. directa Arnaldo de Fossib. vicario Cathalonie. loco cuius of-
 ficij vicariatus successit gubernator, solo noie mutato. faciunt no-
 tata per Marq. in vs. mulierib. col. penul. vers. quæro, an remissio-
 nes. & vers. est ne veru hoc. scripsit late de gubernatoris officio
 & vices gerentis illius & illius iurisd. & imperio in causis vicarie,
 in qua residet & causis aliarum vicariarũ primæ & secundę in-
 stantie post Mier. in d. cap. prætere. quia per reservationes. & d.
 cap. ne ex beneficio. & cap. Les causes. & coll. 10. in curia
 Reginę

44 **Commen. in vsati alium namq:**

Regine Marię. cap. Volents les Constitutions. col. 3. vers. Sed quid si dominus Rex et col. 4. 5. et cap. occorrents. col. 4. vers. sequitur in tex. ibi benedicat del senyor Rey. Quia alius etiam primogenitus non habet hanc prerogatiuam euocandi causas, etiam miserabilium extra vicariam vel baiuliam. et ponit varia exempla ex Calic. in Marg. dubio 8. vers. 64. cum aliquot seq. vsq. ad vers. 70. Ferrerius cumulauit in obseruatijs. prima parte. cap. 2. 10. 16. et plurib. alijs. et per constitut. Philippi Regis in curia Montisoni. 1585. cap. 19. est vlt. in tit. de execut. sentent. nō est extensa iurisd. gubernatoris, sed est statuta executio sententiarum per eum latorum, procedendo vice regia. et Ideo remanet ordinarius, sicut antea: tamen si concurrat cum ordinarijs. Mier. coll. 6. in curia Ceruarię. cap. præterea, quia reseruationes in plurib. locis. Ratio autem huius assertionis, quod hæc regaliam non competant primogenito, in eo fundatur, quod dicit Marq. in vs. Princeps namq. col. 11. His verbis. quæro xi. nunc quid sufficiat mittere primogenitum, cum dicatur princeps: dico, quod non. † Quia in Cathalonia non habemus principem, nisi Regē; nec vs. auct. et rogatu. simili modo. nec alij vsatici loquentes de regalijs principis, locum sibi vindicant in persona primogeniti ex consuetudine generali. hæc ille. faciunt notata p. Socarr. in cap. si aliquis dominus vult ire ad partes Sarracenorum. nu. 125. vers. facit satis bene lex princeps. D. de leg. ibi. ergo habet intelligi, de eo, qui non recognoscit superiorem. et plura in resolutionib. Jacobi Calicij, ad consultationem factā per honorandos consiliarios Barcinonę. quas resolutiones scripsit Socarratius ibid. nu. 104. vers. et pro complemento materie dicti vsatici princeps namq. etc. et idem Socarrat. nu. 9. citat vsat. in quib. nomen principis memoratur. Mier. in cap. præterea ordinamus. n. 2. 3. in curia Ceruar. Pet. 3. coll. 6 et in curia Barc. Alfon. 4. cap. 4. confirmans. col. 5. vers. sequitur in tex. Cōuocari lo principat. Calic. in Marg. dub. 8. vers. 95. et duob. seq. ac rursus. 99. † Sane primogenitus in regno, cum sit generalis gubernator ex propria sua prerogatiua et ipso iure quasi gubernator natus, vt in simili-

De Iure Fiscii Cap. 3.

45

in simili dicitur de legatis. in cap. 1. vbi glo. legati. de offic. legat. in sex. cap. 1. ex. eo. cap. 1. de appell. ex. cap. com. segons. 7. in tit. de offic. de Governador etc. lib. 1. constit. Mier. colum. 10. in curia Barc. Reg. Eleon. cap. tollens lo abus. vers. fin. ibi. e a so mateix volem esser obseruat. plura in ornatum per Ferreriu d. 1. par. cap. 1. 2. 4. 9. 10. & plurib. alijs. omnes regalias, quæ competunt gubernatori, hic primogenitus poterit exercere. Ferrer. vbi supra cap. 10. & sequentibus. debet tamen iurare. ibid. cap. 6. Et licet iudex ecclesiasticus de causis miserabilium personarum & oppressorum cognoscere possit. cap. licet ex suscepto. cap. ex transmissa. de foro compet. ex. Panor. in d. cap. licet ex suscepto. vers. sextus casus. & in alijs seq. † Tamen, in hac prouintia. extant literę regie, quib. cautum est, ne quis propter miserabilitatem vel oppressionem, curiã adeat ecclesiasticam; adeo proprium sibi putat esse rex succurrere oppressis. Mier. in d. cap. ne ex beneficio. col. 8. vers. sequitur in tex. ad nostru consistorium. ibi. sed contra videtur. & col. 10. vers. veruntamen in Cathalonia. nisi sit præuenta iurisd. & alias in iure fundata. nam tunc rex non euocat has causas, vt in charta regia Alfon. 4. ibi inserta continetur. & de iustitia huius chartę. ibid. col. 10. vers. & nota, quod hæc litera fuit de iustitia. Sed sola præuentione, sine alia qualitate conferente iurisd. iudici ecclesiastico ob solam oppressionem vel miserabilitatem, rex non permetteret causas huiusmodi in curia ecclesiastica tractari, nisi data negligentia officialis regij, in reddendo iure. Mier. in d. col. 8. vers. Aut queris quantum ad causarum suarum cognitionem & decisionem. ibi. aut agitur petitorio. & ibi. & in defectu seu negligentia iudicis secularis. extat consti. in vltimis curijs edita cap. 47. sub tit. de inuocat. brachij secularis. & sic recipitur glo. in cap. si clericus laicū. in verb. consuetudine. glo. vacante. vers. alius est, cum iudex. in cap. licet ex suscepto. de foro compet. ex. facit glo. fin. in cap. si duob. P. fin. de appellat. ex. Vantius de nullitat. cap. 9. nu. 59. not. in cap. fin. de foro cōpet. in sex. vbi gemini. late & prob. nu. 4. Ripa in rub. de iud. nu. 27. 28. 29. & hæc discretio & distinctio

46 stinctio fori secularis & ecclest. est obseruanda; nec vna curia de-
 bet aliam turbare, sed adiuuare. cap. fin. & ibi not. de except. in
 sex. † Non solum autem dominus rex defendit oppressos &
 euocat eorum causas ad suum tribunal, ad partis oppressæ vel
 miserabilis instātiā & petitionem, Sed & ex officio. Mier. in d.
 cap. ne ex beneficio. col. ii. vers. sequitur in tex. ad instātiā.
 & vers. & nota, quia benedicit ad instantiam. quia ex officio
 Princeps debet iuuare oppressos & miserabiles. in vs. alium nāq.
 & in can. regum 23. quest. 5. in can. cū deuotissimam. 12. q. 2. ibi.
 vestra regia dignitate. Sed cum ad instantiam partis euocatio fit,
 aliqua præcedere debent, & de illis in scriptis constare iudici,
 de quib. ibid. Mier. col. 16. vers. nota ergo, quod ad hoc. ibi.
 item nota, quod ad hoc, vt huiusmodi valeat euocatio & cita-
 tio. & colu. 12. vers. hodie data est forma. utilitas euocationis
 causarum oppressorum, si sint pauperes etiam in alijs commo-
 dis consistit, de quib. Mier. ibid. col. 10. vers. primum, quia ibi
 non oportet timere. Instantiam autem intellige miserabilis &
 oppressi, non eius aduersarij. Mier. vbi sup. colu. ii. vers. neo
 fiet etiam euocatio causæ miserabilis, ad instantiam eius aduer-
 47 sarij. † Non tantum autem iudicialiter & in figura iudicij Prin-
 cept in hac prouincia, oppressos defendit, & illis adest, cum ad-
 iutorio competenti, causas eorum ad suum tribunal euocando;
 sed etiam extraiudicialiter & in forma defensionis naturalis, vim,
 quæ oppressis infertur, propulsando. Hinc videmus dominum
 Regem & eius officiales, vt vicarios & alios respectiue occurrere
 cum hoste, exercitu vel sono emisso obsessis, ad effectum libera-
 di eos ab obsidione. quod tempore Regis Petri 2. dum eius pa-
 ter viueret in obsidione Guillermi de Castro nouo, & in alijs
 pluribus obsidionib. Io. 2. Alfon. 4. sæpe accidisse legimus, &
 aliorum regū, quæ in indicib. rerum gestarum ab Aragoniæ Re-
 gib. Sorita longa serie scripsit, & Mier. coll. ii. in curia R. Al-
 fon. 4. cap. 4. confirmans. col. 5. ibi. Conuocar lo Principat. cū
 sequētib. & Ferd. 1. in curia Barc. cap. 17. & sequentib. quæ sunt
 in tit. de pac. & treuga cap. 23. & seq. Mier. col. 9. in eadem curia.

cap. 25. & sequentib. & cap. 30. Mier. coll. 4. in r. cur. Bar. Ia-
 cobi. 2. cap. 20. 21. 22. sunt hæc iura in tit. de sono emisso, sacram.
 & hoste. quæ essent repetenda ab scriptis Mier. ad tract. Calicij
 de pace & treuga, & de sono, ab eo editos aute gubernationem
 Ferdinandi primi. Mier. in præfatione ad d. cap. 25. curiæ Ferd.
 1. Idem de cōmentario ad sacramentale gerundæ meminit col.
 7. in curia R. Eleeo. cap. 6. in fine. & in curia Ferd. 1. coll. 9. cap.
 9. & colla. ii. in curia Alfon. 4. cap. 3. de hominib. proprijs col. 2.
 ibi. & facit quod dominus non potest. scripsit idem Mier. plura
 48 in commentarijs ad vs. Princeps namq. & vsat. aliū namq. quæ
 non sunt impressa. † Hinc habuerunt originem priuilegia, quæ
 appellantur, de la ma armada, de la bandera de vehinatge.
 quæ in villa Perpini, ciuitate Barcin. Ilerdæ, Gerundæ in vsu
 sunt, & in vicaria Gerundæ & Bisulduni magis frequentantur.
 de quib. In cap. 18. iactia. titu. de iurisd. omni. iud. in cap. com-
 memorants. Alfon. 4. in curia Bar. est in titu. de hominib. pro-
 prijs. cap. 5. Mier. collat. ii. in eadem curia cap. 3. & in priui-
 legio concessio Brachio militari per Ferdinandum 2. Barc. 8. Oct.
 1481. est sub tit. de iurisd. omn. iud. cap. 17. e perquant. in
 2. volu. noue compilationis. est cap. 5. priuilegij regij, de quo
 49 in eodem vol. titu. de priuilegijs militarib. cap. 2. † Pertinet e-
 nim ad Principem, vt personam communem tenere omnes sub-
 ditos in pace. Calic. in dubio. 8. in Marg. vers. 94. Socarrat. in
 cap. si allodiarus. nu. 9. & in cap. si aliquis habet hominē. nu.
 24. huc pertinent quæ scribit. Mier. in d. cap. item commemo-
 rants. colu. ii. ibi. nota valde istam literam & totā præsentem cō-
 stitutionē. & col. 16. ibi. sed quæro, an licitū sit. & col. 18. ibi. vbi-
 cumq. enim appareret. Quinimo per viam diffidamēti seu acui-
 damenti dominus Rex procedit contra offendentes & oppri-
 mentes, suis casib. ex regia prerogatiua et iure speciali. Calic. in
 Margarita dubio 8. vers. 90. Idem de pace et treuga cap. 23.
 per totum. Mier. in locis superius citatis, quæ erunt valde ob-
 seruanda. Quam obrem vulgaris versio vlticorum, in prima
 compilatione tempore Ferdin. prim. facta, in anno 1413. habet
 e acorre

48 **Commen. in vsati. alium namq.**

e acorreguessen al asetiat. Quod verbum (asetiat) in nostra vulgari lingua, significat hominem obsessum, vi detētū in aliquo castro, vel loco, vnde libere non potest exire. Marq. hic in verb. & occurrent obsesso. †. Igitur secundum hunc sensum verba illa manutenerent oppressum, referuntur ad defensionē iudicialē: illa autem verba, & occurrerent oppresso, vel obsesso, referuntur ad defensionem extraiudicalem. Alius potest esse sensus, vt inter hos casus nulla ponatur differentia ex parte principis, cum vtrumq. remedium, in vtroq. casu ex eadem suprema Principis descendat potestate & regalia, siue manuteneat & defendat oppressos in bonis, iurib. & reb. possessis, ne in illis inquietentur: siue occurrat oppressis, in bonis, iurib. & rebus, quę vel possident & pulsantur, vel petunt & vindicant, vt cause istorum ad tribunal Principis euocentur & in eo tractentur & definiantur. personarum quoq. defensio ad Principem pertinet contra violentiam & oppressionem.

Et quando vellent edere, facerent cornare, vt nobiles & ignobiles venirent prandere. † Cornare in hoc vsatico, est ad sonū cornu, absentes vocare, & hoc modo absentes interpellare. est autem signum pastorale, ad quod pecus se congregat, vt ad pastum ducatur, & in crepusculo, si quod in syluis substiterit, hoc signo dato, ad sonum cornu veluti buccinę, septa repetere cōsuefcit. Sic in campo Vrgelli cornu vsus receptus est in omnib. ferme oppidis & in alijs partib. huius prouintię. Hinc res traducta ad exercitus & copias militares, ad custodias castrorū, & excubias. veget. de re militari lib. 2. cap. 22. hinc cornicines, quos ille a tubicinib. distinguit. vtriq. cornu vel tuba canūt. possunt & cornuarii dici. l. fin. de iure immunit. D. ibi cornuarij tubarij. aliter cornicularij dicuntur in rub. de cohortalib. & principib. & cornicularijs & primipularijs, lib. 12. Cod. & in l. 1. 3. de apparitorib. præfect. pretor. eod. Curac. in l. 2. de proxim. sacro. Scriptor. eod. lib. 12. C. Antiquissima illa ætas, hoc signo utebatur ad vocandum absentes ad prandinm, ad cænā. Hodie in illius locum successit campana, quę pro similib. actib. pulsatur in palacijs

De Iure fisci. Cap. 3

49

lacijs prælatorum ecclesię, in quib. ordinate viuunt; in collegijs, in conuentib. & in omnib. ferme congregationib. Sed & campana oportunum est instrumentum ad citationis declarationem. Maranta de citat. nu. III. cum seq. sed & per tubam, quę pro cornu est citatio fit per præconem. Maranta ibid. numer. 97. ex alijs. † Quinimo in castris limitaneis & in finib. regni sitis aduersus hostes et in eorum fronte, hodie cornu vtuntur milites excubantes, vt in Castro Carolano & Turriceritana, Castro ceritano, & in alijs Castris limitaneis de podioualedosio de pulchro visu, ac reliquis huiusmodi. reperitur etiam vsus soni per cornu, in forma antiqua sacramentalis Bernardi de fonollario gerentis vices gubernatoris Cathalonię, de anno 1306. cap. item declaramus, quod ad sonum. & inter iura castri terminati in Cathalonia, commemoratur cornu. Socarratius in cap. si vero aliqui allodiarij. nu. 49. Iudaic. in vs. hoc quod iuris est in principio. Mier. colla. 2. in curia Barc. Petri 2. cap. 43. item quod vicarij. num. 40. ibi de consuetudine vero & vsantia: & in Castro de hostalrico est miserabilis & tristis vsus cornu. nam per sonum cornu, emissum tota nocte, nuntiatur executio altę iustitię. sequenti die in ea villa, quę est caput vicecomitatus Carrię, faciendā, & sunt septem cornuarij, qui faciunt sonum horrendum, & habent ea de causa plures immunitates ab angarijs & alijs onerib. † Sane vero hodie forma & œconomia, domus Regię, domesticorum, & totius familię Comitis Barc. ab ista laudabili parsimonia longe abest, et ad egregiam magnificentiam peruenit, tot regnis simul vnitis, tot prouintijs in vno Rege Catholico & maximo constitutis. apparent autem simplicitatis & parsimonię antiquę vestigia, in libris Cænarum in regio archiuo reconditis, et in libro ordinationum domus Regię de quo Mier. colla. 6. in curia. Montisoni Petri 3. cap. 23. in fine. et de quo iam superius aliquid dixi, siue ille liber, quem in manu prothonotarij legi, sit idem, cum libro de quo Mier. loquitur, siue alius liber, & magna pars ordinationum domus Regis Aragonum.

D

Vt

54 † Ut nobiles & ignobiles venirent prandere. Successu temporis hæc forma mutata fuit, & sub comitib. vel præpositis, omnes isti, qui in aula viuunt distribuuntur, & recipiunt suas annonas & portiones, vel in pecunia, vel in speciebus, nobiliores redditus habent pro dignitate personæ, & oneris, atq. officij qualitate sufficientes; vt est videre in libris superius citatis. in militia seruantur, quæ antea de annona militari, de veste militari, de erogatione militaris annonæ, ex trib. lib. posteriorib. Cod. Iustiniani citauimus: ex Coteræo etiam & alijs authorib. de remilitari & iure militum. quamobrem hæc silentio prætereo.

55 Et ibi † distribuuntur pallias, quas habent in magnatib. & in eorum familia. in lingua materna legitur, e aqui partissen los vestiments, que haurien entre los magnats, e entre lur compania. ex quib. apparet verbum, pallias, referri ad vestimenta. qui sensus etiam in antiquis libris manuscriptis legitur sub his verbis in quadam marginali expositione. (alias palias, idest vestes vel pannos l. 4. de vestib. holober. & auratis. lib. ii. C. ibi. nec pallia tunicasq.) sed hoc sensu retento, legendum est in text. pallia, non pallias, quod est verisimilius, vt sit corruptio & de prauatio antiqui scriptoris. in eisdem exemplarib. manu scriptis, ponitur alia expositio, vt dicamus palias, idest, tributa, quæ Sarraceni præstabant. & dicunt, quod sunt scripturæ in archiuo regio prædicta sic nominantes. Vnde Guiller. dicit pallias, idest, tributa. iste namq. Comes, quasi omnes reges Hispaniæ subiugabat & faciebant sibi tributa, & illa vocabantur palliæ. eundem sensum sequitur Marq. col. 9. quæ ipse Comes inter familiam diuidebat & distribuerebat. & quamquam sensus isti horum verborum nullam habeant certitudinem: tamen probabiliter credi potest, immo & necessario affirmari, Comitem Barcinonæ, Principem magnanimum & valde prudentem habuisse in sua aula eam œconomiam & dispositionem, vt domesticis & seruentibus necessaria prouideret in alimentis & cibarijs ac vestibus & alijs ornamentis, pro qualitate & dignitate singulorum. Hæc enim prudentem quemq. patrem fam. decent. Sed & alijs magnatib.

natibus suæ prouinciæ Comes distribuerebat tributa, vt eorum auxilio hostes subiugaret, vt subsequitur in text. vnde existimo legendum (parias) sicut habet alia litera in manu scriptis. & Socarr. in cap. si aliquis dominus vult ire. nume. iii. ibi. nec obstant allegata. nam tributa quæ per reges Sarracenos præstabantur regib. Christianis, paria dicuntur Stephanus de Garibay in compendio Historiali chronicorum Hispaniæ. lib. 17. cap. x. in vita Henrici quarti. & lib. 18. cap. 25. in vita Ferdin. 5. & est vulgate dictum parias pro tributo nominare. Sed hæc, quæ aliam formam hodie habere certum est, & aliter scimus distribui in aula regia, dimittamus, & ad alia, quæ ad rem faciunt transeamus.

56 Et ibi mandarent hostes. † Solus ergo princeps potest hostes mandare vt in hoc text. & in constit. Fiderici. cap. Imperialem. de prohibita feudi alienat. per fideri. P. firmiter etiam statui mus. Caualcatas autem mandare potest alius dominus suis vassallis, quia habet firmam in illis, & potest eas petere & potestatem castri, licet Dominus maior, vel Princeps non petat. hostes autem solus dominus non potest mandare, sed tunc demum, cum princeps mandat. Guiller. hoc loco: & in vs. qui fallerit. ibi. sed nunquid aliquis baro, nobilis vel miles. Calic. ibi. colum. 4. vers. quæro primo. post Iacobum Vallesica. vnde apparet differentia inter hostem & Caualcata, quoad mandantem, idest habentem potestatem mandandi hostem vel Caualcata. rursus hoc interest inter hæc duo. † Quia hostis est congregatio gentium, non pro vno facto, nec pro vna certa die, sed longiore tempore & via; Caualcata est vnius diei vel vnius certi termini. Guiller. in dict. vsat. qui fallerit. Iudai. in vsat. filius militis. P. miles vero. Calic. aliter in vsat. qui fallerit. col. 4. vers. quæro primo, quæ differentia est. ibi breuiter discedendo a verbis prædicti Iacobi de Monte Iudaico. Hostis dicitur adiutorium, quod faciunt vel facere debent vassalli & subditi Cathalonæ, eorum dominis, cum Rege in hoste pergunt. seu eunt. ipso domino Rege hostem generaliter indicente. cap. 1. P. Similiter in petendis

tendis hostenditijs. de capitulis Conradi in feud. & hic obiter moneo libros feudorum, qui pro iure cōmuni feudorum passim a nostris citantur, nō esse partem iuris ciuillis, neq. de corpore iuris ciuillis, non magis, quam leges Longobardas aut consuetudines aurelianenses aut Parisienses; sed continent consuetudines locales certorum municipiorum morib. introductas Molin. ad Parisiensi. consuetud. tit. i. in princ. nu. 24. quod est obseruandum. & ita intelligit Calic. hunc vsat. in his verbis mandarent

58 hostes. † Et qualiter vasalli, domino superiori in his obedire debeant, & quas pœnas incurrant inobedientes. Socarrat. in cap. item est consuetudo Cathalonix, quod si in aliquo Castro. nu. 3. 11. & melius in cap. si aliquis dominus vult ire. nu. 69. & plurib. sequentib. extat constitutio Petri. 2. In curia Bar. cap. 31. si barons. est in tit. de iure fisci. sub nu. 1. Mier. col. 2. in eadem curia cap. item si barones vel milites. exempla ponit Calic. his verbis. videmus plures conuientias in Cathalonia inter dominos & vasallos, per quas castellani & subcastellani & alij vasalli, sunt obligati, ad faciendum eorum dominis, quando dominus rex indicit & mandat hostem, vnum hominem equitatem armatum, vel vnam bestiam hostis, vel similia seruitia. † Caualcata

59 est, non indicta generaliter hoste per dominum Regem, vel quādo alij domini inferiores a domino Rege ac Principe Cathalonix, puta barones, magnates, milites vel officiales domini Regis, non indicta hoste generaliter per ipsum dominum regem, nec sub nomine hostis, sed aliās per viam iuaminis eis fiendi, in aliqua eorum guerra, vel in aliqua executione iustitię, petunt iuuamen ab ipsis vasallis & subditis, indicendo illis, quod volunt ire contra talem hominem, vel tale castrum per viam guerre, vel executionis iustitię, & facere caualcatam in eum secretè vel publice quia cum dominus rex non indicit hanc congregationem vasallorum generaliter, sed particulariter ad vnum casum et locum vel alij domini inferiores, qui non possunt generaliter indicere, eam indicant; merito non hostis, sed Caualcata: nominabitur. d. cap. qui fallerit hostes vel caualcatas seniori suo.

vs. chri-

vs. christiani. ibi. caualcatam vel ardimentum. vs. cōmunia & conuientia. in verb. caualcatas. Hęc Calic. in d. vsat. qui fallerit. col. 4. vers. Caualcata dicitur. qui allegat plura iura ad hęc rem facientia. Idem scribit Marq. ibid. col. 1. 2. Socarrat. in cap. si aliquis dominus. nu. 130. & duob. sequentib. & ibidem quid

60 sic † exercitus est enim collectio & congregatio totius militiæ. Mier. col. 4. in. 1. curia Bar. Iacobi. 2. cap. 20. vers. vltius scias. Socar. in d. nu. 132. ibi. nā exercitus est collectio. glo. exercitui. in l. 2. P. exercitum de his, qui not. infam. D. præter hęc habemus pacem. † Est autem pax, congregatio vicarię pro expellendo eiectos a pace & treuga & publicatos, & damnificando illos in personis & bonis, & accipiendo de bonis illorum, pro satisfaciendo quærelatori in dāno & recuperando duplo vna cū alijs pœnis eiectionum & expens. nam hęc collectio hominum, qui sunt sub pace, exceptis ijs, qui habent excusationē, dicitur pax. Vnde dicimus, quod vicarius debet congregare pacem sue vicarię & insurgere cū tota pace cōtra eiectū contumacem & publicatū. de qua collectione Cali. abunde de pace & treuga cap. 23. in princip. & per totū & de reformatione & limitatione dict. pacis in curia Mōtisoni Ferd. 2. cap. 32. prouenit. est in tit. de pace & treuga. cap. 35. Mier. de hac pacis conuocatione & de cæteris conuocationib. in cap. 4. confirmans. col. 6. vers. & iuxta hoc quæro. ibi. sed

quando fit. in curia Bar. Alfons. 4. collat. 11. & vers. ex isto text. potest colligi, quod dominus rex. plenius idem Mier. in summa soni emissi. quam citat ibid. & coll. 4. in. 1. curia Bar. Iacobi. 2. cap. 20. 21. & collat. 9. in curia Bar. Ferdinandi. 1. cap. 9. † Habemus

62 insuper aliam collectionem gentium, quæ fit in hac prouincia, propter sonum emissum, de qua collect. Calic. in tractatu de sono emissio. cap. 2. 3. est autem sonus emissus vociferatio facta in loco perpetrati delicti & tempore quo perpetratum est, vel in continenti, de maleficio, de quo malefactor debet corporaliter puniri, vel quod est perpetratum in camino, vel extra caminum, sed malefactor non potest facere emendam. Calic. ibid. cap. 5. ad hanc vocem & Collectionem gentium, quæ fit pro reportado &

continuando sono & executione illius pertinent, quæ Calic. in eo tractatu scripsit & post eum Mier. in summa soni emiffi & super priuilegio Sacramentalis concessio ciuitati Gerunda. de quo idem Mier. in d. cap. 9. Curia Barcino. Ferdin pri. collat. 9. quæ duo opuscula non sunt impressa, nec ea vidi. & licet hæc collectiones varijs nominib. appellentur & in diuersis iurib. patriæ fundentur, de quib. Mier. in dict. cap. confirmants. colum. 6. vers. & iuxta hoc quæro. Socarrat. in dict. cap. si aliquis dominus. num. 132. Guiller. in dict. vsat. qui fallerit in princip. & Calic. quest. 1. tamen duæ primæ conuocationes hostis & caualcate, sunt præcipuæ. Nam hostis, in foeminino genere, ad solum Principem pertinet, vt fit ipse caput hostis. Caualcatam habent etiam plures domini castrorum in suis hominibus. Socarr. dict. num. 32. 33. & refellit opinionem Mier. †. Princeps autem plurib. modis potest congregare exercitum qui comprehendit in se omnes prædictas species conuocationum sicut genus, species. Mier. in dict. cap. confirmants. colum. 5. vers. ex isto tex. potest colligi, quod dominus Rex. Calic. de sono emisso cap. 6. vers. quæro an processus soni emiffi. † Sed cum hostem congregat expen. ministrat gentib. exceptis casib. de quib. Mier. in d. cap. Item si barones 34. in curia Barcino. Pet. 2. collat. 2. saluis conuentionib. & pactionibus quæ sunt cum aliquib. vasallis. scribit Marq. hoc loco colu. 13. vers. quæro vij. secundum ipsum Iacobum de faro. & allegat iura quæ hæc probant. Socarr. in cap. si aliquis dominus vult ire. num. 122. sunt tamen casus, in quibus dominus Rex in istis conuocationibus non prouidet nec ministrat expen. neq. facit esmendas. Calic. in d. vs. qui fallerit. coll. 5. vers. quæro secundo per totam questionem. & subdit in fine & isto modo intelligo istam materiam, quam nunquam intellexi, donec nunc licet alias laborauerim. & ex ijs, quæ Calic. in d. q. 2. per totam distinguit & colum. 13. vers. quæro iuxta finem huius vsatici. & Socarr. in d. cap. si aliquis dominus. nu. 111. 112. 116. & seq. Calic. de pace & treuga q. 23. Mier. in d. cap. item si barones. 78

nes. & cap. 20. 21. in .i. curia Bar. Iacobi. 2. collat. 4. & in d. cap. 4. confirmants. In curia Barc. Alfon. 4. coll. 11. Marq. hic. col. antepenul. penul. & vlt. in quæst. 7. 8. 9. 10. Habemus quando & in quib. casib. hostis vel Caualcata, siue regia siue baronis fieri possit. rursus, quando hostis vel regia Caualcata fit, an possit fieri, vt exeant gentes extra principatum Cathalonie, nec ne. Tum, in hoste & regia Caualcata, cessantibus specialib. pactis & conueniētis inter barones vasallos domini regis, in ipsis infeudationibus appositis & in alijs gratijs regijs, baronibus factis, an Rex teneatur ministrare expen. & quando? & an perdæ, damna passa per ipsos barones & alias gentes de hoste, sint illis per dominum Regem emendanda? Quarto, an disposita in hoste, & Caualcata regia, quo ad feudatarios regis, vel homines villarum regiarum sint etiam accipienda in cæteris gentibus vasallis baronum & ecclesiarum? Quinto, qualiter baroni vel regi suis casibus fallimentum hostis vel caualcate sit emendandum per vasallos? & qualiter perdæ quas fecerunt ob fallimentum seruitij, vel damna vel missions? & qua actione? Calic. in d. vs. qui fallerit colum. 12. versic. quæro iuxta tex. huius vsatici ultra alios. & magis in specie. ibi. quia dic. quod in casu huius vsatici, damnum & perda seu interesse, ex quo descendit, ex contractu feudali. & colum. 9. vers. iuxta istum tex. quomodo vasallus. & colum. 10. versic. quæro iuxta istum tex. an hæc tria. Et an ciuitas Barcinonæ in hoste Regia & Caualcata & alijs conuocationibus tam pro casu & facto in Cathalonia occurrente, quæ extra, iure speciali vtatur & maiore gaudeat prærogatiua & immunitate, quam reliquæ ciuitates regales? Socarrat. vbi sup. num. 106. 107. † Postremo inconuocatione hostis in vim vsat. Princeps namq. qui concordat cum regalia, de qua in vs. alium namq. in vers. & mandarent hostes. quæ conuocatio hodie est declarata per plures constitut. de quib. Marq. in hoc vs. alium namq. colum. penul. vers. vltimo est notandum. & Mier. in d. cap. 4. confirmants. & in cap. præterea ordinamus. In curia Ceruariæ Pet. 3. collat. 6. Amat. in reportorio verb. Princeps.

ij. an sit necessaria presentia Principis Cathalonie idest. regis? an verbo. primogenitus eam facere possit? maxime rege absente a principatu, vel impedito? ijdem doct. vbi sup. & Socarr. num. 69. & sequent. & nume. 85. num. 103. vers. nota tamen. & ibi. & pro complemento materiae. Calic. in curiali. cap. 7. vers. 95. & ad declarationum huius vsat. in vers. & mandarent hostes. est videndus Socarr. vbi sup. num. 107. & num. III. vbi verbum palias. scribit parias. quod & in glos. interlineali. In manu scriptis legitur. ex his sufficienter sunt declarata verba hæc (& mandarēt hostes) quæ ad proxime dicta relata, † demonstrant magnitudinibus. euntibus. in rege in hostem extra prouinciã, expensas esse ministrandas pro illis & eorum familia, idest, eorum gentibus. & vassallis. Socarrat. vbi sup. num. III. ibi. & iste intellectus, & ibi. & istud est tenendum. & num. 112. & sequentibus. duob. qui ponit varios intell. horum verborum. Sed ex prædictis sufficienter sunt declarata.

67 Et facerent nouellos milites. † Satis notum est ex libris rerum gestarum Comitum Barci. qui iura Principis habebat, non recognoscentis superiorem, & postea Regum Arag. & Comitum Bar. consueuissè Comites, et reges prædictos in bello creare milites & barones, armare milites. Quia hic actus proprius ad bellum et guerram pertinet, quã ad rempub. in pace et quiete constitutam. Sed et tempore pacis et in Aula Regia et in curijs generalibus. creantur milites per dominum Regem, et vbiq. illi placet. Quia hæc res,

68 † voluntariæ iurisdictionis est, non contentiosæ, et vbiq. locorum potest expediri. l. 2. de offic. proc. et leg. D. Cast. in l. actus C. de ferijs. Guiller. in vs. baiulus interfectus. col. fin. ibi. sed an Comes. Couar. lib. 3. resolut. cap. 20. Cuiac. nouell. 93. in fine. Vantius de nullit. cap. 9. de nullit. ex defectu iurisd. ac vnde et quibus. mod. proueniat, tam in iud. ordin. quam delegato. Bar. in l. 1. num. 80. de dignitatibus. lib. 12. C. Platea ibid. col. 3. not. in l. bene Azenone. de quadriena. præscrip. C. in l. 1. de iurisd. om. iud. D. vbi Ias. num. 19. in rub. quis dicatur Dux Marchio. in feud. boss. de indic. et considerat. ante tortur. num. 105. et sequen-

69 quentibus. et tit. de regalibus. tit. de Principe et eius priuilegiis. est autem † creatio militum de supremis regalibus domini regis, et quæ solis principibus. competit, qui iura regia tenent Bar. in l. 1. nu. 78. et duob. seq. de dignit. Lucas de Penna. in l. 1. de equestri dignit. eod. lib. 12. Calic. in curiali cap. 7. num. 83. vers. 93. Mier. colu. 6. in curia Montisonij, Pet. 3. cap. 32. quia vt ex experientia nos docuit, vbi plura de priuilegijs militaribus. remissiue; et quid actum contra eos, in anno 1462. in ciuitate Barcinonæ. et coll. 4. in 1. curia Barc. Iacobi. 2. cap. 25. 26. et Calic. in tracta. de prærogatiua militari. num. 29. et pluribus. seq. plura etiã de foro militum et de eorum prærogatiuis, præsertim secundum iura nostre prouinciæ Calic. in prærogatiua milit. num. 2. 28. 33. 38. et in toto illo tractatu. Idem in viridario milit. cap. 1. primo queritur. et cap. 4. secundo loco queritur. et q. 8. num. 7. 8. belluga in speculo. rub. 20. de militaribus. grauamin. num. 7. 8. 9. vbi ponitur. satis notorium et miserabile ac triste militum priuilegium, sed tamen est priuilegium, vt in casu, quo pro delicto commisso rusticus et plebeius venit suspendendus, miles decapitetur. † Sane militia, quedam est palatina, et aulica, quæ sonat in dignitatem simplicem secundum communem vsum loquendi, et intelligendi. in rub. de priuilegijs eorum qui in sacro palatio milit. lib. 12. Co. et de protect. et domest. eo. proprius hos vocamus equites, qui secundum ordinem faciunt populi Rom. Pyrrhus in rub. de equestri dignit. Tiraq. de nobilitate. cap. 9. nu. 13. nam communiter in toto orbe isti reputantur habere dignitatem in genere. nec est recepta glo. 1. in fine. in l. 1. de equest. dignit. lib. 12. C. not. Doct. in l. centurio. de vulg. D. post Plateam in dict. l. 1. de equest. dignit. ibi. et dic. quod militia. Boss. vbi sup. num. 108. Idem Platea. in d. rub. in 1. continuatione. † Et de hac militia. loquimur in hoc vsat. aliud namq. et iuribus. sup. alleg. et quoties de prerogatiua militari, Brachio et stamento militari, et priuilegijs militaribus loquimur, et de foro militum. Mier. collat. 2. in curia Bar. Pet. 2. cap. 45. item quod si aliquis. et quod non possunt renunciare suo foro. quia ordini

ordini est concessum priuilegium. ibi. num. 18. idem in eadem Curia cap. 49. item quod animalia. & cap. 45. item quod si aliquis conqueratur. Alia priuilegia istorum militum, qui constituunt & faciunt Brachium militare, scribit Mier. coll. 4 in curia. 1. Barcin. Iacobi secund. cap. 27. de guerra militum. per totum. & colum. 5. versicul. sed quero. & colum. 7. vers. de priuilegijs vero. & versicul. habent etiam de iure Cathalonix. & iisdem priuilegijs gaudent milites nostri temporis, qui sunt de Brachio Militari. Mier. ibid. colum. penul. versicu. Sed an hoc priuilegium. & collat. 5. in curia Montisoni. Alphon. 3. cap. 26. item ordinamus, quod nullus condemnetur. Calic. latius in viridario militie. Socarra. in cap. si aliquis habet hominem. P. item vasallus debet.

72 Alia ¶ militia est armata, quam exercent milites in bello, nullam dignitatem habentes, & Ideo torquentur. Platea in dict. l. 1. de equestri dignit. & l. 1. negot. ne milit. lib. 12. Cod. Boss. vbi sup. num. 108. 109. tametsi suis quoq. priuilegijs, in plurib. iuris art. gaudeant. titul. de testam. milit. instit. & l. scriuarios. C. eo. vbi omnes not. Rip. in dict. l. centurio. numer. 9. 10. & sequent. Coteræus de iure milit. lib. 2. cap. 13. 15. 16. & sequen. & habent suum. forum. l. Magisterie. Cod. de iurisd. om. iud. & foro competent. l. 1. & per totum. C. de offic. magistri militum. & lib. 12. C. titul. de priuileg. schol. tit. de Comitib. rei milit. tit. qui militare poss. vel non possunt. etc. Negotiator. ne milit. de re militari. De veteran. cum plurib. alijs eo. & D. de re militari. De capti. & postliminio reuers. & redemp. ab hostib. de Castren. peculio. de priuilegijs veteran. ac rursus de bonor. possess. ex testam. milit. D. isti vero milites antequam ad militiam recipiantur, probandi sunt. l. 1. qui milit. poss. vel non possunt. etc. & ibi Lucas de Penna. in verb. probandi. & in l. 1. negot. ne milit. eo. creatio vero horum militum, electio, approbatio, ad Principem pertinet. Lucas in dict. l. 1. qui milit. poss. in vers. in omni autem mili-

tia.

tia. ibi. nam approbationem facit solus Princeps. l. neminem. de re milit. C. et hinc literę probatorię, de quibus ibid. et in l. fin. C. de offic. magis. offic. lib. 1. C. et in l. penul. et fin. de diuers. offic. lib. 12. C. plura et magistraliter. glos. 1. in l. milites omnes. ex quib. caus. maiores. D. Coteræus de iure milit. lib. 1. et veget. de re milit. ad quem Lucas in dict. l. 1. qui milit. poss. remittit lectorem. atq. hæc iure communi Romano in militia desiderantur. iure vero Cathalonico alia insuper requiruntur. Calic. in vsat. aguait. numer. 9. vers. opponitur tertio. ibi. sed de iure vsat. hæc non requiruntur. et ibi. vel verius dic. et numer. 14. versic. nono, quero cum alijs. q. sequentib. Iud. et Guiller. in vsat. Tutores. Guiller. et Calic. in vs. baiulus interfectus. vbi plura de dignitate et nobilitate istorum. Sed hi loci magis de militib. constituentib. Brachium militare Cathalanorum intelliguntur, quam de alijs militib. qui non habent dignitatem, sed militiam tantum armatam sequuntur.

73 ¶ Et inter priuilegia militum Brachij militaris huius prouintie, et alia priuilegia, quę militib. qui belli causa tantum priuilegium obtinent, differentiam scripsit Belluga. rub. 20. de militarib. grauaminib. numer. 17. et trib. sequentib. ¶ Plane in militia armata, siue pedestris sit, siue equestris. Lucas in dict. l. 1. qui militari poss. in verb. militie. Coteræus lib. 1. cap. 15. 16. magne etiam dignitates reperiuntur, vt in notitia rei militaris cernere possumus. hinc Imperator, dictator, magister militum, tribunus, primipilus, præfecti militum. Coteræus lib. 2. cap. 5. 6. et lib. 1. cap. 17. et de officio Imperatoris belli, coteræus, lib. singulari. de officio Imperatoris Gregor. lib. 19. per totum. Itaq. cum duo sint præcipua vite nostre tempora, belli et pacis. in 1. Constit. institut. ibi. vt vtrumq. tempus. pro vtroq. quoq. tempore regendo et gubernando, distributa sunt officia in Regno, distributę dignitates. Quod ex lib. 1. Cod. et ex lib. 12. colligitur euidenter. et ex lib. 1. nostrarum constitutionum, in quibus hæc quoq. notitia officiorum militarium, non est prætermissa. sed et ex libro Andree Alciati iuriscōsulti clarissimi,

de

de magistratib. ciuilibusq. & militaribus officijs, & ex fenestell. de magistratibus Romanis, ex l. 2. de origine iuris D. & ex vniuersi iuris oeconomia facile distinguntur militaria munera & officia à ciuilib. & politicis. planius & dilucidius omnia prosequitur Petrus Gregorius Tolosanus in syntagmat. lib. 47. cap. 12. de iudicium & magistratum distinct. cum plurib. capit. sequentib. & cap. 17. 18. 30. & quamquam in istis magistratib. & officijs militar. & ciuilib. ac politicis, non eadem sit nostra hac etate forma. non eadem dispositio, quæ fuit antiquis temporib. Romæ & in Prouintijs; sed multa sint immutata in officio, gradu, dignitate: tamen quæ hodie retinemus vel in eorum locum subrogata, vel alia ratione instituta & ordinata, rationem quandam ad illam antiquitatem referunt, vel ab illa lumen aliquod accipiunt, vt intelligantur, & exercentur. Quæ de re plura apud Petrum Gregorium. in syntagmat. post Budeum in adnotationib. ad titu. de Senatorib. & ad alios Titulos I. lib. Pandectarum Alciatum vbi sup. Plateam in l. fin. de decurionib. lib. x. C. repetentes in l. 1. de offi. eius cui mand. est iurisd. D. super glo. tribuntur. & alios quos hoc loco fat erit insinuasse. Redeo ad militiam armatam,

75 † quæ instituta est ad propulsandum iniuriam, & ad vindictam inferendam. Lucas in dict. l. 1. colu. 1. qui militare poss. &c.

76 † Est & militia spiritualis, de qua in can. si officia. 59. distinctio. in can. repræhensibilis. 23. quæst. 8. in qua graduum, & dignitatum atq. officiorum summa distinctio reperitur et in singulis gradib. maioritas & obedientia spectatur. Videre est in tit. de maiorit. & obedient. ex. in. c. 1. cap. statuimus. cap. cū inferior. & in extrauaganti vnam sanctam. eod. cap. antiqua. de priuileg. ex. et ex ordine tit. lib. 1. decretalium, et in canon. clericos. 21. distinct. et ex alijs pluribus. locis iuris canonici quilibet mediocriter eruditus colliget sine labore huius spiritualis militiae ordinem & dispositionem, a summo Pontifice incipiens, et per gradus prælatorum respectu iurisdictionis vel ordinis, ad infimum vel prælatum, vel ordinatum descendens. d. canon.

canon. clericos. vers. generaliter autem clerici. et vers. ordo vero episcoporum. not. in cap. decernimus. vbi glo. fin. de iudic. in cap. cum ab ecclesiarum prælati. cap. irrefragabili. de offic. ordin. ex. glo. prælati. in pragmatic. titu. de elect. in princip. et glo. prælaturam. tit. de pacific. possess. et glo. pertinet. in tit. de concubinarijs. In eadem prag. plenissime Ioannes vgo selestiadens. de officio quatuor prælatorū. et selua in tract. de beneficio. pulchre et ordinate Gregor. in syntagm. lib. 15. et 16. † Sicut autem ab vno fonte et primo principio emanarunt omnes seculares militiae et dignitates. Bar. in l. 1. de dignitat. lib. 12. C. num. 78. Platea. ibid. col. 3. vers. sequitur in definitione per Principatum tenentem: Sic et ab altero primo principio et fonte omnes ecclesiasticæ dignitates et spirituales militiae. duo enim sunt luminaria magna, quorū vnū præest diei, et alterū nocti; vnū principi seculari, alterum ecclesiastico respondet. † et quomodo ordo dignitatum secularium incipiendo ab imperatore, correspondet ordini dignitatum ecclesiasticarum, incipiendo a Romano Pontifice, et sic ex vtraq. classe descendendo, declarat Gregor. lib. 47. cap. 12. nu. 11. et seq. spec. de iurisd. om. iud. vers. iudicium igitur ordinariorum. et vers. secundum canones etiam sub. nu. 8. Lancelotus, Conradus in templo om. iud. in proem. et lib. 1. de secularib. et lib. 2. de ecclesiasticis. cap. solite. de maior. et obedient. ex. in can. cum ad verum. 96. distinct. Nauar. in cap. nouit. not. 3. nu. 82. de iudic. Bal. in cap. 1. quis dicatur Dux Marchio. plura in ornatum Vantius. de nullit. cap. 9. de nullit. ex defect. iurisdic. & vnde etc. num. 10. & licet seculares quoq. dignitates dependentiam habeant & principium ab ecclesia. d. cap. nouit. & ibi. not. tamē Deus Opt. Maximus hos duos Principatus Romani Pontificis & Imperatoris, Principis Ecclesiastici & secularis voluit esse discretos nam cum ad verum ventum est, vltra sibi nec Imperator iura Pontificatus arripuit; nec Pontifex nomen Imperatorium vsurpauit. Quoniam idem mediator Dei & hominum homo, Christus Iesus, actib. proprijs & dignitatib. distinctis, officia potestatis vtriusq. discreuit. &c.

&c. d. can. cum ad verum can. in scripturis. can. duo sunt quippe. ead. distinct. Platea in d. vers. sequitur in definitione, per Principatum obtinentē. Redeo ad secularem militiam & ad milites, quos dixi Comitem Bar. in bello creare consueuisse, & merito. quia iura principis non recognoscentis superiorem in hac prouincia obtinuit. Platea in d. vers. sequitur in definitione, per principatum obtinentem. † Et licet in alijs prouincijs creatio militum ad Duces, Marchiones & populum pertineat quandoq. Platea vbi sup. tamen Duces illi, Marchiones, Comites, populi & dominationes, vel non recognoscunt superiorem & habent iura principis in suis ducatu, Marchionatu, Comitatu, populo, vel hoc faciunt ex consuetudine legitima, vel priuilegio concesso ab eo, qui obtinet principatum. Sic Duces Burgundiæ, Sabaudiæ, Mediolani, Florentiæ, Ferrariæ; sic Comes Flandriæ Archidux Austriæ, & alij potentatus in Germania; Comes Barcinonæ, ciuitas Venetiarum, Genuensium, creant milites & nobiles faciunt. quia non recognoscunt superiorem.

79 † Sic ciuitas Barc. creat ciues honoratos, qui in omnibus fere æquiparantur militib. a Rege creatis, ex priuilegio vel antiquissima consuetudine priuilegio regio approbata & confirmata Guiller. in v. Baiulus interfectus. in fine. Alioquin creatio militum per Duces, comites inferiores & qui principatū non obtinent, fieri non potest, vt miles quis sit, & dignitatem obtineat militarem. Platea vbi sup. vers. qualiter autē probetur quem esse nobilem. Bar. ibi. num. 78. 97. & sequentib. quia is solus potest dare dignitatem, qui tenet principatum & qui legem condere potest Bar. in d. num. 78. 98. & seq. Titiaq. de nobilitate. cap. 6. num. 6. & num. 21. tradit plura, de nobilitate Senatorum Regij concilij siue parlamenti, quæ sunt obseruanda. idem & cap. 9. 10 de ordine & prerogatiua horum magistratuum, tam militiæ, quæ sonat in dignitatem & sic palatinæ, quam armatæ militiæ, tractari hoc loco poterat, & argumētum id postulare videbatur, sed commodiore loco deinceps dicam, cum de ordine magistratuum huius Prouinciæ tractabo. Iustinianus sane equiparauit dignita-

gnitatem Prefecti Pretorio, siue vbi, et magistri militum, in rub. de prefectis pretorio, siue vrbi, et prefectis militum in dignitatib. exæquandis. lib. 12. C. tit. 4. Transeamus ad reliqua.

SUMMARIA.

- 1 *Gubernationis prima ratio descendit a manu Regia.*
- 2 *Magistratibus paucioribus opus est dum princeps in prouincia residet.*
- 3 *Domini siue seniores vasallorum priorū, & emphiteotarum et similium, cognoscunt de causis feudum vel emphiteosim tantum respicientibus, non de alijs communib. causis & qua sint hæc causa.*
- 4 *Ordinarius Iudex quis dicatur.*
- 5 *Dominus vel senior in vasallū vel emphiteotā nullū habet imperium merū vel mixtū, nisi alia ratione sit ordinarius territorij. cū sequē.*
- 6 *Potestatis nomine in singulari venit solus Comes Barcinona, in plurali omnes Comites Cathalonie.*
- 7 *Potestas, sumitur quandoque pro magistratu, & in sexu virili.*

Potestates

- 8 Potestates, non dicuntur inferiores Comitibus.
- 9 Magnatum appellatione, qui contineantur. suntq. magnates maiores & minores & in quibus discernantur hi adinuicem.
- 10 Firmare ius quid sit.
- 11 Dominus non habens imperium, quando in criminalibus cognoscat de emphiteosis & vassallis.
- 12 Baiularium creatio est antiqua in Cathalonia & baiuli aliqui sunt temporales, alij naturales et alij amouibiles.
- 13 De mero Imperio et de preensione baronum circa illud, aliqua remissive.
- 14 Baiulos antiquiores esse vicarijs, in Cathalonia et est primum tempus institutionis magistratum inferiorum.
- 15 Baiuli naturales adhuc extant et qui dicatur.
- 16 Vicarios post baiulos creatos fuisse. et quare Instituti fuerunt.
- 17 In pacis defensione, qui olim assistebant.
- 18 Pacis et treuga querela hodie coram principe seu eius locumtenente possunt proponi et quo-

- quomodo.
- 19 Regalia non continetur sub Constitutionibus de causis vicariarum & baiularum non extrahendis a vicaria aut baiulia.
 - 20 Vicariae quando fuerunt distinctae, & causas baiuliae intra baiuliam & vicariae intra vicariam tractandas esse. quod & ad causas criminales fuit extensum.
 - 21 Causae officialium regionum, et patrimoniales non continentur sub constitutionibus, quod causa vicaria tractentur intra vicariam.
 - 22 Causae baiuliae et vicariae proprie quae dicantur.
 - 23 Regaliae quae dicantur. ibidem.
 - 24 Causae quantumcunq. per regaliae euocata ad regiam Audientiam, non trahuntur extra prouinciam.
 - 25 Remissio causarum criminalium extra prouinciam an fieri possit?
 - 26 Vicarius olim de eodem Episcopatu constituebatur: hodie vero est dispositum, quod non sit de eadem vicaria: creantur tamen
E vica-

- 66 Commen. in vsati. alium namq.
vicarij sub nomine regentium, sed an re-
de?
- 27 Gubernatoris officium, qui olim procurator
generalis dicebatur, fuit post vicarios in-
stitutum.
- 28 Gubernator generali, ex vsu et lege Cathalo-
niae, est primogenitus regis.
- 29 Gubernator generalis, qui non erat primo-
genitus regis olim fuit constitutus, qui et di-
cebatur vicarius Cathalonie.
- 30 Gubernatoris vices gerens, aequiparatur presi-
di prouinciarum, et primogenitus praese-
cto praetorio.
- 31 Gubernatoris potestas maxima est, absente re-
ge et eius Locumtente.
- 32 Principis nomine, non habemus in Cathalo-
nia magistratum, sed sub nomine primoge-
niti.
- 33 Gubernator seu eius vicegerens iurare debet,
antequam exerceat officium.
- 34 Iurare debent rex et gubernator antequam ad-
ministrarent: fuerunt tamen quandoq. ante
iura

- iuramentum regis administri magistratus
ab eo creati.
- 35 Necessitas facit licitum quod est illicitum in
lege.
- 36 Personalis actus regis, quando in eius primo-
genito admittatur, & in eius consorte vel
fratre.
- 37 Locumtenentis potestas expirat per mortem re-
gis. quia non ordinariam, sed delegatam ha-
bet iurisdictionem.
- 38 Officia regia quando per mortem conceden-
tis expirent.
- 39 Cancellarij & vicecancellarij origo, & sunt
veluti regis Assessores: et an debeant esse de
regno. et an possint creari plures, et de illo-
rum officio et cognitione.
- 40 Cancellario subsunt domestici regis, capella-
ni et dd. regij concilij.
- 41 Contentionum causae pertinent ad Cancellaria,
tamquam tertium approbatum.
- 42 Occupationis temporalitatu declaratio ad que
pertineat?
- 43 Cancellaria duplex, magna et parua. et quo
E 2 in utraq.

- 68 Commen. in vsati. alium namq.
in utraq. expediuntur.
- 44 Literae Iustitiae, tangentes interesse partis in
iudicium, deducibile expedit ac citra firmam
cancellarij sunt nullae. et quid de litteris
gratie?
- 45 Officia doctorum regij concilij et aliorum plu-
rimorum per mortem principis non expira-
re, et de dictorum officiorum creatione et in-
stitutione. cum seq.
- 46 Iudices olim per regem nominabantur in sin-
gulis causis, nec erat regium concilium
formatum, prater Cancellarium, Vicecan-
cellarium, Regentem, fisci. aduocatum.
- 47 Officia D.D. regij consilij sunt certa, et non ad-
nutum principis amouibilia.
- 48 Comissio causarum qua fit per cancellarium, et
regalium per locum tenentem, non est
delegatio, sed distributio causarum.
- 49 Officiales per principem prouisi cum clausu-
la, durante nostra mera ac libera voluntate,
non expirant morte concedentis, si modo
sunt officia per constitutiones creata.
- 50 Cancellaria dormit ac eius officiales absente re-

ge,

- ge, primogenito & Locumtenente.
- 51 Gubernator seu eius vices gerens absente rege
& Locumtenente, cum suo Assessore &
doctoribus regij consilij tractat negotia sua
prouincia.
- 52 Magister rationalis in Cathalonia tertiu ob-
tinet gradum magistratum, & quæ illius
officio incumbant.
- 53 Baiulus generalis ac procurator regius Ros-
silionis et Ceritania, veniunt post magistrū
rationalem. et est antiquissimus magistra-
tus: et quæ eius officio incumbant et de qui-
bus. cognoscant.
- 54 Thesaurarius est ordinarius magistratus post
baiulum generalem.
- 55 Conseruator generalis, est magistratus mag-
ne auctoritatis post thesaurarium.
- 56 Vicarij et baiuli in suis vicarijs et baiulijs
sunt presidentes, remissive.
- 57 Almiratus maris olim erat de magistratibus.
- 58 Locumtenentem generalem propter absentia
regis oportuit in magistratum deputari
ad exercendas regalias, et de eius pote-
state.

Commen. in vſati. alium namq.

ſtate.

- 59 Locumtenentē generalem aliqui præfecto prætorio compararunt.
- 60 Magistratum ordines ex temporū ſucceſſione varietatem receperunt, et de illorum ordine.
- 61 Locumtenens generalis eſt alter nos, & idem tribunal utriuſq. omniq. poteſt rege abſente præter inſeparabilia a perſona regia cuius poteſtas ceſſat præſente rege: licet ceterorum officialium Iuriſdict. nō ceſſet.
- 62 Capitaneus generalis quare in cathalonia ſit deputatus, qui & magiſtro militum comparatur: & de quibus cognoſcat.
- 63 Appellari, an poſſit a Capitaneo generali ad Locumtenentem Regis et num. ſequentibus.
- 64 Locumtenens generalis principem repreſentat, eſt caput prouintie; cui ſubſunt omnes magiſtratus, duces et barones; prelati et milites religionum, præſidetq. tanquam rex; et an ſit ſupra capitaneum, generalem.

Con-

De Iure fiſci Cap. 4.

71

- 65 Conſuetudo uſus et conſtitutio in cathalonia quantum ad legis eſſentiā equiparantur.
- 66 Officia regia magistratum nulla poſſunt eſſe, que non ſint ſubdita iuribus patriæ.
- 67 Reſuſus et appellationis regalia communicatur locumtenenti, et ſic abſente rege ad eum conſugere poſſunt: oppreſſi, et magiſtratus inter ſe de ſuperioritate contendentes, et alij.
- 68 Qui mittuntur ad gubernandas prouincias, debent cognoſcere mores prouincialium. et qualiter debent ſe habere cum prouintialib. et cum miniſtris ſui gubernij, ex Cicerone et Xenophonte.

DE FORMA ET NOTITIA MAGISTRATUUM ſummorum prouincie Cathalonie et de eorum ſuprema poteſtate.

CAP. 4.

POST hæc de regalijs et ſpecialib. prerogatijs comitis barcinone, quæ in hoc vſatico proponuntur, erat dicendum, ſed quia ordo magistratum demonſtrat Regaliarum dignitatem et excellentiam, bene erit prius dicere de magiſtratibus quibus hæc prouincia regitur & iur-

E 4

ſtituta

stitia in ea administratur. Non dubium est olim cum hi nostri vsatici constituebantur et publicabantur per Berengarium Comitem et Adalnuvam illius consortem, longe aliter magistratus in hac prouincia dispositos fuisse, & sub alijs appellationib. designatos. noua enim forma administrationis nascente, & prouincia sese nouis quotidie victorijs dilatante, † à manu regia, quæ fuit prima ratio gubernationis. l. 2. in principio. ibi. omniaq. manu regia gubernabantur de origine iur. D. de qua sup. dixi, recessum fuit, & magistratus pro temporis occasione creati. † Itaq. cum Princeps in ciuitate resideret vel in prouincia, pauciorib. magistratib. opus erat. l. 2. P. post originem iuris. vers. quod ad magistratus attinet. de origin. Iur. D. † Quam obrem per Comites, vicecomites, comitores, ualuafores, iustitia administrabatur in ciuilib. causis, & per seniores in causis uasallorum & suorum rusticorum. in vs. omnes homines debent firmare. vbi Calic. col. 4. vers. quæro primo, an de omnibus causis. Idem in vsat. placitare col. 3. vers. quæro an de omnibus causis. Socarra. in cap. si aliquis habet hominē. num. 7. vers. & pro elucidatione. & nu. 16. ibi. tu super hoc latius distingue. & quod de uasallis fuit statutum respectu feudorum, hoc idem in emphytheotis, respectu emphytheoticorum prædiorum, & in agricolis, censitis ac cæteris huiusmodi similiter. Calic. in vsat. placitare. colu. 4. vers. quid de emphytheota. ibi. & Ideo, si quæris Socarrat. vbi sup. num. 7. 14. solis militib. in curia Comitis Barcin. litigantib. Marq. in d. vsat. placitare. col. 6. vers. quæro nūquid miles siue paganus. ibi. in contrarium uidetur Mier. colla. 11. in curia Alfon. 4. cap. 3. item cōmemorants. col. 3. vers. si aliquis mansus. & col. 7. 8. & 10. ibi unde conclude. Sane seniores de causis uasallorum & emphytheotarum, agricularum, censitorum, hominum propriorū cognoscunt, quæ feudū vel emphytheosim respiciunt, non de alijs causis quæ suscitantur inter dominum & uasallū & emphytheotam, extra causam feudi vel rei emphytheoticarię, & ex alia causa; vel quia est lis inter uasallum vel emphytheotam, & alios extraneos. Socarra. in dict. num.

num. 14. & num. 16. ibi. tu super hoc latius distingue. quædam igitur sunt causę, quæ dicuntur in hoc iure nostro Cathalonico communes, quæ coram ordinarijs locorum tractantur; quædam, quæ dicuntur causę uasallagij vel iuris emphytheutici siue causę de uasallagio & iure dominationis, vs. de omnib. causis nãq. communib. vbi Cali. col. 8. vers. quæro primo quæ dicantur causę communes. Marq. ibid. col. antepenul. vers. quæro quomodo hæ causę cōmunes. † ordinarius iudex est, qui habet iurisdictionem in territorio, suo iure, vt baro, vt comes, vt vicecomes, vt alij, quib. de iure vsaticorum iurisdictione cōpetebat. vs. ex magnatibus. vsatic. omnes homines firmare debent. vsat. placitare. Marq. ibi. col. 6. vers. quæro nunquid miles. ibi. sed quis ergo erit iudex ordinarius. in causis criminalibus cognoscebat etiam ordinarius generaliter inter omnes. † Quia senior in uasallum vel emphytheotam nullum habet merum imperium nec mixtum, nisi alia ratione ordinarius sit territorij. Calic. in d. vs. placitare. colum. 4. vers. & ideo si quæris. Socarr. vbi sup. nu. 7. 8. 12. Mier. in d. cap. item commemorants. & coll. 3. in curia Alfon. 2. cap. item ordinamus. & colla. 2. in curia Bar. Pet. 2. cap. 25. item in terris. & colla. 4. in 1. curia Bar. Jacobi. 2. cap. itē quod aliquis homo, qui teneat, mansum. plenius autem in d. cap. item quod in terris. col. 3. 4. Itaq. cognitio causarum criminalium, tunc potestatum erat. d. vs. ex magnatib. in principio, & P. quia iustitiam. ibi solūmodo potestatib. Iudai. uterq. Valles. in vsat. quia iustitiam. & citantur per Guiller. alij vsatici. † Appellatio uero potestatis vel comitis in singulari numero, solum principem Cathalonie respicit & comitem Barc. in plurali omnes comites cathalonie comprehendit. Guiller. qui hæc plurib. exemplis declarat in vs. cū dominus Raimundus, col. 5. ibi & nota, quod cū hoc nomine comes. et ibi. et idem uidetur dicendum. Calic. col. 3. ibi. oppone de medio. et ibi. sed quæro an alij comites. Guiller. in vs. potestatem, Socarr. in cap. si dominus petierit. nu. 13. † sumitur autem potestas pro magistratu hoc loco, et in sexu virili. Socarrat vbi sup. Inferiores comi

Comitib. non cognoscebant de criminib. vs. ex magnatib. nisi ex priuilegio & gratia Principis, idest potestatis, vel ex antiquissima consuetudine. nam in hac prouincia per illum vsat. ex magnatibus, dominus Comes Barc. habet fundatam intentionē ad vindicandum merum Imperium in omnibus locis Cathalonix, tuendum & habendum. Idem ius est omnibus comitib. Cathalonix, intra limites suorum comitatuū. pone exemplum in Comite Vrgellen. Pallariens. Ampuritanens. contra omnes intra fines Comitatus habitantes vel ibi delinquentes. † Hi autem sunt potestates tantum, inferiores non item, sed nobiles, magnates. Iud. in d. vs. ex magnatib. vers. secundo etiam nota. Calic. in vs. magnates. nu. 1. verb. magnates. Idem in vs. omnes homines. col. 6. vers. quæro secundum vsaticos, Comites Cathalonix. & col. 7. vers. quæro qui dicantur comitores. † Et qui appellatione magnatum contineantur. idem Calic. in cap. hæc sunt vsalia. nu. 7. vers. quæro appellatione magnatum, quæ personæ de iure vsaticorum contineantur. sunt autem magnates maiores, & magnates minores. vs. item statuerunt, quod si aliquis filius magnatum terræ, tam maiorum, quam minorū. est in tit. quando pater pro filio teneatur. lib. 4. constitut. plurimū autē valet distinctio hæc in multis juris artic. et in firmis iudiciorum. Calic. in d. nu. 7. et in d. vs. omnes homines. col. 6. 7. vbi de firma, quam faciunt vasalli seniorib. secundum differentiam personarum et feudorum: tametsi hodie aliter firmant vasalli seniorib. suis nulla facta distinctione personarum aut feudorū. Calic. in d. col. 7. vers. quæro istud firmamentū. ibi. solum igitur. & col. penult. ibi. postremo subijciā formam. vsq. ad finē lecture. Mier. coll. 4. in curia 2. Bar. Jacobi. 2. cap. 21. item. quod omnis firma. † est autē firmare ius, affecurare iudicium. vt alibi dixi, & explicant Mier. & Calic. vbi sup. Socarrat. latius in cap. si dominus petierit nu. 44 & seq. igitur magnates & nobiles non habebāt cognitionē causarum criminalium, sed solæ potestates. d. vs. ex magnatib. firma menta autem habebant, idest cognitionē causarum civilium, quæ sub verbo firmamentorum continetur. Socar. in cap. si minor Castellanus. nu. 10. & cap. item si certæ sint conuentiones. nu. 5. alia

alia quoq. priuilegia cōcedit vs. ex magnatib. potestatib. & comitib. quæ aufert inferiorib. Iud. ibi. vers. item tertio nota. † Quod de causarū criminaliū cognitione dicitur, habet quādam declarationē, quo ad vasallos, & emphy. quoniā, de horū delictis cognoscunt quandoq. domini & seniores, etsi nō habeant alioquin merum Imperiō. Cali. in d. vs. placitare. col. 4. vers. & ideo si quæris. ibi. aut quæris de causis criminalib. & ibi aut quæris de causis criminalib. tendentib. ad esmendas. Latius Socarr. in d. c. si aliquis habet hominē. n. 7. 16. & alijs. habebāt autē seniores suos baiulos, habebāt & potestates, per quos iura reddebātur in causis siue civilib. siue criminalib. quæ ad dominos Principales baiulorū pertinebāt. † Antiquissima enim est baiulorū creatio, in hac prouincia. vs. in baiulia. vs. de baiulijs. vbi. Iud. & Guiller. & hi aut perpetui sunt & naturales, aut temporales & amouibiles. idem Guiller. & Calic. in d. vs. de baiulijs. & in vs. baiulus interfectus. Anton. Amat in verbo baiulus. & verbo. baiulia. Calic. de pace & treuga. q. 8. in Princip. & col. 5. vers. quid nos dicemus. ibi. aut quæris secundū tenorem constitutionis diuinarum. col. 7. vers. cum igitur habito respectu. Militarib. personis & causis earum soli potestati reseruatis. idest principi prouinciæ, qui erat Comes Bar. Calic. in prerogatiua militari. nu. 29. ibi. contrarium tamen dico. & ibi. de iurisdictione vicariorum regionum. & nu. 31. ibi. ego dico ita esse de iure Cathalonix. & citantur inter alia iura antiqua. vsat. ex magnatib. ibi. & si milites vel alios homines ibi preñdiderit, solutos illos ei reddat. & vs. similiter etsi senior. Cali. in Marg. dub. 8. vers. 93. 113. † Mier. in. 2. coll. in cur. Bar. Pet. 2. c. 46. de foro milit. disputat Marq. in vs. ex magnatib. col. 5. vers. nota per illi^o districtu. & col. 6. 7. ibi. vnde est sciēdū & col. 8. ibi. & ita fuit ad literā declaratum. plura de mero imperio, & de baronum preñsionib. ex possess. antiqua, vel propter interuersam possess. vel præsumptam concessionem. not. in vsa. potestatem. & in vs. hoc quod iuris est sanctorum. vbi Marquill. fol. 305. versic. pone potestas agit. ibi & sic non videtur tueri ex possess. sola. & colum. sequent. ibi. pro solutione namq. horum. quam distia-

distinctionem nota. & col. seq. sed pone, quod ille, qui est in possess. Mier. coll. 4. in 2. curia Bar. Iacobi 2. cap. 9. de mero & mixto Imperio & iurisd. col. 7. ibi. item quæro vtrum merum imperium. & col. 8. & quid de iure Cathalonico? col. 10. vers. sed adde quæ dixi de præscrip. xxx. annor. ibi. Quia in Cathalonia. & melius col. 8. vers. sed de iure vsatic. Barchinonensium. idem

14 coll. 2. in curia Bar. Pet. 2. cap. 4. 5. † Atq. hoc est primum tempus institutionis magistratum. ex quo apparet baiulos antiquiores esse vicarijs & prius institutos, quam ipsos vicarios. quod ex Calic. in d. q. 8. & ex tenore constitutionum pacis & treugæ antiquiorū colligitur. nam in antiquissimis constit. baiuli fit mentio, nō vicarij. † Hi baiuli hodie adhuc extant in aliquib. partib. veteris Cathalonix vt in vicecomitatu Caprarię, comitatu Ampuriarum, in aufonia & in alijs partib. & dicuntur baiuli naturales, habentq. baiulias infeudatas: de quib. in prædictis vsat. in baiulia. de baiulij dispositum reperitur. & plura Amat in verbo baiuli non possunt concedere. & in alijs sequentib. posthæc

16 † creati sunt vicarij. nam aucta prouincia ex vnione regni Aragonix cum hoc Principatu, vix potuit ad principē recurri in causis militum, & aliorum generosorum, vix pax & treuga defendi, & quies in regno conseruari. Quamobrem vicarij fuerunt instituti, ad quos cognitio quærelarū pacis & treugæ pertinebat. arg. l. 2. P. augete. vsq. ad P. post originem, de origine iur. D. horum vicariorum in primis fit mentio in antiquissimis constit. pacium & treugarum. videre est in constit. Alfonsi primi. cap. Alfonsus. P. Item. Los anants. ibi. e de nostres veguers. & P. qualquesie. ibi. ensemps ab lo veguer. & in alijs constitutionib. aliorum regum sequentium. & constit. de las diuinals. eiusdem Alfonsi. P. e si alguna fermanfa. ibi. e l'altra meytat lo bisbe e jo, qui ha fet aquesta iustitia ab lo dit bisbe fere. & huc pertinet vsat. statuerunt etiam. tit. de pace & treuga cum alijs sequen. vsat. nam quilibet comes in suo Comitatu assistebat Episcopo, pro pace domini pro parte vero Principis, solus Comes Barc. qui erat & est Princeps in prouincia. Calic. de pace & treu

gua. q. 8. col. 5. vers. breuiter distinguamus tempora & concordabitur scriptura. cum seq. col. † Nam antea Comites assistebant Episcopis pro defensione pacis domini, & vindicta violationis. vsat. cunctis pateat, ibi. e vltra aço pac al dit comte. & in vsat. aquesta es la treua e pau confirmada. P. si algu empero. ibi. e aquell comte, qui haura aiudat al dit bisbe a fer la iustitia. † Vn

17 de hodie quoq. receptum est, vt hæc quærelæ, tametsi cōmuniter coram vicarijs proponantur, possunt tamen proponi coram domino rege, idest comite, vel eius Locūtenente. Calic. de treuga & pace. q. 8. col. penul. vers. quæro vltterius, an iste processus. ibi. sed quicquid dicant dicti iurisperiti. Mier. coll. 9. in curia Barc. Ferdin. 1. cap. 30. sicut aduersus. col. 8. vers. sequitur. P. caueat autem vicarius. cum duab. seq. col. potest autem cognoscere Rex etiam extra suam vicariam. Cali. vbi sup. vers. sed quid quid. quod non modo de quærelis, quæ proponuntur pro delictis cōmunibus, quorū cognitio & punitio potest ad ordinarios pertinere, siue barones, siue regios officiales, si cum qualitate ad regiam euocentur aud. intelligitur; sed & multo magis, de quærelis quæ in casib. regularum offeruntur; siue ciuilitur ad pœnā pecuniariam vsaticorum, siue criminaliter de ijs agatur & extra simplicem quærelæ pacis & treugæ. Mier. in d. cap. sicut aduersus. col. 8. vers. sequitur. P. caueat autem vicarius. & col. 9. vers. in curia regia non curatur de præuentione. & ibi. ex præmissis habes clarum. & seq. col. rursus col. ii. vers. sequitur ad

18 tex. criminaliter procedat. Idem & in sono emisso, qui ad vicarios pertinet, receptum esse scribit Calic. de sono emisso. q. 6. vt & domino regi hic processus iure suo tribuatur, propter vniuersalem iurisd. & imperium generale in tota prouincia. Mier. in d. P. sequitur P. Caueat autem vicarius. per totam columnā, et

19 extra vicariam potest trahi, † quia regalix non continentur sub conf. de causis baiuliarum et vicariarū, non extrahendis. Calic. in d. q. 8. col. 2. vers. quid dicendum. Mier. vbi sup. † Hæc vicarię fuerunt distinctę tempore Petri. 2. et data forma iuramento per vicarium præstando. Iacob. 1. in curia Bar. cap. 8. et intit. de offic. vicarij

vicarij in cap 1. et 8. Mier col 2. in curia Bar. R. Petri 2. cap. 55. item, quod vicariæ sint distincte. et secundū distinctionē vicariarum, fuerunt distincte causæ, vt causæ vnus vicariæ tractentur in eadem vicaria. Mier. in eadem curia Barc. Petri 2. cap. 15. item. quod causæ vicariæ. quæ regula fuit extensa ad causas baiularum, vt hæ intra baiuliam tractentur. cap. x. in tit de iurisdic. om. Iud. Mier. coll. 4. in 3. curia Bar. Iacobi, 2. cap. xi. de foro compet. quod postea fuit amplius extensum ad causas criminales. Maria in curia Barc. cap. volents las constitutions. est sub tit. de iurisdic. omnium iud. Mier. coll. 10. cap. 3. volents. sub ijs regulis non continentur causæ regaliarum. quia hæ sub verbis generalib. constitutionum non comprehenduntur. Mier. in d. cap. 15. item quod vicariæ sint distincte. et latius in d. cap. volents. col. 3. et. 4. siue sint ciuiles, siue criminales. sed neq. † Causæ officialium regionum, aut causæ patrimoniales sub his constitutionib. continentur. Mier. in dict. cap. volents. col. 5. vers. item fallit in causis officialium. et vers. item fallit in causis patrimonialib. idem. Mier. coll. 11. cap. 2. les causes. fol. 4. col. 3. vers. secundo quero, quis possit. et coll. 6. in curia montison. petri. 3. cap. 23. vbi officiales pro eorum contractib. conueniantur. et superius obseruauit ex marq. in hoc vs. alium namq. col. 5. vers. sed quero, an officiales. † Quæ autem proprie dicantur causæ baiuliæ, quæ vicariæ. † & quæ dicantur regaliæ. Mier. in d. cap. volents. col. 4. vers. vnde pro huiusmodi declaratione, & col. 5. vers. regulariter ergo. et in d. cap. les causes et cap. ne ex beneficio. In curia Barc. Ferdin. 1. coll. 9. est cap. 35. in quib. locis hæc late tractantur. † Sed et hæ causæ, siue ciuiles siue criminales, quæ ad regiam euocantur aud. ex regia, et extrahuntur a vicarijs et baiulij, non possunt extra prouinciam extrahi, sed in ea sunt terminandæ sic enim statutum est. cap. totas las causas. tit. de iurisd. omnium iud. cap. los officials. cap. clarificant. Mier. coll. 2. curia Barc. Petri. 2. cap. 14. item quod omnes causæ. et cap. seq. item, quod causæ vicariæ. Idem in d. cap. volents. et cap. Les causes. † Nec prouinciales

prouinciales consentiunt causas etiam criminales remitti. de qua re Mier. in d. cap. volents. col. 6. vers. sed quero an ad petitionem delati. et vers. super quo dic, quod dominus rex. quo loci tractat de alia remissione intra prouinciam, quæ sine offensiones fit. rursus in col. 6. vers. quinto et vltimo. de remissione extra prouinciam. de qua plenius per eundem. in d. cap. les causes. fol. 2. col. 3. vers. sequitur in tex. e que no pugen esser tretas. ibi. est et alia ratio. et fol. 3. col. 2. vers. sed quid de causis supplicationum, et quid obseruatum tempore regis Alfonsi. 4. existentis in regno neapolitano. ibid. fol. 2. col. 4. redeo ad vicarios. † Fuerat olim, ante distinctionē vicariarum statutum, vt vicarius constitueretur de eodem episcopatu. Iacob. 1. in Curia Barc. cap. 7. est in tit de offi. vicari. in 3. volu. cōf. sed est hæc lex abrogata per distinctionē vicariarum aliter ordinatam, quam per dioceses et episcopatus. Mier. col. 1. in curia Barc. Iacobi. 1. cap. 7. de vicario. et coll. 5. In curia Alfonsi. 2. cap. 13. item statuimus, vt omnis suspitionis causa. quini mo hodie statutum est, vt vicarij, non sint In eadem vicaria domiciliati, neq. orti. d. cap. per tal quæ tota suspita. est. 7. sub tit. de person. prohib. regere officia. sed et hodie domicilitati et nati in vicaria, creantur vicarij in eadem vicaria, sub nomine regentium vicariam. sed hoc fieri infraudem constitutionis, scribit. Mier. et de ea re conqueritur. coll. 5. in curia Montisalbi Alfonsi. 3. cap. 13. de vicario. col. 1. vers. sed an domiciliatus vel oriundus. subvicarij et subbaiuli, ad eadem tempora referuntur. † Surgente prouincia et rebus melius se habentib. Reges Aragoniæ et comites Barcinonæ, expeditionibus bellicis sæpe occupati, & negotiorum multitudine in tanta prouincia impliciti, alium nobilem magistratum crearunt & instituerunt, quæ in initio procuratorem generalem appellarunt, succedentibus temporib. nomen procuratoris, transiuit in nomen gubernatoris. Mier. coll. 6. In curia Ceruariæ. rub. de offic. gubern. col. 1. sub num. 15. de quo plura iura loquuntur in tit. de officio gubern. & vicesgerentiū & Assessor. Mier. col. 4. in curia Gerundæ Iacobi

- Iacobi. 2. cap. 20. Idem in curia Bar. Reginae Eleon. cap. 3. coll. 7. vbi legitur pragmatica Iacobi. 2. creationis officij vicesgerentis gubernatoris, data Cæsarauguste calen. Iun. 1304. Ferrer. vbi
- 28 sup. cap. 10. cuius & primogeniti idem est tribunal. † Hic Gubernator ex lege & vsu Cathalonie primogenitus est, & nasci dicitur, nõ creari. c. ite señor com segons constitutions est. 7. in tit. de offic. gubernator. In noua compilat. & est gubernator generalis omnium regnorum & terrarum domini regis Aragonie. d. cap. item senior. Ferrerius in recollectione, cap. 1. †. Hic gubernator generalis fuit olim etiam non primogenitus neq. Infans domini regis, sed erat gubernator generalis Cathalonie, non omnium regnorum Coronæ. vt fuit Geraldus de Ceruillione tempore R. Martini, quo rege defuncto, pro dirigenda successione regni conuocauit parlamentum Vertus. Calic. in Curia li. cap. 4 in fine. Mier. in d. cap. preterea, quia per reservationes. In princip. Ferrer. vbi supra. cap. 4. et hic magistratus antea dicebatur vicarius Cathalonie. Calic. in prerog. milit. nu.
- 30 29. † et tam hic, quam vicesgerentes primogeniti, æqui parantur prefidi prouinciarum; primogenitus vel infans Prefecto Pretorio. et ideo ab huius sententia supplicatur, a sententijs vicesgerentium appellatur. Mier. in d. cap. preterea nu. 10. Ferrer. in d. cap. 4. 5. † absente domino rege et illius locumtenente, vicesgerentis gubernatoris maxima est potestas in prouincia. Mier. et Ferrer. vbi supra. † sane in hac prouincia nõ habemus magistratum, sub nomine principis, sed sub nomine primogeniti in administratione iusticie, licet serenissimus primogenitus domini regis princeps Gerundæ, et Dux Montisalbi in tituletur. Marq. in vs. Princeps namq. vers. quero vndecimo. Mier. in curia Barc. Alfon. 4. cap. confirmans. in vers. sequitur in tex. conuocar. lo principat de Cathalunya et cap. 2. les causes. col. 7. vers. sequitur in tex. que no puguen esser tretas. ibi. est et alia ratio. coll. 11. et ideo exercitiũ omnium regaliarum non pertinet ad primogenitũ. Mier. in curia Barc. Alfon. 4. cap. 2. fol. 2. col. 8. ibi sequitur in tex. en la audientia del Governador. Ferre. cap.

- 33 4.16. Marq. in d. vers. quero xi. † Hi magistratus, siue sit primogenitus, siue Infans, siue particularis gubernator Cathalonie, vel vicesgerens gubernatoris, tunc ineunt officium gubernationis, cum iusiurandum præstant: nam ante præstationem iusiurandi non exercent officium, nec administrationem habent. c. 1. de offic. gubern. in no. compilat. Mier. in curia Gerundæ Iacobi 2. cap. 20. collat. 4. & in curia Barcin. R. Martin. cap. 13. collat. 8. Ferrer. vbi supra. cap. 6. † Sed neq. dominus Rex ab huiusmodi iusiurandi religione voluit excusari, quinimo initio sui regiminis iusiurandum præstat. cap. item que los nostres succedos. tit. de iureiurando, voluntario, necessario, & fidelitatis. Mier. in 2. curia Barc. Iacobi 2. cap. 29. collat. 4. & hoc est valde rationabile iuxta not. in cap. ego N. de iureiur. ex. & propter correlationem domini & vasallorum. in cap. 1. qualiter domino vasall. iurare debet fidelit. & cap. 1. P. dominus quoq. de forma fidelit. & in vs. cuctũ malũ. vs. qui viderit. vers. sed si senior. & de forma huius iuramẽti infra dicetur. cap. 10. Acciderunt tamen aliqui casus, in quib. propter necessariam absentiam domini Regis, qui nondum iusiurandũ præstiterat in hac prouincia iuxta. d. cõstit. Iacobi 2. neq. in hac ciuitate secundũ priuilegium Pet. 3. eidem concessum, magistratus creati a domino rege, qui non dũ iurauerat, fuerunt admisi in hac ciuitate & in alijs ciuitatib. & villis
- 35 Cathalonie & Comitatuũ Rossil. et Cerit. quia, † quod est illicitũ in lege, necessitas facit licitum. l. impossibile de regul. iur. D. vbi Dec. cap. nemo potest ad impossibile. de reg. iur. in sex. vbi glo. fin. immo necessitas, que ex impossibilitate proficiscitur excusat a periurio, & cõsetur iusiurandum remissum. Din. ibid. plura not. Innoc. et Felin. in cap. 1. de cõstit. ex. quod in his terminis. scripsit Mier. coll. 10. cap. 5. ab aq. esta. nu. 8. 9. et vi. ibi de curia, et parlamento, et conuocatione, expiratione, prorogatione. et in duob. procm. illius curiæ. et cap. item que on lo dit señor. nu. 5. et cap. fin. ead. colla. que sunt notanda. sic accidit tempore R. Pet. 3. vt refert Carbonell. sic in an. 1558. scribit Ferrer. vbi supra. cap. 9. sic et in anno currenti 1598. de mense Septembri,

sequuta morte Philippi regis & domini nostri recolendę memo-
ria. fuit enim admissus in Locutenentē gñalem domini regis Phi-
lippi, successoris in regnis, illustrissimus dñs Laurētius de Figue-
36 roa, cuius potestas expirauerat p mortē regis similis. † casus vrgē-
tis necessitatis & ineuitabilis periculi, in quo receditur a persona
li actu regio & regia præsentiā, & admittitur primogenitus, po-
nitur per Mier. in c. 4. cōfirmans, coll. 11. in cur. Bar. Alfon. 4.
vers. seq. in tex. conuocar lo Principat de Cathalunya. idē Mier.
in c. 5. ab aq̄sta n. 8. 9. in cur. Mariæ. coll. 10. Marq. in vs. princeps
nāq. col. 5. vers. nota 18. Socarrat. in c. si aliquis dominus vult ire
ad partes Sarracenorum. n. 69. 86. 87. nam ex illo tēpore, prior,
opinio, de qua apud Marq. recepta est in cōuocatione parlamēti,
facta per gubernatorē generalē, sequuta morte R. Marti. Ferrer.
vbi sup. cap. 12. & sequen. & Mier. in d. c. 5. ab aquesta. nu. 4. 5. &
ibi quid curia, quid parlamētū, & in quo differant. Similis causa
dispensandi & relaxādi, legis & constitutionis dispositionē, fuit
recepta in celebratione curiarū R. Mariæ, quas ipsa nomine re-
gis viri sui conuocauit & ad eius cōuocationē curia cōgregata, ip-
sius personā & conuocationē habilitauit, propter absentia regis
Alfonsi. Cali. in extrauag. curiar. cap. 4. n. 4. & seq. aliud exēplū
est apud eūdē in R. Eleo. sic prædicta declarauit. Mier. coll. 10.
in curia R. Mariæ. in primo prohemio. ibi. sequitur in tex. habēs
a nobis plenariā potestātē. quę sunt obseruanda pro expeditione
casuum emergētū, in quib. explicandis de iure huius patrię re-
quiritur personalis interessentiā & præsentiā regis. idē Mier. in
curia Bar. R. Eleon. in prohemio. vers. vltērius nota, quod prop-
ter causam necessariā. coll. 7. Socar. vbi sup. n. 73. & plurib. seq.
37 vsq. ad nu. 85. & seq. † Expirare vero potestātē Locūte. gñalis per
mortē dñi regis, & illi⁹ iurisd. esse delegatā nō ordinaria, receptū
est. Ferrer. vbi sup. c. 9. & merito. quia licet potestas Locutenētis
gñalis & potestas gubernatoris gñalis vel vicesgerētis, ab eodē re-
ge descēdat: tñ hęc Locuten. potestas, exit & manat a rege p mo-
dū mādātū, aliorū, scilicet, gubernatoris gñalis regnorū, vicesgerē-
tis illius, fuit & manat p modū legis & cōstitutionis. rursus, illa
per

per modū prouisionis personę; hęc p modū prouisionis officij cre-
ati & erecti lege & cōstitutione: in illa, nō vacat officiū, quia in
notitia magistratū huius prouincię non reperitur creatū & fun-
datū Locumtenentis officiū; sed primum officiū & summus ma-
gistratus post regē siue principē prouincię, qui omniu magistra-
tuū est principiū, fons & origo. cap. 1. quis dicat Dux, Marchio,
Comes vel valuafor. in feud. est gubernator gñalis. secundus vi-
cesgerēs gubernatoris gñalis. ergo in his vacat officiū per mortē
prouisi de eo, vel aliā vacationē. quia in notitia nostrę prouincię
& dispositione officiorū, hi magistratus erecti, instituti, fundati
reperiuntur. sic succedētib. tēporib. varij magistratus erecti, insti-
tuti, & dispositi fuerunt in vtraq. Roma. quos oēs iurisd. ordi-
nariā habuisse dispositio titulorū lib. 1. p. de et. & lib. 1. C. demō-
strat. not. in cōtinatione rub. D. de offi. eius, cui mād. est iuris.
& hęc scripserūt doct. in l. more maiorū. l. & quia de iurisd. om-
iud. D. Ferrer. insinuauit vbi sup. c. 9. in fine. Maran. in diuis. iu-
diciorū. aliud ordinari. aut delegatū. plenius in d. rub. de offi. eius
etc. D. Bar. magistraliter in d. l. more. n. 8. Cyn. nu. 78. & quid
quid in mādato nō cōtinetur, non potest per Locutenentem ex-
erceri, etiā si dominus rex hoc possēt exequi. quia Locumtenētis
potestas & iurisd. radicitur & fundata est in cōmittente & con-
cedente & in eo residet, in Locutenente exercitium, sicut in pro-
curatore exercitiū actionum domini. † exemplis res clarior effi-
38 cietur. Cancellarius, vicecancellarius, regens cancellariā, Docto-
res regij concilij, sunt magistratus ordinarij in hac prouincia.
quia horū officiū est creatū, institutū & erectū per legē patrię.
tit. de offi. de Cancell. vicecācell. etc. c. itē señor, cō seğons la or-
dinatio. vbi curia erigit & instituit officiū regent. Cancell. &
illius officij prouisionē dño regi tribuit. quod etiam in vacatione
officij Cancellarij & vicecancellarij aperte declaratur in constit.
Reginæ Marię. cap. primerament. Mier. colum. 10. in eadem
curia. cap. 3. & collat. 8. in curia R. Mart. cap. 3. † Cancellarij autē
39 origo et creatio, et vicecancellarij iā ex antiquiorib. seculis fuit.
P. 3. in curia Ceruar. cap. part aq̄o. Mier. coll. 6. in cur. Ceruarie.
F 2 cap.

cap. vltimus. constat enim hæc officia per ordinationes domus Regiæ fuisse instituta pro regimine et administratione iustitiæ. d. cap. item senior, cō per ordinatio de vostra casa. et ex constitutio. Pet. 3. et R. Mariæ apparet, quod Cancellarius, et vicecancellarius possunt esse de regnis Coronæ Aragonū in cōstitutione expressis. sed intelligo in Cancellario totius Coronæ et vicecancellario, nō in Cancellario Cathalonix tantum, qualem hodie habemus. nā hic debet esse Cathalanus. possunt autē plures esse simul Cancellarij, vicecancellarij, & regen. regiā cancellariā habitu scilicet, honore et titulo dignitatis, sed nō actu. Mier. d. c. 3. primeramēt. in cur. R. Ma. coll. 10. n. fi. et col. 2. vers. sed nūquid in eod. loco et tēpore. quia isti sunt quasi assessores domini regis et primogeniti ipsius. Mier. ibid. et hoc declarant constitutiones prædictæ R. Martini, seu capitula sub titulo de offic. Cancellarij. Sane originē Cancellarij et vicecancellarij tribuerim ordinationib. domus Regiæ, ex quib. ad constitutiones postea editas, ventum est, sicut colligitur ex serie dictarum constitutionū Pet. 3. cap. part. aco. et Martini in cap. itē señor, com per ordinations de vostra casa. Mier. in curia Montisoni Pet. 3. cap. 23. coll. 6. nu. 25. quia domestici Regis et Palatini ex ordinatione domus Regiæ ad iurisdic. pertinent Cancellarij, non ad iurisd. officialium regionum ordinariorū, casib. aliquot exceptis, de quib. apud Mier. eo loci. Prælati † insuper existētes in domo regia, clerici, capellani, doctores regij concilij subiiciuntur eidem Cancellario, nisi canonica lex obliſtat. Mier. d. nu. 25. de his officijs domus regiæ plura in tit. de offici de camerlenc, maiordom e altres oficis de la casa del rey. et tit. de officio thesaurarij. tit. de offi. baiuli gñalis tit. de offi. cōferuatoris. in. 2. vol. cōstit. in nō. cōpil. et tit. de officio de camerlenc. cū tit. plurib. seq. lib. 1. const. 1. vol. et licet ab initio creationis horū officiorū Cancellarius et vicecancellarius pauciorib. negotijs occuparetur; quia princeps ipse per se omnia ferme expediebat Cancellario veluti adsidente; tñ postea sancitum fuit negotia iustitiæ cum subscriptione Cancellarij expediri, non aliter. cap. primerament. in cur. Bar. R. Mart. Sed et deinde † causæ cōtentionū iurisdic-

iurisdictionis inter curiam Ecclesiasticam & curiam secularem ad Cancellarium pertinent, vt tertium a partib. approbatum. in pragm. Alfon. 4. cap. visis & cum diligentia recenſitis. Ferdinandi 2. cap. primerament. cap. mes supplica. & Regiæ Germanæ. cap. fuit per Inclitum. quæ iura sunt in tit. de content. iurisdic. & occupat. temporalitatū. in 2. vol. constitut. † & occupationes temporalitatum, idest, iurisdictionum, quas prælati obtinent in casib. iure permissis, ad declarationem pertinent Cancellarij, vicecancellarij, & suo casu regentis Cancellariam. in cap. quia olim. cap. visis & cum diligentia recenſitis. eod. tit. certum est autem in hac prouincia officium Cancellarij, ad imitationē Curie regis Francorum institutum, sicut alia pleraq. tempore Regis Petri tertij fuisse instituta nouiter, vel reformata. testantur Annales, et nos superius retigimus. plene de Cancellario Bud. ad pandect. in l. fin. de senatorib. Montanus de auctorit. magni concilij. n. 8. q. 23. Couarr. in pract. cap. 4. Prob. In cap. is cui Ecclesiæ de sententia excom. in. lex. Petrus Gregorius in syntagm. lib. 47. cap. 29. Mier. vbi sup. Amat in reportorio. verb. Cancellarius. Rebuf. in ordination. Gallix tit. de rescript. In præfationib. q. 4. nu. 19. Gregor. lib. 47. cap. 29. † Et quod est duplex Cancellaria, magna, et parua nu. 23. parua Cancellaria concedit et firmat literas intra tuam prouinciam tantum, magna in negotijs totius Coronæ regiæ ibid. nu. 25. et cum in capitulis Curie R. Martini scilicet in cap. Primerament. † Proponatur forma generalis in expediendis litteris iustitiæ tangētibus interesse partis deducibile in ius, forma huiusmodi non seruata, literæ sunt nullæ. Panor. in cap. cum ordinē. nu. 2. de rescript. et ibi. plene per Felin. Mier. in d. cap. item señor, com per la ordinatio. vers. sed caueant. Idem in cap. primeramēt señor. vers. nota q. licet dñs rex. et col. 6. vers. ex his nota. & vers. sed an valerent literæ per manū domini regis signatæ. vbi est casus, in quo secunda iusio est expectanda. et qualiter interesse partis intelligatur. ibi. Mier. col. 3. 4. et vers. sequitur in tex. interes de part. et vers. item nota, quod attēditur interesse.

teresse. quod et iure Romano obseruatū fuit. In nouella vt diuine iussiones subscript. habeant gloriossimi quęstoris. Mier. vbi sup. tamen litera gratiæ et prouisiones officiorum, quas facit dominus rex, cū sola regis subscriptione valent. Mier. in d. cap. primerament señor com per la occupatio. col. 1. vers. sed literę de gratia, vt de officijs. etc. et col. 3. vers. sequitur in tex. o proceis conexensa. Et ideo in domo deputationis, in anno. 1578. die 8. Augusti. cū dubitaretur de validitate literarum regiarum mandati et prouisionis locumtenentis generalis in personā Ferdinandi de Toledo prioris Castellæ ordinis, S. Ioannis. Hierosolimitani. In quib. nulla erat subscriptio vicecancellarij. (nā eo tempore, iam non erat Cancellarius totius coronæ) sed duorum tantum regentium., fuit determinatum prouisionem validam esse et recipiendam. quia prouisiones officiorum sunt gratiosę et non continentur sub dicta constitutione. R. Martini. faciunt notata per ripam in Rub. extra de rescript. nu. 14. et dec. nu. 2. qua ratione scripsit. Idem Mier. in d. cap. primerament señor. col. 5. vers. sed numquid princeps poterit. quod princeps potest dare iudices delegatos, seu relatores et committere causas siue firma cancellarij aut vicancellarij. quia hæc iudicis assignatio non tangit Interesse partis, cui saluum est ius recusandi iudicem datum et assignatū, si est sibi suspectus. Et quia impetratio iudicis est actus extraiudicialis. cap. ex parte dec. 45. de rescript. † Dixi officia Doctorum Regij Concilij esse ordinaria, et per legem instituta et creata, et propterea per mortem principis ea concedentis certis personis non expirare, sicut nec gubernatoris generalis officia, vicesgerentis gubernatoris, cancellarij, vicecancellarij, regentis regiam cancellariam. quod ex tempore Ferdinandi. 2. Inlelligo. nam hic in curijs anni 1493. hæc officia erexit, instituit, creauit. in cap. 1. primerament. est sub tit. de Aud. e consell real. et per alias constitutiones in alijs curijs sequentib. celebratas, de quib. In noua compilatione. tit. de elect. numero, examine Doct. Regiæ aud. cap. 1. 2. et seq. et facit cap. 2. eo. ibi. o altrament lo loc de algu o alguns dells per

per qual seuol causa o manera, vacara. vnde colligitur loca et officia Octo per d. constitutionem incipientem primerament. erecta et instituta et formata fuisse. accedit constitutio Regiæ germane in anno 1512. cap. 1. primerament. eo tit. per quam fuerunt addita quatuor alia loca, et distincta in duas classes. in cap. 7. Statuim mes auant y ordenam. huc pertinet cap. 8. iat sic. eo. ibi. que las personas admetedores en algun lloc dels doze del Real Consell. Rursus cap. 12. com per la bona administratio. eod. ibi. ab approbatio dela present cort, erigim, statuim y ordenam, y cream vn nou cōsell real. et cap. 15. per maior expeditio. eod. ibi statuim y ordenam, que sic leuat lo consell criminal y que se eregesca vna tercera sala dela audiencia y consell real. et ibi. y que per las causas criminals se creen tres Iutges de Cort per nos nomenados. et ibi. tot lo demunt dit per altrs constitutions. ex quib. iurib. apparet varie in his dispositam fuisse in distinctione concilij ciuilis et criminales. In his quoq. curijs que hoc anno. 1599. mese Iulio fuerunt celebratę multa in his sunt in mutata, quę confirmant hanc sententiā, quam trado de officijs doctorum regiæ audientię. † Sed tamen ex omnib. colligitur officia hæc ordinaria esse et lege instituta et formata. Olim non item. nam præter Cancellarium, Vicecancellar. Regentem Cancellariam, fisci. aduocatum, qui erant lege instituti, vt ex antiquis constitutionib. apparet., quę sunt sub. d. tit. de aud. e cōsell Real. in antiqua compilat. et in tit. de offici de aduocats del Fisch. etc. cap. per repos dela cosa publica. Mier. coll. 10. in curia Barc. Reg. Mariæ cap. 27. qui interueniebant in Regio concilio pro decidēdis causis ciuilib. vel criminalib. etsi in certo numero fuissent instituti, vt in cap. si per nos o nostros successors o loctinent. tit. de audientia. in antiqua cōpilat. tñ erant nuntiales et nominabatur ad singulas causas, necerāt distincti ad certa loca et officia creata, erecta et instituta. et Ideo dubitat Mier. in d. c. primerament. In cur. Bar. R. Mar. an potuisset eo tēpore dñs rex dare Iudices delegatos vel relatores in singulis causis, sine firma et subscriptione vicecancell. in col. 5. vers. sed nūquit princeps.

fic legim⁹ plures audiētias hoc modo celebratas fuisse ex docto-
rib. per Principem nominatis pro decidenda aliqua lite vna cum
Cancellario, vel vicecancellario & suo casu Regente Cancellar.
Marq. in vs: Princeps namq. col. 4. vers. nota. 17. & in vs. au-
toritate & rogatu. 2. col. 19. vers. nota 2. & col. 21. ibi & ita fuit
determinatum. Idem & alij practici in plurib. locis referunt si-
47 milia concilia regia. † Hodie vero doctores regie aud. non sunt
nutuales, vel ad nutum domini regis dādi pro causis decidendis
& tractandis in regia Aud. sed sunt delecti, certi, speciales, cum
examine & approbatione secundum leges patrie, constituti,
qui soli possunt in audientie & concilij celebratione interueni-
re. tit. de electione, numero, examine &c. doctorum regie aud.
48 in noua compilat. † Comissio vero causarum, quæ fit per Can-
cellarium, Vicecancell. regentem Cancell. & in quibusdam ca-
sibus regaliarum per Locumtenentem generalem, non est dele-
gatio, sed distributio quædam causarum. Iasi in l. more maio-
rum. nu. 52. de iurisdic. om. Iud. D. & ideo Doct. regij concilij,
cum sint consiliarij domini regis & supremi consilij, iurisdic-
tionem habent ordinariam. Corset. de potest. regia. q. 93. † Et
49 licet in prouisionib. & electionib. quæ ex aliquib. annis retrola-
pis fiunt per dominum regem de locis vacantib. in regia aud.
ponatur clausula (durante nostra mera ac libera voluntate) non
tamea hoc facit, quod per mortem Principis expirare & finiri
videatur officium in persona illius, cui sub illa forma commissum
est, & qui sub ea clausula est electus, prouisus & nominatus,
quasi cesset voluntas nominantis; aut quod censeatur extincta
nominatio aut reuocata, sed legis ministerio sustinetur electio.
Bart. in d. l. more maiorum. nu. 17. quod simili non ineleganti
ab eodem comprobatur: nam si quis alicui causam delegauerit,
donec eam duxerit reuocandam, per mortem delegantis non vi-
detur comissio reuocata. cap. si delegatus. de offic. deleg. in sex.
vbi glo. morte. quæ tamen in fine dubia remanet, & ideo facul-
tatem remouendi ab officio retentam per principem, illa clau-
sula operabitur, non delegationem, aut prouisionem tempora-
lem,

lem, vt in dictis locis plene ab omnibus legistis & canonistis ob-
seruatur. & si loqui permittitur, hæc facultas remouendi electū
ab officio ex causis a iure expressis, tacite in est in nominatione
& prouisione. l. cum prætor. vers. lege. de iudic. l. casius. de sena-
torib. D. & ibi. not. & in regula: infamibus. de reg. iuris in sex.
in l. 2. de dignitat. C. Bart. in l. 2. nu. 5. in fine & nu. 6. ad leg.
iul. repetund. D. not. in l. 1. vt omnes iudic. tam ciuiles, quam
crimin. C. in rub. de pœna iud. qui male iud. C. in cap. 1. de sen-
tent. & re iud. in sex. & modo, quo hodie exprimit, debet ad
causas legitimas referri, & non ad nutualem & voluntariā prin-
cipis voluntatem, nulla legitima causa subsistente: quia hoc in
constitutione, quæ dat principi electionem & nominationem, nõ
continetur. operatur autem tantum, quamdam in nominato &
prouiso perpetuam admonitionem, & stimulum ad bene & fi-
deliter se habendum in exercitio officij. not. in l. 3. deleg. 1. D.
sed hæc viderint conciliarij collaterales domini regis. videatur
omnino. Bened. in cap. Rainutius verbo. duas habens. nu. 37. &
sequentib. de testam. ex. Calic. in extrauagatorio curiarum. cap.
7. nu. 106. vers. quæro an ex. sed intelligitur loqui secundā for-
mam prouisionum sui temporis, quæ hodie est alterata. In eadē
conditione sunt cetera officia ordinaria, tam deseruentiū in re-
gia audien. & in illius ministerijs; quam aliorum, qui extra re-
giam aud. vel in stationib. regunt administrationem, in quibus
hæc eadem clausula (durante nostra mera ac libera voluntate) ap-
poni hodie solet, si modo sint officia per constitutiones & alia
iura patrie instituta, creata, formata. vt Alguzirij ordinarij. tit.
de offici de Alguazirs. lib. 1. constitut. In noua compilat. vt Ba-
iulus generalis, regij patrimonij procurator, magister rationalis,
locatenetes in officijs magistri rationalis et baiuli generalis ac
regij procuratoris. vt Thesaurarius vt prothonotarius, scribe mā-
dati, et alij minores officiales. de quib. speciales tit. extant in no-
stris constitutionib. nam morte principis non expirat istorum
prouisio, nec indigent noua prouisione. et hoc iure vtimur, et
fuit obseruatum hoc anno 1598. sequuta morte domini regis
Philip-

50 Philippi. Sane absente domino rege à prouincia, † primogenito aut regis Locumtenente, dormit Cancellaria regia & illius officiales omnes, qui regem, primogenitū vel regis Locū tenentē sequuntur. cap. 1. 2. 3. in curia Bar. R. Martini. Mier. coll. 8. cap. 1. 2. & coll. 10. in curia. R. Mariæ. cap. 7. num. 3. 4. & coll. 11. cap. 2. les causes. in curia Barc. Alfon. 4. & coll. 9. in curia Ferdinandi. cap. 35. ne ex beneficio. † Et in audientia gubernatoris generalis vel vicesgerentis illius, cum doctorib. regij concilij, qui eum sequuntur, tractantur presidente adfessore, vel antiquiore in qualibet aula. literæ quoq. expediuntur & omnia mādāta in scribania maiore gubernationis Cathalonix, nō in regia cācellaria. cap. 1. de aud. del gouernador vice Regia. in noua cōpilat. est cōstitutio Ferd. 2. in curia Bar. ann. 1493. cap. 7. Mier. in d. cap. les causes. Alfon. 4. col. 9. vers. sequitur in tex. lo ordinari. cum duab. sequentib. col. & in d. cap. ne ex beneficio. nu. 84. ibi sequitur in tex. ad nostram. cum duab. col. sequentib. idem coll. 6. in cap. præterea. rub. de offic. gubernatoris. in curia Ceruarię Petri. 3. col. 2. vers. sed in Cathalonia dominus Rex per suam specialem regaliā. & col. 3. ibi. sed alij gubernatores. & ibi. sed hodie primogenitus, qui est omnium regnorum generalis gubernator. & col. 8. vers. consuevit etiā. ibi. credo quod gubernator. facit cap. 5. in curia R. Marię. Ferrer. vbi sup. cap. 17. & plenius cap. 4. per totum. licet autē dormiant & cessent prædicti ministri & magistratus, non tamen finitur eorū officiū, neq. expirat. & hoc iure vimur. redeamus ad notitiā magistratuū huius prouincię. diximus primū magistratū ordinariū esse gubernatorē, qui si est primogenit⁹ vel infans, est gubernator omnium regnorum, non aliter. Inde vicesgerentes siue speciales gubernatores prouinciarū, qui præsidib. equiparant. illi autē Præfectis Prætorio, vt antea dixi. ex Mier. in d. c. præterea. n. 5. 10. & Ferre. in d. c. 4. secundi gradus sunt vicesgerentes gñalis gubern. siue speciales gubernatores. de quibus dixi †. Tertiū gradū obtinet magister rationalis, cui incubunt ex illius institutione & creatione cōtenta in cōstitutione Ferd. 2. sub tit. de offici de mestre rational. rationes omnes.

omnes fiscales apud eū exiguntur, & omnes officiales regij computa illi reddere tenentur. vt Baiulus generalis, regij patrimonij procurator, thesaurarius, & alij inferiores officiales. & hic ex ordinatione domus regix originem habet & institutionem. Mier. coll. 6. in cur. Montufonij Petri 3. cap. 22. in fine. qui citat librum ordinationū domus regie sub titulo de officio Cancellarij. ibi. Los scriuas empero al mestre rational d̄ nostra cort per raho de son offici, sots mesos tant solament foragitats. sub hoc ordine sunt Locūtenens in officio magistri rationalis, & qui adiutores dicuntur. de his magistratib. Camill. ad Bellu. in tit. de orline & forma stadi & sedendi. & in plurib. addit. post eundē Bellugam, qui hos magistratus enumerat. Gregor. de regno Fracię & alijs prouincijs lib. 47. † sequitur baiulus gñalis in Cathalonia & procurator regij patrimonij, in Comitatis Rosilionis & Ceritanie. de quorū officio extant pragmaticę in tit. de officio baiuli generalis etc. in 2. vol. constitu. quę sunt Alfon. 4. plura in consti. positis sub eodē tit. in 1. vol. constit. Mier. coll. 10. in curia Marię. cap. 23. ab serie. Hic est antiquissimus magistratus pro recuperandis & colligendis redditib. regijs institutus & ordinatus. de quo Guill. in vs. baiulus interfectus. in prin. & Cali. col. 2. vers. quæro an baiulus domini Regis. & huius potestas ab initio erat coarctata ad colligendū redditus regios, postea fuit ampliata ad cognitionē causarū regij patrimonij. Mier. in d. cap. ab serie. sub eodem ordine sunt Locūtenens in officio Baiuli generalis, vel procuratoris regij patrimonij, & illorum ministri. vt in eadem rub. obseruatur. & hi omnes quos dixi habent suū tribunal, & cognoscūt de causis ad eorū iurisd. pertinētib. habet autē hic magistratus suos adfessores, scribas, curiā. † Alius ordinariū magistratus sub sequitur, scilicet thesaurarius generalis. de quo in pragmatica R. Alfon. 4. sub tit. de offic. de Theforer. in 2. vol. constit. extāt constitut. sub eodem tit. in 1. vol. † Sequitur alius magistratus magnæ auctoritatis, qui cōseruator gñalis nūcupatur. sub tit. de offici de conseruador general. vol. 2. cōstit. † Sūt & vicarij ac baiuli in vicarijs & baiulij distinctis p̄sidetes, qui ordinariā

in eisdem exercent iurisd. pro domino rege, de quib. iam pridē
 57 diximus. † Et Almiratus maris de quo et eius iurisdictione in
 pragm. Jacobi. 2. data Barc. 4. non. Octo. 1313. alij quoq. fuerūt
 olim magistratus, qui hodie recesserūt ab vsu, vt ex plurib. prag-
 maticis, et alijs nostris iurib. antiquatis potest colligi. Bellugavbi
 58 sup. et additur ad eum. † Ceterum, quia propter absentiam do-
 mini regis fuit necessarium aliquem magistratum deputari, qui
 pro eo et illius nomine regalias exerceret et vniuersalem in pro-
 uincia haberet iurisd. qui per constitutiones et iura patrię nō
 fuit destinatus, hunc Locumtenentem generalem appellarunt,
 hic representat personam domini regis, et alter nos nūcupatur,
 habet amplissimam potestatem et auctoritatem, ad eum est pro-
 uocatio et recursus, qui est summa regalia cap. 1. quę sint rega-
 lię. in feud. et in vs. alium namq. Barones, absente domino re-
 ge et Locumtenente generali, absolutam habent quodammodo
 iurisdictionē in suis baronijs et districtib. quia regaliarum exer-
 citium remanet suspensum, et ideo fuit necessarium vt genera-
 lis Locumtenens regię maiestatis vniuersali ipsius prouincię ad-
 ministratiōi præficeretur, ab eo supplicatur ad eundem, idemq.
 regis tribunal representatur, quod in domino rege præsentē, et
 per eum regis absentia suppletur, et pro præsentia reputatur in
 pace et bello. itaq. caput est omnium magistratuum, ceteri au-
 59 tem magistratus membra. † hunc plerique Præfecto Prætorio
 compararunt, ad exemplum illorum, qui per Imperatores mit-
 tebantur ad regendas prouincias in tit. de offic. Præfecti Præto-
 rio Aphricę. de officio Præfecti Prætorio orientis. et in alijs tit.
 sed vix possunt omnia, quę in iure Romano tractantur de Præ-
 fecto Prætorio, Locumtenentib. regis, nostri temporis accomo-
 60 dari, etsi verissimū sit plura reperi vtriq. cōmunia. † Sane hæc,
 quę ad magistratus pertinent magnam ex temporum successio-
 ne varietatem receperunt. l. 2. P. post originem. vers. quod ad
 magistratus attinet. de origin. iur. D. et apud Rom. dum regibus
 populus regebatur tribunus celerum secundum locum a regib.
 obuncbat, et militib. præerat. exactis regib. consules sunt con-
 stituti

stituti, et populo aucto dictator summus magistratus creatus,
 cui adiunctus alius magistratus, magister equitum, et cum
 Imperator in vrbe superuenit, Præfectus Prætorio, qui secun-
 dum locum habuit post Principem et Imperatorem, creatus est.
 l. 1. de officio Præfecti Prætorio. D. recte itaq. ait Pomponius
 in l. 2. P. post deinde. vers. hunc magistratum. de origine iur. D.
 quod erat regib. tribunus celerū, hoc dictatorib. tribunus equi-
 tū quod officiū fere tale erat, quale hodie Præfectus Prætorio-
 facit d. l. 1. vers. ad vicem. ait lex, ad vicem magistri equitum
 Præfectos Prætorio antiquitus constitutos esse, a quibusdam
 scriptorib. traditum est. & ibi. regimentis reipublicę ad Impera-
 tores perpetuo translatis, ad similitudinem magistrorum equi-
 tum, Præfecti Prætorio a principib. electi sunt, data eis plenio-
 pleniore licentia ad disciplinę publicę emendationem. de hac
 mutatione magistratuum, secundum varia tempora. Gregor.
 61 lib. 47. cap. 12. nu. 11. vsq. ad finem illius cap. † Apud nos lo-
 cumtenens generalis alter nos est, et non secundum locum post
 Principem obtinet, sed eundem locum; nec ab eo ad regem est
 appellatio aut recursus. idem est enim tribunal, idem regium
 conciliū: tantaq. est apud eū potestas, vt, rege absente, omnia pos-
 sit, quę ipse rex posset, si præsens esset, ijs dumtaxat exceptis,
 quę per iura patrię et mores maiorum non possunt separari a
 persona regia. sic enim se res habet, vt princeps ipse in manda-
 to, quod facit, totum sese, in ipsum suum locumtenentem ge-
 neralem profunderet et omnem suam potestatem in eum trans-
 ferre videatur. hic ergo per similitudinem cum Præfecto Præ-
 torio comparatur. d. l. 1. ibi. regimentis Reipublicę ad im-
 peratores perpetuo translatis, ad similitudinem. etc. et vere ma-
 gis Præfecto Prætorio potest comparari, quam alijs magistratib.
 Romani Imperij. rege præsentē, cessat omnino huius potestas;
 ordinariorum potestas, etiam gubernatoris generalis nō cessat.
 62 † Cum autem hæc Prouincia habeat regna vicina externa, par-
 tim Francorum, partim Turcarum, et propterea sint constituta
 præsidia in limitib. Prouincię aduersus hostes, sintq. multi mi-
 lites

lites stationarij in p̄sidijs, propterea dominus rex generalem capitaneum in prouincia deputauit, ad quem militaria omnia auxilia & ministeria pertinet. quem magistratum, magistro militum compararunt. l. i. c. de offic. magistri militum. † Vnde a multis quesitum est, an ab eo ad locumtenentem generalem sit prouocatio? & nostris temporib. hæc controuersia valde agitata est, cum Idem magistratus commissus sit locumtenenti generali. Olim ab hoc magistro militum vel Capitaneo generali, ad locumtenentem generalem prouocatio sine controuersia admittebatur. Ferrer. in obseruat. 3. par. cap. 115. & duob. seq. quinimo & in prima instantia sæpenumero locumtenentes generales de delictis cognouisse militarium personarum, idest stipendiatorum & solidatorum, in numeris militiae descriptorum & sub vexillis constitutorum, exempla illa demonstrant, qua ille in d. cap. 116. scripsit & alia viciniore plerique affirmant Perpiniani accidisse tempore Locumtenentiæ Archiepiscopi Cæsaraugustæ, & Marchionis de Lombai. hoc autem rationib. plurib. confirmatur. in primis certum est, quod in hac prouincia vnum debet esse caput, in quo regia potestas repræsentatur, nõ plura capita. † Hoc autem est locumtenens generalis, qui locum principis representat, illius locum obtinet, sedet in eodem tribunali. habet idem regium concilium, eandem Cancellariam, illi pariter omnes magistratus totius Prouinciæ & omnes Prouinciales magnates, duces, barones, ciuitates, vniuersitates, prælati, omnes milites religionum, obediunt & obtemperant pariter ac domino regi. & ideo primum locum, in personam domini regis in Prouincia obtinet, ad quem omnes appellationes & recursus deferuntur iure principali ac regio. quam obrem non p̄sident vt Præfectus Prætorio, locumtenens ipse, sed vt Princeps & illius nomine & in eius personam. In notitia Romana à magistro militum, non erat prouocatio, ad Præfectum Prætorio. quia viri illustres comites, & magistri equitum et peditum in prouinciales, nullam penitus habent potestatem, nec amplissima præfectura, in militares viros. l. 1. 2. de officio magistri militum. C. l. i. de offic.

offic. Præfecti Prætorio. D. quia istorum vterq. habebat primū locū post principem, vel dictatorem. Locūtenens generalis, non secundum locum obtinet, sed eundem. & idem tribunal. nec est appellatio ab eo, ad regem: nec ab eo ad regē est aliquis gradus medius cognitionis. sic enim nostris legib. statutum est. & de iure vicegerentes principū eadem potestatem habent quā ipsi principes. boss. de princ. et eius priuileg. nu. 87. Rursus legibus Romanis, a magistro militum ad regem fuit prouocatio. cum autem locumtenens generalis in personam domini regis, primū locum in prouincia obtineat, ad eum appellatio erit a magistro militum, sicut foret ad regē, si in Prouincia esset. quia extra prouinciam appellatio non recipitur. Alfonso. 4. in curia Barc. cap. les causes. Mier. coll. 11. cap. 2. les causes. col. 7. ibi. sequitur in tex. q̄ no puguen esser tretas de aquell. Ergo in Prouincia debet esse aliquis, ad quem recurratur, sicut ad regem, recursus est. quæ est regalia suprema in Prouincia. v. alium namq. cognoscit autem locumtenens generalis de istis causis appellationū a magistro militum seu capitaneo generali interpositarum, cum regio consilio. & hoc fuit obseruatum tempore fiderici de Portugalia archiep. Cæsaraugustæ. & Marchionis de Lombay. & minime sunt mutanda, l. minime De legib. D. † præsertim, cum in Cathalonia, Constitutio & vsus seu consuetudo, quantum ad legis essentiam equiparentur. cap. desijants. cap. mes auant. tit. de obser. leys y constitut. sunt Ferdin. 2. in curijs Bar. 1. & 2. not. in fortiorib. terminis Ferrer. ita obseruatū in curia gubernatoris cap 83. † Postremo in hac prouincia, quæ proprijs legib. & morib. regitur, nullus potest esse magistratus, qui legib. patrijs non sit subditus, regalijs suppositus, & illi præcipuæ & maxime regaliæ, per quā subuenitur oppresso. d. v. alium namq. † hæc autem regalia cū alijs, Locumtenenti generali comunicatur. igitur ad eum erit appellatio et recursus a quocūq. magistratu in prouincia existente. alioquin, ad quem esset recursus? quia extra prouinciam non datur. postremo, nihil magis conuenit fidei publicæ, quæ residet in Principe, nihil magis ad Regis honorem pertinet & rectam reipu-

reipub. administrationem, quam vt sit in prouincia aliquis, ad quem, Principe absente, confugere possint omnes maiores & minores. Accedit alia ratio, quia per locumtenentē generalem occurrit scandalis, absurditatib. turbationib. quæ ex conflictu magistratuuum inter se de superioritate contententium oriuntur. cap. pastoralis. de rescrip. ex. que omnia cōfunderentur, nisi esset hic supremus magistratus, qui in personam regis omnia componit, omnia conciliat, & inter omnes omnino in prouincia habitantes, et ad eam declinantes, vel per eam quomodolibet transeūtes, pacem facit, securitatem plenissimam promittit, & seruat. omitto, quod magister militum procedit cum consilio voluntario, et per eum pro arbitrio adsumpto, vnius assessoris vel duorum, auctoritate publica minime approbatorū; locumtenens generalis in omnib. causis ciuilib. & criminalib. di. iudicandis et terminandis, suum habet regium concilium, ex multis viris doctissimis & magnæ fidei & auctoritatis formatum, cum approbatione regij supremi concilij, & nominatione regia, cum examine & longa vitæ, ac morū inquisitione in concilium cooptatis & in senatu regio receptis. Atque hi sunt magistratus huius Prouinciæ & hæc iustitiæ administrandæ forma. nam cætera minutiora, quæ in nostris legib. de iure reddendo, de iudicijs habendis & exercendis, continentur, non est opus recensere properantem ad grauiora, & hanc magistratuuum notitiā breuiter percurrentem. prelatorum quoq. Ecclesiasticorum formam iudiciorum, integram & inuiolatam religionem prætereo. Nobilium, magnatum, militum, richorum hominū, qui omnes sub nomine baronis, etiam si sint prelati ecclesiarū & Ecclesiasticæ personæ, continentur, omnes curiæ suam habent formam iudiciorum, a quib. non solum appellatio secunda ad regem permissa est ex regis prerogatiua & regalia. vs. alium namq. sed & in plurib. casib. regaliarum in prima instantia cognitio causæ regis est, non baronis. d. vs. alium namq. vt iam iam incipiam declarare, hoc enim instituti est nostri. ¶ Enimuero ignoratio notitiæ magistratuū, et ipsius formæ iudiciorum & ordinū, magnas

68

parit

parit in tota prouincia difficultates, magna incommoda. nam qui ad prouinciam mittuntur, nullam habent prouincialiū notitiā, mores hominum ignorant, leges prouinciæ, statuta, ritus; & dum aliarum prouinciarum iura, quæ nonnulli percepta habent & cognita, quæq. putant æqua, iusta, occurrētib. casib. in hac prouincia student aptare, accommodare & applicare, duorum alterum efficiunt, aut causam contentionis ministrant ipsis prouincialib. vt de violatione suarum legum querimoniā faciāt; vnde sepe numero multi & magni labores in administratione iustitiæ suscitantur, aut grauissimæ iniuriæ prouincialib. inferuntur, qui plerunq. malunt omnia sufferre, & perpeti, quam de afflictionib. expostulationē facere. vtrumq. magnum quidē malum, sed posterius maximum, dum prouinciales iniuste afflicti tur, & misere præmunt atq. cruciantur. Huic tam magno malo, vnum tantum videbatur remedium conueniens & opportunū; si mittantur, qui hæc bene nouerint & prouinciæ leges, mores prouincialium, ritus iudiciorum cognouerint; aut qui hæc intelligere & cognita habere cupiāt & obseruare. Sic enim diuinus ille Plato dicere solebat, beatas tunc fore respub. si aut philosophi reges essent, aut qui eas regerent, philosopharentur, hanc coniunctionem videlicet potestatis, ac sapientiæ saluti censuit ciuitatib. esse posse. Vnus mihi liber Ciceronis, vna epistola ad Quintum fratrem, qui in Asiam prouinciam sibi à senatu decretam mittebatur, instar est omnium librorū, qui de hac re scripti circumferuntur, & exemplum omnium instructionum, quæ in Regia domo apposite ordinantur & ijs, qui in prouincias mittantur cum magna religione obseruandæ cōmendantur. in ea etenim epistola Cicero, Quintum fratrem sic admonet, sic hortatur ad prouinciam regendam, vt nullum prætermisissē officiū videatur diligentis & moderati imperij. quæ maxime colenda & obseruanda sunt ijs, quib. Imperium ita datum est in prouincijs, vt illud redderent, & ab ijs legib. datum est, ad quas reuertendum est. status prouinciæ cōmissæ cum primis spectandus est, si pax in ea reperiatur, & tranquillitas, vt custodiat. Nam

G

dormien-

dormientem gubernatorem summa pax obruere, vigilantem etiam delectare potest. si bellum aliquod magnum & periculosum imminet, omnia præcauenda sunt. euitandū, ne vel hostium insidiæ, prælij dimicatio incauta; defectio sociorum, inopia stipendij aut rei frumentariæ, seditio exercitus, prouinciam infestent. hæc enim per sæpe sapientissimis uiris acciderunt. ex quo genere hominum prouincia constet, intelligat præses, quib. vicinis & socijs adiuuetur; qua necessitudine cum ea, exteræ uicinæ prouinciæ coniunctæ: ut quantum in illis fiduciæ sit ponendum intelligatur. resistendum est pecuniæ, voluptati, & omnium rerum cupiditati, ut improbum quæq. negotiatorem, aut paulo cupidiores publicanum comprimere præses prouinciæ possit. nec satis esse ipsum præsidem hæc habere virtutes, sed esse circumspectum diligenter, ut in hac custodia, prouinciæ omnes ministri Imperij, siue à principe tanquam comites, & adiutores negotiorum dati, in quib. non oportet omnes sordes scrutari, aut unumquæq. eorum excutere: sed quantum sit in unoquoque fides, tantum unicuique committere: siue ex domesticis coniunctionibus. ad ministerium vocati, vel ex necessarijs apparitionibus. quos præses secum esse uoluit. in quib. ipsum non solum facta, sed etiam dicta præstare oportet. Hos itaque tales eum eligere oportet, quos possit recte facientes, diligere, minus consulentes estimationi Imperij, facillime coercere. aures præsidis sint ad audiendum paratæ, in quas fide & simulate nihil insusurretur. sit anulus, non ut uas aliquod, sed tanquam ipse tu: non ut minister alienæ uoluntatis, sed testis uoluntatis præsidis. Accensus, hoc est secretarius, quem sibi ministrum optarit, sit eo numero, quo maiores nostri eum esse uoluerunt, & cui non multo secus, ac seruis imperetur. Lictores & apparitores, præferant dignitatis insignia, non potestatis. toti denique prouinciæ sit cognitum præsidis salutem omnium subditorum, liberos, famam, fortunas esse charissimas. sit hæc opinio, non modo ijs, qui acceperint aliquid, sed ijs etiam, qui dederint, præsidem, si id cognouerit, futurum inimicum. sit perspectum omnibus nihil per eos, qui iactant se

apud

apud præsidem multum posse, ab ipso solere impetrari. in suos vel domesticos, vel comites & adiutores, ne sit aut nimium durus aut suspiciosus. Sed si quis ex ijs nunquam in suspicionem auaritiæ uenerit, illi negotia committat rectissime. si quis uero sit, de quo aliquid senserit, illi nihil est credendum, nulla pars estimationis committenda. si quis in prouincia, qui ante fuerit ignotus, in familiaritatem præsidis penitus intrauerit, illi quantum credendum sit, videndum prudenter. Laborandum summopere, ut prouinciales alienum hominem ament ex animo; ac non sui commodi causa simulent. multis simulationum inuolucris tegitur, & quasi uelis quibusdam obrenditur uniuscuiusque natura: frons, oculi, uultus per sepe mentiuntur: Oratio uero sapientissime. sit præsidi nota tota prouincia, sicut unicuique sua domus nota esse debet. publicani & uectigalium redemptores, siue prouincioles sint, siue exteri, sic tractandi, ut ne illis aduerfetur præses, neque in omnibus rebus obsequatur, ne dum nimium illis indulget, funditus eos perire patiatur, quorum non modo salutem, sed etiam commodis consulere debet. suadendum prouincialibus. ut sustineant publicanos, cum uectigalia regia, ad bella externa sustinenda & ad domesticas discordias sedandas, & pacem in prouincia retinendam, maxime sint necessaria. Sed illud in hoc genere hominum summopere curandum, ne iniquis, acerbis & grauib. uectigalibus prouincia, contra ipsius instituta vexetur & oneretur. sumptus hi & tributa ciuitatum, ab omnibus, qui earum fines incolunt, si equaliter sustententur, facillime tollerantur. sunt hæc præsidi præcauenda diligenter, ut cum non solum ciuib. præsit, sed & socijs, omnium quib. præsit commodis utilitatiq. seruiat. Itaque summam debet adhibere diligentiam, ne æs alienum in ciuitatibus sibi commissis contrahatur, uetere si quod erat magnum et graue, liberentur: nullas in oppidis seditiones, nullas discordias durare permittat: prouideat, ut ciuitates optimatum consilijs administrantur. cædes reprimat, pacem in tota prouincia constituat: & non solum illa itineraque agrorum, sed etiam multo plura & maiora oppidorum, & templorum latrocinia depellat: in

iure

iure dicendo ad sit summa seueritas, que non varietur gratia, sed conferuetur æquabilis. Sed parui refert, si ab ipso Præsidi ius dicatur equaliter & diligenter; nisi idem ab ijs fiat, quib. ille muneris aliquam partem concesserit. Et cum negotiorum magna varietas in prouincia administranda sit, ea tota iurisdictione sustinetur. In qua scientiæ præsertim prouincialis ratio, & legum ac iurium ipsius patriæ cognitio, & praxis expedita est. itaq. constantia dumtaxat est adhibenda in iure reddendo, & grauitas, que refertur non solum gratiæ, verum etiam suspitioni. Adiungenda etiam est facilitas in audiendo, lenitas in discernendo, in satisfaciendo ac disputando diligentia. sit facillimus aditus ad præsidem; pateant aures omnium querelis, nullius inopia ac solitudo exclusa sit, non modo illo populari accessu ac tribunali, sed ne domo quidem aut cubiculo. Deniq. in toto imperio nihil acerbum, nihil crudele sit; sed omnia plena clementiæ, mansuetudinis, humanitatis. nam si hæc in ea prouincia iucunda sunt, in qua rex ipse adiri potest, & in qua ob eam rem tot sunt magistratus, tot auxilia, tanta senatus regij authoritas; certe in ea prouincia, in qua tanta multitudo ciuium, tanta sociorum, tot vrbes, tot ciuitates vnius hominis nutum intuetur: vbi nullum auxilium est, nulla conuocatio, nulla concio, nullus ad quem recurratur, erunt quam gratissima. Hæc & multa alia Quinto Ciceroni in Asia Prætori obseruanda insinuauit Marcus frater, que præscripta esse ijs, qui mittuntur ad prouincias regendas ex Cyro Xenophontis, cum Africano existimauit. Sed hoc viderint, qui in aula sunt, & quibus hæc res curæ esse solet, & debet: nos vero ad alia transeamus.

SUMMARIÆ.

- 1 *Regalia in numero plurali in antiquis monumentis legimus, et vulgo regalia in numero singulari appellatur.*

Regalia

- 2 *Regalia qua sint.*
- 3 *Regalia iura quare dicantur.*
- 4 *Regalia iura competunt cuilibet non recognoscenti superiorem.*
- 5 *Papa & Imperator sunt duo primi fontes omnium dignitatum.*
- 6 *Comites & duces non recognoscentes superiorem creant dignitates sua dignitate inferiores.*
- 7 *Regalia, alia sunt fiscalia, alia patrimonialia, sicuti & bona principis.*
- 8 *Regalia fiscalia, qua dicantur, quæue patrimonialia?*
- 9 *Patrimonialia ante incorporationem libere alienari possunt.*
- 10 *Fiscalia Iura non alienantur.*
- 11 *Regalia diuiduntur in maiora & minora; licet aliqui tertium addant genus: & quæ separari præscribiq. non possunt.*
- 12 *Regalia iura in Cathalonia aliter diuidi.*
- 13 *Regalia iura, quo ad institutum vsatici nostri, alia sunt secularia, alia ecclesiastica.*
- 14 *Regalia secularia quæ competunt comiti Barcinone*

G 3

Commen. in vsati. alium namq.

cinone quam plurima sunt, remissive.

15 *Baiulus generalis cognoscit de rebus patrimonij, regioq. patrimonio.*

QVID SIT REGALIA REGIA, ET de regaliarum Diuisione.

C A P. 5.

1 **Q**VAE sint regalia, † seu regalia, declaratur exemplis in cap. 1. quæ sint regalia. in feud. & licet in utroq. genere fœminino & neutro, nomen hoc pluralis numeri reperiatur; tamen Budeus ad. l. 1. de offic. Præfct. Prætor. D. scribit regalia, plurali numero, in antiquis monumentis ubiq. reperiri & vocitari, quam regaliâ numero singulari vulgo nunc appellamus, verbo ab errore vsurpato. ergo regalia dicenda sunt, cum ius illud vtendi fruendi, significare volumus, quod rex habet in bonis & patrimonijs sui regni, secularib. ant ecclesiasticis. vt sacramentum fidelitatis, quod prælati ecclesiastici præstant, vt alia pleraq. quæ Carolus de Grassalijs duob. libris complexus est, qui & in eodẽ numero plurali, regalia vocauit † sunt autem regalia, vt plenius hoc verbũ explicetur, iura alta & suprema Principis in suo regno, quæ etiã iura specialia quis dixerit, vel prerogatiuas, vel priuilegia Principis, vel superioritates. Calic. noster, eximius practicus sub nomine Margaritæ hæc iura cumulauit. 2 de Grassalijs, iura alta nuncupauit. † Hæc iura regalia dicuntur, quia ad solum regem pertinent in suo regno, & ad Imperatorem in suo Imperio. Boss. in titul. de regalijs num. 2. 3. ex alijs. quos citat. ex eo quod quis creatur rex, habet omnia regalia regi congruentia. vt accidit in omnibus regnis Hispaniæ. Nam ante erant Comites, & postea fuerunt creati Reges. 3

quinimo

De iure fisci. Cap. 5.

4 quinimo Comes Barcinonæ † Et quilibet alius, siue Comes, siue Dux, non recognoscens superiorem habet regalias. Bald. de Afflict. & alij in d. cap. 1. quæ sint regalia. Boss. vbi sup. nu. 7. 8. siue de iure non recognoscant superiorem, siue de facto: etiam si sint creati Reges, aut Duces, à Papa, vel Imperatore, † qui sunt duo primi & maximi fontes omnium dignitatũ. 5 in cap. 1. quis dicatur Dux, Comes, Marchio. in feud. in cap. solite. de maior. & obed. in cap. per venerabilem. qui filij sint legit. extra. in clemen. pastoralis. De sententia et re iud. Boss. vbi. sup. num. 13. Igneus in l. necessarios. P. non alias. parte. 2. nu. 160. et parte. 4. in princ. ad Syllania. D. Claud. Seyfell. Sabaudien. in speculo feud. rub. qui feud. dare poss. in principio. Eguin. baro de benefic. lib. 1. cap. 3. et plurib. seq. Luneburgensis in consuetudin. feudor. cap. 5. † Ex quo fit vt isti vel Comites vel duces, possint creare dignitates sua dignitate inferiores, si nõ recognoscunt superiorem, vel si hoc illis in creatione et erectione Comitatus, aut Ducatus concessum sit per superiorẽ. Seyfell. vbi sup. in ampliationibus, et limitationibus, vel nisi veniat in consequentiam dignitatis concessæ, & erectæ. Seyfell. vers. quod dupliciter limitandum est. Ferrar. Montan. in vsus feudorum lib. 5. cap. 7. Ioannes Borcholtenc Luneburgensis in cap. 1. quæ sint regalia. in feud. nume. 7. † Hæc regalia Rebuffus alia dicit Fiscalia, alia patrimonialia. quia & bona principis quedam sunt fiscalia, quedam patrimonialia. In ordinati. galliæ in. tit. vt benefic. anteq. vacent non conferantur. arti. 1. glos. fin. versicul. item aduertendum est. Quod & nos alias diximus ex Peregrino de iure fisci. & hi ex Luca de Pen. 8 in l. quicumq. de omni. agro. de ser lib. 11. Cod. † Fiscalia sunt, quæ populus regi præstat, ad sustinenda onera Reipub. hæc nulli sunt per Principem concedenda. periret enim paulatim Regnum siue Imperium, si ista concederentur. cap. intellecto. de iureiur. ex. can. monemus. 12. q. 2. ibi. ne Ecclesia Dei ad nihilũ redigatur. patrimonialia sunt, quæ ad vsum principis sunt deputata, & quæ patrimonio principis incorporantur, seruantur

G 4

seruan

feruandis, ex causis scilicet & delictis, ex quib. confiscatio fit & sequitur incorporatio. rub. de bonis vacantib. & de incorporatione. l. si quando aut alicuius. l. fin. eo. l. 2. de fund. patri. lib. II. † & hæc ante incorporationem libere alienari possunt, post non possunt sine magna causa, & iussu principis. l. idem Iulianus. P. fin. vers. sed & ea prædia. de leg. I. D. sicut nec alia bona patrimonialia. † Fiscalia vero iura, ut dictum est, non conceduntur, nec alienantur. nam ideo statutum est ius fiscale, & ut bona fisco applicentur, ut principes habeant neruos ad tuendum temp. & eam defendant ab inimicis: deinde ut negotia regni administrantur cum pecunijs fiscalibus, tum, ut populus subleuetur oneribus, sed & vectigalia publica sunt ad id quoq. inuenta, ut viæ publicæ, pontes, muri, et loca publica reficiantur, et conferentur. Rebus. vbi sup. art. 2. glo. 5. Alij hæc iura. † et regalia diuidunt in maiora et minora. Luneburgensis in d. cap. 1. quæ sint regalia. n. 3. ex alijs quos citat. Igneus vbi sup. par. I. nu. 378. et parte. 2. nu. 161. Ferrar. Montan. lib. 5. cap. 7. vers. regalia ad huc bifariam se habent. Claud. in d. rub. qui feudum dare possunt. circa principium. vers. prædicta tamen. Sed Igneus addit tertium genus; Sic enim loquitur. Regaliorum tria sunt genera; quædam sunt, quæ principi ita inherant, ut neq. cedere, neq. a se abdicare, neq. eis uti, nisi per se ipsum potest. cap. cum non liceat. vbi glo. non obstante. cap. cum nobis. vbi glo. centum annorum: & ibi. Felin. de præscriptio. quædam sunt iura principis, quæ per alium explicari possunt; cæterum, qui ea explicant debent esse de maioribus magistratibus. quia per eos tantum explicari possunt; & hæc omnia iura præscribi non possunt. alia sunt in quibus cadit titulus, & consequenter habitas possessoris & præscriptio. quædam et tertio, quæ Princeps sua maiestate concedere potest. Alij hæc aliter diuidunt, ut ex iisdem locis deprehendi potest. quibus addo, quæ scripsit Ign. vbi sup. parte 3. in principio. & parte 4. etiam in princ. Zas. de feud. par. 5. qui feudum dare poss. vel accipere. Bellapertica in rub. qui feud. dare potest. Boss. vbi sup. † sed & nostri Cathalani hæc regalia aliter diuiserunt. Calic. in Margarita

garita separat iura fiscalia. 3. 6. 7. dubio. & iura propria Principis. 8. dub. Marq. in hoc vs. alium namq. not. 3. 4. & in vs. hoc quod iuris. col. 33. fol. 309. diuidit Regalia Comitis Barc. in ea, quæ illi competunt iure cõmuni; & ea, quæ competunt iure huius patriæ. † Quæ vero instituto nostro accommodatissima videtur, ea est, quæ & Carolus de grassalijs est sequutus, ut alia sint regalia secularia, alia ecclesiastica. habet enim Comes Barcinonæ, de quo loquimur, siue Rex Aragonum in hac prouincia quædam regalia secularia, quædam ecclesiastica. vtraq. illi cõpetunt ut Principi habenti supremam potestatem in sua prouincia, & in ea non recognoscenti superiorem. de regalijs secularibus. seu quæ cõpetunt in seculares, siue, barones & ricos homines, ciuitates, vniuersitates & bona secularia, non institui aliquid dicere contentus remissionem, quam inferius faciam: de regalijs autem ecclesiasticis, seu quæ regi competunt in personas ecclesiasticas, & bona earum & ecclesiarum dicam aliqua sub pia & christiana correctione. quia nihil intendo decidere, aut determinare; sed tantum referre et citare authores; et quid seruetur in regia Aud. recensere, ut exteris gentibus. quarum occasione hic noster labor susceptus est, et hoc studium institutum, sit nota huius prouinciæ Catholicæ et religiosæ et in sanctam Sedem Apostolicam, Romanamq. Ecclesiam omnium ecclesiarum et vniuersorum Christi fidelium magistram, obedientissimam, iudiciorum ratio, forma; notus ritus, et procedendi modus. Hanc regaliorum diuisionem statuerunt omnes interpretes in cap. I. de his qui feud. dare possunt. et cap. I. Episcopum vel Abbatem. in vsibus feud. Rebus. in. I. diuisione feudi; qua dicitur aliud ecclesiasticum, aliudulare. Claud. Montan. Zas. Luneburgensis, & alij vbi superius. Cuiac. ad Gerardum Nigrum super eisdem capitibus. Canonistæ. in cap. ceterum. de Iud. in cap. verum. de foro cõpet. in c. I. 2. de feud. † Regalia autem secularia, quæ regi Aragonum, & Comiti Barc. competunt in hac prouincia Cathalonie, quæ plurima sunt, & quæ notissima: siue fiscalia iura spectes, siue patrimonialia bona. Calic. vbi sup. dub. 3. 6. 7. & rursus dubio. 8. in prærogatiua milit. in extrauagatorio curiarum in tract. de moneta

moneta. Marq. in d. vsat. hoc quod iuris est sanctorū. Antonius Amat in reportorio. ver. rex, regina Regia maiestas. per totū. qui refert notabiles casus, qui suo tempore In hac ciuitate contigerunt in hac materia, & multas contentiones deputatorum, quas vtile est scire et memoria reperere, vt si denuo similes casus occurrant, cautius in illis procedatur. quia huiusmodi contentiones solent excitare magna incomoda; & plerūq. Calcitra-
mus contra stimulum. cum rege verongendū reuerenter, pruden-
ter & rarissime. felix, quē faciunt aliena pericula cautum. Idem Amat in verbo deputati. & in verbo princeps verb. priui legium. Idem post verbum, rex, facit breuem summam potesta-
tu, quas dominus rex dedit & attribuit suo baiulo generali Pe-
tro Cacoſta. † Quod cognosceret de reb. patrimonij regis, de reb. feudilib. & emphytheoticarijs, quarum rex est dominus directus: de omnibus reb. fiscalib. & fisco regio pertinentib. & citat amat eo loci pragmaticas regias. Petri tertij in anno. 1348. super his editas, & super conseruanda pecunia deposita pro luitione facienda, quæ omnia obseruabis. vnde intelligere etiam poteris verissimū esse id, quod nos ante dixeramus, regi Petro tertio tribuendā esse aconomiā splendidam & magnificam domus regie. nam hic quoq. suum baiulum generalem magnis dotib. in iurisdic. illustrauit. eadem regalia secularia tractant antiqui glosatores. & Marqui. in proprijs locis, videlicet in vsat. in quib. hæc iura fundantur. vt in vs. simili modo. vs. auctoritate & rogatu. ij. vs. camini & statē. vs. princeps namq. vs. alium namq. & in alijs quam plurimis. Mier. in constitutionib. quæ de ijs disponunt formiter, aut informiter. & in tract. de affiliēt. & oppræſionib. qui in manib. habetur nondum impræſus. Calic. de pace & treuga. de sono emisso. Socarrat. in varijs locis, prout casus illi occurrūt. exemplū in cap. si aliquis dominus. nu. 61. in fine. & tractat in eodem capite plura iura alta principis Cathalo-
nię. cætera colliget qui hæc videre volet in proprijs sedib. cuiusq. prerogatiue. In Ecclesiasticis regalib. iurib. plura occurrunt trac-
tanda, si ea plenius attingere proposuissem sed ero contentus aliqua

aliqua breui & succincta explicatione, quam ad hunc vs. alium namq. applicare volui, vt redderem rationem exteris gentib. de modis, procedendi in regia aud. Cathalonie, circa res Ecclesia-
sticas et bona ecclesiarum. sed anteq. hunc laborem suscipiam, quædam omnib. regalib. iuribus cōmunia explicanda prius vi-
dentur. nam semper generalia præmittenda sunt, vt quæ dein-
ceps sequuntur, faciliorem lūi præbeant intelligentiam.

SUMMARIA.

- 1 Regalia Iura tribus modis adquiri, per erectio-
nem dignitatis regalis, per concessionem et
per prescriptionem et longeuā possessionem.
- 2 Qualiter regalia Iura acquirantur per erec-
tionem dignitatis.
- 3 Comes Barcinone potest dignitates omnes sua
inferiores creare.
- 4 Comites Cathalonie ab antiquo, a quibus crea-
ti fuerunt, et quæ illis competant: et quæ sint
regales dignitates. n. seq.
- 5 Dignitates regales dicuntur illæ, quæ non recog-
noscut superiorē, licet sint comites seu duces.
differūt enim solo nomine a regia dignitate.
- 6 Comites Cathalonie olim pretendebant non obe-
dire comiti Barc. nec venire ad eum vocati.
regalia

- 7 Regalia superiora in erectione dignitatis non veniunt, nisi specialiter sint concessa.
- 8 Regalium iurium concessio non comprehendit, nisi solita concedi.
- 9 Regalia iura solita concedi in triplici sunt differentia.
- 10 Quaedam sunt competentia in signum suprema potestatis.
- 11 Expressio in concessione regalium quibus modis fiat.
- 12 Regalia maiora concedi possunt, si ex concessione magna diminutio dominij concedentis non sequatur.
- 13 Regalia suprema nullomodo conceduntur, nec consuetudine, vel prescriptione adquiruntur.
- 14 Regalium concessio per viam legis & constitutionis potest fieri, etiam in supremis.
- 15 Regalium possessio qualiter probetur.
- 16 Locum tenentis regis mandatum non extenditur ad omnia, quae potest rex, quantumcumque sit generale.
- 17 Curias generales solus rex celebrat: & quando infans, vel regina.

Parla-

- 18 Parlamentum generale a solo rege conuocatur.
- 19 Regaliarum exercitium, vsat. auctoritate & rogatu & similia in locum tenentem generalem transfertur.
- 20 Princeps plures casus potest expedire, quos inferior non potest, remissive.
- 21 Prescriptione non adquiruntur, quae separari non possunt a principe.
- 22 Principi reseruata expresse, raro conceduntur.
- 23 Princeps seu rex de quibus rebus patrimonialibus possit disponere.
- 33 Matrimonium in morale, et politicum dicitur contractum inter principem et rempub. sui regni.
- 34 Regaliarum concessio non extenditur ad unita, et incorporata corona.
- 35 Regalia qualiter prescriptione adquirantur.
- 36 Prescriptionis immemorialis magna est vis.
- 37 Regalia plura sunt, quae inmemoriali prescriptione non adquiruntur.
- 38 Principis concessio nullum ius tribuit circa annexa coronae et adhaerentia omnino.
- 39 Principi est a populo data suprema potestas ipseque.

- ipseq. solus habet neruum iurisdictionis & imperij.
- 31 Principes esse ministros dei, & de illorū cura.
- 32 Respublica, fiscus & princeps, pro uno ponuntur.
- 33 Prescribi non possunt qua nec possideri.
- 34 Prescriptioe non adquiruntur, qua magnam coronae regia inducerent diminutionem.
- 35 Prescribi an possit Imperium merum, & qua vsaticorum iure prescribantur.
- 36 Vsaticus, hoc quod iuris est sanctorum, de qua prescriptioe intelligatur.
- 37 Fiscibona nondum unita, nec incorporata, sed delata, prescribuntur suo tempore.
- 38 Prescribi possunt res patrimoniales quas rex habet ut priuatus, & qua sint huiusmodi.
- 39 Possessio octuaginta Annorum est recepta in cathalonia, ad res patrimoniales acquirendum, prescriptioe.
- 40 Possessio immemorialis et lxxx. annorum non admittit probationem, nisi ad docendum tantum tempus, non fuisse elapsum.
- 41 Regalia iura possunt in curijs de consensu brachio

- chiorum institui, vel erecta extingui: et de his instituendis et extinguis, remissive, cum seq.
- 42 De tallij et collectis aliqua obseruanda, remissive
- 43 Vestigal nouum in curijs imponi posse et impositum extingui, et ibi de pluribus iuribus similis speciei.
- 44 Regalia iura plura ex principum concessione obtinet ciuitas Barcinona, et que sint.
- 45 Rex, an possit filium suum regem creare. et de aliquibus regibus, qui regno renuntiarunt.

DE REGALIVM CONCESSIONE,
prescriptione, etc.

CAP. 6.

X omnib. qua multa sunt & late disputata per scribentes iuris communis Rom. ciuilis. & Pontificij in proprijs sedibus & per interpretes iurium municipalium, que iura communia, sunt in ea Prouincia, in qua sunt constituta, de regalium iurium acquisitione; hec tantum in summa proponenda existimauimus, ne alioquin in immensum, currente tota, opus inceptum cresceret, & contra instituti rationem in aliam et ab argumento proposito alienam, transiret questionem.

† Regalia iura, tribus potissimum modis acquiri notissimum est, ex traditis per scribentes in l. imperium. de iurisd. omnium iud. D. in l. seruitutes. La gran de seruitutibus. tit. gene-

generali. D. in cap. 1. de his, qui feud. dare possunt. cap. 1. episcopi vel abbatem. etc. in feud. in cap. 1. quis dicatur dux, Marchio, comes. etc. in cap. cum non liceat. cap. ad audientiam. cap. cū nobis. cap. auditis. de prescriptionib. ext. & in particulis. tractatib. de prescriptionib. Primus modus est per erectionem et creationem dignitatis regalis factam ab eo, qui ius habet huiusmodi dignitates erigendi & creandi. Secundus modus est per specialem regaliū iurium cōcessionem. Tertius modus est per prescriptionem & longam possessionem tanti temporis, quantum in ea re desideratur.

Igitur per creationem † regis dignitatis & erectionem transeunt ipso iure in eam dignitatem & in personam, quæ in ea succedit, iura regalia competentia de iure vel, consuetudine regi, & hic rex potest regalia hæc exercere. Idem in creatione comitis, ducis, Marchionis, respectu eorum regalium, quæ unicuique tribuuntur. Boss. in titu. de regalijs. num. 3. 4. 5. Bal. in cap. 1. quæ sint, regalia. in fine. Reges autem creat vel Papa vel Imperator: nam hi duo tantum sunt primi duo fontes omnium dignitatum vt antea dixi. Boss. vbi sup. nu. 11. Claudius in Rub. qui feudum dare possunt. vers. primo ergo circa principem. et hi reges taliter ab ipsis Papa vel Imperatore vel utroque creati, sæpe in suis regnis non recognoscunt Imperatorem, nec Papam in temporalibus, saltem de facto. Boss. vbi sup. nu. 13. ex Corseto de potestate regia. q. 49. eodem modo se habet comes, dux, Marchio, creatus ab eo, qui ducem, comitem, marchionem creare potest. nempe Imperatore, Papa, rege, & quolibet monarcha, qui in suo districtu non recognoscit superiorem. Claud. vbi sup. vers. secundo amplia. hæc aliter antiquissimis temporibus. expediebantur. Cuiac. ad titu. de his, qui feud. dare poss. Montan. de feudis lib. 2. cap. 1. per totum. & lib. 5. cap. 7. nam ex hoc ipso, quod quis est creatus dux, vel talia castra, oppida, erecta sunt in ducatum, (in comite, & marchione sit eadem inductio) transeunt regalia in ducem, duci competentia, & in ducatum similiter. Claud. vbi sup. vers. secundo amplia. & vers. idem

Idem etiam dicendum est. Bal. in d. cap. 1. vers. ultimo nota, quod si Papa. Boss. vbi sup. n. 5. † & consequenter Comes Bar. omnes dignitates inferiores sua potuit creare, vt vicecomites, valuasores, nobiles, milites, & omnes magistratus pro administratione iustitiæ necessarios: habuit etiam omnia regalia, fiscalia, & patrimonialia, quæ monarchæ & principi non recognoscenti superiori re competunt & iure tribuntur. Boss. vbi sup. nu. 5. Claud. vbi sup. vers. quod dupliciter limitandum est. quia in dignitate Comitum Barc. non recognoscentis superiorē & sic, Monarchæ in sua prouincia, hæc omnia regalia iura includuntur, & continentur, quæ competunt regi in suo regno. † Sed quia absurdum videretur sub comite esse in eodem comitatu Duces, Marchiones, & sic dignitates superiores ipsa sua naturali, & communi appellatione, propterea Comes barcionæ non creabat Duces, Marchiones, neque alios Comites. quia soli illi † Comites, Duces Marchiones dicuntur habere regiam, vel regalē dignitatē, qui in suis comitatibus. ducatibus. Marchionatibus. exercent iura regalia, & tenent locum regis, nec differunt a rege, nisi solo nomine: qui vero duces, comites, Marchiones tenent feuda sub dominio alterius, vel regis, vel Comitis iura regia tenentis, & subsunt illi, in cuius dominio feuda tenent & alias illum in superiorem recognoscunt, ij non dicuntur habere regiam dignitatem, & sub titulo & nomine Duces, nec insignibus. ducalibus. vtuntur Paris de Puteo de integrat. feudor. cap. 1. nu. 3. 4. 5. sic in Sicilia, sic in Flandria, sic in hac prouincia cernere licet. & licet tempore Comitum Bar. fuerint Comites vrgelli, Ceritanæ, Rosilionis, tamen hi creati fuerunt & huiusmodi dignitates erecte per regem Franciæ, sub quo idem Comes Barc. militabat & erat illius vasallus. quod ius durauit vsq. ad tempora Vulfredi secundi ante annum Dcccc. tempore Caroli Calui regis Francorum nepotis Caroli magni, vt est in genealogia Comitum Barc. & Marq. scribit in vs. cum dominus Raimundus. fol. 12. colu. 2. & fol. 4. in fine & fol. 13. col. 1. Guillemus in eodem vs. cum dominus. num. 19. ibi. & hic Carolus ante mortem suam. scribit etiam Soccarrat. in cap. habito de

H homa.

homagio. nu. 23. Et ex illa antiqua erectione, & creatione comitum, quos Carolus magnus instituit in Cathalonia, peruenit iure antiquissimo ad Comites merum Imperium, & quod sint potestates inferiores autem, vel magnates, vel barones, Marq. vbi sup. fol. 12. col. 2. Calic. ibid. col. 3. vers. sed quero an alij Comites & not. in vs. ex magnatib. Socar. in cap. barones, nu. 21. qui ad barones extendit merum imperium, si ab antiquo eo sint vsi quia Petr. 2. per sua constit. hoc illis restituit. quod ibi Latius explicatur. Idem Socar. in cap. si aliquis habet hominem. nu. 51. qui vero barones dici debeant in hac prouincia scribit Socar. in d. cap. barones. nu. 1. aliter iure feudorum communi. Boss. in tit. de principe. num. 1. & seq. ¶ prætendebant etiam suo tempore alij Comites, non obedire Comiti Barcinonæ, & contra eum guerreiare, & non venire ad curias Comitis Barcinonæ. Sed hæc omnia cessarunt, cum Comes Barc. fuit vassallagio liberatus, & factus princeps non recognoscens superiorem, & hodie ex longissimis retro temporib. in consuetudinem abierunt Calic. in vs. hæc sunt vsualia. vers. & hic quero, an vsatici. Alij Comites, & Duces, creant & erigunt dignitates inferiores in vim priuilegij a Papa, vel Imperatore illis concessi in creatione, & erectione Claud. vbi supra. vers. idem etiam dicendum est de alijs principibus. sane Duces, Comites, si non recognoscunt superiorem in suo Ducatu Comitatu, & iura Regia exercent, ij, licet titulum suæ dignitatis ex erectione Papæ, vel Imperatoris habeant, tamen ij omnia iura regalia exercent: alij. Duces, Comites, intra fines & Imperium alterius constituti, cum superiori recognoscant, nec sint primi & supremi in suo Ducatu & Comitatu, ij ea regalia iura obtinent, quæ in erectione, creatione Ducatus, Comitatus, sunt expressa: ¶ superiora regalia, non habent, nisi specialiter concessa sint, aut veniant in consequentiam concessorum. Boss. de regalijs, col. 1. 2. Claud. in rub. qui feudum dare poss. vers. secundo amplia, & vers. quod dupliciter limitandum est. Montan. in feuda. lib. 2. cap. 1. versic. sed et quelibet. & vers. quod autem ciuitates. & lib. 5. cap. 7. Quod in Hispania, Italia, Gallia cernimus, quæ sunt multis Ducib. & Comitib. illustratæ

stratæ. In secundo modo acquisitionis iurium regalium, hæc regula obseruatur, ¶ vt per concessionem iurium regalium factam ab Imperatore, Papa, aut alio monarcha in sua dominatione, & si generalis concessio sit, ea tantum regalia iura, censentur, data & concessa, quæ solita sunt concedi. Boss. in tit. de regalijs, num. 23. 24. Claudius vbi supra, versic. vnde verum est, & versic. quod dupliciter limitandum est. Montan. vbi supra. ¶ Sunt autem regalia iura, quoad præsentem articulum, in quo de concessionem illorum agitur, in triplici differentia. quedam inferiora, & minora, quedam superiora & maiora: & horum, ¶ quedam sunt præcipua in signum supremæ potestatis competentia, alia quæ etiam non supremis principib. competunt. Luneburgensis in cap. 1. num. 3. 4. quæ sint regalia. Claud. vbi supra. per generalem igitur concessionem iurium regalium a supremo principe factam, inferiori, & qui ea exercere habeat intra fines dominij supremi & concedentis, non transferuntur, nisi minora. Luneburgensis vbi supra. numer. 9. alia maiora non transferuntur, nisi exprimantur. ¶ quibus autem modis expressio fiat & quibus modis translata esse censeantur, & per quæ verba. Claud. vbi supra. versicul. quod dupliciter limitandum est. cum pluribus sequentibus versicul. ex Felin. & alijs. Boss. de regalijs. numer. 23. & sequent. quem nota. Luneburgensis vbi supra. numer. 9. & sequentibus & quibus clausulis vtendum, & concessa intelligantur. ibidem. & Boss. numer. 23. cum sequentibus. Claud. vbi supra. vers. ¶ Item quod dixi de regalibus dignitatibus. maiora autem hæc, ita demum concedi possunt, si ex huiusmodi concessione, magna deminutio dominij ipsius concedentis non sequatur. quia si hinc sequatur talis deminutio, non valebit concessio, nec princeps concedens videtur fuisse intentionis, ea concedere. Boss. numer. 32. & sequentibus & numer. 36. idem in tit. de Principe & priuileg. eius numero. 382. Montan. de feudis lib. 2. capite. 1. ¶ suprema regalia, nullo modo conceduntur quia sunt reseruata in recognitionem superioritatis, & supremæ potestatis

potestatis, quam non conuenit decolorari & in suis præeminentijs & prærogatiuis præiudicari. cap. intellecto. ext. de iureiuran. Bal. in prælud. ad feuda. vers. expedita definitione. ibi. circa quod quero. & ibi. in contrarium videtur. Igneus in d. P. non alias. parte. 2. nu. 161. & seq. Claud. vbi sup. vers. primo ergo limita. Montan. in feuda lib. 5. cap. 7. vers. regalia adhuc bifariam se habent. Sane, sicuti hæc supræma regalia concedi nequeunt per Principem; quia sunt reseruata in supræmæ potestatis recognitionem, vt dictum est, sic nec per consuetudinem, aut præscriptionem acquiri; quia hæc est tacita concessio, quæ prohibita est in ijs, sicut expressa. Montan. d. cap. 7. vers. igitur regalia ad Principem Romanum. ibi. idem respondemus de quibusdã rebus pub. Venetis puta, vt post modum declarabitur. Sane princeps in populum petentem & ad vtilitatem populi potest in casib. specialib. aliquam ex ijs prærogatiuis supræmis a se abdicare & in populi magistratum aliquem conferre. sic accidit de recursib. & de secundis appellationib. in hac prouincia, quoad cognitionem iurium generalitatis Cathalonix; vt ex ijs, quæ in locis prædictis tractantur, colligi potest. Accedit ijs, ¶ quod hæc concessio facta à rege generali Cathalonix & sic toti vniuersitati Cathalonix, est facta per regem cū curia generali, & hoc modo per viam constitutionis & legis possunt aliqua regalia, etiam maiora transferri & concedi. Ign. in d. P. non alias. parte. 1. nu. 376. quia hinc resultat capacitas & habilitatio recipientis. ibi. nu. 388. 395. & pluribus seq. & inferius dicitur. Sed & hoc obseruandum, cum de probanda concessione regaliorum agitur, ea res sumitur ex tenore priuilegij & concessionis, vel erectione dignitatis. Boss. de Principe & de priuilegij eius. nu. 292. & seq. Quod est valde notandum. nã est casus, in quo desideratur scriptura Boss. ibid. et Iser. in constit. regni Siciliæ. in c. 1. in verb. instrumenta. de probat. p. instrumenta etc. & in tit. de probat. Sed an sufficiat, instrumentum referens si non reperitur relatum, in Boss. ibid. num. 360. ¶ Sed et possessio vsus regaliorum, sicut et iurisdictionis probatur testibus, et alijs instrumentis in casibus exercitij

receptis

receptis. Boss. ibid. nu. 266. & pluribus seq. quæ sunt obseruanda; quia vtilia & quotidiana, præsertim in hac prouincia, in qua barones exercent quædam regalia, quorum neq. priuilegium neq. titulum habent. Boss. ibid. nu. 246. hæc, quæ de concessione regaliũ dicta sunt ad eum effectum, vt intelligamus, quibus regalibus iuribus. vt possit vasallus, cui castrum donatum est cum iuribus regalibus. vel ijs, quem Princeps in suo dominio comitem fecit, vel alias cui de iuribus istis priuilegium datum est: ¶ hæc eadem in principe creante Locutenentem suum cū potestate vel plena, vel simplici obseruanda erunt. Belluga in rub. de potest. Locumt. generalis. nam verba & clausulæ commissionis & mandati spectantur, puta damus vobis vices nostras, ponimus & deputamus te in locum nostrum, vel facimus te Locumtenentem nostrum generalem, & alter nos. Boss. vbi sup. nu. 87. & pluribus sequentibus. quæ etiam sunt valde obseruanda in hac prouincia, propter generalia verba mandati regij, quod habent Locumtenentes generales, qui veniunt ad gubernandam prouinciam nomine domini regis. nam si verba spectes, omnia possunt, quæ ipse rex, si præsens esset: tamen populus protestatur in ingressu regiminis & ante præstationem iuramenti, de obseruantia constitutionum generalium Cathalonix, vsaticorum Barcinonæ, priuilegiorum quorumcunq. vsuum, consuetudinum, & aliorum iurium patriæ, & non consentit in ijs, quæ fiunt in contrarium, vel derogationem; licet verba priuilegij sint apta plura alia comprehendere. Mier. collat. 10. in curia Reg. mariæ. in proem. nume.

17 11. 12. & hæc protestationes saluant nostra iura. ¶ quinimo ea, quæ non potest rex per alium expedire, vt celebratio curiarum generalium, vel parlamentum generale, vel petitio donatiui gratiosi, præstatio iuramenti in ingressu regiminis, & antequam illi iuramentum fidelitatis præstetur, & ijs similia, non fiunt per Locumtenentes generales, & si verba mandati & regij priuilegij illis dati hæc comprehendant. est enim ipsissima persona regis in his actibus necessaria. ¶ Sed nec parlamentum fit nisi a solo rege, qui conuocat brachia ad illius celebrationem. & quando conuocetur curia &

H 3

pro

pro quib. negotijs: quādo parlamentū, & in quo differunt. Mier. coll. 10. rub. de execut. prouisionū. n. 5. 6. & ibi remissiue. latius c. 5. de prorogat. curiæ n. 4. 5. & c. 6. vbi sit curia celebranda dixi superius. nec legimus celebratas curias p Locumten. gñalē, nisi esset cōsors aut infans vt Ioan. 2. maria Alfonsi cōsors. Eleon. Pet. cōsors. aut primog. vt Philipp. Caroli. 5. filius. & in his casib. quia populus ad citationem cōparuit & curiā habilitauit. Mier. coll. 7. in curia Eleo. in procem. & coll. 10. in curia mariæ. in. 1. cap. quod est primum procem. col. 4. hęc enim & alia plura sunt de maximis regalib. & reseruatis Principi Cathalonie, & quę non possunt cōmitti saluis iurib. patrię, nec demādati. exercitium † tamen regaliarum, auct. & rogatu, simili modo, camini, moneta, in Locumtenent. generalem, qui est alternos, transfertur propter regis absentiam. & hos processus facit prorex in nomine regis. Mier. coll. 10. in curia R. Marię. tit. de cōmissarijs inhíben. nu. 8. ibi. hęc intellige vera. Sed quę sunt signa & demonstrationes regalium soli principi reseruatorum, & quę alij in eodem Principatu & dominio exercere non possunt, sine speciali gratia Principis, & quando nec cōcedi possunt: Sane plura sunt, & aliter in principibus ecclesiasticis, vt Papa & alijs prelati maiorib. ecclesię Catholicę, aliter in secularib. vt Imperatore & alijs Monarchis dignoscuntur. & vt omittam ea, quę iure cōmuni statuta sunt de quib. abunde Boss. tit. de principe. nu. 381. ex Felin. in cap. cum non liceat. de prescript. ex. & cap. quę in ecclesiarum de const. glo. in cap. quo ad translationem. de officio legati. ex. nam ex ijs, quę traduntur per Felin. & glo. colligantur casus in quib. † potest Princeps quod non potest inferior princeps. & Dec. in d. cap. quę in ecclesiarum. de constitut. nu. 13. & plurib. seq. nempe circa limitationem vel declarationem iuris diuini, iuris naturalis, & reuocationem, vel dispensationem iuris positiui. de quib. etiam in l. fin. vbi glo. generali iuri. si contra ius vel vtilitatem pub. C. & ibi omnes. Couar. in cap. 6. lib. 3. resolut. & in rub. de test. parte. 2. Rebuf. in ordin. Gallię. tit. de rescrip. in presationib. q. 9. per totum. omitto fastidiosam istam & super-

& superuacaneam cumulationem & congeriem remissionū. sed non silebo Lucam de Penna in l. contra publicam vtilitatem. de re milit. lib. 12. C. qui pulchra scripsit & valde notanda. redeo ad Dec. in d. cap. quę in ecclesiarum. de constit. nu. 13. & sequentib. vnde hęc facile intelligentur. quę possunt etiam Comiti Bar. & regi Aragonū applicari: tamen in hac prouincia habemus regulam receptissimā reseruatorū supremo principi, quę nulli cōpetunt, nec possunt plerunq. separari a persona principis, nec cōcedi, nec per alios exerceri, nisi in persona & nomine ipsius supremi principis & ex illius specialissimo mandato. quinimo nec primogenitus aut cōsors potest illis vti, sine predicto mandato: † & ideo nec præscriptione acquiruntur cc. annorū hoc est

21 nulla temporis præscriptione acquiruntur. In vsat. hoc quod iuris est sanctorū. in vs. ex magnatib. in vs. auctoritate & rogatu. ij. vs. simili modo. vs. Camini & statæ. vs. Princeps namq. in hoc nobilissimo vsat. alium namq. Ergo ea, quę competunt Comiti Barc. vt potestati primę & supremę & singulariter pronūtiatę, ex eo quod est potestas & superior omnib. potestatib. magnatib. baronib. & alijs in hoc comitatu. degentib. & quomodolibet tractantib. & competunt iure potestatis idest, ex eo solum quod est potestas, † hęc sunt reseruata principi Cathalonie nec facile conceduntur expresse. Iudaic. in d. vs. hoc quod iuris est. plenius

22 Guiller. vers. & nota, quod regalię principis. idē Iud ind. vsat. ex magnatib. glo. & alij. in vs. potestatem & postea latius dicitur sane ex ijs, quę sunt principi reseruata & cōpetūt iure potestatis, et ex eo solū, qd est potestas, aliqua videmus esse concessibilia per priuilegiū & gratiā principis specialē, quę tamen prescribi nullo tēpore possunt. Guill. in d. vs. hoc qd iuris est. vt in mero imperio, vt in plurib. alijs regalib. quib. alij comites Cathalonie & barones vtuntur in hac prouincia. quę omnia in sequenti & tertio capite huius investigationis plenius repetentur. Interea non omitta, q Lucas de Pen. scribit in hac materia post Ifern. & alios in d. c. 1. quę sint regalia. in feud. is inquam in l. quicumq. de om. agro desert. lib. 11. Cod. & in dict. l. contra Publicam vtilitatem.

- de re milit. & in plurib. locis, de quib. apud eum in alphabeto.
- 23 vers. princeps. & verbo rex bonus & malus. † Facit enim duo genera rerum, publicarum & priuatarum. in publicis sunt fiscalia, de quib. rex nō potest disponere, nisi ad vsum, ad quem sunt destinata: patrimonialia autem regis bona, quæ post suam successionē. idest, postquam ipse venit ad regnū, ex pecunijs processis ex redditib. regijs, emit & comparauit, vel illi legata sunt aut donata, aut quæ ex fructib. iurisdictionis ad eum peruenerunt, vt ob confiscationem ex causis & delictis, ex quib. confiscatio fit, hæc inquam bona potest princeps alienare, donare, sicut si res essent priuatæ. non enim sunt fiscalia, non etiam patrimonij Cæsaris, nec publico ærario incorporata. Lucas in d. l. quicumq. col. 2. † hoc amplius, Sicut inter virum et vxorem contrahitur matris carnale & œconomium: sic inter principem & rempub. sui regni matrimonium morale & politicum. non ergo potest alienate dotem vxoris suæ. l. 1. de fun. dot. D. sed quia rex habet aliquid diuinitatis. epistola interclaras. de summa Trinit. & fide catholica. C. Lucas in l. 2. de silentiat. lib. 12. C. & ad eum solum pertinent reseruata, & eorum dispositio; optandum, vt pondus regis dignitatis ad gloriā dei & vtilitatem reipub. portet. Lucas in d. l. cōtra publicam. col. 4. prædicta autem bonorū patrimonialium distinctio in principe facta conuenit ijs, quæ Iudaic. & Guiller. tractant in d. vs. hoc quod iuris est. de
- 25 quo postea dicitur. † In summa in concessione regalium facta per principem non continentur, quæ sunt eius coronæ annexa, vnita et incorporata. Lucas in d. l. contra publicā. col. 5. vers. sed pone rex. Ign. in d. parte. 2. nu. 158. 161.
- 26 Sequitur acquisitio regalium per præscrip. † In qua regula recepta est, vt regalia præscribantur, & præscriptione acquirantur, possessione & vsu tanti temporis, cuius in contrarium non extat hominum memoria. Boss. tit. de regalij. nu. 21. ex varijs auctorib. ab eo citatis & ex communiter traditis per Doct. præsertim repetētes in l. imperium de iurisd. omni. iud. D. in cap. eū non liceat. c. cum nobis. de præscrip. ex. Ign. in d. P. non alias. parte.

- parte. 1. nu. 378. & seq. & parte 2. nu. 161. & plurib. seq. & parte 3. in principio. & parte. 4. in princip. in quib. locis hæc plenissime tractantur. Luneburgen. in d. cap. 1. nu. 15. † Quia huius præscriptionis immemorialis magna est vis, magna auctoritas. Montan. de feud. lib. 2. cap. 4. circa finem. plenius Luneburgen. in d. nu. 15. cum trib. seq. sane si hæc regalia iura alij priuato ex priuilegio competunt xxx. vel xxx. ann. tempore præscribuntur. illa enim immemorialis præscriptio contra imperatorem & principem non recognoscētem superiorem desideratur, non contra inferiores huiusmodi regalia possidentes vel quasi. Luneburgen. vbi sup. nu. 19. † Sed et ab illa regula præscriptionis immemorialis plura regalia excipiuntur, quæ nullo tempore præscribuntur: quia nec concessibilia sunt, cum regi, ita herent, vt ab eius persona separari non possint Ign. vbi sup. parte. 2. nu. 156, ex Iser. in d. cap. 1. quæ sint regalia. quæ regalia inprescriptibilia dicuntur. Bal. in l. 1. C. de iure aureor. an null. Felin. plene in d. cap. cum nobis. c. cum non liceat. de præscrip. ex. & est ratio, quia in his consistit status & decor regius & in eorum alienatione, aut cōmunicatione grauius ipsa maiestas lederetur, quam princeps tacite, vel expresse diminueri nō potest. d. cap. Intellecto. Deinde, quia hæc conceduntur iure vel morib. regi, non solum in signum singularis prerogatiuæ, quam princeps obtinet supra & vltra omnes subditos, sed etiam in signum supremæ potestatis, quam iure suæ coronæ & regis dignitatis in subditos habet. l. comperit. de præscrip. xxx. an. C. l. fin. de fund. limitroph. lib. 11. C. et ibi Platea & Lucas. & ideo hæc ab alio in toto principatu, quam a principe proprio, absq. honoris & status regis diminutione & decoloratione exerceri non possunt, ne videatur princeps alium sibi æqualem facere. quod lex Regia pati non potest: quia vnus princeps, non plures, Aristoteles lib. 12. metaphysic. cap. fin. in fine. † Hæc coronæ adherent, non possunt a principe separari, & principis concessio nihil iuris tribuit contra prædicta aut circa ea. d. cap. intellecto. etiam propriomotu principis facta. Ign. vbi sup. parte 2. nu. 156.

- 30 161. & hæc aut vetera regalia. † vt est suprema potestas a populo in principem data atq. translata. l. ij. P. nouissime. de origine Iur. D. l. i. P. cum enim antiqua lege. C. de veteri Iure enuclean. obstat enim lex regia. P. sed quod prin. d. iure naturali. Instit. l. i. in prin. de const. prin. D. vt pote ait lex. cum lex, quæ de eius imperio lata est, populus ei, & in eum omne suum imperium & potestatem concessit: sic quod apud populum, nihil imperij aut iurisdictionis. permanferit, sed omne ipsius imperium translatum fuerit. l. i. ibi regimentis reipub. ad Imperatores perpetuo translatis. de offic. prefect. prator. D. vnde in principe solo vis & neruis iurisdictionis & imperij residere capit: & sicut radij solis non possunt a sole separari, sic nec iurisdictionis à reipub. cui adheret in principis persona. qui duo dissociari nequēt. quia in persona principis reipub. imago repræsentatur. vnde sapiēter, dictū est. † Principes esse ministros Dei, ad curam & salutem populi missos, vt bona, quæ Deus largitur, partim distribuunt, partim seruent. in epistola inter claras. de summa Trinit. C. ibi per me reges regnat. specul. in præm. sui speculi. Maran. in præm. & in 3. parte operis. vnde ista regalia sunt iura publica, & apud ipsam reipub. & sicut radij solis, non possunt separari à sole, sic nec iurisdictionis, nec suprema regalia a reipub. vnde orta sunt, & cuius causa vigorem suum obtinent. Vnde querenti cuius est ciuitas Barcinonæ, responderi potest Barcinonensium. † Nam reipub. fiscus & princeps, pro vno ponuntur. Bal. in cap. i. col. i. de feudo Marchiæ. ducat. & comit. Respub. est sicut viuacitas sensuum, fiscus est stomachus Reipub. saccus & firmitudo, princeps horum dispensator. Bal. ibid. & ideo hæc regalia, cum nulli priuato conuenire possint, † Recte dicimus ea non posse præscribi, quia nec possideri. l. sine possessione. de vsucap. D. Reg. sine possess. de reg. iur. in sex. sunt ergo incapaces horum iurium priuati, & omnes, excepto principe solo & vnico ipsius regni. † Excipiuntur pariter ea regalia, quæ translata in aliquem a principe inducerent magnam status reip. & regni deminutionem. quia hæc pariter præscriptione non adquiruntur. boss. de regalijs. nu.

32. et seq. et tit. de principe. nu. 382. et seq. quia quæ non sunt concessibilia, non sunt præscriptibilia in hac materia, licet aliqua sint concessibilia, quæ non sunt præscriptibilia. Guiller. in d. vs. hoc quod iuris est. in principio vbi ponit exempla. et alia ponuntur in cap. ij. de præben. in sex. vbi. Monachus & alij. aliqua etiam in cap. decernimus. vbi ripa de iudic. ex. circa hunc art. præscrip. regaliū. Igneus vbi sup. et Couar. melius. quam ceteri in cap. possessor. parte. 2. P. 2. nu. 7. 8. per totum de regul. iur. in sex. et alij Doct. citati plura cumulant, quæ silentio prætereo, quia non est presentis speculationis. † Sed si iura nostra spectemus, breuis erit definitio hæc. regalia, quæ competunt principi vt potestati et ex eo quod est potestas, nulla temporis præscriptione adquiruntur, sicut nec ea, quæ ecclesiæ ex eo, quod est ecclesiæ, et ea quæ competunt castro terminato, ex eo quod est castrum. d. vs. hoc quod iuris est sanctorum. quia lex nostra hæc fecit in præscriptibilia; licet principi huius prouinciæ aliqua ex his liceat concedere, vt merum imperium, vt alia pleraq. Guiller. ibid. intelligitur autē vsat. quo ad priuatos, vel non habentes ecclesias vel castrum vicinum. nam hi nullo modo possunt prædicta præscribere: sed si quis habeat parrochiam, potest. xxx. anno. spatium querere decimas prædialia, intra fines alterius parro. cap. de quarta de præscrip. ex. si quis habet castrum terminatum, potest præscribere iura castri in vicini castri ambitu et quidem xxx. annis. vs. omnes cause. tit. de præscrip. qui vs. in volumine antiquorum glossat. non reperitur. quia eum pro lege reputarunt lata per Iacob. i. Marq. in d. vs. omnes cause. not. 2. 3. sic et habes territorium præscribit imperium in suo territorio, aduersus principem, in petitorio. quo ad mixtum imperium, in possessorio tantum, quoad merum imperium. Iud. et Guiller. ibid. sed immemoriali tempore vt iidem scribunt. hic in vers. quid demixto imperio. ille in vers. vltimus quæro. aut saltē lxxx. annorum spatium, quod tempus fuit post aliquos gloss. statutum per Ferd. 2. aliter tamen scribit Mier. coll. 4. in 3. cur. Bar. cap. 9. col. 4. vers. itē quæro sed ego intelligo Mier. interminis vs. quia iustitia scilicet incomitibus. quoad potestatem vel ijs, quibus est a prin-

est a Principe concessum. vt Guiller. & Iud. declarant vbi. sup. melius & plenius. idem Mier. ibid. col. 7. vers. item quero. & col. 8. vers. item quero. ibi. sed de iure vsaticorum. Calic. in Margarita dubio 8. vers. 159. quem vide. Princeps contra Principē iure communi vtitur. † vsat. hoc quod iuris est. loquitur de eo qui vult vt i prescriptione aduersus suum Principē in ipsius principatu, & de laico, vel etiam clerico non habente parrochiā, volente querere iura ecclesię: vel de affocato & habitatore intra fines castri terminati, volente vt i possess. etiam CC. annorum aduersus iura dicti castri. hi vero non possunt prescribere etiam CC. añorū spatio. Marq. ibid. col. r. vers. ex quib. nota. & vers. iuxta quod quero. & vers. sed quid de religiosis. & col. 2. vers. & sic nota & vers. in hoc enim. idem Marq. col. 4. vers. nota. 2. & col. 6. vers. nota tertio. & col. 9. vers. quero an ista iura. & vers. pone dominus per totam. q. & col. 11. vers. sed vtrum in casu presenti. ibi. nec obstat salua pace. & ibi. sentio tamen. & huius prerogatiue, quod non admittatur prescriptio etiam cc. ann. in regalib. principis & competentib. potestati ex eo, quod est potestas & quę spectant ad regiā dignitatē & imperiū, nec in alijs casib. d. vs. hoc quod iuris est. ponit alia ratio p antiquos DD. huius patrię ibi. col. 11. vers. & adde, q. posset esse alia ratio. videlicet ne pereat dignitas ecclesię, potestatis vel castri. & quia regalia debita Principi supremo non possunt ad aliū pertinere, nec iura ecclesię competere non habenti ecclesiam, nec iura castri existenti intra castrum, nec habenti castrum, sed existenti sub castro. Aliud autem est prescribere castrum contra potestatem, post contradictam potestatem petitam, aliud habitates sub castro terminato prescribere iura castri contra castrum. Marq. in d. vers. nec obstat salua pace. hęc autem regula iure vsaticorum & legum huius patrię defenditur, non iure cōmuni. vt ex precedenti resolutione apparet, & docet Marq. in d. vs. hoc quod iuris. col. 14. vers. pone potestas agit pro mero Imperio. ibi. sed certe dico ad huc. & ibi. pro solutione namq. horum. Socarrar. in cap. vasallus siue castellanus. nu. 1. 34. in eadem regula ponit Marq.

- 37 Marq. col. 16. vers. † & ideo dicuntur iura fiscalia bona fisci que non possunt esse in cōmercio priuatorum. in reb. patrimonij. Principis, nondum vnitis neq. incorporatis, sed delatis tantū, alia tempora in prescribendo seruantur. l. 1. 2. 3. C. de quadrienn. prescrip. l. 1. vbi. glo. longi temporis. C. ne rei dominicę vel tēplorum vindicatio temporis prescript. sub moneat. Platea in l. 1. vers. tertio quero. de bonis vacantib. C. & l. iustas. vers. quero quanto tempore. de iure fisci. C. not. in l. fin. C. de sacrosanct. Eccles. in P. res fisci. de vsucap. instit. l. intra quatuor. l. in omnib. de diuers. & temporalib. prescrip. D. Couar. in cap. possessor. parte. 2. P. 2. nu. 7. de regul. iur. in lex. cuius distinctio & resolutio est menti tenenda. † Sed in hac prouincia crederem res patrimoniales, puta quas, vt priuatus habet ipse princeps, vel ex ep̄tione, donatione, legato, institutione, quę nondū sunt incorporata rationib. dominicis, & sic act. reales & personales siue ciuiles, siue criminales. l. fin. C. de bon. vacantib. & incorporatione prescribi. contra principem et illius fiscum (quia etiam hęc res per fiscum petuntur, exiguntur, defenduntur) et eadem sunt priuilegia fisci, principis, et augustę. boss. de fisco et priuileg. eius nu. 4.) ordinaria prescriptione, quę in hac hac patria est. xxx. annorum. d. vs. omnes cause. qui continet declarationem quęstionū propositarum in glo. posita in vs. potestatem. vers. nisi post contradictionē. & in vs. de baiulis. in glo. penul. ibi. nisi in quibusdam casibus. in vs. hoc quod iuris. in verbocastorum. ibi. sciendum tamen est. & ibi siue sit criminalis, siue ciuilis actio. Marq. in d. vs. omnes cause. in vers. nota 2. post. Iud. et Guiller. in vs. hoc quod iuris est. sequitur idem Marq. in vs. hoc quod iuris. col. 14. vers. ego autem aut saltem admittetur. prescriptio contra principem et fiscum in in his reb. xxx. annor. ne sit melioris conditionis, quam ecclesia. cap. sanctorum. cap. ad aures. cap. illud de prescrip. ex. not. in d. l. fin. C. de sacros. eccles. maxime, vbi pro reb. istis conpeteret fisco hypothecaria. quia huius act. idem termin. est in reb. priuatorum. Marq. in d. vs. omnes cause. col. 3. vers. nota. 7. ibi. vide. Bart. in l. 1. de an. except. & ibi. hypothecaria

caria vero. xl. annis. & ibi. vbi vide fallentias per Cyn. quoad actio. que xxx. ann. tollitur. & supra vs. xxxij. potestatem. etc. Idem Marq. col. 5. vers. nota. x. ibi hic autem casus videtur ab hoc vs. exceptus & ita tene, quidquid alij sentiant. Hanc definitionem probat eleganter. Couar. in. d. P. 2. nu. 9. vers. tertio in his reb. & vers. 4. ex premissis. & in vers. vltima species ibi tametsi guido pape. & plurib. exornat Ign. vbi sup. par. 2. nu. 198. In reb. patrimonialib. iam vnitis & incorporatis patrimonio cesaris, quæ sunt eius conditionis & naturæ de qua sup. diximus. & Guill. dicit. in d. vs. hoc q. iuris. vers. & nota ibi. vbi autē ecclesiæ & Iud. vers. sed si ecclesia habeat. etc. & Marq. col. 11. vers. sic. sed quid si ecclesia, castrum vel princeps. etc. † Vt alienari possint. et libere vendi, possideri et præscribi, recepta est possess. lxxx. ann. c. 5. de præscript. in constit. 1. vol. que est constit. Ferdi. 2. de qua & duab. seq. in eod. tit. ego alicubi plura dixi. ex ijs apparet que regalia possint præscript. adquiri et quæ nõ possint.

40 † Sane contra immemorialē possess. in casib. in quib. ea habet locum vtdiximus, vel lxxx. ann. in suis casib. non admittitur probatio, nisi ad docendum tantum tempus non esse elapsum. quia illa possess. in prædictis casib. pro titulo est. vt in iisdem locis obseruatur. Boss. in tit. de regalij. nu. 21. 22. qui dicit se posse in ea re allegare ad duas horas, auctoritates Doctorum. † Addam his colophonem. vbiq. in hac prouincia, princeps in curia generali de consensu vel assensu brachiorum, aliqua regalia iura instituit, vel erecta extinguit & supprimit, vel alicui ea concedit in particulari aliquo casu aut loco, huiusmodi concessio, erectio, institutio, extinctio rata est. sic enim omnia regalia orta sunt, & augmentum receperunt & pleraq. sicut finita, extincta. l. 1. 2. fin. C. vestigalia noua institui non poss. l. 1. C. de comerc. & mercatorib. de his omnib. erigendis, extinguendis & remittendis, & alicui donadis, ponit exempla Cuiac, in cap. 1. que sint regalia. Petrus Iacobi in rub. de causis, ex quib. vasallus, quantum est de iure scripto debet amittere feudū. col. antepenul. vers. & sic apparet, quod Imperator. ibi sic & rex Franciæ & Aragonum. et col. penul.

42 penul. vers. recte dixi pro defensione. † et ibi. et detallijs et collectis. qui scribit obseruanda in hac materia. notat etiam Boer. decif. 26. glo. volumus in vers. quia non omnia regalia glo. criminalib. de pace constantiæ. glo. in ciuitate glo. concesserimus. glo. nobis intratib. in P. nobis autē intratib. eo. Boss. tit. de prin. n. 246. Couar. in d. c. possessor. par. 2. P. 2. n. 7. 8. qui omnino uideat in vers. quarta species ea cõprehendit. et omnis ijs, que iura cõmuni tractantur vbi sup. et in l. vniuersi. l. vestigalia quecumq. l. fi. C. de vestigalib. et cõmiss. canonist. in c. nõ minus. c. aduersus. de immunit. eccl. ex. et c. 1. c. clericus in sex. eod. Bar in l. 1. de mulierib. et in quo loco munera. etc. lib. 10. Auen. lib. 2. de exequē. man. regijs. cap. 4. 14. † in nostra prouincia extat tit. in noua compilat. de vestigalib. leudis pedagogijs. etc. et tit. de comercijs, et securitatib. in quib. apparet regalia, que olim fuerunt imposita, fuisse reuocata et extincta. et hodie in curijs generalibus noua imponi posse. huc pertinent tit. de coronatge e maridatge tit. de bouatge y remissio de aq. tit. de remissio de monedatge, de penas de albergas, de quistias e leixas pias. tit. de remiss. de quint. tit. de rem. de bans lib. 10. const. in no. compil. Nã rex cū curia, in quavniuersitas totius regni repræsentatur, habilitat non habiles et facit capaces, non capaces ad hæc regalia etiam magna obtinenda. Ign. in d. par. 1. n. 388. et sequen. sed et ciuitatib. quedam permittuntur minora regalia, pro subuentione necessitatu in eis occurrentium. Cali. in marga. dub. 8. vers. 59. lx. cap. itē señor molt alt. tit. de reuocatio del destreynimēt de Tortosa. et quoad iura gñalis cathalo. in c. itē señor molt excelēt. eod. in àntiqua cõpilatione. Mic. coll. 5. in curia Perpın. pe. 3. c. cū secundū rub. de inhibit. victualium. idē coll. 2. in curia Pet. 2. c. 10. de gabella salis et aliarum rerū sublata. sed in quo ergo sustinetur gabella de la trera Comitiss Ampu. pro qua, contra figuerienses nuper facta fuit sententia guardiola referēte? Mic. ibi. et coll. 4. in 2. cur. Bar. Ia. 2. c. xi. n. 16. de bouatico pla. Mier. coll. 4. in cur. Iler. Iacobi. 2. cap. x. et in cap. 16. et quatenus huiusmodi constitutiones tollere possint hæc iura particularibus concessa. Idem Mier. in d. cap. xi.

44. cap. xi. nu. 18. † accedit, quod ciuitas Barc. creat tabelliones, creat ciues, qui honorati dicuntur. habet armamentum, cudit monetā argenti, et aliam minutam, et aliaplura iura regalia ex concessione principum. Perpinianum etiam creat Burgenes, tabelliones, sicut & villa Podijceritani. Sed in his obseruabitur tenor concessionis & priuilegii, aut vsus tanti temporis, cuius non est memoria in contrarium. Boss. de principe. nu. 292. & de confirmatione horum priuilegiorū ibid. num. 348. & 360. & dixi supra. hæc autem inter iura regalia cōnumerantur in d. cap. i. quæ sint regalia. & declarat exempla Cuiac. Igitur, vt ad rem redeamus, regalia, quæ suprema sunt, non possunt a persona regia separari, nisi renuntiet rex suo regno: quod fecisse vidimus Carolum Quintum recolendæ memoriæ, & Iacobus frater Alfonsi Tertij, renuntiauit primogenituræ, & Iacobus Primus, vt est in genealogia Comitum Barcinonæ. quia illa sunt inseparabilia a regia persona, nec alicui possunt concedi: committi tamen possunt omnia fermè, & exercentur nomine committentis
45. & in eius persona. † vnde fuit dubitatum, an rex filium suum regem creare possit: & obtinuit, non posse, vt rex sit viuo patre ne regnum diuidatur: tamen si nominatenus, & quoad titulum honoris, nihil obstat, cur non possit. Bal. in præludij feudorum 1. diuis. vers. An rex. Claud. in eod. tit. vers. & istud facit ad quæstionem, vbi ponit alia exempla Imperatorum & regum qui renuntiarunt regno & Imperio. Quæ vero tractanda occurrunt in hoc. vs. alium namque. iura regalia, eavel maxime sunt huius qualitatis, vt potestati conueniant, & competant ex eo, quod est potestas, & ideo non sunt concessibilia nec trasferri in alium possunt, committi tamen locutenenti, vt dixi, poterunt & committuntur. Sed de his dicamus, quæ ad Ecclesias & ecclesiasticas personas, ac bona earum pertinent.

SUMMARIA.

1. Amortifat Comes Barcinone bona qua perueniunt

- ueniunt in manum mortuam; et quid sit amortisatio.
- 2 Principis bona absq ipsius iussu non possunt in ecclesiam transire.
- 3 Ecclesijs bona sua relinquere licitum est cuiq. saluis iuribus regijs.
- 4 Amortisatio in Cathalonia ex quibus legibus fundetur, et de iuribus de ea loquentibus.
- 5 Baiuli generalis potestas est amplissima, qua reformata fuit tempore R. Mariae.
- 6 Amortisatio in Cathalonia ex moribus et legibus Gallorum originem traxit, quod ius est in Galliareceptissimum. et remissive de materia amortisationis.
- 7 Manus mortua qua dicatur, et quare sic appellatur.
- 8 Amortisare qua cogatur ecclesia, et quid sit amortisare.
- 9 Amortisandius soli Principi competit in sua prouincia.
- 10 Empara realis apponitur per baiulum generale, tam in emphiteoticibus, quã feudalibus, si non obtemperant amortisationi petite.
- I Empara

- 11 *Empara an per firmam iuris suspendatur.*
- 12 *Amortisandi ius, an omnibus dominis directis, ultra principem competat: nec non compellendi manum mortuam transferre rem in manum habilem.*
- 13 *Amortisatio requirit mandatum speciale.*
- 14 *Amortisationes in cathalonia facile conceduntur: requiriturq. in eis consensus inferioris domini.*
- 15 *Amortisatione facta per dominum superiorem, petunt domini inferiores indemnitatem iurium suorum. Et quid sit haec indemnitas.*
- 16 *Amortisare non cogitur princeps Et quid in inferioribus.*
- 17 *Prescribi licet possit iuri cogendi euacuare in manum capace: ius tamen petendi indemnitatem non prescribitur.*
- 18 *Prescriptione immemoriali opus est contra principem, ad prescribendum ius expellendi manum mortuam: faciet tamen indemnitatem principi.*
- 19 *Prescriptione immemoriali, quando prescribantur,*

- bantur, qua competunt, principi ratione vniuersalis dominij*
 - 20 *Amortisatio generalis semel fuit facta per regem Alfonso quartum.*
 - 21 *Amortisatio regis, an prauidicet dominis inferioribus.*
 - 22 *Amortisatio qualiter fiat Et in quibus sit necessaria. n. seq.*
 - 23 *Princeps, rem feudalem ad se reuersam tenetur in manum aliam habilem transferre, ne inferiores domini suis iuribus fraudentur.*
 - 24 *Amortisatio quando in bonis liberis sit necessaria, Et n. seq.*
 - 25 *Feudalia non transferuntur in ecclesiam sine voluntate domini directi.*
 - 26 *Ecclesiam compellere ad transferendum feudum in manum habilem, ansit contra ipsius libertatem, Et de intellectu. c. 1. de imm. ecclie. in 6. cum nu. seq.*
 - 27 *Statutum quando dicatur esse contra libertatem ecclesiae.*
 - 28 *Ecclesiam in legatis satis est consequi aestimationem feudi legati, per translationem in manum habilem.*
- I 2 Amortisatio

- 29 Amortisatio cedit in compensationem onerum et munerum rei per manum mortuam acquisita.
- 30 Ecclesia quibus casibus non teneatur euacuare in manum habilem, nec amortisare res per eam acquisitas.
- 31 Bona omnia regni a principio sunt de realenco.
- 32 Per amortisationem consulitur tam dominis directis, quam ecclesia.
- 33 Ecclesia quando propter onera cogatur ponere rem extra manum suam.
- 34 Ecclesia licet per multum tempus tenuerit bona de realenco, tenentur tamen finantiam solvere, non autem euacuare.
- 35 Prescribi potest habilitas possidendi, non ius superioritatis.
- 36 Prescriptio in rebus amortisandis, a quo tempore currat.
- 37 Statutum laicorum super rebus prophanis non valet, si principaliter fiat in prauidicium ecclesiarum. cum nu. seq.
- 38 Attendendum est quod principaliter agitur, et non quod venit in consequentiam remotam.

Intellectus

- 39 Intellectus constitutionis, com fero contraure sposalles. tit. de spons. & matrimo.
- 40 Contra ingredientes religionem sine consensu parentum quare sustineatur pragmatica reg. Iaco. primi.
- 41 Ecclesia non competit, sed principi seculari, disponere de bonis temporalibus absolute.
- 42 Ecclesia non expedit castra habere in limitibus regnorum.
- 43 Amortisatio qualiter in comitatibus Rossilionis et Ceritania tractetur, et qualiter in cathalonia.
- 44 Feudi dominus an teneatur acceptare personas, licet capaces, de terioris tamen conditionis, remissive.
- 45 Feudum potest in personas habiles libere transferri.
- 46 Amortisare libera et franca non est necesse in cathalonia.
- 47 Amortisare non compellitur Rex: ceteri vero inferiores cogi possunt ex causa.
- 48 Amortisatio tacita inducitur per subscriptionem factam, adquisitioni facte per ecclesiam.

ecclesiam.

- 49 *Amortisatio, an requirat scripturam, et qua
in ea sint necessaria, et an per presentiam
seu tacitum consensum inducatur, siue per
possessionem, et de formulis amortisatiōū.*
- 50 *Prescrian possit ius superioritatis.*
- 51 *Amplissima amortisatio qua sit.*
- 52 *Omnia sunt de regis dominio quoad supremam
potestatem et n. seq.*
- 53 *Appellatio vltima, recursus & alia semper
sunt regi reseruata.*
- 54 *Homagium non prestat rex ecclesie si ob culpā
vassalli illius peruenit feudum ad regem.*

DE REGALIBV SET IVRIBVS AL-
tis, quæ conpetunt Regi Arag. et comiti
Barc. in cathalonia, in personis eccle-
siasticis, ecclesijs, & bonis earum.
et primum de iure amor-
tisatiōis.

CAP. 7.

DIXI, antea Comitē Barc. habere quedam regalia,
que secularia nuncupauimus, & quedam ecclesiastica. et
de secularib. nihil attinet dicere, quia abunde sunt a
postis praecis explicata in locis communibus, quos veluti di-
gite

- gito conmonstrauimus; de ecclesiasticis dicamus. Ea vero, quæ
sequuntur sunt præcipua. † Rex Aragonum & comes Barc. in
hac sua prouincia, amortisat bona, quæ in manum mortuam,
idest in ecclesiam perueniunt, & quæ propterea iuxta Canoni-
cas sanctiones alienari non possunt, & facit vt ecclesia possint in
perpetuum ea obtinere. Est enim amortisatio in manum mor-
tuam translatio, iussu principis & auctoritate facta. Petrus Bellu-
ga. in speculo princip. rub. de Amortisationib. p. veniamus.
nu. 1. nam sicuti iure. D. & C. quæ publica erant & iuris pu-
blici esse dicebantur, non poterant fieri sacra sine principis iur-
issu. l. sacra. de rerum diuis. D. sic † Bona, quæ ab initio fue-
runt principis, non possunt transire in ecclesiam sine auctoritate
principis. l. si quis sub hoc pacto. de contrahē. empt. D. Bellug.
vbi supra, nu. 3. † et licet vnusquisq. bona sua & prædia venerabi-
lib. locis, ecclesijs, Monasterijs, beneficijs ecclesiasticis donare
possit. l. 1. de sacro sanct. eccles. C. in vsat. manam, quæ si al-
gu. de sacros. eccles. et in constit. Iacobi. 1. en nom dela S. Tri-
nit. eod. tit. tamen iura regia debent esse salua, nec possunt sine
principis licentia, ea bona pleno iure in ecclesiam transire. d.
cap. en nom de la Sancta Trinitat. ibi saluat nostre dret e senyo-
ria general. & in noua compilatione. tit. de sacros. ecclesi. cap. 2.
statuim. Hæc † amortisatio in hac patria fundatur in d. constit. in
nominē. S. Trinitatis. & in constitutione Petri. 3. in curia cer-
uarię cap. 3. item nesuper laudimio. P. aiustant, quæ al vassal fia le
gut de son feu. sub tit. de iure emphyt. Mier. coll. 6. in d. curia
Rub. de feu. & foriscapijs nu. 23. ibi. in textu ibi. intra annum.
et nu. 24. ibi ex his etiam infero. & alijs iurib. citatis per Ca-
lic. in marg. dubio. 8. vers. 57. hanc amortisationem tribus prag-
maticis dominus rex Iacobus multum roborauit, quas prag-
maticas refert. Socarr. in c. eodē modo. n. 72. 73. & rex petrus
dicta cōstitutione nec mirum. nā et hic. Pet. aulam suam
decorauit multis officijs vt diximus ante, et patrimonium
suum stabiliuit iurisdictionē bainli generalis augendo editis tri-
bus pragmaticis, datis eodem die Barcino. 4. Idus Iulij. 1347

& directis Petro cacoſta baiulo generali, in prima † datur pote-
 ſtas baiulo generali ampliffima ſuper reb. patrimonialibus ha-
 bendis, defendendis, conſeruandis: in altera ſuper rebus fiscali-
 bus & fiſco regio pertinentibus defendendis & petendis: in ter-
 tia, ſuper omnibus rebus feudalibus, & emphytheoticarijs pe-
 tendis, defendendis & habendis. Amat in reportorio. verb. rex
 ſi vis videre poteſtates, etc. hac poteſtate abutebantur baiuli ge-
 nerales & regij patrimoniꝝ procuratores atq. eorum miniſtri
 verba pragmaticarum in prauum ſenſum retorquentes, & ideo
 emanauit conſtitutio reginę Marię conſortis Alfonſi quarti in
 euria Barc. cap. 23. ab ſerie y tenor. de qua multa ſcripſit Mier.
 collat. 10. cap. 24. rub. de offic. & iuriſd. baiuli generalis. per
 quam curia baiuli generalis & regij procuratoris fuit reformata
 & ad debitum modum, qui per regem Petrum tertium fuerat
 ei preſcriptus, reuocata, & originem exceſſuum ſcribit Mier.
 ibid. colum. 1. ad amortiſationes redeundo, apparet primam
 pragmaticam fuiſſe factam per Iacobum 1. Regem Aragonum
 & dominum Montipeſulani, cuius data eſt in Montepellula-
 no anno domini .1226. perquam prohibebatur omnis alienatio
 rerum immobilium in perſonas eccleſiaſticas, vel in eccleſias.
 altera eſt Iacobi. 2. data Perpiniani anno 1288, & fit inhibitio
 tabellionibus recipientibus inſtrumenta ſuper iſtis alienationib.
 niſi fiant cum licentia regis. Tertia eſt eiufdem Iacobi 2. data
 Perpiniani anno, 1305. † quod argumento eſſe poteſt amortiſa-
 tionem in hac prouincia, & in comitatib. Roſilionis & Cerita,
 & in regnis Valentię & maioricarum, fuiſſe inductam ex morib.
 & legib. Gallorum. nam hic Iacobus primus regna Valentię &
 maioricarum coronę regię adiunxit, pulſis inde Sarracenis, vt
 eſt in monumentis antiquorum & in genealogia regum Arago-
 nię. de regno Valentię Belluga ſcripſit vbi ſupra numer. 5. verſ.
 & hæc amortiſatio, ideſt, in manum mortuam translatio, ab ip-
 ſa lege Frãcorum introducta eſt. hoc etiam confirmant ordina-
 nes Iacobi Regis maioricarum. 1. filij Iacobi, 1. de quibus in
 recollectis priuilegiarum villę Perpiniani rub. de amortiſationis.
 in Gallia

in Gallia vero hoc ius receptiſſimum eſt, & vnum de maximis
 iuribus & regalibus, ſiue iuribus altis regis Francię. Benediſt.
 in cap. Rainutius. in verb. & vxorem nomine. num. 594. 954.
 de teſtam. ext. Chaffan. in Burgundos. rub. 9. de mainsmortes
 P. 1. 2. & pluribus ſequentibus. tractat enim materiam manus
 mortuę diligentiffime & in alijs ſignificationibus huius verbi,
 quę proprius accedunt ad homines proprios huius prouincię
 & pagenſes antiquorum temporum; quam ad hanc, de qua hic
 agimus, manum mortuam. de noſtra amortiſatione plura Ca-
 rolus Molin. in conſuetud. Pariſien. titu. 1. P. 41. num. 55. 68.
 Petrus Gregorius in ſyntaxmate lib. 15. cap. 38. num. 7. & lib.
 6. cap. 5. nu. 6. & lib. 20. cap. 11. n. 4. & Gulielm. Bened. hoc ius
 ducit ab ordinatione Philippi Regis Francię vbi ſup. num. 595.
 melius & altius amortiſationis originem explicauit Ægidius ma-
 giſter de amortiſationib. cap. 1. num. 34. & cap. 2. & credo hęc
 Philippum eſſe ſancti Ludouici filium. ſed erat iam amortſatio
 in Gallia ante Philippum, hic vero quasdam ſuper ea fecit ordi-
 nationes, vt eſt videre, apud Ægidiũ. melius hæc ſcribit Molin.
 vbi ſup. tit. 2. P. 51. glo. 2. num. 5. 6. Carol. de Graſſalijs plenius
 hoc ius amortiſationis attingit in lib. 2. regalium Francię. cap.
 7. fin. Guido Pap. queſt. 361. & ibi additur: † dicitur autem ma-
 nus mortua, quia communitas, eccleſia, capitulum, collegium,
 vniuerſitas, confratria numquam moriuntur, nec mutant do-
 minum, & res ad eorum manum & dominium peruenientes
 vix vnquam dominos mutant: quia homines, qui in dictis cor-
 poribus ſunt per ſubrogationem perpetuo iſdem ſupereſſe di-
 cuntur. l. proponebatur. de Iudic. l. eum debere columnam. de
 ſeruitutibus vrbanoꝝ, predior. Pet. Gregorius in dict. cap. 11.
 numer. 4. qui citat Ægidium magiſtri de amortiſationibus.
 Ranchin. ad Guidonem vbi ſupra ex Maſuerio in practica. tit.
 de loc. & iure emphyt. nume. 7. verſ. & dicunt aliqui. & num.
 20. verſ. item ſi res, quædam ſit in emphytheoſim. nunquam
 enim, aut vix, hæc res eſſent reuerſurę ad dominum. cap. 1. de
 alienat. feud. P. inde poteſt. ibi ideo ſcilicet hæc enim corpora
 ſemper

semper in eodem statu permanent, & veluti homines mortui existimantur, expertes omnis mutationis & vicissitudinis huius seculi. Gregor. vbi sup. lib. 15. cap. 38. numer. 5. & sicut semel mortuus amplius non moritur nec mutatur, sic & manus mortua, & bona, quæ ad eam perueniunt, non abscedunt ab ea.

8 Molin. vbi sup. nu. 54. † ergo bona immobilia feudalia, emphytheotcaria & alia de realenco, & immobiliū similia, vt censuaria, redditus perpetui, non possunt in ecclesiam transferri sine amortisatione, vt apud eam perpetuo sint, sed cogitur ecclesia & alia quauis similis manus mortua, intra annum ea ponere & transferre in personam capacem, aut amortizare & ius amortisationis principi soluere. quod ius Galli vocant morticinium, unde finantia consequitur, & dispensatio, siue amortisamentum. Gregor. dict. cap. 38. numer. 5. 6. & lib. 6. capt. 5. numer. 7. Benedict. in dict. numer. 594. in fine. Molin. vbi sup. numer. 67. in fine. † Hoc ius amortisandi soli Principi competere scribit Gregorius in dict. cap. 5. numer. 5. 6. sub li. 6. & summa ratione. quonia sicut omnis aqua à mari oritur, & in mare redit: sic feuda omnia à Principe sunt, & ad Principem redeunt: & ideo domini inferiores, & seniores ius morticinij consequi non possunt, nec amortizare. Quam obrem iubere ecclesia, vt rem immobilem ponat in personam capacem intra annum, solus princeps potest, † & si non paretur, infra annum ab interpellatione, fit manus iniectio per regem, hoc est apponitur empara realis in feudo & fructus facit suos, donec sit paritum precepto expedito per baiulum generalem & regium procuratorem respectiue & in eorum consistorio. Molin. vbi supra. numer. 60. Gregor. lib. 6. cap. 5. numer. 7. Socarra. in dict. cap. eodem. numer. 24. 28. nam in hoc casu ampara realis potest apponi tam super rebus emphytheoticijs, quam super feudalibus. dict. numer. 28. & obseruabis resolutionem quæ scripsit eo loci Socarrat. post longam disputationem ex num. 24. vsq. ad num. 34. nec prætereo Calic. & Guillelmum, qui hæc tractant in vfat. Magnates. hic, in versicul. sed quid si domi-

dominus fecit amparam realem, & ibi. item, quia per amparam realem. ille. columna 11. ibi. quæro in quibus, seu in quocumque casibus, & columna 13. vers. quæro an in re emphytheoticia, dominus. possit facere amparam realem. & colum. 17. ibi. quæro factis apprehensione potestatis castri vel emparamento feudi. & colum. 18. ibi. & hæc sunt notabilia. idem Calic. in v. si quis contradixerit. colum. fin. vers. quæro iuxta. nisi ecclesia † vel alia manus mortua, cui factum est preceptum de transferendo in personam habilem & capacem, firmet ius domino seu ipsi baiulo generali, iuxta formam hodie receptam, quam ponit Calic. ibidem colum. 15. vers. quæro in casu huius vfat. cum duabus quæst. sequentibus & ibi, quid dicendum. Iudaic. in v. omnes homines. col. 2. ibi per centum uncias, ista forma firmari non vtimur, sed non habita distinctione. & Calic. col. 7. vers. quæro istud firmamentum directi, quod vfalli debent facere suis senioribus. quomodo fieri? & ibi solum igitur vasalli hodie, etc. Nam facta firma res amparata restituitur ecclesie vel alij, cui fuit amparata. Calic. in d. v. magnates. col. 15. vers. quæro, apprehensa potestate cum pluribus. q. seq. sed fructus interim percepti non restituentur. ibi. in vers. quæro factis apprehensione. etc. ibi. sed Iaco. de Monte Iud. hic eligit vltimam opin. et ibi. ecce determinationem Iaco. de Monte Iud. aliam praxim iniectiois manus in res immobiles translatas, in ecclesias absq. licentia principis posuit Bellu. in vers. restat videre. nu. 10. et pluribus. sequen. notat. Mol. in d. n. 60.

12 † Sed idem Molineus ibid. putat hoc ius cogendi et compellendi ecclesiam vel simile corpus ad vacuandum manus suas, & transferendum in manum habilem, non solum regi competere, sed etiam alijs dominis inferioribus, secularibus, et citat ad enim res plures regni Francie in diuersis prouincijs consuetudines. ego crederem ex ijs, quæ scribit Belluga, vbi sup. vers. restat videre n. 1. 2. opinionem Greg. et Aegidij vbi sup. cap. 1. nu. 1. et cap. 2. in hac prouincia esse receptam, vt solus princeps possit habilitare ecclesiam et alias huius generis manus mortuas, ad obtinendum feud. et alia immobilia, quæ sua natura sunt de realenco, & nullus alius præter principem. quia hæc

hec est regalia maxima, quæ nulli alij competit, nisi ex priuilegio speciali principis concedatur alicui magnati, quale priuilegium reges Franciæ concesserunt pluribus, principib. etiam ecclesiasticis. Egidius vbi sup. cap. 1. nu. 1. cap. 2 qui hoc probat esse concessum parib. Franciæ: aut ex commissione regis & mandato facultas amortisandi alicui competat, vt baiulo generali, regio procuratori, vt proregi, vt prefecto, vt gubernatori, secundum diuersas consuetudines prouinciarum, et pragmaticas seu regias prouisiones. Pechius de amortisat. cap. 23. et † est necessarium ad faciendum amortisationem, et ad inuestiendum, manum mortuam, mandatum speciale, non autem singulare aut indiuiduum. Molin. vbi sup. nu. 76. et qualiter hec distinguantur. ibid. † Consuevit autem princeps in hac patria huiusmodi amortisationes facile concedere, nec eas consuevit denegare, nisi ex magna causa; & ideo non reputatur impossibilis hec impetratio. Pechius vbi sup. nu. 2. sed & consensus inferioris domini rei immobilis, quæ petitur amortisari necessarius est in hac principis licentia, ne illi fiat preiudicium. Pechius. ibid. nu. 2. tamen domini allodiorum inferiores, aut feudorum domini immediati, qui amortisare non possunt, nec manum mortuam capace[m] facere. † Possunt indemnitate[m] suam petere, et manum mortuam ad indemnitate[m] cogere. Est autem indemnitas, illa pensatio, quæ fit & prestatur domino rei amortisatæ, pro interesse ipsius domini immediati. quia perdit laudemiam, quæ ex alienationib. consequeretur, si res esset penes viuentem & morientem, quæ non habet re amortisata & in manu mortua existente. ergo hæc indemnitas et pensatio est loco iuriũ utilium, quæ dominus verisimiliter percepturus erat re ipsa manente in priuatorũ manu, quæ sæpe mutatur varijs modis. l. Senatus. P. mortis causa. de donat. causa mort. D. quib. iurib. nõ potest dominus sperare se gauisurũ re penes manu mortuã manente. hec recompensatio, quæ fit per manum vicariã vel pensationẽ annuã prestandam, puta decimoquoq. anno, aut decimoquinto, aut trigesimo, iuxta conuentiones vel consuetudinẽ diocesis

diocesis, vocatur indemnitas, quando autem fit in vna summa semel soluenda pro tota indemnitate, siue compensatione, vocatur vltima finantia. Benedict. vbi sup. nu. 594. in fine. Molin. vbi sup. nu. 68. † quam obrem solus princeps habet ius cogendi et compellendi ecclesiam et manum mortuam euacuare suã manum, & substituere in suum locum personam capace[m] et habilẽ viuẽtem, moriẽtem et confiscantem. quia princeps non cogitur amortisare: cũ amortisatio sit gratia et indulgentia principis. ipse quoq. princeps solus potest manum mortuam capace[m] facere et bona immobilia derealẽco, quæ ad manu mortuã translata sunt, amortisare: inferiores princeps, quicunq. sunt domini, aut feudorum aut prediorum emphiteoticariorum, quæ in manum mortuam translata sunt, possunt cogere manum mortuam ad vacuandum et ponendum in manu habili intra annum seu ad amortisandum & ad prestandum indemnitate[m], quæ & ipsa quædam amortisatio dicitur, habilitare autem ipsam manum mortuam & bona ipsa immobilia feuda, et prædia censuaria amortisare, vt penes ecclesiam et manum mortuam esse possint aliter quam per indemnitate[m] vel finantiam, non possunt. † Et licet iuri cogendi euacuare et transferre in manum capace[m] sit prescriptum xxx. annis aut xxx. iuri tamen petendi indemnitate[m] non erit prescriptum. Molin. vbi sup. nu. 60. 61. itaq. domini inferiores princeps, lapsõ termino legitimo secundum diuersas prouinciarum consuetudines, ad præscriptionẽ statuto, licet non possint expellere ecclesiam a feudo vel prædio censuario, tamen poterunt compellere & cogere ecclesiam & aliã manum mortuam, ad prestandum indemnitate[m]. d. nu. 61. quini mo domini inferiores amortisare aliter non possunt, sed sufficit illis dari in feudo & in censuario prædio hominem viuẽtem, moriẽtem & confiscantem; & si huic iuri per manum mortuam sit prescriptũ, sola indemnitate debent esse cõtenti. Egid. vbi sup. cap. 5. nu. 2. 3. & cap. 6. num. 2. 3. quæ sunt notanda. immo sufficit manum mortuam dare hominem viuẽtẽ & moriẽtẽ, aut soluere indemnitate[m]. Egid. in d. cap. 6. num. 3. & hoc casu homa-

homagium per procuratorem præstat. quia homo viuens & moriens pro manu mortua illud præstat. *ibid.* numer. 4. & in tractatu. de hominijs etc. & licet indemnitate domino feudi præstiterint, hominum tamen præstare debent. *Ægid.* vbi sup. cap. 8. nume. 1. † contra principem in iure amortisandi & expellendi ecclesiam immemoriali præscriptione opus est. *Pechius* vbi sup. cap. 35. numer. 5. sed ecclesia nihilominus indemnitate faciet principi, aut iura soluet principi aut cum eo componet, aut dabit hominem viuentem, morientem & confiscantem. † Nam licet quæ competunt principi insignum vniuersalis dominijs, & supremæ potestatis nullo tempore præscribantur. l. male agitur. de præscript. xxx. vel xxx. annorum. tamen, quæ ex speciali priuilegio & prerogatiua, ratione supremæ potestatis principi conceduntur, immemoriali præscriptioni subiacent. cap. super quibusdam. P. præterea de verbor. significat. ext. *Pechius* vbi sup. numer. 3. *Ægidius* vbi supra. cap. 5. num. 4. nam indemnitas & ius ipsius amortisationis competens principi supremo & ius superioritatis præscriptioni minime obnoxium est. d. n. 4. *Molin.* nu. 91. Itaq. hoc ius amortisationis nõ præscribitur, ius cogendi euacuare præscribitur. competit enim soli regi amortisationis ius, ratione superioritatis, quam sibi vindicat in omnib. temporalib. & quia ad principem pertinet solû reipublice posse præiudicare & iuri publico in aliquo derogare. quod per hanc amortisationem fit. Nam bona dum à laicis & priuatis possidentur, subsunt multis onerib. & publicis munerib. translata in manum mortuam, sunt exempta & immunita. Deinde iurisdicção temporalis secularis etiam hæditur, dum bona immobilia in Ecclesiam transferuntur. & ideo temporalia hæc bona non possunt in ecclesiam sine licentia regis transferri, nec amortisatio cuiuscunq. domini inferioris potest præiudicare supremo principi, quin eius procurator vel baiulus generalis (in hac prouincia) possit cogere ecclesiam. ad ponendum ibra annum, in manum idoneam, publicis muneribus & oneribus subcundis. *Molin.* num. 86. † Sed neq. amortisatio regis præiudic-

eat dominis inferioribus quantum ad eorum interesse & indemnitate, quantumcumq. sit plena. *Molin.* numer. 97. nisi ex causa rex iuri inferioris domini derogauerit. *ibid.* nume. 98.

21 † fit autem hæc amortisatio à rege plerumq. generalis, accepta grandi pecunia a tota vna prouincia. *Ægid.* vbi sup. cap. 11. numer. 1. 2. Similem compositionem & amortisationem fecit *Alfonfus* 4. in anno. 1451. est in titul. de sacrosanct. Ecclesijs. cap. 2. volum. 2. constitut. differt ergo plurimum amortisatio dominorum inferiorum ab ea, quæ fit à rege. quia amortisatio inferiorum, concernit tantum eorum interesse priuatum: & non versatur, nisi in reb. feudalib. censuarijs, emphytheoticarijs, aut in hominib. conditionate seruitutis, quos hæc patria proprios homines vocat. nam in his rebus domini habent interesse, ne transferantur in manum mortuam. Quinimo † & ipse princeps vel baro directus dominus, res quæ ad suum fiscum peruenerunt, tenetur vacuare in manus capaces & habiles, ne inferiores domini fraudentur suis iurib. *Carol. Molin.* in cons. parisiens. titu. 2. P. 51. glo. 2. P. 5. & ideo vbi cessat interesse dominorum directorum, non est necessaria, nec habet locum aliqua amortisatio eorum respectu, vt in censualib. & redditibus perpetuis etiam non redimibilib. constitutis super prædijs feudalib. vel censuarijs; nec potest ecclesia, quæ hæc adquisiuit, compelli ea ponere in manumabilem aut euacuare; nec ad recognoscendum inde dominum directum. quia eius non interest late *Molin.* P. 18. nu. 8. 9. 10. & P. 50. nu. 4. quæ sunt obseruanda dominis directis, ne per censualia aut alia onera imposita super feudalib. & emphytheoticarijs ipsorum iurib. præiudicetur. † At respectu regis amortisatio, etiam vbi rex non est dominus feudi aut prædij censuarij, est necessaria, etiam in bonis alaudialibus & liberis ipsorum prouincialium, Francis inquam & liberis ab omni onere reali & dominicali. *Masuer.* tit. de præscription. versicul. item si ecclesia. *Benedictus.* vbi supra. numero. 565. quia hæc amortisatio regis in his requiritur propter bonum publicum, & commune interesse Reipublice, quod

quod æqualiter se habet ad omnia immobilia laicorum, siue feuda-
 24 dalia & censuaria, siue alaudialia, libera & franca. † Et ideo quo-
 ad feudalia & censuaria rex & inferior dominus directus pari v-
 25 tuntur priuilegio: † quia illa non possunt in ecclesiam transferri
 sine eorum voluntate, etiam si vasallus expresse ea donaret ec-
 clesie pro anima sua. cap. 1. P. donare. qualiter feud. olim aliena
 ri pot. Specul. de feudis. P. 2. quoniam super homagijs. q. 30.
 & 40. Idem in emphyteoticarijs. specul. de locato. P. nunc ali-
 qua vers. 116. & alias personas ibi enumerat, in quas feudū vel
 emphytheosis transferri non potest. & ibid. vers. 117. quæ no-
 tabis. facit tex. in hac materia expressus in l. fin. vers. his tamen
 personis. vbi glo. veteri. & las. num. 90. & plurib. seq. C. de iu-
 re emphyt. Molin. vbi sup. num. 57. quia interest ipsorum, ne
 huiusmodi bona transeant in manum mortuam propter laude-
 mia, & alia iura dominorum, quib. vasalli non possunt preiudi-
 care, nec emphytheotæ: & ideo hæc non possunt transire, nisi in
 homines similis conditionis & idoneos ad seruitia & iura domi-
 nicalia. et propterea dispositionē cap. 1. de immu. Eccles. in sex.
 limitauit Monach. ibid. in feudilib. et censuarijs: sed quoad bo-
 na libera siue regis siue alterius domini, est necessaria amortisa-
 tio propter interesse publicum. pone quod prædiū hypothecariū
 pro reditu vel cēsu non redimibili vendito ecclesie, est in domi-
 nio regis; quoad interesse priuatum regis, non est petenda et ha-
 benda amortitatio ab eo, vt diximus, cum sit de bonis liberis
 regis, sed est necessaria amortitatio propter interesse reipub. quæ
 respublica in rege representatur. et amortitatione non obtenta,
 regius procurator poterit compellere intra annum à die inter-
 pellationis ecclesiam, vel similem manum mortuam ad ponen-
 dum extra manus huiusmodi reditum ab ea acquisitum, siue
 super alaudialib. siue super feudilib. subditorum regis, et lap-
 so anno, si non fuerit paritum, procurator regius nomine re-
 gis suos faciet fructus et pēsitaciones dicti reditus, et apponet in
 26 eo amparam realem, vt sup. dixi, et collectorē fructuū. † Quid
 ergo dicemus ad tex. in cap. 1. de immu. eccles. in sex. vbi sum-
 mus

mus Pontifex, hæc iura & regias pragmaticas videtur damnare
 & improbare, quasi sint contra libertatem ecclesiasticam. ibi.
 vel extra manum suam ponant huiusmodi acquisita & ibi. nec
 etiam liceat. Sane varie responsum est ad eam decretalem per do-
 ctiores in varijs locis, Bened. in dict. verb. vxorem nomine
 adelasiam. nu. 563. & 594. satis faciens quærelis Petri Iacobi in
 tit de causis ex quib. vas. feudum amittere debet, In arbore suc-
 cessionis regni Francie. contra Regem Francie imponentem, col-
 lectas super bonis ecclesiarum & compellentem ecclesiam va-
 cuare manum, dicit non fuisse intentionis regum Gallie graua-
 re ecclesias, aut libertates earum minuere, sed prouidere ne re-
 gie coronæ et illius iurib. præiudicaretur. eandem facit responso-
 nem Carolus de grassalijs lib. 2. regalium Francie. cap. fin. vers.
 & ex his patet responsio. & Pechius vbi. sup. cap. 6. vers. Aud
 alter tamen. refert alias plures solutiones ad. d. cap. 1. Molin. in
 d. P. 41. nu. 95. aliter respondet. putat enim d. cap. et cap. clericis.
 de imm. eccles. in sex. continere dispositiones Pontificias, quæ
 habent legis vigorem in illis tantum terris & prouincijs, in quib.
 Papa est princeps & dominus etiam in temporalib. & quod in
 regno Francie propterea non fuerunt receptæ: quia in eo regno
 princeps in temporalib. non agnoscit alium dominum superio-
 rem. cap. per venerabilem. qui filij sint legit. ext. & subijcit vale-
 re pragmaticam & statutum principis prohibens alienationem
 reiū immobilium siue alaudialium et franciarum, siue feudaliū
 & censuariarum fieri in ecclesiam, nec esse tale statutum contra
 libertatem ecclesie. Dec. post alios in auct. cassa & irrita. C. de
 facto sanctis ecclesis. citant alios Molin. & Pechius vbi supra.
 27 † Tunc enim dicitur aliquid statui & ordinari contra liberta-
 tem ecclesie, quando ab ecclesia auferitur aliquid, quod ei com-
 petit & illi acquisitum est iure communi. Dec. in d. auct. cassa.
 nu. 17. non autem quando ex iusta causa prohiberetur de nouo
 alienari in non subditos, & comprehendere ecclesiam, quæ est apud
 non subditos. hæc enim statuta respiciunt bonum & interesse
 K reipub.

reipub. quod & publicū est. scio aduersus prædicta scripsisse mag-
nam et luculentam disputationem, Hieronimū Albanū Cardi-
nalē illustissimū, ad Iulium tertium Pōtificē maximum. Cæte-
rum ego sequorquē inuenio cōmuniter recepta et in iudicijs ob-
seruata. in quorū confirmationem pleriq; addunt aliā rationem
28 † quia satis est, quod ecclesia consequatur æstimationē per trās-
lationē in manū habilem. vt in legato ecclesiæ factō scripsit spe-
29 culat. tit. de emphyt. P. nunc aliqua. vers. 116. & 117. ac cedit, †
quia finantia & suo casu in demnitas, quæ prestatur pro amorti-
satione, cōpensatio est onerū et munerū, quæ res immobilis, quæ
transit in ecclesiam sustinisset, si non venisset in manū mortuā.
Molin. vbi sup. nu. 68. Rursus patere legē, quam tuleris. cap. cū
omnes. de constitut. ex. & Rub. quod quisq; iur. D. atqui in nouel-
lis dispotum est, quod ecclesia potest recuperare intra bienniū,
rem suam emphytheoticariam, quæ peruenit ad domum impe-
rialem vel aliquam curiā. in P. 1. vers. si vero contigerit. de alie-
nat. & emphyth. in nouell. ergo patiatur similem euacuationem
30 Grassal. vbi sup. † Accedit ijs, quod benedictus scribit in d. nu.
595. receptum esse in gallia in duob. casib. vt ecclesiæ et persone
ecclesiasticæ ac ipsa beneficia, non teneantur de bonis immobilib.
adquisitis facere euacuationem & translationem, aut soluere finā-
tiam regi. primus casus est, quando sunt quæsitā pro fundatione
ecclesiarum parochialium intra villas vel extra, vel earum neces-
saria ampliatione. quo pertinet l. placet vbi glo. dedicata. C. de sa-
cro. S. eccles. secundus casus est in reb. temporalib. alaudialib.
bus, quæsitis ante prædictas ordinationes, quibus amortisationes
sunt inductæ. Pechius vbi sup. cap. 35. nu. 2. qui alios casus excipit.
Pechius vbi sup. cap. 6. quætionem latissime tractat, & a quære-
la atq; ex postulatione Petri Iacobi exorsus, ad decreta vsq; Con-
cilij Tridentini. sess. 25. de regularib. cap. 3. peruenit, quasi eo
quoq; decreto hæc amortisatio, tanquam inimica ecclesijs & ea-
rum libertati videatur damnata: sed post longam & elegantem
disputationem, ipse quoq; Petrus Pechius solutis contrarijs, sequi-
tus est opinionem comunē, quæ amortisationis leges defendit,
dit,

dit, victus vti ego video argumentis & rationib. Petri Belluga. is
enim ind. P. veniamus plures. ad eam rem contulit rationes. & in-
31 vers. nunc videamus. nu. 15. & seq. plurib. †. Primum, quod om-
nia bona regnia a principio sunt de realenco et sunt regis, & ipse
potuit legem in eis ponere, ne sine licentia sua transirent in eccle-
siam vel aliam manū mortuā. sicuti si possidisset prohibitionē &
omnimodā alienationē, rem ipsā afficiendo. l. ea lege. C. de cō-
dict. ob causam. l. si ita quis. P. ea lege. de verbor. oblig. D. l. si
quis sub hoc pacto. de contrah. emp. D. et in casu cōtrafactionis
potuit sibi reseruare manus iniectioem. ut in d. iurib. & sic af-
ficiendo bona onere regali, quasi ipse solus possit ea alienare in
ecclesiā vel manū mortuam, vel alienati assensum suū dare, &
nullus alias pleno iure possit ea in ecclesiam transferre, ipsa bo-
na affecisse videtur. Deinde princeps non facit legē omnino pro-
hibitiuā, sed sibi reseruatur, quod bona libera & alaudialia, feuda-
lia & censuaria possint transire in ecclesiā cum sua licentia. vult
enim examinare & scire quæ bona veniunt in ecclesiā. ipse enim
est vetus patronus earum, defensor & propugnator. † Tum, per
32 amortisationē regiā consulitur regi & reipublicæ & dominis in-
feriorib. ne propter priuilegiū ecclesiæ, de quo in l. i. C. de sacro.
S. eccles. & in vs. præcipimus. 2. detrimētū patiantur in iurib.
suis ordinarijs; cōsulitur etiā eccles. ne priuilegiū lucro eidelato ex te-
stamento, si sit legatū, vel ex donatione vel alio titulo, qui potest in-
fra annū ponere huiusmodi rē in manū habilem, & cōsequi illius
æstimationē & hoc modo regis aut domini cōditio nō fiet dete-
rior: aut potest amortisare & cū rege cōponere. † licet enim prop-
33 ter onera, quæ reb. ipsis ab origine nō insūt, aut quæ vni formem
nō habēt præstationē, vt putat propter collect. vel alia onera noua &
extroordinaria, ecclesia nō cogat ponere extra manū suā, res ipsas
34 per eā quæsitā. c. i. circa finē de immu. eccles. in sex. † cogit tamē
ecclesia & cogi potest extra manū ponere & vacuare aut amorti-
sare, propter onera ordinaria non fraudanda, quæ rebus natura-
liter insunt ab origine ex forma primæ concessionis, & quæ vni-
formē semper habuerunt & habent præstationem. extant con-
stitutiones.

stitutiones. 1. 2. in tit. de Episcop. & cleric. in noua compilat. Iacob. 2. in pragm. data Bar. 15. Calen sept. 1327. & cap. 1. 2. 3. de sacro S. eccles. vol. 2. potest etiam consuetudo & lex principis res omnes conditionare & qualificare. & ideo de omnibus reb. immobilibus nouiter adquisitis tenetur ecclesia manus suas euacuare infra annum, vel cum rege componere. & licet ecclesia huiusmodi bona tenuerit per. xl. annos & ultra, tamen tenetur finantiam soluere de. xxx. in. xxx. annis & donec amortisatio facta fuerit, aut obtenta vltima financia. bened. vbi sup. nu. 567. 569. Molin. d. nu. 63. Ægidius, tamen. vbi sup. cap. 5. nu. 3. 4. 5. putat post lapsum xxx. aut. xxx. annorum secundum varias consuetudines locorum manum mortuam non posse compelli euacuare: sed dumtaxat finantiam soluere (vnde eam appellat benedictus) de. xxx. in. xxx. annis. † Atq. ita inquit Ægidius, prescribitur. possess. & habitas possidendi, sed non ius superioritatis & obsequij, quod prescribi non potest. idē Ægid. cap. 6. † Sed a quo tempore curret hoc tempus prescriptionis? a die scilicet denegate, finantie, cum peteretur a rege seu eius officiali. L. hæc autem jura. de seruit. Urbano. prædio. D. additur ad benedict. sub. nu. 567. quinimo cum tolleratur ecclesia possidere per. xxx. annos, inducitur tacita compositio. Bened. in d. nu. 569. & plura ibid. nu. 521. & 546. † Addunt alij, quod statutum laicorum super reb. prophanis & temporalibus factum existentibus, in posse subditorum, ipsis statuentibus, non valet si principaliter fiat in præiudicium ecclesiarum: non si in consequentiam. L. si quis nec causam. de reb. credit. D. vbi Dec. nu. 3. & in cap. que in ecclesiarum, cap. ecclesia S. Marię de constitut. ex. Dec. cõf. 293. in fine. de grassalys. vbi sup. & hoc modo iurici per suas dispositiones & principes per suas leges et pragmatikas possunt talem legē reb. suis imponere. Felin. in d. c. ecclesia S. Marię. nu. 79. vbi ponit singulares rationes & decisiones hanc resolutionē confirmantes, & nu. 56. cum pluribus sequentibus, & plenius nu. 76. & seq. videat. Dec. ibid. nu. 52. 53. Quæ obrem cum hæc leges, ordinationes, consuetudines Gallorū & pragmatice regum

regum Aragonie, quoad nos, sint principaliter facte & statute ac recepte pro conseruatione patrimoniorum & bonorum temporalium, que possidentur & sunt in dominio subditorum ipsorum regum & subditorum ipsis, licet in consequentiam sint hæc leges pragmatice, ordinationes in aliquale detrimentum ecclesiarum tamen hoc † quod est in consequentiam remotam non attenditur, sed quod principaliter agitur l. 1. de auct. tutor. et curator. D. ibi. per consequentias contingit, vt debitum subeat. in ornatu scribit plura. Couarr. in rub. de testam. parte. 3. de testam. ex. Dec. in l. senium in fine. C. qui testam. facere possunt. & de validitate istarum pragmaticarum, & horum statutorum per principes laicos factorum, plura allegando scripsit boss. tit. de principe & priuileg. eius. nu. 339. † hac ratione sustinetur in hac prouincia constit. Ferdin. 1. confer y contraure. tit. de spõsalib. et matri. que alioquin non posset sustineri, quasi infrigidans & retardans homines a contractu matri. contra cap. 1. et cap. gemma. de spõsalib. et matri. ext. Couarr. in epitome. parte. 2. c. 3. P. 7. nu. 5. & sequentibus. & 8. nu. 3. de spõsalib. et in cap. 3. n. 11. de testam. Lusitanus in l. titio centum. P. titio centum. et l. cum tale. P. si arbitrato. de conditionibus & demonstrat. D. Nauar. in manuali. cap. 22. num. 69. & cap. 25. num. 144. Mier. qui constitutionē prædictam sic intellexit. coll. 9. in curia Barc. Ferdin. 1. cap. 12. confer y contraure. num. 13. vers. hic autem contractus. col. 4. & vers. immo volunt dicere quidam. & ibi sequitur in tex. prohibim y reprobam. rex enim disponit super reb. suis, non super spiritualitate. & subijcit similia. † Sic & priuilegiū regis Iacobi. 1. contra ingredientes religionem sine consensu parentum, in quorum sunt potestate, vel proximiorum, parentibus, defunctis. est sub tit. dels qui entrã en religio. lib. 1. in 2. volu. constit. & cap. 1. & 2. de spõsalib. lib. 5. constit. vol. 1. sic illud priuilegium intellexit Guillelmus in vsat. exheredare. ibi. vel dic & melius & ponit rationem Iudaic. ibid. quia hæc pænę non apponuntur ad matrimonium, nec ad religionem, neq. ad personas contrahentiū aut ingredientium, inualidando matri. aut ingressum

41 ingreſſum religionis, ſed apponuntur ad bona temporalia et ſe-
cularia. † de quib. bonis iudicare, ſtatueret et diſponere legem
condendo & alias diſpoſitiones, non pertinet ad eccleſiam, ſed
ad principem ſecularem. cap. per venerabilem. qui filij ſint le-
giti. ex. ſequitur Marq. ibid. col. 5. verſ. ſed quero ſecundum eū
dem Iacobum. et verſ. quero ſecundum valleſic. Fel. vbi ſup. n.
58. 59. qui hæc cōfirmat plurib. rationib. valde obſeruandis. Quā
obrem Philippus prob. in cap. fin. de reſcript. in ſex. nu. 12. 13.
ſcribit huiuſmodi ſtatuta ſeculariū principū præiudicare eccleſijs
in querendis, non in queſitis ante ſtatuta, vti ſup. diximus. eſſe au-
tem concipienda verba ſtatorū, vt poenę reſpiciant perſonas,
& bona ſubditorum, iſtis ſtatorib. & concedentib. priuilegia.
Dec. in d. cap. eccleſia. S. Marię n. 56. & de his priuilegijs & ſtatu-
tis aliqua ſcripſit Bellu. de amortif. P. veniamus. nu. 31. cū plu-
rib. ſeq. quia bona temporalia ſubditorū & propria principis an-
tequam veniant ad eccleſiam, poſſunt affici aliqua qualitate &
conditione. Bellu. vbi ſup. hoc eſt enim afficere rem & iniicere
onus & vinculū rebus & patrimonijs, antequā ſint de dominio
& patrimonio eccleſię. quod princeps per legem, teſtator & cō-
trahentes facere poſſunt, nec dicuntur aliquid facere contra liber-
tatem eccleſię. exempla habes apud Felin. vbi ſup. nu. 76. cum
plurib. ſequentib. Dec. ibid. num. 52. & ſeq. ſi autē bona iā erant
de patrimonio eccleſię, non continentur ſtatuto. Felin. ibi. nu. 7.
8. Dec. nu. 18. Accedit his, quod hæc amortifatio reſeruata ſolī
principi non eſt impoſſibilis, ſed princeps ſolet ſe liberalē in ea
42 re præbere nec recuſat licentiam & amortifationē, † niſi ex cauſa,
vt in amortifandis caſtris & oppidis ſitis in limitib. regnorum
ad fauces inimicorum, quia eccleſiæ & manus mortuę, non ſunt
ſufficientes ad deſenſionē horū caſtrorum, quæ propterea non
expedit in eccleſiam tranſire vt apud eam perpetuo maneat.
arg. l. quicumq. vbi notat, in ſimili Platea. de fund. limitrophis.
C. lib. 11. bene faciunt quę ſcribit Marq. in vſ. Caſtrum. q. 1. ex
quib. intelligitur ad caſtrum ſtabiliendum & muniendum & cu-
ſtodendum plura eſſe neceſſaria, quę eccleſiæ in hac prouincia
non

non poſſent prouidere. idem Marq. in vſ. rochas. verſ. nota ec-
cleſias vel monaſteria. Iudaic. in vſ. ex magnatib. in fine. Guill.
in vſ. ſi quis contradixerit. col. 2. Marq. col. 5. verſ. quero. pulchra
ſcripſit ad hanc rem pertinentia Pechius vbi ſup. cap. 24. num.
2. enim uero in hac prouincia cathalonix benignius amortifatio-
43 nes tractantur, † quam in comitatib. Roſſilionis et Ceritanie. in
illis ſummo iure amortifationes fiunt, et manus mortuę per pro-
curatorem regij patrimoniꝝ amortifare cōpelluntur, et iura amor-
tifationis pendere. quod conuentio facta inter eccleſias et eccle-
ſiaſticas perſonas regnorum Valentie, maioricarum et comitatū
prædictorum ex vna; et regem Alfonſ. 4. die 6. Ianua. 1451. c. 2.
in caſtro de torra. de octauo regni Neapolit. plenius demōſtrat.
in Cathalonia vero receptum eſt, eoq. iure vtimur, vt feudalia
et cenſuaria, quæ ad eccleſiā perueniunt vel manum mortuant,
transferenda ſint intra annum in manū habilem et idoneam, aut
cōponendum eſt cum baiulo generali, de cenſu deinceps per ma-
num mortuam ſoluendo, vel ſeruitio feudi præſtando. iuxta cō-
ſtitut. itē ne ſuper laudemio. tit. de iure emphyt. in P. aiuſtants
verſ. hon. empero. Mier. coll. 6. in curia Ceruarie Petri 3. rub. de
feudis et foriſcapijs. ſuper verbo. in capacem. et ſuper verbo in-
tra annum. et ibi enumerat Mie. perſonas incapaces. et annectit
44 alias perſonas, quę non dicuntur incapaces, † ſed deterioris con-
ditionis, quas dominus feudi vel emphytheotici prædij non te-
netur acceptare. Mier. ibid. in verb. incapacem. Socarra. in cap.
ſi aliquis habet hominem. P. item vaſallus. remiſſiue ad Specu-
tit. de feud. P. quoniā. verſ. 17. et ideo in inſtrumentis ſtabilimento-
rum ponuntur verba illa ſimilis cōditionis, et in infeudationib.
ſimilia aut equi pollētia. quia licet feuda et cenſuaria ſint redacta
ad formā patrimoniāliū. d. cap. item ne ſuper laudemio. per quā
conſtit. derogatū eſt vſ. ſi quis ſuum feudū. Mier. ibid. n. 21. verſ.
et nota, quod per hanc conſtitutionē. Calic. in d. vſ. ſi quis ſuum
feudum. 2. 3. oppoſit. verſ. ſed de iure conſtitutionum. notat. So-
carra. in cap. ſi dominus alicuius caſtri. num. 2. et ſeq. et qui ſunt
45 incapaces. nu. 24. † tamen poteſtas et facultas ea transferendi,
K 4 est re-

est restricta ipsis vasallis ad habiles personas, & ad personas non deterioris conditionis. d. cap. si aliquis habet hominem. P. item si vasallus. Mier. & Socar. vbi sup. Guiller. in d. vi. si quis suū feudum. vers. sed quæro. quæ dicatur persone inhabiles. Igitur manus mortua euacuabit seu dum vel prædium censuarium & emptor soluet tertium pro laudemio, vt ijdem affirmarunt. aut fiet amortisatio, facta compositione cum baiulo generali, vt dictum est. † Alaudialia & libera ac franca non amortisantur. quia in

46 Cathalonia, quilibet potest relinquere suum allodium ecclesie, vel manui mortuæ. vsat. præcipimus, vt si aliquis allodium. Calic. in Marg. dub. 8. vers. 57. Marq. & alij in d. vi. præcipimus. sed nota, quod tunc iam excipiebantur baiulie nobilium quia hæc feuda sunt nobiliū. vs. de baiulis. ibi. baiulias vero non concedant. vbi glo. ordin. & in vsat. in baiulia. Iudat. ibid. feudalia sane & censuaria per inferiores dominos amortisari solent ad indemnitate, non ad finatiam vltimā: & remanet seruitiū, & census augetur. & ecclesie solent dare hominē pro seruitio sed nec

47 rex denegat has amortisationes in feudis aut prædijs censuarijs domini regis, nisi ex causis, quales superius iudicauim. † Sed si nolit amortisare dominus rex, non compellitur: ceteri ex causa possunt cōpelli. et causas habes apud Pechium. cap. 24. 35. n. 2. per totum Mol. vbi sup. nu. 97. 98. ipse quoq. rex ex ijs causis, si nollet amortisare saltem ad indemnitate, non esset tutus in cōscientia, vt ibid. traditur. sed et si dominus feudi, etiam si sit princeps, aut prædij censuarij † subscribat acquisitioni factæ per ecclesiam, amortisasse videtur. Molin. vbi sup. nu. 62. et alijs quoq. modis inducitur amortisatio, et perdit dominus ius expellendi et cogendi euacuare manū, sed non perdit ius indemnitate. Molin. ibid. num. 60. 61. 69. † Sed an scriptura sit in amortisatione necessaria, an vero fiat verbo? Pech. vbi sup. cap. 26. Bellu. in vers. restat videre. per totum formulas amortisationū, quæ ad indemnitate fiunt in prædijs censuarijs & feudalibus rebus, ponit Solson. in stilo capibreuandi rubri. forma instrumenti absolutio-

49 nis, definitionis. etc. num. 2. 3. et Rub. sequentib. et rub. forma amor-

amortisationis factæ per Episcopum. &c. & P. plures aliæ formæ. & an sufficiat tacitus principis consensus? an presentia? an longa possessio ipsius manus mortuæ? an subsequens principis confirmatio legati, venditionis factæ infauorem manus mortuæ? hæc omnia explicat Pechius. cap. 27. 28. 29. quæ sunt obseruanda. plane si princeps edificat ecclesiam & dotat, siue de feudilibus, censuarijs: siue de suis alaudialib. satis videtur amortisasse. quia hic expressus consensus est. qua ratione omnes ecclesie Cathalonie cathedrales, abbatiales & aliæ maiores, possident suas dotes consistentes in bonis, quæ suo tempore erant feudalia, censuaria, alaudialia. atq. ita super his nihil est amplius ab illis ecclesijs requirendum. Sed an compellendæ ostendere suos titulos & exhibere? Pechius vbi sup. cap. 34. in feudilib. & censuarijs compellitur, & capibreuare. fortassis ad indemnitate possunt, ad amortisandum non possunt lapsis quadraginta annis, quibus in hac patria ad exemplum hypothecariæ de qua alibi dixi, præscribitur contra regem, per ecclesiam & aliam manum mortuam, iuri expellendi & euacuandi, non autem iuri petendi obsequium, seruitium & indemnitate. Molin. vbi sup. num. 60. 61. 91. Pech. cap. 35. num. 3. Ægid. cap. 5. num. 3. 4.

50 † Nec etiam iuri superioritatis, cui nullo tempore præscribitur in hac prouincia. vsat. hoc quod iuris est sanct. solum ergo remanet ius regi in temporalib. etiam alaudialib. possessis per ecclesias, nec tempore villo illud tollitur. quia hoc competit iure potestatis, & ex eo, quod est potestas. ergo omni tempore poterit compellere amortisare, aut componere, immo & ex causa iusta euacuare, non alias, obstante præscriptione, quæ regulariter in iure expellendi præiudicat. videatur tenor concordie Regis Alfonso. 4. superius calendata. quæ est in titu. de Sacros. eccles. vol. 2. in noua compilat. nec refert quod hoc ius sit concessibile, ac pro inde videatur præscribibile ex iuris communis regulis. quia hæc regula iure Cathalonico non est recepta. Guiller. in d. vi. hoc quod iuris est sanctorū. Hanc causam galli popularem faciunt, & cuiuslibet datur ius defendendi non amortisata. Pechius. cap. 34. nu. 3. in hac

in hac prouincia adsunt publici denuntiatores, de familia baiuli generalis vel regij procuratoris. ceteri nō prohibentur, quia in his ius publicū idest fisci versatur †. Amplissima autē amortifatio ea dicitur, quando dominus rex, qui est immediatus & solus dominus directus, permittit & consentit rem à manu mortua possideri, per seipsam sine vicaria manu, videlicet hominis viuentis & morientis, & sine aliqua alia indemnitate exactione. Ceterum etsi hæc plenissime amortifata sint, tamen res apud ecclesiā remanet feudalis vel censuaria, sicut prius fuerat cum solo onere fidelitatis in feudo, & solutionis census in censuario prædio, & sine alio onere. hoc modo scribit Molin. vbi sup. nu. 99. temporalia ecclesiarum cathedralium in gallia esse amortifata, in quib. præter fidelitatem & quædam alia regalia, nullum ius sibi rex reseruauit. quod & in hac prouincia & comitatib. Rolsionis & Ceritanie receptum esse diximus. fidelitas autem & supremum directum dominiū nō remittitur in hac patria. quia coronæ regie detraheretur, quod regi non permittitur. etiamsi res ante acquisitionē factā per manū mortuam, esset alaudialis. quia in omnibus rebus totius prouinciæ, prima earum natura est spectanda. ea vero est, † quod omnia sint de dominio regis, quoad supremam potestatem. Molin. vbi sup. nu. 99. & ex nostris. Guille. & alij in vs. stratæ. vbi Iacob. Vallesic. in fine. Guiller. in vs. si quis contradixerit. col. 2. in principio. † Qua ratione vltima appellatio, recursus & alia semper sunt regi reseruata. in vs. aliū namq. de quo sup. dixi. Bellug. vbi sup. P. veniamus. num. 5. & 37. 36. & seq. non dico de allodio regis. d. vs. stratæ. sed de supræma iurisdic. potestate, protectione regis. vt ibi not. & in vs. cū dominus. ibi & sola verò potestas regia erit in omnibus libera. ex quib. efficitur, † quod si feudum ecclesiæ reuertatur ad regē ob culpam vasalli ecclesiæ, vel alias, rex non præstabit homagiū ecclesiæ propter illud feudum, quod erit ecclesiæ. Ægid. in tractatu de feud. hominij & vasall. cap. 1. ex Specul. de feud. P. quoniam. q. 24. quod in campo Tarracone ex tempore Ferdi. 2. factū est, in feudis quæ sunt ecclesiæ Tarracon. & peruenerunt

ad manum regiam vel ex conuentione cum Archiepisco, vel ex alijs causis. nā pro absurdo reputatū fuit quod rex pro illis præstaret homagiū & fidelitatē Archie. cum res dicatur ex causa prædicta redire ad suā naturā. quia ecclesia à rege & Comite Barc. omnia tēporalia habuit, vt sup. est demonstratū. nec practicatur hodie doctrina Cali. in vs. omnes homines debent firmare. q. 13. vers. sed pone, dominus noster rex est vasallus ecclesiæ vicensis. nā licet Comes Barc. post acquisitionē prouinciæ & à Sarracenis recuperatā terrā, eam in partibus donauerit, vel populis ad emphyteusium & vsum cōmunē vs. stratæ. Iaco. Valles. qui loquitur de ista donatione vniuersali & generaliter facta cūctis populis; vel militib. infeudū vel alijs in emphy. & ad censum, vel ecclesijs cathedralib. vel alijs maiorib. & minorib. secularib. et regularib. ad liberū allodium vt in earū foundationib. et donationib. apparet, et nihil sibi reseruauerit, seruitiū nullū in feudo, nullum censum in prædio: tñ fidelitatem semper censetur reseruasse, & supræmū dominiū nō potuit a se, ratione supræmæ potestatis et superioritatis separare. Mier. coll. 2. in cur. Barc. P. 2. c. 48. itē statuimus et volumus ac etiā approbamus. qua ratione omnes omnino prælati maiores & minores, præstant fidelitatis sacramentū domino regi in hac prouincia, et quotquot sunt in hac prouincia regi subditi in temporalibus, quoad supræmā potestatem. d. vs. cum dominus. et d. vs. alium nāq. vt ex ijs, quæ ad textum in literali expositione tradita sunt, colligi potest. hætenus de amortifatione.

SUMMARIA.

- 1 *Barones sequuntur regem, ad bellum.*
- 2 *Ecclesia et prelati iuuare debent regē in bello, si habent feudum pro eo.*
- 3 *Ab hoste & caualcata in vim vsat. princeps nāq. cōuocata non excusantur priuilegiati nec tale priuilegium subsistit.*

- 4 Feudatarij licet nullum praestent seruitium, regem iuuant in bello et. n. seq.
- 5 Vassallus quilibet tenetur dominum iuuare.
- 6 In hosti conuocatione qualiter procedat remissive.
- 7 Baro nullus excusatur in tribus casibus, a iuuamine regi prestando.
- 8 Pena non venientis ad conuocationem hostis qua sit, remissive. et de forma conuocationis.
- 9 Ecclesiastici vocati ad bellum venire debent et qualiter si non obtemperant procedatur contra illos.
- 10 Ecclesiastici, et prelati bellum priuatum in Catalonia non agnoscunt.
- 11 Ecclesiastici debent mittere personam armigeram, ad conuocationem soni emissi, et pacis et treuga et vsatici, princeps namq.
- 12 Regalia conuocationis vsatici princeps namq. soni emissi et pacis et treuga sunt excepta ab omni priuilegio et exemptione.
- 13 Feudatarij omnes in casibus inopinatis et necessitatis superuenientis possunt conuocari.
- 14 Expensa vassallis euntibus ad conuocationem belli, an per regem ministratur.

DE IVVAMINE ET AVXILIO PRE
stando Comiti Barc. per praelatos ecclesia-
rum, secularium et regularium, ra-
tione feudorum, quae ab eo
tenent.

CAP. 8.

- 1 **B** Arones † in hac prouincia dominum regem sequuntur ad bellum contra inimicos regis et huius prouinciae proferantem. cap. si aliquis dominus vult ire ad partes saracenorum. et cap. Barones. in consuetudinib. feudalib. et ibi. not. Socar. in vs. princeps namq. et omnes homines de terra ipsius, citati & commoniti siue per literas, siue per nuncium iuxta consuetudinem monendi terram, qui non venerint in auxilium regis, perdere debent honorem, & cuncta quae pro ipso rege tenent d. vs. princeps namq. in quo vs. proponitur nobile ius regale principis huius patrie, in quo regi magnum exhibetur fulcimentum honoris, commodi, tuitionis. Iudaic. ibid. in vim huius vsati. fit conuocatio gentium huius terre, ad quam omnes qui arma ferre possunt et bello interesse per aetatem et statum, venire debent, et barones seculares, qui feudum tenent pro rege, et homines horum baronum. d. cap. Barones. in principio.
- 2 † Praelati quoq. ecclesiarum, qui feuda obtinent a rege (obtinēt autem omnes ecclesie Cathedrales, Abbatiales. et aliae quaecumque habentes vassallos) iuuare regem tenentur contribuendo in expensis. Socar. in d. cap. si aliquis dominus. nu. 94. 95. † nec sub priuilegio exemptionis hostis et caualcate, quod hospitalarij et templarij et alij pleriq. habent, haec onera, quae defensionem et tuitionem totius reipub. concernunt, continentur. Socar. d. nu. 94. vers. et pro hac parte. & vers. ego vero. quini mo tradit Socar. tale priuilegium concedi non posse, et si concedatur defacto, iure non subsistere. ibid. vers. sed his non obstantib.
- 3

- & nu. 95. ibi. secundo casu subdistingue. not in cap. non minus. de immunit. eccles. ex. ibi. nisi Episcopus & Clerus. not. Bart. in l. ad instructionem. de sacro. S. eccles. C. Calder. decensib. con.
- 4 1.2. † Et quia tenentur prelati, qui sunt barones ad hæc onera propter feuda, quæ a rege tenent, licet nullum seruitium aliud præstent pro feudis, non est dubitandum hoc onere prælatos adstringi iuxta conuentiones in infeudationib. appositas, & aliàs iuxta feudi naturam. Socarratus in d. cap. si aliquis dominus. n. 116. & plenius. nu. 104. & est ratio. quia isti prælati, vt antea dixi præstant regi fidelitatem, nec possunt accipere possess. suarum ecclesiarum & homagia vassallorum, sine executoria regia. Gregor. in syntag. lib. 15. cap. 38. nu. 9. & seq. qui alios citat. † quilibet autem vassallus facit domino fidelitatem & iurat eum iuuare, si periclitetur ipse vel terra sua. c. 1. de noua form. fidelit. in feud. & cū prælati hoc iuramentum fidelitatis præstiterint, debent ipsū seruare. Socarr. d. nu. 104. qui rē explanat. † et docet qualiter dominus rex ad hanc conuocationem procedere debeat. ibi nota tamē, quod quando rex mandat. & ponit praxim vs. princeps nāq. ibi. & pro complemento, materie. d. vfat. princeps nāq. & nu. 107. 110. & seq. & quid si in conuentionibus feudi, nullum sit expressum seruitium. nu. 116. vers. sed vidi declaratum in quadam sententia. notat plenissime. Calic. in vs. qui solidus est. Socarr. vbi. sup. nu. 119. Mier. col. 2. in curia Barc. Petri. 2. cap. 51. item, quod si aliquis baro. & cap. 52. item volumus, quod declaretur. idem Socar. in cap. si castellanus siue vassallus dixerit. nu. 2. 30. 32. vnde habes an & que præsumantur esse allodia, in hac prouincia. Mier. vbi. sup. cap. 48. item statuimus & volumus. † Nam in tribus casibus. nullus baro videtur excusari a iuuamine regi præstando. In casu videlicet vs. princeps nāq. pacis & treugæ. & soni emissi. Mier. coll. 2. in curia. Barc. Petri. 2. cap. 24. item si barones. vers. exceptis casibus. Marq. in vfat. alium nāq. col. antep. vers. quero. 8. secundum. & col. penul. vers. ultimo est notandum. vbi notat que in his obseruauit suo tempore. & Mier. scribit in curia Barc. Alfon. 4. coll. 11. cap. 4. confirmans. col. 7. vers. sed pone, quod dominus rex. et col. 6. 7. ibi.

ibi. et nota. quod omnes etiam de baronibus. cum col. sequent. et de pœna amissionis feudi, quod per regem occupabitur & ponetur in eo ampara realis contra non venientes seu mittentes iuxta morem & consuetudinem prouincię, ad conuocationem. not. plene in vfat. qui fallerit hostes vel caualcatus. vbi Calic. quem Socar. ibi nu. 119. vers. sed quo ad hoc mordere videtur. cū per. vs. princeps nāq. punitur ille, qui fallit hostes per amissionem eius, quod tenet pro domino rege, in perpetuum seruata, in procedendo contra fallentem forma constitutionis, confirmans. tit. de iure fisci. que est Alf. 4. declaratiua & limitatiua vs. princeps nāq. & vs. alium nāq. de qua Mier. plene coll. 11. in curia Barc. Alfon. 4. c. 4. confirmans. in vs. qui fallerit hostes vel caualcatus. aliter punitur fallens hostem. Sed eo loci agitur de hoste fallita seniori suo non principi quā obrem Socarr. tandem sequitur eundem caliciū propter eius auctoritatem. in vers. cogita, quia forte, melius esset dictum. sub. nu. 120. itaq. vs. qui fallerit. loquitur in feudatario non regio. vs. princeps nāq. in illo vassallo, qui tenet feudum pro domino rege. † igitur prelati ecclesiarum & alię personę ecclesiasticę que feuda tenent pro domino rege, vocati & admoniti per litteras vel nūciū vel alios modos, quibus gētes prouincię moueri solent & hostes conuocari, pro præstando iuuamine domino regi dādo personam armigeram & habilē atq. acceptabilē cū suis vassallis, si cōtumaces fuerint, poterit contra eas procedi seruata forma d. vs. princeps namq. & aliorum vsaticorum eidem applicabilium, et adhibita moderatione constitutionis confirmans. Alf. 4. & fiet si ita iustum esse videbitur, apprehensio feudi per amparam realem, & deputationem personę pro colligendis, fructibus. & deueniri potest ad declarationem priuationis feudi & ad alias emendas habendas ex fructibus temporalitatum, quas prelati cōtumax tenet pro domino rege. sed durabit priuatio durate vlla prelati cōtumacis. Carol. de grassalijs lib. 2. c. 16. quia non potest ultra prelatum nocuisse ecclesię suę. sed et onera ecclesię, adque prelatum ex fructibus feudis respondere tenebatur non erunt defraudanda, nisi per iudicem ecclesiasticum cōpelleret cōtumacem aliunde illa supportare huc

huc pertinent quæ not. Calic in Margarita, dubio. 8. vers. 39. 40. Idem in viridario militiæ cap. 1. per totum & cap. 2. nu. 7. ibi ad quartum punctum. et nu. 8. nam in hac re primum recurrendum est ad vsaticos, deinde ad commemorationes et declarationes Petri Alberti, tum ad constitutiones, quarto ad pragmatikas sanctiones. de quib. ibid. Calic. eodem ordine. † Licet enim iure huius patriæ bellum priuatum prælati non agnoscant, sed sint constitui sub perpetua pace domini regis, et mouentes bellum seu guerram contra eos et bona eorum, per dominum regem & eius officiales certis remedijs cohiberi possunt. Calic. in viridario militiæ P. secundo loco queritur. nu. 11. ibi quero vtrū prædicis. et nu. 12. ibi hoc etiam probatur. tamen ad bellum publicum & guerram, quam princeps cathalonie mouet, vel quā aliquis contra regem mouet, compelluntur venire vel mittere armigerum habilem & acceptabilem. Marq. in d. vsat. princeps namq. col. 9. vers. quero sexto post iudaic. prout legitur in libro de Papiolo relato per Mar. ibid. nec incurrunt irregularitatem si in bello homicidia sequantur. not. in cap. ad audientiam. de homicid. ext. in cap. clericus arma portantes. de vita & honestate cleric. ex. in cap. si. ne cleric. vel monachi. in sex. vbi glo. non liceat. Marq. vbi sup. et de grassalijs in d. cap. 15. lib. 2. regalium Fraciæ. de iustitia enim belli vel iniustitia, nō possunt vassalli disputare, sed ea cognitio regis est, mouentis vel defendentis guerram. † Non solū autē prælati in hac prouincia feuda regia tenentes ad conuocationem vsat. princeps namq. venire tenentur, sed et ad conuocationem pacis et treugæ & soni emissi tenentur mittere personam armigeram habilem & acceptabilem, cum vassallis prælatorum. Calic. de pace & treugæ dubio. 23. vers. quero an vicarius possit et debeat congregare. ibi. & licet dominus rex & vers. quero an vicarius. et ibi tamen hodie. & tract. de sono emisso. q. 8. vers. quero quid si vicarius cum exercitu. quia hæc tres † Regaliæ sunt exceptæ ab omni priuilegio et exemptione Mier. coll. 2. in curia Barc. Pet. 2. cap. 24. item si barones. vers. exceptis. et ideo homines ecclesiarum & prælatorum ad has conuocationes

uocationes vocantur, nec sunt excepti in vim constitutionum Iacobi 2. in. 1. curia Barc. cap. 18. nos o nostres officials. Pet. 2. in curia Barc. cap. 8. est sub tit. de sacro S. eccles. & ibi sunt plura alia capita ex curijs Iacobi. 1. in curia Ilerde, Tarracone. Barc. de quib. Mier. coll. 4. in curia Barc. Iacobi. 2. cap. 20. 21. & coll. 1. in curia Barc. Iacobi. 1. cap. 9. & redditur ea ratio, quæ cōmuniter allegari solet, quod hæc regaliæ semper censentur exceptæ. Mier. in d. cap. 9. & coll. 4. in 1. curia Barc. Iacobi. 2. c. 20. & latius in summa soni emissi, quā idē Mier. citat. q. 19. quā hactenus nō potui videre. hoc amplius in istis conuocationib. dominus rex ab antiquo habet intentionē fundatam. Mier. d. c. 20. Calic. in d. c. 23. vers. quero an vicarius possit & debeat congregare homines ecclesiarum. vers. tamen hodie. & de sono emisso. q. 8. vers. quero vterius, quid si vicarius cum exercitu suæ vicariæ. ibi. quid dicendum. † Hoc amplius potest dominus rex omnes suos feudatarios, in quib. etiam prælati feuda ecclesiarum obtinentes continentur, conuocare in casib. inopinatis & necessitatis superuenientis. d. vs. alium namque. in fine. nullis exemptionib. constitutionib. & priuilegijs. obstantib. quia hæc omnia sunt de regalibus iurib. quæ nullo modo possunt separari a corona regia, & respiciunt publicam vtilitatem. Quod in similib. iurib. responsum esse sepe legimus. Mier. coll. 11. in curia Barc. Alfonsi. 4. cap. 4. confirmans. col. 6. vers. & nota. † Quod omnes etiam de baronijs. ibi. quia talia sunt de regalijs. an suo victu ire teneantur ad has conuocationes homines ecclesiarum, an vero expense sine illis ministrandæ declarat Mier. Calic. Marq. Socarr. & alij in locis superius citatis. Carol. carcasson. vbi superius lib. 2. cap. 15.

SUMMARI A.

1 Rex ratione supremæ iurisdictionis habet dominium in omnibus temporalitatibus, ac omnibus

hominibus sua terra.

- 2 Iusiurandum fidelitatis ratione suprema iurisdictionis solum regi prestatur. et in prestituto inferiori a principe per feudatarium censetur semper persona principis excepta.
- 3 Iuramentum fidelitatis, qui prestare teneantur.
- 4 Fidelitas prestatur prelati nomine, et non nomine ecclesie.
- 5 Iuramentum simpliciter prestitum, censetur prestitum ex omni causa ex qua erat prestandum.
- 6 Iusiurandum fidelitatis prestare plus est quam prestare homagium: et quid in his seruetur et de formula.
- 7 Iurare debet rex in cathalonia, antequam subditi fidelitatem iurent.
- 8 Ecclesiastici ex causa feudi prestant fidelitatem regi et conveniuntur, ut ceteri barones coram baiulo generali.
- 9 Emphyteota et vasallus recognoscere tenentur censuaria predia, et renouare feuda.
- 10 Capibreuiatio de iure communi appellatur recognitionis

cognitio et renouatio.

- 11 Capibreuiationem nullus censuarius potest recusare, vasallus aut emphyteota.
- 12 Capibreuiare, quomodo quis compellatur.
- 13 Capibreuiatio seu renouatio in censualibus quomodo et coram quo petatur, et in alijs redditibus perpetuis cum numeris sequentibus.
- 14 Reditus annui in tritico, vino et oleo, qua forma sint liciti, remissive.
- 15 Iura dominicalia in cathalonia varijs nunciari nominibus, et qua sint hec iura.
- 16 Pecunia etiam solent constitui pro iuribus dominicalibus, et alia prestationes.
- 17 Usus mali in cathalonia redempti et ibi remissive de intestia, exorchia, cucurgia et alijs et de horum recognitione.
- 18 Homines de redimensa, proprii et censiti et alij qui tenentur confiteri, et recognoscere, et de iuribus dominorum, remissive.
- 19 Censualia mortua, an inter immobilia computentur.
- 20 Ecclesiarum patrimonia a manu laici acquisita, sunt capibreuianda, et prestant iura

164 *Commen. in vsati. alium namq.*

iura dominicalia, qua prestant laici, & cetera onera realia.

- 21 *Titulus realis quis dicatur.*
- 22 *Capibreniando est semper recurrendum ad originalem investituram post infeudationem & ad primum stabilimentum.*
- 23 *Inuestituras quandoque fieri propter novas successiones.*
- 24 *Capibreniationis practica qua sit & de recusantibus capibreniare, et alijs notandis.*
- 25 *Empara reali vtuntur domini contra renitentes capibreniare. quod est remedium utile. et qualiter empara hac de iure communi appelletur.*
- 26 *Emparandi ius extenditur ad ecclesiastica bona.*
- 27 *Ecclesiasticus vel prelatus ob culpam priuatur feudo, et qualiter contra eos procedatur.*
- 28 *Clerici quo ad personas in iurisdictione contentiosa, suppositi sunt non regibus sed ecclesie. et quid in foro, ditione, ac potestate oeconomica et politica?*
- 29 *Propinquis licere emendare propinquos.*
- 30 *Ecclesiastici sunt in pluribus subditi Regi remissine.*

De Iure fisci. Cap. 7.

163

remissine: non tamen est omnibus regijs officialibus commissa cognitio.

- 31 *Punitus leuiter potest grauiori pena puniri.*
- 32 *Ecclesiastici seu prelati culpa non aufertur feudum ecclesie, sed de vita culpabilis. & quando nullo tempore ad ecclesiam reuertatur remissine.*

DE ALIIS IURIBVS ALTIS REGIS ARAGONVM & COMITIS BARC. IN PERSONIS ECCLESIASTICIS & BONIS EARVM RATIONE FEUDORVM, QUÆ TENENT PRO REGE.

CAP. 9.

- N**ON solum dominus rex habet iuuamen in personis ecclesiasticis & bonis ecclesiarum pro defensione terre & prouincie, vt diximus; † sed & alia pleraque iura in eisdem competunt regi ratione & ex causa feudorum, quæ a rege tenent, & aliarum temporalitatum ac supremæ iurisdictionis, quam rex habet in omnib. hominib. suæ terre. cap. Barones. Socar. ibid. nu. 2. 3. Socar. in cap. si aliquis dominus. & cap. Barones. & Puteus ad Iferniã tit. 43. quæ sit prima causa beneficij amittendi. vers. an si rex habet guerram. in fine. Ifernia ibid. P. sed nec est alia. n. 41. idem Puteus tit. 46. hic finitur lex Cõradi & c. Ifernia ibid. nu. 8. et de iuuamine, in d. P. sed nec est alia. & in d. cap. 1. hic finitur lex. † Nam soli regi præstatur iusiurandum fidelitatis ratione supremæ iurisdictionis, quã habent in to

to suo regno, ab omnib. regni hominibus & ab eo sacramento, quod prestat inferiori principis ratione feudi, quod pro eo tenetur, semper excipitur persona ipsius principis. cap. 1. P. illud. de prohib. feudi alienat. per Federic. in cap. 1. P. fin. vbi glo. fin. hic finit. lex conradi, deinde consuetudines regni incip. Socar. in cap. 1. nu. 7. 66. & sequentib. & nu. 76. & hanc fidelitatem iure iurando spōdēt omnes homines à vicecomitib. vsq. ad inferiores milites, eorum honorē. idest. feudum habentes. vs. omnes homines à vicecomitib. Socar. in d. cap. 1. si dominus petierit. nu. 68.

3 Calic. in Margar. dubio. 8. vers. 152. † Hoc autem fidelitatis sacramentum in hac patria compelluntur prestare omnes homines tenentes feuda etiam Comites, & rex maioricarum. Ibidem. Socarrat. numer. 68. ibi quēro, an dictus vsat. quin & pro

4 feudo ecclesie prestatur hæc † Fidelitas Regi & Comiti Barcinone. non quidem nomine ecclesie, sed nomine ipsius prelati. Socarrat. numer. 73. ex Baldo & speculator. ibi. citatis. Guillermus. in d. vsat. omnes homines. versic. alij habent. quod in omnibus religiosis & clericis feudatarijs domini regis est receptum. Socar. nu. 68. in fine. facit cap. intellecto. de iureiur. ext. quoniam subditi ratione iurisdictionis debēt hoc ius iurandum prestare illi, qui habet in eos iurisdictionem. Bald. de pace constat. in verbo vassalli nostri. sed qui tenēt feuda, iurāt vt vassalli, ceteri, vt subditi. Bal. ibi. in vers. sed an qui iurāt tanquā vassalli. † Sane qui simpliciter hoc iuramētū prestat, censetur ex omni causa illud prestasse, ex qua illud prestare tenebatur. Bal. in d. glo. vassalli nostri. & hoc iuramētum prestant etiam subditi ratione simplicis iurisdictionis. Socar. in d. c. 1. nu. 69. & ratione domicilij, quod quis habet in castro, in quo alius habet iurisdictionem. Socarrat. ibidem. plus autem est † iusiurandum fidelitatis prestare quam homagium. Socarrat. numer. 76. & in capite. duplex est homagium. numer. 24. 25. & in capite. nullus potest esse. numer. 17. Guiller. & Marquilles. in dict. vsat. omnes homines à vicecomitibus. vnde habes eos, qui tenentur ad prestationē homagij, & qui ad iuramentum fidelitatis. & quid

quid in his seruetur in Cathalonia, quæ omnia obseruabis, & alia plura, quæ scribit Marq. ibid. col. 4. q. 2. & plurib. q. sequentib. & ponit formulam iuramenti homagij & fidelitatis, & qualiter vniuersitates iurent regi fidelitatem per suos syndicos. quest. 7. 7. 17. 18. † Sane antequam subditi & in hac patria habitantes fidelitatem iurent regi domino nostro, ipse dominus debet ex constitutione cum eo pactonata, iurare libertates & constitutiones Cathalonix & alia que continentur in. cap. nostres succidors. titul. de iureiurando. Mieres. collat. quarta. in curia. secunda. Barcino. Iacobi. secun. cap. 29. item quod nostri successores. † Igitur ratione & ex causa feudi prelati prestant fidelitatem regi, vt ceteri barones, prestant etiā homagium prelati domino regi, pro quo tenent feuda, iurisdictionem & alia temporalia. specul. de feud. P. quoniam super homagijs. vers. sciendum est igitur sub. nu. 1. & nu. 64. vers. forma autem iuramenti. et hoc anno fuit practicum. 22. Maij. quo dominus rex Philippus in aula regia iusiurandum prestavit cathalanis iuxta constit. huius provincie, & ab eis sacramentum fidelitatis recepit. faciunt quæ not. Selua, de benef. parte. 2. q. 23. & conueniuntur coram barulo generali, qui ex sui officij prerogatiua est iudex feudorum regionum, vt antea dixi, & corā eo debent firmare ius domino regi et procuratori fiscali; recognoscere feuda, quæ habent et capibreviare, & iura prestare & soluere secundum conventiones feudi & pacta infeudationum. cap. verum. ibi. alioquin beneplacito imperial. & cap. ex transmissa. ibi. per dominum feudi causam iubeas terminari. de foro compet. ext. c. Ceterum. ibi, quam diu parati fuerint. et ibi glo. quandiu. de iudic. ext. not. in capit. domino defuncto. cap. domino vassalli. vbi. Socarrat. numer. 3. 16. idem in capite. duplex est homagium. numer. 9. 16. 17. vnde habes, in quibus casibus prestandum sit homagium. huc pertinet tex. in capite si aliquis habet hominem. in comme. Petri Alberti. not. in vsat. si quis suum feudum. Calic. in vsat. qui solidus est. in vers. solidus dicitur. et col. 5. vers. quēro iuxta textum et in discursu lecturæ illius vsat.

L 4

- vsat. Molin. vbi sup. P. 2. glo. 3. 4. Aufrer. de potestat. secularium. etc. regula. 2. num. 2. † nam emphytheota & vasallus recognoscere tenentur censuaria prœdia, & renouare feuda. in auct. si quas ruinas. C. de sacros. eccles. Ias. in l. fin. C. de iure emphyth. qui plures quæstiones huc pertinentes explicat. Guido Pap. decis. 417. ibi. veritas tamen est. & quæst. 42. cap. si aliquis vasallus. vbi Socar. numer. 10. in cap. domino defuncto.
- 10 Socarr. numer. 18. 19. † Et in quibus casibus fiat recognitio & renouatio. & quod in hac patria nuncupatur capibreuiatio. ibid. numer. 19. Solfo. in stilo capibreuiandi. in principio. & latius in explicatione formæ recognitionis factæ per emphytheotam. Marq. in vs. de baiulij. col. 3. vers. quæro. 3. ibi. ex his igitur duab. q. supra proxime scriptis. & citat quandam pragmaticam huc pertinentem. Petri 3. de anno. 1357. & de effectib. & utilitatib. huius recognitionis & renouationis post doct. in l. 3. C. de iure emphy. vbi Ias. num. 35. cum plurib. seq. & in l. si aliquam rem. vbi Ripa n. 38. & sequentib. de acquir. possess. D. Socarr. in d. cap. domino defuncto. nu. 18. 19. Molineus vbi sup.
- 11 P. 7. num. 27. & plurib. sequen. † & quod nullus vasallus, aut emphytheota, aut censuarius, vel censualista possit denegare recognitionem & renouationem petitam à seniore, domino prœdij, creditore iuxta generalitatem terminorum quæstionis propositæ per Marq. in d. vs. de baiulij. col. 4. vers. quæro 3. in fine. Solfo. in præfatione ad stylum capibreuiandi. nu. 10. vers. & quia in constit. Mier. coll. 4. in i. curia Bar. Iacobi. 2. cap. 30. Item
- 12 quod aliquis homo non compellatur. † fit autem compulsio hæc via ordinaria, quæ magis secura videtur, aut per Iudicis adsignationem. Mier. ibid. vers. sed hodie. Solfo. vbi sup. hic autem in prœdij regijs & feudis non assignatur, sed baiulus generalis est Iudex per dominum regem ad eam rem constitutus. vt sup. dixi. Idem obseruatur in censualib. Solson. vbi sup. sub Rub. forma recognitionis factæ per emphytheotam. vers. & quia prædicta. ibi. & casus illius legis plures apochis. et sub rubric. forma
- 13 antipochæ factæ per emphy. vers. et sic ex prædictis habes. † Petetur

tetur autem incensualib. et alijs pensitationib. renouatio coram ordinario tantum, non coram iudice adsignato, vt in feudis, et emphytheosi. Solfo. ibid. num. 2. Idem obseruatur in redb. per petuis, siue redimibilib. siue non redimibilib. nam et hi capibreuiantur et recognoscuntur. Solsona vbi sup. in d. vers. et sic ex prædictis habes. Ias. in d. l. fin. nu. 33. Hic transeo plura, quæ de istis censib. qui pro emphyteoticis prœdij præstantur ex pacto in inita inter dominum directum prœdij et ipsum emphytheotam ac dominum vtilem, tractat Molineus vbi sup. in. 2. parte commentariorum ad consuetud. Parisien. in præfatione. Eadem renouatio et recognitio, vt dictum est, fieri potest et peti in redb. et præstationib. tributis, et alijs responsionib. siue per petuis et non redimibilibus, siue luibilibus, et redimibilibus. quia eadem est ratio, quæ inferuitijs feudorum vel censib. prædiorum, Solfo. in d. vers. et sic ex prædictis habes. Sed hæc compulsio fiet per ordinariū et via ordinaria, non per Iudicem adsignatum, nisi sint de regio patrimonio; quo casu hæc per baiulum generalem vel regium procuratorem expediuntur, vt sup. dixi, in vim pragmaticarum Petri 3. de quib. dixi. Molineus vbi sup. tit. 2. P. 51. 52. et 53. & plurib. PP. sequen. plura scripsit de hac renouatione. et Chass. in burgund. rub. 11. de censibus. P. sexto. vers. sed quæro, an dominus census possit cogere tenementariū. multa sileo hoc loco de redb. istis et alijs præstationib. quæ sub diuersis nominib. nuncupantur propter varias diuersarum prouinciarum consuetudines, de quib. Molin. in d. 2. parte seu tit. in præfatione nu. 5. 7. et sequentib. quæ pertinent ad declarationem plurium tit. posteriorum trium librorum Codicis, de annon. et tribut. de agricol. & censit. de capitat. ciuiū censib. eximeda & alibi sine censu vel reliquis fundum comparari non posse. C. si propter public. pensitationes vendit. fuerit celebrat. C. et rursus idem Molin. ibid. P. 51. 52. et in tota illa secunda parte commentariorum. Chass. in burgundos. rub. 9. de manibus mortuis numer. 1. & sequen. sed de annuis redditibus siue per petuis cum facultate luendi et redimendi, siue non redimibilibus, et siue consistentibus in pecunia

nia numerata in singulis annis soluenda per venditorem ipsi emptori redditus annui. Bellug. in rub. de materia censualium. in consti. Alfonsi 4. & in Tarracon. tit. de empt. & vendit. siue in fructib. vt vino, tritico, oleo alijs ve fructib. vt accidit in vintenis dozenis, trentenis huius prouincie. idest, cum soluiur. xx. pars fructuū singulis annis, vel duodecima, vel xxx. † & in qua forma & ratione sint liciti & permisi per extrauagantes constitutiones Martini quinti & Calixti tertij in tit. de empt. & vendit. in communibus. scripsit Couarru. post Molineum de contracti. quest. 62. 68. Tiraq. de retractu lib. 1. p. 1. glos. 6. & alios, quos ipse citat. lib. 3. resolut. cap. 7. & cap. 8. nume. 7. cap. 9. numer. 4. 5. idem Molin. ad Parisien. tit. 2. P. 58. nume. 5. & pluribus sequentib. & quomodo inter immobilia computentur & censeantur. ibid. P. 57. numer. 14. 18. & alijs sequentib. et quot
 14 fructuum singulis annis, vel duodecima, vel xxx. † & in qua forma & ratione sint liciti & permisi per extrauagantes constitutiones Martini quinti & Calixti tertij in tit. de empt. & vendit. in communibus. scripsit Couarru. post Molineum de contracti. quest. 62. 68. Tiraq. de retractu lib. 1. p. 1. glos. 6. & alios, quos ipse citat. lib. 3. resolut. cap. 7. & cap. 8. nume. 7. cap. 9. numer. 4. 5. idem Molin. ad Parisien. tit. 2. P. 58. nume. 5. & pluribus sequentib. & quomodo inter immobilia computentur & censeantur. ibid. P. 57. numer. 14. 18. & alijs sequentib. et quot
 15 sint horum reddituum genera. ibi. num. 10. † Apud nos, ista iura dominicalia et alia que superius dixi ex nostri practicis, renouari et capibreuari solita esse, varijs etiā nuncupantur nominib. laudimia, foriscapia, firma, fatica triginta dierū, census annuus, Sacramētū, homagiū. Rursus in castro, guayta, sonus, cornu, bada. adde questiam, agrarium, partes expletorum, his adde coenam, albergam, firmamētū, locediu, furnaticum, multuram, batutas, Iouas, traginū, perna suis, pullos, capones, gallinas, aut paria illarum, vel partē, vel mediā, palleas, lectos, vinum certa mensura, auenā, hordeū, et id genus sexcenta alia onera, que apud nostros
 16 reperiuntur vsu recepta. † Sed et pecunie variæ summæ solent constitui pro iuribus istis, vt solidi, et denarij tot annuatim soluēdi pro censu. quin et aque tantū, quantū capit sciphus vel poculū potatorium. in sententia arbitrari de qua statim dicitur lata in anno 1486. c. 10. et in alijs capitib. dictæ sententię hæc iura realia et personalia describuntur, et † olim in vsu erant vel abusu alia
 17 iura: intestia, cugucia, exorchia, artia, firma sponsaliorū, redimētia personalis. que per sententiā arbitralem regis Ferdinandi secundi latam inter seniores et dominos pagensiu de redimentia, et ipsos pagenses in anno 1486. sunt reformata & ad certum an
 nuum

nuum censum reducta, in pecunia soluendum. Solson. qui hæc bene declarat in rub. forma recognit. factæ per hominem proprium. P. vel aliter in 3. persona. vers. secundo quero. hæc omnia iura et horum similia, item censualia, violaria, præstationes annue, siue cōsistāt, in speciebus siue in pecunia aut personalibus obsequijs & seruitijs: redditus annui perpetui siue redimibiles, siue non redimibiles capibreuiantur & recognoscuntur per homines proprios vel debitores, & ad prædicta obligatos indicta sententia arbitrari. cap. 1. & sequentib. & capite. 7. 10. ibi pus no sien capbreuats. est sub tit. de homens propriis. libr. 4. in 2. volum. constitut. Solsona vbi supra. in Rub. forma recognitionis factę per hominem proprium. P. vel aliter in tertia persona. versicul. secundo quero quoloci explicat istos sex malos vsus, et vnde originem habuerint, qualiter per Ludouicum Regem Gallorum confirmati. citatq. Thomam Mierem, Marquill. & alios de his vsib. tractantes. Socarra. plenius in cap. si aliquis habet hominem. P. item si aliquis, qui numquam habuit vxorem numer. 1. 3. 21. 63. & ibi. est † Origo pagensium de redimentia, quos lex ciuilis romanorum vocat adscriptitios. Solsona vbi supra versicul. secundo quero. Marq. in vsat. placitum iudicatum. vers. quero. 6. qui dicantur censiti cum. 3. questionib. seq. antiqui practici et Marquilles. in vs. de intestatis ab hoc seculo decessis. Marq. in d. vsat. placitum iudicatum. vers. quero decimo. ibi. et ad materiam harum constitutionum. citat iura huius patriæ, in quib. varię disponitur de istis hominib. proprijs, et iurib. que habent seniores in illis et bonis eorum, quæ tenentur confiteri et recognoscere ipsis dominis & seniorib. vt sup. dixi. quorum iurium multa sunt reformata per Alfons. 4. in constit. item commemorans. tit. de homens. propis. In quo antiqua iura collocantur de hominib. proprijs, colonis, agricolis, adscriptitijs Mier. coll. 11. in curia Barc. Alfons. 4. cap. 3. item commemorats. et plura etiam sunt reformata in d. sententia arbitrari que habuit occasionem a sententia seu prouisione. Alf. 4. de quo. Socar. in d. P. item si aliquis nu. 79. Marquill. refert aliqua correctæ iam
 ante

ante. d. constit. cōmemorants. in vñ. de reb. & facultatib. in vñ. si-
 19 militer de reb. ¶ et quod censuaria mortua inter immobilia cōpu-
 tētur. Socar. in d. P. itē si aliquis, qui numquā habuit vxorē. n. pe-
 20 nul. & vlt. ¶ Hęc autem iura dominicalia, quę sup. commemora-
 ui, & quę dixi capibreuanda esse, pręstantur etiam per clericos
 & ecclesiasticas personas, quę scilicet ratione rerum ab antiquo
 imposita sunt. Nam cum illo onere transeunt in ecclesiam, si-
 cut in bonis de realenco sup. diximus. patrimonialia enim bona
 ecclesiarum sustinent onera realia antiqua, & vñ. Cathalo-
 nię hoc modo comprahendunt ecclesias & clericos. Socar. in d.
 P. item si aliquis, qui nunquam habuit vxorem. nu. 27. & plu-
 rib. sequentib. & nu. 35. 37. ibi. nisi in casib. expressis. & 38. ibi. cre-
 do quod sic. quo pertinent tradita per Felin. post Panor. et anti-
 quiores in c. ecclesia S. Marię. n. 7. & seq. in fine. & nu. 9. 76. de
 constitut. ext. Dec. ibid. nu. 27. & nu. 50. & sequentib. Redea-
 mus, vnde digressi sumus, ecclesiasticę personę tenentur recog-
 noscere domino regi iura dominicalia pro reb. quas possident sub
 allodio, ipsi regi & alijs seniorib. vt diximus, et capibreuare &
 ostendere titulos, quos habent, vsq. ad titulum realem. Solson.
 vbi sup. Rub. forma recognitionis factę per emphy. P. est pręte-
 rea sciendū ibi. & intelligo esse titulum realem illum, quem do-
 21 minus directus facit vasallo seu emphytheotę, de proprietate
 emphytheotica, feudali, liuellaria. ¶ primus enim titulus acqui-
 sitionis rei dicitur realis, cęteri sunt renouationes, recognitiones,
 sub primo continentur infeudationes cum inuestitura, sta-
 bilimenta, cōcessiones in emphytheosim. sub secundo nouę lau-
 dationes, siue renouationes, precarię. Solsona in d. P. est pręte-
 rea sciendum. ex Bart. in l. si finita. P. fin. de damn. infect. D.
 Bald. & Dec. in auct. si quas ruinas. de sacro. S. eccles. C. Ias. in
 l. i. in prin. C. de iure emphy. sunt etiam tituli reales instrumenta
 22 emptionum, donationum, insolutorum dationum, permutationū
 cum subscriptione & firma domini directi, pro qua debetur lau-
 demium. Solson. vbi sup. vers. aut sunt illi tituli. ¶ Et est obser-
 uandum, quod semper est recurrendum ad originalem inuesti-
 turam

turam vel primum stabilimentum. Molin. in 2. parte. P. 52. glo.
 2. nu. 4. 5. & P. 35. nu. 10. quia simplex recognitio nihil dispo-
 nit, sed probat; sicut confessio facta inter eosdem. d. nu. 10. fallit
 vñ. in d. glo. 2. nu. 5. & in hac recognitione & capibreuatione do-
 23 mini recognoscunt, an sua iura sint salua, si laudemia, si arrera-
 gia soluta; si quid deperditum, si quid vsurpatum. fiunt ¶ etiam
 inuestiturę propter nouas successiones in cap. domino defun-
 cto. cap. vasallus si decesserit. cap. eodem modo. in constitut. Pe-
 tri 3. item ne super laudemio. In curia ceruarię. Calic. in vñ. si a
 vicecomitib. vbi explicatistā renouationem & nouam inuestitu-
 ram. Socarr. in cap. vasallus siue castellanus. cap. itē si certe sint
 conuentiones. cap. si vero nullum. & in cap. domino defuncto.
 item depensionib. cognoscitur & de omib. causis quę inter do-
 24 minū & vasallum vertuntur occasione feudi vel emphyt. Solso.
 vbi sup. rub. forma commissionis. vers. modo quia iam est pro-
 batum. latius practici in vñ. placitare. & vñ. omnes homines firma-
 re debent. ¶ Praxim autem harum renouationum cęteris dili-
 gentius tradidit Paris de puteo in illo tractatu, quem scripsit de
 redintegratione feudorum. in princip. vbi est forma citationis ad
 recognoscendum & redintegrandū, vt ipse loquitur, & subijci-
 tur libellus, & plura quę ad hanc rem pertinent. nos in hac pro-
 uincia non per bannum, aut edictum, sed per litteras citationem
 facimus, continentēs nōmen senioris & illius cōmisarij, seu iu-
 dicis assignati (exceptis capbreuationibns. regijs, quas vt dixi-
 mus, facimus coram baiulo generali in Cathalonia, & comita-
 tib. Rossilonis & Ceritanę coram procuratore regij patrimo-
 nij & feudorum) citati, possessoris feudi vel rei emphytheticę,
 scribę causę, & locum iudicij. vt praxis docet, de qua in d. senten-
 tia arbitrari. cap. 7. Mier. in d. constitut. item commemorants.
 vers. item quęro an dominus possit cogere vasallum. & passim in
 lectura d. constitutio. plenius Socar. in c. domino defuncto. n. 19.
 ex Specul. vbi sup. tit. de locat. P. postquā tam plene. in pri. & P.
 nunc aliqua. vers. 155. idē. Socar. vbi sup. n. 59. vbi tradit remedia,
 quib. compelluntur vasalli & homines proprij ad faciendū prę-
 dictam

dictam recognitionem. Paris. vbi sup. cap. 86. nu. 10. & melius
 c. 27. n. 12. & seq. & ibi de cōpulsione contra vafallos vel emphy-
 theotas recusantes exhibere titulos & infra. n. 6. vsq. ad n. 14. Iac.
 in explicatione inuestituræ feudi in verb. dictique vafalli promi-
 serunt recognoscere dictū feudū, specificè, particulariter & distin-
 cte, quotiescūq. fuerint requisiti. n. 8. 9. vbi sub quib. pœnis hæc
 25 cōpulsio fieri possit, explicatur. † Nostri ampara reali vtūtur in
 omnib. casib. in quib. potest accommodari. Quia illius vtilitas est
 evidens in acquisitione fructuū, vt superius est demonstratū. eam
 Molin. & alij practici galliæ iniectioem manus appellāt. Molin.
 vbi sup. P. 4. n. 60. P. 1. glo. 5. n. 1. & glo. 8. 9. & hæc ampara in ci-
 tatorio apud nos vafallo notificat: quod etiā apud gallos receptū
 est. Sol. vbi su. rub. forma præcepti. Pute in praxi redintegrationis
 feudor. Calic. in vf. castani. in fine. & in vf. omnes homines fir-
 mare debēt. vers. postremo subijciam⁹ formā. ibi. hæc formare qui-
 sitionis. Marq. in vf. si quis suū feudū in vers. quero iuxta premis-
 sa. Mo. vbi. su. P. 1. glo. 4. n. 1. 2. 3. & P. 4. & P. 52. glo. 2. vbi multa
 de resolutione hui⁹ ampare, siue vt illi vocāt arrethi & præhensionis.
 26 † Et in his regulis iniectioem siue ampare realis & accessōriorū
 ad eā, propter collectionē fructuū per illū, quē baiul⁹ generalis de
 signauerit, firmā iuris præstādā per prælatū nomine ecclesiæ, & a-
 lia cætera, cōprehenduntur etiā prælati & aliæ ecclesiasticæ perso-
 næ feuda regia aut dominicaturas tenētes, Immo & tenētes feuda
 vel dominicaturas seniorū inferiorū. Pechius de amortisationib.
 cap. 33. Belluga de amortizat. P. nunc videam⁹ in quib. casib. nu.
 16. 31. quia in ijs bonis clerici sub iudice laico conueniuntur. ibid.
 Nam ecclesiæ patiūtur cōventionales pœnas in feudis & domini-
 calibus. Moline. P. 30. numero. 72. 73. sed ad vitam prælati culpa
 bilis tantum, postea reuertetur feudum vel prædium emphy-
 teuticum ad ecclesiā. ibid. n. 75. 76. transeamus ad alia iura al-
 27 ta domini regis in bonis ecclesiarū. † Est aliud nobile jus regale,
 quod ijs, quæ hætenus tradita sunt, valde conjunctū videtur. nā
 vafallū prælatum vel clericū ex culpa vel delicto in feudo com-
 misso dominus priuat feudo, si culpa sit talis propter quā feudū
 amittere

amittere debeat vafall⁹. Guido Pap. q. 139. possūt autē prælati &
 ecclesiasticæ personæ cōmittere feloniam, in fidelitatē, crimē lesæ ma-
 iestatis, & poterit procedi cōtra huiusmodi clericos & prælatos, du-
 pliciter. scilicet in bonis quæ in feudū a rege habēt, vt dixim⁹, & iu-
 ris ordine seruato, & in figura iudicij cōtētiosi. quia in ijs, rex iu-
 dex est cōpetēs. c. verū. de foro cōpet. deinde in personis, propter
 delicti grauitatē, nō per iurisdictionē cōtētiosam ad punitionē
 personarū, sed ad declarationē amissionis feudi aut dominicaturæ
 et ad politicā coercionē p bānū, exiliū. Ca. de graf. lib. 2. rega-
 liū Fraciæ. c. 16. vers. est tamē notādū. Bellu. d. occupatione tēpora-
 28 litatū. n. 7. & 8. † nā suppositi sūt clerici et ecclesiastici quoad per-
 sonas in iurisdictione cōtētiosa, nō regib. sed ecclesiæ. c. 2. de fo-
 ro cōpet. ex. nouel. statuim⁹. d. Epif. & cleric. C. Dec. in c. eccles. S.
 M. n. 39. et seq. d. cōst. ex. sed in foro et ditione ac potestate economi-
 ca & politica, vnūquodq. mēbrū mixti corporis subest cap. etiā
 seculari. nā pater familias expellit domo clericū, quē habet in sua
 familia, tāquā mēbrū dissolutū, inobediēs, reprobū: sic et rex po-
 test quacūq. personā ecclesiasticā, propter lesā maiestatem, vel
 alias iustas causas regno suo expellere, et tanquam membrū pu-
 tridum a corpore regni sui eijcere. nam rex caput est mixticū
 regni sui. carnes enim putridæ resecandæ sunt, et ovis cabiosa ab
 alijs segreganda, ne tota domus, massa, pecus et corpora ar-
 deant, corrumpantur, intereant. Can. resecandæ. Can. ecce.
 29 24. q. 3. cōpetit ergo regi et cuiūq. capiti politico ditio et potestas
 ad has corruptiones et membra putrida, expellendum, non ta-
 men cum contentiosa potestate et iurisdictione. † sic dicimus
 propinquis licere emendare propinquos l. 1. de emendatione pro-
 pinq. C. domino, seruos. l. 1. de emendat. seruor. C. patri, filios. l.
 si filius. ibi. castigare iure patriæ potestatis non prohiberis. l. con-
 gruentius. C. de pat. potest. Bar. in l. 1. n. 1. 3. iaf. n. 9. Fulgo. n. 4.
 de iurisd. om. iud. D. et harū punitionū extraiudicialiū caus. licet
 30 habere carceres. glo. fin. vers. itē nec est prohibitū. C. de priuat.
 carcerib. quæ appellare licet carcerē economicū, politicū. † pl⁹
 autē auct. regi et potestati seculari, cōtra eccles. personas tribuit
 Igneus.

Igneus. in l. necessarios. P. non alias parte 2. nu. 116. 123. ad Syl-
lan. D. sed ego hanc potestatem regiam in prelatos & personas
ecclesiasticas referre malo ad ditione suprema regis, in admini-
stratione politica & economica fundatam, non in iurisdictione
contentiosa, aut in aliqua cognitione iudiciali, quam Rex exer-
cere possit in ecclesiasticas personas. Bernard. Laurent. de casib.
in quib. iudex. secularis inijcit manus in personas clericorum
absq. incurfu excommunicationis. nu. 1. 2. Aufrer. de potest. iud.
secul. in cleric. regul. 2. Carol. de Grassalijs lib. 2. Regal. Fran-
cie. cap. 16. in fine. sic intelligo ea, que scribit Marq. in hoc vs. aliu
namq. vers. sed quid ad dominu Regem de prelati & alijs ec-
clesiasticis personis suos subditos vel alios iniuste opprimenti-
bus? & vers. quero etiam quid si prelati vel alius ecclesiasticus
in sua malitia & pertinacia sic persistat? Sed hec postea latius.
Plane ecclesiastica persona per regem & eius Locumtenentem,
supremas regalias exercentem (nam hoc non est omnibus regijs
officialib. in hac provincia concessum) sic correpta extra figu-
ram iudicij & iurisdictionis contentiose dimittenda est, & ad iu-
dicem ecclesiasticum remittenda; vt debite puniatur pro deli-
cti admisi qualitate. quia puniatio ditionis politice non sufficeret
ad pœnam ordinariam delicti. sic & alibi pœna imposta in foro
pœnitentiæ non extinguit pœnam contentiosæ: & punitus le-
uiter et leui pœna potest puniri grauiori pœna. cap. at si clerici.
de iudic. cap. de his. de accusat. ex. l. placet. C. de Sacros. eccles.
Sed redeo ad pœnas conuentionales, quas ratione feudi vel em-
phytheos. prelati incurrunt non seruantes leges feudorum, et
32 in feudationis, ac stabilimenti, vt sup. dixi. † in his autem id ob-
seruabimus, vt prelati dum viuunt, ecclesijs preiudicent, non vl-
terius. nam saepe constitutum est, feudum amitti & redire ad do-
minu siue patronum ad vitam dutaxat prelati culpabilis, et post
eius mortem, reuerti ad successore & ecclesiam. Bald. Pau. Cast.
et alij in l. iubemus nullam. C. de Sacros. ecclesijs. Nauis Auéd.
de exeq. mand. regijs. lib. 2. cap. 4. Boer. decis. 246. Ias. et ceteri
in l. placet. C. de Sacros. eccles. tradunt communes interpretes.
in cap.

in cap. 1. P. fin. de capit. coradi in feud. per illum tex. Ifern. ibid.
nu. 19. 20. 21. Afflict. nu. 1. 2. 3. 13. Post baldum, qui notat singu-
larem & specialem decisionem. quam extendit in feudis, quæ
ecclesia habet ab alio, quam a rege. videnda quæ ibi tradunt
doct. Quandoq. tamen sic amittitur, vt nullo tempore ad eccle-
siam reuertatur. Din. in cap. delictum personæ. de regu. Iur. in
sex. Molin. qui hec plenissime tractat vbi sup. P. xxx. nu. 71. 75.
76. Ripa. in l. fin. q. 52. C. de reuocand. donat. Oldrad. conf. 278.
in quantum. glo. in cap. 1. verb. rigor. dedol. & contum. mortuo
itaq. vel mutato prelato, qui feloniam commisit, vel qui feudum
in commissum incidere passus est, finitur commissum seu quasi co-
missum feudi. quia non est factum nisi ad vitam vel ius prelati
ingrati. Molin. vbi sup. nu. 81. 182. et hæc plene examinat ante.
Molin. Afflict. in d. P. fin. & Ifernia plures decisiones in hac re
tractantes.

S V M M A R I A.

- 1 Temporalium bonorum occasione, tenentur ec-
clesiastici se presentare regi & prestare fide-
litatem, antequam a vassallis sua prelatu-
re accipiant homagium, aut fidelitatis sa-
cramentum.
- 2 Rex in suo regno habet quoad omnes perso-
nas de regno intentionem fundatam quo ad
accipiendam fidelitatem.
- 3 Iuramentum fidelitatis sub qua forma preste-
tur. a prelati et alijs.

M Ecclesiastici

- 4 Ecclesiastici in cathalonia, antequam possessionem temporalitatum suarum pralaturarum accipiant, literas excuriales regias postulare debent, et obtinere.
- 5 Clerici aliquo respectu sunt subditi suo regi & naturali domino, & debent illum reuerenter salutare.
- 6 Ecclesiastici & pralati vocati pro negotijs regni, ad regem venire debent.
- 7 Episcopi in cathalonia omnes vocantur conciliarij regij.
- 8 Cathalonia corpus constituitur ex capite scilicet principe et tribus brachijs siue stamentis.
- 9 Curiarum conuocatio est regalia regis, ad quas vocantur pralati.
- 10 Constitutiones facta in curijs generalibus, comprehendunt homines ecclesiarum et pralatorum.
- 11 Vasalli pralatorum contribuunt in donatiuis et seruitijs qua fiunt per curias generales, in maridagijs et coronagijs.
- 12 Laici non conueniuntur pro censibus debitis ecclesia,

- clesia, nisi coram iudice seculari.
- 13 Appellatur a sententijs latis super temporalibus per iudices pralatorum ad regem. ubi aliqua d' appellationib' comitatus Rossilionis et Caritanie.
 - 14 Causa in prima instantia cum qualitate omnes euocantur ad regiam audientiam.
 - 15 Appellatio prima a iudicibus pralatorum non admittitur in audientia, si adest iudex appellationum, secus in secunda.
 - 16 Appellationis iudicem assignat dominus emphiteotae in prima appellatione. et numeris sequē. a cuius sententia uterque appellat.
 - 17 Iurisdictionem quam habet dominus in vasallos, separatam esse a mero et mixto imperio.
 - 18 Appellatio in secunda et tertia instantia in causis communibus vasallorum, ipsorum Baronum, est regis, nisi aliud titulo vel consuetudine, contineatur.
 - 19 Causae communes quomodo iudicari et dirimi debeant, et quae sint.
 - 20 Appellatio prima a barone ad regem non admittitur in communibus causis, nisi

Commen. in vfat. alium namq.
cum qualitate, quod seruatur in vassallis
prelatorum.

21 Appellationis remedium est etiam de iure vasa-
licorum introductum.

22 Iudicem assignat dominus in causa propria in-
ter illum, et vassallos & in hoc equipara-
tur imperatori et regi.

DE REGALIBVS DOMINI REGIS
in bonis ecclesiarum & personarum eccle-
siasticarum, ratione temporalitatum
quas tenent et possident in
regno.

CAP. X.

NON solum autem in casib. prædictis dominus rex Ara-
gonum & Comes Barc. sese intromittit de bonis eccle-
siarum ac ceteris bonis ecclesiasticis sed ex alijs etiã plu-
rib. causis, quarum aliqua exempla sequuntur. † Ecce quod præ-
lati in hoc regno & plures personæ ecclesiasticæ possident bona
temporalia etiã Alaudialia, franca et libera, quæ sunt dotes ipsa-
rum ecclesiarum & beneficiorum. horum bonorum occasione
prelati omnes huiusmodi bona possidentes in regno, tenentur
prestare fidelitatem domino regi, qui potest habere ipsum præ-
latum seu beneficiatum suspectum. præsertim, si est prouisus
absq. præsentatione regis, aut si suspitio noua superuenit post
præsentationem. cap. pastoralis. ibi. nisi forte aliqua de nouo. de
except. ex. & ideo ante omnia debet se præsentare regi seu eius
locumtenenti

locumtenenti in regno aut præfidi rege et locumtenente absen-
tib. & prestare iuramentum fidelitatis, antequam ipse a vassallis
sue ecclesie, dignitatis, prelatore, officij ecclesiastici seu beneficij
accipiat homagium & sacramentum. Calic. in Marg. dubio. 8. vers.
175. qui ponit exempla suspicionum. ex Inn. in cap. super his. de
accusat. & monet consiliarios domini regis, vt in ea re caute &
fideliter procedant, ne in grauem errorem incidant, suspensiones
falso ipsis prelati imponentes, & eorum honorem suggillantes.
plenius hæc tractat. Ign. in d. P. non alias. parte. 2. nu. 124. nam
in istis temporalib. etiam alaudialib. quia de feudalib. de quib. in
superiore cap. dictum est, nullum est dubium, † dominus rex, qui
in suo regno non recognoscit superiorem, & quilibet alius prin-
ceps supremus in sua prouincia habet intentionem fundatã in
iure. Panor. in cap. veniens. in principio. de accusationib. ex. c.
solite. ibi. præterea nosse debueras de maior. & obedient. ext. cap.
1. P. fin. de capitulis Conradi in feud. glo. ecclesia. in Can. tribu-
tutum. 23. q. 8. Ifern. in d. cap. 1. de capitul. Conradi nu. 17. nam
ecclesia subest domino temporali ratione feudi & temporalitatu.
cũ rex habeat vniuersale dominiũ in omnib. temporalib. sui reg-
ni. d. cap. solite. & in cap. barones vt sunt comites. in comemor.
Alberti. † sub qua forma prelati hoc fidelitatis sacramentum præ-
stent regi; & an eadem sit forma in ecclesiasticis personis & in la-
icis, praxis docet. attendenda est enim in his consuetudo locor-
um. Ifern. in cap. de noua forma fidelit. nu. 5. 6. 7. Socar. in c.
licet de iure romano. Iacobin. in versic. quiquidem inuestiti præ-
stiterunt. etc. in principio. Molin. vbi. sup. P. 3. glo. 2. 3. Carol.
Carcasson. lib. 2. cap. 11. in ecclesiasticis ponitur forma in cap. vt
circa. in glo. corporali. de electione in sex. Pan. in cap. laudabilẽ.
de frigidis & malefic. ext. glo. propositis in nouell. sed iudex. de
epif. et cleric. C. not. in cap. fin. de iuram. calum. ex. in laicis
formam ponit tex. in d. cap. licet de iure romano. specul. de feud.
P. quoniam. vers. porro. & vers. 27. & in regio archiuo extant
quam plura huiusmodi fidelitatis sacramenta. sed & Marq. po-
nit formam in laicis in vs. omnes homines a vicecomitibus. col.

pen. & vlt. ibi. quæro 17. quid de ciuitatib. & ibi. quæro quæsit forma huius iuramenti fidelitatis? & vers. nos tales iudici. aliam formam ponit carcaſonen. in d. cap. n. quoad laicos. & hoc anno. 1599. 22. Maij. vidimus barones ecclesiasticos homagium & sacramentum fidelitatis domino regi præstitisse. † Deinde aliud regale in hac prouincia receptum est in personis ecclesiasticis. nam de prelatura prouisus vel de dignitate aut beneficio ecclesiastico, quod habet temporalitates, literas regias obtinet antequam possess. temporalitatum apprehendat, sine quib. literis regijs, non recipitur in temporalitatib. nec iuratur illi fidelitas, propter superioritatē, quā dominus rex habet vniuersaliter in vniuersis temporalitatib. regni. in concordia R. Eleo. cum Bertran. cardin. P. super eo vero conquærantur de temporalitatibus occupandis. etc. ibi. tunc non debent mirari prælati, si pro exercitio suæ superioritatis. & in c. barones. in commemo. Pet. Alber. de his literis extant in hac prouincia plures constitut. in tit. quælos stranges no pugen obtinir beneficijs ni officijs ecclesiasticis en Cathalunya. in his enim de literis huiusmodi executorialib. a regia cancellaria expediēdis. agitur, & in quib. casib. non sint concedendę. et fuerat iā ante cōstitutionē. Alfon. 4. quæ est. 1. in d. tit. prouisum plurib. pragmaticis. facit pragmatica Caroli. 5. data Bar. 16. Janu. 1520. in qua fit mentio alterius pragmaticæ Ferdinandi. 2. extat alia pragmatica Ioannis. 1. sub data Valentia. 15. Decemb. 1392. hæc regalia fundatur in supradicta superioritate, quam rex habet super omnes personas cuiuscumq. status sint sui regni. nā licet prælatus in alijs quam feudalib. non sit subiectus regi, est tamen reuerentię debitor. & ideo † clerici aliquo respectu sunt subditi regi suo et naturali domino & debēt illū salutare, colere, venerari & illū interpellare & alloqui genu flexo. lucas de penna in l. euectiones. de cur su publico. lib. 12. C. vnde dicitur in glo. fi. in l. 1. de silentarijs. quod nullus debet flectere genu, nisi corā Papa, imperatore & rege. platea ibid. & in l. 1. de domest. & protectorib. C. vnde rex in suo regno præcedit omnes prælatos sui regni, quātēcūq. fuerint præeminentię, in ecclesijs tñ suis loco excelsiore sedent, pōtifica

lia & sacerdotalia munera exercentes. et in nicēna sinodo constantinus imperator non est ausus tenere primum locum inter prælatos ecclesię, sed vltimū occupauit. transeo plura, quę ex varijs auctorib. Collegit Carcaſſo. lib. 2. c. 12. ad quem lectore mitto. Aliud ius regale habet rex in hoc regno in personis ecclesiasticis. † quoniā oēs prælati & personæ ecclesiasticę cuiuscūq. sint præeminentię, debēt præstare obedientiam regi, & vocati ad eum venire pro negotijs regni. quinimo Episco. vocatus a metropolitano & a rege, prius debet ad regē venire. Can. si Episcopus. 18. distinct. & ibi not. glo. 1. facit tex in cap. pastoralis. P. cum autem a rege. de offic. delegat. ex. vbi glo. a rege. immo prælatus tenens feudū a rege, prius debet venire ad regem, quam ad Papam. glo. orationib. in Can. reprehensibilis. 23. quæst. 8. & sub pœna occupationis temporalitatum præcipit prelatis sui regni dominus rex, vt faciant residentiam in suis ecclesijs, & recedant a curia. † cum autem in regno episcopi omnes sint de regio concilio, & consiliarij domini regis dicantur, vocantur a rege pro occurrentib. necessitatib. & negotijs regni. Calic. in Marg. dubio. 8. vers. 174. quod etiam in gallia receptum esse scribit Carcaſſon. lib. 2. c. 13. faciunt etiam tam in gallia quam in hac prouincia vnum brachium ex tribus, quib. tota vniuersitas huius prouincię cōprehēditur & continetur. † Constituitur enim corp^o mixticū Cathalome ex capite, id est principe, & trib. brachijs sine stamētis, ecclesiastico, militari & regali. Cali. in extrauag. curiar. d. 4. n. 2. 3. & c. 6. n. 4. & seq. † Et ideo ad curias generales sunt vocādi, & vocati cōparere debent. quia hoc est magnū ius & regale regijs, & personalissimū, cōuocatio scilicet & celebratio curiarū generalium. Calic. in Marg. dub. 8. vers. 155. & vers. 173. & 177. & in d. c. 6. quandoq. tamē celebrationē fecit regina vt locūtenēs generalis ex habilitatione facta in curia, & sic ex convenientia & concordia facta inter regem et brachia. Calic. in d. vers. 177. et d. cap. 4. & alibi dixi. † Hinc descendit. quod cōstitutiones factę in curijs generalib. cōprehendunt homines ecclesiarū et prælatorū. quia fiūt cū voto, cōsensu et interuentione ipsorū prælatorū. Mic. in. 2. cur.

Barc. Iacobi. 2. cap. 30. coll. 4. est in tit. de celebrat. curiar. in 3. vol. eodem pertinet cap. 50. sobre lo capitol. in curia Ilerde Iacobi. 2. est sub tit. de celebrat. curiar. vol. 1. Mier. coll. 4. in curia Ilerde Iacobi. 2. cap. 10. rex etenim vnionem & fraternitatem trium brachiorum & stamentorum in generalium curiarum celebratione desiderat, & non vult brachia vniuersitatis huius prouincie esse diuisa. d. cap. 31. & d. cap. 10. sobre lo capitol. quo pertinent cap. nos o successors nostres. & duo seq. in tit. de bouatico, & illius remissione. Mier. collat. 4. in curia 2. Barc. Iacobi. 2. cap. 28. 36. & in curia Ilerdæ. cap. 10. 11. Hinc ¶ quoq. est, quod homines & vasalli ecclesiarum contribuunt in seruitijs & donatiuis, quæ sunt domino regi per curias generales. item in maridagijs & coronagijs. extat concordia Alfonsi. 4. cum brachio ecclesiastico sub data 20. oct. 1419. cap. 2. 3. confirmata per Ferdin. 2. in priuilegio concesso stamento ecclesiastico. 9. oct. 1481. & 2. sept. 1510. cap. 10. quæ sunt in tit. de coronaticis & maridaticis lib. 10. tit. 2. in 2. vol. constit. & est facta remissio aliquorum iurium fiscalium iisdem vasallis ecclesie per Alfon. 4. in tit. de remissio de alguns drets fiscals. in eodem vol. 2. sed qua forma hæc iura exigantur. tit. de coronatge y maridatge. cap. 3. est lib. 10. tit. 3. vol. 1. Aliud ¶ ius regale competit regi in prælatis & ecclesiasticis personis ratione temporalitatum: quia de censibus debitis per personas laicas ecclesijs, beneficijs ecclesiasticis & alijs venerabilib. domib. cognoscitur in tribunali regio, & mandatur laicis, ne super his compareant in foro ecclesiastico pulsati per clericos & personas eccles. census petentes. Pet. 3. in priuilegio concesso ciuitati Barc. in quo alia pragmatica citatur. est sub data 15. mart. 1363. & 28. sept. 1367. in tit. de iurisdic. omnium iud. & foro competent. volu. 2. & fuerunt hæc pragmaticæ confirmatæ per Regem Martinum cum pragmatica data Valentie 20. Martij 1407. est sub eod. titu. cap. 10. & per Ferdin. primum cum alia pragmat. data. 6. Ianuar. 1413. Barc. extat autem super his declaratio, in qua distinguuntur casus, in quibus de hac re potest cognoscere iudex ecclesiasticus, ab alijs, qui pertinent ad cogni-

cognitionem iudicis secularis, sub eodem tit. de iurisdic. om. iudic. & de foro compet. cap. 13. super facto. & hæc est valde conformis iuri canonico & decretis patrum. cap. si clericus laicum. de foro compet. & ibi not. super glo. fin. & quod ibi. in vers. sed, Papa siue sint negligentes, siue non. dicitur, non facile admittitur per dominum regem in præiudicium sue iurisdic. quam enixe tuetur & defendit. vt in pragmat. Petri 3. directa officiali episcopi vicens. sub titu. de iurisdic. om. iud. cap. 3. volum. 2. Aliud præterea ius altum & regale competit regi & domino nostro ratione temporalitatum in prælatis & personis ecclesiasticis & bonis ecclesiarum & aliorum beneficiorum ecclesiasticorum, in hac prouincia. ¶ quia à sententijs iudicum ipsorum prelatorum, vel latis per eosdem prælatos super rebus temporalibus & prophanis inter suos vasallos, appellatur ad dominum regem & eius tribunal, & non ad Archiepiscopum, aut alium immediatum superiorem, sicut est dispositum iure communi. in cap. Romana. P. debet autem. de foro compet. in sex. Sic a sententijs iudicum mensæ episcopalis, abbatialis, prioralis, capitularis, conuentualis, lata inter laicos vasallos dictorum prelatorum ratione suarum ecclesiarum appellatur ad regem: quia appellatio est regis, ratione superioritatis, quam habet in omnibus temporalitatibus sui regni, etiam si per ecclesiam in alaudio & franco & libero domino teneantur. ¶ quinimo & in ipsa instantia prima cum qualitate paupertatis, aut similibus, ad regium tribunal causæ euocantur, & in eo tractantur. sic a sententijs vicarij generalis Vrgelli, qui est iudex ordinarius ciuitatis Vrgelli in causis ciuilib. appellatur ad vicesgerentem gubernatoris in comitatu Rossilionis & Ceritanie, qui est immediatus superior ordinariorum illius prouincie, vel appellatur ad regiam audien. & locumtenentem generalem. sic enim in comitatu Ceritanie, sub quo continetur tota vicaria ampla Ceritanie (et sic vicecomitatus Castri boni, et baronia interclusa, et baronia Orcaldi) receptum est, vt a sententijs ordinariorum appelletur indifferenter, vel ad gubernatorem comitatus, vel ad Locumtenentem generalem. quâquam aliquando a sententijs

tij procuratoris vicecomitatus castriboni, quē hodie gubernato
 re appellāt, ad vicariū podijceritani, et ceritanie appelletur & ad
 eius tribunal, sed raro. in comitatu Rofsilionis nō licet appellare
 ad regiā aud. sine qualitate. quia gubernator habet tribunal pri
 marū et secūdarū appellationū. et licet etiā habeat tribunal prima
 rū et secūdarū appellationū comitat^o Ceritanie, quia iudex prima
 rū appellationū caufarū comitat^o Rofsilionis, est iudex secūdarū
 appellationū comitat^o Ceritanie; et qui est iudex primarū appel
 lationum caufarum comitatus Ceritanie, idē est iudex secūdarū
 appellationum comitatus Rofsilionis; tñ in caufis comitatus Ce
 ritaniae etiā primarū appellationū, sic vsurpatum est longo tēpo
 re, vt in regia aud. admittatur, cum magno sane damno audiētīe
 gubernatoris illorum comitatuū & villae Perpiniani, quē nō vi
 tur preuidisse damnū, quod latet in viscerib. suis & indies popu
 lus ille quinquaginta ab hinc annis celebris, frequēs, potēs & ani
 mosus, minuitur & ad ruinā tendit. Certissimū est enim & om
 nibus notissimum ciuitates magnificas & vrbes amplissimas &
 florētissimas, cōseruari & augeri tribunalib. iustitiē in illis consti
 tutis et generalib. studijs. † redeo ad rem. a sententijs etiam offi
 cialis ecclesiastici Archiepiscopi Tarracoen. qui est iudex cau
 sarū ciuiliū ciuitatis Tarracoen & suo casu hominū capi Tar
 racoen qui sunt ecclesiae Tarraco. ad regiā appellaretur aud. vel
 gubernatoris cathalonie suo casu. quia cognoscit inter laicos, sed
 quia vel ex priuilegio, vel antiqua consuetudine Archiepiscopus
 creat iudicem caufarū appellationum capi Tarracoen, appellatio
 prima non admittitur in Regia aud. sine qualitate, secūda vbiq.
 admittitur. quia regalia regis est. similē iudicē appellationum in
 metropoli Tolosana obseruauit Carol. carcaso. lib. 2. c. 14. vers. &
 hęc vera sunt, nisi praelatus ex priuilegio. not. plene interpretēs
 in c. si duob. P. ff. de appell. ext. & licet in caufis feud. & emphy.
 26 dñs ad quē appellāt, † debeat adsignare iudicē in prima appella
 tione, qui inter ipsum dñm et emphy. iudicet. not. in vs. placitū
 iudicatū. vbi Cali. vers. quero, an a sentētia inter. quia primū me
 lioramētū est. domini et senioris. vt ibi tradit. et in vs. similiter et
 si se

si senior. vbi Marq. in vers. sed ecce q. dominus dat iudicē. & in
 secūda appellatione Comes Barc. adsignat iudicē. glo. vl. in vers.
 sed puto. in d. vs. similiter & si senior. quam dicit Solsona recep
 tam esse in regia aud. in tract. de stilo capibreuiandi. sub rub. for
 ma amortizationis factae per Episcopum. P. Et quia aliquando
 cōtingit. vers. ego tñ video. disputat plene Socarr. de veritate opi
 nionis d. glo. quā Iudaic. & Marq. impugnant eo loci, in cap. cō
 suetudo est cathalonie, quod si aliquis dominus. nu. 29. sed glo.
 17 opinione retenta, quia ita in regia aud. recepta est; † tamen in cō
 munib. caufis, quae inter vasallos alicuius domini tractantur co
 ram eodē domino habente iurisdictionē in Castro vel oppido
 ex priuilegio, emptione, donatione aut alio titulo, iustae adquisi
 tionis (separata est enim iurisdicō, quā senior habet ratione feu
 di, vel emphytheosis & iuriū dominicaliū, & valde diuersa a me
 ro imperio vel mixto vel simplici iurisd. nec dominus feudi, ra
 tione feudi habet imperium merū, mixtū aut simplicē iurisdicō.
 in alijs caufis nō feudilib. in vasallos suos. Socar. in cap. si aliquis
 habet hominē. nu. 4. & plenius nu. 7. & seq. Cali. in vs. placitare.
 vers. quero, an de omnibus caufis ex quacūq. & ibi. & ideo, si
 queris. Iudai. in vs. omnes homines firmare debēt. verb. seniorib.
 18 ibi ego distingo inter vasallos, † prima instantia pertinet ad iurisdicō.
 baronis & domini Castri, secūda & tertia regis est, nisi a
 liud in priuilegio & titulo acquisitionis contineatur, aut consue
 dine legitima sit quē sitū. tenor enim priuilegij, tituli, sicut & in
 feudationis in his omnibus cū primis spectatur. Socar. in c. con
 suetudo est cathalonie. nu. 32. vers. & ita seruetur, nisi dominus.
 nec videt data potestas domino castri dādi iudicē in causa appel
 lationis in caufis cōmu. quae inter vasallos suscitatur extra cōtro
 uerfias feudales, vel emphy. quas caufas cōmunes auctores in lo
 cis proxime citatis appellare solēt, p. tex. in vs. de alijs nāq. cōmu.
 caufis. vbi Guill. col. 1. & Cali. in l. opposit. Marq. in vers. quero,
 19 † quomodo hęc caufē cōmunes, siue lites dirimi debeāt. & praeser
 tim cū hęc caufē sū ius municipale examinari & dirimi debeāt,
 & eo deficiente secundum ius canonicum & ciuile. Marq. in d.
 vers.

vers. quæro, quomodo hæ causæ communes. & secundum ius vsaticorum vnica tantum erat appellatio. Calic. in d. vs. de omnib. namq. alijs cõmunib. causis in 8. oppositione. vers. solutio de iure vsaticorum. quæ omnia hodie aliter obseruari, idem Calic. subiungit. & causas communes melius explicat Iudaicus in vs. omnes homines firmare debent. ibi. si vero quæstio ciuili, quæ speratur moueri inter dominum & vasallum, non est de feudo. etc. & Calic. in vsat. de omnibus. vers. quæro primo, quæ dicantur causæ communes. Sed vt paucis absoluam, ex modo & stilo in assignando iudicem in causis feudalib. & emphytheoticarijs, tam in secunda, quam in prima instantia, secundum opinionem glo. fin. in d. vs. similiter et si senior. sumptus est modus & stili nominandi iudicem in 2. instantia in causis cõmunib. à dominis Castrorum & habentibus iurisdictionem in causis etiam cõmunibus & vsurpatus. Mier. coll. 6. in curia Montif. cap. 8. pars appellata. nu. 9. & quod in causis feudalib. obseruatur, quo ad assignationem iudicis, hoc idem in causis cõmunibus siue ordinarijs. & † ideo secunda appellatio tantum recipitur in regia audien. prima non admittitur sine qualitate. sic intelligit Mier. d. glo. fin. vsat. similiter et si senior. & aliam glo. in vsat. de omnibus namq. alijs cõmunibus causis. in verbo. meliorata. in princip. in cap. 8. rub. a quo tempore appellatio prosequi debeat. num. 9. coll. 6. in curia Montif. Petri. 3. & ante eum Guiller. in dict. vsat. de omnibus namq. alijs cõmunibus causis. circa finem. ibi. & hoc verum intelligo, nisi dominus habeat iurisdictionem ordinariam in personam vasalli. quia tunc si dominus est iudex ordinarius vasalli, & ad dominum vasalli debet appellari. Socar. in d. cap. consuetudo est Cathalonie. nu. 22. vers. & hoc verum intellige. non enim feudum solum subdit personam vasalli iurisdictioni domini, aut eius bona, nisi alias dominus in vasallum habeat iurisdictionem ordinariam. & c. citatq. Socarr. ad hanc rem plura conferentia prædictis. Quamobrem a sententijs officialium, quos habent prælati in causis cõmunibus quæ coram illis, vt iudicibus, tractantur inter eorum vasallos adinuicem, vel

vel inter vasallum & procuratorem mensæ ipsius prælati, in. i. appellatione assignabitur iudex per ipsum prælatum, sicut in alijs baronibus. receptum est, qui habent iurisdictionem in suis territorijs, in causis cõmunibus. & vt aliò properemus, varia est obseruatio in hac materia appellationum secundum diuersas dioceses & vicarias. notat aliqua Mier. in d. cap. 8. coll. 6. in curia Montif. Pet. 3. itaq. si quis non vult esse illud, teneat quod tenet vsus, & stili in curia, in qua ipse patrocinauit vel fungitur munere iudicantis vt in simili dicit Marq. in vsat. statuimus. prope finem. † Sane appellationis remedium non solum iure cõmuni introductum est ciuili & canonico, sed & iure vsaticorum fuerat receptum. in. d. vs. de omnibus. namq. alijs cõmunibus causis, & in vs. si quando cuiusq. appellatio. & in hac materia Barones in hac prouincia & habentes iurisdictionem & imperium vel etiam iurisdictionem. siue mero imperio in causis scilicet cõmunibus etiam inter ipsos barones siue dominos ex vna, & eorum vasallos parte ex altera, dant iudicem qui de causa cognoscit, & ab eius iudicis sententia, tam ipse baro, quam vasallus, vel etiam vterq. appellare potest. & rursus in. 2. instantia baro assignabit iudicem, sola tertia instantia principi & Comiti Barci. reseruata. Socar. in d. cap. consuetudo est Cathalonie, quod si aliquis dominus. nu. 21. cum pluribus. seq. post scripta aliorum antiquiorum interpretum huius patriæ. in vs. platum iudicatum. in. 1. & 2. questione. & in vers. sic quæro, ad quæ appellabitur. vers. sed his non obstantibus. vbi ponitur clara & certa resolutio quæstionis & veritas practice. Iudaic. in vs. omnes homines debent firmare in verb. senioribus. & Calic. q. 1. 2. Marq. in. d. vs. de omnibus. namq. cõmunibus causis vers. nota quinto. quod dominus qui dat iudicem. & vers. & sic habes quod dominus assignat iudicem vasallo. & vers. iuxta quod quæro & vers. quæro. ij. Guiller. ibid. vers. quid si rex. et de locali Barci. ibid. et apud Socar. vbi. sup. qui subiicit notabile verbum et in hac prouincia obseruandum, quod Calic. Iudaic. & Guiller. vbi superius iam insinuauerant, † quod de iure vsaticorum Cathalonie, quo vtimur in concussione, domini in assignando iudicem in causa propria eorum & suorum

& suorum vasallorum, sunt Imperatori equiparati, qui de sua causa cognoscit, dando iudicem. l. & hoc tyberius. de hæredib. instituend. D. cum alijs allegatis per Socarr. ibid. nu. 24. & Cyn. in l. r. C. nequis in sua causa iudic. vel ius sibi dic. Et ideo ait Socarr. cui ego subscribo, iura loquētia de appellationib. & alijs Solemnitatib. in causa propria Imperatoris, cum suis subditis, seruandis & adhibendis, vindicabunt sibi locum in causa propria domini & vasalli ducenda & tractanda sub iudice adsignato per ipsum. Socar. ibid. num. 25. vers. præterea de iure vltimorum. & licet opinio Calicij videatur subtilitate iuris inspecta verior, tamen Socarrat. nume. 27. vers. tu vero conciliando. et nume. 32. vers. quæ istarum opinionum. ab ea recedit. quod autem praxis recepit iam superius explicatum est, & explicant Solsona & alij vbi sup. Socarr. in d. cap. consuetudo est. nu. 29. in principio. qui n. 30. ponit longā distinctionē. & nu. 31. quæ distinctio summā habet æquitatem & rationem. ibi. nu. 32. vers. & hæc procedunt isto casu. quæ omnia sunt in praxi subtiliter obseruanda, ne casus diuersos eadem lege tractemus. Quib. adde notabilem declarationem menti tenedā. in d. nu. 32. vers. & ita seruatur, nisi superior ipsius feudi. transeo ad alia.

SUMMARIA.

- 1 Gladij duo sunt: vnus spiritualis, alter temporalis.
- 2 Temporalium rerum duæ sunt potestates, secularis et pontificia.
- 3 Episcopi in tota sua diocesi habent iurisdictionem ordinariam, territorium vero non ha-

habent.

- 4 Territorium in Cathalonia habent Episcopi a Comite Barcinone, cum numeris sequentibus.
- 5 Episcopus in sua diocesi habet imperium in Clericos et in spiritualibus omnimodam iurisdictionem, secus in temporalibus etiam ecclesiasticis.
- 6 Capere an possit episcopus Clericos in vico et domo laicorum.
- 7 Territorium concedere Episcopo, non est concedere, sed privilegiare eorum iurisdictionem.
- 8 Delicti commissi in ecclesia per laicum cognitio, an ad iudicem secularem, pertineat, sicuti si deliquisset extra ecclesiam?
- 9 Immunitas semper salua est ecclesie.
- 10 Captus per officialem Episcopi sine territorio, est male captus: nec potest captos transferre sine territorio.
- 11 Temporalitatem respicientia non sunt de iurisdictione ecclesiastica.

A. et or

- 12 Actor sequi debet forum rei.
- 13 Laicus pulsatus coram iudice ecclesiastico potest etiam pro re ecclesiastica, firmare ius coram suo iudice, nec tenetur fori declinationem coram ecclesiastico allegare.
- 14 Firma iuris pro fori declinatione, qualiter fiat & quomodo in iudicio recipiatur, cum numeris sequentibus.
- 15 Firma iuris cum pignoribus, quibus casibus fiat.
- 16 Firma iuris olim erat omnium iudiciorum principium, qua succedit loco cautionis iudicio sibi et fuit iure communi recepta.
- 17 Iudex ex officio potest compellere litigantes ad legitimandum personas suas ne iudicium reddatur elusorium, et ad firmandum de directo.
- 18 Firma iuris quibus casibus necessaria sit.
- 19 Advocatorum ignorantia omnia iudiciaria conturbat et confundit.
- 20 Contentio iudicis secularis cum ecclesiastico, qualiter per firmam iuris, formetur in ordinarijs, et contentione formata, potest subcumbens condemnari in expensis & ad quem pertineat

- pertineat expensarum taxatio et executio.
- 21 Contentio non firmatur cum delegatis, sed citantur ad bancum regium, et quid huiusmodi delegatis rescribatur.
- 22 Firma iuris pro declinatione fori ecclesiastici, admittitur per vicarios, baiulos habentes tribunal distinctum: per alcaldos, in logia maris, in officio magistri rationalis & baiuli generalis.
- 23 Delegatum apostolicum seu conservatores solus rex eiusve locum tenens seu gubernator, citant in banco regio.
- 24 Contentio cum iudice ecclesiastico firmatur per vicarium regium, pro vassallis baronum et ipsis baron. et tam baro quam vassallus firmant de iure.
- 25 Militum privilegia quo ad forum, remissive.
- 26 Firma iuris contra delegatum apostolicum fit in regia audiencia & non alibi.
- 27 Contentionem si recusat firmare iudex ecclesiasticus, proceditur contra eum post secundas literas ad occupationem temporalitatum fisco adherente parti.
- N occupatio

- 28 *Occupatio temporalitatum qualiter & ubi fiat: qua per vicarios, vel alios inferiores non potest fieri.*
- 29 *Gubernator vice regia magnam ex regia audientia accipit auctoritatem, quia in omnibus servatur forma, qua in audientia Locumtenentis.*
- 30 *Occupatio temporalitatum an fieri possit per gubernatorem Rossilionis & Ceritanie.*
- 31 *Gubernator Rossilionis & Ceritanie absente rege et Locumtenente, a provincia; est in suo districtu supremus, et releuat oppressos.*
- 32 *Contentionis causa si ecclesiasticus non respondet in forma contentionis euocatur ad audientiam eo pretextu quia ordinarius non est potens ad compellendum firmare.*
- 33 *Baiulus generalis, quo casu procedat ad occupationem temporalitatum.*
- 34 *Gubernator rege et Locumtenente absente, procedit contra delegatos et conservatores Apostolicos, quia illi incumbit oppressos defendere.*
- 35 *Sequestri regij in rebus ecclesiasticis omnia conser-*

- conseruant; nec per hoc leditur iurisdictio ecclesiastica.*
- 36 *Regis officium est bona ecclesiastica defendere.*
- 37 *Audientia Regia qualiter procedat contra delegatum nolentem reuocare, procedimenta contra laicum facta et de forma procedendi contra delegatum.*
- 38 *Sede vacante iurisdictio spiritualis per capitulum regitur et administratur.*
- 39 *Litera qua in regia audientia expediuntur contra delegatos Apostolicos precedente declaratione contra eos, an per regentem sint firmanda. et olim qualiter et per quos firmabantur.*
- 40 *Executio declarationis facta, contra delegatum Apostolicum, cui Committatur? et de modo procedendi?*
- 41 *Excessus via aperitur parui pendendo iura imperij et negligenter ommittendo qua male usurpatur.*
- 42 *Fisci instantia aliquando proceditur contra delegatos apostolicos. et infra post. n. sequentem.*

- 43 *Multarum impositio est de regalibus regis: et ideo illis non utuntur iudices ecclesiastici contra laicos, nisi in certis casibus.*
- 44 *Causa miserabilitatis aut paupertatis nemo trahitur in cathalonia ad forum ecclesiasticum.*
- 45 *Causas ad forum ecclesiasticum trahi, extra casus ad eum pertinentes, non patitur rex.*
- 46 *Miserabilis plura reportat commoda, in consistorio principis.*
- 47 *Causas laicorum ad curiam romanam trahi prohibet rex.*
- 48 *Iudex iura sua tueri debet: & non mittere fal-
cem, in messem alienam.*
- 49 *Oppressum defendere etiam absque partis pe-
titione, est debitum regale: nec potest auxi-
lium hoc denegari tam laicis quam cle-
ricis.*
- 50 *Recursum non potest rex a se in totum abdi-
care. cum numeris sequentibus usque ad
finem.*
- 51 *Clerici intelliguntur sub generalitate vsati-
corum, & subsunt regi in multis.*
- 52 *Statutum laicorum, quando liget clericos.*

Clericus

- 53 *Clericus oppressus per iudicem ecclesiasticum, iu-
uatur beneficio principis. et quomodo de his
oppressionibus cognoscatur, cum nu. seq.*
- 54 *Appellationi interposita per oppressum iudex
qui non defert, vim facit et opprimit.*
- 55 *Cognitio contentiosa & iudicialis in ecclesia-
sticos & eorum bona, non pertinet ad regem;
secus in extraordinaria et extra iudiciali
cognitione.*
- 56 *Rex suo casu procedit ad punitionem eorum, qui
bonis ecclesiarum abutuntur.*
- 57 *Oppresso non impartitur auxilium, nisi consti-
to de violentia et oppressione.*
- 58 *Iudicare de bono et equo permissum est ubi non
est in occurrenti casu, cautum a lege.*

DE ALIIS REGALIBVS DOMINI
Regis, in personis ecclesiasticis, respectu iuris-
dictionis ecclesiasticæ, seu illius exer-
citij. C A P. II.

- S** Equuntur alia regalia domini regis et comitis Barc. que
habet in rebus ecclesiasticis ratione iurisdic. ecclesiasticæ
1 seu exercitij illius. vt ecce. notum est † duos esse gladios
spiritualem et temporalem. cap. folite. de maiorit. et obedientia
2 ext. can. cum ad verum. 96. distinct. † Rursus et temporalium
N 3 rerum

rerū duæ sunt potestates. secularis, & p̄tificia. d. c. solite. & d. c. p̄
 venerabilē. not. in c. nouit. de iud. & in cle. pastoralis. de re iud. p̄
 tificia enim potestas nō solū circa spiritualia versat, sed etiā & cir
 ca tēporalia. d. c. p̄ venerabilē. & in c. i. de his, qui feudū dare pos
 sunt. lib. i. in feud. c. i. qui successores feud. dare teneātur. c. i. qui
 successores teneātur. eod. lib. Luneburgēsis post alios vbi sup. in
 cōsuetud. feudales c. 5. specul. de iurisd. omni. iud. vers. iudicū igit
 tur. & vers. secundū canones etiā. Greg. lib. 15. 16. Lācelotus Cōra
 dus in tēplo om. iud. lib. i. c. i. 2. & seq. & lib. 2. c. i. & in proe. ipsi
 libri. Nā principū christianorū, qui tēporalia possident, duo tan
 tū sunt genera, Clerici alij, & laici reliqui. Can. duo sunt genera
 christianorū. 12. q. 1. igit in laicos iurisdictioni p̄tificiæ subditos,
 regia potestas nullā exercet potestatē, cū pontifex princeps est in
 suo territorio. d. c. per venerabilē, & de his, nihil attinet dicere sed
 p̄lati ecclesiarū in regnis aliorū principū ecclesias obtinentes,
 & quoad laicos suę iurisd. subiectos, in certis casib. regiā recog
 noscunt potestatē, vt iā antea docuim⁹, & quoad clericos, qui cor
 rū omnimodę sunt iurisdictionis, principis indigēt beneficio. nā
 etsi iure canonico definitū sit. † quod episcopi in tota sua diocesi
 habeāt iurisdictionē ordinariā, ita vt in quolibet loco pro tribu
 nali sedere possint, ac subditos, corū excessib. id exigētib. capi fa
 cere & carceri deputare. c. cum episcopus. de offic. ordin. in sex.
 in c. i. ex. eod. tamē extra septa ecclesię & palatij episcopalis, non
 habent territorium, nec possunt capere aliquem & captum du
 cere, nisi habeant territoriū a principe, cuius est territorium con
 cedere pro exercitio contentiose iurisdictionis. † et hoc habent
 p̄lati in hac prouincia a comite Barc. et rege Aragonū. in vs.
 Laudauerunt etiā & auctorizauerunt. qui vs. in hoc sensu accipi
 debet, & nō in alio sensu, de quo dubitat iudaic. vsat. deniq. sæpe
 dicti principes. in constit. Ia. i. Tarraco. en nō de la sancta e indi
 uida Trinit. P. item statuim. vers. sobre la qual cosa al dit Bisbe
 potestat per auctoritat real atorgam. est in tit. de hæret. in anti
 qua cōpilat. Mier. qui hoc plenius explicat in cap. 9. item ordi
 namus. nu. 33. 34. in 3. curia Barc. Jacobi. 2. collat. 4. territoriū
 olim

olim impetrabatur ab episcopis et concedebatur illis per regem.
 & dicit Mier. vbi sup. quod ipse vidit binas licentias a domina re
 gina. (Maria scilicet consorte regis Alfon. 4.) concessas Episco
 po Gerunden. † Nam licet episcopi in suis diocesibus habeant
 suo modo merum imperium, ad coercendum clericos, et possint
 ad perpetuum carcerem damnare. cap. quamuis. de p̄cen. in sex.
 quæ pena succedit in locum penę capitalis. not. in l. 3. ad leg. iu
 liam peculat. D. et in auct. clericus. de Episcop. & cleric. C. & in
 spiritualib. habeant omnimodam iurisdic. quo ad iura episcopa
 lia: non tamen quo ad temporalia etiam ecclesiastica. Mier. vbi
 sup. ex Innoc. & imola. ibi citatis. plus dicit Mier. se credere, †
 quod Episcopus non possit ingredi in domos seculariū causa ca
 piendi clericos: nec posse Episcopum capere clericos per vicos
 aut plateas ciuitatis et locorum domini regis, sine licētia curię se
 cularis. quia licet vici & plateę, & domus secularium sint in dio
 cesi, nō tamē sunt de diocesi. loca regia sunt in diocesi, nō de dio
 cesi. at Episcopus habet iurisd. in locis de diocesi. quod intelligit
 Mier. in contentiosa iurisdictione non in voluntaria. dubitat autē
 Mie. in resolutione ibi in fine, & subijcit sua scripta eccles. deter
 minationi. videri potest Aufreri⁹ in cle. i. de offi. ordin. reg. 4. n.
 21. vers. decimo octauo. & citat ibi doctores grauissimos pro hac
 resolutione. hodie hæc disputatio cessat. quia Fer. 2. priuilegium
 cōcessit p̄lati & stamēto ecclesiastico q̄ cōtinet plura capita,
 & inter alia territoriū. extat in tit. de Epif. et cleric. cap. 6. subdata.
 29. Aprilis 1496. in quo confirmatur pragmatica Regis Petri. 3.
 in eodem priuilegio relata. concessio tamen est restricta ad ca
 sus ibi expressos; & sine familia armata. & ideo est tutius pete
 re assistentiam curię secularis & potestatis. & quando est con
 tentio inter curiam ecclesiasticā & secularem super captura ip
 sius incarcerati, vtrum sit casus secularis iurisdiction. vel eccle
 siasticæ, seruetur forma concordiæ Reginæ Eleconoræ & Car
 dinalis Conuenarum, & suo casu res deciditur per Cancellari
 um, iuxta formam dictæ concordiæ & aliorum iurium hu
 ius patriæ, quæ sunt in eod. vol. 2. lib. 3. tit. 2. de content. iurisdic.

- 7 et occupatio tēporalitat. † Hoc autē non est concedere iurisdic. episcopis, quam a lege canonica habent, sed priuilegiare eorum iurisdictionem, et dare territorium pro exercitio illius, quod ad regem pertinet. Molin. in parisiens. P. 41. nu. 65. 66. qui † etiam
- 8 scribit quod ad dominum iustitiarum, idest habentē omnē iurisdic. & imperiū in oppido pertinet cognitio & punitio delinquentis in ecclesia, sicut delinquentis extra ecclesiam, & non ad prælatus ecclesie. Aufrer. d. nu. 21. 22. aut nūllū alias habeat prælatus iurisdic. temporalem, vt habent summus pōtifex in terris ecclesie, & multi prælati, qui sunt domini tēporalitatū & principes vel barones, & sic habent territorium. & de his intelligit Mol. tex. in d. c. cū episcopus. alioquin Papa in tēporalib. nō solet concedere iurisdic. personis ecclesiasticis, in p̄iudiciū dominorum. ibid. nu. 66. † saluat tamen priuilegia ecclesijs & immunitatē confugientib. ad eas. Molin. n. 67. et extant constitu. nostræ prouincię in tit. de sacro. S. eccles. vol. 1. & 2. in quib. immunitates ecclesiarum sunt reseruatę in casib. per iura canonica statutis. & hoc iure vtimur. Ferr. in obseruationib. cap. 243. ergo
- 10 rex † Est dominus territorij, non Episcopus, vt prælatus, etsi officialis Episcopi absq. concessione territorij aliquem capit, extra territorium capit & male capit. l. fin. de iurisd. om. iud. D. c. 1. P. contrahentes. & ibi. not. de foro compet. in sex. c. vt animarum. vers. fin. vbi glo. territorij. de constitut. in sex. et sicut non poterāt prælati capere sine concessione territorij, sic nec captos trāsferre, aut transmittere, nec alia facere, † quę respiciunt temporalitatem, vt bona annotare, inuentaria facere & similia horū. Carolus carcasson. vbi. sup. c. 10. per totum. Aufrer. vbi sup. regula. 2. nu. 12. quę obseruabis. quia sic fuit declaratum in causa contentions curie ecclesiasticę archiep. Tarraco. & curie secularis, ciuitatis Tarraco. super executione sententię per iudicē ecclesiasticū late ex prorogatione laicorū, & super inuentario faciēdo de bonis cōdēnati, & subhastione eorū, & fuit declaratū hęc quę realē respiciū: executionē non pertinere ad iurisd. ecclesiasticā. extat in regestris cancellarij definitio. et plura in huius rei cōfirmationem

- tionē scribit Carol. Carcal. vbi sup. quę sunt obseruāda. ad l. publicati. C. de testā. & ad l. 2. C. quēadmod. testā. aper. Aufre. vbi sup. reg. 2. n. 9. & aliquot seq. qui hęc l. ite scribit. Coua. in c. si heredes. n. 3. de test. ex. Trāseamus ad alia. est nobile ius altu dñi regis in hac prouincia, quo mediāte potest licite se intromittere de prælatorū p̄cedimentis iurisdic. cōtentiosę. qñ laici conuenti in curia ecclesiastica p̄tendunt declinare forū contenduntq. se cōueniri debere corā iudice suo seculari, nec debere trahi ad fo. eccles. etiā si de re ecclesie contentio sit, ex regula vtriusq. iuris, q̄ habet
- 12 † actorē forū rei sequi oportere. c. si clericus laicū. de fo. cōpe. ex. ibi si clericus laicū de reb. suis vel ecclesie, impetierit; & laic⁹ res ipsas non ecclesie esse, aut clerici, sed suas pprias asseuerat. not.
- 13 Auf. in reg. 4. n. 9. † tunc igit laicus pulsatus, anteq. iurisdic. iudicis ecclesiastici proroget & corā eo iudiciū fundet (nō enim habet necesse cōparere ad allegādū exceptionē fori declinatoriā. l. si quis ex alien. de iud. D. l. 2. si quis in ius vocat⁹ nō ierit. D. cū ibi
- 14 not.) † potest cōparere corā suo iudice seculari & ibi firmare ius cōquerenti de se; ei scilicet, a quo pulsat⁹ fuit corā iudice ecclesiastico; cautionē offerendo de itando iuri & rei iudicatę p̄ dictū suū iudicē competentē, in & sup̄ bonis suis, prodecē solidis cū legitimo augmento, petendo cautionē recipi & literatorie intimari parti & iudici, ad effectū vt partē cōquerentē remittat ad iudicē secularē, a quo recipiet iustitię cōplementū. hęc iuris firma olim tempore vsatic. cum pignorb. fiebat. hodie ex constit. Iaco. 2. in 2. cur. Barc. c. 20. itē tota ferma. est sub tit. de iud. & firmis iur. li. 3. cōstit. sufficit cauere cū fideiussorib. Mic. coll. 4. in d. cur. 2. Iac. 2. c. 21. de iuris firmis. n. 1 & per d. constit. est limitatus vs. de omnib. alijs nāq. comunib. cauus. immo hodie & sine fideiussorib. cū hypotheca & obligat. bonorū firmatis recipitur. l. sancimus. C. de verbo. signifi. † Modus firmandi cum pigno. tenentib. restat hodie in firma querelati pro pace & treuga, cum declarationem. cap. 41. de pace & treuga volum. 1. & in querela batallie Mier. ibi. qui adducit aliquot alios calus non cōprehensos. in d. constit. Iaco. 2. Cali. in d. vt omnes homines firmare debent. vers. postremo subiçimus formulā. vsq. ad hęc lecturę illius vsatici. Olim

16 † Olim omnia iudicia incipiant à firma iuris, tam ex parte actoris, quàm rei. d. v. f. omnes homines firmare debet. prag. Ia. 2. data ofcē. 19. calend. Sept. 1307. vers. statum⁹. ibi. sic tamē, quod ante omnia firma iuris fiat per partes. est sub tit. de ordin. iudic. curiē vica. Barc. c. 2. P. statum⁹. et P. itē ordinamus et statum⁹, quod quærelator. ibi. firma iuris vtriq. facta. li. 3. vol. 2. et est localis Ba. Calic. in v. de omnibus. in. 3. et 4. opposi. vers. sed de iure vfat. corū. ibi et est casus. et ista firma iuris succedit loco cautionis iudicio sisti et iudicatum solui. Calic. post iudaic. in v. omnes homines. vers. hæc forma requisitionis. et vers. hæc firma directi seu iuris probatur. ibi. quāquā hæc firma iuris secundū Ia. de mōte Iudaico. quo in loco explicatur hæc omnia. que de firma directi id est iuris, tractantur et sunt recepta iure cōmuni. in auct. offeratur. delit. contest. C. in auct. generaliter. de episcop. et cleric. C. in l. 1. 2. qui satisfacere cogant. D. in. tit. de satisfando. C. in tit. de satisfat. insti. et tit. si quis caut. iudicij sisten. caus. non obtēp. D. et iure vfat. corū. d. v. f. oēs homines. et v. placitare. v. placitū mader v. placitū iudicatum. v. de omnib. alijs causis nāq. c. omnib. v. f. batallia. pertinet † autē ad officiū iudicis curare ne iudiciū suū sit elusoriū, et ideo possunt iudices ex offi. cōpellerelitigātes ad legitimādū personas suas, et firmādū de directo pro assecurādo iudicio, promittēdo iudicio sistere et iudicatum solvere, cū clausalis necessaris. sic † in logia maris vbi etiā fideiussores exiguntur q̄ iure nostro nō est prouisū, nisi in casib. exēptis et speculariter prouisus, vt in bataia, in quærela pacis, vel vbi est ita receptū. dominis suis vasalli firmāt ius. v. f. omnes homines. quilibet litigator suo colliganti. v. de omnib. nāq. alijs cōmunib⁹ causis. in cōmādis repetendis, cōmēdatariis firmat ius cū fideiussorib. quia hoc est in priuilegio expressum. plus dicit Mier. in tract. casuū in quib. quis tenetur firmare de iure, quod ipse consuleret iudici, ne admittat actorē sine firma iuris, maxime suspectū et si hoc petatur a reo et est de stilo vel cōsuetudine curiē reum autē potest cogere remedijs plurib. vt p̄ captionē pignorū et alia remedia. l. r. si quis ius dic. nō obtēp. D. incipiēdo a leuiorib. de quib. Cal. in Ma. sub.

sub. prætoris remedia. sub dub. 6. addit etiā, quod ista firma consensu partiū tacito omittitur sicut iuramentum calūnie. l. 2. P. sed quia veremur. vbi gl. remitti. de iure iur. prop. calū. dand. C. & sic videm⁹ parū praticari istas iuris firmas in causis cōmun. & ita hodie hæc firma iuris raro seruatur in causis cōmunib. quia excepta curia vicarij Barc. causę introducunt, non per quærelā, sed p̄ simplicē petitionē cū supplicatione. quinimo in cur. vica. actor solus inquærela firmat ius reo: nō e contra. & ita ex multis tēporib. receptū est, † fortassis ignoratione aduocatorū, quisine aliqua notitia iuris municipalis, localiu pragmaticarū, obseruationū & stili curiē, calamū arripiunt & libellos formāt, oīa turbātes & sursum deorsū miscētēs, iura cōmunia in ordinatē, cū iurib. municipalib. cōfundentes; qui si se cōponerēt ad praxim seniorū & in praxi peritorū, quasi p̄ manus stili curiarū & formulæ agendi retinerentur. De his cōquereretur sua etate Thomas Mier. in cap. 9. a remoure. curiē Barc. R. Mar. coll. 10. vers. ex quo etiā videt⁹ q̄ actio iniuriarū. ibi. & quia à multis parū curat de istis iurib. patrię. & ibi. sed tñ prius debemus curare de domo ppria, quā de aliena. quia & practicādo, legēdo, studendo, scribēdo & alias multū video errari in iudicijs, quia plus & pluries video iudicari per iura cōmunia, quā p̄ iura patrię, q̄ licet sint iurata, & ea habeam⁹ sub præcepto; tñ quotidie violātur & parui pendunt. etc. hæc ille. qui si hodie resurgeret, quales inueniret doctores, & quā peritos et in praxi iuriū patrię versatos: sed hoc ipsi viderint. redeamus ad rē. constitu. Iaco. 2. firmas iuris, quæ in sua regia curia fierent duob. casib. exēptis admitti voluit, sine pignor. & ad illos duos casus, Mier. adiunxit alios notabiles casus eo loci. subiūgit etiā in alijs curijs firmādū de iure sñ morē & stilum antiquū. quod dictū Mier. erit obseruādum. ibi. & nota quod dicit in posse nro. & qualiter hæc firma tollat. ibi. vers. quot modis tollat satisfatio. † facta igit⁹ iuris firma p̄ laicū, qui a iudice ecclesiastico vocat⁹ ad iudiciū, corā iudice seculari cōpetenti & ea admissa; rescribitur p̄ iudicē secularē regium tamen, iudici ecclesiastico & notificatur illi cōparitio laici, & firma iuris, ad effectum vt actorem remittat ad

204 **Commen. in vsati. alium namq.**
 tat ad iudicem secularem. Et si quidem iudex ecclesiasticus est
 de ordinarijs huius prouinciæ, rescribitur in forma contentio-
 nis, & cum electione arbitri, in casu hæsitacionis; & seruantur,
 concordie & alia iura quæ sunt in tit. de contentione iurisdic-
 & occupatione temporalit. lib. 3. volu. 2. statur autem declaratio-
 ni arbitrorum vel cancellarij aut suo casu tertij, qui etiam potest
 condemnare in expen. alteram ex partib. ratione retardatæ ex-
 ceptionis. arg. tex. in cap. 1. vers. sed si post rem. de except. in
 sex. & taxatio pertinet ad iudicem in cuius fauorem facta est cõ-
 demnatio, etiam secularem: executio contra clericum in bonis
 mobilibus per Iudic. ecclesiasticum fit ad requisitionē Iudicis se-
 cularis: in immobilib. per iudic. seculare, cum assistētia iudicis ec-
 clesiastici. fuit ita declaratum per Sorribes in causa contentio-
 nis firmatæ inter curiam vic. generalis sed. vac. Elnæ, & curiam
 guber. 1. Iulij. 1553. & in art. condem. expensarum ratione retarda-
 tæ except. Aufrer. cle. 1. regul. 2. nu. 33. de offic. ordin. quilibet iu-
 dex est competens. Cyn. in auct. habita. nu. 12. C. ne filius pro-
 21 patre. † Quod si iudex ecclesiasticus est delegatus Rom. Pon-
 tificis aut subdelegatus, quia hi in concordia cardinalis Cõue-
 narum & Reginæ Eleonore non comprehenduntur, rescribi-
 tur illi quatenus reuocet procedimenta per eum facta, contra
 talem laicum, qui firmavit ius in curia regia, intra talem termi-
 num, aut intra eundem terminum compareat in regia audien-
 22 tia, banchum regium informaturus. † Priore casu, quilibet vi-
 carius & baiulus regius habens tribunal distinctū, potest admit-
 tere firmam iuris laici districtualis ipsius vicarij aut baiuli: im-
 mo & vidi firmas iuris factas in curia alcaldorum sicce, in logia-
 maris, in curia magistri rationalis, baiuli generalis, respectu eo-
 rum, qui sunt de eorū foro, & firmatur cū illis contentio: poste-
 23 riore casu solus † rex, & eo absente, locūtenēs gñalis, & absente
 rege & locūtenēte gñali, gubernator etiā rescribit delegato apo-
 stolico, ne propter absentia regis et locūte. gñalis cõtingat iuris-
 regiā turbari & in aliquo violari. sicut in simili scribit. Mier. coll.
 10. in curia Barc. R. Mariæ. c. item per tolre vexations. versic. &
 hæc

hæc sunt de reseruatis principi. ibi. immo regalias dictorum vsa-
 ticorum. idem Mier. coll. 6. in curia ceruariæ Petri. 3. cap. præ-
 terea, quia per reseruaciones. Rub. de offic. gubernator. cathalo-
 24 niæ. nu. 5. vers. nota quod oppressus. & ibi. sed in cathalonia. †
 Rursus priore casu, vicarius rescribit pro vasallis baronū & pro
 ipsiis baronib. firmantib. ius in posse vicarij procedimentis &
 declarationib. censurarū factis p iudices ecclesiasticos ordinarios
 huius prouinciæ. quia ad eū pertinet defensio iurisd. ipsius baro-
 ronis, quæ a rege profluit & emanat. Bal. & alij in cap. 1. quis di-
 catur dux vel Marchio. in feud. Calic. in prerogatiua militari nu.
 26. vers. quæro, quid si ciuitas nu. 29. & ibi. citantur constitutio-
 nes sub tit. de iurisd. omni. iud. pro hac prerogatiua fori militū.
 de quib. Mier. coll. 2. in curia Barc. Pet. 2. cap. 45. de priuilegio
 fori militum. in vers. et pro aliquali. & coll. 4. in curia. Barc. Ia-
 25 cob. 2. cap. 17. item si forsan. † in quib. locis Mier. plene tractat
 de foro militum, baronum, generosorū, in ciuilib. & criminalib.
 & quod in citatorio detur terminus. 26. dierū, vel trestermi sci
 licet. x. dierum in primo & octo dierum in reliquis duob. videat-
 tur. Cali. in vs. placitum mandetur. & in vs. placitare. adde om-
 nino ea, quæ notat. Mier. in c. 27. item ordinamus & statuimus,
 q si aliquis homo. vers. nota ultimo. in cur. Montif. Alf. 3. coll. 3.
 & Cali. in d. nu. 29. cum alijs sequentib. idem in Marg. dubio. 8.
 vers. 114. bene scripsit Mier. & ordinate in cap. item, quod nullus
 miles. rub. de foro militum. in curia. Bar. Petri. 2. cap. 56. vers. &
 ex hoc dicimus, quod in cathalonia. coll. 2. adde Ferrer. vbi. sup.
 cap. 45. qui notat obseruantia in foro militum. Firmat autem ius
 & de iure vasallus baronis simul cum barone in posse vicarij, quā
 26 do iudex ecclesiasticus procedit contra baronis vasallum. † Po-
 steriore casu, siue vasallus pulsetur siue baro per iudicem dele-
 gatū, solus rex rescribit & in eius audientia est firmandum de
 directo, idest de iure per illum, cõtra quem proceditur, & potest
 27 cum vasallo suo dominus respectu iurisdic. firmare. †. Tum in
 priore casu recusante iudice ecclesiastico firmare contentionem,
 potest procedi ad occupationem temporalitatum, post secundas
 literas

28 literas fisco regio adhaerente parti firmanti. sed hæc compulsio, & † declaratio occupationis, quæ postea fit, in regia aud. tantum fit præcedente conclusione & est seruanda forma pragmaticæ regis Martini & aliorum iurium, quæ sunt in tit. de contentione iurisdictionis. & occupat. temporalit. lib. 3. vol. 2. & vol. 1. eod. titu. cap. 1. nam vicarij nõ possunt facere huiusmodi declarationem, sed solus rex vel eius Locumt. iuxta formam dictæ pragmaticæ. istis absentibus. et gubernatore generali, vices gerens illius procedendo vice regia idest cum regia aud. idem potest facere. quia tunc assessor inuat in locum regentis regiam Cancellariam, & facta prius conclusione in regia aud. potest facere huiusmodi declarationem.

29 † Magnam etenim accipit auctoritatem gubernator et regia aud. vt in tit. de offic. gubernatoris vice regia. li. 1. cõstit. vol. 1. & Ferr. in obseruationib. parte. 1. c. 16. 17. qui citat Mier. in plurib. locis, quos vide pro confirmatione huius assertionis. Idem Ferr. c. 4. 12. 16. quia vices gerentis gubernatoris magna est potestas, domino rege eius locumtenente, et primogenito absentibus. quinimo, in tractandis causis, votandis, finiendis et hodie exequendis eadem forma seruatur in aud. gubernatoris procedentis vice regia, quæ in regia aud. locumten. gñalis. c. fin. in tit. de executione sententiarum. in noua cõpilat. est c. 19. curiar. anni. 1585. olim quid seruaretur. Ferr. cap. 23. 29. et d. c. 17. 86. Mier. coll. 11. c. 2. in curia Barc. Alfon. 4. vers. sed quid si antequam gubernator. ibi. et per hoc restringitur. et ibi. ex quo nota. et col. seq. et vers. nota ex his, quod gubernator. ibi. et potest esse ratio. insertum est priuilegium creationis huius officij per Ferr. c. 10. ex Mier. in c. vltimus statuimus. in curia. R. Eleono. coll. 7. in gubernatore † comitatum Rossilionis et Ceritanie. est plus dubij. sed ex tenore. c. 1. tit. de content. iurisd. et occupatione temporalit. lib. 3. constit. vol. 1. apparet hæc occupationem fieri posse per vices gerentem gubern. dictorum comitatum. et si nõ vis esse illus, tene quod ibi tenet vsus. Mier. in d. c. 56. item, quod nullus miles, circa finem. ibi sed vt dixi minime sunt mutanda. etc. nec eris illus, si seruas, quod seruat vsus. Ego crederem quod gubernator comitatum Rossilionis et Ceritanie possit procedere

cedere ad declarationem occupationis temporalitatum suo casu, hoc est Rege, locumtenente generali & primogenito absentibus. a prouincia ista, quæ, quoad iura, vna est. tunc enim cessat cancellaria et dormit officium cancellarij. exceptis declarationibus. contentionum iurisdictionis ecclesiasticæ et secularis, cessat vicancell. et reges cancell. et ideo iustum † est gubernatorem comitatum posse compellere prelatos ad firmandum contentionem, et illis recusantibus. procedere ad declarationem occupationis temporalitatum. quia non esset alius, qui defenderet iurisd. regiam, et releuaret oppressos in illis partibus. per censuras & procedimenta iudicum ecclesiasticorum. & debet esse in omni prouincia primus aliquis preles ad quem fit recursus. can. in apib. 7. q. 1. is vero est tunc in ea prouincia supremus. cap. les causes. vers. eles dels Comtats de Rossello. tit. de la audien. e consell real del governador. Mier. collat. 11. cap. 2. Ferre. vbi sup. cap. 37. 42. vbi hæc declarantur in praxi obseruata. & cap. 68. faciunt notata per eum in q. disputata cap. 68. quæ obseruabis. † a curia vicarij causa contentionis iurisdictionis cum curia iudicis ecclesiastici, qui non vult respondere in forma contentionis, euocatur dicta causa, sub eo pretexto, quia vicarius vel alius ordinarius, qui prouocat ad contentionem firmandam, non est potens ad compellendum iudicem ecclesiasticum, ad firmandum contentionem. addit † Mier. in d. cap. les causes. vers. & nota. quod nisi hic expresse dixisset & c. Baiulum generalem & procuratorem regium respectu suæ prouinciæ quemlibet posse procedere contra prelatos non firmantes contentionem, ad occupationem temporalitatum. quod admitterem rege, Locumtenente, & primogenito absentibus. quia baiulus generalis in his, quæ ad eius pertinent officium, non recognoscit vices gerentes gubernatoris. Mie. ibi. vers. sed pone, quod causa patrimonialis. Ferr. c. 77. 78. vbi habes exemplaria ad rem pertinentia. posteriore autem casu, si contra iudicem delegatum est procedendum, in regia aud. firmandum est. quia hæc regalia est de supremis, & quæ non potest separari a regia corona, nisi rex renuntiet sedi regie vt ytar verbis Mier. in d. cap.

d. cap. les causes. vers. sed nunquid ex priuilegio. notatur in vs. similiter & si senior. & in vs. alium namq. Calic. in marg. dubio. 8. vers. 68. 69. & ibi citantur iura. Mier. in tract. de Afflictionib. vers. est alia afflictio. & vers. modo videndum, qualiter.

34 hac tamen potestate & regalia † vtitur vicesgerens gubernatoris, absentib. rege, Locumtenente & primogenito, quia ad eum tunc pertinet oppressis subuenire, & eos defendere, & iurisdic. regiam tueri. Ferr. cap. 80. vbi referuntur exēpla & facit, quia alias posset in prouincia scandalum suscitari. idem Ferrerius. cap. 68. qui citat iura. faciunt notata per eūdem cap. 10. & magis faciunt scripta in. q. disputata cap. 86. & in terminis oppressionis scribit vtilia Ferr. in 2. parte cap. 47. nam quando nec rex iurauerat, nec erat in prouincia locumtenens, quo fuisset recursus? sic ergo tunc fuit practicum in anno 1558. & huc pertinent q. 12 scribit Mier. in cap. preterea. coll. 6. in curia Ceruar. Petri. 3. & cap. vltimus in curia R. Eleo. colla. 7. & in d. cap. les causes. & habent manifestam rationem, quia debet esse in prouincia, qui iura principis tueatur, & contra oppressiones, auxilium suum impariat, ad eum recurrentib. quod vt dixi, fit per firmam iuris, vel partis oppressę, vel filci procuratoris, vt accidit in anno 1590. de mense Augusto, absentib. rege & Locumt. generali a prouincia, cum sequestri quidam auctoritate Apostolica prouisi, vellent accipere administrationem temporalitatum Abbatiarum S. Benedicti. & S. Augustini, tunc vacantium; & exigere rationes a sequestris per dominum regem in illis creatis & constitutis. nam procurator fiscalis firmavit de iura eisdem sequestris in aud. generalis gubernatoris Cathalonie. quia per huiusmodi adsignationem & deputationem sequestrorū videbatur fieri præiudicium regalib. iurib. domini regis, circa deputationes sequestrorum in administratione temporalitatum & reddituū Abbatiarum consistorialium vacantium, quæ ad eius præsentationem pertinent. facit cap. generali. P. qui autem ab ipsarū ecclesiarum. de elect. in sex. † quia sequestri regij fideliter omnia custodiunt & conseruant, & de illis reddunt legale computum.

35

nec

nec est hoc casu vsurpatio aliqua, & ideo non habet locum. tex. in cap. si quis clericorum. sess. 22. in concilio Tridentino. in quo non fuit derogatum iurib. † regum & principum in bonis ecclesiasticis tuendis & defendendis, aut aliter administrandis. cap. 9. sicut legitima. vers. & exceptis ijs, quæ ad Imperatorem. decreto de reform. sess. 25. quia iura Imperij in suis dominijs habent. latius de hoc iure domini regis Couar. in cap. possessor. parte. 2. P. 10. numer. 5. de regu. iuris in sex. Rebus. in praxi beneficiaria. in rub. de forma signat. simplicis prouisionis. in verbo nec non ius patronatus. idem Couar. in pract. cap. 35. 36. Abulens. de concilijs vniuersalibus parte. 2. cap. 25. sed de his postea fortassis plenius. Abbatias consistoriales ex taxatione valoris earum diiudicamus. & ita in hac prouincia sæpe iudicatum fuit. Ferrerius in obseruationibus. parte. 3. cap. 1. 2. igitur contra delegatum procedentem contra laicos, qui sunt de foro & iurisd. originaliter domini regis, firmatur de iure, vt dictum est, in regia aud. vel in aud. gubernatoris vice regia procedentis, vel via ordinaria in Comitibus Rossilio. & Cerita. † sed iudice delegato nolente reuocare procedimenta per eum facta contra laicos, vel comparere in audientia ad informandum banchum regium, vel amplius statuatur? Sane si sint tales iudices delegati & commissarij, qui in prouincia habeant temporalitates; ad declarationem occupationis earum, & tandem ad realem occupationem proceditur vt aliquando scribit Ferrer. obseruatum. par. 1. cap. 80. qui loquitur in terminis fortiorib. in quibus non esset satis tutum obseruare præxim ab eo traditam, quatenus loquitur de gubernatore procedente via ordinaria: quia tutior via est semper eligenda. proxime accedit ad pragmaticā. R. Martini & alia iura sup. citata, vt fugiamus querimonias, quas faciunt ecclesiastici in curijs, de quibus querimonijs in cap. 1. de content. iurisd. & occupat. temporalit. lib. 3. constit. vol. 1. per quod sunt confirmate pragmatice loquentes de occupatione temporalitatum. & ex tenore. d. capituli apparet sufficere quod occupationis declaratio & executio fiat de voto vnius aule regie aud. & his proximis

36

37

38 mis diebus contra subcollectores cameræ a postolica administrā
 tes temporalitates mensē Episcopalis barch. sede vacāte per mor
 tem bonæ memoriæ Io. Dimæ Lloris vltimi Episcopi Barc. iur
 risdictione enim spiritualis per capitulū regitur, cap. illa. ne sede
 vacante. ex. in cap. i. eod. in sex. cap. i. de institut. eo. vol. & quia
 dicti commissarij cameræ Apostolicæ, recusarunt firmare contē
 tionem, cum curia regia, occasione procedimētōrū per eos fa
 ctorum, contra homines Villa Franchæ penit. & quosdam re
 gios officiales, fuit processum ad declarationem occupationis tē
 poralitatū, quas tenent in prouincia, cum succedant in vices
 Episcopi, quoad temporalitates. Quod si commissarij & dele
 gati Apostolici sint tales, qui nullas habent temporalitates, vt cō
 muniter accidit, tunc fisco regio adhærente parti, quæ ius firma
 uit & quærimoniam facit, cōminatio fit banni, & aliarum pœ
 narum pro tuitione regiæ iurisdic. & commissario perseveran
 te in contumacia reuocandi aut comparendi, fit assignatio pro
 declaratione incurfionis pœnarum ad diem certam, cum se
 quentium continuatione, fisco etiam adhærente parti, & in illa
 die, præcedente conclusione in regia aud. fit declaratio pœnarū
 cōminatarum, cum sententia regia nomine Locumt. generalis,
 & declaratur delegatum incurfisse in pœnam banni & alias in
 literis monitorialib. pcedentib. cōminatas, cū mōtiuis in plurib.
 exemplarib. expressis, & signāter, quia turbat regiā iurisdic. & pro
 cedit in casu ad suā iurisd. nō pertinente, & quia, monitus per li
 teras regias, nec reuocauit procedimēta, nec comparuit in regia
 aud. banchū regiū informatur⁹ & de suis procedimentis rationē
 redditurus p ea reuerētia, quā oēs delegati & cōmissarij aposto
 lici debent, pserim moniti, supremo principi seculari, in suis do
 minijs, imperij iura obtinenti. etc. varietas casuū occurrētū, variā
 formā declarationis exposcit. l. nā vt ait pēdius. ibi. cetera, q̄ tēdūt
 39 ad eādē vtilitatē. de legib. D. † Sed fuit dubitatū. q̄a causa firmæ
 iuris cōmittit vni ex doctorib. alicuius aule, & eo referente pro
 cessus fit ex informatione sup pcedimētis p iudicē delegatū fa
 ctis & ex literis monitorialib. primis & secūdis, & deinceps expe
 diuntur

diunt literæ cū assignatione termini ad declarationē incurfionis
 pœnarū, an huiusmodi declaratio fiat cū firma relatoris, an cū fir
 ma regētis regiā cancell. vicec. aut cancell. iuxta prag. R. Mart.
 in tit. de cōtent. iurisd. & occup. tēporalit. lib. 3. vol. 2. & c. visis &
 cū diligētia recensitis. nu. 4. eo. quia videbat prouisionē qua cōti
 netur locū esse declarationi pœnarū faciēdā p relatorē in modū
 prouisionis; declarationē autē per regentē cancell. vicec. aut cācell.
 in forma sētētiæ, sicut in assignatione curatorū ad lites fieri solet
 vtroq. tñ modo vsitatū reperit. quia cū fiat in forma sētētiæ no
 mine Locūt. gñalis & cū assignatione ad dictā declarationē facta,
 sufficit firma relatoris. præsertim cū literæ executoriales, q̄ ex hu
 iusmodi sētētia pcedūt, expediunt cū firma etiā cācellarij, aut
 vicec. aut regētis cācell. Olim tēpore R. Mart. & vsq. ad curias
 anni 1493. cum doctores regij consilij essent tēporales & nutua
 les, & soli Cancellarius, vicecancellarius & regens cancellariā &
 fisci aduoc. essent ppetui & designati, erat necessariū huiusmodi
 declarationes fieri per dictos Canc. vicec. aut regentem Cancell.
 nomine dōmini regis, aut locūt. generalis aut primogeniti. quia
 de ijs tantum prouinciales habebant confidentiam, cum essent
 notabiles personæ, et delectē ad officia, perpetuo idest ad vitam
 eorum, regenda. vt apparet in capitulis curiæ regis Mart. in tit.
 de officio Cancellar. vicec. et reg. cancellar. lib. 1. vol. 1. sed post
 erectionem concilij formati ex certo numero personarum non
 nutualium, sed ad singula loca consilij et regiæ audientiæ desig
 natarū et deputatarū cū examine et solemnitate in electione, et
 in vim constitutionis pactionate in cur. gñali, relatoris auctoritas
 fuit aucta et ampliata, & illi⁹ firma in causa illi cōmissa in decla
 rationibus et sētētijs sufficit pcedēte concl. in regia aud. facta,
 si causa id postulat. vel sine cōcl. quia sententia semp dicta
 tur sub nomine regis vel locūt. et executoriales literæ post cōmis
 sã exequutionē, firmā habēt Cācell. vicec. aut regētis cācell. & ideo
 q̄ fierēt declarationes cū firma relatoris, nō venit in contentionē,
 sed quia fiebant sine voto regiæ aud. c. i. de conten. iurisd. et occu
 pat. tēpor. lib. 3. vol. 1. q̄ de creatione curatorū opponitur, diuer
 sara

sam habet rationem. quia illa prouisio non fit cum conclusione, immo solus relator, qui recipit informationem ex commissione sibi facta, potest facere prouisionē, quod nominat in curatore est idoneus, & quod portetur processus Cancell. aut reg. Cancell. pro huiusmodi assignatione facienda. & est hæc via posterior, breuior et magis expedita. L. fin. C. de adopt. † post declarationem huiusmodi, literę executoriales cum declaratione prouisę expediuntur directę alicui officiali, cum literis subsidiarijs ad officiales ecclesiasticos iuxta stilū ordinariū, & fiunt præconizationes, & bannimenti publicationes. sed ante omnia, post declarationem factam & notificatam iudici delegato, vt possit respiscere & ad se redire & melius sentire, adhuc generalis locum. vel gubernator suo casu, charitatiue monere delegatum soler cum carthapriuata, & non expedita per cancellariā, vt ab huiusmodi oppressione cesset, et consulat sibi in reuocando procedimenta per eum facta, aut in comparando de suis procedimentis rationē redditurus. Belluga rub. de occupat. temporalitatum. nu. 7. vers. maxime, quia princeps. et Marq. in vs. alium namq. vers. quęro etiā quid si prælatus. ibi. consultius tamen faciet. putat hanc admonitionem initio faciendam, statim vbi quarimonia ab oppresso facta est. Sed literę monitoriales primę & secundę hanc vim obtinent, nec hæc monitio post declarationem factam esset necessaria, nisi ad maiorem contumaciam prælati et iudicis ecclesiastici delegati, cui iudices seculares ex debito officij lubenter deferunt, et coacti pro defensione regię iurisdictionis & præeminentię, ad grauiora hæc & acriora iuris remedia deueniunt, quasi inuiti & nolentes. nolentibus igitur iudicibus ecclesiasticis delegatis, acquiescere literis regis aut eius officialium, ad quos hæc causa pertinere potest, vt dixi, sic erit contra eos procedendum, ne alias regalię domini regis & comitis Barcinone depereant et in contempcionem veniant, † & via excessus alijs aperiatur, in cōmittendo similia & principem iurā imperij obtinentem parui pendendo. l. 2. in fine. Cod. de indicta vi. duita. tollen. ibi. cum satis in humanum esse videatur.

et

& glo. fin. ibi. et nota non dari viam malignandi. vnde Gregorius ad Episcopum Syracusanum. ait, si negligenter ea, quę male vsurpantur, omittimus, excessus viam alijs aperimus. Can. peruenit. 2. distinct. 93. facit tex. in Can. paratus debet esse. vers. nā cui licentia iniquitatis eripitur, vtilius vincitur. 23. q. 1. Quoniam secundum August. eo loci, nihil est infelicius fœlicitate peccantium, qua pœnalis nutritur impunitas, & mala voluntas vel interior hostis roboratur. glo. in contemptum. in cl. grauis. P. ne igitur. de sentent. excommuni. huc pertinent quę scribit Rebus. in ordinat. gallię tit. de appellat. tamq. ab abusu. glo. r. vbi optima praxis ponitur, in hac materia seruanda, contra iudices ecclesiasticos vsurpantes iurisd. regiam in casu non suo procedentes, & iurisd. abutentes, ad quem locum recurri potest, vt contra abusus istorum iudicum officiales regij sese opponant. non igitur mirari debent iudices ecclesiastici etiam delegati, si contra violentias eorum, quas plerumq. faciunt in prouincijs in quib. rex habet imperij iura, & non recognoscit in illis superiorem, dominus rex insurgat, modis omnib. huiusmodi violentias propulsando, præmissa cum primis monitione charitatiua, & parti instanti coram iudice delegato, cautione præstita coram domino rege vel eius officialib. ad quos spectat, & firma iuris in forma debita facta. Nam siue ad partis priuatę supplicationem, cum firma iuris, siue ad fisci regij instantiā cum simili firma, rescribatur per iudicem secularem, qui rescribere potest, vt præmissimus, iudici delegato, semper debet esse prius firmatum directum in posse iudicis secularis, tam parti priuatę ad cuius instantiam iudex delegatus procedit, vel fisco eius curiæ, quam ipsi iudici delegato, & iuris firma in forma debita secundū leges huius patrię facta, & admittitur per iudicem secularem, si & in quantum, confuto de procedimentis per delegatum factis, rescribitur iudici ecclesiastico monitione et charitatiue, monendo eum & rogando, vt cesset ab oppressione & procedimentis, & ea reuocet, aut compareat in regia. aud. banchum. regium informaturus.

† dixi ad fisci regij instantiā plerumq. rescribi. vt puta iudicib. delegatis.

O 3

legatis procedentibus contra laicos, cum multarum, impositionibus vel in casibus regaliarum, ut contra regios officiales officia sua exequentes. nam in his casibus. fisci procurator comparet & firma iuris facta, petit rescribi ad effectum reuocationis aut comparitionis. iudex enim delegatus non potest imponere contra laicos multas, nisi pro refectione expensarum in sua curia ea de causa factarum. † quia multe de regalibus sunt. cap. 1. ibi multarum poenarumq. compendia. que sunt regalia. in feud. Ifern. ibid. not. et afflictis. nu. 1. 7. & in vers. poenarum. in prouincijs, in quibus reges habent iura imperij, iudices delegati contra laicos procedentes, non utuntur multis aut poenis tit. si quis ius dic. non obtemper. D. nisi in locum expen. ut dixi, aut in causis, que possunt in foro ecclesiastico tractari in c. 2. & cap. fin. ubi glo. iuramen. de foro compet. in sex. cap. cum sit generale. ex. eo. cap. fin. de except. in sex. cap. decernimus. de sentent. excommunic. in sex. sed censuris ecclesiasticis. In terris ecclesie libere utuntur. quia hec regalia in eisdem terris, ecclesie sunt. Bal. in d. cap. 1. in fine. que in . regalia. sic intelligo tex. in cap. quamuis excommunicationis gladius. vers. in causis vero iudicialibus. sess. 24. de reformat. in concil. Trident. & in cap. 2. vers. per tant statuim y ordena. de inuocat. brachij secular. lib. 7. vol. 1. constit. loquuntur hec iura de causis ad forum ecclesiasticum pertinentibus. etiam contra laicos. Aufrer. ubi sup. reg. 2. & plenius post reg. 4. in vers. nunc sequitur casus. sub rub. de potestate ecclesie super laicis & rebus eorum. Maranta de ordin. iudic. distinct. 11. & erit obseruanda distinctio suo casu, de qua in capite. Romana. P. contrahentes. in fine. de foro compet. in sex. obseruandus tex. constitutionis ibi. en causas de son for: & in d. cap. quamuis. ibi. in causis ciuilib. ad forum ecclesiasticum quomodolibet pertinentibus. & in his ipsis poene huiusmodi contumacie & multe applicantur locis pijs, in dicto decreto expressis, non fisco curie ecclesiastice ergo si iudex ecclesiasticus delegatus (quia cum ordinarijs iam extat firmata concordia, que obseruatur.) procedit in temporalibus & in aliquo eius procedimenta nocent fiscali patrimonio,

patrimonio, quod consistit in prouentibus poenalibus & multis & alijs emolumentis, que thesaurarius regius colligit ut in Margarita fisci. dubio. 6. 7. 8. vel nocent patrimonio regio & Cesaris, quod consistit in redditibus sue coronae, ut lezdis, censibus, tributis, coenis, albergijs, decimis, & alijs redditibus regijs qui regularem habent prestationem in ciuitatibus, villis & castris, & que veniunt ad manum baiuli generalis vel procuratoris regij patrimonij. Mier. in dict. constitutione. les causes. coll. 11. Alfonsi 4. versic. quero hic, que dicatur causa patrimonialis domini regis. latius idem Mieres colla. 9. in curia Barcino. Ferdinandi. 1. capit. 29. quia quandoq. contingit. versic. secunda regula est, quod procuratores fiscales. vel nocent iurisdictioni regie & sunt vsurpatiuia illius. ut quia procedit contra regios officiales, his casibus et similibus procurator fisci comparere solet in regia audien. & firmare ius dicto iudici delegato & eius procedimētis quocumque nomine factis, & rescribitur iudici delegato, ut sup. obseruauimus. si contra laicum proceditur, priuatam personam; & is ipse comparet, ut dictum est. & pariter firmat, & pariter quoq. rescribitur eidem iudici, & contra eum proceditur modo, quo supra diximus. & hic est modus optimus occurrendi violentijs, que plerunq. ex procedimētis iudicum delegatorum inferuntur laicis personis miserabilibus. formidolosis, timidis & timētibus. ut iustum est, censuras ecclesie. & est remediū valde necessariū. ne alioquin cause trahantur sub coloratis pretextibus. ad forum ecclesiasticū. q. rex non potest tollerare, † etiā ex causa miserabilitatis, paupertatis viduitatis, pietatis. & sic plures ex casibus. notatis. p. Aufrer. in d. tit. de potestate ecclesie, super laicis & reb. eorū. in qua ponuntur. 149. casus. in quibus iudex ecclesiasticus cognoscit de laicis & reb. eorū. ut in c. licet ex suscepto & c. seq. de foro compet. ex. nō sunt recepti in hac prouincia. in qua nō potest dici quod nō audiant miserabiles, aut q. iustitia nō reddat petētib. nā ad hoc est instituta regia aud. pro pauperibus. contra potētes, magnates, diuites, p. viduis, orphanis, pupillis, religiosis, forasterijs. instituta iudicia, sū maria, verba, sine scriptis & alia pleraq. ad expeditionē iustitie necesse

necessaria: aduocati pauperum, procuratores. nec iudices vel re-
 45 latores exigunt aut recipiunt salaria a pauperibus. † Quam-
 obrem dominus rex non patitur causas ad forum ecclesiasti-
 cū trahi, extra casus ad eum pertinentes omni iure. Mier. in c.
 35. ne ex beneficio concessio: curiæ Barc. Ferdin. 1. collat. 9. in
 vers. & qualiter cognoscet papa vel Imperator. & vers. sequitur
 in tex. ad nostrum cōsistorium. & ibi. & in defectu seu negligē-
 tia. & ibi. dicit tamen idem Innocentius. latius autem in vers. ve-
 runtamen in cathalonia dominus rex. & sub sequitur quædam
 46 cartha regia Alfon. 4. sub data Barc. 14. Octob. 1424. † & plura
 cōmoda tradit quæ miserabilis persona consequitur in consisto-
 rio principis. idem Mier. in cap. 2. les causes. curiæ Barc. Alfon.
 4. coll. 11. vers. sed an personæ miserabiles pro suis causis possint
 habere recursum ad iudicem ecclesiasticum? ibi. attamen curia
 regia non patitur per laicum vel alios contra laicum. etc. & ita
 47 seruatur in hac patria. hinc † quoq. videmus quod prohibet do-
 minus rex causas laicorum ad curiam Romanā trahi. quia pro-
 uinciales vexarentur laborib. & expen. extra suam prouinciam
 litigantes. officiales quoq. curiæ Romanæ omnes causas trahe-
 rent ad suum forum. de quib. scribit plura ad hoc propositum
 Igneus in l. necessarios. P. non alias. parte 2. numer. 118. ad
 Sylla. D. & Neuzanis dicit quod curia Romana non vult ouem
 sine lana. in lib. 4. P. ad partialitatem redeundo. vers. & pasquil-
 lus quotidie noua carmina cridat. ibi. alij dicūt, quod curia Ro-
 mana. quos authores in hoc tātum referro. citat Igneus Cynum.
 & Lucam de Penna. extat autem pragmatica R. Martini sub
 die. 9. Iulij 1398. qua istam causarum euocationem ad curiam
 Rom. profactis laicalib. aut ab eis dependentib. fieri prohibet,
 48 sub grauileb. pœnis. † & est iustum, vt sua quisq. iura tueatur, &
 vnus iudex non mittat falcem in messē alienam. can. cum ad
 verum. 96. dist. cap. nouit de iudic. ex. cap. per venerabilem.
 qui filij sunt legit. ex. quamobrem receptum est, vt si quis lai-
 cus citetur ad curiam Roma. vel si inde aliquæ literæ manāt pro
 similib. factis, citat^o firmat ius suo aduersatio in regia aud. tāquā
 oppres-

oppressus, & inde emanant literæ stillatę. huc pertinet pragma.
 Petri. 3. de anno 1359. sita in tit. de Episcop. & clericis. cap. 3. &
 hinc videmus, quod iudex secularis inhibet iudici delega-
 to Apostolico, per clericum impetrato, ne procedat contra lai-
 cum suum subditum. Specul. de compet. Iudi. aditione. P. 1. vers.
 sed pone clericus trahit laicum. sub nu. 29. & pondera dicta spec.
 quia est casus frequens. oportet tamen secularem iudicem, qui
 inhibet, non esse repertum in fatica iustitiæ. Specul. ibid. per iu-
 ra, quę allegat. plura scripsit idem Mier. in tract. siue summula
 de affliction. & oppressionibus. vers. modo vidēdum est. & vers.
 49 † & generaliter dominus rex debet & tenetur defendere quam-
 cumq. personam iniuste oppressam in principatu Cathalonie. vs.
 alium namq. hoc autem remedium domus rex, seu eius Locū-
 ten. & is ad quem pertinet, etiam ex officio absq. partis petitione
 impartitur ex debito regalis officij. Mier. in d. capit. ne ex be-
 neficio. vers. sequitur in tex. ad instāciā. & ibi & nota, quia bene-
 dicit ad instantiam. Contra siquidē violentiam, vim & oppres-
 sionem siue iudicialiter, siue extraiudicialiter factā, dominus rex
 defensionem præstat oppressis, & hoc est tam innatum regi, vt
 ab eius corona separari non possit, nec possit rex hoc auxilium
 denegare. Mier. in d. cap. ne ex beneficio. vers. & nota. quia be-
 50 ne dicit ad instantiā. & ibi. † nota quod hic dominus rex restrin-
 git istam regaliā recurrenti ad ipsū. sed nunquid possit in-
 totum illam sibi auferre. etc. & vers. sed nunquid princeps po-
 terit concedere alicui vniuersati. idem in dict. cap. les causes.
 vers. sed nunquid ex priuilegio potest concedere. & in d. sum-
 ma siue tractatu de oppressionibus. vers. Attamen ex causa pau-
 pertatis. etc. ibi. sed scio Antonium de Butrio. & vers. quoniam
 vt superius dictum est. & ibi sed vt superius dictum est. Com-
 petit autem hoc saluberrimum remedium defensionis aduersus
 oppressionem & violentiam etiam, iudicalem & iudicialiter
 factam, non solum laicis sed & clericis & omnib. personis op-
 præsis & afflictis. Marq. in vsat. alium namq. verb. oppressum.
 quia vsat. loquitur generaliter & indefinite. & est fauorabilis
 oppræsis

oppressis & odiosus opprimentib. siue opprimens sit ecclesiasticus siue secularis & laicus idē Marq. in vs. auctoritate & rogatu. 2. vers. sed quero, an sub his verbis, omnes homines. hic expressis, clerici intelligantur. † Quia clerici intelliguntur sub generalitate vsaticorum & gaudent vsat. fauoralib. tum quia subsunt regi in multis, quia sunt populati in sua terra: tum quia hoc congruit legi canonicę. in cap. dilecti. ex. de foro comp. quia clericus excipiens eo loci, potuisset se iuuare priuilegio anglicis concessio, nisi se soluturum certo loco promississet. cum ergo hic vs. alium nāq. cum similib. plurib. loquatur simpliciter & indefinite, poterit clericus hoc remedio uti. † et quod dicitur statuta laicorum, non ligare clericos. in cap. ecclesia S. Marię de constitut. ex. non procedit cum clerici volunt se iuuare ipsis laicorum statutis. ex quibus infert Marq. ibid. clericos ligari vsat. cathalonie, quoad temporalia. quia eos profē receperunt. hęc ille. sane † clericus, qui se opprimi prætendit per iudicem ecclesiasticum etiam si beneficio principis iuuari possit, vt dictum est, tamen non adibit iudicialiter principem, vel illius locum ten. aut alios, a quib. hoc remedium peti potest, neq. firmabit de iure coram eo, quia non potest in eum consentire, neq. ad eum prouocare obstantib. decretis canonicis. in cap. significasti. vbi. glo. fin. de foro compet. ex. not. in cap. quod clericis. eo. qui textus magis congruit huic quæstioni, que respicit temporalitates ipsorum clericorum, in quib. potissimum seculares iudices possunt iuuare ipsos clericos oppressos a iudicib. etiam ecclesiasticis, & ab alijs quibuscumq. personis, ex regia prærogatiua. facit constitutio apostolica, quæ in bulla cæne domini continentur. et ii. q. i. in summa, et per totum. cæterum iudex secularis, ad quem hoc ius regale, de quo loquitur pertinet, ex officio poterit monere iudicem ecclesiasticum ne affligat talem clericum, vel quia scandalum generatur in populo, vel quia turbatur publica Pax. vel suscitantur rixæ, quę monitio, extra iudicialis defensio est principi iura imperij obtinenti reseruata. Couar. in d. cap. 35. nu. 3. practicar. quę sic in regno Neapolitano obseruari scribit. Afflictis. Decis. 24. sic in regno castella. ibidē.

Couarruias. numero. 3. sic in regno Francię. Igneus in. d. P. non alias. parte. 2. numero. 116. et Carol. de grassal. lib. 2. cap. 7. itaque dominus rex aut regius senatus non se intromittit de ijs, oppressionibus cognitionaliter et in modum ordinarię iurisdic. neque vt definiat causam, quę ad suum tribunal forte non pertinet, sed per modum extraordinarię defensionis, vt vim repellat, propulset, oppræssum subleuet, & iudicem ecclesiasticum quodam modo reducat ad viam iustitię et tramites legitimos & deferat † appellationi interpositę per grauatum, cui non vult deferre in casu appellabili. vim enim facit. Azeuedus ad 4. nouę compilationis legum castelle Tomo 2. titul. 1. l. 15. numero. 12. Couarruias in prac. capite. 35. numer. 3. vers. at si laicus. quod in omni prouincia, Christianis legibus stabilita obseruari plurib. demonstrauit Couar. vbi. sup. vers. quinto iustitia huius praxis. post afflict. in d. decis. 24. Aufrer. in d. cle. 2. reg. 2. fall. xxx. Azpilcuet. in capit. cum cōtingat, de rescrip. remed. i. neq. hic recenseo iustissimas rationes, quibus hęc praxis iustificatur, quas scribit exacte Couarruias eo loci. Quam obrem argumenta Petri Benij. Illustris Doctoris, ad hanc prouinciã transmisi superiore anno per Illustrif. Nuntium. Santif. D. Papæ, in curia domini regis residentem, pro componendis litib. quę in hac ciuitate fuerant exsuscitate, occasione comendarum seu præceptoriarum et Castellanię Amposte, ordinis siue militię hospitalis Sancti Ioannis Hierosolimitani inter comendatores cathalanos ex vna, & comendatores eiusdem ordinis Aragonenses & valentinos ex altera parte, non offendunt hanc praxim in his regnis totius Hispanię ex antiquissimis temporibus receptam. procedunt enim in ordinaria cognitione rerum ecclesiasticarum et negotiorum vel spiritualium vel temporalium, personas ecclesiasticas, vel bona earum, aut ecclesiarum respicientium. † Quæ cognitio contentiosa & iudicialis ad regem non pertinet. d. capite. nouit. d. Canone. cum ad verum. capite decernimus. capite atq. clerici. capite clerici. de iudic. capi. 2.

cap. si quis contra clericum. cap. quod clericis. de foro compet. ex. non in cognitione extraordinaria & extra iudiciali, et que magis ad repellendum vim, oppressionem, et vexationem pertinet, quam ad definitionem aut causarum cognitionem et decisionem. hanc autem curam et sollicitudinem principes seculi imperij iura in suis dominijs habentes perpetuis temporibus sibi reseruant, aduersus quascunq. personas, etiam ecclesiasticas, etiam iudicialiter procedentes, etiam contra suos subditos, etiam in causis ad eorum forum pertinentibus. Can. petimus Can. istud. ii. q. i. Can. quidam monachi. 16. q. i. nam quos ecclesie monita non emendat, disciplina principum secularium protinus excludit. et inuiti clerici deiiciuntur, qui commonitioni non parent, et qui a proprio prelato violentiam patitur, a rectore provincie vel defensore ciuitatis subleuatur. Lu. d. penna in l. si coloni. q. si. de agricol. et censit. lib. ii. C. quinimo, si oppressis quis debitum neget fauorem, Christum quodam modo negare videtur. in Can. omnis 7. q. i. ibi. qui autem negant. Accedat tex. in Can. filijs vel nepotibus. 16. q. i. nam rex ibi potest adiri ad punitionem eorum, qui bonis ecclesiarum abutuntur, episcoporum vel archiepiscoporum in his negligentia et incuria intellecta. quinimo principes seculi intra ecclesiam comprimendi superborum ceruices, habent potestatem, ut quod per iudices ecclesiasticos effici non potest, hoc per disciplinam reipub. vtilem executioni demandetur. Can. principes seculi. 23. q. 5. igitur ubi non adest prelo superior, qui liberet oppressos a iudicibus ecclesiasticis et potissimum delegatis existentibus in provincijs remotis a sede et curia romana, poterit princeps secularis auxilium suum miseris & afflictis ministrare, et sese opponere oppressioni et violentie, interim et donec a summo Pontifice preestetur iure debitum auxilium, nec est locus concedendus abusibus et excessibus iudicum sua plerumq. commoda quarentium. neq. vero hac secularis potestatis cautio et prouisio, contra violentiam et oppressionem iudicum ecclesiasticorum delegatorum (nam in ordinarijs, concordia superius citata, abunde prouidit,) iurisdictionem impedit ecclesiasticam, non usurpat

usurpat, nihil de causa definit, non cognoscit, sed pro quiete subditorum, pro tranquillo statu provincie, pro equitate retinenda, pro iniurijs & oppressionibus reprimendis, interponitur, & cum summa reuerentia ecclesie debita, cum maturitate, & monitione premissa, & magis monendo, quam corrigendo, exercetur. Couar. in d. cap. 35. num. 3. per totum. Carolus Carcaffonen. & alij ubi sup. Belluga de occupat. temporalit. n. 7. vers. maxime, quia princeps. quinimo recognito processu facto per iudicem ecclesiasticum delegatum contra laicum, & intellecto, quod iudex ecclesiasticus in suo casu procedit, pars querelans & de oppressionem recurrens, remittitur ad iudicem ecclesiasticum cum eodem processu. & hac reuisio fit summam & sine processu aliquo, sine tela iudicij, velo leuato; iudice & querelante auditis, dato in regio concilio, in confesso, loco honorifico ipsi iudici delegato assignato, & nullum a partibus recipitur salarium. Sola regia maiestas & regia preeminencia atq. suprema potestas in his spectatur, & ut ab iniuria & oppressionem potentiorum, propter iurisdictionem, quam exercent delegatam, miselli & debiles defendantur, contenditur. hoc vero nihil est in reipub. excellentius, nihil vtilius, nihil magis necessarium. Itaq. recte Mier. in d. summula de oppress. & afflict. confirmat hoc regale & ius altum regium, tam proprium esse principi habenti in suo dominio imperij iura, ut ab eo non possit separari, salua in principe regia potestate, & quod non potest hoc ius a se abdicare, nisi regie sedi renuntiet. in hoc deniq. iure alto & regali fideliter ac diligenter obeundo & exequendo facit rex officium charitatis; implet, quod iurauit. iurauit autem protegere ac defendere populum suum ab iniurijs, & iustitiam ministrare. Afflict. d. decis. 24. nu. 5. preclare in hanc excellentiam principis prorumpit Robertus rex Sicilie in constit. incipiente. ad regale fastigium. & pro defensione huius remedij necessarij in reipub. contra aliter sentientes, videnda optima additio ad finem glo. ibi. hoc statutum multi prelati. quo loci demonstratur hoc auxilium extra ordinarium competere principi imperij iura obtinenti, in suo dominio, & iure concedi.

concedi. praxim autem explicat et ponit tex, in hoc remedio ob
feruandā de qua afflicti. in decis. 24. & n. 6. citat alias const. Ro-
berti, pro hac defensione editas. altera est. omnis inuasio & præ-
datio; altera vero, finis præcepti charitas. videantur Iser. & alij in
gloss. ad d. constit. ad regale fastigium. quæ vero in hac re obser-
uatur praxis in hac prouincia, & in hac regia aud. superius a no-
bis explicata est, & non differt ab ea, quam scribit. Coua. in d. n.
3. vers. ceterū in hac regia. & vers. at si laicus. Afflicti. & Iser. vbi
sup. stilo huius curiæ semper in procedendo retento. Sed hic ego
cū primis in principe, qui hoc remedium extraordinariū imper-
titur quoties videtur esse vtile ac necessariū, conuenientiam &
æqualitatem desidero, vt hoc quod sibi lege defectur et tribuitur,
totum ad æquitatis normam & iustam rerum æquabilita-
tem moderetur & corrigat, ne inde iniuriarum nascatur occa-
sio, vnde iura nasci debent. l. meminerint. C. vnde vi. itaque
57 † antequam princeps ad præstandum auxilium defensionis op-
presso procedat, constare ei debet de violentia, et per euiden-
tiam rei nota illi debebit esse oppressio: nec faciles, querelis &
expostulationibus clamantium aures præbebit. Afflicti. in dict.
decis. 24. numer. 6. ibi. sed quando rex. quod etiam tenor con-
stitutionis regis Roberti, ad regale. ibi non exigens cognitiona-
lia. & ibi sed facta tibi de iniurijs. aperte insinuat, & praxis no-
stræ prouinciæ obseruat quam diligentissime. Hæc est enim illa
epijchia & conuenientia, quam in principe lucere oportet, om-
nia ad rationis et naturalis æquitatis normam moderante. hæc
inquam est illa regula lesbia, et norma plumbea. quæ ad lapidis
formam transformari potest, et subinde immutari. et qua vten-
dum est in supremo dominio, et supremis tribunalibus quæ
prescripto iuris vsquequaque non sunt adstricta, sed pro oc-
currentibus casibus disceptationem causarum habent, et po-
testatem decernendi in † ijs, de quibus lege caueri non po-
tuit, satis exacte; et propterea ex bono et equo nonnumquā iudi-
care legib. aut morib. permisū est Bu. ad l. i. de iustit. et iure. D.
58 Coras. de redigendo iure civili in artē parte. i. cap. 15.

Summaria

SUMMARIA.

- 1 *Comminationes ad urgendum & non ad de-
finiendum ponuntur: et ideo statim poene
comminata non decernuntur contra ino-
bedientes.*
- 2 *Poena solita comminari ecclesiasticis non obtē-
perantibus literis regiis, quæ sint, cum nu-
meris sequentibus.*
- 3 *Occupatio temporalitatum est iustum reme-
dium et fere in omnibus regnis receptum,
et de modo procedendi.*
- 4 *Occupatio temporalitatum, non tangit per-
sonas ecclesiasticas nec eorum bona li-
bera et franca: sed quæ possident regi sub-
iecta. et quid seruetur in cathalonia ubi
est limitata forma.*
- 5 *Concordia regina Eleonoris, et forma data
contra ordinarios, an seruetur contra delega-
tos renitentes comparere in banco regio?*
- 6 *Delegatus non debet esse deterioris conditionis
quam ordinarius. quia in causa commissa
maiore fulget prerogatiua.*

poenas

- 7 *Pœnas alias, ultra occupationem temporalitatum, potest rex decernere contumacia prelatorum crescente.*
- 8 *Contentione declarata, si ecclesiasticus recusat parere declarationi, qualiter procedatur?*
- 9 *Banni comminatio solita est apponi in literis monitorijs contra ecclesiasticos, et potissimū delegatos.*
- 10 *Bannum quid sit, & quæ dmpna contineat, remissive.*
- 11 *Delegatus monitus renitens comparere in boncho regio, potest publicari pro extraneo et est grauissima pena.*
- 12 *Extranei non possunt habere beneficia in Cathalonia.*
- 13 *Iustitiam ministrans acceptus est deo.*
- 14 *Beneficia conferre extraneis, magna infert ecclesijs incommoda.*
- 15 *Extranei, neque pensiones neq. preceptorias, neq. beneficia comendata possunt obtinere.*
- 16 *Constitutio omnis recipit interpretationē passivæ a iure communi. & ius commune in cathalonia intelligitur civile & romanum.*

Pri-

- 17 *Privationis gratiarum regiarum comminatio, solita est apponi in literis monitorijs contra ecclesiasticos.*
- 18 *Iurisdictionem ac regalia iura turbās non est dignus beneficys principis.*
- 19 *Ecclesiastici et prelati multa de iure Cathalonia habent specialia privilegia, remissive.*
- 20 *Forum qui sequitur, sequi debet iura fori.*
- 21 *Indignationis et iræ regia pœna ponitur in literis monitorialibus. et quæ sit huiusmodi pœna, et de similibus clausulis.*
- 22 *Diffidationis et acuidamenti pœna solet poni in huiusmodi literis monitorialibus, et quo casu? et ibi remissive aliqua de pœna diffidationis.*
- 23 *Iudex Ecclesiasticus non potest procedere per censuras, nec alia ecclesiastica iuris remedia in Cathalonia, contra officiales regios, officinando committentes excessus contra ecclesiasticos et bona eorum.*
- 24 *Officialem regium incidisse in pœnas constitutionū Tarracone pro rebus privatis, an possit declarari per iudicē ecclesiasticum?*

P

Officia-

- 25 *Officialis se immiscens in his, quae non sunt sui officij, habetur pro privato, vel procedendo, extra formam iudicis.*
- 26 *Delegatos si constiterit procedere in suo casu, necesse est regios officiales parere eorum m^a datis.*
- 27 *Absolutio a censuris conceditur praecedente satisfactione, et aliquando publica poenitentia.*
- 28 *Summus pontifex tribunal tenet Iesu Christi.*

DE COMMINATIONIBVS QVAE
funt per literas regias iudicibus ecclesia-
sticis regias hortationes, & monitiones
contemnentib. & de poenis, quae in
eisdem apponuntur.

CAP. 12.

SATIS notum est † cōminationes, quae paucis verbis ex-
plicari solent, & ad vrgendum magis, quā ad definiendū
expediti, vicē sententię non obtinere. l. iudex qui. l. fia.
C. cōminat. epistolas, program. etc. itaq. poenę, quas in literis
regijs & in regia Cancellaria debite expeditis contra iudices ec-
clesiasticos mandata regia negligentes, & monitiones salutare
contemnentes, apponi solent; non statim decernuntur & de-
clāratur, cōtra eosdē iudices ecclesiasticos, sed tunc demū, cū sepius
moniti per literas regias, & cum cōminationib. poenarum instati
ac requi-

ac requisiti respondere recusant in sua pertinacia & contumacia
perseuerantes. Marq. in vfa. alium namq. vers. quero, etiam quid
si prelati, vel alius ecclesiasticus. quod etiam alij notant supe-
rius citati Couar. Afflict. & Carolus Carcasson. † poenarū au-
tem ad hanc rem pertinentium, & quib. suprema tribunalia vti
confueuerunt, non vna tantum species est. Nam aliquando tem-
poralium occupatio apponitur in cōminationalib. literis, ali-
quando bānum, aliquando alia poenę, pro qualitate etiam con-
tumacię ipsorum iudicū ecclesiasticorum grauiore. de his poe-
nis nunc agendum. & quidem de occupatione temporalium,
quae prima poena occurrit, in his apponenda, & contumacia exi-
gente declaranda, satis superius tractauimus, ac de banno: nunc
de alijs erat agendum. cōmodius tamen erit & eas, quas tetigi-
mus paululum repetere, & explicare. † Temporalium, quas
possident iudices ecclesiastici in regno, iusta est occupatio, si iu-
dices ipsi regis monitiones repetitas contemnant, & processura
tionem eidem reddere cōtumaciter recusant. & ideo hęc poena
in omnibus regnis fere recepta est. Couar. in d. cap. 35. vers. ad-
uersus vero clericos & ecclesiasticos iudices. Carolus Carcaff.
in d. cap. 7. vers. facit optime l. consulta diuina. lib. 2. regaliū.
Bellu. in rub. 18. de occupat. temporalit. & nu. 7. ibi aduerte, cū
iudices ecclesiastici. & vers. maxime, quia princeps. extant apud
nos varia iura. in tit. de content. iurisd. & occupat. tēporalium
lib. 3. vol. 2. & vol. 1. eod. lib. 3. † Hęc autem poena non tangit per-
sonas ecclesiasticas, nec earum bona libera & frāca, sed quę pos-
sident in regno regi subiecta. Bellu. vbi sup. nu. 7. ibi. idest, oc-
cupat bona, quę sunt sub sua iurisd. & sibi subiecta. Carol. in d.
cap. 7. vers. facit optime. quinimo in hac prouincia occupatio
tantum fieri potest iurisdictionum, quas prelati in regno tenent,
et nō alijs bonis tēporalib. quas et quę prelati aut persona eccle-
siastica possidet; non in decimis, primitijs vel bonis alijs spi-
ritualibus quibuscunque. Martin. Rex. in pragmatica data
Barcinon. 28. Mart. 1409. confirmata cum pragmatica Fer-
din. 1. data Barcinon. 20. Jun. 1413. immo per Alfonū quartum
P 2 cum

cum prag. data in monasterio. S. Cucuphat. Vallen. 11. decembris 1418. P. item señor, supplica lo dit bras. fuit occupatio suo casu facienda seruata scilicet forma in procedendo & declarando data & prescripta per Regē Mart. & Ferdi. 1. restricta, ad iurisdictiones temporales tantum praelatorum & aliarum personarum ecclesiasticarum. ibi se hage fer tant solament de les iurisdictionis dels praelats. & ibi. ne de altres bens temporals, sino tant solament de les dites iurisdictionis. sunt hec iura in d. tit. de content. iurisd. & occupat. temporalit. lib. 3. vol. 2. Quamobrem cum prelati & ecclesiastica persone possideant bona spiritualia & temporalia. cap. ecclesia Sancte Marie. de constit. ext. & ibi Felin. nu. 7. 8. & Dec. nu. 18. & quedam, ratione beneficiorum, alia, vt priuata persone. tex. in cap. 1. P. fin. de restitut. spoliator. in sex. & ibi. glo. notat. hac occupatio ad temporalia tantum extenditur. & rursus in iurisdictionib. temporalib. tantum, non in alijs bonis aut spiritualib. aut temporalib. vel in iurisdictionib. spiritualib. & hoc iure vtimur. † Sed vtum idem obseruetur quoties procedendum est contra delegatos recusantes comparere in bancho regio? quia de illis concordia non loquitur, nec sunt in ea comprehensi. pone eos habere in regno redditus, bona temporalia; iurisdiction. temporales nulles habere. fiet igitur huiusmodi bonorum temporalium occupatio? minime: † non enim debet esse deterioris conditionis delegatus Pape aut conseruator, qui & delegatus est cap. 1. & cap. fin. de offic. deleg. in sex. quam ipse iudex ecclesiasticus ordinarius. cum maiore prefulgeat prerogatiua in causa saltem commissa. cap. sane, quia nos. cap. pastoralis. P. quia vero. de offic. deleg. ext. & quia in odiosis contra iudices ecclesiasticos est facienda interpretatio benignior. cap. in poenis, de regul. iur. in sex. itaq. si iudices delegati, vt sunt conseruatores, quos habet hec prouincia, quam plures, ratione suarum dignitatum & beneficiorum, habent iurisd. temporales, poterit suo casu per occupationem temporalitatum procedi contra eos, vt factum esse iam antea obseruauimus; ad aliorum bonorum ecclesiasticorum etiam temporalium occupationem non procedetur, sed erit recurrendum ad alias poenas

poenas vsu in similib. receptas. neq. ego existimo vnā solam poenam occupationis temporalitatum, sub quib. temporales tantum iurisdiction. contineri diximus, datam esse et permissam regi pro defensione suarum iurisdictionum & regaliarum procedenti contra prelatos ecclesiasticos etiam ordinarios sue prouincie, † sed et alias poenas posse regem contra prelatos sue prouincie contemnes mandata regia & nolentes comparere coram sua maiestate & suo regio bācho, decernere, contumacia prelatorum crescente. idq. pragmatica regis Petri 3. data deruſæ 10. mart. 1371. aperte declarat. in ea precipitur baiulo generali cathalonie, quod remedijs bene visis, procedat contra personas ecclesiasticas facientes preiudicium regalijs & iurib. regijs. & tempore eiusdem regis Petri factitarum legimus in vita Petri Clafquetini Archiepiscopi Tarracon. que causa fuit inite & facta Barc. post modum concordie, inter Bertrandum Cardenalem conuenarum & reginam Eleonoram consortem d. regis Petri in anno. 1372. mense Iunio. cap. sobre lo proces de pau y treua. in fi. & cap. sobre aco, que coplanyen, que per fista suspita. neq. per concordiam sunt sublatae iste poene, sed data forma occupationi temporalitatum & alijs grauaminib. pretenſis per prelatos ecclesiarum. Et ideo si non sufficit occupatio temporalitatum ad urgendum iudicem ecclesiasticum ordinarium, vt firmet contentionem, si haesitet de competentia iurisdiction. in casu occurrenti super quo rescriptum fuit eidem, rex vtetur acrioribus remedijs. † idem faciet & si post declarationem arbitrorum, vel suo casu regij cancellarij, aut tertij, ipse iudex recuset parere declarationi. alioquin quomodo iurisdiction. regia reintegraretur? sed in ordinarijs hec inconuenientiam nunquam occurrunt, in delegatis et potissimum in conseruatorib. plerumq. recusant enim frequenter reuocare procedimenta in casu non suo facta vel comparere in regia aud. bancho regium informaturi. et ideo eo casu dominus rex necesse habet vt remedijs sibi iure permissis, protutione & defensione sue iurisd. et preeminencie. Altera igitur † poena, que in literis monitorialibus regijs ponitur, direc-

Etis iudicibus ecclesiasticis & potissimum delegatis, est bannum. Couarru. in d. cap. 37. vers. aduersus vero clericos & ecclesiasticos iudices. hæc pœna in const. Ioann. 1. fuit etiam contra personas ecclesiasticas recepta. cap. 1. in fine. de concept. beatæ Marię virginis. † Est autem bannum, eiectio à bono publico, & quędam à cõmunionē aliorum separatio, ad instar excõmunicatiõnis, quæ eiecit excõmunicatum a cõmunionē ecclesię. Bald. in l. 1. C. de hæred. instit. Boff. tit. de bannitis nu. 1. qui citat alios. hæc pœna multa continet damna, quę possunt euenire bannitis etiam clericis. Amat in reportorio. verb. bannum primo & not. in vsat. omnia malefacta. vbi Iudaic. in fine & declarat Latus, Marq. in fine. bonis enim bannitorum potest impune damnum inferri, nec emendatur: sicut nec damnum datum bonis eiectorum a pace & treuga. quo pertinet cap. sobre lo proces de pau y treua. in fine. in concordia Reginæ Eleonoræ & Cardin. Conuen. est hodie cap. 2. titul. de pau y treua. libr. 10. volum. 2. plura de bannitis, quæ possunt huc in suis casibus trahi, scripsit Mier. collat. 4. in curia Gerundę. Iacobi. 2. cap. 27. de bannitis pro pace & treuga citatis. Amat vbi supra cum sequentibus. transeo Nellum, Bofsum & cæteros in proprijs tractatibus. & quod in Cathalonia banniti non possunt impune offendi, sed tantum capi & duci ad iudicem. Calic. in Margarita dubio. 7. rub. de pœna diffidationis. in fine. in eiectis à pace & treuga aliud obseruatur. quia possunt offendi, ex veriore sententia. Calic. ibid. & Latus Mier. collat. 5. in curia Montisalbi Alfon. 3. cap. 22. item ad tollendum. versicul. breuiter secundum. † Tertia pœna, quæ in literis monitorialibus apponi potest, & est valde ad casum contumacię & pertinacię iudicum delegatorum accommodata, si insistant in contumacia, non comparendo in bancho regio: quia possunt declarari extranei, & pro extraneis publicari. Couarru. vbi sup. hæc pœna est grauissima. † quia extranei non possunt obtinere beneficia neq. officia in regno. toto titul. que los strangers no puguen tenir beneficis ni officis ecclesiasticos en Cathalunya. libro primo. volum.

lum. 1. vbi ponitur constitutio Alfonso 4. in curia Sancti Cucuphatis prohibitiua, & sequuntur alię constitutiones sequentium principum eodem spectantes. habet autem constitutio Alfonso quarti, magnã rationē propter causas in ea expressas urgentissimas. Nam etsi in ecclesia Dei non sit discretio Iudæi & Gręci, & in omni genere, † qui facit iustitiam, acceptus est Deo. cap. eam te. de rescriptio. capit. ad decorem. de institut. capit. venerabilis. de præbend. extr. notat. Couar. in cap. 35. numer. 6. in pract. Felin. Deci. & Blasius in dict. cap. eam te.

13 tamen omnibus est satis notum, † magna incommoda ecclesijs & beneficijs ecclesiasticis inferri, quod exteri ea obtineant, & possideant in Regno. nam beneficia conferuntur incognitis & non probatis & ijs, qui non resident in eis. sicque vultus sibi commissi gregis non agnoscitur. linguam populi commissi non intelligit prælatus: cura animarum negligitur. quia prælati tanquam recessuri quærunt solummodo lucra temporalia, vt mercenarij: subtrahitur hospitalitas: iura ecclesiarum depereunt: ruunt ædificia: populi deuotio attenuatur. in. proœmio pragmatice sanct. P. exinde subsequuntur sunt morum corruptiones. versiculo. nam ecclesiarum & beneficiorum ecclesiasticorum. & ibi glos. exterorum. cum alijs gloss. sequentibus. Idem obseruari in pluribus alijs regnis scribit Gregor. lib. 17. capit. 6. numer. 41. 42. † Comprehen-

15 dit autem hæc constitutio beneficia omnia etiam commendata, etiam pensiones, etiam præceptorias siue commandas vt apparet in alijs constitutionibus positas in eodem tituli. que los strangers, etc. cap. 2. 3. 4. & licet non esset expresso iure dispositum, tamen ex vi interpretationis huius constitutionis, omnia beneficia maiora & minora, & quę appellatione beneficij continentur, sub hac prohibitionē contine-

16 rentur. † Quia omnis constitutio, & omne statutum recipit interpretationem extensiuam passiuę a iure communi. Bart. in l. omnes populi. numer. 60. de iustit. & iure D. ius cõmune in hac patria intelligimus Romanum ciuile & Pontificum. tit.

de legit. e diuisio de aquella, in antiqua compilat. sunt hæc iura hodie lib. 6. tit. 1. in 3. vol. ergo leges ciuiles & pontificiæ, quæ loquuntur in terminis huius constit. Alfon. 4. & sequentium sub eodem tit. trahuntur ad hanc prohibitionem. & vt res magis timeretur, specialis prouisio facta fuit de aliis beneficijs. & licet causæ expressæ in constit. sint impulsuæ, ibi. se ha sequit grans danys, scandols e inconueniens. & quæ supra reuulimus sunt pariter causæ impulsuæ: tamen in his non fundatur dispositio prohibitiua. simile est in cap. 1. de immunit. Eccles. in clem. in cap. 4. de clerico ægrot. vel debilit. in cap. vestra. de cohabit. cleric. & mulier. in cap. fin. de vita & honest. cleric. ext. & in similib. Bar. in l. 2. P. fin. de donat. D. l. 1. P. sexum de postulando D. vbi glo. causam. & Massagalles. de exercitat. iurisperit. lib. 1. nu. 12. & seq. Imol. in d. P. fin. quin etiã adde eas causas, quæ in proœmijs constitutionũ & statutorum ponuntur, finales esse. Azeuedus in cõmentar. ad 4. lib. nouę compilationis. tomo 2. tit. de la iurisdiction real. l. 11. nu. 7. Rebus. de sententijs prouisionalib. art. 1. glo. 1. per totum. † Alia pœna sequitur, quæ etiã in generalib. verbis monitoriarum literarum continetur, priuatio priuilegiorum & gratiarum regiarum, quib. clerici gaudent

17 in hoc regno. † nam qui principem contumaciter offendit, eius mandata contemnit, iurisdictionem & prærogatiuas ac regalia turbat, non est dignus beneficijs principis. l. non dubium. C. de legib. l. auxilium. in fine. de minor. D. cap. quia frustra. de vsur. ex. cap. fi. de immunit. eccles. c. in audientia. de sentētia excõmu. cap. fin. de vita & honest. cleric. ext. glo. 1. in dict. cap. quia frustra. † plura autem priuilegia a rege Aragonum & Comite Bar. habent Episcopi & clerici & personę ecclesiasticæ. quæ hodie extant in tit. de Episcopis & cleric. personis religios. reb. & priuilegijs eorũ. lib. 1. tit. 4. vol. 1. & lib. 1. tit. 2. vol. 2. & in plurib. alijs locis iuris huius patrię. præter alia plura particularia priuilegia ecclesiarum particularium, & signanter in constit. Iacobi. 1. Ilerdæ facta, quæ plura continet priuilegia. est in tit. de sacros. eccles. cap. 4. in noua compilatione. & hæc est iustissima sententia,

tia, quam clerici non debent iniquo animo ferre: quia clerici quicumq. sint, qui volunt vti legib. & statutis laicorum contra laicos, debent & contra se huiusmodi leges & statuta seruare.

20 hinc dicimus, quod † qui sequitur forum, debet sequi iura fori. Prob. in cap. 1. num. 6. 7. de præscript. in sex. si clerici principis secularis iura turbant & impediunt iurisdictionem. non debent legibus & priuilegijs principis secularis iuuari. & hac pœna sepe in hac prouincia vsus est principis contra prælatos & ecclesiasticas personas huius regni. in cap. 32. item com los prælats. in 2. curia Barc. Iacobi 2. est sub tit. de las cosas prohibidas als clergues. cap. 3. & in cap. 33. curię anni 1510. est sub tit. de offic. de Deput. cap. 2. lib. 1. volum. 1. Est etiam alia † pœna frequenter in his casibus recepta, ira scilicet vel indignatio principis. Est autem pœna indignationis & iræ, vt qui in eam incurrerit, amittat gratiam principis, efficiatur ingratus & indignus gratia, amore, fauore principis, non sit illi princeps gratiosus & beneuolus. Bal. in auct. statuimus. vers. Petrus dicit. de episcop. & cleric. C. Castrenf. ibid. numer. 4. Bald. in cap. 1. vers. item si delator. vbi glo. perdit. quæ fuerit prima causa beneficij amittendi. in feud. & addit. ad Bald. Afflict. ibid. nu. 19. & seq. & subijcit. numer. 20. 21. de clausula. iram & iracundiam nostram non euitabit. & de clausula. si quis ausu temerario. etc. & de clausula in literis apostolicis communiter inserta. indignationem beatorum apostolorum Petri et Pauli se nouerit incursum. etc. eandem pœnam indignationis explicat. Bart. in extrauagato. qui sint rebelles. in verbo. indignationem. ait Bart. huius verbi effectum nullum inuenies, nisi quatenus verbum sonat. quia imperator indignatus ex hoc facto, non exhibebit se gratiosum. plura de indignatione domini. Zas. in feud. parte 10. de feudi amission. seu refutatione. numer. 41. 42. Socarr. in cap. feloniam domini feudi commissam. numer. 10. ibi. vel feloniam. idest, ira domini. † postrema, pœna, vt ceteras omittam, quas congerere possem, est, eaque grauissima, diffidatio, acudamentum, quando iudex ecclesiasticus in tanta pertinacia esset,

set, quod nunquam eueniat, vt nulla comminatione possit induci ad meliorem mentem, & turbaret prouinciam suis procedimentis, decernendo & relaxando censuras ecclesiasticas, tunc princeps potest procedere ad comminationem pœne diffidationis & acuidamenti. quod tempore regis Petri. 2. & 3. & Ioannis primi successisse legimus. reges tamen temperasse indignationem & iram suam & comminando processisse, non declarando nec exequendo. de hac pœna Mier. collat. 4. in curia Gerundæ. Iacobi. 2. capit. 27. item statuimus & etiam ordinamus. versic. quero hic an bannitus. idem Mieres et plenius colla. 5. in curia Montisalbi Alfon. 3. capit. 22. item ad tollendum. versic. breuiter secundum. Calic. in Margarita dub. 7. tit. de pœna diffidationis. ibi octauus casus est. & ibi. ista pœna cum vers. denegatur tutela. Idem Calic. dubio. 8. versic. 90. Harum sane pœnarum, quedam sunt grauiore, quæ alias sub se comprehendunt, vt ex earum explicatione quilibet poterit colligere. fileo acerbiora & duriora quibus reges Franciæ vtuntur in his casibus. Igneus in d. P. non alias parte. 2. numer. 123. & pluribus Carcasson. vbi supra lib. 2. capit. 9. quia nostri reges Aragonum non consueuerunt vti similibus remedijs aduersus prelatos & iudices ecclesiasticos suorum regnorum. † Enimvero, in hac prouincia receptum est iudices ecclesiasticos ordinarios non posse procedere, per censuras aut similia iuris remedia, contra officiales regios, officinando committentes excessus in personis aut rebus ecclesiasticis, & officium suum excicentes et in exercitio suorum officiorum, quia huiusmodi excessuum punitio in forma predicta factorum, reseruatur in concordia reginæ Elçeonoræ, domino regi. capit. 1. primerament sobre lo capitol de somatent. quod est in tit. de sono emisso. lib. 9. tit. 14. vol. 2. Calic. qui explicat art. in tract. de sono emisso. dubio septimo vers. concordato insuper. & dub. 8. q. antep. quero, quid si vicarius regius cum exercitu. et ibi. & probatur etiam. Mier. coll. 5. in curia Montisalbi Alfonsi. 3. cap. 17. item statuimus & ordinamus, quod si aliquis officialis noster. neq. hoc

hoc casu expectabitur tempus tabulæ, licet officialis sit de ijs, qui assecurant iudicium tabulæ. dict. capit. 17. item statuimus. Calic. & Mier. vbi sup. idem Calic. in curiali dubio. 7. vers. 56. quia magistratus delinquentes. & hoc iure vtimur inconcussè.

24 Calic. in d. q. antepenul. qui asserit † ita obseruatum & ponit casum qui suo tempore contigit in persona subuicarij modiliani, contra quem Archiepis. Tarracon. processerat in vim constit. sacrorum conciliorum prouinciæ Tarracon. et firmavit ius in regia aud. & fuit absolutus. ponit etiam aliud exemplum. Calic. eo loci. Mier. latius hæc explicat coll. 9. in curia Barcinonæ Ferdin. 1. cap. 25. numer. 17. et in cap. 4. volens les constitutions. nu. 24. versic. sed numquid contra officiales regios. & nume. sequentibus coll. 10. in curia Regine Mariæ. argumentando a processu querele pacis & treuge, ad processum querele in vim sacrorum canonum constitutionum prouinciæ Tarracon. nam vt ibi distinguitur procedat officialis, vt officialis & officium suum officians et exercens, an vt priuata persona. Mier. in d. cap. 25. numer. 24. et seq. Calic. in d. dubio. 8. q. antepenul. sic et in casu querele in vim sacrorum canonum, contra inuafores rerum ecclesiasticarum. licet Marq. in vfat. camini & stare. versic. nota quod iste vfat. videatur tenere contrarium, cuius opinio non est recepta, nisi cum predicta distinctione, an scilicet procedat exercendo suum officium, an vero vt priuata persona et extra casum exercitij sui officij, et hoc secundo casu processus rigurosus querele sacrorum canonum habeat locum contra tale regium officialem. sed et plerumq. declaratum fuit predictam querele dari posse, contra regium officialem in officio suo excessum comitem, contra personas ecclesiasticas, via tamen ordinaria, et parte citata, et alijs modis, quibus dictus processus fieri consuevit in curia ecclesiastica, de quibus in capit. dubitatur. cum seq. in Rub. quatuor modi procedendi contra inuafores etc. post tit. de sentent. excõ. in constitut. Tarra. modo non procedatur via executoria et a notorio et officiali quarelato nõ citato neq. audito, & iuxta rigorem dictarum constitutionum. de qua declaratione cancellarij

rij brachium ecclesiasticum in curijs celebratis nuper in hac ciuitate quærimoniã fecit, quasi videatur denegatum cæcellario dare formã ordinarijs ecclesiasticis in procedēdi suis casib. cui tantũ videtur tributa iurisd. declarandi. cuius sit iuris. in casu contentio nis firmate. sed non obtinuit, quia ad cancellarium quoq. pertinet declarare, ad quam curiam pertinet cognitio, vel simpliciter, vel certo modo. et ita etiam intelligo Marq. in vl. laudauerunt. vers. quæro decimo, an contra istos raptos. tunc autem videtur 25 procedere. † officialis vt priuatus, cum se immiscet ijs, quæ nõ sunt sui officij vel procedit extra formam, modum, et figuram iudicis. vel percutiendo cum armis. Calic. in d. q. antepen. vers. vi di etiam alios. ibi. vbi dicit, quod quando iudex. Mier. in d. cap. 25. nu. 19. ibi. nisi delinquat tanquam priuatus. Ranchin. ad Guidon. Pap. q. 73. faciunt not. per Dec. in cap. cum non ab homine nu. 10. ext. de iudic. Salic. in l. si quis in tantam. q. 15. & in l. 1. q. 1. C. vnde. vi. hæc autē in ordinarijs iudicib. ecclesiasticis et præ latis huius prouincię recepta sunt: cõterum in iudicib. ecclesiasticis delegatis, quos concordia non comprehendit, ad remediũ firmę iuris in regia aud. officiales regij recurrunt vt compellãtur 26 huiusmodi delegati comparere in bancho regio, & si † cõstiterit delegatos procedere in suo casu necesse habent officiales eorum 26 parere mandatis, & sententijs. † Et ideo plerumq. faciunt publicam pœnitentiam in aliqua ecclesia, vt absoluantur a censuris præcedente satisfactione. cap. ex parte in Christo dilectę. in fine. de sententia excõmu. Panor. in cap. fin. de sepultu. ext. facit, quod not. Carolus carcasson. vbi sup. cap. 9. lib. 2. vers. ex quib. patet quod priuilegium, de quo hic agitur. nam in summo Pontifice & eius delegatis reuerenter omnia sunt accipienda, & magna illa priuilegiorum regis Franciæ series cessare dicitur, et aliorũ quorumcumq. principum secularium: cum summus † Pontifex Rom. tribunal teneat Iesu Christi. Carcasson. vbi supra in fine. et Pape auctoritas semper est excepta. Felin. in cap. constitu tus. nu. 9. 18. de rescript. ext.

- 1 Romanus pontifex plenissimam habet in beneficalibus potestatem; eaque potest creare, & creata extinguere, suppressere, reuocare.
- 2 Papadispensat supra concilium generale, mutat substantialia actus, & alia similia.
- 3 Laicis plura sunt concessa ex indulgentia pōtificis in ecclesijs.
- 4 Rex Aragonum, vt comes Barcinone, habet præbendam canonicalem in ecclesia Barcinone, et comes Impuriarum in ecclesia Gerunde. quæ transit in eum absq collatione, et institutione canonica, & de possessione adeptæ per regem Philip. 2. cum sequen.
- 5 Laicus est rex, & secularis: et ideo eidem non confertur beneficium ecclesiasticum. obtinet tamen præbendam.
- 6 Laicum ex priuilegio apostolico posse obtinere beneficium ecclesiasticum.
- 7 Canonice spiritualis signa quæ sint.
- 8 Possessionem immemoriam priuilegij sufficit

- 238 *Commen. in vsati. alium namq. cit probare in his, qua priuilegio concedi necesse est.*
- 9 *Prescriptionē allegare in incapacibus, non est tutum: sed priuilegium et probare possessionem.*
 - 10 *Decimarum possessio qualiter fundetur.*
 - 11 *Rex Francia in pluribus cathedralibus obtinet canonicatum.*
 - 12 *Scientia & tollerantia temporis immemorialis operatur idem, quod priuilegium.*
 - 13 *Beneficia ecclesiastica, qua sunt de regio patrimonio, plura prouidet rex in cathalonia, & comitatibus Rossilonis et Ceritania.*
 - 14 *Beneficia regalia quaedam sunt patronata, quaedam collatiua.*
 - 15 *Praesentandi ius in praelaturis maioribus, quam minoribus competit regi in Cathalonia, usq. ad beneficia regalia simplicia.*
 - 16 *Beneficia collatiua qua dicantur, et qualiter conferantur.*
 - 17 *Beneficia plura conferunt laici.*
 - 18 *Beneficiorum regalium causa, super dotibus et redditibus aliquando tractatur in consistorio*

- sistorio regio.*
- 19 *Sequestrorum nominatio in beneficijs regalib. et abbatijs vacantib. regi competit.*
 - 20 *Patrono incumbit custodire ecclesiam, et conseruare dotes et redditus illius.*
 - 21 *Possessione adquiruntur aliqua, qua prescriptione adquiri non possunt, et qua sit diuersitatis ratio.*
 - 12 *Prescriptibile quid dicatur.*
 - 23 *Beneficiorum regalium ecclesiasticorum cognitio super temporalitatibus, et custodia iurium eorum, in pluribus principibus iura imperij habentibus, recepta est.*
 - 24 *Cognitio causarum super iuribus beneficiorum regalium cui pertineat, remissiuē.*
 - 25 *Sequestratio quare ponatur in rebus ecclesiasticis per regem.*
 - 26 *Sequestrandi legitima debet esse causa.*
 - 27 *Sequestri assignatio fit per dominum regem ex officio nobili.*
 - 28 *Ecclesiarum reparatio pertinet ad regem in cathalonia. cum seq.*
 - 29 *Reddituum ecclesiasticorum pars una fabricae ecclesia*

- ecclesie est destinata.*
- 30 Rex non debet de facili compellere clericos vel prelatos, sed intercedere cum superiore, ut cogat clericos ad contributionem, vel reparationem.
- 31 Iudex secularis potest supplere negligentiam prelati ecclesiastici.
- 32 Ecclesiasticorum, et aliorum ordinum religiosorum reformatio pertinet ad regem, et ita de facto practicatnr in cathalonia.
- 33 Clerici contribuunt in reparatione publicorum operum.
- 34 Ecclesiasticorum, et prelatorum abusibus occurrat rex, tam circa imponendas pensiones, quam circa alia insolita.
- 35 Pensiones in beneficijs sine consensu regis patroni non imponuntur.
- 36 Pensio intollerabilis qua dicatur.
- 37 Congrua portionis defensio ad patronum spectat.
- 38 Ecclesiasticorum, et prelatorum abusus circa illorum iurisdictiones repellitur per regem, et qualiter procedatur. n seq.
- 39 Potestatis defectu non datur maior nullitas:

et

Et potest de facto resisti.

- 40 Ecclesiastici etiam possunt recurrere ad regium conciliū contra iudices ecclesiasticos incompetentes. et quomodo procedatur.
- 41 Secularibus magistratibus incumbit, ne in defensione iurisdictionis sint tardi formidine cēsurarum.
- 42 Veritas est omnino sequenda: et in quolibet mandato superioris veritas tacita pro expressa habetur.
- 43 Iniusta iubenti non est obediendum.
- 44 Obediendum non est delegatis procedentibus in causis non suis.
- 45 Officialis secularis puniri potest per superiorem, si non se opponit abusib. iudicū ecclesiasticorū.
- 46 Iurisdictiones ecclesiasticas & seculares distinctas esse oportere.
- 47 Seculares magistratus expectare debēt remediū oportuum contra censuras ecclesiasticas, & interim patienter sustinere.
- 48 Ecclesiastici iudices, qui regiam usurpant iurisdictionem, in aliquibus provincijs iurisdictioni regie subiiciuntur, & multantur.

Regis

- 49 Regis officium est curare ut diuina honorifice et diligenter peragantur et augeatur cultus diuinus.
- 50 Electio et promissio prelatorum est prima regis cura, ne diuina minuantur officia.
- 51 Extraneorum electio in beneficijs ecclesiasticis, plura adfert incommoda et quæ sint.
- 52 Indigenæ idonei, sunt cæteris preferendi.
- 53 Extranei in cathalonia, non admittuntur per regem ad beneficia: et de quibus beneficijs intelligatur. cum. n. seq.
- 54 Cathalani originarij, qui dicantur; et de verbo nadiu, en cathalunya,
- 55 Equalitas legum et furorum est seruanda.
- 56 Extraneis succurritur per literas naturalitatis, ad obtinenda beneficia in cathalonia.
- 57 Naturalitatis literæ concedi solent in curijs generalibus, et raro.
- 58 Extraneis obtinere beneficia in regno est in pluribus prouincijs prohibitum: et ex quibus in Cathalonia fundata sit hæc prohibitio. cum numeris sequentibus.
- 59 Possessio et vsus antiquissimus inducunt pri-

- privilegiorum apostolicorū probationem.
- 60 Argumentum ab absurdo et inconuenienti, fortissimum est.
- 61 Beneficiari seu promoueri debet idonei. vtileq. esset ut quisque in patria sua beneficiaretur.
- 62 Argumentum de officio, ad beneficium validum est injure.

DE REGALIBVS DOMINI REGIS
ratione beneficiorū ecclesiasticorum, & eccle-
siarū quæ sunt in regno, et bonorum ac
patrimonij earum.

CAP. 13.

- 1 **R**omanus † Pontifex habet plenissimam potestatem in beneficialib. cap. proposuit de concessione præbendæ. ex. Felin. in cap. que in ecclesiarum. nu. 44. de constit. ex. potest beneficia ecclesiastica creare et creata extinguere & supprimere. cap. cum accessissent. cap. cum M. Ferrariensis. de constit. ex. † dispensat supra concilium generale. Pan. in ca. tuæ. de præbend. mutat substantialia actus. glo. 3. in fine. in cap. 1. de capellis Mona. in sex. cōfert beneficia vacatura. c. nulla. de cōcess. præbend. regularia facit secularia et e contra. cap. cum singula. P. prohibemus de præben. in sex. cap. regularia. sess. 14. c. 21. sess. 25. de regularibus in concil. Tridenti. disponit in pluralitate, diuisione. in capite maioribus. eod. retractat et annullat iam perfecta. glosa. in factis, in Clementina prima de immu. eccles. ex. Dec. in capit. fin. nu. 7. 15. de constit. & nemo

alius

- alius de his potest statuere, sicut ipse. possunt etiam inferiores prelati disponere de beneficijs in multis casib. et ad eos pertinet ordinaria dispositio. in cap. cum vos. cap. quoniam in plerisque. cap. conquærente. ibi institutionem et destitutionem. de offic. ordin. ext. et principes seculares et laici quicumq. abstinere debent ab ijs, quæ ad prouisionem pertinet ecclesiarum et beneficiorum ecclesiasticorum. cap. decernimus. de iudic. ext. Can. cū ad verum. 96. distinct. et ad disciplinam ecclesiasticam. cap. nouit. de iudic. cap. solite. de maiorit. et obedientia. cap. massana. de elect. ext. † Cæterum, plura per summos Pontifices sunt ex indulgentia concessa laicis in eisdem ecclesijs et beneficijs. not. in d. cap. decernimus. d. cap. massana. et in cap. quoniam in quibusdam. de iure patron. in cap. quanto. de iudic. ext. quæ in principibus in suis dominijs imperij iura obtinentibus hucusq. ecclesia catholica conseruauit. c. sicut legitima patronorum iura & vers. reliqui patronatus. ibi. exceptis patronatibus. sessio. 25. in decreto de reformat. in concil. Triden. de his igitur iurib. quæ regi Aragonum et comiti Barc. in beneficialib. competunt & alijs accessorijs ad ea, & quæ nulli alij similiter in regno cōpetūt ac proinde iura alta & regalia censent, pauca dicam, sic exorfi.
- 4 In primis dominus † rex Aragonum & comes Barc. & vt comes habet præbendam canonicalem in ecclesia Barc. recipit portiones canonicales suæ præbendæ debitas, aut pro domino rege is cui potestas datur. comes Ampuriarū, qui & magnus princeps in hac prouincia semper habitus fuit, & aliquando fasces comiti Barcinone noluit submittere. Guillelmas in vsat. antequam vsatici. habet etiam præbendam canonicalem in ecclesia Gerundæ. sed et in alijs ecclesijs & domibus pijs comes Barcino. habet præbendas, et solet de illis facere gratiam personis sibi beneuolis, quæ eas recipere cōsueuerūt, statis anni temporib. sed hi canonicatus ratione regiæ dignitatis absq. collatione aut institutione canonica in comites præfatos trāseunt, quia rex ipse, licet videatur personam gerere non mere laici, propter coronam regiam, vt de rege Francorum, Hierusalem, Siciliæ & alijs scribit Monachus in cap.

- in cap. 2. de præben. in sex. Prob. ibi nu. 3. Corse. de potestate regia. q. 40. Carol. Carcasson. lib. 2. regalium. cap. 2. † tamen laicus est et secularis, & ideo non potest eidem conferri beneficiū ecclesiasticum cap. 2. de instit. ex. Dec. ibi. nu. 5. 6. tamen præbendā habere potest. glo. receperunt. vers. vnde & laicus. in cap. cum M. Ferrariensis. de constit. ripa. ibid. n. 170. Pan. & Dec. in in cap. maiorib. de præben. quamobrem canoniam, in quantum est spiritualis, non potest laico conferri, sed in quantum est temporalis, seu continet temporalitatem. Panor. in d. cap. 2. & Rip. in d. nu. 170. & seq. † nisi quis dixerit quod etiam ego credo, laicum, maxime principem iura imperij obtinentem ex priuilegio apostolico posse obtinere beneficium ecclesiasticum & canoniam etiam spiritualem. Ripa in cap. decernimus. de iudic. vers. decimo nono dubitatur. nam Papa potest laicum priuilegiare, vt possit obtinere beneficia ecclesiastica. Panor. in cap. quanto. de iudic. ex. vers. nota ergo ibi. nam et ius conferendi conceditur quandoq. principib. glo. laico. glo. præter romanum. vers. et est argumentum. in canon. bene quidem 96. distinct. not. in d. cap. decernimus. hoc autem ita fuisse constitutum per summos Pontifices, tempore comitum Barc. qui fundarunt & dorarunt ecclesias Barcin. Gerunden. et alias huius prouinciæ ecclesias, verisimile facit immemorialis multarum seculorum traditio et recepta et inuolabiter obseruata practica recipiendi dominum regem in primo ingressu, ad osculum pacis, quasi in fratrem et cōcanonicum. & quia ecclesia Barcinon. est numerata, habet enim xxx. canonicos, & vnus de numero est dominus rex Aragonum et Comes Barcinone. adsignatur eidem stallus siue exedra in choro, seu in peristillis, & datur locus in capitulo vt habeat in negotijs ius suffragij cum alijs capitularibus. quod vidi hodie obseruari. 22. Maij. 1599. quo die Philippus 2. rex Aragonum & Comes Barcinone post præstitum iusiurandum in aula regia, & receptum a trib. stamentis ibi congregatis, iuxta cap. 2. nos. tit. 1. de iureiurando. etc. lib. 4. in noua compilat. ingressus est ecclesiam Barcino. et accepit possess. sui canonicatus. & fuerunt

7 in eo seruata ea, quę seruantur in quolibet alio, qui recipitur in canonicum et in fratrem. † hęc autem signa sunt, canonię spiritualis. ca. dilectus filius. glo. clericus. c. dilecto filio. ibi eum cum canonicis alijs, ad osculũ recepisti. & glo. recepisti de prębē. ex. c. pro illorum. ibi de quadragesimo canonicorum numero. eo. & in d. cap. cum M. ferrariensis. ibi. xiiij. prębendarum numero in ferrariensi ecclesia instituto. & ibi. vltra numerũ constitutum. hęc autē habēti canoniã spirituale & recepto in canonicũ & in fratre & facienti numerũ in ecclesia numerata iure cõpetunt. Prob. ad monachum in cap. si eam, super cuius. nu. 12. de pręben. in sex. ex dominico conf. 79. nu. 3. & conf. 84. nu. 6. Gregor. in syntag. lib. 15. cap. 23. nu. 12. † itaq. ex priuilegio apostolico hoc fuisse constitutum credibile est. sufficit autem in his allegare priuilegiũ et immemorialē possess. probare, nec requiritur alia priuilegij probatio. Bart. in l. cum de in rem verso. de vsur. D. not. in l. si certis annis. C. de pact. nec est tutum allegare prescriptio-
 8 nem. † Quia prescriptio, etiam immemorialis temporis non potest habilitare laicum ad possessionem rerum spiritualium, vt de cimarum beneficiorum ecclesiasticorum, iuris eligendi, iuris conferendi. cap. causam quę. cap. accedentes. vbi Felin. col. 3. vers. fallit secundo. de prescript. ex. not. in cap. sacro sancta. cap. maffana. de elect. ex. cap. dilectus. in 3. de prębend. ex. super glo. 1. at priuilegiũ Papę potest vt superius est dictum. & ideo in his
 9 debet quis allegare priuilegium apostolicum, et ad illud probandum deducere possess. temporis immemorialis. † sic in decimis, allegare oportet inuestituram factam ab ecclesia, ante concilium lateranense, quo tempore laicus poterat possidere decimas. cap. cum apostolica. de his, quę fiunt a pręlat. sine consensu capit. ex. et ad illam probandam deducere possess. temporis immemorialis et fame, quod fuerit ante concilium lateran. in feudatus. sic concluditur in d. c. causamq. Rip. in d. c. decernimus. n.
 10 75. † Idē priuilegiũ obtinendi canonicatus in ecclesijs Cathedra lib. habet rex Francię, qui in plurib. ecclesijs sui regni obtinet canonicatum. Carol. de grassalijs, qui hęc explicat & ecclesias desig-

nat in d. lib. 2. c. 2. melius explicat glo. regalię. vers. & circa hoc vltimum prouidit Gregor. x. etc. in P. item, quod dicta quinta pars. tit. de annat. in pragmat. sanct. adde quę late tractat selua de benefic. parte. 2. q. fin. prob. in c. 2. nu. 3. post monachum. de pręben. in sex. d. glo. regalię. ibi. aut vt alii volunt. & ibi. & reges anglię et vngarię. potest etiam hoc ius competere regi Aragonum et comiti Barc. ex compositione facta in fundatione constructione et dotatione ecclesię, quę compositio fuit approbata per Papam. probatur hęc approbatio ex possess. tanti temporis & scientia & tolleratiã Papę et suorum legatorum, vt Ioannis Cardinalis sabinen. in anno. 1219. cuius extant multa decreta in ecclesia Barci. in quib. dominus rex canonicus proponitur et primus in nu. cõstituto. xxx. canonicorũ, collocatur. † hęc sciētia & tolleratiã tantorũ tēporũ operatur idē, quod priuilegium. d. glo. regalię in fine. Auf. in cle. 1. de offic. vicarij regula. 2. Fall. 25. per totũ.
 12 Deinde dominus † rex aragonũ et comes Barc. habet prouisionē multorum beneficiorum ecclesiasticorũ, quę sunt de regio patrimonio, tã in principatu cathalonię, quã in comitatib. Rossilionis et Ceritanię. & tã ex fundatione, & dotatione regũ prędecessorum & comitũ, Barc. quã ex successione & incorporatione comitatũ, vicecomitatũ & baroniarũ huius prouincię, facta cum regio patrimonio & regia corona. exempla sunt notissima in comitatib. Vrgelli, Rossilionis, Ceritanię. in baronijs de Montegrino, de Moncada, et alijs pluribus castris et villis, quę successu
 13 temporum peruenerunt ad regiam coronam. Horum. † beneficiorũ, quę nuncupantur beneficia regalia, quędam sunt patronata, quędã collatiua. Id est, † quędã sunt in quib. dominus rex Aragonum et comes Barc. habet ius presentandi. de quo extat decretũ concilij Trident. sup. citatum. & Gregor. lib. 17. c. 6. nu. 40. et cap. 12. nu. 37. & seq. Carol. lib. 2. cap. 3. vers. cuius iuris. Igneus, vbi sup. parte. 2. nu. 128. facit. Can. cum longe. 63. distinc. Boss. de principe. nu. 224. siue sint pręlaturę, & maiores ecclesię, vt metropolitana & Archiepis. Tarr. Cathedrales Episcopa. Barci. Ilerden. Vrgell. Dertusen. Vicen. Gerund. Helnē. Solionen. & et abba-

16 & abbatie, prioratus, siue minora beneficia, vsq. ad simplicia beneficia, quæ sunt quam plurima, in registris regij patrimonij comitatum Rosilionis & Ceritanæ & baiulie generalis Cathalonie descripta: † quædam vero, quæ ad collationem quandam, & nominationem ipsius regis & Comitis Barcinonæ pertinent, & liberam prouisionem ac dispositionem; neq. vlla in illis requiritur episcopi aut alterius ordinarij, in cuius districtu sunt fundata, institutio, prouisio, sed ipsius regis nominatio & electio, vim habet collationis. plura de hac nominatione Rebuf. in tract. nominati. quest. 1. in fine. & q. 2. & Gregorius lib. 17. cap. 12. num. 38. 39. In his vero beneficia etiam manualia continentur, quæ sola clauis ecclesie vel capelle traditione aut alterius signi, conferuntur, & repetitione eiusdem signi reuocantur. glo. perpetuis. in P. & idem ordo. de collat. in pragmat. sanct. & beneficiati ab illis remouentur. huc pertinent, quæ scribit Rebuf. in ordinatio. Gallie. tit. de materijs possessor. in præfation. num. 115. cum sequentib. & Carol. de Grassalij. lib. 2. cap. 1. vers. in super. ibi recipiebant enim. Gregor. lib. 15. cap. 36. & hæc habent vt plurimum annexum officium. quod cernimus in capellis regijs. cap. cum capella. de priuileg. ext. & facit cap. porro. cap. recepimus. eo. legimus prouisiones aliquas per regem factas de beneficijs regalib. ecclesiasticis; & literas prouisionum & nominationum regiarum expeditas, in fauorem nominatorum & beneficiatorum, directas episcopis & alijs prælatis, in quorum ecclesijs vel dioceses. huiusmodi regalia beneficia erant fundata, vt eisdem pro beneficiatis reputarent & haberent. alijs literis directis redituarijs, præcipiebatur, vt de reditibus responderent eisdem beneficiatis. & in his practici antiqui quib. est credendum. Bar. in l. de quibus. nu. 21. delegib. D. affirmant in petitorio & possess. cognitionem in his beneficijs ad regem pertinere. sic responderunt senatores regij cõmuni voto Imperatori Carolo quinto existenti in terris sui Imperij, in anno 1551. orta in senatu controuersia super commandis seu præceptorijs Sancti Ioannis Ierosolimit. & quod ad ea beneficia regia nuncupata, rex solet conce-

concedere expectatiuas. Hoc ius ex priuilegio pontificio, quod ex immemoriali possess. & vsu probatur, competit Comiti Barcinonæ vt superius demonstraui, & repeto glo. in verbo regalie in P. item quod dicta quinta pars. de annat. in pragmat. sanct. Carol. de Grassalij. lib. 2. regalium. cap. 1. vers. quod quidem ius, et vers. vel secundum alios. notat in cap. generali. de elect. in sex. cap. dilectus in. 3. deprehendis. ex. Rebuf. in praxi beneficiorum. lib. 1. cap. 15. de collat. num. 9. interdum, inquit, collatio beneficij ecclesiastici fit a laicis ex priuilegio. facit glo. 1. ibi. tamen inuenitur. in can. imperium distinct. 10. et cap. cum inter. de consuetud. ex. Latius not. Gregorius in nostris terminis lib. 17. cap. 7. numer. 18. ibi † conferunt etiam laici beneficia ex priuilegio: immo et mulier. & subiicit exempla in pluribus principib. laicis vtriusq. sexus. sed et abbatissæ conferunt beneficia secularia in monasterio Sancti Petri puellarum Barcin. et aliæ abbatissæ et priorissæ in hac corona Aragonum. vnde hæc priuilegia manarint, insinuat idem Gregorius, vbi supra. quod etiam regib. Aragonum et Comitib. Barcinonæ conuenit, qui regna sua vindicarunt a Mauris et Sarracenis, et regnorum ecclesias fundarunt, construxerunt, dotarunt: et decimas, quas retinere poterant ex indultis apostolicis, eisdem ecclesijs concesserunt vt est omnibus notum. plura in confirmationem huius regalie, scribit selua de beneficio parte. 2. quest. 23. vers. limita primo. et vers. limita. 2. per plures column. Corsetus de potestate regia. q. 11. quæ omnia hic sunt obseruanda. his cõsequens est aliud ius regale regis Aragonum et comitis Barc. quod sæpius vidi practicari, vt de reditib. et dotib. beneficiorum ecclesiasticorum regalium cognoscatur in regio consistorio, non in curia ordinariorū ecclesiasticorū, etiam inter ecclesiasticos facta iuris firma in regio tribunali per procuratorem regij patrimonij. quia temporalitatum istis beneficijs cõpetitiū defensio ipsius regis est not. in d. c. generali ibi. sed in bono statu conseruent. Monach. nu. 8. 9. qui hæc bene explicat Aufr. sæpe citatus. regu. 2. fall. 25. 19 Grego. lib. 17. cap. 8. et ita in hac prouincia obseruatur. † hinc sequestre-

questrorum pro beneficijs regalibus etiam patronatis & Abbatibus vacantibus nominatio, deputatio ipsius regis est, & temporalitatum defensio, in regio tribunali tractatur. quia custodia eorum ad regem pertinet ex Apostolicis priuilegijs, antiquissimis, quæ ex solo vsu & immemoriali possess. omnibus nota remanent probata. Probus ad monachum in capit. 2. num. 8. 9. de preben. in sex. et in dict. capit. generali. numer. 8. ibi dicat. † ad hoc, quod habeat aliquis in ecclesia ius patron. custodiam vel guardiam, etc. valet consuetudo. etc. & numer. 9. ibi. et isti habent custodiam bonorum. Idem monach. in dict. capit. 2. de preben. numer. 3. 4. 5. et ratione differentie inter priuilegium et prescriptionem, † & quamobrem iura spiritualia, vt conferendi beneficia ecclesiastica, possidendi decimas & similia, sunt quesibilia per laicum priuilegio apostolico & non prescriptione, scribit idem monach. dict. numer. 5. vers. sed contra. & Probus. numer. 8. ibi ratio autem diuersitatis. & ideo cum prescriptio non sufficiat, quæ sola etiam immemorialis laicum non potest reddere capacem & habilem ad possidendum iure suo spiritualia. capit. causam quæ de prescript. ex. capit. sacrosanct. capit. massana. de electio. nec sufficiet etiam sola tollerantia Pape. monachus in dict. numer. 5. ibi & iura preallegata loquuntur. consuetudo ergo æquiparatur priuilegio, data capacitate persone & habilitate; alioquin plus operaretur priuilegiu. glo. priuilegio. in P. statuit. de causis. in pragmat. tica Sanct. Aufrer. in Clemen. prima regula 2. fallen. 25. versic. sed ista æquiparatio. de offic. ordin. † Ex his potest declarari l. cum de inrem verso. de vsur. D. cum alijs similibus. vt illa regula procedat quando aliquid est possessibile per aliquem secundum ius, vel preter ius, vel contra ius, tamen cadit in eum. at ius conferendi non cadit in laicum et ideo prescriptione queri non potest, quia nec possideri. capit. sine possessione. de regu. iuris in sex. et si dicatur, est possessibile ex concessione pape, ergo prescriptibile. respondetur, esse possessibile ex concessione pape precedente, possessionem, sed non est posse-

possessibile vt ex sola possessione queratur ius ipsi possessori in futurum. latius probus. ibidem nu. 9. vers. ergo prescriptione. ex Felin. & alijs. quæ in hac materia sunt valde obseruanda. Sane sola tollerantia Pape in regib. et principib. quandoq. plurimum in his reb. operatur. prob. in d. cap. 2. nu. 10. quod notabis ad cap. sicut legitima. vers. et exceptis alijs. sess. 25. de reform. in concil. Trident. quem locum ornabis rationib. traditis per Carol. Carcaffo. lib. 2. cap. 3. vers. cuius iuris et regalis prerogatiue. † ad ius regale redeundo, quod consistit in cognitione super temporalitatib. beneficiorum regalium ecclesiasticorum, et custodia iurium eorum, et in defensione, ac in deputatione sequestrorum suo casu, quod sup. in comite Barcinone obseruatum est, idem in plurib. alijs principib. iura imperij in suis dominijs obtinentib. receptum est. Prob. post monach. in d. cap. 2. et d. cap. generali. Gregorius in d. cap. 7. num. 19. et seq. qui citat alios. et num. 22. meminit horum iurium regalium quæ competunt regi Aragonum ex concessione Urbani 2. et cap. 8. ex Ruseo. sed quod de vsu immemoriali et consuetudine scribit. n. 24. id ego secundum superius dicta recipio, si pretendatur priuilegium apostolicum, et ad illud probandum sola immemorialis possessio allegetur. quod declarat Aufrer. vbi sup. limit. 25. in 2. regula. Carol. dict. lib. 2. cap. 1. vers. in super non est omittendum. vbi refert contentionem Bonificij 8. summi Pontificis, cum Philippo Francorum Rege, super hac prerogatiua regia quæ in collatione beneficiorum consistit, et pro regia regia citat plures doctores in versicul. vel secundum alios et capit. 3. versicul. cuius iuris et regaliæ. et ibi. quæ maxime procedunt.

24 † Sed et de cognitione et examine causarum, quæ super iuribus, et redditibus horum beneficiorum regalium suscitantur, et apud quæ tribumalia agitentur, idem Gregorius scribit capit. 8. Aufrer. in clement. 1. de offic. ordin. regul. 2. limitatio. 25. versicul. respectu vero collationis beneficiorum. † extat in nostris constitutionibus et alia prerogatiua Regia circa sequestratos. de qua titulo de sequestratos y amparas

amparas. cap. 3. 5. 6. lib. 4. constitut. Ponuntur autem vt benefici-
 ciorum redditus conferentur, ecclesiæ iura defendantur, ædifi-
 cicia fulciantur & reparentur, & fructus beneficiorum colligan-
 tur & custodiantur futuro successori, debitis onerib. inde sup-
 portatis, & vt occurratur dilapidationi fructuum & ruinis ædi-
 ficiorum, vsurpationibus iurium & reddituum. not. in d. cap. ge-
 nerali. quo pertinet tex. in cap. 2. de sequestra. possess. & fruct.
 ex. Grego. lib. 23. cap. 3. nu. 21. & plurib. seq. et cap. 4. num. vlt.
 26 subesse ¶ autem debet legitima causa harum sequestrationū. quia
 non temere neq. ex leui caus. ad sequestrationem perueniri de-
 bet. Gregor. d. cap. 3. nu. 23. 24. finis enim sequestrationis regia,
 qua superioribus annis rex Philippus. memorię recolēdæ vsus est
 in vacatione abbatiarū ordinis S. Augustini et S. Benedicti in hac
 prouincia, fuit custodia & iurium conseruatio, ædificiorū reparatio;
 vite monachalis et disciplinę regularis reformatio, vt experimē-
 to compertum est. quo pertinet communis sequestrationis cau-
 sa et ratio. Gregor. d. nu. 23. in d. cap. 3. et eodem pertinet de-
 cisio. d. cap. generali. et cap. 2. de sequest. possess. & fructuum
 ex. ¶ fit autem hæc sequestri regij assignatio per dominum re-
 gem ex officio nobili, pro vtilitate, vt dictum est, ecclesiarum
 vacantium. Panor. in d. cap. 2. col. 3. venio ad secundum. Ex his
 descendit et aliud ius regale domini regis et comitis Barc. in ec-
 28 clesijs, beneficijs et bonis ecclesiasticis. ¶ quia reparatio ecclesia-
 rum sui regni, ad eum pertinet, vt per eos, quibus hæc res curæ
 esse debet, cum diligentia expediatur. & nulli magis reparatio-
 nis ecclesiarum et templorum cura conuenit, quam regi Arago-
 num & comiti Barginonę christianissimo et ecclesię catholicę
 romane, quæ aliarum ecclesiarum mater est et magistra. cap. an-
 tiqua. de priuileg. ex. deuotissimo et obedientissimo. quinimo
 potest ex regia prerogatiua, clericos et alias ecclesiasticas perso-
 29 nas ¶ redditus ecclesiasticos percipientes, quorum pars fabricæ
 ecclesiarum est destinata. in Can. quatuor. 12. q. 2. certo modo
 compellere citra personarum ipsarum distinctionem. et ita acci-
 pio scripta Aufrerij vbi sup. regula. 2. fellentia. 26. cuius dicta
 apud

apud nos temperari solent, & modeste cum ecclesiasticis per-
 sonis hæc, quę ad compulsionem illis faciendam pro reparatio-
 ne ecclesiarum pertinent, tractantur. reparatio tamen fit & per
 regium consilium aut per personas specialiter per regem desig-
 natas prouiso expeditur, ecclesijs vacantibus & fructibus sub le-
 30 questro positis. ¶ Nam si ecclesiæ suos habent prælatos, interces-
 sio magis fit ex parte regia cum superiore, quam compulsio. &
 hic est vnus ex casib. in quib. iudex secularis habet potestatem
 in clericos, seu in bona ipsorum. Laurentius præsidens Tolosan.
 in tract. contin. casus, in quib. iudex secularis potest manus sine
 metu excom. in personas clericorū imponere. n. 13. ibi sextus ca-
 sus. & ibi. et potest. esse huius ratio, quia quando aliqua. facit tex.
 in Can. filijs vel nepotib. 16. q. 7. ibi. aut honesta conuentio-
 ne conpescant; aut Episcopo vel iudici corrigenda denuncient. &
 31 ibi. regis hæc aurib. intimare non differant. & glo. regis. ¶ decla-
 rat negligentiam Episcopi vel alterius prælati ecclesiastici sup-
 pleri posse per iudicem secularem, per iura, quæ ibi citantur. &
 declarat Couar. in pract. cap. 35. nu. 3. vers. secundo probatur.
 & canonistę in cap. ex transmissa. de foro comper. Laurentius
 vbi sup. & Carol. lib. 2. cap. 6. Accedit huc tex. in Can. boni
 principis est. 96. distinct. Can. sicut excellentiam. 23. q. 4. bo-
 ni principis est ecclesias contritas atq. conscisas restaurare. & hæc
 cura reparauonis ecclesiarum putatur esse mixti fori. arg. l. hæ-
 reditas. de petit. hæred. D. l. si in aliquam. P. ædes sacras. de
 ofi. ac. procons. et leg. D. cap. 1. ne sede vacante. ext. ibi. rex quoq.
 32 cum regni magnatib. deposceret illud idem. ¶ vnde colligitur,
 quod circa ecclesiarum statutum & reformationem rex cum
 magnatib. regni multum potest. quod in reformatione fratrum
 Franciscanorum claustralium, mercenariorum, & aliorum ordi-
 num, ac etiam monachorum nigrorum & diui Augustini vi-
 dimus his proximis annis in hac prouincia. & refert Carolus va-
 rias ordinationes regum Francię in hac materia in d. cap. 6. Boe.
 de statu & vita Eremitarum. nu. 9. in fine. ibi. & ego a domino
 rege. affirmat sibi comissionem factam a rege Francię pro re-
 formandis

formandis quibusdam monasterijs .refert plura in hac materia. Carol. de grassalijs. lib. 2. cap. 7. in fine. in hac prouincia solitudo summa regis est, auctoritas summi Pontificis, vt in pluribus reformationib. vidimus. † ad rem hanc facit quod in reparatione non solum ecclesiarum, sed etiam plurium aliorum publicorum operum contribuunt clerici. Ias. late hæc tractans in l. placet. C. de sacro S. eccles. Carol. in d. cap. 6. vers. cogi etiã possunt clerici. et not. in cap. non minus. cap. aduersus. de immunit. eccles. ex. cap. 1. cap. clericis. in sex. eo. extat de hac re apud nos concordia inter regem Alfons. 4. et stamentum ecclesiasticum in cap. 1. cum alijs. in eod. tit. de Sacros. eccles. lib. 1. in 2. vol. constitut. & cum certum sit ius patronatus domini regis in huiusmodi ecclesijs etiam cathedralibus ex supradictis & dispositione concilij Tridentini, nullius potest magis interesse conseruationẽ ecclesiarum, reparationem, defensionem, & bonũ earum & iurium illarum, statum adiuuari quã ipsius regis. quia de honore regis agitur, de vtilitate, & de onere illi incũbente. Nicolaus de iure patro. lib. 2. q. 1. & alijs seq. & q. 6. vers. tertio conserquitur. quib. addi debẽt quæ scribit Rochus de curte. de iure patron. super definitione in verbo. onerosum. n. 1. 2. Melius Hieron. Gigas. de pension. q. 6. & q. 23. in 1. parte. cui adhereo in istis patronatib. regijs, & beneficijs de patrimonio vel patronatu regio.

Aliud ius regale competit regi circa prædicta, in quo cura regis maxime spectatur. † nã ex sua prerogatiua rex occurrit abusus. prælatorũ & onerib. si q̄ ab eis imponantur, insolita. Rebuf. in tract. de appellat. ab abusu. in 1. glol. quia rex nõ patietur dignitates ecclesiasticas & beneficia sui regni onerari pensionib. aut alijs onerib. extraordinarijs, etiam in fauorem aliarum ecclesiarum vel personarum ecclesiasticarum. † Leduntur enim minuũtur & grauantur, iura ecclesiarũ & beneficiorũ, quorumcũq. cum onera & pẽsiones super illis imponuntur, q̄ propterea sine regis patroni consensu nõ imponuntur. can. illud. vbi. glo. 1. x. q. 3. ne earum prælati intollerabilia sustineant onera. Rebuf. de reserua. nu. 14. & sequen. in praxi benefic. Coua. in pract. cap. 36. nu. 10. vers.

36 vers. secundo est obseruandũ. & vers. quinto illud est. † Congrua in super portionis defensio ad patronũ pertinet. Rebuf. de congrua portione. q. 5. & q. 2. 4. Carol. Carcaffo. lib. 2. cap. 7. versic. hinc est. huc pertinent † quæ de congruitate pensionis scripsit post alios Felin. in cap. ad audientiam ij. de rescript. ex. Nicolaus vbi sup. lib. 1. nu. 61. cum plurib. seq. vsq. ad nu. 94. & quæ dicitur intollerabilis pensio. ibid. nu. 71. Gigas. q. 35. 37. Prob. in cap. presenti. nu. 2. & sequentib. de offi. legat. in lex. qui citat gl. in pragm. sanct. tit. de elect. verb. causa. tit. de reseruat. verb. exceptis. & tit. de collatio. verb. romanus Pontifex. † In alio quoq. 38 abusus prælatorum spectatur & per regẽ repellitur, quando prælati notorie abutuntur sua iurisdictione, mittentes falcẽ, in messem alienã, & cognoscere volentes de causis ad iurisd. secularem pertinentib. quia † non potest esse maior abusus, vel nullitas, quã defectus potestatis. Panor. in c. cum olim. coll. fin. ibi. item admittet exceptio nullitatis. de causa possess. & propriet. ex. et si cõtra talia procedimenta, quæ de facto sunt, priuatis resistere licet l. prohibitum. vbi. Io. de Platea. vers. tertio, nota hic. de iure fisci. lib. 10. C. multo magis licebit magistratibus regiam iurisdic. defendentib. ordine iudiciario procedentib. l. non est singulis permittendũ, de regulis iur. D. & contra istos prælatos siue ordinarios, siue delegatos, magistratus seculares procedere solent ex officio, ad solius fisci suggestionem, inhibendo cum pœnis stillatis 39 ipsis iudicib. ecclesiasticis, ne in causa procedant, & parti præcipiendo, ne causam prosequatur coram iudice ecclesiastico, sub pœna in literis cõtenta. quandoq. ad partis instantiam, quæ in regio tribunali ius firmabit. Rebuf. de appellat. tanquam ab abusu interpositis. glol. 1. num. 6. & sequent. & de hoc iure alto dixi superius, plura, quibus sunt hæc pauca adiungenda. Benignius sane apud nos cum istis iudicibus maxime delegatis, (quia cum ordinarijs prælati præscripta est forma, & inita concordia, quæ obseruatur.) agitur in casibus contentionis, quam apud Gallos, vt superius abunde demonstraui, huc pertinent quæ scribit Carol. Carcaffonen. lib. 2. cap. 7. Igneus. in l. necessarios.

- 40 rios. P. non alias. parte. 2. nu. 128. ad ſillanian. D. † hoc reme-
dium etiam clericis contra iudices eccleſiaſticos incompetentes
pleriq. competere affirmant, vt ad regium concilium et parla-
mentum recurrere poſſint. Rebuſ. vbi ſup. nu. 5. 6. et ruſ. in alia
glo. 1. nu. 4. ſed extraiudicialiter procedendo fortaliſis hoc admit-
tetur, non ſi in figura iudicii. Rebuſ. d. nu. 4. 5. & ſuperius tetigi.
- 41 hinc ſane. † magiſtratus ſeculares ſummū imperium in prouin-
cia habentes monere licet, ne in deſenſione iuriſdictionis regie
ſint tardi aut negligentes vel formidine cenſurarum eccleſiaſti-
carum deficientes in officio ſuo, ſicut de miſeris prelatiſ ſcribit
Accuſ. in l. puniri. C. ſi contra ius vel vtilitatem pub. impera-
tor Constantinus puniri iubet iudices qui veterunt preſum ar-
gui falſitatem. † et Alex. Papa. 3. patienter ſe ſuſtinere aſſerit, ſi
- 42 iudex delegatus, cui apoſtolica ſcripta diriguntur. non fecerit,
quod praua inſinuatione fuerat Romano Pontifici ſuggeſtum.
in cap. ſi quando. vbi Felin nu. 2. de reſcript. ext. non ergo ti-
meant, ait Acuſ. miſeri prelati ſi veritatem ſequantur, cum per
hoc placeant deo et papę. l. fin. C. de appellat. ibi. ſed ad verita-
tis indaginem ferre ſententiam, ne tanti iudices quaſi vinculis
prepediti non poſſint legum veritati et iudiciali vigori per om-
nia ſatiſfacere. vt enim in ſermone, ait ille, quedam excipiuntur
aliã; l. ſi cui. de ſeruit. tit. geneſ. D. ſic. et in mandatiſ ſupe-
riorum & quorumcumq. iudicum, veritas tacita pro expreſſa
habetur, vt ſecundum eam procedatur. l. 2. C. ſi contra ius vel
vtilit. pub. ibi. et ſecundum hoc de cauſa conuenit ferre ſenten-
tiam. idem accuſ. in glo. nuntians. in P. deinde. in nouella de
- 43 mandat. princip. ſi ergo † principi ſeculari, aut eccleſiaſtico in-
iuſta iubenti non eſt obediendum, l. ſi vindicari. C. de pœn-
cap. cum teneamur. vbi Pan. not. 1. et Dec. nu. 3. de prebend. in
cap. paſtoraliſ. P. quia vero. vbi glo. & ſi citat. de offi. deleg. ext.
Innoc. in cap. inquisitionis. in fine. de ſententia excomm. ex. qui
hoc affirmat in Papa. Marant. diſput. 1. nu. 19. et ſequentibus.
- 44 † multo magis poterit quis non obedire iudicib. eccleſiaſticis de-
legatiſ, procedentib. in cauſiſ non ſuiſ, & conſequenter abuten-
tibus

- tibus ſua iuriſd. & non vtentib. ea. Innoc. in d. cap. inquisitionis.
in fine. Puteuſ de Sindic. verbo. officiales qui eliguntur. verſic.
officialiſ non debet. Rebuſ. in ordinat. tit. de reſcript. art. 8. glo.
1. quinimo ſi inde ſcandala ſequantur, ſi iuriſdictione regis ledatur,
- 45 ſi que mala in prouincia conungant † ob negligentiam magi-
ſtratum ſecularium nolentium opponere ſe vel ex officio, vel
ad parum inſtantiam procedimentis prelatorum & iudicum ec-
cleſiaſticorum factiſ in caſib. ad iuriſdictionem ſecularem pertinenti-
bus, poſſunt per ſuperiorem puniri, ſicut eſt contra preſum affici,
ſi certi de veritate facti & de abuſu iudicum eccleſiaſticorum:
in qua re animaduertere debent diligenter, ne affectione aut
odio decipiantur, viriliter reſtiterint, contra huiuſmodi pro-
cedimenta, ſeruata ſemper reuerentia iudicibus eccleſiaſticis
debita & cum modeſtia ſermonis & lenitate oppoſitioniſ; vt ſit
deſenſio tantum regie iuriſdictioniſ, non violatio eccleſiaſticę
potentiſ; ſit propuſſatio, non iniurię illatio; ſit propugnatio, nõ
vindieta; ſit denique oppoſitio contra abuſum, non abuſum. me-
lius eſt autem ſuſtinere rigorem cenſurarum eccleſiaſticarum,
cum rubore & humilitate, quam permittere, vt ſcandala in prou-
incia ſequantur, pax & quies ſubditorum turbetur, & † iuriſ-
dictioneſ eccleſiaſtica & ſeculariſ confundantur, quaſ diſtin-
ctas eſſe oportere decreta ſanctorum patrum teſtantur. in no-
uella. quomodo oporteat Episcopos & clericos. etc. in princi-
pio. in cap. nouit. de iudic. extra. can. cum ad verum. 96. di-
ſtinct. Laurentiuſ vbi ſup. numer. 1. pleniuſ Auſer. vbi ſup.
- 47 in preſat. & † ſperare debent magiſtratus ſeculares, qui pro
deſenſione iuriſd. regie cenſuras eccleſiaſticas patienter ſuſti-
nebunt, remedium opportunum à Summo Pontifice de abu-
ſiſ & exceſſiſ certiorato. Couar. late in pract. cap. 35. nu-
mer. 3. & a rege, pro quo contendunt & diſpendia varia pa-
tiantur, bonam gratiam & retributionem. vtrumque vero de
exceſſiſ & abuſu quam cito certiore fieri oportet. Couar.
vbi ſupra. & Rebuſſuſ in dict. articu. 8. glo. vnica. quia ad
eos tantum ſpectat hæc vindicare & punire. Rebuſſuſ &

48 Couarruias ibidem. † Sane in aliquibus prouincijs iudices ecclesiastici, qui regiam iurisd. vlturpant & de causis ad suum forum non pertinentibus cognoscunt, iurisdictioni regie subijciuntur, et multas sustinent, quas seculares iudices pro defensione iurisdic. sue imponere solent. in lege prima si quis iudicenti non obtemperauerit. D. Ausser. vbi supra regula prima nu. 23. sed hæc qua ratione apud nos tractentur, iudicium ecclesiasticorum contumacia crescente & pertinacia durante, superius tradidimus.

Aliud quoque ius regale competit regi Aragonum & comiti Barcinone circa beneficia ecclesiastica, ecclesias & prelaturas sui regni. Nam, cum defensio harum omnium rerum † ad regem præcipue spectet, & is debeat inuigilare vt in suo regno diuina honorifice & diligenter peragantur, & vt augeatur potius, quam minuatur cultus diuinus. glosa. cultus. in proemio pragmat. sanctio. quam firmat l. denuntiamus. Cod. de his, qui ad eccles. confugiunt. ibi. in quibus cum pace & quiete vota competit celebrari. & in nouella, quomodo oporteat Episcop. & cæteros clericos ad ordinationes perducere & de expen. ecclesiarum. ibi. nos igitur maximam habemus sollicitudinem circa vera dei dogmata, & circa sacerdotum honestatem, quam illis obtinentibus credimus. quia per eam maxima nobis dona dabantur à Deo, & ea, quæ sunt firma habebimus. etc. idem Iustini. in nou. de ecclesiasticis titulis & priuilegijs alijsq. capitibus in princip. et de non alienandis aut permutandis rebus ecclesiast. † prima vero cura & præcipua vt cultus diuinus non dimittatur nec minuatur, consistit in electionibus et prouisionibus prælatorum, & ministrorum ipsarum ecclesiarum, per quos sacra fiunt, & diuina ministrantur. capit. decernimus de iudic. extra. capite. statuimus. de maiori. et obedienti. extra. Rubri. ne prælati vices suas vel ecclesias sub annuo censu conced. extra. Can. tabernaculum. & versicul. qualiter autem. ibi multo magis nos, quibus veritas patefacta, et gratia per Iesum Christum data est

est. de consecrat. distin. prima & Cano. nemo ecclesiam. ea. distinct. selua de benefic. parte prima quest. 5. requisito primo. 6. 7. † quia vero si alienigenæ & exteri præficiantur in ecclesijs & eisdem de prælaturis & alijs beneficijs, prouideatur, quod Innocen. 3. faciendum scripsit in capit. ad decorem de institut. ext. Panor. in capit. penulti. de præben. ex. magna tamen et multa incommoda consequuntur. Nam frequenter beneficia conferuntur non cognitis neque probatis. capit. bonæ. 2. P. quia vero. de postulat. prælat. ex. glosa. nec cognitis. P. cui rei. de collat. in pragmatica sanct. facultates & pecuniæ regnorum & prouinciarum mirum in modum exhauriuntur, datur occasio vagandi. capit. 1. de consuetud. ex. capit. ex tuæ. vbi innoc. de cleric. non residentibus. ex. glosa. materia. in P. inuenibus. de collat. in pragmatica sanct. plebei, quibus ipsi præ sunt, linguam prælati plerumque non intelligunt. capit. quoniam in plerisque de offic. ordin. ex. capit. cum olim. de cleric. coniuga. ex. et animarum cura neglecta, velut mercenarij temporalia Lucra quæerunt. glosa. quæerunt. in proemio. prag. subtrahitur hospitalitas, quæ expectat ad officium pietatis & ad eam beneficiat. tenentur ex debito necessitatis. Can. florentinum. 85. distinct. Cano. quiescamus. 42. distinct. glo. hospitalitas. in dict. proemio. depereunt iura & redditus ecclesiarum negligentia obtinentium beneficia, qui vt plurimum omnia ecclesiarum iura ignorant. glosa. depereunt. vbi. supra ruunt ædificia. in extrauag. execrabilis. Ioann. 22. de præben. P. vnde inter cætera. & ibi. ruinis patent ædificia nobilia, quæ magnificentia extruxerat decessorum. populi deuotio attenuatur. glosa. attenuatur. vbi supra. & quod magis est dolendum clerici indigenæ & prouinciales scientijs & virtutibus effulgentes, qui ad christianæ plebis ædificationem salutarem vacare possent, & qui pro regijs & ecclesiarum ipsius regni publicis consilijs forent opportuni, humanarum & diuinarum scientiarum studia deserunt propter promotionis con-

- 52 grux spem eis ablatam, qui erant si sint idonei ceteris præferendi. can. nullus inuitis. 61. distinct. 1. in ecclesijs de episcop. & cleric. C. & in can. hortamur. 71. distinct. glof. exterorum. in dict. prohem. glo. consilij. & glo. spem. vbi sup. † propterea Rex Aragonie & Comes Barcinon. iam ab antiquis temporibus consuevit alienigenas, ad ecclesias & beneficia non admittere, nisi sint naturalitatis iura consecuti. Alfon. 4. in curia Sancti Cucuphat. cap. 1. quod postea extensum est ad commendas & præceptorias & alia beneficia. et tunc constituit. in tit. que los estrangers no puguen obtenir beneficis, ni officis ecclesiasticis en Catalunya lib. 1. constituit. Quæ constitutio comprehendit omnes extraneos, qui non sunt † Cathalani vere & originarij, secundum dispositionem nostrarum constitutionum. d. cap. 1. ibi. que algu, que no sia nadiu de nostres regnes e terres. hoc autem verbum, nadiu, declaratur in capite. Per proueir. 30. in curia Barcin. Reginae Mariæ ibi. declarat e ampliat. & in curia Barcin. 2. Ferdinand 2. cap. 19. quæ iura sunt in tit. que tots los officials de Catalunya, e en Mollorques, sien Cathalans. Mier. collat. 10. cap. 11. sub rub. quod in causis Cathalanorum scriptores sint Cathalani. idem Mier. in capit. vltterius confirmat. in curia Ceruar. Pet. 3. collat. 6. sed non excludit dominus Rex ab ecclesiasticis beneficijs huius patriæ, eos, qui sunt nati in regnis, in quibus recipiuntur indignæ & prouinciales nostri. cap. 66. per quant per constitutions. in curia 2. Barcinon. Ferdinand. 2. sub titul. que tots los officials en Catalunya. etc. & in cap. 24. per quant en Arago, Valencia, y Castella in 1. curia Montison. Philippi Principis & Locumtenentis Caroli Quinti. & hoc habet summam rationem, † vt æqualitas legum & furorum seruetur. rub. D. quod quisq. iuris. etc. & in cap. cum omnes de constit. vbi. Felianus. num. 3. 4. & per dictam rationem dict. cap. per quant en Arago. sunt restricta admodum verba illa (en alguna part dels dits nostres regnes e terres) posita in constitutione Alfonsi quarti. † huic prohibitioni per Principem, & curiam factæ
- 53
- 54
- 55
- 56

- quo potuit modo, & salua obedientia romanæ ecclesiæ & illius pastoris vniuersalis, succuritur per literas naturalitatis, quas exteri impetrant; vt earum auctoritate naturales reputentur, & pronatis in prouincia habeantur. Rebuf. de literis naturalitatis. glo. 2. nu. 2. 3. 4. idem in tract. de pacificis possessor. in 4. limitat. nu. 217. Benedictus in cap. rainuntius. verb. vxorem nomine
- 57 Adelasiam. nu. 1044. ex. de testam. † hæc literæ solent apud nos concedi in curijs generalib. & conceduntur perraro. sed & dignitates aliquæ maiores huius prouinciæ exceptæ sunt in constitutione. cap. 9. 10. in d. tit. que los strangers etc. † hanc exterorū ab obtinendis beneficijs in hac patria contradictionem, plura quoq. alia regna sequuntur atq. tuentur. Francia. Benedict. in d. nu. 1044. Hispania. Couar. in pract. cap. 35. nu. 5. Carol. de grassal. lib. 2. cap. 8. vers. ad prædicta facit regula cancellariæ. Britannia, Hungaria, et aliæ quoq. respublicæ, Gregorius in sintag. lib. 17. cap. 6. nu. 41. 42. Selua de beneficio. parte 3. q. 26. et parte 2. q. fin. Ioannes Feraldus de priuileg. & iurib. regni Francorum in nouo iure alto. Carol. vbi sup. Huius siue prohibitionis siue contradictionis ratio in Francia et Hispania fundata est in priuilegijs summorum Pontificum, qui hanc gratiam regibus Franciæ et Hispaniæ fecerunt ob insignes eorum victorias, quas contra inimicos ecclesiæ catholicæ romanæ cõsequuti sunt. propter innumeras ecclesias maiores & minores, quas in suis regnis construxerunt & edificarunt; propter grandes & amplissimas dotas, quibus ecclesias suorum regnorum dotarunt & singularia priuilegia, donaria, munera, quæ ecclesijs concesserunt & donarunt. Couar. Feraldus. Carolus de grassalijs, Selua & alij vbi sup. & de cathalonia satis potest dici constare: quoniam omnia priuilegia, quæ ob insignem deuotionem in fidem catholicam & ecclesiam romanam consecutus est a summis Pontificibus Carolus Magnus rex Franciæ & imperator romanus, comiti Barcinonæ suo fidelissimo socio, & tunc vasallo communicauit. quæ obrem Feraldus vbi supra in vers. & si aliquis velit dicere, fateatur regem Hispaniæ hæc priuilegia habere ex dicta communica
- 58

tione. postea tempore regum Aragonie & comitum Barcinonē
 plura alia priuilegia romani Pontifices Urbanus 2. Sixtus, et alij
 qui in ea etate in sede beati Petri sederunt & ecclesiam catho-
 licam gubernarunt, regibus Aragonum concesserunt. Benedic-
 tus vbi sup. numer. 1045. Altera vero ratio, quæ hanc prohibi-
 tionē sustinet, quam reges Hispanie & Aragonie tantopere de-
 fendunt, fundatur † in possessione & vsu antiquissimo, cu-
 ius sola probatio priuilegiorum apostolicorum allegatorum pro-
 bationem inducit, vt superius fuit demonstratum. Couar. in d.
 59 cap. 35. numer. 4. 5. nam constat Carolum septimum regem Frā-
 cie fecisse constitutionem in anno. 1431. vt refert Benedictus vbi
 sup. Alfons. 4. constitutionem fecit in curijs generalibus catha-
 lanorum, celebratis in monasterio S. Cucuphatis Vallen. in an-
 no. 1418. et Io. primus in anno. 1392. cum regia pragmat. prohi-
 buerat omnibus officialibus regijs coronæ Aragonum direc-
 ta. reges castelle plures pragmaticas fecerunt, post ordinationes
 illius regni, quas refert Couar. ibid. nu. 5. alij principes et reges
 in suis dominijs, iura imperij obtinentes similes cōstitutiones fe-
 cerunt, vt ex locis superi^o citatis colligitur. ex quibus efficitur
 hanc contradictionem exteris & alienigenis factam pretenden-
 tibus obtinere beneficia in extraneis regnis fuisse & esse immo-
 morialem & ab antiquissimis temporibus, ad hæc vsquæ. tem-
 pora obseruatam, romano Pontifice sciente & non reprobante.
 & consequenter sanctam & iustam esse & per principes chris-
 tianos posse iure defendi & obseruari. quo pertinet l. in ecclesijs.
 C. de Episcop. & clerici. Tertia ratio sumitur ab absurdo &
 inconuenienti, quod non vnum tantum sed plura sequi videmus
 ex receptione alienigenarum, ad obtinenda beneficia in regno. &
 inconuenientia atq. incommoda plura superius non vno in loco
 retulim^o, et possunt maiora considerari in eisdem locis, quas ci-
 tauimus. † hoc autem argumentum fortissimum est in iure
 60 nostro. Euerard. in loco topico 8. ab absurdo. Prob. in capit. quia
 sæpe. numer. 3. de præbend. in sex. et in capit. in fidei numer. 5.
 de heretic. eod. Idem Prob. in capit. generali. numer. 18. de
 elect.

elect. eo. libr. vbi plura citat in similibus casibus. & numer. 19.
 20. quæ hanc contradictionem mirabiliter confirmant, & de-
 monstrant æquissimam esse constitutionem Alfonsi. 4. & an-
 tiquissimam huius prouinciæ obseruationem, in non ad-
 mittendo ad beneficia ecclesiastica exteros & alienigenas.
 61 † Quarta ratio sumitur ex auctoritate multorum decretorum
 & sacrorum canonum, quibus cautum est indigenas promo-
 uendos esse ad ecclesias & beneficia ecclesiastica, si sint idonei
 ætate, moribus. & scientia. Couar. in d. capit. 35. numer. 5. vers.
 sed & iuri, quo vtimur. Benedictus in dict. numer. 1045. & seq.
 glo. exterorum in præmio pragma. sanct. notat Panor. in cap.
 ad decorē de institut. ex. optimum inquit, esset valde vtile &
 fructuosum, vt quisque in patria sua beneficiaretur, vt sic vnus
 non occuparet beneficia vel stipendia alterius, nec daretur mate-
 ria de pauperandi beneficia: & quia inducuntur facilius ad resi-
 dendum tales indigenæ, quam extranei. hæc Panor. vir apud
 me magnæ auctoritatis. plura adducit glo. exterorum. quæ non
 refero. benefaciunt. quæ notat selua de benefic. parte. 2. q. vlt.
 numer. 57. 62. & seq. et parte. 3. q. 26. numer. 2. 3. 4. in quibus
 locis traduntur notabiles rationes in confirmationem prædictæ
 constitutionis. quibus adde Rochum & Lambertinū citatos
 per Couarruias vbi superius. qui etiam scribunt multa in fauo-
 rem prouincialium & originariorum. addenda his quoq. tra-
 dita per Benedictum in dict. verbo. & vxorem. numer. 1050. &
 pluribus seq. quæ faciunt etiam ad declarationem illius verbi.
 (officis) positi in rub. quæ los strangers no puguen tenir officis
 62 ni beneficis etc. præmisso † argumento valido de beneficio ad
 officium. Bart. in l. secunda P. data numer. 8. de opt. leg. D.
 Rebuf. in ordinat. galliæ. tit. ne benefic. cadau. custod. arti.
 1. glo. 1. sed hæc sufficiant.

SUMMARIA.

1 Iudicialis cognitio versatur partim in civili-
 bys

- bus, partim in criminalib. & in causis mixtam naturam habentibus.
- 2 Pacis & treuga causa dicitur mixta.
 - 3 Exempti ecclesiastici qui non habent iudicē competentem in prouincia in causis civilib. non spiritualibus, subsunt nedum regi, verum & vicarijs regis et n. 9.
 - 4 Ecclesiasticis libertatibus præferuntur constitutiones pacis et treuga & vsatici Barcinone, & in quibus.
 - 5 Immunitas ecclesiastica consistit tam in personis, quam bonis ecclesiarum.
 - 6 Regalia iura, qua rex exercet in ecclesiasticos, non violant libertatem nec immunitatem ecclesie et non possunt a regis corona separari cum seq.
 - 7 Hostem & Caualcata sequi debent homines de baronijs. quamquam in baronem transtulerit rex hostes et caualcatas.
 - 8 Regalia iura non transferuntur per verba generalia.
 - 9 Causas exemptorum dirimi per vicarios qualiter practicetur, et intelligatur.

Iudex

- 10 Iudex secularis in pluribus casibus absq. metu censurarum cognoscit de causis clericorum, remissive. et sunt hi de iure communi, non tamen consistunt in regalibus principis Cathalonie.
- 11 Causa spiritualis inter clericos dirimitur per iudicem ecclesiasticum. fallit si parantur arma contra possessorem: quia de his se intro mittit iudex secularis.
- 12 Iudex secularis, ut tollatur via facti, se intro mittit de omnibus causis, et cessant iuris regula in contrarium.
- 13 Lex civilis ferri potest ad iuuandam legem canonicam.
- 14 Cadauer beneficiatorum non debere custodiri remissive.
- 15 Censualium causa, tam in pensionibus, quam in proprietate, tractantur in iudicio seculari contra ecclesiasticos: cum ecclesiarum et dignitatum bona sunt obnoxia et hipothecata curie seculari.
- 16 Censualium incarricationes per prelatos posse fieri super bonis ecclesiarum cum pontificis

266 Commen. in vfat. alium namq.
fiscis auctoritate.

- 17 Romanus pontifex potest nedum temporalia ecclesie alienare verum et sacra propbanare.
- 18 Iudici seculari possunt per papam subijci bona ecclesiarum, maxime temporalia.
- 19 Ecclesiasticus vendens censuale super bonis ecclesie, an ea submittat districtui secularis iudicis?
- 20 Causa patrimonialis inter fiscum et clericum, tractatur in regia audientia.
- 21 Sub pace et treuga sunt constituti omnes in Cathalonia. et unde ista pacis securitas habuerit originem. ubi multa notanda.
- 22 Pacem et treugam firmarunt pralati et ecclesiastici in cathalonia et subsunt constitutionibus pacis et treuga.
- 23 In pacis et treugae processu, hodie non interueniunt Episcopi.
- 24 Pacis et treuga processus, coram solo vicario et subvicario expeditur.
- 25 Episcopi et pralati faciunt suos processus in re communi, et non in vim constitutionum.

num, pacium et treugarum.

- 26 Clericus, si vult potest coram iudice seculari iniuriantes persequi, vel coram Episcopo.
 - 27 Clericus agere debet contra iniuriantes, cum certa moderatione.
 - 28 Clericus violator pacis et treuga, potest querelari coram vicario regio, et qualiter procedatur in simili casu, tam in monitione, comparitione, forideclinatione, publicatione contumacia: et de remissione Episcopo facienda, quam in reliquis.
 - 29 Firma iuris in processu pacis et treuga fit hodie seruata forma constitutionis Ferdinandi. 2. cap 41.
 - 30 Clericus simpliciter tonsuratus in querela pacis et treuga, remanet sub iurisdictione iudicis secularis, quo ad emendam. et ibi de emenda. cum numeris sequentibus.
- Firma et contumacia purgatio est omnino facienda in processu pacis et treuga, per clericum coniugatum cum unica et virgine.

Pacis

- 32 *Pacis et treugæ querela ciuile iudicium est.*
- 33 *Clerici coniugati possunt capi et detineri per iudicem secularem in processu pacis et treugæ.*
- 34 *Exempti comparere debent in processu pacis et treugæ coram vicario.*
- 35 *Querela contra clericos nihil criminalitatis obtinere debet: et in his cautum oportet esse aduocatum.*
- 36 *Iudex secularis contra exemptos et clericos coniugatos, etiam in processu pacis et treugæ, nō procedit criminaliter.*
- 37 *Clericus cōiugatus, ut gaudeat priuilegio, que seruare habeat, remissine.*
- 38 *Clerici cōiugati leuius, quam alij amittūt priuilegium, et horū habitus seu vestes nō sunt a iure determinata.*
- 39 *Presbiter et Clerici licet teneantur seruare pacem et treugam domini, non per hoc efficiuntur omnino de foro iudicis secularis.*
- 40 *Iudex secularis quid facere debeat si in processu pacis et treugæ inuenerit presbyteros, seu clericos culpabiles.*
- 41 *Criminalis processus contra clericos quomodo excedit*

- excedit limites processus pacis & treugæ.*
- 42 *Ecclesiastici in processu soni emissi et illius prosecutione excessus cōmittentes capiuntur per officiales regios.*
- 43 *Clerici capti in crimine seu maleficio per iudicem laicum, per quod tempus possint per eundem detineri, exacta depositione.*
- 44 *Soni emissi regalia est potentissima.*
- 45 *Ecclesias & domos illarum intrant officiales regy in processu soni emissi, et extrahunt malefactores impune.*
- 46 *Soni emissi declaratio seu processus, quibus casibus possit initiari & continuari.*
- 47 *Cognitio delicti per clericum coniugatum commissi an pertineat ad regem?*
- 48 *Extracto ab ecclesia remanet semper salua immunitas ecclesiastica, et declaranda secundum canonicas sanctiones.*
- 49 *Contentione firmata inter curiam ecclesiasticam & secularem super immunitate per delinquentem allegata, et in eius fauorem declarata, est relaxandus captus, nec amplius queritur de delicto.*

- 50 Delinquens, gaudens immunitate, si est extraneus ab ecclesia cum sono emisso, potest pro damnis retineri.
- 51 Sonus emissus differt a sacramentali origine, forma, solemnitate et effectu et quomodo?
- 52 Sonus emissus fuit iure diuino figuratus, et formatus iure humano positiuo, tam communi quam huius patrie.
- 53 Soni sacramentalis origo unde sumatur? Et qua occasione.
- 54 Sacramentale fuit firmatum per Episcopum Barcinonae et alios ecclesiasticos, cum salutate, quod non intendebant firmare ad vindictam sanguinis. et ibi aliqua de isto processu.
- 55 Sacramentalis forma qua sit et in quo differat a soni emissi forma: et qua de causa declaretur.
- 56 Sonus emissus requirit summaria informatione, ubi aliqua notanda circa declarationem.
- 57 Soni emissi processus solum tendit ad capturam.
- 58 Soni emissi processus est limitatus ad casus constitutione comprehensos: sacramentalis vero, ha-

- ro, habet locum in alijs et quare?
- 59 Presidis officio congruit rem publicam malefactoribus purgare.
- 60 Soni emissi processus fit per vicarium, baiulū, regem seu eius Locumtenentem: et aliquando per barones, intra suum districtum.
- 61 Sacramentalis processus fit per certas personas, quae officiales regis proprie, non dicuntur.
- 62 Capturandi potestas datur de iure, aliquando non magistratibus.
- 63 Regalis processus procedit contra personas ecclesiasticas, et quomodo procedatur in regalibus.
- 64 Regalia formata et euocata per solam appositionem manus principis, habet officialis in mandatis facultatem quoscumq. culpabiles capiendi.
- 65 Clerici et reliqui reperti culpabiles in processu regalia, possunt capi per regium officialem cum assistentia ecclesiastici vel commissione: et qualiter in his procedatur, et quae sint obseruanda. cum nu. sequen.
- 66 Capi potest clericus in crimine fraganti, per officialem regium. et si iniurietur eidem officiali.

- ciali, et duci ad iudicem ecclesiasticum. nec modica detentio 24. horarum est contra libertatem ecclesie. n. seq.
- 67 Officialis excedens in clericos, punitur per suū superiorem.
- 68 Depositio clerici detenti pro regalia, quomodo & quando sit exigenda.
- 69 Clericus exhibens clericale priuilegium an et quomodo sit per iudicem secularem relaxandus, et ad quem pertineat cognitio huiusmodi priuilegij. et ibi remissio de pragmaticis contra clericos et de reb. illis prohibitis.
- 70 Clerici coniugati capti per iudicem secularem quare tradantur iudici ecclesiastico.
- 71 Clerici coniugati in ciuilibus tractantur ut laici: nec sunt comprehensi in concordia.
- 72 Clerici culpabiles in regalia vsatici simili modo. capi possunt.
- 73 Emparamentum idem est, quod securitas data a principe seu guidaticum. est que vulgare verbum: et de significatione ipsius.
- 74 Ecclesiastici in emparamento, saluaguardia, guidatico et pace data a principe, subsunt ipsi

ipsi principi.

- 75 Fides est seruanda hosti illam seruanti, qua in principe debet elucere.
- 76 Ecclesiastici in respicientibus publicum & politicū statū, non habent aliū superiorē prater principē, cui subsunt in regalijs obseruādis.
- 77 Guidatus clericus a rege an possit ab Episcopo capi et detineri.
- 78 Guidatica regia ab ecclesia seruanda.
- 79 Usaticorum regalias seruant clerici. quia gaudent, ad suum commodum illorū securitate.
- 80 Ecclesia tenetur seruare consuetudinem regionis, in qua sita est.
- 81 Clerici simplices et coniugati, ciuilitate et criminaliter possunt distringi, ad seruandam securitatem datam per principem.
- 82 Clerici simplices se immiscentes delictis enormibus, amittunt clericale beneficium.
- 83 Clerici quicumq. in cathalonia et omnes ecclesiastici admittuntur, allegantes fori exceptionem. et secularis iudex tenetur firmare super eare contentionem. qua firmata est super sedendum in executione sententie.
- presbi-

- 84 *Presbiteri & ceteri in ordinibus constituti, ea-
pi possunt pro regalibus vsatici simili modo.*
- 85 *Iudex laicus nō potest criminaliter punire nec
distringere presbiteros, licet gallia contrari-
um seruet.*
- 86 *Contentione firmata in qualibet parte iudicij,
est supersedendum in causa.*
- 87 *Districtus presbiterorum, clericorum & alio-
rum, quoad personam, est ipsorū Episcoporū.*
- 88 *Contentione pendēte de clericali privilegio, cap-
tus est seruāndus in custodia iudicis secularis, et
idē ecōuerso si est in posse iudicis ecclesiastici.*
- 89 *Bona clericorum possunt distringi in vim pro-
cessus regalia vsa simili modo.*
- 90 *In processibus regalia contra ecclesiasticos, nō
dum per occupationem temporalitatum ve-
rum et per alia iuris remedia proceditur.*
- 91 *Iudicium quo agitur ad emendam est mere ciui-
le: & si agatur condictione vsatici simili mo-
do, ad emendam contra clericum coniugatū,
totus processus pertinet ad regem.*
- 92 *Clericus coniugatus in iudicio condictionis fur-
tius tenetur respondere coram iudice secu-
lari.*

- lari. et quid in alijs casibus. n. seq.*
- 93 *Privilegium concessum professioni vel officio,
tādiu durat, quantum professio vel officium.*
- 94 *Iudex secularis in vim processus regaliarum, si
procedat contra clericum ad pœnam corpo-
ralem vel pecuniarum fisco aplicandū: tunc
non dstringit rex clericum nec religiosum.*
- 95 *Regalia vsatici auct. et rogatu. y. comprehen-
dit clericos. in qua fit processus civilis & cri-
minalis, et qualiter in utroq. procedatur.*
- 96 *Regē via facti & per acnydamētū legim⁹ ali-
quando processisse contra clericos non tamen
iudicialiter. (malefactor.)*
- 97 *Remedia plura cōpetūt, regi, contra clericos*
- 98 *Acnydamenti poena, quid oportet.*
- 99 *In regalia formata in vim vsatici. camini. pro-
ceditur, contra clericos.*
- 100 *Oppressionis regalia, etiam comprehendit eccle-
siasticos culpabiles.*
- 101 *Plura sunt negotia quam vocabula.*
- 102 *Opprimi quis potest iudicialiter et extra iudi-
cialiter et. utroq. casu datur recurs⁹ ad principē.*
- 103 *Superioribus iniuste procedentibus non est resi-
stendum*

- stendum: sed datur recursus ad principem.
- 104 Opprimi quando dicatur reptatus a reptatore et acy datus ab acy dante.
- 105 Procedendi formula in oppressione per dominum facta a vasallo, remissive.
- 106 Recurritur ad principem, nedum ob oppressionem, verum propter impotentiam, aut negligentiam ordinariorū. et est magna regalia principis.
- 107 Regalia non continentur sub constitutionibus.
- 108 Causam afflictionis et oppressionis sufficit exprimi, licet ea non probetur.
- 109 Raptores rerum ecclesiae dicuntur sacrilegi, et de istis cognoscit iudex ecclesiasticus.
- 110 Causa, oppressionis preteritu euocata, qualiter tractetur et in quo differat a causa pauperatis, et an in utraq. qualitas sit probanda?
- 111 Causas pauperum et oppressorum, non patitur rex ad ecclesiasticum iudicem trahi.
- 112 Oppressionū causa quae sint remissive et n. sequē.
- 113 Oppressū iniuste tenetur releuare rex ex debito regalis officij, quia ad hoc sunt reges missi et constituti.

recursus

- 114 Recursus non potest a rege separari; licet in aliquibus casibus a se hanc potestatem abdicauerit. Et an possit ex priuilegio, et an tali casu per abusum seu scandalum possit recurri?
- 115 Recursus habet locum tam in ciuilibus quam criminalibus, et in quacumq. parte prouincia euocatur causa recursus.
- 116 Recursus quid sit.
- 117 Opprimentes reprimere debet rex, Et potest multum in causis oppressionum et afflictionum.
- 118 Recursus tam in terris baronum, quam regis, est remedium extraordinarium; quod potest allegare alius pro alio sine mandato, postea grauato ratum habente habet effectum.
- 119 Imperium in rebus licet baronibus sit concessū, sub tali concessione non veniunt regalia, et per euocationem ex causa alicuius qualitatis recuperat in tali causa rex imperium, et illius exercitium.
- 120 Processus regaliarum potest fieri per regios officiales in terris baronum, etiam ecclesiasticorum.
- 121 Euocata oppressionis causa, an barones sint citandi

S 3

tandi

- 278 *Commen. in vfat. alium namq:
tandi. et an habeat de compositione partem
remissive.*
- 122 *Recurfus datur ad proximum superiorem in
aliquibus.*
- 123 *Ecclesiastici instante fisco super rebus & iuri-
bus patrimonialibus, conueniuntur coram
rege seu baiulo generali: et qua sint res patri-
moniales.*
- 124 *Baiulus generalis et non thesaurarius habet cu-
ram dominatararum et iurium regionum.*
- 125 *Patrimonium duplex habet rex: unum fiscale,
alterum cesaris, et quid contineant ambo,
et per quos gubernatur unumquodq.*
- 126 *Fiscus utitur iure priuati, nisi in casibus priui-
legiatis.*
- 127 *Intellectus ad constitutionem Pet. 2. in curia
Barcinone, c. 8.*
- 128 *Clericorum districtus in vniuersum et genera-
liter, pertinet ad episcopos etiam ex dispositio-
ne vfat. coram Barcinone.*
- 129 *Clericos coniugatos qui tabulam a securarunt
punit princeps.*
- 130 *Clericos non admitti ad officia publica, et qua-
liter*

- liter contra eos procedatur ratione admini-
strationis publicorum officiorum; et de cau-
tione.*
- 131 *Clericos notarios, recipientes acta publica cō-
tra formam constitutionis, punit rex.*
- 132 *Punit etiam clericos venientes contra deueta
et prohibitiones, et per quos fiat restrictio. cū
sequen.*
- 133 *Clerici comprahenduntur sub deuetis et prohi-
bitionib. maxime negociatores.*
- 134 *Licentiam extrahendi solus princeps concedit.*
- 135 *Prohibitiones sic sunt faciendae, ne sint contra
liberum commercium.*
- 136 *Casus priuilegiati, quibus rex cognoscit de cle-
ricis, plures sunt remissive.*
- 137 *Clericale priuilegiū licet sit de iure diuino po-
test papa in certis casibus tollere et limitare.*
- 138 *Papa quandoq. ipso iure exiit clericos clerica-
li priuilegio.*
- 139 *Armorum prohibita delatione per princi-
pem, est eius cōtra clericos cognitio et de qui-
bus armis prohibitio intelligatur.*
- 140 *Clerici iniuriantes seculares Iudices, et tur-
bantes*

turbantes eorum iurisdictionem, possunt per iudicem secularem detineri, et per quod spatium.

141 Idem in clerico violante saluaguardiam regiã. et est magna regalia.

142 Saluaguardia appellatur velum regium. Et solus princeps illam concedit, et a quo, et per quem debeat impetrari.

143 Manu tenentias si non seruant ecclesiastici, proceditur contra eos per regẽ. quã, et per principẽ, qui cõcessit, reuocari debet causa cognita.

144 Iudex secularis procedit contra clericos et religiosos, si arma parantur vel seditiones.

145 Iudicem secularem posse punire clericos, qualiter sit in hac prouincia accipiendũ? et an sit cõmunicatum inferioribus secularib. in fine.

146 Periculosa est contra clericos in gallia procedendi forma.

147 Guidati clerici per regem, si capiuntur per iudices ecclesiasticos, manu regia a carceribus extrahuntur.

148 Remissiones Et abolitiones, quas facit rex proficiunt clericis Et in quibus causis sit hoc intelligi-

telligendum, et an remissio impediatur postea ecclesiasticum.

149 Distinctio persona aut pœna in clericis pertinet ad iudicem ecclesiasticum.

150 Iudicium unum non impedit aliud.

151 Imperator Carolus, ut omnis scrupulus procedendi con. clericos tolleretur, obtinuit breue apostolicum seu commissionẽ directã Episc. Gerudensi, nomine dignitatis, qui cognoscit de criminibus presbiterorum atrocibus, suis tamen casibus procedit iudex secularis.

DE IURISDICTIONE, QUAM HABET rex Aragonum et comes Barcinonæ ex regia prærogatiua, in causis ecclesiasticis contra ipsos clericos in ciuilibus et criminalibus. et sub qua moderatione, secundũ iura nostræ prouinciæ.

CAP. 14.

POST hæc iura alta et regalia domini regis, quæ multa et magna sunt, dicamus pauca de iurisdictione, quam rex exercet et ipsius officiales in personis clericorum et bonis eorum: nam et hæc ad suprẽmã pertinet principis prærogatiuam et præminentiam; et sub qua forma et moderatione hæc iurisdictione exerceatur, explicemus. in primis nouisse oportet, quod

- 1 quod omnibus satis cognitum esse scio, † cognitionem iudicialem versari, partim in causis ciuilibus, partim in criminalibus. rub. ex. de iudic. ubi omnes notant Maranta. de ordine iudic. distin. iudic. r. Iulius clar. in praxi. q. 1. sub his continentur causę mixtam naturam habentes, vt in regula generali traditur, quod sub simplicibus continetur casus mixtus. in P. omniũ. de actio. inst.
- 2 in l. 2. de verbor. obligat. D. sunt † autem in hac prouincia quedam causę huiusmodi mixte, vt querela pacis & treuge, vt suo loco demonstraui, & scribit Calic. de pace & treuga. q. 9. versic. quid nos dicemus. et praxis hoc docet. in causis igitur ciuilibus.
- 3 † contra clericos, etiam religiosos institutis, dominus rex consuevit cognoscere, vbi clerici sunt exempti nec habent in prouincia iudicem competentem. et hoc iure non tantum rex seu eius locumtenens ac regia aud. vti consueuerunt, sed etiam vicarij regis, in suis vicarijs. quia hęc prerogatiua fuit communicata vicarijs. Mier. col. 2. in curia Barc. Petri. 2. ca. 11. ibi nota, quod dominus rex & eius vicarij, cognoscere consueuerunt de longissimo vsu. de causis religiosorum exemptorum, non spiritualibus nec criminalibus sed tantum ciuilib. ex contractu vel quasi. ex quo idem Mier. subiicit hęc verba. † (Videtur ergo hic. quod constitutiones pacis et treuge, & vsaticus Barc. præferantur libertatib. ecclesiasticis, quod videmus seruari in regalijs soni emissi, & de simili modo & alijs) idem affirmat. Mier. coll. 3. in curia Montison. Alfon. 3. cap. 31. item ordinamus & statuimus. versic. & quod in hac constitutione dicitur. idem in curia iler. d. Iacobi.
- 5 2. cap. 19. item prelati. collat. 4. & licet † immunitas et libertas ecclesiastica consistat tam in personis, ecclesiasticis, quam in bonis earum ac ipsarum ecclesiarum. in nouella, cassa & irrita. de sacro S. eccles. C. in cap. nouerit. vbi. glo. 2. de sentent. excom. ex. Felin. in c. ecclesia sanctę Marię. nu. 7. 8. 9. de constitut. ex. Mier. in d. cap. item prelati. Panor. in d. capit. ecclesia S. Marię col. pen. de constit. qui ponit regulam generalem in competentia fori, vt qui sit iudex personarũ, sit quoq. bonorũ. † tamē hęc iura suprema et alta regia, quę reges et principes exercent in

certis

- certis casib. contra clericos, non infringunt neq. violant libertates ecclesiasticas, aut iura ecclesiarum. quia vsus horum iurium fit sine iniuria personarum ecclesiasticarum aut ecclesiarum & pro conseruanda quiete & pace subditorum et totius regni vtilitate; et consequenter hęc, quę pro sua suprema iurisdictione. & regalia principes faciunt exigentibus casibus contra clericos & personas ecclesiasticas, concernunt bonum publicum & vniuersalẽ prouincię vtilitatem. quę iura alta & regalia non possunt a regia corona separari, quando præsertim bona sunt de realenco, vel possidentur per laicum. Dec. in cap. ecclesia. S. Marię. numer. 46. 50. Mier. coll. 11. in curia. Barc. Alfon. 4. cap. 4. confirmans. in versic. et nota, quod omnes etiam de baronijs sic scribit. nota, quod † omnes etiam de baronijs tenentur venire ad hostes domini regis, quantumcumque dominus rex vendiderit, aut alias transtulerit hostes & Caualcatas in baronem. quia talia sunt de regalijs, quę separari non possunt à corona; nec † transeunt per verba generalia, quia concernunt publicam vtilitatem. & idem dicas de alijs præcipuis regalijs coronę affixis, vt de vsati. quoniam per iniquum. simili modo. Camini. Moneta. auctoritate & rogatu. & de causis miserabilium & oppressorum, & huiusmodi. & citat Innocenc. Ioan. And. & alios, Idem in dict. capit. 31. item ordinamus. versic. et quod in hac constitutione dicitur, quod non fiat violentia in prædictis. fallit in casu soni emissi, vbi denegaretur scrutinium. quia semper intelligitur excepta regalia soni emissi, etcætera. faciunt notata per Calic. in Margarita. dubio tercio. versic. 52. Hanc quoque sententiam firmavit Calic. in dict. Margarita dubio 6. versic. 152. ibi. & posset hodie istud procedere, quia dominus † rex per se & suos vicarios cognoscit ex longissimo vsu de causis monachorũ et exēptorũ. et interpretatũ est, de causis exēptorum non ecclesiasticis nec criminalibus sed tantum ciuilib. ex contractu vel quasi: hæc ille. duos casus, qui olim contigerunt, refert Michael Ferrerius in obseruantijs, parte 1. cap. 63. & c. 71. qui multũ

confir-

confirmant hanc prerogatiuā. alter casus accidit in an. 1495. die martij 26. alter in anno 1498. die 26. Iunij. sunt autem casus inter personas ecclesiasticas inuicem contendentes valde notabiles & insignes. sed idem Ferrerius in addit. ad d. cap. 63. dicit fuisse in regia aud. de hac re dubitatum in anno 1582. propter decreta concilij Tridentini. can. si quem clericorum. sess. 22. & can. in exemptorum causis. sess. 7. & in bulla cœnæ domini. rub. contra los oficiales y perlados, qui euocan causas. itaq. hodie hæc regalia regia parum practicatur. sed si casus occurreret inter religiosos contendentes de re prophana, & non declinantes forū, vt in 1. casu dicti Ferrerij contigit: vel cum aliquis conuenitur in iudicio rei vindicationis, & non opponit exceptionem, existimarem licite posse in causa procedi. faciunt quę late scribit de exemptis Calic. de pace. & treuga. dub. 7. vers. vlt. etiam quęliuit. & dub. 24. vers. sed quęro an sint tria tempora in hac materia pac. & treug. quoad religiosos exemptos. & vers. nec obstat dicta concordia. Tutius tamen creditum est in causa abbatis Arularum siue de arles contra monachos ipsius conuentus; & in causa conuentus de Mercede villę Apiarię, contra Abbatissam de Petris albis, me referente, super sedere in cognitione causę. Sane † plures sunt casus in quibus iudex secularis absq. metu censurarum potest cognoscere de causis clericorum, vt superius retulimus, si clerici sint vasalli, si emphytheotæ, si possessores bonorum sub certa seruitute, onere, pensitatione. Aufrer. vbi sup. reg. 2. Maranta de ordine iudic. distinct. 11. nu. 34. late in tractatu Bernardi Laurentij præsentis Tolosæ. notatur in cap. ecclesia Sanctę Marię. de constitut. in cap. dicermis. cap. ceterū. de iudic. cap. ex transmissa cap. verum. de foro compet. extra. sed hos casus, qui iure communi censentur, & in regalibus principis non consistunt, prætereo. alius casus est, qui iudicio seculari tractatur super censibus debitis per laicos ipsis ecclesijs, non obstante qualitate ecclesię. cap. 13. de iuris. om. iudic. volu. 2. constit. in noua compilat. ille casus frequens est in hac prouincia & de regali iure procedens, † quod si tractatur de possess. causę spiritualis inter

ter clericos, ea est per iudicem ecclesiasticum cognoscenda et terminanda, nisi parentur arma, ad vim inferendam contra possessorem beneficij. quia tunc iudex etiam secularis de causa cognoscet. glo. reb. spiritualibus in vers. & nota, quod in cap. literas. de iuramento calumn. ex. quia † vt tollatur via facti & ne sequantur perturbationes in populo iudex secularis sese intromittit in omnibus causis, & cessant tunc omnes regulę iuris. Boff. tit. de principe & priuilegijs eius. nu. 211. et seq. Felin. in capit. 2. nu. 2. & sequent. de præscription. ex. & ad hanc viam facti tollendam per iudicem secularem sunt editę constitutiones nostrę in curijs anni. 1542. et 1564. quę sunt in tit. de violentia & restit. spoliat. lib. 8. constitut. nam † lex ciuilis potest ferri ad iuuandam legem canonicam. Bart. in l. omnes populi. nu. 22. de Iust. et iure. D. Cyn. et alij. in l. fin. si contra ius vel vtilit. public. C. Iure autem canonico in his fuit debite prouisum. in extrauag. execrabilis. vers. porro, quia quorundam. de præben. in Cano. si quem clericorum. sess. 22. in concil. Triden. Can. prædia. 12. q. 2. cap. conquestus. de foro compet. ex. extant constitut. prouinciales in tit. de immunit. eccles. in tit. de sentent. excommunic. in tit. de raptorib. cap. 2. in constitut. Tarracon. Panor. in cap. cum iam dudum. col. 1. de præben. ex. † quid autem de occultatib. cadauera ipsorum beneficiatorum defunctorum, ne habeatur noticia mortis illius? Rebuf. in ordinat. gallię. tit. ne beneficiator. cadau. custodiantur. art. 1. glo. 1. 2. Alius quoq. casus non minus frequens olim in hac prouincia in tribunalib. regijs et secularib. tractabatur inter clericos et contra clericos, cuius adhuc hodie restant vestigia multa, in censualium mortuorum executione. quia † Pensiones censualium venditorum per ecclesias præcedente tractatu, & cum facultate romani Pontificis, particularib. personis huius prouincię & vniuersitatib. collegijs, corporib. pro quorum securitate in pensionib. & suo casu in proprietate et prætio, bona ipsarum ecclesiarum, dignitatum ecclesiasticarum sunt hypothecata & obligata, petuntur coram iudice seculari & in regia aud. in vim clausularum, quę in contractib. censualium

censualiū apponuntur, iuxta constitut. Alfons. 4. de executio de
 censals & violaris. etc. lib. 7. constitut. renuntiationis proprij fo-
 ri, & submissionis alterius fori ecclesiastici vel secularis. & fit exe-
 cutio, contra bona ipsarum ecclesiarum et dignitatum hypothe-
 cata & fructus ipsorum beneficiorum, commendarum, priora-
 tuum. & hoc iure vtimur. & nuper nobilis Alexander de Alen-
 torn certo nominē agebat in regia aud. ad recuperationem pēso-
 num sibi debitarum per Camerariū CesarAugustę, & alios be-
 neficiatos. & prætorie S. Ioannis Hierosolimitan. solent si-
 milia cēsualia cū necessitas occurrit, vēdere & super bonis & re-
 ditib. suarum commendarum incarricare. neq. hoc est inconue-
 niens nec potest dici hic casus ad regaliam regis pertinere. iure
 enim communi defenditur. l. est receptum. de iurisd. omni. iudic.
 D. Aufrer. vbi sup. regula 2. fallentia 20. quamquam prop-
 ter potentiam iurisd. ecclesiasticę, communiter horum censua-
 lium pensiones petuntur in regia aud. vt executio contra bona
 16 ecclesiastica efficacius expediatur. posse t̄ autem huiusmodi cō-
 uentiones & venditiones censualium fieri, cum romani Pontifi-
 cis auctoritate, plusquam notorium est. cap. decernimus. vbi om-
 nes not. de iudic. ex. in regula. semel deo dicatum, non est ad
 vsus humanos vltius transferendum, vbi. glo. 1. ibi. et habet lo-
 17 cum hæc regula. de regul. iur. in sex. ipse enim t̄ solus potest nō
 modo temporalia ecclesiarum bona & prophana; sed & sacra
 prophanare, alienare, hypothecare, obligare. not. in capit. nulli.
 cap. si quis præbiterorum. ex. de reb. eccles. non alien. capit. 1.
 in sex. eo. in Canon. sine exceptione. 12. q. 2. Can. cuncta per mū-
 18 dum. 9. q. 3. et quod t̄ papa possit subijcere bona ecclesiarum
 maxime temporalia & prophana, & fructus beneficiorum, redi-
 tus et iura cognitioni & examini iudicis secularis, est communi-
 ter receptum in d. l. est receptum. Dec. ibi post alios numer. 2.
 19 vsq. ad numer. 6. per totum. qui rem bene explicat. sed an t̄ hæc
 submitio quam facit vendens censuale de bonis sue ecclesie cum
 summittit bona examini, districtui et executioni secularis iudi-
 cis sit propria prerogatio? Maranta de ordine iudic. distinct. 6.
 numer.

numer. 14. Ias. in d. l. est receptum. nu. 5. 6. post alios ibid. plura
 scribit de submissione ista, etiam Rom. Pontificis, Iacobatus de
 Concil. generalib. lib. 6. art. 14. de submissione Papæ. vers. etsi
 dicatur ibi. potest responderi illud verum esse in nuda dispositio-
 ne, secus vbi transit in conuentionem. faciunt quę traduntur in
 cap. 1. de probat. ex. & quæ latius Iacobatus explicat vbi supra.
 20 Alius casus est. t̄ in quo rex cognoscit de causa ciuili etiam in-
 ter suum fiscum ex vna, agentem vel defendentem, & clericum
 agentem vel defendentem parte ex altera. quia est quæstio de bo-
 nis aut iurib. patrimonij regij & sic de regalijs ipsius regis, vel
 de controuersijs earum occasione. & de his in regio tribunali tan-
 tum cognoscitur. Calic. in Margarita dub. 8. vers. 172. Mie. coll.
 11. cap. les causes. vers. secundo quæro quis possit. seruata suis ca-
 sibus constitutione reginę Marię in curia Barc. cap. 26. com per
 rep os. Mier. coll. 10. cap. 27. de iure fisci. et hic casus potest exē-
 plicari in infinitis prope causis, iuxta pragma. positam per
 Mier. coll. 9. in curia Ferd. 1. cap. 29. vers. caueant autem. et ibi
 secunda regula est. et ibi. pro regalijs autē et alijs iuribus. vsq. ad
 vers. ista exceptio, quæ est clausula in fine. ibi. et ita dominus rex
 seu eius fiscales. sane si dubitetur, an causa debeat tractari in re-
 gio consistorio, an vero in curia ecclesiastica, seruanda est forma
 concordie sæpe allegate, et declarationi arbitratorum vel suo ca-
 su cancellarij aut tertij stabitur. et nota, quod legi literas aposto-
 licas directas reginę Eleonore, et Cardinali cōuennarum super
 dicta concordia inuenda datas auinione. 5. calen Decemb. anno
 1. pontificatus. Gregor. 11. In criminalibus vero rex Aragonū et
 comes Barc. habet etiam iurisdictionem in aliquibus casibus
 21 contra clericos et bona eorum: eamq. exercet sub certa mode-
 ratione. vt ecce t̄ omnes in hac prouincia viuimus sub treuga
 et pace, iuxta constitutiones treugarum et pacium, quę sunt in
 tit. de pace et treuga. lib. x. constit. quę securitas et pax habent
 originem ex illo antiquissimo vsat. Statuerunt etiam vt omnes
 homines, tam nobiles, quam ignobiles (quamuis graues sint ini-
 mici) omni tempore sint securi. etc. et alijs vsat. pacē et securitatē
 dantib.

dantib. qui sunt in eodem tit. de pace et treuga. Hanc pacē principes Cathalonix Raimundus scilicet Berengarij et Almaduffa eius confors, cum eorum magnatibus statuerunt, vt potestates idest comites et magnates, vt qui post eos sequuntur, omni tempore confirmarent et tenerent pacem & treugam domini, & facerent eam confirmari et teneri à magnatibus terræ ipsorum seu militib. nec non ab omnib. hominib. in eorum patria degentib. vfat. item statuerunt præfati principes. Latus Calic. de pace & treuga. q. 5. vers. isti igitur sunt casus, in quib. certę personę. etc. & ibi. ex his igitur potest colligi doctrina, quod magnates, barones, milites: ciues & homines villarum et castrorū prælati, clerici, & religiosi, rustici, & homines de pede; Iudæi et sarraceni etc. sunt in pace & treuga constituti. etc. et si quis hanc pacē violauerit, redirigere debet, iuxta dispositionem dictarum constitutionum, quę vfat. antiquiores. declararunt, ampliarunt, limitarunt. d. vfat. item statuerunt præfati principes. ibi. etsi aliquis in aliquo pacem et treugam fregerit. et in vfat. omnia malefacta. ibi. omnitempore in duplo sint emendata. & vfat. treuga data. ibid. in simplum. in constitutione delas diuinals. etc. Alfonsi. 1. in anno. 1173. & alia eiusdem in anno. 1192. Petri primi in anno. 1198. eiusd. in anno. 1200. & 1202. 1207. Iacobi primi. Petri. 2. Iacobi 2. Petri. 3. Ferdinandi. 1. & sequentiū principum vsq. ad nostra tempora. † prælati quoq. ecclesiarum pacem hanc firmarunt in principatu Cathalonix et in comitatibus Rossilionis & Ceritanix, et alijs. et eam seruare debent. in constit. las diuinals. Alfonsi. 1. cap. en lany dela Incarnacio de Iesu christ. 1073. cap. la treua de nostre Senyor. & in capit. aquesta es la treua e pau confirmada. et ideo Iacob. prim. in curia Tarraconę. cap. 23. rogat Episcopos, vt in suis diocesis & in singulis parrochijs, distringant per censuras ecclesiasticas suos homines ad firmandam et seruandam pacem. cap. pregam los Bisbes. de pace & treuga. ex quo capite & d. vfat. item statuerunt præfati principes. ibi redirigere, debet ad iudiciū Episcoporū suorum. et in vfat. deniq. sepe dicti principes apud Barchinonem

nem commorantes. ibi. & si vlllo modo fracta fuerit, sit redirecta et emendata, quemadmodum scriptum habebatur illo tempore in vnaquaq. sede, vel in vnoquoq. Episcopatu illorum terre. vfat. laudauerunt etiam. Olim receptum fuisse legimus processum pacis fractę contra illius violatores per Episcopos in suis diocesis & parrochijs fieri consueuisse. Iudaic. in d. vfat. item statuerunt præfati principes. quinimo iudiciū pacis violatę directe pertinet ad iudiciū ecclesię. Guiller. ibid. ex Innocen. in cap. nouit. verb. iuramenti. ext. de iudic. sub nu. 7. tamen † hodie in hoc processu Episcopi non interueniunt. Calic. vbi sup. dub. 8. vers. & credo, quod dicitur in illa constitut. de Episcopo & baiulo sit, correctum. nec hodie in ipso processu interuenit Episcopus, nisi iuxta concordias initas in aliquibus partibus inter dominum regem & Episcopum. Mier. coll. 9. in curia Barc. Ferd. 1. cap. quia pleriq. num. 22. vers. credo tamen, quod Episcopus saltem in diocesi Gerundę. et ideo † ipse processus expeditur solum coram vicario & subuicario, non coram Episcopo. Calic. vbi sup. & in dubio 4 in vers. vltimus quero. plures enim vfat. in hac materia & plures constitutiones sunt amissę non vtendo. Calic. in d. dubio. 8. vers. & credo, quod illud, quod dicitur in fine. sane † Episcopi & prælati suos processus facere possunt iure communi, & non in vim constitutionū paciū & treugarum, & seruata forma constitutionum sacrorum conciliorum Tarraconen. in casibus ad eorum iurisdictionem pertinentibus. Iudaic. in d. vfat. item statuerunt prædicti principes. Mier. vbi sup. vers. credo tamen. ex quo & illud sequitur † quod scribit Guiller. in d. vfat. laudauerunt etiam. quod est in optione clerici malefactores, suos & iniuriantes, persequi coram Episcopo vel coram iudice seculari. arg. cap. cum sit generale. de foro compet. ex. † sed si coram iudice seculari iudiciū instituat & querela proponatur, adhibebitur moderatio de qua in cap. prælati. de homicid. in sex. Couar. in Clemen. 1. eo. parte. 2. P. 4. 5. not. in capit. ex literis. de excessibus. prælator. ex. ergo cum vfat. per constitut. & constitutiones priores per posteriores receperint interpretationem

pretationem. Calic. vbi sup. in. 4. dubio. & propter temporum varietatem, varie fit vsurpatum. idem. Calic. dub. 8. vers. quid nos dicemus? breuiter distingamus. & in alijs locis saepe ab eo re-
 28 petitur. † si contra clericum pacis violatorem procedatur, poterit, dominus rex & eius vicarius hunc processum facere. Calic. in. 7. dub. sed pone presbiter, vel clericus in ordinibus constitutus, vel beneficiatus: vel clericus simpliciter tonsuratus. etc. fit autem hoc modo. quia siue pro pace violata & treuga fracta ciuilitur agatur ad emendam, siue criminaliter ad poenam corporalem delicti commissi, vnde pax est violata & treuga fracta. Calicius. vbi. supra. quaest. 21. in fine. & quaest. 22. not. in vsat. rusticus interfectus. vbi idem Calicius. versicul. sed ego hunc passum reputo difficillimum. informatio recipitur super ipso facto: & si in informatione deprehendatur presbiter vel clericus in ordinibus constitutus vel beneficiatus vel clericus simpliciter tonsuratus, culpabilis, procedetur extraiudicialiter, ad monitionem illi faciendam iuxta constitutionem pacium & treugarum, vt respondeat querele & illius capitibus quae formantur secundum traditionem Calicij. quaest. 10. & 11. Monitio autem fit iuxta eandem Calicium. dubio. seu quaest. 13. & clericus extraiudicialiter monitus (idem dico in beneficiato, presbitero,) comparere poterit coram vicario vel domino rege, si coram eo vel in eius aud. hic processus factus sit. Calic. dub. 8. vers. sed quidquid dicant, aut si maluerit coram Episcopo iuxta concordiam Reginae Mariae & cardinalis conuenarum. cap. sobre lo proces de pau y treua. est hodie in tit. de pace & treuga. vol. 2. & ponit modum & formam comparitionis. Calic. vbi sup. dubio. 7. vers. tamen hodie in Cathalonia. & dub. 17. vers. sed pone quarela offertur contra presbiterum vel beneficiatum vel clericum simpliciter tonsuratum. ponitur etiam forma comparitionis istorum clericorum. dub. 24. vers. sed. quero, an sint tria tempora. ibi. et isto casu, sic ordina comparitionem. quibus adde
 29 quae tradit de firma iuris. Mier. coll. 9. cap. 8. col. 3. adde † etiam hodie pro firma iuris pro quere lato comparente. cap. 36. de pace &

ce & treuga. quod est Ferdin. 2. in curijs anni. 1510. cap. 41. cuius dispositio hodie est seruanda, & addenda illis constitutionibus quas Calic. scribit in fine directorij sui sequendas esse in iudicio pacis & treuge. ibi. sed quero, secundum quam constitut. hodie proceditur in pacibus & treugis. ipso vero monito & contumace in comparendo vel coram vicario vel coram Episcopo, non potest vterius dominus rex contra eum procedere in vim dicti processus, nisi ad declarationem exclusionis pacis et treuge. quia monitus extraiudicialiter, non curauit seruare formam constitutionis pacium & treugarum, cum comminatione, quod si forsitan aliqua damna tali clerico vel presbitero euenerint vel data fuerint, non possit petere ea sibi emendari iuxta formam & priuilegium pacis. saluis dicto clerico libertatibus & iuribus eidem competentibus iure canonico aut ciuili, secundum quae dominus rex aut vicarius teneatur ei reddere ius non obstante pacis eiectione. dict. capit. sobre lo proces. ibi. concordat mes auant: & ibi. mas solament. non fit autem publicatio, quod fit eiectus a pace & treuga: sed declaratio, quod est exclusus a protectione pacis & treuge. capit. 32. iat sic ibi. ab la present districtament inhibim. de pace & treuga. vol. 1. Mieres plenius declarat. collat. nona. in curia Ferdinandi primi. capit. 27. quia plerique rub. de fori declinatoria, ex priuilegio fori clericalis dolose suppressa. versic. super processu vero. ibi. concordato insuper. qui putat nullam esse declarationem necessariam exclusionis: sed ipsa constitutione talem clericum contumacem esse exclusum a tuitione constitut. pacis & treuge & protectione. ibi. sed solum succedat pro contumacia prouisio constitutionis, videlicet, quod propter hoc, quod monitus formam constitutionis non seruat, habet ipsum extra pacem. scilicet quod damna etc. Idem Mier. late tractat de processu facto contra presbiterum vel clericum, qui suppressit clericatum vel presbiteratum. an sit nullus, eodem comparente & allegante titulum clericalē. & an debeat restitui
 T 2 Episcopo

- Episcopo, si captus detinetur? an debeat prius purgare contumaciam & soluere expensas, ratione retardatæ exceptionis declinatoriæ. cap. 1. vers. reum in expensis, quas actor ob hoc etc. de excep. in sex. Cyn. in auct. habita. C. ne filius pro patre. & plura scribit eo loci Mier. ad hanc rem facientia: † in clericis autem simpliciter tonsuratis coniugatis, res erit magis expedita, quia remanet sub iurisd. iudicis secularis, quo ad iudicium civile, idest quo ad emendam damni dati. quia isti clerici cum vnica & virgine coniugati subsunt domino temporali in his, in quib. ipsorum persona non tangitur, vel in eorum persona non animaduertitur; sed in rebus tantum ius dicitur, & ad emendam & sic ad rei persecutionem, non ad pœnam pecuniariam, aut corporalem. Calic. in d. dubio 7. vers. demum quæsiuit in quinto dubio: emenda tamen non fiet in duplo, sed in simplio. alioquin pœna esset, quoad simplum. quod in clericum etiam coniugatum non cadit. Calic. ibid. vers. cum igitur sit eadem ratio. latius dubio. 24. vers. sed quæro, an sint tria tempora. ibi. & eadem comparitio, † firma et purgatio contumaciæ est per omnia fienda in clerico coniugato cum vnica & virgine. itaq. ciuilitas pura clerici coniugati, pertinet ad iudicem secularem, yt simplum damni dati; & expensas soluat clericus quærelatus ipsi quærelatori. ibid. Calic. in vers. & sic quoad ipsos exemptos & clericos. iudicium autem † quærelæ pacis & treugæ ciuile est. Pet. 2. in curia Barc. cap. item cum in constitutione. Mier. coll. 2. cap. 46. item cum in constitut. vers. nota ergo hic. Calic. in d. dub. 7. vers. demum quæsiuit in quinto. idem iudicium est in exemptis religiosi; quia hi de iurisd. sunt in ciuilib. mere ex contractu vel quasi. Calic. in d. dubio. 24. vers. sed quæro, an sint tria tempora. ibi. quid dicendum & ibi. nec obstat dicta concordia. idem dubio 7. vers. vltterius etiam quæsiuit. Mier. in d. cap. quia pleriq. vers. hodie tamē per hanc concordia. & ibi. vnde credo quod iudex secularis. hoc amplius putat idē Mier. eo loci, quod † pro causa pacis & treugæ in hac patria clerici coniugati possunt detineri p iudicē capti absq. metu Can. si quis suadente. 17. q. 4. c. 1. de cle. cōiug. in sex. quia

- quia hoc faciunt iudices seculares auctoritate Papæ & d. constitutionum, & concordia, & generalis huius regni consuetudinis, quam Papa sit & tollerat ex certa scientia, &c. & inuehitur in clericos simpliciter tonsuratos solutos, idest non coniugatos, qui abutuntur priuilegio clericali recipientes & sustentantes violatores pacis & treugæ, & ab ea eiectos. idem Mier. vbi supra in vers. credo tamen, quod Episcopus. ibi. sed tamen in clericis coniugatis, sicut in laicis mere, in processu pacis & treugæ, habet vicarius regius coercionem, etiam in personam eiecti: detentionem scilicet tantum, &c. plura alia scribit. ibi Mier. quæ huc pertinent. vnde & monitio iudicialis ad emendam tantum & vt est rei persecutoria, & comparitio in debita forma, & eiectio si non comparuerit, habent locum in hoc clerico coniugato. Calic. in tract. qui in scribitur, an clerici comprehendantur in processu super vsat. simili modo. qui non est impressus. vers. si autem loquimur in clericis coniugatis. sequitur Mier. vbi sup. & isti non continentur in concordia reginæ Eleon. & Cardinalis quo ad processum pacis & treugæ, cum agitur ciuilitate & ad merā ciuilitatem, non ad aliquam pœnam. plenius idem Mier. coll. 4. in curia Gerundæ Iacobi. 2. cap. 27. de bānitis, pro pace & treuga citatis. vers. ex tertia parte nota, quod causa pacis & treugæ ergo clerici coniugati relictī sunt in iurisd. dictione regia per
- 34 Legatum Papæ. Mier. in d. vers. ex tertia parte. de † comparitione vero exemptorum, facienda coram vicario. idem Calic. dub. 24. vers. frater Petrus de vila, prior monasterij S. Petri Calstrifensis, ordinis Cluniac. diocesi. Vicensis. cæterum aduocatū in formando & ordinando clamum pacis & treugæ contra presbiterum, vel clericos simplices, iubet esse cautū Calic. in d. dub. 7. vers. sed quæro hic vltterius. ibi tamen consulo cuicumq. fidei christiano. nihil † enim criminalitatis continere debet huiusmodi quærela: nec potest peti pœna criminalis vel ciuilis: nec in quærela debet fieri mentio de iniuria, nec de crimine; sed simpliciter factum est narrandum, ex quo damnum est sequutū, & concludit ad emendam. Calic. in d. dubio 7. vers. quid tenendum. & ponit

- ibi formam concipiendi querelam. ibi caueat tamen querelans & eius aduocatus † Ex his apparet querelam contra predictos offerri non posse, si agatur criminaliter, ad poenam corporalem ratione delicti commissi, ex quo pax est violata & treuga fracta. quia neccōtra clericos cōiugatos potest iudex secularis procedere criminaliter. cap. 1. de cleric. coniug. in sex. ibi. trahi non posse criminaliter aut ciuilitur, ad iudiciumulare. nec ab ipsis secularibus iudicibus etc. plene Couarru. in pract. cap. 31. numer. 1. 4. sed omnis cognitio pertinet ad Episcopos, & ordinarios eorū praelatos. † Sane clericum coniugatum oportet in habitu & vita seruare decretum concilij Tridentini. sess. 23. decreto de reform. cap. 6. vt huiusmodi priuilegio clericali gaudere possit. & hoc iure utimur. & recte. quia summus Pontifex potest huiusmodi priuilegium limitare, reformare, declarare. Couar. in d. cap. 31. nu. 4. & † Clerici coniugati leuius, quam alij amittunt priuilegium. Monachus in d. cap. 1. num. 1. & est obseruandum quod Probus. ibi. num. 4. scribit, sufficere hunc clericum coniugatum deferre habitum honestum. quia vestes clericales horum coniugatorum non sunt a iure determinatæ. glosa fin. vers. posset etiam dici. in Clemen. 1. de elect. glo. honesto. glosa. regionum. in pragm. quomodo diuinum offic. sit celeb. Couarru. cap. 31. nu. 7. vers. quarto illud est. in pract. Solent tamen concilia prouincialia vestes determinare. sic valentinum concilium prouinciale post publicat. concilij Tridentini, & alia etiam concilia prouincialia eas vestes definiuerunt. † Igitur licet præsbiteri et omnes clerici teneantur seruare pacem & treugam domini, & eam promiserunt seruare: tamen non ex hoc efficiuntur de foro iudicis secularis. Calic. in dubio. 7. vers. minus obstat secunda ratio. & in alio casu alterius regalix plenius dicam. Mierres. in dict. capit. quia sepe. versic. sed quero isto casu, an sufficiat, quod talis clericus. ibi. quia dicit tex. concordie, quod iudex secularis non ob hoc scilicet, quia non comparet etcetera. † cum igitur criminaliter pro delicto commissio in pacis & treugæ fractione procedendum esset, & in processu facto pro habenda

- benda facti notitia reperirentur clerici, præsbiteri, vel alij ecclesiastici culpabiles, iudex secularis nomina tantum delinquentium scribere, et ea denunciare extraiudicialiter eorum prælatis potest, non autem de iustitia eorum aut culpa se intromittere. Calic. vbi. supra versic. vel dic quod tempore ordinationis eorum vsaticorum et illarum legum. ibi. & istud videtur licere etiam iudici seculari. † sed hic processus criminalis excedit limites & fines processus pacis & treugæ: nec fit in vim constitutionum pacium & treugarum & conditionis, quæ eis datur, ideoque est extra ciuilitatem, quæ in processu pacis & treugæ attenditur, & instituitur hic processus vel per accusationem vel inquisitionem ex officio nobili iudicis, vel ad partis iniuriatæ & offensæ instantiam: & sic ad vindictam tendit, non ad rei persecutionem. Calic. in dict. vsat. rusticus interfectus. versic. sed ego hunc passum reputo difficillimum. & in alijs locis iam antea citatis. facit tex. in capit. 18. item stablim. e encara ordenam. de pace & treuga. ex curia Iacobi secundi Gerundæ capit. 27. Mierres. collat. 4. in curia Gerunde Iacobi secundi. capit. 27. de bannitis, pro pace et treuga citatis. versic. ex tertia parte nota, quod causa pacis & treugæ. Sed erit cautius agendum cum ex accidenti hæc causa pacis & treugæ, ex ciuili deuenit in criminalem, quia clericus coniugatus tornauit pro pignoribus personam suam, & remansit captus: & facta declaratione, non habet in bonis & tenetur luere in corpore. quid igitur hoc casu agendum? Mierres vbi supra versic. & per hoc alias dixi. ibi. & ideo ratio diuersitatis. & versic. sed pone, quod fuit comdemnatus. † Secundus casus frequens in hac prouincia in quo dominus rex ex sua prærogatiua cognoscit de excessibus clericorum & aliarum personarum ecclesiasticarum, est in processu, qui fit ratione soni emissi & illius prosecutionis. nã hic quoq. casus in cōcordia sepi memorata cōtinetur. in c. e primerament sobre lo capitol de somatent. hodie est in tit. T 4 de

- de somatent, y sacramental. cap. 1. tit. 14. lib. 9. vol. 2. constitut. in vim processus facti pro sono emisso declarato in debita forma, prosequenda, potest dominus rex et ipsius officialis quoscunq. malefactores, quos depræhenderit dictum sonum in se-
- 34 quendo, capere & carceri mancipare † et si reperiantur inter malefactores clerici, poterunt etiam capi & detineri per .24. horas, & postea iudici eccl. tradi. cap. 5. item supplica. & cap. 6. tit. de sacro. S. eccles. vol. 2. et cap. encara supplica. tit. de captura de clergues y de liberatio. cap. 6. eod. vol. & cap. 1. tit. de confirmatio. de constitut. exacta ab eis de positione. in qua re obseruanda priuilegia concessa stamento ecc. tit. de S. Sanctis eccles. capit. 6. vol. 2. olim in concessis stamento ecclesiastico per regem Ferdin. 2. subdata Montison. 3. sept. 1510. & antea ibid. cap. 5. &
- 44 in eod. tit. vol. 1. c. 5. 6. † Est autem hæc regalia soni emissi potentissima & efficaciss. Cali. de sono emisso in proce. ibi. circa processum soni emissi, qui est altera ex sollemnissimis & vtilissimis regalibus serenissimi domini regis. Mier. coll. 3. in curia Montisalbi Alfon. 3. cap. 31. de immunit. eccles. vers. & quod in hac constitutione. & huius processus occasione & pro executione soni
- 45 emissi † intrant officiales regij, quibus hunc processum conceditur facere et exequi. Calic. vbi sup. dub. 6. vers. quæro, an processus soni emissi, etc. ecclesias, hospitalia, et quæcunq. templa & loca sacra impune & absq. incurfu excommunicationis. Ferrer. parte. 3. cap. 243. vers. aliqui tamen doctores. & inde extrahunt malefactores quoscunq. Mier. in d. cap. 31. & probatur in dict. cap. 5. item supplica. tit. de sacro S. eccles. vol. 2. & d. cap. 6. encara supplica. de captur. & libertat. clericor. Calic. in tract. de
- 46 sono emisso. q. 7. † & quia hic processus non potest itari, continuari. & finiri nisi contra hominem quemcumq. etiam clericum, tale maleficum perpetrantem, pro quo ipse malefactor corporaliter venit puniendus. aut quod maleficius sit perpetratus in camino vel extra, de quo malefactor non possit facere emendam. ca. 1. de sono emisso, & sacrament. vol. 1. est Iacobi. 2. in prima curia Barc. cap. 19. Mier. coll. 4. in d. 1. curia Iacobi. 2. cap. 20. cum duobus

- 47 duobus seq. idcirco † de cognitione delicti per clericum etiam coniugatum commissi non se intromittit dominus rex, sed perso-
- 48 nam remittit iudici ecclesiastico. sed et si † sit extractus malefactor ab ecclesia salua illi esse debet immunitas eccles. & ea erit declaranda secundum canonicas sanctiones. d. cap. 5. item supplica humilment. de sacro S. eccles. vers. mas si fera tret ab somatent.
- 49 e tsi † firmata contentione inter curiam ecclesiasticam et secularem, super immunitate allegata per captum, fuerit declaratum per arbitros vel suo casu per regium Cancellarium, vel tertium, captum debere gaudere immunitate eccles. iuxta tex. in cap. inter alia. de immunit. eccles. ex. Couar. qui alios citat lib. 2. resolut. cap. 20. erit carcere liberandus, nec amplius de delicto queritur. Ferrer. in 3. parte obseruationum cap. 243. 254. 138.
- 50 † potest tamen pro damnis retineri extractus cum sono emisso cap. 252. & 267. & plura de immunitate ecclesiastica declarata in fauorem extractorum ab ecclesijs cum sono emisso, & sine sono emisso scribit Ferrer. in d. 3. parte. cap. 206. & seq. & rursum. 209. & sequentibus pluribus. & cap. 236. 237. 238. & alijs, quæ sunt in regia aud. recepta. non auditur clericus firmans ius, nisi sit captus; quia prima captura est domini regis sub forma predicta. & de regalia ista soni emissi præter Calic. vbi. sup. scripsit summam Mier. vt ipse testatur coll. 4. in 1. curia Barc. Iacobi. 2. ca. 20. vbi refert constitutionem Iacobi primi; quæ incipit. item si malefacta, es feita annul loc. quam glossauit Calic. in d. tractatu & posuit in 1. quæst. idem Mier. vbi. sup. cap. 21. adde, quod ex domibus clericorum etiam sacerdotum extrahunt laicos malefactoribus absq. aliqua assistentia officialis ecclesiastici, nisi per clericum dominum domus resistatur: quia tunc seruatur forma predicta in requirendo ecclesiastico officiali. † Differt sonus emissus a sono sacramentali origine, forma vel solemnitate, & effectu. nam sacramentale est sonus, qui emittitur in vim societatis & confederationis in itæ & iurate inter vicinos pro expellendis malefactoribus a suo vicinatu & contributione, adsignatis pro executione certis capitaneis, cum sufficienti delectu armigerorum. colligitur

- gitur ex constitut. Ferdin. 1. in curia Barcin. cap. 29. titul. de somatent y de sacramental e hostis. in noua compilat. in antiqua est sub titul. de aquells qui acullen o sostenen los criminosos, &c. cap. nos en ferrando. quam constitut. Mier. collat. 9. cap. 9. vocat pragmaticam declaratoriam noui & veteris sacramentalis, de quo scripsit idem Mier. vt ipse asserit ad sacramentale Gerunden. † Sonus emissus habuit originem & fuit figuratus iure diuino, formatus iure humano positio tam communi, quam huius patriæ. Calic. vbi sup. quæst. 1. & quo ad nostrum ius attinet tria tantum præcipua capitula reperiuntur, quæ sunt columnæ in materia processus soni emissi, quæ per Calic. eo loci referuntur ad literam. ius commune satis notum est in constitutionibus fiderici. de pace tenenda & eius violatoribus. & de pace tenenda inter subditos & iuramento firmanda.
- 52 in feud. Soni † sacramentalis origo sumitur ex tempore Bernardi de Fonollario gerentes vices generalis gubernatoris siue procuratoris domini Regis Iacobi. 2. de anno circiter 1315. & occasio faciendi prædictam coadunationem ad expellendū malefactores, fuit sumpta ex infinitis prope homicidijs, latrocinijs, quæ fiebant in vijs publicis & locis publicis in rupricato, in vallesio, in modiliano. Amat in reportorio. verbo sacramentale 2.
- 53 † firmarunt sacramentale episcopus Barcin. & aliæ personæ ecclesiasticæ cum protestatione, quod non intendebant firmare ad vindictam sanguinis, vt in firma facta ordinationum dict. sacramentalis continetur. sub data 5. Calendas April. ann. 1314 & 6. id. Iun. 1315. Rex Petrus tertius in anno 1336. confirmavit dictas ordinationes, & alias de noua concessit eidem sacramentali, quæ fuerunt appellatæ temperamentum prime formæ sacramentalis. Idem Petrus pro executione dicti sacramentalis cum additionibus & temperamento per eum factis, fecit quatuor prouisiones datas Cæsaraugustæ decimo octa. Iunij 1367. post modum Rex Ioannes Petri tertij filius ordinationem & adunatiã sacramentalis confirmavit, & nouam formam, cum aliquot capitibus de ea formatis tradidit

didit in anno 1395. quæ forma, in executione in dubia plurima incidit, ideoque mortuo Ioanne, Martinus frater, qui ei successit in regno, nouam formam sacramentalis, & illius executionem sub sequestro posuit, sexta Septembris. 1397. & anno 1399. declarationem fecit, cui se opposuerunt Syndici ciuitatis Barcinonæ & capituli Ecclesiæ Barcinonensis, quamplurima deducentes contra prædictam Regis Martini declarationem. Tandem Ferdinandus primus nepos ex sorore dictorum Ioannis & Martini successit in Regno per electionem personarum a tribus regnis Coronæ Aragonum, destinatarum, & sedauit omnes controuersias motas occasione sacramentalis, tam noui quam antiqui, edita pragmatica Barcino. 21. Iunij 1413. quæ inter constitutiones curiæ eiusdem Ferdinandi collocatur. est hodie in titul. de somatent e sacramental, e hostis. super qua vel pragmatica vel constitutione Mieres. plura dicit se scripsisse in locis prædictis, quæ non potui videre. quia non reperi, nec sunt impressa. † Differt etiam sonus a sacramentali forma & solemnitate. quia sacramentalis forma ex antiqua illa Bernardi de Fenollario, sub Iacobo Rege secundo & temperata per Petrum tertium, & noua forma Ioannis primi, composita per Ferdinandum primum nullam desiderat præcedentem informationem. imo processus sacramentalis fraganti crimine habet locum, vt malefactor capiantur. d. c. car per forma 29. curiæ Barc. Ferd. 1. vers. com sia proueit per lo capitol del sacramental nouell. ibi. agen infeguir e pendre lo crim fragant. non tamen temere nec ex improviso, sed consulto & mature. vers. que si official algu nostre, present sera. ibi e que per audacia de peruersos lo sacramental insolitament. & vers. encas, que segons capitol del sacramental. & vers. mas si aquesta forma. † Soni vero emissi processus requirit informationem summariam. an scilicet casus sit sono emittendo, vt quia sumus in casu aliquo ex contetis in constitutione Iacobi. 1. confirmata per Iacob. 2. in 1. curia Barc. cap. 20. ibi en los quals calos, puga esser profeguit lo malefactor

mal factor. Calic. q. 5. Et sic obseruatio tenet, quod si aliquis venit ad curiam seu ad vicarium emittendo sonū, curia continuando sonum primo se informat de facto, summam & sine scriptura, an scilicet sit casus in quo possit procedi per viā soni emissi. Calic. q. 5. 8. & aliquando; vt certificetur melius de facto, mittitur nuncius occultus, tanquam speculator aliquis, vt in loco delicti veluti aliud agens informet se de delicto, de delinquentibus & de loco in quo se receperunt, & reuersus, facit relationem, super qua habetur consilium & collatio peritorum, & in domo consilij ciuitatis aut villæ cum probis hominib. consiliarijs, consulib. seu iuratis, declaratur sonus & in debita forma continuatur per vicarium. Calic. d. q. 8. & donec malefactor est captus, non fit alius processus. quia † hic processus solum tendit ad captionem, & vbi ad capturam proceditur sufficit processus informatiuus, vt practici in hac materia loquuntur, & sufficit delictū esse perpetratum. ibi. fera feita. arg. l. 1. P. fin. quod quisq. iur. D. Rur. 57
 58 lus † sonus sacramentalis differt effectu a sono emisso. quia hic processus soni emissi est limitatus ad casus comprehensos in constit. Iacobi. 1. glossata per Calic. vbi sup. & Iacobi. 2. in curia 1. Bar. c. 20. processus sacramentalis habet etiā locū in alijs plurib. casib. Calic. in d. q. 5. vers. quæro, an pro malefactis in alijs casib. ibi. sed istum processum præuia citatione. & ibi. nisi in sacramentali antiquo & nouo. fuit enim inuentum sacramentale, vt comitatus Barc. & signanter vicaria Barc. bagiarum & vici, quæ sunt cōuicinæ, malis hominibus, quib. repleta semper fuit, & hodie nunquam in eis deficiunt, purgaretur. & itinera secura 59
 59 essent, ab inuasionibus & latrocinij. hoc autem † congruit officio præsidis. l. 3. de offic. præsid. D. & l. congruit. eo. ne itinerantes & miseri opprimantur. l. illicitas. eo. vt malefactores non occultentur. l. fin. C. de his, qui latron. vel alijs criminib. reos occultauer. in hoc debent conuenire etiā prælati ecclesiarum, cum protestatione & citra sanguinis effusionem, & ad conseruandā pacem dumtaxat. & ita in exordijs dictarum ordinauonum d. sacramentalis, & in firmis personarum ecclesiasticarum contine-
 tur.

tur. & de hac protestatione. Mar. in v. laudauerūt. quæst. x. vers. & idem alia. Adde † quod processus soni emissi fit per vicariū, vel baiulum. adde regem & eius Locumtenentē. Calic. vbi sup. q. 5. vers. quæro, an processus soni emissi. & vicarius intra suam vicariam, dominus rexetiam extra vicariam. quia cōstitutio de causis tractandis intra baiuliam vel vicariam, non continet hunc processum, qui est de præcipuis regalijs, sicut nec causas patrimoniales. Calic. ibid. vers. quid dicendum. & vers. sicut nec causæ patrimoniales. addunt practici hunc processum soni emissi posse fieri per comites & alios barones potentes exire cum exercitu: sed intra suum districtum tantum. l. fin. de iurisd. om. iud. D. quod consti. Iacobi secundi demonstrare videtur. ibi e ne null 60
 61 altre. † At processus sacramentalis fit per alios, qui proprie non dicuntur officiales regij: sed datur potestas certis personis, quæ sunt de sacramentali, capiendi delinquentes, & captos ducendi ad suos iudices, vt in eisdem ordinationibus continetur, quæ sunt omnino seruandæ sub pœnis contentis in eisdem & in d. constit. Ferdinandi. 1. sæpius allegata. sic et iure † datur potestas capiendi etiam non magistratibus l. 1. 2. quando liceat vnicuiq. sine iudice se vindic. C. plura de sono emisso et de sacramentali. Amat. in reportorio, quæ non refero. Redeamus ad id, vnde digressi sumus. Tertius igitur casus, qui plures comprehendere 62
 63 potest, in quo dominus † Rex ex sua prærogatiua procedit cōtra personas ecclesiasticas, est in quocumq. processu regaliæ. in cap. encara supplica a vstra excellencia lo stament ecclesiastic. ibi. o per altres processos de regalia. & c. (fuit antea loquutus de processu regaliæ soni emissi.) est hodie in tit. de capturas e liberatio de clergues. cap. 6. igitur in omnibus casibus, & pro omnibus, & quibus cumq. criminib. in quib. locus est processui regaliæ, peracta denuntiatione delicti, & causa per solam appositionem manus ipsius principis, ad regium concilium euocata, potest pro executione dicti processus cameralis (sic enim alibi eū appellari scripsi ex Miere) procedi per regios officiales, quib. hoc committitur, inquiri, fortificari, in personam domini regis, vel

64 vel sui Locumtenentis, contra quoscunq. repositos culpabiles in delicto, † et per eosdem officiales, culpabiles possunt capi. hoc enim habet officialis in mandatis. Guiller. de Vallesi. in vfa. simili modo. in formulis ibi traditis, quem sequitur Marquilles.

65 in vers. prima formatio, siue processus. cum seq. formulis. † & si in inquisitione reperiantur culpabiles clerici in sacris ordinib. constituti, religiosi, beneficiati, ij quoq. capiuntur per regium officialem, cum assistentia officialis ecclesiastici, quem regius officialis requirit, vel commissione capture per eum, facta eidē regio officiali, iuxta formam traditam in d. cap. encara supplica a V. Excellencia. ibi. plau al señor rey, que en tot cas. vel alias sine commissione, vt in d. cap. plenius continetur. & postea proceditur per iudicem secularem, cui negotium commissum est per dominum regem seu eius locumtenentem, ad exigendum depositionem ab eodem clerico etiam in sacris constituto vt ibi. statuitur. hic autem occurrunt obseruandæ per iudicem secularem sequentes pragmatice. in primis d. cap. encara supplica. alioquin secularis iudex non effugiet excommunicationis incursum. vt in simili tradit Ferrer. in d. 3. parte capit. 243. vers. aliquid tamen DD. & dum in dict. cap. encara supplica. dicitur, quod seruata & adhibita requisitionis forma de qua ibid. & officiali ecclesiastico in suo munere deficiente, aut † dum clericus reperitur & deprehenditur in crimine fraganti, vel timetur defuga, quam iã forte parare videtur, potest secularis iudex procedere ad capturam cum effectu. est obseruandum, quod si officiali deferenti baculum & insignia sui officij clericus iniuriatur, potest eum officialis secularis capere, quia videtur clericus repositus in crimine fraganti. Imol. & Ang. in l. illud. 1. de appellati. D. & captum ducet ad iudicem ecclesiasticum. Ias. in l. 2. num. 16. de iurisd. om. iud. D. Panor. in cap. cum non ab homine. col. 2. vers. pro expeditione. per totam col. de iud. ex. Bar. in. l. 3. num. 2. & ibi Alex. ad Bar. de furt. D. post innoc. in cap. vt fumæ. de sentent. excommuni. ex. nu. 3. ibi. quia quamuis. quæ faciunt ad can. si quis suadente. 17. quæst. 4. † & si officialis se-

67 cula-

cularis in hoc excedit, de excessu punietur per suum superiorem. vt in 1. capite dictę concordie continetur. ibi. nos puniemus eos. illa vero modica detentio xxiiij horarum non videtur esse contra libertatem ecclesiasticam. argumen. l. si pro patre. P. sed vtrum. versicul. versum. vbi glos. daret versum. de in rem verso. D. Prob. in capit. statutum. numer. 26. 27. de heretic. in sex. alias ad excusandum factum ab iniuria, maior dilatio conceditur. Dec. in l. quicquid calore iracundie. numer. fin. D. de regul. iur. ex Luca de Penn. in l. omnes omnino curiales. versicul. sed pone titius. ibi. sed quanto tempore. De decurionibus. C. Deinde † obseruandę pragmatice Ferdinan. secund. factę in anno 1496. cap. item señor, sia de vostra merce ordenar. vbi præfigitur terminus iudici seculari, intra quem exigat depositionem à clerico capto, & per iudicem ecclesiasticum custodito, qui terminus computatur à die restitutionis factę ipsi iudici ecclesiastico, per secularem potestatem. Tum etiam pragmatica Petri tertij data 5. id. August. 1339. est in compilatione antiqua & in nou. titul. de capturas e liberatio de clergues. capit. 1. prodanda copia processus facti per secularem iudicē, iudici eccles. † alia quoque pragmatica est in eodem titul. Ferdinandi primi sub data Barcinone. 20. Iun. 1413. qua fuit iniunctum secularibus iudicibus detinentibus clericos simplices vel coniugatos, qui suum priuilegium allegarunt, vt eosdem clericos exhibeant absque mora & recognoscendi copiam liberam faciāt. adde, quod si clericus captus exhibeat clericale priuilegium in regia audien. iudex secularis, de priuilegio clericali cognoscat. quia facti quæstio est, non iuris. Aufrier. Regula. 1. fallen. 9. 19. latissime Couar. vbi supra. cap. 32. numer. 3. 4. Alia reperitur in eadem compilatione antiqua, in volumine pragmatiarum Petri tertij. Cesaraug. vltima die Maij 1357. & in noua compilatione eo. tit. de captu. & liberat. cleric. quam regij officiales præsertim excubiales obseruare debent, dum arma clericis auferunt. plures alię reperiuntur pragmatice factę

- facte contra clericos coniugatos, que sunt pariter obseruande. he sunt in titul. de cofas prohibidas a clergues. & pro habitu & tonsura, est obseruanda prag. Petri 3. ibid. sub. c. 9. & vlt. et in tit. de iurisd. om. iud. tit. de contentione iurisdic. & occupat.
- 70 temporalitatum. est ¶ autem iuste ac merito declaratum clericos coniugatos, pro debitis ciuilib. & presertim mercantilib. captos per iudices seculares, tradendos esse iudici ecclesiastico, si clericale priuilegium allegauerint, custodiendos per eum & liberandos ad cognitionem iudicis secularis. cap. 11. super altercatione vertente. tit. de iurisdic. om. iudic. & cap. 12. Franciscus Torres. eodem. vol. 2. que omnia & similes casus in constitutionibus Pontificalib. in eo. tit. positus. cap. 14. 15. 16. continentur. sed in debitis mere ciuilib. vix vnquam clericus coniugatus effugit cognitionem et examinationem iudicis secularis, qui bona
- 71 tantum distringit, non personam quia ¶ clerici coniugati non continentur in concordia. Mier. collat. 1. in curia Gerundæ Iacobi. 2. cap. 27. de bannitis, pro pace & treuga citatis. vers. ex tertia parte nota. & ideo ex generali obseruantia in ciuilibus, quatenus non continent personę afflictionem, nec distractionem, vt laici tractantur. Mier. vbi sup. qui plurib. exemplis rem illustrat. Belluga in speculo. rub. 14. vers. nunc videamus. num. 35. & sequentibus. Couar. in pract. cap. 31. num. 7. vers. & tamen. & late num. 9. prosequamur nunc reliqua. pone igitur exemplum in
- 72 processu regalix, ¶ in vim vfat. simili modo, iuxta formulam aliquam ex traditis per Guillerum aut Marquillum superius citatos. continuat autem Guiller. vfat. Moneta. cum vfat. simili modo. Mier. sequitur Guiller. coll. 10. in curia Bar. Reg. Marię. c. 20. de monetarijs. vers. vlt. nota. Guiller. ergo in vers. sed queritur, quę est practica istius vfat. et ibi. prima forma practice. si in ipsa informatione & processu in vim dicti vfat. facti, qui est de precipuis regalibus domini regis, reperiantur culpabiles clerici, presbiteri, religiosi, poterunt capi in forma superius tradita, & detineri. quia ¶ securitatem datam a lege viua, idest
- 73 principe, siue generalem, vt in tempore expeditionis belli, vel celebra

- celebrationis curię generalis, vel lætitię alicuius publice, fieri solet, siue specialē, etiā inter inimicos & guerrificantes, quā emparamentu etiam appellamus, vel guidaticū, glo. in d. v. similitudo. & constit. Pet. 3. in curia Perpin. cap. 33. cō per alguns. est hodie in tit. de iure fisci. & Mier. coll. 6. in eadē curia cap. quia per aliquos. sub rub. de verb. signifi. quod verbū, emparamentum, est vulgare huius patrię. sicut in vulgari sermone dicimus, tal ampara a tal, contra tal. idest, talis defendit, manutinet ac protegit talē. sic ergo rex facit emparam. de aliquo. idest recipit illū sub sua protectione, saluagu. speciali & guidatico. Mier. vbi sup. hoc igitur emparam. omnes seruare tenentur, etiam clerici. Iudaic. in d. v. similitudo. vers. vnū tñ quero. per tex. in v. quoniā per iniquum, vers. si. constituerunt etiā sepe dicti principes & preceperunt, vt oēs homines in eorū patria degentes, seruaret omni tēpore pacē
- 74 & treuguā; p mare & p terrā, Sarracenis, sicut illorū precepta. ¶ & ideo in his, oēs personę ecclesiasticę cuiuscumq. preeminētię sint subsunt dño regi; & est hæc illius regalia inter alias. nō solū autē clerici per se, sed & per suos subditos & sua locatenētes tenent seruare treugas, datas per regē alicui principi mūdi, etiā infideli. quia ¶ hosti est etiā seruanda fides, post quā fuit promissa. si hostis eāseruet. c. peruenit. in 2. de iu. iu. ex. l. qui fidē. d. trāfac. D. gl. 1. in d. v. quoniā per iniquū. & fides est, q̄ in principe potissimū debet elucere. Guiller. in d. v. qm̄ per iniquū. vers. sed queritur, q̄ sit officiū principis. & vers. perfectā fidē. seq. Iudai. Marq.
- 76 in vers. quero, ¶ an clerici p se & suos subditos. quia inquit in lege cōdenda isti ecclesiastici nō habent aliū superiorē, in his, q̄ respiciūt publicū & politicū statum. v. itē statuerunt q̄ oēs homines tā nobiles, quā ignobiles. & vsus armorum belli & pacis autoritas penes principē est. Marq. in d. v. item statuerunt. Cali. in Marg. dub. 8. vers. 39. 40. & omnes prelati de iure Cathalonico subsunt principi, quoad obseruantia regaliarū. Calic. in v. cum dominus Raimun. Bereng. q. 2. vers. sed quero an alij comites. & ibi. quare dicā, quod episcopus. Marq. in d. v. simili modo. vers. & sic nota de iure isto omnes prelatos. vsq. ad eo securitas & amparamentum

- 77 paramētū principis debet seruari, † q̄ quidā affirmāt episcopum nō posse capere clericū a rege guidatum. Marq. in d. vers. & sic nota. ibi. nota etiā. & in vs. qm̄ per iniquū. vers. dicit etiā hic ipse
- 78 petr^o terreni. † quia guidatica regia seruare tenent non solū laici subditi, sed etiā eccl. quod p̄cedit ex ḡnali iurisdictione suprema quā habet princ. in suo dominio. vs. oēs homines a vicecom. vsq. ad inferiores milites. etiā quo ad homines pl̄ato. Guill. ibi. in vers. & per hunc vs. Marq. ibi. vers. & per hunc vsā. & fuit s̄pe seruatū clericis datū guidaticū p̄ regē, ab eorū pl̄atis. Marq. in d. vers. dicit etiā hic. igit̄ clerici hoc processu cōprehendent, qui in vim
- 79 regalię vs. simili modo. fit per dñm regē. quia † et clerici gaudēt & vtunt̄, ad suum cōmodū & suam securitatē, pace & treu. tā legis viu. d. vs. similimodo. quā legis mortuā. d. vs. auctor. & roga. 2. Guill. ibi. vers. & nota quod hic vs. loquit̄ de treuga dataper legē mortuā. & ideo clerici beneficio vs. vtentes, seruare debēt eorum
- 80 dispositionē. † Accedit, quia ecclesia tenet seruare cōsuetudinē regionis, in qua sita est. c. cū venissent. de eo qui mittit̄ in poss. causa rei seruādā. maxime si nō est contraria canonū statutis. can. illud. can. nos consuetudinē. 12. dist. can. illa autē. vbi gl. societate. ead. dist. vnde efficit̄ nō esse inhibītū clericis seruare vs. & cū eorū beneficio vtant̄, tenentur eos seruare. Marq. in d. vs. similimodo. vers. vnū tū quero. ibi. quid dicendū. vsat. odiosi non sunt a clericis custodiendi. ibi. Marq. vers. vsaticos autē odiosos. idē in alijs legib. & consuetudinib. obseruādū scribit eo loci, ex antiquis petro Terreni & Raimun. Balist. huc pertinet tex. in c. perpēdimus. de sent. excōm. c. cū non ab homine. eo. c. 1. de apostatis. ex. loquēdo
- 81 de clericis simpliciter tōsuratis, vel coniugatis. quia hi † ciuilit̄ & criminaliter in personis & bonis possunt distringi ad seruādā securitatē datā per principē in vim. d. vs. simili modo. glo. fi. in d.
- 82 c. 1. de aposta. clerici † enim vel simplices vel cōiugati, istis delictis enormib. se immiscentes, nō gaudent priuilegio clericali. d. gl. fi. Couar. qui hoc latius tractat in pract. c. 32. nu. 2. quia isti clerici ipso iure & absq. aliqua declaratione amittūt clericale beneficiū, si se enorminatib. immisceāt. Couar. vbi sup. cap. 32. num. 2. 3. sed equius

- æquius & iustius erit declarationem præcedere præsertim in clericis constitutis in sacris ordinib. ibid. nu. 2. vers. vnde mihi plus placet posterior opinio. † In hac prouincia tam simplices clerici, quā coniugati, & alij quicūq. ecclesiastici, regulares, aut seculares admittuntur allegātes priuilegiū clericale & fori exceptionē. & secularis iudex tenet super ea re firmare contentionē cū iudice eccl. quē delinquens clericus adiuit. & seruat in hac re forma con
- 84 cor. R. Eleco. & Bertra. Card. Conuena. & donec † contentio sit declarata, est supersedēdū in executione sententię etiā si esset dānat^o in loco supplicij. Coua. vbi sup. c. 33. n. 2. sed tunc ad expensas condēnabit̄ talis clericus vel ecclesiastica persona ratione retardatę exceptionis, vt superius dixi. sed per quē iudicem, secularē, an ecclesiasticum? in hac prouincia fiet condemnatio per cancellarium. sed quid de iure communi? dixi sup. & tractat. Couar. in d. nu. 2. vers. clericus vero. Rupella. lib. 4. cap. 6. vers. quin & presenti supplicio. & ibi additur. & vidi his proximis annis quendam domnum Christophorum de Barutello, ereptū quasi a manibus magistri altę iustitię siue carnificis. qui pro executione sententię cōtra eū late, vt decapitaret in platea regis præsetis ciuitatis Barc. omnia erāt præparata. is autē allegauit se esse regulare professum: et fuit firmata cōtentio inter curiā ecclē. Episcopi Barc. & regiā aud. quid postea acciderit durāte cōtentione, nō refero. hoc vnum scio, ipsum hodie viuere et in gratia et pace domini regis. trāseamus ad † p̄sbiteros & alios clericos in ordinib. constitutos, beneficiatos, regulares, nō exutos clericali priuilegio, si qui forte deprehensi sunt in processu regalię in vim d. vs. simili modo, facti? hi quidem capi possunt seruata forma superioris tradita, sed vltra xxiiij. horas non possunt detineri. † quia personas eorum non potest rex distringere nec punire criminaliter: c. si iudex laicus. de sent. excōmu. in sex. quidquid in cōtrariū gallia seruet, quę d. c. si iudex laic^o. nō recepit nec librū sexti decretaliū. Ign. vbi sup. par. 2. n. 13. & 116. & par. 1. n. 434. Car. de Graf. vbi sup. lib. 2. c. 1. vers. in super nō est omittēdū. ibi. propter quā cōtrouersia, orta sūt bella. Coua. d. c. 33. n. 1. vers. apud gallos.
- V 2 Rupell.

Rupell. lib. 4. instit. forens. cap. 6. de executione sententiarum capitalium. sed rex Francie de facto plerumq. in his procedit. vt Calie. scribit. & videtur Couar. vbi sup. sentire. & Petrus Iacobi in tit. de condict. ex morib. super arbore regū Francie. vers. quidam dicunt ea, que sequuntur. vel forte gallia ex indultis apostolicis, que multa habet, vt ex libris Caroli de grassalijs colligitur, & concordatis Rebuf. hoc defendit. ipsi hoc viderint. nos enim quoties in quavis parte iudicij, etiam presentis supplicio, clericalis priuilegij aut religionis opponitur exceptio, super sedemus in causa, & firmatur contentio, eaq. pendente iudex secularis

87 nihil exequitur. † totus ergo districtus presbiterorum, religiosorum, & aliorum clericorum etiam simplicium vel coniugatorum, quoad eorum personam, est ipsorum Episcopi. vt in c. 1. 2. d. concordie est expressum.

88 & facit. d. v. laudauerunt etiam. sane vbi † de clericali priuilegio dubitatur, & an captus a iudice seculari eo gaudere debeat, disceptatur firmata contentione, reus in custodia iudicis secularis adseruat. c. 2. de content. iurisdict. & occup. temp. vol. 1. nec hoc iuri & rationi aduersatur, ne suo casu iudicis secularis sententia sit elusoria. Couar. vbi. sup. c. 33. n. 4. regulariter & cessante dispositione iurium huius prouincie clericus durante contentione sui priuilegij apud iudicem ecclesie

89 detineri deberet, si bona custodia. Couar. ibi. n. 3. 4. † quo vero ad bona clericorum, presbiterorum, religiosorum potest iudex secularis in vim processus regalie d. v. simili modo. distringere dictos clericos presbiteros, et religiosos, ad obseruationem emparamenti et guidatici, & prouenire ad occupationem bonorum, id est, temporalitatum; intelligendo temporalitates, vt alibi declarauimus, & seruando formam prag. R. Mart. et aliorum principum in eadem occupat. d. qua extant integri tit. sepe citati. vtetur et alijs civilibus remedijs, de quibus ante diximus. et facit tex. in c. comparati. de appellat. ex. ibi quod in legatione regis esses. vbi gl. in legatione. ibi. si mandatum regis proueniat. et Dec. plene notat. n. 8. 9.

90 † in omnibus enim processibus regalie qui contra ecclesie personas in hac prouincia fieri possunt per dominum regem per sua superioritate, receptum est vt non tamen per occupationem temporalitatum contra eos procedatur, sed etiam per alia remedia legitima, vt regalia iura et iurisdictio regi ad integrandum

ficuti

ficuti antea exposuimus, cum de iudicibus apostolicis delegatis turbantibus iurisditionem regiam & mittentibus falcem in alienam messem loquebamur. sic loquitur concordia. ibi. super eo vero, quod constituerunt de temporalitatibus. est hodie in tit. de content. iurisdict. & occupat. temporalitat. cap. 1. vol. 2. verba concordie sunt. Empero la on euidement o notorial, la iurisdictio reyal per los prelats es empatxada, qui per los processos empatxe e occupen la iurisdictio temporal, la doncs nos deuen marauellar los prelats, si per exercici de la sua superioritat, la qual vniuersalment ha sobre todas las temporalitats de son regne, a defensio de son dret notori, aiusta remeys, la enrrera per sos predecessors acostumats. hoc est, dudum a suis antecessoribus assueta. poterabis verbum, remeis. vt intelligatur plura remedia competere regi, pro defensione regalium suorum, & est standum concordie auctoritate apostolica inite & firmata inter regem & ecclesiam. cardinalis etenim Conuenarum habuit mandatum a summo Pontifice pro firmanda dicta concordia. & extant littere Gregorij 11. tunc summi Pontificis directe Bertrando Cardi. Conuenarum, & alie littere directe R. Eleo. sub data. 5. calen. decemb. Pontificatus anno primo. ex quibus decidit Mier. coll. 4. in cur. gerund. Iacobi. 2. c. 27. de bannitis. vers. & per hoc alias diximus. ibi. & ideo ratio. secularem iudicem esse iudicem competentem clericis coniugatis in casu

91 predicto. † in Clericis coniugatis repertis culpabilibus. in processu regalie in vim v. simili modo. si agatur condictione ex vfatico, ad emendam dampni dati per clericum coniugatum, vel ad obseruationem guidatici aut treuge, totus hic processus pertinet ad regem, & coram eo tenetur clericus respondere: quia istud iudicium sic intentatum, est mere civile. v. treuga data. & in constitut. noverint vniuersi: que est Iacobi primi. & sic fuit iudicatum inter dominum regem Iacob. pri. & Raymu. vicecomitem Cardone, in processu, quem transcripsit Guiller. in d. v. simili modo. vers. prima forma practice siue processus. Marq. vers. quero. 26. ibi. prima formatio, siue processus. facit tex. in cap. 1. de cleric. coniug.

92 lib. 6. vbi Io. And. notat. † in iudicio condictionis furtiue clericum

V 3 coniug.

coniug. teneri respondere coram iudice seculari. plenius Couar. in d. cap. 31. nu. 6. vers. prima contentio. ibi. & tñ verus sensus. & ad rem faciunt q scribit Boss. tit. de decreto mediolani. vt intelligatur quod sit ciuile iudiciũ. & est ratio, quã ponit Monach. ibi. nu. 1. concilians. d. cap. 1. cum cap. cõtingit. de sentent. excõmun. ex. & alijs iurib. ibi allegatis. quod illa loquatur in clericis solutis. d. c. 1. de coniugatis, qui leuius amittunt priuilegium clericale. quia iã non tenetur vivere clericaliter. cap. Ioãnes. cum duo. seq.

93 ex. eo. accedit, quia † priuilegiũ concessum ratione professionis, vel officij, tandiu durat, quãdiu, quis tenet professionem vel offi. Bart. in l. maximarũ. de excusat. muner. lib. 10. C. idem in l. qui sub pretextu. de sacros. eccle. C. Prob. qui plura scribit in confirmatione. in d. c. 1. n. 17. de cleric. coniug. hoc idẽ probat tex. in d. concordia. in P. sup. vero processu pacis & treuga. ibi. quod ex dictis processib. præsbyteri vel clerici soluti, possent trahi ad iudiciũ vicarij, seu alterius iudicis secularis. sed solũ moneri, nõ tamẽ iudicialiter, ad obseruandã formam pacis. est hodie. cap. 2. de pace & treuga, in 2. vol. constit. & iuriũ huius patrie. & ideo clerici coniugati cũ vnica & virgine & habitum, & tonsurã deferentes iuxta iura canonica etiam decreta sacri concilij Tridentini, in pace & treuga & illius processu & alijs, ciuilitate institutis & formatis, seu quo ad ciuilitatem tantum, remanent de foro regio, & hoc iure vtimur in Cathalonia. Calic. in tract. de pace & treu. quaest. 7. & superius latius docui. Mier. collat. 4. in curia Gerund. Iacobi. 2. cap. 27. de bannitis, pro pace & treuga citatis.

94 vers. ex tertia vero parte, &c. per tres columnas. † Quod si iudex secularis in vim processu vfat. simili modo, aut similitum regaliarum, procedat contra clericum vel aliam personam ecclesiasticam regularem, aut secularem criminaliter ad pœnam corporalem intelligendam eius persone, vel pecuniariam fisco applicandam; hoc casu dominus rex & Comes Barcino. non potest distringere clericum aut religiosum nec clericum coniugatum. cap. 1. de cleric. coniug. in sex. cap. nullus iudicum. de foro compet. ex. cap. si iudex laicus. de sentent. excommu. in sex.

sex. Couar. late. vbi sup. cap. 32. 34. Vant. de nullit. cap. 9. de nullitate ex defect. iurisd. ordin. nume. 101. & sequent. Dec. consil. 150. nam omnes tales persone sunt exempte a iurisd. seculari, etiam clerici in minorib. constituti. Dec. d. conf. 150. licet (inquit ille) ex causis rationabilib. seculares iudices de causis istorum quandoq. cognoscunt. ibid. vers. licet quandoq. & citat auctores. idẽ cap. 14. qualiter processus, qui dicuntur nulli. reparari possint. nu. 4. hoc igitur casu totus districtus est episcoporum. & clerici per iudices seculares capti seruata forma superius tradita, sunt suis iudicib. restituendi. & hoc in d. concordia cõtineat in P. & in primis. ibi aliquã iurisd. non exerceat dictus dominus rex, in quoscunq. clericos, licet malefactores: imo si malefactor in virtute processu predicti cõprehensus clericus reperiatur, quod remittendus sit ecclesiastico iudici, iuxta canonicas sanctiones. & hoc modo est intelligendus & declarandus Iudaic. in d. vfat. simili modo. in fine. hic modus procedendi criminalis fuit obseruatus per dominum R. Iacobũ. 1. contra Symonẽ Ricardi ciuem Barc. quẽ processum scripsit in suis cõmentarijs Guiller. vbi sup. ver. alja forma est per modum inquisitionis. sequitur Marq. ibid.

95 † Alterum exẽplũ potest esse in processu regaliẽ in vim vfat. auct. & rogatu. 2. nam & eo processu possunt cõprehendi clerici. quia regalia regis est & de precipuis. Iudaic. ibid. & in eo fit processus ciuilis et criminalis, vt superius in alio processu regaliẽ fuit declaratum. et si in eo reperiantur clerici culpabiles, erit procedendum per dominum Regem, et eius officiales seruata distinctione in præcedenti exemplo explicata, et seruata concordia Regine Eleonoræ, cum alijs iuribus huius patrie superius citatis. Marquill. in dict. vfat. auctoritate et rogatu. versicul. nota quarto, quod nec non ego dictus Guillermus. ibi. et est ratio quia iste processus fit ad instantiam partis, et est ciuilis in vndecupla quoad partem, et quoad Principem, quantum erit iuramento dictum. Iudaic. in vers. et forte ex hoc processu stilius qui est talis, et vers. sed quæro, an sub his verbis. sed contra clericos coniugatos simplum dani, non vndecuplum dabitur.

dabitur. quia reliquum pœna est. iudaic. ibid. in vers. nunc pœnas violatoris ponit. cetera ex precedenti exemplo petantur, quæ huic exēplo sunt accommodata. † sane via facti & per acuidamētū aliquando rex Aragoniæ reperitur processisse contra clericos, etiam simplices, & in ordinibus constitutos, & regulares, iure scilicet belli, & tamq. pars, non tamq. iudex qui talem clericum malefactorem acuidauit & diffidauit. nec hoc casu citatio requiritur; quia non proceditur iure ordinario, nec requiritur aliquis actus iudiciarius. sicut in simili. in cap. 1. de homicid. in sex. cap. ad apostolicę. de re iud. eo. lib. nec obstat rex. in cap. 1. de cleric. cōiug. lib. 6. quia loquitur, quando iudicialiter procedit iudex secularis. in hac regalia potest procedere princeps iure belli, quando procedit princeps vt pars. & hoc modo procedendi processit plerumq. rex Aragonum. Guiller. in vs. si quis contra alium. qui bene venit ponderandus. summaria tamen informatio recipitur per principem ad informandum suum animum absq. partis citatione & auditione. in simili notat Innoc. in cap. ex parte. num. 1. ibi. prosequamur hanc materiam. de verbor. signific. ex. in ca. venerabili. nu. 4. ibi. & quantumcumq. de censib. ex. hoc modo fuit processum per regem contra Arnaldum de Bardaxi commendatorem de alco, & contra alios quam plures, quorum mentionem facit. Marq. & de doctoribus qui ita consulerunt. in d. vs. auctoritate & rogatu. vers. nota ij. quod hic, sub dicto verb. si quis. ibi. & ita fuit iudicatum. & vers. sed iuxta hoc quæro. & vers. de practica vero numquam, vt ipse refert. & in d. vers. sed

97 quæro, an sub his verbis. ex quo apparet † plura remedia competere domino regi contra clericos malefactores, & inter alia hoc quod est nimis graue per acuidamentum, diffidationem & guerram. Calic. in Marg. dubio 8. vers. 90. & in dubio. 7. rub. de pœna diffidationis, acuidamenti & banni principis: quo casu princeps vt pars et inimicus persequitur in persona & bonis, quæcumq. siue laicum, siue clericum incidentem in vsat. auct. & rogatu. & guerrificat contra eum. Marq. ibid. & † quid operetur hæc pœna acuidamenti. idem Marq. in vers. sed pro deo quid

prodest.

prodest. & ibi. itē hæc pœna acuidamenti. & legitur hac via procedendi in vim vsat. auct. & rogatu. 2. Olim antiquis temporibus regem Aragonum & comitem Barc. quandoq. vsum contra

99 prælatos sui regni. potest proponi † 3. exemplum in processu regaliæ, qui fit in vim vsat. camini & stratę. nam & in hoc processu contra clericos & ecclesiasticas personas, que culpabiles reperiuntur erit procedendum tam in capiendis personas culpabiles, quàm alias in reliquo causę discursu & executione, secundum prædictam distinctionem, siue ciuilitate agatur ad emendam, siue criminaliter ad pœnam vel corporalem vel pecuniariam fisco applicandam, secundum varias formulas agendi traditas per Guiller. & Marq. in eo. vs. camini & stratę. † Quartum exemplum est in vsat. alium namq. Marq. in vers. oppressum. subaudi, siue clericum, siue laicum, & ibi. siue opprimens ecclesiasticus sit, siue laicus. & ibi. sed quid ad dominum regem de prælati. si ergo oppressus recurrat ad principem & conueneratur de opprimente & vexante, vel ex officio princeps oppressum subleuare intendit, & in processu regaliæ in vim d. vsat. alium namq. facto, reperiuntur culpabiles clerici aut aliæ ecclesiasticę personæ, erit procedendum secundum formam superius traditam. sed & alia distinctio in processu erit adhibenda, an procedat clericus, vt iudex, (vt in delegatis sæpe contingit) an vt priuatus, vt in alijs discolis & parum moderatis clericis solet euenire. varie si quidem remedium vsat. alium namq. potest praticari & ciuilitate, & criminaliter, & ad emendam, & ad pœnam, secundum varias species oppressionum & afflictionum, vnde resultant varia delictorum & criminum genera, nec potest in his dari

101 certa forma. † cum plura sint negocia, quam vocabula. l. natura enim. de prescript. verb. D. & scribit in simili Marquill. in vs. moneta. vers. nota quod diuersa sunt pax & treuga. ibi. dicas, quod de his. † opprimunt si quidem potentes, & magnates,

102 humiles & inferiores. & vel iudicialiter vel extraiudicium. & vtroq. casu potest esse recursus ad principem. Mieres. collat. 10. in curia Bar. Reg. Marię cap. 4. volents las constitutions. col. 3. vers.

vers. sed quid si dominus rex. nam causæ oppressorum non sunt
 circumscriptæ regula & finib. ac limitib. vicariarum aut baiulia-
 rum. quia sub regalibus regijs reseruantur. opprimit dominus
 103 vassallum, aut iudex subditum suum. & hi quoq. quia † regula-
 riter superioribus etiam iniuste procedentibus non est resisten-
 dum. l. prohibitum. de iure fisci lib. x. C. & l. defensionis facul-
 tas. eo. cap. significasti. de homicid. ex. recurrunt ad principem.
 Mier. in ead. coll. cap. item per tolre vexations. rub. de commif-
 far. in hib. col. 5. vers. sequitur in tex. P. e. quels puga esser resistit.
 & col. seq. recurritur autem, vel per appellat. vel per recursum,
 104 vel simplicem querelam. vs. similiter. & si senior. † opprimitur
 reptatus a reptatore, & acuidatus a suo acuidante & diffidante.
 si, post firmam iuris compellitur guerreiare, vel duellum suscipere;
 & ideo dominus rex debet eum recurrentem manutenere
 & defendere paratum stare iuri coram domino rege, in forma
 expiandi & purgandi bausiam & reptamentum, ad curiæ lauda-
 mentum. in constit. notum sit cunctis. P. item sub hac pace con-
 stituimus, quod si aliquis nobilis, militem suum reptauerit. de pa-
 ce & treuga. not. in vsat. bataia. & in vsat. cunctum malum. vbi.
 Guiller. vers. sed queritur. ibi. imo eo casu. et vers. sed quid si ali-
 quis baro. & ibi sed solū acuidatus ex dicta firma iuris. & in sequē-
 tib. col. plura de hac firma iuris facta per acuidatum. col. 4. 5. & de
 varijs formulis eiusdē. Guiller. in d. vs. bataia. col. 2. vers. sed an ex
 quo reptatus cōtumaciter. & col. seq. & in vs. si quis in curia. &
 ibi. Marq. notat curias, in quib. reptatus debet cōparere. quia eas
 excusare non potest. ibi. & nota, quod duæ sunt curiæ ordinariæ.
 105 † formulā procedendi in oppræssione senioris facta contra vas-
 fallū, ponit Mier. in tract. afflict. & oppræssionū. vers. modo vidē-
 dū est, qualiter liceat afflictis & oppræssis recurrere ad principē.
 ponitur autē supplicatio recurrentis, & prouisio facta in persona
 regis, cū monitione ad seniorē. & est obseruādū, quod recurrēs
 debet dicere se esse afflictū & oppræssum, & narrare modū afflic-
 tionis, nā hæc qualitas fundat regaliā & facit causam euo ca-
 bilem ad consistorium principis, licet non probetur. alioquin de
 iniuria

106 iniuria & forisfactione posset conqueri corā vicario, † sed prop-
 ter impotentiam officialium ordinariorum, recurritur de afflic-
 tione & oppræssione ad principem iudicem magnatum & po-
 tentiorum. & hæc est maxima regalia principis, per quam tra-
 107 hit ad se causas, ex quacumq. parte sui regni cathalonie. † quia
 regaliæ non continentur in constitutionibus vt sæpe dixi. Mier
 in d. cap. volents las constitutions. vers. sed quid si dominus rex.
 & in dict. capit. item per tolre vexations. vers. non obstat hæc
 constitutio. & in hac regalia fundantur causæ quamplures, quæ
 sub hoc prætextu ad regiam euocantur aud. quia officiales ordi-
 narij non sunt potentes, aut sunt negligentes. et vocantur euo-
 108 cata causæ. † sufficit autem recurrentem causam afflictio-
 nis et oppræssionis exprimere in supplicatione, quam offert
 principi, licet ea non probetur, et licet ab aduersario negetur.
 Innoc. in c. cum sit generale. vers. oportet tamē. quod semper de
 109 foro cōpet. ex. butrius in c. ficericus laicum eo. ait Innoc. † nota
 raptores rerū ecclesiæ esse sacrilegos, et id circo pertinet ad iudi-
 ciū ecclesiæ de his cognoscere. Can. nulli liceat prædia. Cano. de
 laicis. 12. q. 2. imo etiā si sit dubiū, puta quia negetur rapina, tamē
 cognoscet ecclesia. Can. in canonib. 16. q. 1. quinimo non solū de
 rapina, sed † qualibet etiā oppræssione, nō solū clericorū, sed etiā
 pauperum cognoscet ecclesia. Can. si quis de potentib. 24. q. 3.
 110 et ibi glo. 1. oportet † tamen, quod recurrens sēper in petitione
 mentionem faciat de oppræssione, et super illa fundet petitionē
 suam: et si pars aduersa neget, nihilominus procedetur in cau-
 sa principali. hæc ille. sed subiicit Mier. vbi supra. hæc verba li-
 cet a modico tempore citra viderim in regia audiencia intro-
 duci, q̄ ante citationē, exigunt probationē oppræssionis allegatæ
 et faciunt interloqui, et ex hoc habent xxv. lib. pro salario, si-
 cut etiam fit in qualitate paupertatis. ex constit. Reg. Ferdinan-
 ne ex beneficio. quæ loquitur de miserabilib. personis. sed certē
 (ait) iuxta notata per Innocen. sufficit in libello exprimere opp-
 præssionem, quia super ea fundata est iuris d. domini regis etiam
 si negetur, et sine interlocutione procedetur ad cognitionem,
 oppræssionis

oppressionis allegata, de qua si legitime constiterit, condemnabitur reus, alioquin absoluetur. cap. fin. de iure iuran. ex. quia dominus rex habet generalem & indubitata iurisdictionem. & ideo sola causa oppressionis est probanda, ut oppressus restituatur, & ea non probata, sequetur absolutoria, & recurrens punietur saltem in expen. in paupertate est alia ratio, quia est qualitas personæ, non rei & ideo est probanda. hæc ille †. Sane, quod de iudicio ecclesiæ dicit Mier. tametsi ipso iure verissimum sit; tamen rex non patitur eo pretextu, videlicet oppressionis, afflictionis, malæ tractationis causas per pauperes, miserabiles, pupillos, & orphanos ad ecclesiam trahi: quia non potest considerari negligentia in suo tribunali; cum ob eas potissimum personas regia aud. sit instituta. Mier. qui hoc plurib. confirmat. in d. constit. 35. ne ex beneficio. in curia Bar. Ferdin. 1. collat. 9. vers. sed dic, quod pupilli & viduæ & peregrini. & ibi. sed consulo. & vers. sed qualiter cognoscet Papa vel Imperator de oppressione. & vers. si quæris, vtrum causæ seu status pupillorum. ibi. & in defectu seu negligentia iudicis secularis. & vers. veruntamen in Cathalonia dominus rex non permittit, quod ratione miserabilitatis vel oppressionis habeatur recursus ad iudicium ecclesiæ. idem Mier. in d. vers. sed consulo. vult recipi informationem super qualibet miserabilitate. quod hodie est expressè prouisum. ibidem in vers. & habet probari miseria & paupertas, secundum formam d. constit. quoad hoc, ut pretextu paupertatis seu miserabilitatis huiusmodi, fiat euocatio causæ ipsius pauperis, seu miserabilis. † plures autem afflictionis & oppressionis modos scripsit Mier. in d. tract. afflictionum. qui non dat iudicem subditis, & non suspectum, opprimit, eos. qui sine iuris ordine procedit opprimit, qui grauiat partem coram se litigantem opprimit, qui amparam verbalem vel realem iniuste facit, opprimit. qui facta iuris firma non tollit nec relaxat amparam, opprimit. qui tertio requisitus non facit iustitiam, qui vasallum extra sua sine conducto prouocat; si firmam iuris admittere contradicat & feudum retineat si seruitium non solitum petat & exigat, si homagium præstari petat, ultra antiquam

113 tiquam consuetudinem. c. dilecti filij. de maiori. & obed. cap. sane. de excessib. prælatorum. ex. opprimit & in alijs sexcentis similib. casib. in quibus rex ex debito regalis † officij tenetur & debet releuare quacumq. personam iniuste oppressam infra principatum Cathalonia & suum dominium. d. vs. alium namq. qualitercumq. oppressio ad notitiam principis peruenerit, etiamsi oppressus non adierit principem. & ex præcepto diuino regibus est iniunctum populum sibi commissum defendere a calumnijs, oppressionib. et afflictionib. can. regum. 23. q. 5. epistola. inter claras. de summa Trinita. C. et ad hoc sunt missi reges per dominum. Gomef. in P. rursus. de act. nu. 22. Vlcurrinus de regimine mundi in 2. q. primæ principalis. Corsetus de potest. regia. q. 1. et 41. Restaurus castaldus de Imperatore. q. 4. doct. in l. ex hoc iure. de iustit. et iure. D. et in proæm. decret. adde casum notabilis oppressionis, quando senior cogit vasallum litigare in sua curia in casu non suæ iurisdic. vel quando in suo casu non dat iudicem, vel dat suspectum, vel imperitum, vel sibi domino familiarem, vel ducit vasallum per ambages eum detinendo et procrastinando, et eum laborib. itinerib. et expensib. grauando. vel si iudex datus moram facit in iure reddendo et ipsam causam differendo. Mier. vbi sup. vers. item in casu a iure non concessio et sequen. 114 versic. † et hoc ius regale recursus non potest separari a corona regia, nisi rex renuntiaret sedi regie: nam hoc priuilegium et ius altum a Deo datum est miserabilib. personis et oppressis, ut habeant principem, a quo defendantur. d. can. regum. et in hoc residet suprema potestas regia. in vs. cum dominus Raimundus. ibi. et sola vero potestas regia erit in omnib. libera, qualemcumq. in placitis iusserit inferere poenam. Guiller. ibi. hoc est verum, si alias. et ibi. sed an alijs iudicib. sit licitum. quandoq. tamē et in casib. particularib. dominus rex hanc potestatem a se abdicauit per contractum, per priuilegium, et per legem pactonatum, sed in vniuersum noui potest. Mier. in curia Alfon. 4. cap. 2. les causes. vers. sed nunquid ex priuilegio potest concedere. coll. 11. et alibi iam tetigi. sed et hoc casu ab abusu notorio et scandaloso recursus esset ad principem

principem. Rebus. in tractat. de appellat. tanquam ab abusu. sed
debet precedere informatio abusus, parte audita. ante inhibi-
tionem & euocationem. & sic practicatur. fit enim prouisio ad
dicendum cur supplicata fieri non debeant. & priuilegium vide-
tur amittere, qui permissa abutitur potestate. cap. vt priuilegia.
vers. ne minus sane intellecta, pertrahantur ad abusum. & ibi.
115 quia priuilegium videtur amittere. de priuileg. ex. † Hoc autem
saluberrimum remedium recursus quod ex d. v. alium namq.
descendit, non solum in iudicijs civilibus receptum est, sed etiam
in criminalibus. nā causæ appellatio continet civiles & crimina-
les causas. rub. ex. de iudic. & sup. diximus. & multo magis causæ
criminales propter afflictionem & oppressionem euocantur. &
in personis debiliorib. humiliorib. subditis, vassallis, miserabilib.
pauperib. viduis & similib. oppressio presumitur facilius, quam
in alijs: & ideo harum personarum causæ facilius euocantur. ex-
tat. hodie in. i. vol. constitut. tit. de appellat. recursos, reclama-
116 tions e nullitatis de sententias. cap. 12. 13. 14. † est enim recursus
refugium oppressorum. Columban. in praxi art. 63. consolatio
desolatorum, via iudicum errantiū. facit. l. si quis in ea culpa C.
de custodia reor. ibi. ut iudicib. immodice sauentib. frani quedā
tēperies adhibita videatur. Bar. in l. fin. n. 7. de appel. recipiē. D.
hoc auxilium sibi princeps reseruauit, vt vndecūq. & ex quacūq.
117 parte prouincię suę causas oppressorū ad se euocaret, † & oppri-
mentes reprimeret etiā officiales suos. Calic. in Marg. dub. 8. vers.
66. & trib. seq. & d. v. aliū nāq. in quib. causis afflictionis & op-
pressionis princeps multa potest. Rebus. in proce. ordinat. gallię.
118 glo. 5. n. 48. 49. † est autem hoc remedium in omnib. causis ci-
uilib. & criminalib. tā in terris regijs, quā baronū extraordinariū.
Mier. vbi. sup. prope finē, qui refert aliquorum iudiciū errores in
hac materia. & idem. Mier. coll. 11. in curia Alfon. 4. c. 2. col. 2.
vers. sed recursus ex causa oppressionis est remedium extraordi-
nariū, quod potest allegare alius pro alio sine mandato, sed habe-
bit effectum grauato ratum habente. glo. fin. in fine. in c. nō nulli.
P. fin. de rescript. ex. vant. de nullit. c. 10. de nul. ex defec. iuris. de-
legat.

delegatę. n. 87. & vide eūdē in hac materia in casu cōtingibili. c.
121 9. de nullit. ex defec. iuris. ordin. n. 74. 75. 88. 89. † Et licet ba-
ronib. & comitib. & magnatib. secularib. vel ecclesiasticis prin-
ceps concesserit merum imperium. v. ex magnatib. cap. baro-
nes. cap. si aliquis dominus. in commem. Alberti, tamen sub ea
concessione regalix non continentur, vt antea dixi, imo semper
consentur exceptæ, maxime in criminalib. in quib. princeps ex
officio nobili tenetur procedere & iustitiam facere & terram pur-
gare maleficijs, propter generalem, quam habet iuris. quam nō
potest a se separare vt dixi. & licet exercitium meri imperij con-
sistat in animaduersione contra facinorosos, affligentes, oppri-
mentes, & hoc baronib. sit concessum: tamen princeps appo-
nendo manum & volendo cognoscere de huiusmodi criminib.
ex causā alicuius qualitatis, quæ respiciat regias prerogatiuas &
iura alta principis, recuperat princeps exercitium meri imperij a
baronibus in illa causa, & illorum manus ligat, ne possint de illa
causa cognoscere, nisi adiuuando regaliam & processum princi-
pis. sic accidit in regalijs, puta soni emissi, pacis & treuge. v. sat.
camini & strate. Moneta. auct. & rogatu. ij. simili modo. alium
120 namq. quinimo † istos processus potest facere regius officialis,
cui hoc committitur, in terris baronum etiam ecclesiasticorum.
in pragma. infantis Iacobi. ceruarię. 4. Calen. Aug. 1344. in an-
tiqua compilat. rub. segueixense diuersas pragmatias etc. vers.
los officials reals. & sic limitatur tit. que los officials no entren
en iuris. de altri, ni hi posen ban. Mier. colla. 2. in curia Barc.
P. 2. cap. 6. de iuris. omni. iud. circa medium. vbi ponit aliam
121 Fallentiam ad dict. tit. que los officials no entren. etc. † sed an
barones sint citandi in examine causarum istorum oppressorum,
quę euocantur ad principem, & an de compositione criminum,
si forte fiat in curia principis, partem habeat baro, an totam
compositionem? & an in omnibus regalijs sit eadem ratio.
Mieres explicat in eodem tract. circa finem. ibi dubito valde,
ne de facto. quod opus composuit in gratiam gasparis Mie-
res filij sui in iure canonico studentis, in anno 1460. sicut alter
Marcus

Marcus Tullius Cicero partitiones oratorias in gratiā Tulli filij sui. Enimvero aliquādo, perraro tamen, quilibet superior in caus. oppressionis & afflictionis tenet vicem principis. exemplum in colonis, rusticis, agricolis, qui si propter afflictionem & oppressionem a suis senioribus recurrere haberent ad principem, distraherentur a cultura omnib. mortalibus necessaria. † & ideo est specialiter statutum in eis, vt recurrant ad proximum superiore etiam non ordinariam ipsius senioris. Platea in l. i. in sine. in quibus causis coloni dominos accusare possint. lib. xi. C. licet glo. poterit. in d. l. i. restringat tex. ad iudicem rei alioquin competentem. sed est aurelianensis, quæ destruit tex. qui alias nullum speciale contineret. ait tex. adeat iudicem, cuius primum poterit habere presentiam. huc pertinent, quæ traduntur in l. vt vim de iustit. & iure. D. in l. non est singulis. de regul. iur. D. † redeamus ad exempla processuum regaliæ, in quibus possunt clerici comprehendere, & potest princeps sub certa forma contra eos procedere. & vt vno exemplo plures casus comprehendam, si ad instantiam fisci procuratoris in curia procuratoris Cæsaris procedatur id est baiuli generalis aut procurat. regij, vel in regia audientia pro recuperatione, defensione bonorum & iurium domini regis, & in quibus rex est tanquam priuata persona, vt nundinarum regiarum, mercatum regionum, dominicarum, molenarum, pascuorum, saltuum, nemorum, & aliorum, quæ ad patrimonium Cæsaris pertinent, & de quibus curam habet baiulus generalis, aut regius procurator: adde feuda, emphytheoses, prædia quæcumq. palatia, domos dominicas, greges dominicas, equita, armenta, & † horum similia, quæ curant prædicti Cæsaris procuratores, & nihil ad Thesaurarium attinet. Mieres. coll. 9. in curia Barc. Ferdin. 1. capit. 29. quia quandoq. contingit vers. secunda regula est. & vers. item sub hac pace sunt. guidatica nostra et antecessorum nostrorum, censualia, pensiones et omnia regalia nostra. & vers. & ita dominus rex & eius fiscales. idē Mier. coll. ii. cap. 2. vers. quæro hic quæ dicatur causa patrimonialis domini regis? ibi. & rex † habet duplex patrimonium, scilicet

licet patrimonium, quod dicitur fiscus, & aliud, quod dicitur Cæsaris patrimonium. & ibi. nota secundum Baldum. patrimonium fiscale regitur per Thesaurarium. & in eo computantur introitus camere fiscalis & emolumēta, quæ colligit Thesau. extra patrimonium Cæsaris. bona fiscalia, quæ ex pluribus causis ad fiscum perueniunt l. i. de iure fisci. D. poenarum multarumq. compendia. & horum similia. patrimonium Cæsaris, continet redditus, lezdas, census, tributa, cænās, & alia iura regia, quæ habent regularem præstationē in ciuitatibus, villis & alijs locis regni. in his igitur rebus si fiat processus ad fisci instantiam, iuxta formam in pragmatica regis Petri traditam de qua Mier. in d. cap. 29. quia quandoq. vers. secunda regula est. & refert integram pragmaticam quæ est in libro antiquo manu scripto pragmaticarum. sub data in Montealbo 26. nou. 1370. contra clericum simplicem, vel coniugatum vel alias personas ecclesiasticas, poterit hic processus regaliæ fieri, quia ex regia prerogatiua solus rex de his cognoscit Calic. in Marg. dub. 8. vers. 172. & alibi dixi. iuxta formam & distinctionem superius traditam. hic † autē processus ciuilis est, & in eo fiscus vtitur iure priuati, & suas actiones proponit, sicut priuatus, nisi in casibus in quibus in iure reperitur priuilegiatus. l. i. vbi glo. pertinet C. de petit. heredit. Calic. in Margarita dubio 5. vers. 53. ibi subiiciamus regulam generalem. Mieres. in d. vers. secunda regula. & alibi dixi. in his omnibus processibus regaliarum, siue agatur ciuilitate contra clericos & alias personas ecclesiasticas: siue criminaliter, seruanda est distinctio superius tradita ex Calicio & alijs, & seruanda concordia reginæ Eleonoræ & Cardinalis conuenarum, cum alijs iuribus huius patriæ superioris citatis. † illa vero constitutio Petri secundi in curia Barcinonæ. capit. 8. prometem. ibi. salues les constitutions de pau e treua e los vsarges de Barcelona: non est ita generaliter intelligenda, ne incidamus in censuras ecclesiasticas, libertatem ecclesiarum & personarum ecclesiasticarum violantes, sed est ad hibenda prædicta distinctio ex decretis sacrorum canonum & ex concordia, quæ post dictam constitut. facta est, & alijs iuribus

bus postea editis. sic Calic. in tracta. cuius titulus est, an clerici compræhendantur in processu, super vsatic. simili modo.

128 † concludens districtum clericorum modo prædicto ad secularem iudicem posse pertinere: sed in vniuersum ac generaliter ad Episcopos pertinere, etiam ex dispositione vsaticorum Barcinon. in dict. vsatic. laudauerunt etiam & autorizauerunt. & addit doctrinam Iacobi de Monte Iudaico, traditam in dict. vsat. simili modo. in fine. super processu regalix prosequendo contra clericos, dedisse occasionem pluribus conciliarijs Regum Aragonum, peccandi & excommunicationem incurrendi. punit † clericos coniugatos in suo foro princeps, qui tabulam affecurarunt. cap. 5. Item que nungun clergue. in curia 1. Barc. Iacobi 2. Mier. coll. 4. in eadem curia cap. 6. punit autem secundum prædictam distinct. quia aliter non potest sicut nec potest aliter punire, clericos, qui officia publica exercuerunt & administrarunt. cap. 14. item que degu clergue. Iacobi 2. in 2. curia Barc. Mier. in eadem curia. cap. 15. qui dicit seruari pragmat. Regis Petri 3. ibi calendatam.

130 † et non probat Mier. ad officia publica clericos coniugatos admitti quia suo casu, non potest esse plene cautum prouincialib. siue in iudicio tabulæ, siue in iudicio extraordinario coram principe. & huc pertinent pragmaticæ diuersorum regum quæ sunt in titul. de las cosas prohibidas als clergues. 1. volumine constitut. & signanter capit. 5. 8. & in pluribus pragmat. summatis, quæ sunt in antiqua compilatione volumine. 2. sub rub. segueixense diuersas pragmaticas, &c. versicul. algun clergue. cum pluribus versicul. sequentibus vsque ad versicul. los notaris no prengã &c. quæ declarant, qualiter contra clericos, ratione administrationis & exercitij publicorum officiorum erit procedendum, & qualiter cautio initio regiminis per eos præstanda. capit. 5. eo. & quales fideiussores sint acceptandi pro affecurando iudicio tabulæ, an sint idonei clerici coniugati. Mier. in d. cap. 6. in 1. curia Barcin. Iacobi secundi. collat. 4. & quot modis eligatur Assessor, & quando iurisdicet. habeat ordinariam.

riam. idem Mier. ead. collat. in curia Gerundæ Iacobi. 2. col. 2. 3. videndus Carcaffon. lib. 2. capit. 17. vers. quartus casus

131 priuilegiatus. punit † rex clericos notarios publicos, recipientes acta publica contra formã & dispositionem constitutionum Cathalonie, & in casibus in constitutione prohibitis, exemplum in cap. 10. cosa iusta es. P. contra los notaris. ibi. si empero los tals notaris præsentants. tit. que los estrangers, no puguen tenir officis ni beneficis etc. Latius in pragmat. Iacobi secundi en vincastro calen. Iun. 1302. intelligitur prohibitio, de clericis etiam solutis, vt in pluribus prag. sitis sub d. rub. segueixense diuerses pragmaticas, &c. in 2. volum. antique compilationis. & Papatales clericos exiit clericali priuilegio. ibid. vers. lo Rey en Iauume 2. &c. sed punit secundum modum in ead. constitut. traditum. punit † præterea rex clericos venientes contra deuenta & prohibitiones, sed me interueniente, secundum prædictam distinctionem fuit actum contra Petrum Delpas canonicum Elnensem deprehensum incidisse in deueto. cap. item quel capitol. tit. de vedigals. &c. est cap. 6. in noua compilatione. Mier. collat. 4. in 2. curia Barcin. Iacobi. 2. cap. 11. & in curia Ilerdæ. cap. 8. † quia in istis deuetis etiam clerici compræhendantur: sed per quos fiet distinctio: tenenda est proculdubio, Calicij præcedens distinctio. Panor. in c. non minus. col. 5. 7. & fin. et cap. aduersus. col. 1. de immu. eccles. ex. facit cap. 1. in sex. eo. alioquin respub. lederetur si clerici non compræhenderentur. Ripa de peste. cap. de remedijs præseruat. nu. 182. & seq. videatur Guido

134 Pap. q. 78. † Solus autem princeps concedit licentiam extrahendi. Cali. in marg. dub. 8. vers. 176. sane in hac materia clerici coniug. arctius compræhendantur, maxime negotiatores. c. fi. de vita & honestate cleric. ex. vbi Panor. & Dec. in c. ecclesia S. Mariæ de constit. nu. 18. 56. 57. in cap. 1. de vedigalib. in 2. vol. constit. vbi ponitur prag. in hac materia, facta prius monitione, quæ hodie fit prædictum prælati eccles. contra negotiatores. cap. 6. sess. 14. in concil. Trid. & cap. 1. sess. 22. cap. 1. in fi. facit. c. fi. ne clerici vel Monachi. in constit. Tarra. olim Synodalis monitio sufficiebat. Chass.

in Burgundos rub. des iustices. P. quinto. nu. 72. Ranchin. ad Guid. in d. decis. 78. ego sane cum Calicio sequerer precedentem distinctionem, quam confirmat doct. Panor. in dict. cap. aduers. col. 1. in fine. & cap. non minus. col. 5. 7. & fin. Dec. in in d. cap. Ecclesia S. Mariae. nu. 56. 57. districtus enim Episcoporum est & secundum distinctionem Calicij clerici per iudicem secularem sunt distringendi, seruata concordia cum alijs iuribus huius, prouinciae. & in hoc resideo, quidquid in gallia obseruetur. Aufrer. vbi supra. regula. 2. Fallent. 26. 32. † sed est caute procedendum in faciendis istis prohibitionibus & deuetis, ne contra fiat libero commercio per constitut. concessio prouincialib. Socarrat. in cap. si vero aliqui allodiarum. numer. 49. & in constitut. que vulgo allegatur reuocatio del destrenyement de Tortosa. est hodie. capit. quart. tit. de commercijs & securit. de camins. in noua compilat. de qua Mieres. coll. 6. in curia Perpini Petri. 3. cap. 31. de inhibitione victualium. † Omitto plures casus, in quibus quilibet princeps non recognoscens superiorem, procedit contra clericos sue prouinciae, vt in casibus, qui vocantur casus priuilegiati. Laurent. vbi supra. qui ponit huiusmodi quamplures casus. Aufrer vbi supra regula 4. in 1. & 2. Fallentia. † quia licet priuilegium clericale sit de iure diuino. not. in capit. at si clerici. de iudic. ex. in capit. perpendimus. de sentent. excommu. ex. in capit. 2. de maiorit. & obed. ex. tamen Papa illud in certis casibus & sic particulariter & non vniuersaliter tollere potest, not. in cap. decernimus. de iud. ex. in Can. sunt quidam. 25. q. 1. exemplum in Cano. praeter. P. verum in glo. ducibus. 32. distinct. vbi Papa ducibus committit causam clericorum. item in Cano. Mennam, secunda quest. quinta. in 138 Can. nos si incompetenter. 2. q. 7. in Can. illud. 10. q. 3. † nam Papa quandoq. clericos exuit clericali priuilegio ipso iure & ipsa constitutione. vel etiam per delegationem & commissionem factam laicis, tribuit laicis iurisdictionem. plures casus refert Aufrer. vbi supra in 1. regula. in 1. Fallent. et in alijs & in 1. Fallentia. 4. regule. & Fallent. 30. 32. Carol. Carcasson. vbi supra. li. 2. c. 17.

ex

ex alijs, quos non rescribo. Belluga de propositione grauaminum. P. dubitatur. ecce † in portu & delatione armorum per principem prohibita cognitio principis est. Aufrer. regul. 1. fallent. 13. in fine. Benedict. in dict. cap. Rainuncius. verbo vxorem nomine adelasiam. num. 436. 438. de testam. ext. Couarru. in pract. cap. 33. num. 7. & quid de familiaribus inquisitionis contra prauitatem hereticam. glo. retardentur. in cap. statutum. 1. de heretic. in sex. sed hac prerogatiua qualiter seculares iudices, in hac prouincia vtantur contra clericos, & vsq. ad quas metas, superius diximus. quid in Gallia seruetur, non est curandum. quando vero dicatur clericus deprehensus cum armis, & de quibus armis prohibitio intelligatur, Carcasson. in d. cap. 17. in 1. casu priuilegiato. Alter † casus, et quidem etiam priuilegiatus, apud nos etiam frequens, de quo diximus, si iniuriuntur clerici secularibus iudicibus, si turbent vel vsurpent eorum iurisdictionem, si reperiantur in crimine & delicto. Aufre. reg. 1. fall. 14. 15. Laurent. vbi supra. num. 14. vers. sextus casus. sed est obseruandum detentionem personae clericorum apud nos esse limitatam ad xxiiij. horas, de iure, vero canonico statuitur spatium xx. tantum horarum. Laurentius vbi supra. num. 20. ex traditis per doct. in cap. vt fama. de sentent. excom. ext. Lucas de Pen. in l. generali. vers. quid in clericis. de decurionibus. li. 10. C. tractat materiam. Panor. in cap. cum non ab homine. vers. pro expeditione. & sequentibus. col. de iudic. plures casus huc pertinentes ponit Carol. Carcasson. lib. 2. cap. 17. in 1. casu priuilegia. Tertius † casus est in clerico violante saluamguardiam regiam. l. 2. vt nemo priuatus, titulos praedij suis, vel alienis imponat vel regia vel a suspendat. appellat † saluamguardiam, vel lum regium. Aufre. regul. 1. fall. 12. dicitur emparamentum. & est haec magna regalia. Calic. in marg. dubio. 8. vers. 88. & fundatur in vs. simili modo & vs. quoniam per iniquum. & eam clerici seruare tenentur, & omnem securitatem a rege datam. Calic. vbi supra. vers. 87. & quod solus princeps hanc saluamguardiam concedit, & quibus sit concedenda. Calic. d. vers. 88. qui allegat

X 3

iura

iura. Mier. collat. 4. in curia. 2. Barc. Iacobi. 2. cap. 18. de salua-
 guardia principis. & in curia Iacob. 2. Montisalbi. cap. 3. Carcaf.
 lib. 2. cap. 17. versicul. secundus casus est. & hic qui infringit
 saluamguardiam incidit in crimen læsæ maiestatis. doct. vbi sup.
 & in d. vsat. similimodo. Iacob. Vallesicca. plura de eadem Au-
 frer. vbi sup. & in vers. de salua guardia, a quo & per quem de-
 beat impetrari, & quib. debeat concedi: &c. vbi remissiuè. Gui-
 do Papæ. q. 56. & de pœnis violentium & frangentium eam. q.
 418. sane contra clericos exactio pœnæ fiet per iudicem eccle-
 siasticum. Aufre. in d. l. imitat. 12. vers. sciendum est autem. & ex
 Calicio superius, tradidimus. extat titul. de guatges y salua guar-
 dias. volum. 1. constit. Quartus casus † est frequens in hac pro-
 uincia contra clericos non seruantes manutentias datas existen-
 tibus in possess. beneficiorum. quia hæc regalia ex regio velo de-
 scendit, quod per principem, qui concessit reuocari debet cau-
 sa cognita. cap. 1. 2. de manutentias. 1. volu. constitu. Guido
 Pap. quæst. 552. num. 7. 8. qui dicit Papam Martinum hanc pra-
 cticam in possess. beneficiorum laudasse, vt manuteneatur pos-
 sessor, in ea possessione, in qua existit. & iudex secularis proce-
 dit contra clericos spoliantes possessorem, & violantes manute-
 nentiæ prouisionem. † Quintus casus sequitur omnino laudan-
 dus, quæ ponit Boss. tit. de principe & priuileg. eius. n. 21. quæ
 do parantur arma, vel seditiones, rixæ, tumultus. quia in his etiã
 contra clericos & religiosos procedit iudex secularis, vt tollatur
 via facti, vt non sequatur publicæ perturbationes. Boss. vbi sup.
 ex alijs, quos citat. sed & hic moderatio caliciana tenenda est &
 seruanda pacata & sedata rixa, turbatione & tumultu. alios ca-
 sus priuilegiatos prosequitur Laurentius vbi supra & Carolus
 de Grassalij. in dict. cap. 17. quos iam superius tetigimus, &
 plenius tractantur per Docto. superius citatos. adde casum fre-
 quentem de quo Carcaffon. cap. 16. scilicet ratione feudum quod
 clericus tenet pro domino laico. nam & coram eodem de con-
 trouersis feudalibus. respondere debet. vt sup. iam est sufficienter
 145 explicatum. † Quod autem aut clericos puniri per iudicē secula-
 rem

rem coercitione politica, non iurisdic. contentiosa. id minus
 Probo. quia punitio omnis, personæ aut bonorum, quo ad pœ-
 nam vel corporalem vel pecuniariã fisco applicandam, ad epis-
 copos pertinet, in hac prouincia, vt ex Calicio tradidi. politi-
 ca enim ratio nostris regibus contra ecclesiasticas personas non
 est expediens, nec ab eis recepta, nisi sub moderatione & forma
 iam antea explicatis. Aliam formam procedendi contra cleri-
 cos in casib. in quibus iudex secularis potest contra eos proce-
 dere, scribit Belluga in d. P. dubitatur. nu. 18. quam laudo. nam
 & is in fine, se subiicit iudicio ecclesiæ, quo ad punitionem cle-
 ricorum & magnam detentionem eorum. † Acrior est & ma-
 gis periculosa ratio procedendi contra clericos & ecclesiasticas
 personas, quæ in Gallia obseruatur. Carolus vbi superius. Ig-
 neus in. d. l. necessarios. P. non alias. parte. 2. num. 116. cum plu-
 146 ribus sequentibus. † Sane sicut procedere potest quandoq. rex
 contra clericos in casib. priuilegiatis & alijs prædictis, sub for-
 ma, & moderatione expressis; sic & guidatica regia clericis
 data, eis proficiunt, & nisi seruentur per iudices ecclesiasti-
 cos, manu regia a carceribus ecclesiasticis, clerici guidati ex-
 trahuntur. Marq. qui ponit exempla, in vs. quoniam per iniquū.
 147 vers. dicit etiam hic Pet. Terreni, & in vs. simili modo. vers. vnū
 148 tamen quero, iuxta præmissa. † sic et abolutiones & remissiones,
 quas facit rex possunt respectiue proficere clericis, & ecclesia-
 sticis personis. Mier. collat. 10. in curia Barcin. Reginæ Mariæ.
 cap. penul. numer. 4: 5. propter generalem & vniuersalem iur-
 isdict. quam in omnibus populatis suæ prouinciæ habet do-
 minus Rex. Mier. ibid. Calic. in Margar. dubio. 8. vers. 34. Au-
 149 frer. regula. 4. fallen. 2. Carol. Carcaffon. vbi sup. cap. 18. † Quod
 ego intelligo in his, quorum instantia vel processus pertinet ad
 iudicē seculare: licet distinctio personæ aut pœnæ executio per-
 tineret ad iudicem ecclesiasticum, iuxta distinctionem superius
 traditam. pro qua resolutione facit glo. etiam si reus sit. in
 auct. clericus quoque in lite pulsatus. C. de Episcop. & cleric.
 ibi. innuit, quod absolueret potest absoluendū, sed non damnare
 X 4 damnare

damnandum. huc pertinet l. fin. C. de generali abolit. l. generalis indulgentia nostra. l. cum indulgentia nostra. C. de sentent. pass. & restitut. Aufrer. vbi sup. qui indulgentiam principis restringit ad ea, in quibus princeps habet iurisd. in clericos. ibi. quo vero ad regem non videtur dubium. plura scribit Benedictus in d. cap. Rainuntius. verbo & vxorem nomine Adelfiam. n. 444. & seq. non puto tamen hanc indulgentiam impedire iudicem ecclesiasticum in cognitione delicti per clericum commissi, quatenus ad eius forum & non ad secularem iudicem potuit & debuit pertinere. licet in gallia tentetur aliter. Aufrer. ¹⁵⁰ vbi sup. & Carcaffon. d. cap. 18. vers. & quia propter hoc. † vnū etenim iudicium non impedit aliud. not. in capit. cum sit generale. de foro compet. ex. in capit. de offic. ordin. in cap. tuæ. de procurator. ex. Bald. in l. placet. in fine C. de sacro Sanctis. eccles. Boff. tit. de fals. nu. 105. & pluribus sequentibus Panor. post Innoc. in dict. cap. 1. circa finem de offic. ordin. ex. Sane ¹⁵¹ † in hac prouincia, vt omnis scrupulus ex conscientijs timoratis tolleretur & in tuto foret conscientia principis & consiliariorum eius, quoad excessus & enormitates clericorum, Carolus quintus memorię indelebilis imperator & rex Hispanię dominus noster impetrauit a summo Pontifice in anno. 1525. commisionē specialem Episcopo Gerunden. directam sub nomine dignitatis, ad inquirendum & procedendum contra clericos & ecclesiasticas personas seculares aut regulares cuiuscumque ordinis atrocia crimina committentes. qui postea de istis clericis criminosis cognouit, secundum tenorem d. commisionis & breuis apostolici, & aliorum rescriptorum, quæ postea fuerunt per eundem Carolum, & eius filium & successorem Philippum regem bonę memorię, impetrata pro declaratione & expeditione cōmisionis prædictę. de quo rescripto videtur loqui decretum concilij Triden. sess. 14. c. 8. quamobrē hodie Calic. scrupulositas in pcedēdo cōtra clericos enormia delicta cōmittētes, pacē publicā turbantes, cessat omnino, & modus procedendi iudicis secularis non est tantopere necessarius suis tamen casibus quos

quos sup. notauimus, obseruandus, præsertim cū de iuriū regaliū defensione, vindicatione, conseruatione tractatur. Illud postremo admonuisse oportet aliquos ex præmissis casibus, in quibus proceditur per iudices seculares contra clericos sub forma prædicta, communicatos esse iudicibus inferioribus secularib. & ab eis etiam huiusmodi processus & procedimenta fieri posse, nec dici debere in omnibus casibus processum cameralem.

SUMMARIA.

- 1 *Subtile esse de actionibus, exceptionibus, et alijs querere, & de forma, qua res in iudicium deducitur.*
- 2 *Inter fiscum & priuatum idem iuris ordo seruatur, nisi aliter specialiter sit dispositum.*
- 3 *In debitis liquidis contra debitores fiscales proceditur via executiua.*
- 4 *Etiam in summarijs debet fiscus offerre libellū.*
- 5 *Fidelitatis iura sunt inter populum & principem communia, signanter in cathalonia.*
- 6 *In causis ecclesiasticis, quæ ex regia prærogatiua tractantur in regia audientia, non potest iuris ordo absolute seruari. nisi in feudabilibus, emphytheoticarijs, et beneficialibus, et cōmunibus: secus in his quæ in modum extra iudicia-*

iudicialis defensionis et non contentiosa iurisdictionis aut ordinaria cognitionis vel extraordinaria via tractatur. de quibus in numeris seq. per exempla.

- 7 *Ecclesiastica persona compelluntur capibreviare per baiulum generalem, res quas ecclesia tenet pro rege. licet in instrumento infeudationis vel dationis in emphyteosim nihil de renouatione dictum sit.*
- 8 *Renouationes, capibreviationes, inuestitura nō sunt tituli reales, nec inducunt nouā qualitātē.*
- 9 *Feudi renouatio seu inuestitura inducit inter eosdem renouantes probationē, nisi contrarium probetur.*
- 10 *Titulus feudalis seu emphyteoticarius et in similibus contractibus quis dicatur realis.*
- 11 *Census prestatio, presupponit infeudationem.*
- 12 *Capibreviare seu feudirecognitionem facere, cogitur vassallus vel alius coram ordinario vel iudice per dominū assignato.*
- 13 *Feudales et emphyteoticae causa contra ecclesiasticos secundū suā naturā, in curia regia tractantur, cū dependentibus & emergentibus et quo*

et quo iure agatur.

- 14 *Ecclesiastici pro bonis patrimonij caesaris etiam coram iudice seculari conueniuntur, et ordo communis in iudicio seruatur. quia tunc fiscus agit iure priuati.*
- 15 *Patrimoniales causa tractantur in baiulia generali etiam contra ecclesiasticos.*
- 16 *Beneficiorum regionum causa et si de dotibus eorum agatur, tam in petitorio quā possessorio tractatur in tribunali regio. et concedit rex expectatiuas super dictis beneficijs.*
- 17 *Ecclesiasticorum causa pacis et treuga et soni emissi, q̄ in regio tribunali tractatur, cōmuni ordine examinatur et seruatis terminis cōstitutionū. seruata moderatione ad eas metas, quas iudex secularis clericos et bona eorum distringere potest.*
- 18 *Ecclesiasticorum causa seu processus contra clericos conuentos pro debitis civilibus vel causis, qui, per romanum Pontificem sunt nudati priuilegio clericali, communi iudiciorum ordine pertractantur. et qua sint huiusmodi causa. remissive. n. seq.*

Clericus

- 19 Clericus trahitur ad iudicem secularem, per firmam iuris factam eidem clerico per laicum coram suo iudice.
- 20 Exempti, ex contractu vel quasi obligati, conueniuntur coram iudice seculari.
- 21 Clerico conuento in iudicio tabula, seruaturs communis ipsarum causarum ordo.
- 22 Ecclesiastica negotia, veniunt ad tribunal regium, si laicus intentat remedium. l. si contendat D. de fidei. & virum sit actor vel reus. nu seq.
- 23 Firma iuris facta per laicum coram suo iudice impetrat citationem contra clericum, & tenetur clericus, secularem iudicem adire.
- 24 A firma iuris, incipit iudicium, et olim omne iudicium per firmam iuris incipiebat.
- 25 Ecclesiastici iudices delegati, molest antes laicos per firmam iuris citantur in banco regio.
- 26 Manutenentia, qualiter concedatur, per quam ecclesiastica causa tractatur in regia aud.
- 27 Manutenentia est vtile interdictum vti possidetis, quod pro rebus incorporalibus datur, quae etiam in rebus ecclesiasticis coram seculari

- lari iudice tractatur, non coram inferioribus, sed in supremo parlamento.
- 28 Manutenentia conceditur, nedum habenti titulum, verum & commendam.
- 29 Manutenentiae reuocatio tractatur summarie in regia audientia.
- 30 Saluaguardia, emparamentum, guidaticum etiam in rebus ecclesiasticis conceditur per regiam audientiam ex causa.
- 31 Saluaguardiam violans in crimine lese maiestatis incidit.
- 32 Sequestratio fructuum ipsorum beneficiorum aliquando petitur ad fisci instantiam iudicis officio nobili: aliquando partis, condictio ne ex lege.
- 33 Ecclesiastica negotia in recurrentibus ab oppressione, & afflictione trahuntur ad regiam audientiam, et de concessione literarum.
- 34 Rex possidens rem, in qua per sequestrationem, recursum, vel alias, ponit manum suam superiorem, non possidet pro se, sed ius conseruat partibus.
- 35 Appellari non potest a manus regiae appositione.

334 Commen. in vfat. alium namq.

- 36 *Manus regia in rebus corporalibus est realis ap-
positio. in incorporalibus verbalis.*
- 37 *Ecclesiastici et prelati, pro suis temporalitati-
bus obtinent literas executoriales a regio se-
natu.*
- 38 *Ecclesiasticorum causa per abusum tempora-
litatum, trahuntur ad regium tribunal.*
- 39 *Nullitas nulla maior, quam cum quid fit ex-
tra potestatem.*
- 40 *Ecclesiastici pro refectione murorum et adiu-
torio belli, monentur per regem.*
- 41 *Contra ecclesiasticos delinquentes procedit rex
cum sua limitatione & moderatione, re-
missiue.*
- 42 *Sequestrat. pro conseruatione iurium benefi-
ciorum expeditur iudicis officio et ab eo depen-
dentia comuni ordine tractantur.*
- 43 *Inuocationis brachij secularis causa tractatur
in aud. et an a prouisione inuocationis appel-
letur vel supplicetur.*
- 44 *Assistentia officialis regij, petitur per eccle-
siasticum seu executorem literarum apostoli-
carum et n. seq.*

inuocatio

Deiure fisci. Cap. 15.

335

- 45 *Inuocatio brachij secularis, in quo ab assisten-
tia differat?*
- 46 *Inuocato brachio seculari fit executio nomine
iudicis brachium impartientis, et quando ab
ea cessandum.*
- 47 *Occidere non dicitur qui assistit delicto.*
- 48 *Brachia duo esse, unum seculare, alterum ec-
clesiasticum.*
- 49 *Inuocato brachio seculari interest an execu-
tio sit facienda in bonis laicorum an in rebus
ecclesiasticis, et de modo procedendi.*
- 50 *Ecclesiasticis iudicibus familia armata et alia
urgentiora executionis remedia, non sunt
licita: et hinc petunt assistentiam seu brachij
secularis auxilium.*
- 51 *In inuocatione brachij secularis oportet parte
citari: non tamen cognoscit iudex de meri-
tis cause principalis.*
- 52 *Inuocatio brachij secularis est remedium extra
ordinarium.*
- 53 *Inuocandum brachium seculare per ecclesias-
ticos, non acceleranter sed pro remedio iu-
ris ultimo,*

inuocato

- 54 *Inuocato brachio seculari, seu petita assistentia in causa civili, proceditur diuerso modo atq; criminali et qualiter in utraq; procedatur, et in causa mixta.*
- 55 *Iudex secularis quando in inuocatione brachij secularis sit merus executor: et quando adquiescat processui curiae ecclesiasticae; et quid in casu heresis.*
- 56 *Iudex secularis non semper adquiescit processui iudicis ecclesiastici, etiam in casibus, in quibus est solus executor in inuocatione brachij secularis.*
- 57 *Assistentia iudicis secularis per ecclesiasticum petita, an sit necessaria in ea citatio? Et an idem, quod in inuocatione brachij secularis sit circa executionem seruandum?*
- 58 *Ecclesiastica negotia tractantur in regia audentia occasione empara factae sigillo regiae cancellariae; dum petuntur executoria litterarum apostolicarum: aut manutenentiae vel saluae guardiae.*
- 59 *Emparam apponi in sigillo regiae cancellariae quibus liceat petere, Et de practica appositionis*

- tionis Et iustificationis, seu cancellationis, Et determino.*
- 60 *Firma iuris quid sit.*
- 61 *Manutenentia reuocationis causa quem terminum habeat.*
- 62 *Empara in cathalonia duplex. realis Et verbalis. et de utraq; et de pena frangentis amparam remissive.*
- 63 *Empara verbalis quid contineat.*
- 64 *Empara nulla sine iudicis auctoritate et precepto fieri potest.*
- 65 *Empara est, veluti manus regia impositio, et similis sequestro.*
- 66 *De empara verbali; quae fit per signa vel cruces, remissive.*
- 67 *Empara non tollitur, sine iudicis licentia.*
- 68 *Empara, quandoq; dicitur bannum.*
- 69 *Empara, fit in scriptis.*
- 70 *Potestas temporalis et spiritualis, secularis et ecclesiastica, ad inuicem vices suas sibi praestant.*
- 81 *Romanus pontifex superior est imperatore. et ratio quia ipsius est orbis et plenitudo eius.*
- I omnia

- omnia iudicaturus & a nemine iudicandus.*
- 72 *Manus regia murus est ecclesie. & aliqua nota de utraq. potestate.*
- 73 *Potestas secularis et ecclesiastica sunt duo brachia veluti dextrum et sinistrum, quæ sese adiuvare ad invicem oportet.*
- 74 *Auxilium temporalis iurisdictionis est implorandum per ecclesiam a principibus secularibus.*
- 75 *Iudex secularis, si opportuerit; poterit implorare iudicis ecclesiastici auxilium, pro sua exequenda sententia aduersus eos in quos non habet ius correctionis.*
- 76 *Inuocationis brachij secularis iudex, partem audit, et terminum præfigit ad opponendum exceptiones. et quare non possit cognoscere de exceptionibus oppositis.*
- 77 *Iudici non licet de legibus iudicare, sed secundum ipsas leges.*
- 78 *Exequi sententias licet per legitima iuris remedia: et ubi executor apostolicus illa adhibuit, publicum conuocat auxilium: pro ultimo remedio.*

DE CAUSIS ET NEGOTIIS ECCLESIASTICIS, quæ frequenter occurrunt, tractantur et examinantur in hac regia Audientia et sub qua forma:

CAP. XV.

Ventum est, quo volebamus. nam hactenus regalia iura ecclesiastica regis Aragonum & comitis Barcinone, vt cumq. proposuimus, † nunc qua ratione & forma in iudicium deducantur, & de his tractetur in regio senatu paucis dicamus. neq. hoc loco explicare oportet actiones, exceptiones, officium iudicis, aut alia iuris remedia quibuscumq. nominib. appellentur, ad intelligendum, qua actione seu quo remedio hæc negotia ecclesiastica in regia aud. introducantur & proponantur: subtiliora enim hæc sunt. Bart. in l. omnes populi. n. 66. vers. septimo principaliter quæro de iust. & iure. D. & in l. de quib. de legibus. D. nu. 19. vers. tertio principaliter quæritur. & a nostro instituto, quod prosequimur, aliena: sed id tantum agimus, id docemus, & monstramus, quod cupimus omnibus fieri notissimum, qualiter de negotijs & factis ecclesiasticis in regia aud. plerumq. contingat disceptari, sine violatione iurisd. ecclesiasticæ, aut censurarum metu, secundum iura & mores nostræ prouinciæ & regij senatus receptum stilum & obseruantiam. † Et licet in causis iurium regalium & in quibus de iuribus præcipuis ipsius regis tractatur, iuris ordo cõmunis seruandus sit, aduersus fiscũ & inter fiscũ & priuatum, nisi aliter cautũ & specialiter dispositũ in iure reperiatur. l. i. de conduct. et procuratoribus

ratoribus siue exactorib. predior. fiscalium & domus Augustæ. lib. xi. Cod. ait lex. conductores hominesue augustissimæ domus nostræ, quoties de causa ad domum nostram pertinente, aliquid quæstionis emerferit: non aliter, quam ex legum ordine (quibus similiter omne hominum genus tenetur) vel excipiant, vel inferant actiones. etc. & ibi. grauior enim pœna constituenda est in eos, qui nostri iuris sunt, & nostra debent custodire madata. & not. ibi. platea. in vers. nota ergo. facit l. hac lege. de proximis sacror. scrinior. lib. xij. Cod. ibi. strictum iuris & integritatis congruum ordinem conseruari. facit etiam l. nimis propere C. de except. rei. iud. glo. pertinet. in l. 1. C. de petit. hæred. dixi antea ex Calic. in Marg. dubio. 5. vers. 53. ibi. premisis igitur etc. subijciamus regulam generalem. † Exceptis debitis liquidis & contra debitores fiscales pro quantitatibus liquidis, in quibus fiscus procedit via executiua. l. penul. vbi. Bart. & platea. vers. nota quod debitores. C. de conuenien. fisci debitorib. lib. 10. C. sed vbi de non liquidis agitur, vel de iure pretenso per fiscum contra priuatum et in quibuscumq. causis patrimonij Cæsaris & fiscalib. in quibus ius speciale non est constitutum, iuris ordo seruari debet. l. penul. de delatorib. lib. x. Cod. ibi. & recto iuris ordine.

4 † debet ergo dari libellus, etiam in summarijs. platea in d. vers. nota ergo. ibi. debet enim dari libellus. & in d. l. penul. vers. nota quod debitores fiscales summam exiguntur. & ibi. sed si nondum sunt redacti in numero debitorum, sed dubitatur, an sint seu contradicunt se esse debitores etc. licet hæc ita sese habeant, et iuri ac rationi consentanea sint, vt eadem lege, qua populus, & princeps iudicetur. leg. digna vox. Cod. de legibus leg. princeps. D. eod. † et fidelitatis iura sint inter principem & populum communia. capit. pri. P. dominus quoque. de forma fidelitatis. dominus quoque in his omnibus vicem fidei suo reddere debet; quod si non fecerit, merito censetur malefidus. quod in hac prouincia, magis & fœdere p̄arctiore confirmatum, esse testantur iuramenta sanctissima quæ initio regiminis & in nouo ingressu præstant nostri reges.

Reges & Principes Christianissimi, & quæ inuicem illis præstantur. in vfat. cunctum malum. ibi. debet esse ex vtraq. parte re-directum. Socarr. in capit. licet de iure romano. numer. 18. & in capit. duplex est homagium. numer. 12. facit tex. in capit. 27. nos e nostres succedors. in 2. curia Barcinon. Jacobi secundi. est in titul. de iure iur. volunt. & neceff. capit. 2. Mieres. collat. 4. in dicta curia capit. 29. item, quod nostri successores. & hanc vicissitudinem & reciprocaionem in procedendo & iudicando, in iudicijs seruari oportere in causis principis, & priuatorum, docet & pluribus rationibus confirmat Igneus, in dict. l. necessarios. P. non alias. parte. 2. numer. 179. cum numeris sequentibus. innoc. in cap. nouit. numer. 2. de iudic. ex.

6 † tamen in causis ecclesiasticis, quæ ex prærogatiua regis, ad regiam veniunt aud. & in ea examinantur, non potest hic ordo iuris communis recepti & declarati per iura patriæ, praxim & stilum, inconcussæ & absolute obseruari. Nam vt omittam causas feudales & emphytheoticarias & quasdam beneficiarias regionum scilicet beneficiorum, quæ sua natura in regijs tractantur tribunalibus & suis casibus in regia audientia, in quibus ordo communis seruari debet, & seruatur idem ordo, qui in alijs causis feudalibus emphytheoticarijs, & in causis communibus: nam communes causæ in vfat. de omnibus causis namq. communibus appellatur, vel communia placita in vfa. constituerunt etiam sepe dicti principes. in fine. inter seculares, & laicos litigantes communiter obseruatur, tamen in alijs negotijs, quæ propter aliquam extrinsecam causam & qualitatem, ad regium deducuntur tribunal, non potest hic ordo seruari; sed plerunq. in modum extraiudicialis defensionis & non contentiosæ iurisdictionis aut ordinariæ cognitionis, aut alia extraordinaria via, de illis in regia audientia disceptatur; dum rex pro suo iure regali & prærogatiua, sese opponit abusus prælatorum & iudicum ecclesiasticorum; dum eorum scandalosis procedimentis obuiat & contradicit; dum pacem & treugam, amparamentum, guidaticum a se datum tuerur;

dum saluamguardiam, manutentionem defendit: dum auxili-
 um suum prestat, et in reliquis huiusmodi similiter. itaque in
 his vel extra ordinem vel vt res, vt occasio postulat, officium
 suum rex interponit etiam non postulatum, seruata tamen in
 7 omnibus aliqua causæ cognitione, vt informato et instructo ani-
 mo in omnibus procedatur. † Hæc exemplis illustriora redda-
 mus. Dominus rex et comes Barc. seu pro eo baiulus generalis
 Cathalonie, vel procurator regij patrimonij in comitatibus Ros-
 filionis et Ceritanie, feuda regia et alia bona patrimonij regij,
 quæ per prælatos ecclesiarum aut alias personas ecclesiasticas,
 in hac prouincia tenentur et possidentur pro domino rege, vult
 recognoscere, renouare, confessiones, inuestituras et alias con-
 cessiones, et vt vno verbo patrio dicam, capibreuare prædicta,
 iuxta tex. in capit. item ne super laudemio. vers. aiustants que
 al vassall. in curia Perpiniani. Pet. 3. Mier. coll. 6. in eadem cu-
 ria capit. item ne super laudemio. rub. de feud. et forisca-
 pijs. nam licet in instrumento inuestituræ et infeudationis vel sta-
 bilimenti et in emphytheosim dationis, de renouatione expres-
 se nihil actum sit, inter seniore et vassallum: dominum et
 emphytheotam; tamen si dominus renouationem et recog-
 nitionem petierit, ad eam vassallus et emphytheota tenentur.
 not. in auct. si quas ruinas. de sacro sanctis ecclesis. C. in P.
 emptoribus de non alien. rebus eccles. Marq. in vsat. de baiu-
 lijs. in 3. q. versic. ex his igitur duabus quæstionibus. Socarrat. in
 in capit. si allodiarus fuerit. & in capit. si castellanus siue va-
 fallus. vbi est tex expressus. latius in capit. domino defuncto.
 numer. 19. Molin. in parisiens. P. 7. numer. 24. paris de puteo
 8 de redintegratione feud. capit. 27. † istæ tamen renouationes,
 & capibreuationes, inuestituræ, non sunt tituli reales, sed sunt ac-
 tus, executionis, exercitij & possessionis feudi, emphytheosis. &
 ideo non dicuntur actus dispositiui, nec inducant nouum feudum
 nec nouam qualitatem in feudo aut in emphytheosi: sed verus
 9 feudum presupponunt. † Quia tamē reciproca confessionem
 & recognitionem implicant, inducunt probationem inter eos-
 dem,

dem, donec contrarium probetur. Guido Pap. decis. 272.
 Molineus. vbi supra. numer. 24. & P. 1. glo. 5. numer. 33. Ran-
 chin. ad Guidonem. Socarrat. in cap. item si certæ sint conuen-
 tiones. per illum tex. ibi. in instrumento conuentionali. & cap.
 10 si vero nullum instrumentum. † titulus autem, est ipse contrac-
 tus feudi siue originalis concessio atque infeudatio. Calic. in
 vsat. magnates. numer. 30. vers. quintus casus. Solsona in stilo
 capibreuandi. rub. forma recognitionis factæ per emphytheo-
 tam. vers. est præterea sciendum. ibi. & intelligo esse titulum rea-
 lem. idem omnino in emphytheosi & in contractib. similibus a-
 grario, quæstuario, & id genus reliquis, dicendum. Socar. in c. eod.
 modo. Solso. in d. vers. & intelligo esse titulum realem. ex Cali.
 11 sane † expressatione census præsumitur infeud. Socar. in d. c. si ca-
 stellanus. n. si. ex Bal. de puteo. vbi su. tit. de verbo. signifi. verbo.
 inuestitura. Molineus vbi sup. nu. 28. poterit autem duplici via
 12 † vassallus compelli ad recognitionem, idem in alijs similis conditio-
 nis hominib. obseruandum, per iudicem scilicet ordinariū vel per ad-
 signatū. Mier. coll. 4. in. 1. curia. Bar. Iaco. 2. c. itē quod aliquis ho-
 mo. ibi. et nota, quod tex. hic dicit. sub rub. de iudicijs feud. Solso.
 vbi sup. in prefatione. vers. et quia iā constat. tradūt canonistæ in c.
 cæterū. de iudic. ex. legistæ in locis cōmunib. per alios citatis &
 13 satis vulgatis † hic ergo cōmunis ordo seruabitur, quia hæc cau-
 sæ secundum suam naturam in curia regia tractantur. cap. cæ-
 terum de iudic. capit. ex transmissa. capit. verum. de foro com-
 pet. in vsat. omnes homines firmare debent. ibi. in suo. et ibi.
 rusticus quoq. & glo. in suo. iud. in verbo seniorib. & in vers.
 quid de emphytheota. Calic. in vers. quæro, qualiter domi-
 nus. igitur legitimata iudicis persona et loci iudicij in quo
 vassallus respondere debet, oportunitate, vassallus firmat ius
 seniori, emphytheota, domino. dict. vsat. omnes homines fir-
 mare debent. quod etiam hodie obseruari scribit. Calic. in
 versic. hæc forma requisitionis firmamenti. ibi. hæc firma
 directi seu iuris probatur a principio. & ibi. nec in firma-
 mento consueuerunt apponi quantitates hic adiectæ. sequitur.

Marq. ibid. vers. quæro an de omnibus causis. & vers. sed quid de emphyteota. Rursus in vers. quæro quid si dominus mandat, latius hæc in vfat. placitare. ibi. infra suum comitatum. & ibi. infra curtis suæ ianuam. & ibi. in suo. offertur libellus, & cætera iudicij tela texitur, sicut inter seniores cum vasallis laicis ordinatur. ea, qua ratione componatur, cursus causarum & strepitus iudiciorum docebunt. iam vero, si de seruitijs, si de oneribus, censibus, agrarijs, partibus expletorum & alijs iuribus dominicalibus, ratione feudi aut emphyteosis, controuersia sit inter dominum regem & prelatum, inter inquam seniore & vasallum, dominum & emphyteotam; idem ordo obseruabitur, eadem ratione iudicium instituetur. Socar. in cap. vasallus siue castellanus. & in cap. si aliquis dominus vult ire ad partes sarracenorum. in cap. si aliquis habet hominem. Solso. vbi sup. rub. forma antipochæ factæ per emphyteotam. vers. & sic ex prædictis habes. idem in rub. forma recognitionis factæ per hominem proprium. vers. tertio quæro, quia supra facta est mentio. Iudaic. in v. omnes homines firmare debent. verbo. senioribus. quia de his reb. idem iudicium est, quod de feudis & emphyteosi, & alijs similibus, idem iudex. rub. de quibus rebus ad eund. iudicem etc. D. glo. eundem iudicem. in l. i. eo. in his omnibus iure actionis agitur, & dominus rex, vt priuatus quilibet senior, litigat cum suo vasallo, cum emphyteota, & alio quocumq. pensionario, censuario; & ex contractu agitur: saluis illis prerogatiuis, quæ speciali iure regi tribuuntur, vt antea indicaui. † Age vero, si de bonis patrimonij Cæsaris contra ecclesiasticas personas lis oriatur, quia hæc lites in regio tribunali tractantur, nisi persona ecclesiastica pulsata, coram iudice ecclesiastica ius firmet, & firmata contentione, pro iudice ecclesiastico sententia feratur, sed cum lis coram iudice seculari tractanda est; idem ordo, qui in cæteris controuersijs cum laicis institutis obseruatur, erit tenendus. quia in his dominus rex & procurator patrimonij illius iure priuati agit & iure act. agit. glo. pertinet. in l. i. C. de petit. hered. Calic. in Marg. dubio. 5. vers. 52. ibi. premisis igitur iam dictis casibus. peregrin.

Peregrin. de iure fisci. lib. 4. tit. 3. nu. 24. & lib. 6. tit. 1. num. 1. & seq. † exempla plura possunt dari in causis baiuliæ generalis & procurationis regiæ inter fiscum patrimonij Cæsaris motis, & ecclesiasticas personas super rebus regiæ patrimonij, & sunt omnes causæ de regalibus regijs & ex regia prerogatiua in ipsius tribunali ad id deputato, vel in regia aud. tractandæ. Calic. in Marg. dubio. 8. vers. 172. Mier. coll. 11. in caria Barc. Alfonsi. 4. cap. 2. les causes. vers. sequitur in tex. P. e per semblantment volem. & versic. quæro hic, quæ dicatur causa patrimonialis domini regis. & vers. secundum quæro, quis possit cognoscere de causis patrimonialibus huiusmodi. de quibus loquitur præsens constitutio, prout sunt lezde. idem. coll. nona. in curia Bar. Ferdin. 1. cap. 29. quia quandoq. contingit. vers. sequitur. in tex. P. caueant autem ipsi officiales. ibi. secunda regula est. & ibi. pro regalibus autem & alijs iuribus nobis pertinentibus. & ibi. nota ergo hic. & vers. & ita dominus rex, seu eius fiscales. ibi. in quibus rex est, 16 tanquam priuata persona. idem test. si pro regijs beneficijs spiritualibus. & dotibus eorum agatur. nam de his agitur in tribunali regio, in petitorio & possessorio. in carta senatus regij Barchinon. missa ad Carolum quintum bonæ memoriæ super facto commendarum S. Ioannis data Bar. 13. Feb. 1551. in vers. confert vestra Maiestas beneficia ecclesiastica per predecessores suos fundata, & cognoscit de illis in petitorio & possess. & ad dicta beneficia concedit expectatiuas. & vero illis venerandis doctoribus ad regem in re omnino seria rescribentibus est credendum. Bart. in l. de quibus, nu. 19. de legibus. D. Rursus † idem ordo seruatur in processu querelæ pacis & treugæ, sicut emissi, & in reliquis processibus. in quibus ex regia prerogatiua ad certum modum et certam limitationem proceditur contra clericos. nam in his processibus communis ordo obseruabitur, qui inter laicos seruatur, terminis constitutionis ad clericos inflexis. Calic. de pace et treuga. dubio. 7. versic. sed pone presbiter vel clericus. et dubio 17. vers. sed pone, querela offertur contra presbiterum. et dubio 24. vers. sed quæro, an sint tria tempora in hac materia pacis et treugæ quoad presbiteros.

ros. & vers. sed quero, an sint tria tempora, etc. quoad religio-
 sos & exemptos. Mier. coli. 4. in curia Gerunda Jacobi. 2. cap.
 27. de bannitis, pro pace & treuga citatis. vers. ex tertia parte
 nota quod causa pacis & treugæ est ciuilis. et ibi. & ideo clerici
 coniugati, non possunt declinare forum vicarij. qui hanc rem
 late explicat. in processib. alijs vfat, simili modo. auctoritate &
 rogatu. ij. idem erit obseruandum. siue ciuilitè agatur siue crimi-
 naliter contra clericos: sed adhibita moderatione in procedendo
 ad eas metas, ad quas iudex secularis clericos vel bona eorum,
 18 distringere potest, secundum iura nostre prouinciæ, quod plene
 fuit antea explicatum ex Calicio & alijs auctoribus. † Adde his
 eos processus, qui in curijs secularib. ordinantur contra clericos
 conuentos pro debitis ciuilibus cum seforo seculari subiecerunt,
 vel ex causis mercantilibus & alijs negotiationibus in quibus ro-
 manus Pontifex eos priuilegio clericali nudauit. nam in his om-
 nib. cõmunis ordo iudiciorũ & iudicij tela cõmunis erit. exẽpla
 sunt, in casibus pragmaticæ reginæ Mariæ & in bullis Papæ Cle-
 mentis & papæ Benedicti, quæ omnia iura sunt in tit. de iurisd.
 omnium. iud. cap. 11. 12. 14. 15. 16. & prag. Petri 3. de qua in
 tit. de rebus prohibitis cleric. cap. 3. vol. 2. & in antiqua compila-
 tione. in 2. parte. rub. segueixense diuerses pragmaticas. etc. vers.
 Lo Rey Alfonso ters. & versic. Lo Rey en Jaume segon, ab la
 real pragmatica. & ibi. apres papa Gregori. detentio enim ho-
 rum fit per iudicem ecclesiasticum, sed causa tractatur coram iu-
 dice seculari, ad cuius cognitionem fit satisfactio. notat Aufre-
 19 rius ubi supra, regula secunda, Fallen. 20. † Idem si laicus allegat
 se obligatum in curia seculari cum guarentigia & scriptura ter-
 tij, in fauorem clerici dolose cautionem extorquentis, preuenien-
 do iudicium coram eodem iudice seculari, qui est iudex execu-
 tionis huiusmodi scripture, & firmando ius clerico. de hac causa
 cognoscet iudex secularis iuris ordine cõmuni seruato, et sicut
 in causis suorum subditorum. l. dissolute et l. fin. de condict. ex
 leg. C. facit. c. 1. de cleric. coniug. in sex. Aufre. vbi su. Fall. 19. da-
 tur autem hoc casu laico. condictio sine causa. d. l. dissolute. glo.
 fin.

fin. in d. l. fin. idẽ omnino in causis, in quib. auctoritate papæ se
 subijciunt clerici pro debitis, aut censualib. et violarijs iudici se-
 20 culari. de quib. iam antea diximus. † idem obseruandum, et cū
 agitur contra exemptos ex contractu vel quasi obligatos, nam et
 hi coram iudice seculari vicario scilicet regio, aut domino rege
 conueniuntur. Mier. coll. 2. in curia Bar. Petri. 2. cap. 11. permi-
 timus etiam. vers. nota tamen. Calic. in Marg. dubio. 6. vers. 151.
 ibi. et possẽt hodie. et de pace et treuga. dubio. 24. vers. sed que-
 ro an, hęc tria tempora. etc. quo ad religiosos et exemptos. et in
 locis sup. citatis. quamquã hodie ab ijs causis sese abstinet ple-
 rumque regia aud. postremo, vt alia si quæ occurrunt, omitam,
 21 idem ordo † comunis causarum seruabitur in causis, quæ in iudi-
 cio tabulę tractantur contra clericos, qui officia publica admini-
 strarunt, qui cõtra alios de iure seruatur. nam et hi tenentur tabu-
 lam assecurare. et tam ipsi, quam fideiussores ipsorũ de quib. an-
 tea dixi quærelis respondebunt, sicut in alijs est obseruatum. in
 prag. superius citatis quæ sunt in rub. segueixense diuerses prag-
 maticas. vers. lo Rey Alfonso. 3. in 2. parte antiquæ cõpilationis.
 22 † Alia ratione causę et negotia ecclesiastica veniunt ad regium
 tribunal et in eo examinantur, cum scilicet laicus intentat con-
 tra clericum et quamuis personam ecclesiasticam remedium.
 l. si contendat. D. de fideiussoribus. vel l. diffamari. C. de
 23 Ingen. manumiss. † nam fama facta per laicum coram iu-
 dice suo, impetrat citationem contra clericum in terminis dicta-
 rum legum. et potest his remedijs vti contra quascumq. eccle-
 siasticas personas. Couar. lib. 1. resolut. capit. 18. numer. 5. per
 totum. nam is iudex laici qui proponit hęc remedia aut alte-
 rum ex his est adeundus, quem clericus aditurus esset, si laicum
 conuenisset. Couar. in d. nn. 5. vers. ex quib. apparet agentem ex.
 l. diffamari. aut ex l. si contendat. praxis huius iudicij proponi-
 tur ab eodem Couaru. num. 1. 2. 3. vtrum autem in hoc iudicio
 laicus qui prouocat actor sit, an reus saltem, quoad primam
 petitionem et iudicis admonitionem sequentẽ. nã quoad princi-
 pale iudicium conitat laicũ reum esse, declarat Coua. n. 4. in fine
 et

& an remedium illud. d. ll. sit actio vel exceptio, vel officium iudicis? alibi tradidi. & aliqua tangit Couar. in d. num. 4. & 5. idem iuris erit in omnibus exceptionibus declinatorijs aduersus iactationes, molestationes, turbationes, in quibus ¶ iudicium incipit à firma iuris, facta per laicum, coram iudice seculari firmantē, de stando iuri & rei iudicatę. vnde plerumq. oritur contentio, inter iudicem secularem, & iudicem ecclesiasticum, si clericus recuset comparere coram iudice seculari prosequuturus iudicium firmę iuris & firmata contentione, seruetur concordia Regine Eleonore & Cardinalis Conuenarū, cum alijs iuribus patrię, & sequuta declaratione, causa continuabitur coram eo iudice, pro quo facta erit declaratio. de qua re superius abunde diximus. extat tit. in. 1. vol. & in 2. de content. iurisdic. & occupatio. temporalitatum. facit. l. circa: de probat. D. & in hac patria omne iudicium a firma iuris olim incipiebat, ne sententię elusorię essent. & hinc inde firmabatur. Mieres in tractat. casus, in quibus quis tenetur firmare de iure. in vs. omnes homines firmare debent. & vs. de omnibus alijs namq. communib. 25 causis. & antea dixi. ¶ Idem est, & cum laicus à iudicibus delegatis, molestatur. nam & hinc præmissa iuris firma, iudicem delegatum monet iudex secularis, vt desistat in procedendo, & causam & partes remittat ad curiam suam: alioquin compareat regium banchum informaturus, vt sup. abunde fuit explicatum, & forma procedendi tradita, de qua Ferrerius in obseruantijs. cap. 273. hic enim cessat concordia, in qua iudices delegati nō comprehenduntur. plura vero negotia ecclesiastica tractantur in iudicio seculari, & potissimum in regia audien. quę ad eam trahuntur per implorationem officij iudicis, vel per ecclesiasticum supplicansem, vel per laicum, in exemplis sequentib. hęc 26 autem varie & non eodē ordine in regia aud. tractantur. ¶ Ecce, beneficiatus timet se in possess. beneficij molestari ab aliquo, addit regem & eius audientiam, offerendo supplicationem domino regi, seu eius locumtenenti, in qua petit se manuteneri, conseruari, & defendi in possess. talis dignitatis, quam designat; exhibet

bet titulos. & illis inspectis, expediuntur literę manutentionię in forma solita, & seruatis constitutionibus. potest et sine supplicatione cancellarius vel regens cancellariam aditus verbo, & facta fide de possess. seu quasi & titulis prima facie legitimis, dare 27 manutentioniam & mandare vt literę stillatę expediantur. ¶ de quo iuris remedio Bart. in l. 1. in principio num. 1. vt possid. D. est enim vtile inter dictum vt possid. quod pro reb. incorporalib. datur. Panor. in cap. veniens. de præscript. in capit. cum ecclesia sutrina. vbi Ripa. de causa possess. & proprietatis. in cap. conquestus. de foro compet. in cap. licet. de probat. in cap. cum teneamur de appellat. Fernandus in repetitione tex. in l. naturaliter. P. nihil commune. de acquirenda possess. D. in 4. præfatione. vers. secundum interdictum scilicet retinendę. & præfat. 5. vers. primum ergo hac conclusione soluitur. et quod tituli sint exhibendi petenti manutentioniam & interdictum vtile vt possidetis coram iudice seculari scilicet regio parlamento, docet idem Fernand. in dict. 5. præfat. vers. occurrete vacatione. ibi. veruntamen in beneficialib. & vers. sexto considerandum est. ibi. sed nec cōcedam. ait enim, sed nec concedam vnquam, coram alio temporali iudice posse iure quidem institui, quam in curijs supremis parlamentorum, vbi legib. regijs in spiritualibus etiam, litigantes vt possunt, & quidem maxima cum ecclesię utilitate, quoniam mixtum forum ibi esse non dubito. ab inferioribus autem temporalib. vt pote seneschalijs, balliuis, arbitror usurpatam illorum remediorum cognitionem etc. hęc ille. quę confirmat Ranchinus ad Guid. Pap. q. 1. huc pertinet quę scribit Rebuf. in ordinat. tit. de causis beneficiorum possess. art. 1. glo. 1. in principio. & facit glo. non violentus. glo. coloratum. de pacific. possess. in prag. quem librum canonistis versandum in materia beneficiaria, vt pote continentem praxim ecclesię gallicanę scribit idem Fernand. in d. præfat. 5. vers. occurrete vacatione. ibi. consulo tamen, tibi, vt pro practica nostri regni Francię. ¶ non solum autem hęc manutentionia conceditur habenti titulum, sed etiam habenti commendam. glo. titulum. ibi puto contra

rium verius. in d. tit. de pacific. possess. in cap. 25. in actis curie
 anni. 1547. est in tit. de manutenentias. cap. 13. & cap. 2. eo. ibi.
 titol almenys colorat. que duo iura spectanda sunt & omnino
 seruanda in concedendis istis literis manutenentie. & adde ijs,
 que notatur in decis. 15. capell. tolo. sed & inter duas manutenen-
 tias diuersis concessas super eodem beneficio, causa expeditur
 summarie. cap. 1. eod. tit. & cap. 1. eod. vol. 2. igitur si postea hic
 beneficiatus & manutenentus molestetur, turbetur, aut spoliatur
 possess. ea res vsq. ad restitutionem possess. beneficij & fructuum
 in regia aud. tractabitur & iuris ordine, in alijs communibus
 29 causis obseruato expeditur, assignato relatore. † Ceterum, si
 quis compareat in regia aud. petens reuocari manutenentiam &
 exhibendo titulos beneficij, vel declarationem super proprietate
 aut possessione beneficij, iudicis ecclesiastici competentis, sum-
 marie causa expeditur & reuocatur manutenentia. iuxta tex.
 in capit. 1. eod. tit. & capit. 1. eod. volu. 2. plenum autem
 possessorium in beneficialibus aut petitorium, pro quo in rem
 actio competit. Ferdin. vbi sup. p. 5. vers. verius tamen esse
 puto. ad iudicem ecclesiasticum pertinet in hoc regno, & ideo
 ad eum iudicem senatus regius siue parlamentum causam & par-
 tes remittit. Ferdin. ibid. vers. superest soluenda. & hoc iure vi-
 mur. d. cap. 1. de manuten. ibi. aian a declarar dins vn mes. de
 manutenentijs in reb. prophanis non concedendis, nihil hoc lo-
 co. extat cap. 2. eod. tit. ad quod remittitur studiosus. Bened. in
 d. cap. Rainutius. verbo vxorem. numer. 330. cum plurib. seq.
 vbi de confirmatione Pape Martini. & in addit. Pape Leonis. X.
 in fauore regis gallie in cognit. causarum beneficialium, quoad
 possessorium. Guid. pap. q. 1. & 552. & ibi Ranchinus. & de hac
 manutenentia plura in d. q. 552. num. 7. Rebuf. plene & ad no-
 stra iura pertinentia multa scribit, in ordinat. gallie tit. de mate-
 rijs possess. art. 1. glo. 1. num. 10. 11. 12. & art. 13. glo. 1. per totam.
 & tit. de causis benefic. possess. art. 10. nu. 5. quin & cum came-
 ra apostolica interim intrat. possess. beneficij ecclesiastici, petitur
 manutenentia pro parte sedis apostolice, ad manutenendu came-
 ram

ram, & conceditur, & seruat regia aud. vt in carta senatus ad
 Carolum imperatorem. data Barc. 13. Febru. 1551. ibi. petuntur co-
 ram V. Maieft. literę manut. Couar. in pract. cap. 35. numer. 1.
 vers. secunda conclusio. & in his, an testes admittantur ad pro-
 bandum possessionem petentis manutenentiam. Ranchin. ad
 Guid. q. 71. & idem Guid. q. 85. extat tex. in d. cap. 3. de manu-
 tenentias. vol. 1. y si los tals beneficijs vacaran. ibi. y dela possessio
 diuen tenir del dit benefici per instrument autentic. & de hac
 cognitione iudicis secularis, quousq. extendatur, ex allegatis co-
 fitur. satis apparet, in quarum confirmationem, ne forte in cau-
 te excedamus metas concessę cognitionis, est videndus vant. in
 cap. de nullitate ex defectu iuris. & vnde ac quib. mod. pro-
 uenit. numer. 54. & vers. quamuis si esset questio. & numer. 55.
 30 † Alterum exemplum in saluaguardia, guidatico, emparamen-
 to. nam quamuis ecclesie sint in pacibus et treugis domini re-
 gis. Calic. de pace & treuga. dubio 5. extat const. in nomine Ie-
 sushristi de anno 1228. Iacobi. 1. & in præcedentib. constitut. eius-
 dem Iacobi. in anno. 1225. anno. 1218. tamen quandoq. ecclesie
 impetrant saluaguardiam. idest protectionem, & guidaticum
 speciale, et ex causa conceditur ecclesijs, conuentib. vniuersi ta-
 ti, collegio, et alicui particulari: sed hoc ex causa. Iacob. 2. in 2. cu-
 ria Barc. c. 17. comfia e dega. Mie. coll. 4. in curia 2. Barc. Ia. 2.
 c. item cum quilibet. vers. videmus tamen. et vers. hoc tamen
 scias. & licet constitutio sit negatiua, tamen regalie non continē-
 tur in ea. et sic conceditur facile huiusmodi saluaguar. maxime
 personis priuilegiatis. Mie. in d. vers. hoc tamē scias. vsq. ad finē
 lecture. et in curia Montisal. Iaco. 2. c. 3. vbi hec plenius. de hac re
 galia Cali. dub. 8. vers. 88. Boer. decis. 297. auendanus de exeque-
 dis mand. regijs. lib. 1. c. 11. et ad praxim huius prouincię obserua-
 dus Boe. vbi sup. n. 4. et sequentib. Rebuf. de mater possessor.
 art. 2. glo. 2. n. 29. et sequen. conceditur igitur hæc saluaguardia a
 principe ad supplicationē et petitionē, et cōsequēter iudicis offi-
 cio nobili, et ei occasione trahitur ad regiū conc. quicūq. cōtra
 guidaticū aliquid attētarint. eaq. res vel ciuilitē vel criminaliter
 tractatur

- tractatur, seruat iuris ordine, qui in cæteris causis obseruatur in vsat. simili modo & vsat. quoniam per iniquum principem in quib. hæc omnia plenius explicantur. Calic. in Marg. vbi supra.
- 31 vers. 88. ibi. tamen istud fuit pessime consultum. † qui hanc violent crimem læsæ maiestatis committunt. Gregor. lib. 39. cap. 9. num. 2. sed non semper eadem pœna. quod obserua in hac patria. Bart. in l. 1. ad leg. iul. maiest. extat tit. de guiatges, saluaguardias, y penons. vol. 1. & alius tit. de guiatges. vol. 2. vbi saluaguardiæ & guidatica in fauorem ciuitatis Barc. & portantium merces & victualia ad eandem. quæ sunt Petri. 3. in anno. 1337.
- 32 1375. adde † quod sequestratio fructuum beneficiorum, aliquando petitur iudicis officio nobili ad fisci regij instantiam vel alterius. cap. 3. 4. 5. 6. de sequestris y amparas. aliquando condit. ex lege. cap. primerament. & cap. fin. ibi. y que qual seuol persona particular. tit. que los strangers. etc. tertium † exemplum in quo negotia ecclesiastica trahuntur ad regiã aud. ex regia regia & ex officio nobili, ponitur in recurrentibus ab oppressione afflictione. vsat alium namq. quoniam illud quoq. remedium ecclesiasticis personis dari, iam antea docuimus; & laicis contra clericos & iudices ecclesiasticos: & omnib. in prouincia commorantib. aduersus oppressiones, violentias, afflictiones, vt iam docuimus. literę autem impetrantur ad solam querelam recurrentis, qualiquali informatione præcedente, ne illudatur principi. post presentationem literarum, si quid attentetur, id totum reuocandum est, & quidem illis remedijs quę sup. proposuimus, seruatis terminis constitutionum. nam hoc habet præcipuum & vere regium manus principis, vt ea apposita etiam in incorporalib. omnes partes conquiescant. Rebuf. de causi benefic. possessor. in prefatione nu. 11. & idem de materijs possess. art. 5. glo. 1. num. 10. &
- 34 art. 1. glo. 1. num. 24. † nec rex possidens rem in qua apponit manum suam superiorem, pro se possidet aut possidendo ius acquirit, sed conseruat ius partibus etiam inter magnates. ibid. nu. 12. ponitur enim res in manu regia, iure maioris imperij, ne partes rixentur. idem Rebuf. vbi sup. art. 1. glosa prima nume. 13. &

- 35 † & ab appositione manus regię non appellatur. idem vbi sup. art. 1. glo. 1. nu. 23. quia nemini facit iniuriam appositio manus regia, nec aufert possess. ab eo, qui eam habet, sed præcipue ad ius cuiq. conseruandũ, est introducta. Boer. in Bituriges. tit. de iurisd. om. iud. P. 4. & manus regia neminem spoliat. l. interesse puto. vbi Bar. Alex. Alber. de acquir. poss. late Boer. decis. 211.
- 36 num. 9. † est autem alia realis appositio in reb. corporalib. alia verbalis in incorporalib. Rebuf. d. nu. 23. & seq. quæ omnia in istis exemplis, quæ proposuimus, sunt obseruanda, vt omnes subditi discant reuereri mandata regia, literas scilicet manutenentię, saluaguardiæ, recursus, & deniq. appositionis manus regiæ, re aut verbo factæ. hoc tertium exemplum potest verificari in plurib. casib. quos antea proposuimus, cum de hoc vsat. aliũ namq. loquuti sumus. est enim maxima & præcipua regis prerogatiua, quæ in hoc vsat. fundatur. coniunctis vs. quoniam per iniquum, & vs. simili modo. † Quartum exemplum in petitione literarum executoriarum, pro prælaturis, & beneficijs, quę habent temporalitates in regno. vt iam traditam fuit. hæc enim officio iudicis nobili implorato, conceduntur. de quib. iam diximus ex legib. nostris, & ex Carolo de Grassalijs. lib. 2. cap. 12. Couar. in pract. cap. 35. num. 3. 4. † Quintum exemplum, cum de abusu ecclesiasticarum personarum beneficia obtinentium cū temporalitatibus, ex postulatio est coram regia maiestate, quod male tractantur palacia, domus prælaturarum ruinam faciunt, vasalli opprimuntur, dilapidantur bona, & iura beneficiorum. Aufrer. vbi sup. regula. 2. Fallentia 26. est enim abusus, vsus nullus, cum aliquid fit contra auctoritatem & regias ordinationes, cridas & præconia, contra patrum decreta, contrapriuilegia, libertates regni. † & nulla maior nullitas, aut maior abusus, quam cum quid fit extra potestatem. Boer. qui plura & vtilia ad propositum cumulat in decis. 397. nume. 3. qui etiã plura regalia iura tractat. nu. 1. quorum cognitio etiam contra ecclesiasticas personas ad regem pertinet, vt in exemplis per eũ traditis. quę autem sint partes regis, in his casib. superius tradidimus. † idem obseruandũ,

- cum mouentur pro parte regis clerici & ecclesiasticæ personæ pro refectione murorum & adiutorio belli. Socarrat. in capit. si aliquis dominus vult ire. numer. 94. 95. Guid. Pap. quæst. 78. 79. et ibi Ranchinus. † sextum exemplum est cum procedendum est, contra personas ecclesiasticas delinquentes. nam & hic iudicis officium nobile exercetur, cum limitatione & moderatione quam antea tractauimus quia districtio personarum & pœnarum fiscalium Episcopis est relinquenda, vt dixi ex Calicio, & docet Boer. in d. decis. 297. hoc exemplum potest verificari in pluribus casibus priuilegiatis quos superius tetigimus. † septimum exemplum est in appositione sequestri, pro conseruatione iurium ipsorum beneficiorum & fructuum, qui ex illis colligi solent. Nam & hoc expeditur iudicis officio; cetera vero, quæ durante sequestro accidunt vel eo finito, contra sequestrum, suo tractantur ordine solito & communi. Rebuf. tit. de sequestris, seu comissarijs, etc. art. 1. glosa 1. nu. 6. & sequentibus. & glosa 2. nu. 4. & hæc sequestratio sub manu regia neminem spoliat. Boer. decis. 172. vbi de his plura. Rrbuf. vbi sup. glo. 2. & art. 7. glo. 1. extat tit. in nostris legibus in 1. vol. constitut. de sequestres è amparas. cap. 3. 5. 6. † octauum est exemplum, in inuocatione brachij secularis, cum ecclesia pro executione suarum sententiarum & prouisionum, non habet ultra quod faciat. cap. 1. de offic. ordin. ex. cap. significasti. de offic. de legat. ex. † idem est in assistentia petita per officialem ecclesiasticum executorem literarum apostolicarum, vt sibi assistat regius officialis, ne in executione vis ei fiat, aut resistatur. in vtroq. autem casu extat obseruanda constitutio in tit. de inuocatione bras secular. cap. 1. in qua proponitur ordo seruandus, per regiam aud. quando brachiumulare inuocatur. facta vero prouisione super concessione vel denegatione brachij secularis, si ab ea appellatur aut supplicetur, prestita cautione exequenda est prouisio, qua concedit brachiumulare, & causa supplicationis vel appellationis iuris ordine tractabitur cum renuntiatione & conclusione seu denuntiatione processus. † differt autem brachiumulare ab

- ab assistentia. quia officialis secularis assitens Iudici ecclesiastico exequenti, non facit executionem & ipsius nomine non fit executio, nec in actibus executionis nominat. sed partes tantum cõpescit ne sequatur scandala & assitit iudicis seu executori ecclesiastico quolibet & sine contradictione facti, aut resistentia, aliqua suam faciat executionem. arg. l. 1. ne vis fiat ei, qui in possess. miss. est D. at iudex secularis, qui suum brachium impertitur iudici ecclesiastico, ipse est, qui exequitur sententiam iudicis ecclesiastici vel prouisionem, per remedia iuris, iudici seculari licita & permessa, pro qua exequenda iudex ecclesiasticus non habebat ultra quod faceret. nam processerat iam gradatim si est ordinarius vel iuxta formam & tenorem literarum apostolicarum, si est de legatus aut iudex aut executor cap. 1. de offic. ordin. ex. cap. significasti. de offic. deleg. ex. & cum ad vltimum remedium iudicij ecclesiastici peruenisset, tandem coactus inuocauit auxilium iudicis secularis. † & consequenter nomine iudicis brachiumulare impertientis, fit executio, instate parte, cuius interest, sine presentia aut assistentia iudicis ecclesiastici, eo tamen insufflante. quia si iudex ecclesiasticus cessandum esse significauerit iudici seculari, ipse cessabit. nã causæ cognitio, ad eum pertinet & inuocatio brachij seculari fit ab eodem. † sic in delictis, qui assitit, non ipse occidit, sed assitit occidenti, vt libere occidere possit, & ne illi ex aduerso vis fiat. Iul. Clar. in praxi. q. 90. num. 8. Damhouderius in praxi capit. 62. numer. 8. August. ad Ang. de malefic. in verbo dictus Andreas armatus. numer. quarto. huc pertinet quod scribit Rebufus delictis requisitorijs. in præfatione numer. 33. & ideo si iudex secularis exequitor excedit in exequendo, non ad superiorem ecclesiasticum recurritur, sed ad superiorem iudicis secularis exequentis. Azcuedus ad 4. noue compilationis. Tomo secundo tit. 1. l. 15. numer. 11. & nota † duo esse brachia, vnumulare, alterum ecclesiasticum. glo. brachij secularis. in P. item fuit visum. de collat. in prag. sanct. vnum brachium dicitur dextrum in ecclesia militante, alterum finistrum. per glo. ibidem. potest autem delegatus inuocare brachiumulare

seculare; si in delegatione exprimat. quod declarat latius Panor. in d. cap. significasti. vers. extra glo. quero. Felin. in d. cap. significasti. vers. vtrū delegatus. † sed interest, an executio sit facienda in bonis laicorum; an in reb. ecclesiasticis & possess. eorū: priore casu requisitio iudicis ecclesiastici est necessaria per viam simplicis requisitionis, sic quod executio committatur iudici requisito. Rebuf. vbi sup. de liter. requisitor. in præfat. nu. 19. 20. cap. Romana. P. contrahentes. de foro compt. in sex. l. adiuo Pio P. 1. de re iud. D. in posteriore si iudex ecclesiasticus non potest exequi suam sententiam, aut non habeat vltra quod faciat, auxilium seculare inuocet. Felin. vbi sup. ex Cardin. in cle. 1. quest. 10. de offic. deleg. Dec. ibid. num. 4. per se autem in bonis laicorum executionem non faciet. Felin. ibid. vers. vtrum delegatus Papæ. ibi. pro cōmuni opinione, quod non possit. hodie in concilio Tridentino se ff. 25. Dec. de reform. capit. quamuis excommunicationis gladius. vers. in causis vero. cui consonat tex. in cap. vlt. de inuoc. de bras secular. vol. 1. constitut. videtur hæc quæ hic tractamus, cōfirmata. potest & delegatus mandare iudici ecclesiastico ordinatio, vt sententiā a se latam exequatur. Dec. in d. cap. significasti. num. 1. † Sed quia familia armata & alia vrgentiora executionis remedia ecclesiasticis iudicib. qui alias non sunt domini temporalitatum, non sunt permissa. Dec. ibid. nu. 5. post Panor. in vers. & ex his infero. Boer. decis. 264. Panor. opinio est magis recepta. Dec. ibi. & ideo moderni hic, vt Felin. nu. 4. vers. vtrum Episcopus. ibi. & ita teneo cum Abbate. tenent cū oppinione Abb. quāquā idem Dec. disputando contrariam sententiam tueatur. ideoq. ad auxilium brachij secularis, vbi ecclesiastica executionis remedia non sufficiunt, est deueniendū. † Sed iudex secularis partem, contra quam imploratur auxilium seculare, citabit & audiet, dato competenti termino ad contradicendum. Rebuffus. vbi supra numer. 20. 21. & in hac regia audien. adsignabit terminum constitutionis, cuius tenorem, & seriem in omnibus obseruabit. quod in alijs quoq. prouincijs obseruari testantur Rebuf. vbi sup. num. 21. & 22. Boss. de foro competen.

compet. nu. 87. & seq. Bart. et alij. in l. a diuo pio. P. sententiam, de re iud. D. non cognoscit tamen de meritis causæ, cum ad eū non pertineat cognitio, sed cognoscit de iustificatione implorationis auxiliij factæ per iudicem ecclesiasticum. Couar. in pract. cap. 10. num. 1. 2. sequitur Gonsalus Suarez in praxi ecclesiastica & seculari. Tomo. 2. in prooemio. num. 10. Quam obrem † inuocatio brachij secularis est remedium extraordinarium tunc exercendum, cum deficit censura ecclesiastica, id est, cum contemnitur: quia tunc ad remedia facti secularia recurritur. glo. remedijs. in cle. 2. de relig. domibus. & si quidem hæc remedia secularia iudex ecclesiasticus ordinarius aut delegatus suo iure habet. Boer. decis. 264. illis vtetur; alioquin iudicis secularis auxilio vtetur. Pan. in d. c. significasti. vers. & ex hoc inferitur. Dec. ibid. nu. 5. Post Felin. nu. 4. Couar. vbi sup. num. 2 per totum. Bernardus Calagurritanus. in praxi cap. 116. 133. Lupus in cap. per uestras. in 2. notab. P. sed est pulchra questio. numer. 1. & sequentib. de donat. inter virum & vxorem. qui in hoc art. scribit plura & vtilia ac quotidiana. Prob. in c. 1. numer. 14. cum plurib. sequentib. de stat. regul. in sex. quia potestas ecclesiastica aliquando est paralitica. Prob. ibid. nu. fin. hoc est indiget potestate seculari, vt adiuuetur. † sed caueant iudices ecclesiastici ne acceleranter veniant ad hoc remedium, neue incipiatur a cauda, cum a capite sit inchoandum, & pedib. plumbeis ad extraordinaria & duriora iuris remedia deueniendum. Prob. ibid. ex alijs. nu. 23. 25. Bonifac. in Cle. 2. de religiof. domib. Gonsalus vbi sup. tomo 2. cap. 4. nu. fin. Prob. vbi sup. nu. 21. sed an iudex delegatus implorabit auxilium capitanei belli. Bart. in l. quia restituere. nu. 1. de rei vind. D. Sane constitutio Cathalonie, quam sup. citauimus ex tit. de inuocatio de bras secular. cap. primo. † et ordo præscriptus iudici requisito, in ciuilibus tantum causis obseruatur, siue petatur assistentia officialis secularis in regia aud. pro executione sententiarum, aut provisionum iudicum ecclesiasticorum facienda per eosdem iudices seu eorum executores: quia tam iudices delegati, quam executores vel sub executores,

& conseruatores etiam ad hoc remediū tandē deueniunt. Prob. vbi sup. nu. 19. 20. ad effectum, vt libere executio fiat & sine scā dalis aut resistentia, vt dixi superius, siue auxilium brachij secularis imploretur. Cæterum in criminalib. & vbi de sententia iudicis eccl. lata in causa criminali agitur, extra causam hēresis, de qua in cap. vt inquisitionis negotium. P. prohibemus. de hāret. in sex. si relaxationi locus sit, aut aliter auxilium brachij secularis imploretur, iudex secularis non semper processui iudicis ecclesiastici adquietet, sed de causa cognoscat. Panor. in cap. 1. vers. secundo nota, quod iudex secularis. ibi. sed aduerte, quia in exē plo suo. & ibi. sed vbi crimina nō essent mere ecclesiastica. Boss. tit. de foro compet. num. 87. ibi. Imola vero concludit. & ibi. & ideo in causa brachij secularis rursus ibi. est tamen verum. & ibi. & quidquid sit. & vers. vnde cum citatio. Qui concordat cum constitutione & praxi huius prouinciæ in concessione brachij secularis in causa ciuili. cuius doctrina est valde obseruanda in hoc regio senatu videatur. Felinus in cap. de cætero. colum. 1. numer. 2. 3. de re iud. idem Boss. de inuocatione brachij secularis in causa criminali. numer. 90. & sequen. Dec. in l. magistratib. numer. 13. post Bar. numer. 5. Ias. numer. 7. de iurisdic. omnium iud. D. Septimacens. de catholicis institut. capit. 36. numer. 2. 4. Panor. in capit. cum sit generale colum. 8. de foro competen. Butrius ibid. Couar. lib. 2. resolut. cap. 10. numer. 6. 55 Gonzalus vbi sup. tom. 2. in proœmio. † ex quorū dictis colligitur, quod in pœnis impositis p̄ sacros canones & declaratis per iudicē eccl. puta in criminib. mere ecclesiasticis, iudex secularis requisitus per inuocationē brachij secularis, est merus executor, vt in vsatis, & alijs similib. Gemini. in cap. 2. num. 11. de except. lib. 6. Nauar. in cap. nouit. notab. 6. Corollario. 7. de iudic. ex. Couar. lib. 3. resolut. cap. 3. nu. 1. in pœnis vero strangulationis, combustionis, pali, mortis deniq. iudex secularis non est merus executor, sed iudex quia condemnat etiam in crimine hēresis, sed in hoc crimine ex eodem omnino processu iudicis ecclesiastici, & in vim declarationis factæ per eum, qua declarat illum hereti-

hereticum. Panor. in d. cap. cum sit generale. col. 8. vers. alius est casus in crimine hēresis. Imol. in capit. 1. versicul. & per prædicta & versicul. & ex prædictis. de offic. ordinat. Couar. lib. 1. variar. resoluti. capit. 10. numer. 10. Iul. Clarus. in P. hēresis. numer. 4. 5. & in praxi. quæst. 96. versicul. quæro etiam. ibi. nihilominus communis opinio. Boss. de hēret. numer. 35. & sequen. & hoc casu potest dici quasi executor iudicis ecclesiastici, in defectum iurisd. illius. Bart. in l. adiuo Pio. in princip. numer. 4. 5. de re iud. D. Rebuf. vbi supra in præfat. numer. 20. Sed in alijs criminib. excepta hēresi, etiam si de illis iudex secularis non habeat cognitionem, quia sunt ecclesiastica & talia de quibus iudex non cognoscit, tamen ad pœnam in qua iudex secularis condemnat, facit processum facta scilicet relaxatione & traditione iudici seculari per iudicem ecclesiasticum. Couar. lib. 1. cap. 10. nu. 6. quod est recipiendū, quando crimen de quo cognouit iudex ecclesiasticus, contra subditos sibi ecclesiasticos, est crimenulare vel mixtum. Clar. in d. q. 96. vers. quæro etiā si iudex. ibi. si vero esset crimenulare. in crimine hēresis solum translātū sententiæ transmittitur. & iudex secularis absq. aliqua causæ cognitione tradit hereticum flammis cōburendum. Clar. & Boss. vbi sup. & quidquid inter doctores disceptetur in hoc art. & pleriq. affirmant opinionem Bar. in d. l. magistratib. num. 4. & in l. diuus. de custodia reor. D. esse communem. canonistæ vero recedunt ab ea. hæc apud nos seruatur & in tota Hispania sine exceptionib. Alciat. in cap. 1. nu. 100. 104. & alijs. de offic. ordin. quas refellit Septimacensis vbi supra. & damnat Ignei licentiam in reprehendendo. est tamen videndus Camillus Borell. ad Bellugam. rub. 11. de proposit. Grauaminum. P. tractandum in. 2. addit. quamobrem in hac ciuitate assistente Senatu Regio, processus heretici in publico & coram populo recitatur, & sententię tenor, & fit relaxatio & traditio curiæ seculari, præcedente degradatione si talis sit condemnatus vt, degradari debeat. capit. 2. de pœn. in sex. & in continenti coacto Senatu in eodem loco publico, &

vila sententia iudicis ecclesi. idest, dominorum inquisitorū; fit cōclusio, & mandat Senatus regius nomine Locumt. generalis pœnas legales executati in eodem hēretico: quia & pœnas prædictas Sumi Pontifices approbant. Boff. de hēret. num. 37. cap. vt inquisitionis negotium. de hēret. in sex. de his plura Grego. lib. 33. cap. 7. nu. 4. & per totum. & cap. 8. Clarus in d. q. 96. nu. 7. per totum. & in P. hēresis. Iodocus damhonder. cap. 61. Carrer. in tractatu de hēretic. cap. 3. Felin. in cap. ad abolendam. de hēret. ex. nu. 4. 5. Albertin. de agnosc. catholicis assert. q. 25. num. 43. cum seq. & 45. plenissime & post omnes Franciscus Pegnia ad directorium AymERICI. 3. parte lib. 3. Scholior. cap. 36. per totum. & extat rescriptum Bonifacij octauū directū inquisitori in partib. Lombardiæ sub data Romæ 30. Sept. 1486. quo potestatib. secularib. iniungitur sub censuris in eo expressis quatenus sine aliqua visione aut recognitione processuum factorum per inquisitores, sententiam latā contra hēreticum exequantur. Sed & in hac re censuit in vers. verum in hac re. seruandam esse consuetudinē receptam in vnaquaq. prouincia circa executionē faciendam contra huiusmodi hēreticos condemnatos. de qua & Septimacens. in d. cap. 36. nu. 2. recitat autem idem Pegnia praxim, quæ in Hispania & in hac ipsa ciuitate in ea re obseruat. in vers. solent in Hispania. ibi. iudices seculares eisdē statim in suū forum recipere, & ad supplicij locum, pronuntiata mortis vel cōbustionis sententia, recta deferre. Ex his apparet qualiter secularis iudex se habere debet in executione brachij secularis, in causis ciuilib. & in criminalib. & rursus in crimine hēresis, & in alijs criminib. ecclesiasticis mere, ac quomodo in secularib. vel mixtis. † Sed quantumuis in plurib. casib. iudex secularis sit executor sententiæ iudicis ecclesiastici, non tamen processui ecclesiasticis iudicis adquietet, excepta in omnibus causa hēresis; maxime quoad pœnas imponendas per iudicem secularem. Carrer. vbi sup. nu. 6. cuius limitatio, licet quoad crimen hēresis habeat difficultatem, & videatur non esse admittenda: tamen in alijs criminib. etiam mere ecclesiasticis non videtur reiicienda: quia in hoc

hoc casu secularis iudex iudicat vt de suo subdito. In causis ciuilibus iudex secularis, vt cumq. executor sententiæ iudicis ecclesiastici habet eā cognitionem, quæ mero executori datur: & ideo merito praxis nostræ constitutionis fuit introducta, vt citetur reus, & detur illi certus terminus iuxta dispositionem d. constitut. infra quæ exceptiones suas, si quas habet, proponat; de quib. non cognoscet quo ad merita iudex secularis, sed tantū quoad concedendum aut denegandū auxiliū suum, cætera ad iudicem ecclesiasticum remittendo, vt iisdem DD. in locis prædictis scribunt. Gonsalus in d. proœmio. nu. 10. vers. quod tamen limitat. & ibi. quamuis Bernardus Diaz. & ad plenam horum notitiā cumulauit omnia Salzedus in practica criminali canonica. cap. 41. verbo. seculari curiæ tradi. & generaliter in cap. 60. verb. & si opus fuerit ad dictarum pœnarum executionem seculare brachium imploretis. & ibi. num. 5. declarantur decreta sacri concilij Tridentini. Azeuedus in cōmentarijs ad 4. lib. nouę compilationis. tom. 2. l. 14. 15. qui hæc etiam cumulauit. Belluga rub. 11. P. tractandum. nu. 3. 4. & Camillus ad eum. † In assistentia nostra senatus idem obseruat in ciuilib. causis. quia etsi in ea iudex secularis non executoris officium præstet, cum iudex ecclesiasticus vult ipsemet exequi sententiā suam, & procedere contra sibi subditum condemnatum, vt mittere in possess. beneficij aliquem, vel expellere intrusum, vel in aliquo simili casu ciuili suā sententiā exequi: tamen si quæ exceptio intruso vel possessori competat, necessaria est illius citatio. Gonsalus vbi sup. nu. 7. Boff. vbi sup. nu. 87. 88. Quod si in causis criminalib. iudex ecclesiasticus velit sententiā suam exequi & punire pœnis ecclesiasticis reū sibi subditum condemnatū, & inuocet brachiū seculare pro familia iudicis secularis, tunc cum iudex secularis non assistat, & de exequenda pœna ecclesiastica tractetur, absq. aliqua cognitione potest iudex secularis familiam concedere etiam armatam. Gonsalus vbi sup. nu. 9. atq. hæc satis de hoc articulo. † postremo negotia ecclesiastica quam plura possunt venire ad regia aud. occasione amparæ factę in sigillo regię cancellarię penes

nes prothonotarium, seu eius locumtenentem quando petuntur
 executoriæ literarum apostolicarum, per prouisos de prelaturis,
 vel alijs beneficijs aut dignitatibus ecclesiasticis habentib. tem-
 poralitates, aut de commandis & preceptorijs: vel cum petuntur
 in regia aud. seu à Cancellario, vicecancellario aut suo casu re-
 gente regiam cancellariam, literę manutenentię aut saluaguar-
 dię. nam cum hæc sine sigillo regio & solitis subscriptionib. non
 possint expediri. in nou. vt diuinę iussiones subscriptionem ha-
 beant gloriosissimi questoris. Bened. in cap. Rainuntius. verb.
 vxorem. nu. 487. de testam. ex. & in tit. de offic. cancellarij etc.
 cap. 1. vol. 1. & tit. de offici de conseruad. general. vol. 2. et cap.
 1. de offic. de thesor. eod. vol. tex, in cap. 1. de offic. prothono-
 59 tarij etc. vol. 1. † & ideo cum hæc petuntur expediri per iudicis
 officium vt diximus, potest quilibet, qui sua dicit interesse hu-
 iusmodi manuten. non expediri, vel executorias, adire cancell.
 vicecancell. aut regentem cancellariam & petere apponi ampa-
 ram in sigillo. impediri, retineri sub manu regia, sigillum, ne
 prothonotarius expediat prædictas literas, & cancellarius aut is à
 quo petitur ampara, mandat expediri cartellū, quo significatur
 prothonotario amparam esse appositam super expeditione ta-
 lium literarum. & pars quæ literas instat tenetur releuare ampa-
 ram. in cap. 1. 2. tit. de sequestres y amparas. vol. 1. & cap. 2. de
 emparas y sequest. vol. 2. vbi prag. Reginæ Marię. & in hac re
 causa iustificationis amparæ & cancellationis expedienda est in-
 tra terminum in constitutione præfinitum & seruata forma d.
 constitutionis. in d. cap. 1. 2. etiam si ampara tollatur per firmā
 iuris, quia & causa firmæ iuris intra eundem terminum est fi-
 nienda, seruato iuris ordine qui in alijs causis cōmunib. seruatur.
 60 d. cap. 1. est † autem firma iuris, seu firmamentum iuris, satisfac-
 tio iudicatum solui. Iud. in vlt. magnates. vers. vnde aliud est fac-
 tum. quo pertinet. prag. Petri 3. data Barc. 13. Martij 1359. est in
 61 tit. de amparas y sequæstres. cap. 1. vol. 2. † similiter si agatur de
 reuocatione manutenentię, seruandus est terminus instantię præ-
 finite per constitut. in cap. 1. statuim encara tit. de manutenen-
 tias.

tias. & capti. 25. in curis anni. 1547. & in constitu. 32. in ea-
 dem curia. quę iura sunt in eodem. tit. & priuilegium conces-
 sum stamento ecclesiastico. in anno. 1510. capit. e mes suplica
 lo dit stament ecclesiastic. est in tit de manutenent. volu. secun.
 et de iuris firma. Mieres. collat. quarta in secunda curia Barc.
 Iacobi. 2. capit. 21. item quod omnis firma. de empara verbali etiā
 62 sūt localia Barc. in priuilegio recognouerūt proceres. c. 29. 34. † est
 autē obseruandū in nostra cathalonica iuris prudentia, amparā,
 aliā esse realē. de qua in. vlt. si qui suū feudū. vlat magnates. vlt.
 si quis contradixerit. in rub. de feu. potestats y amparas reals. vol.
 1. aliam verbalē de qua in vlat. rusticus si desemparauerit, hoc,
 quod recte ei amparatum erat. Marq. ibid. vers. & quę sit am-
 para realis. Mier. coll 3. in curia Montisōn. Alfon. 3. cap. 28. itē
 ordinamus. & plenius in curia Barc. Alfon. 4. cap. 3. itē cōme-
 morants. coll. 11. Calic. de vtraq. in d. vlt. magnates. in 4. oppos.
 & n. 15. Socar. inc. eodē modo. nu. 28. & 33. 36. 39. & in c. si ca-
 stellanus siue vasallus. nu. 10. & de pœna violantis & frangentis
 amparam in d. cap. eodem modo. nu. 24. præter has duas species
 amparę, de quibus nihil in hoc loco, est alia empata, quæ
 etiam verbalis dicitur. in dict. capit. primi. tit. de sequestres y
 amparas. quę est constitutio Ferdinandi secundi in secunda
 curia Barcinone capit. 34. quæ venit ad declarationem prag-
 63 maticę. Petri tertij in anno. 1359. & Reginę Marię in anno.
 1421. † hæc autem ampara verbalis continet præceptum iudi-
 cis, cancellarij. in regia aud. aut vicecancellarij seu regētis regiā
 cancellariam, aut alterius iudicis alibi, modo competentis, quo
 iniungitur possessori alicuius rei, iusto vel iniusto, deten-
 tatori, depositario, tenentario vel ratione officij, vel suo iure
 possidenti aut alias, quatenus rem non dimittat, pecuniam
 penes se retineat, ex domo nihil extrahat, non tradat,
 non liberet, non expediat, & similiter in alijs casibus. Marq.
 64 in dict. vlat. Rusticus. vers. sed quęro. quid sit empara. & expri-
 mitur ad cuius instantiā fit ampara & præceptū. † nā sine iudicis
 aucto. hæc ampara fieri nō potest vt in præcalē datis pragmaticis
 continetur

continentur. sic Socarrat. definit amparam verbalem in d. capit. si
 castellanus siue vasallus. nu. 10. Iudæic. in vsat. magnates. vers.
 65 verbalis est. † hæc ampara est veluti manus regia posita super re
 aliqua corporali vel incorporali. not. in cap. examinata de Iu-
 dic. ex. vbi Panor. vers. nota secundum Petrum. & vers. ex his.
 cum col. seq. est enim hæc ampara verbalis valde similis seque-
 strationi iudiciariæ, quæ auctoritate iudicis fit. Rebuf. de sequest.
 art. 1. glosa. 1. nu. 7. 12. & 19. ibi. manus regia apposita rei conten-
 tiosæ, non priuati quem sua possess. Selua de benefic. parte secū-
 da. q. 9. nu. 7. 8. & rursus Rebuf. nu. 25. ibi. iudex non debet ad
 sequestrationem alicuius rei vel iuris, seu ad appositionem ma-
 nus curiæ procedere. emparam vocat manum curiæ. idem in
 l. mulieris appellatione. P. abesse autem. in verb. manus. ibi. ini-
 cere autem manum regiam. de verbor. sig. D. dicitur in iure com-
 muni titulus. quia titulis ampara designatur & velis, crucibus
 in reb. corporalib. glo. titulos. in P. titulos. de mandat. princip.
 in nouell. & in C. vt nemo priuatus titulos prædijs suis vel alien.
 imponat, vel vela regia suspendat. & tit. vt nemini liceat sine
 iud. auct. signa reb. imponere alienis. Cast. in d. rub. vt nemo
 priuatus. Cuac. in nouell. de mand. princip. circa finem. Faber
 in rub. de his, qui potentiorum nomine titulos prædijs affigunt,
 vel eorum nomine in lite prætendunt. citatur tex. in cap. cum ad
 sedem. de restit. spoliat. ex. ibi quod Cuman. Episcopi nuntius,
 66 cruces hospitalijs abstulerat † Et de istis signis, quæ fiunt in am-
 para verbali, & saluaguardia apposita super rebus corporalibus,
 plura Lucas de penna in l. stigmata. de fabricens. lib. 11. C. Marq.
 in d. vsat. rusticus si desamparauerit. col. 1. 2. & vers. sed quero,
 quid sit ampara in incorporalib. literæ expediuntur, seu cartella,
 quæ affiguntur in locis opportunis, & dantur possessori, seu quasi.
 67 vt in iisdem locis explicatur. † facta autem ampara, non tollitur
 sine iudicis licentia. quia sicut aditur iudex in emparando, ita
 & in dissoluendo. Marq. vbi sup. vers. quero ecce, quod ad in-
 stantiam. ibi. quid dicendum. cum declaratione tamen & distinc-
 68 tione, de qua ibid. in vers. dicas sic, quandoq. empara. † dicitur
 etiam

etiam hæc ampara bannum. Marq. in vers. de materia vero hu-
 ius amparæ, siue banni. Bart. in l. curatores. de offic. procurator.
 Cæf. D. idem in l. 1. P. & post operis. num. 4. de noui oper nū-
 69 tiat. D. † fit autem hæc empara, siue ampara in scriptis, sicut &
 noui operis nuntiatio, quæ fit per prætorē. Bart. in l. de pupillo.
 P. meminisse. num. 9. de noui oper. nuntiat. D. igitur his de cau-
 sis negotia ecclesiastica etiam sententiæ definitiuæ & quæcūque
 prouisiones solent in regia aud. tractari et modis prædictis cum
 70 moderatione & limitatione superius traditis examinari. † neque
 vero potestates temporalis & spiritalis, secularis & ecclesiastica
 sic se habent, vt vnâ alteri sine aliqua rei cognitione vices suas
 præstet, auxilium impertiatur notat. in cap. solite. de maiori. &
 obedient. in cap. nouit. de iudic. in cap. per venerabilem. qui
 filij sint legitimi. ex. Can. cum ad verum. Can. duo sunt quippe.
 96. distinct. Can. principes seculi. Can. administratores. 23. q. 5.
 Panor. in d. capit. nouit. vers. nota quod iurisd. ecclesiastica. &
 Dec. notab. 2. Nauar. not. 3. num. 82. idem Panor. & Dec. in
 cap. atsi clerici. ca. cum non ab homine de iudic. Couar. in pract.
 cad. 10. nu. 10. Aufrer. ad Clem. 1. de offic. ordin. in introductio-
 ne ad tractatum de potestate ecclesiastica & seculari. numer. 1.
 Laurentius vbi sup. num. 1. 2. Gonsalus vbi supra. tomo. 2. in
 proœmio. nu. 1. 2. Vgo Selestadiensis de officio quatuor prælato-
 rum. cap. 2. de origine sacerdotij & imperij & parte 1. cap. 1. 2.
 Salzedus d. cap. 6. erudite & breuiter Belluga Rub. 11. de pro-
 posit. grauaminum. P. tractandum. nu. 3. 4. qui est in nostra pra-
 xi videndus. † est sane Romanus Pontifex superior imperatore:
 71 nam vnus Deus tantum est, caput & dominus omnium spiri-
 tualium & temporalium; quia ipsius est orbis & plenitudo eius.
 in cap. tua nobis. de Decim. in ca. solite. de maior. & obed. in
 cap. significasti. in fine de elect. ex. dominus autem omnia com-
 misit Petro & suis successoribus. Hostiens. in rub. qui filij sint le-
 gitimi. P. qualiter & a quo. vers. ergo. ideoq. omnia iudicatu-
 rus à minime iudicandus est. Can. cuncta per mundum. 9. q. 3.
 72 & Can. nemo. eod. Vgo vbi sup. † Manus regia murus est eccle-
 siæ,

- fiæ, pax clericorū, salus populi, propugnaculū, p̄sidiū tutela Christiane religionis, magna verodebet esse inter hos vnio & charitas, vt vnū sit ouile, vnus pastor: & tāta fraternitas, q̄ altera potestas, alterius semp egeat auxilio nā cū mundus duobus tantū constet sacerdotio & regno, sic horum munia sunt distincta, vt sacerdos oret, rex imperet: sacerdos delicta dimittat, rex puniat errata: sacerdos animas ligat & soluit, rex corpora cruciat & torquet. vterq. tamen diuinæ legis executor, suum iustitiæ debitum, cuiq. tribuit. † hæc igitur duo brachia dextrum & sinistrum, duo luminaria, maius & minus, solē & lunā. d. capit. solite. sese adiuuare inuicem, non impedire in suis actibus oportet. Bernard. Lauren. vbi sup. n. 2. & in Can. dominus. 23. q. 2. in l. fi. de re militari. lib. 12. C. & ibi Luc. de pen. laudunus in Cle. 1. de fo. cōpet. Anto. de Rosellis de potestate Imp. & Papæ. in prin. vers. 2. probant. & vers. quod vero non fit. vers. q̄ Christus. ver insinuāt in sup. cū enim ad verūuentum est, vltra sibi nec imperator nra Pōtificatus arripuit, nec Pontifex nomen imperatoris vsurpauit.
- 74 Can. cū ad verū. 96. distin. † itaq. executionē tēporalis iurisdictionis, que p̄cipib. secularib. data est, potestas ecclesia, cū intra fines suæ iurisd. non habeat gladium, implorare debet & petere, cum iam sua iurisd. vsus est, & non habet vltra quid faciat. de Rosellis. in vers. hanc etiam sententiam. sic ergo iudex ecclesiasticus, vbi censuris iam fuerit vsus, aduersus laicos, nec poterit earum uiribus sententiā suā exequi, requirit pro eius executione iudicē secularē, vt is captis reb. & bonis ac persona ipsius laici cōdemnati, ecclesiastici sententiam exequatur. gl. publicū. in d. c. 1. de offi. ord. cū concordantijs allegatis per Couar. in pract. c. 10. n. 1. quandoq. vero. petit assistentiā iudicis secularis, cum potest ipse in bonis executionē facere. quandoq. familiā tantum iudicis secularis: Siue is sit iudex ecclesi. ordinarius, siue delegatus iudex, aut etiā executor aut sub executor delegatus. Prob. in c. 1. n. 14. & seq. de statu regulariū in sex. † Eadē ratione iudex secularis, cū necesse fuerit implorare poterit iudicis eccle. auxiliū pro exequenda sua sententia, aduersus eos, in quos ipse non habet ius
- corre-

correctionis. auct. sed hodie. C. de adulter. exempla sunt in tit. de captura & liberat. clerici. vol. 2. constit. cap. 5. 6. & in alijs exemplis sup. traditis, in quibus iudex ecclesiasticus vsq. & definitionem iudicis secularis detinet clericos sub custodia. & licet iudex ecclesiasticus possit compellere iudicem secularē vt impertiatur suum auxilium, censuris ecclesiasticis & pœnis spiritua lib. cap. 2. de maledic. ex. vbi glo. potestatem. & glo. contra eum. iudex vero secularis non possit cogere ecclesiasticum: tamen poterit adire illius superiorem, & petere ab eo, vt compellat ordinarium. sic not. in d. cap. 1. de offic. ordin. ex. vbi Alciat. nu. 26. 123. Iaf. & alij in d. l. adiuo Pio. P. sententiam. de re iud. sed & in hac prouincia contra ordinarios & delegatos in suis casib. non desunt opportuna remedia, quib. iudex secularis vt vicarius, vt locum tenen. generalis, aut is. qui in prouincia presidet, vti potest, de quib. superius abunde disseruimus. quin & iudex secularis, si vrgeatur ab ecclesiastico per censuras vt brachium secularē impertiatur, si videt non esse concedendum, & nihilominus vrgeatur per censuras, firmabit ius coram rege & in regia aud. si cut quilibet oppressus, & in eadem forma. Azeuedus vbi sup. tit. 1. l. 15. num. 12. quod est notandum. sed & † iudex secularis, cum in brachio seculari sit executor & sententiam iudicis ecclesiastici exequatur, partem audiet & terminum cōpetentē p̄finit ei ad videndum, an aliqua exceptio ei cōpetat, ad impediendā vel moderandam executionē. Gonzal. vbi. sup. nu. 7. 8. Boss. de foro compet. nu. 87. 88. est & alia differentia quoad processum. quia iudex secularis sequitur sententiam & processum iudicis ecclesiastici, hic autē, nō itē iudicis secularis. not. in d. c. 1. de offic. ordin. sequit. Gonfa. vbi. su. in proœ. n. 6. Salsed. et Azeue. vbi su. nō vt definiat, et d̄meritis exceptionū cognoscat, nisi quaten⁹ ad executorē pertinet. in d. P. sententiam. et in c. de cetero. vbi Felin. de re iud. ex. sed vt remittat ad iudicem ecclesiasticum et in executione supersedeat. Boss. Albert. septimacensis. Peigna. Iul. Clar. et alij vbi supra. in quocumq. vero auxiliopetito citatio partis, cōtra quā petit est necessaria. benintēdis in decis. 55.

Quæ cum ita sint, quo iure potuit superiore anno contra senatum regium cathalonie procedi, instantibus commendatoribus Aragonens. & Valentinis ordinis. S. Ioannis Hierosolomitani. in curia Romana & coram illustrissimo Nuntio apostolicæ sedis, in curia regis Hispaniæ & domini nostri residentis, per censuras & alias poenas, cum senatus regius nihil definierit in executione sententiarum apostolicarum latarum ut asseritur, in fauorem dictorum commendatorum, & contra commendatores cathalonie eiusdem ordinis & militiæ; non cognouerit de ea, non retardarit illam; non impedierit, non turbarit. officium suum commendatoribus cathalanis in casu per iura patriæ permissio concessit, quod nec denegare potuit. l. 4. P. hoc autem iudicium. de dam. infect. D. Ias. in l. admonendi. num. 16. in r. repetit. de iureiuran. D. de Benintend. decis. 55. quia constitutiones iuratas senatus seruare tenetur, cum ad earum obseruantiam iusiurandum, homenaticum præstiterit, & sententiam excommunicationis in se suscepit, & præter alias poenas in constitutionibus contra violatores expressas, incurrat iudex nostri iuris contemptor, periurij, Bauisij atq. infidelitatis & excommunicationis poenas. grauissima autem est poena violati homagij, vsq. ad mortem. Socar. in cap. duplex est homagium. nu. 22. 23. & violator homagij bauisator est nostro iure. & non est nostrum de legibus & constitutionibus huius prouinciæ iudicare. quia postquam lex lata est, non subiacet iudicio nostro, nec ad nos pertinet iudicare de ea, sed necesse est secundum eam iudicare. Can. erit autem lex. vers. ideo autem. & Can. in istis. dist. 4. in temporalibus legibus ait August. quã
 77 quam de his homines iudicent, cum eas instituunt, † tamen cū fuerint institutæ & firmatæ, non licebit iudici de ipsis iudicare sed secundum ipsas. Zabarel. in proœmio. clem. P. vniuersitas vl curinus de regimine, mundi. q. 4. nu. 34. & seq. & rurs. n. ro. & seq. sed esto in causa per Syndicum generalis cathalonie in vim nouissime constit. in comitijs anni. 1585. editæ, in regia aud. instituta, contra commendatores aragoniæ et Valentie, intra fines principatus cathalonie, præceptorias obtinentes, non compa
 ruisset

ruissent citati Commendatores, aut comparentes declinatoriam fori opposuissent, quamquam in materia mere regali, vbi de danda, vel deneganda executoria, pro temporalitatum administratione, & exercenda iurisdic. quæ omnia sunt de realenco, disceptatur; non de iustitia, aut iniustitia constitutionis, duriusculum esset & domino regi & eius ministris nouum videretur, forum regium declinare: sed si ita opposuissent; vel rei, vt prætenditur, iudicate exceptionem. cap. 2. de except. in sex. & in eius declaratione institissent ad processum, & telam iudicij protrahendam & causæ progressum, vt practici loquuntur. capit. 1. de lit. contest. in sex. vel de excommunicatione contra agentes in vim dict. noue constitut. vt in dict. cap. 2. de except. in cap. decernimus. de sentent. excommuni. in sex. glo. suspensionis. in decreto. de excommuni. non vitan. in pragmat. in cap. 4. P. item atorgam. de sacros. eccles. 1. volum. constit. aliquid forsitan profecissent. senatum, si in ea re, ante omnia animam non intendisset & ad exceptionis vim, oculos non conuertisset, non sine aliqua iustæ reprehensionis causa redarguere potuissent. nam extraiudicialiter comparere in regio senatu & coram rege, seu eius locumtenente generali, vbi de re agitur; quæ proprie ad regem pertinet, & quæ est vna ex regalibus regis, præsertim aduersarijs ex opposito contradicentibus, non videtur esse rationabile nec iustum, & nostris legibus, ac moribus & perpetuis temporibus stilo obseruato aduersarium. & quid si contra expeditionem literarum executorialium, sine quibus temporalitatum & iurisdic. possessio non accipitur per commendatores, nec per alios prælatos huius prouinciæ etiam maiores, ampara apposita esset & iniecta manus regia, ad petitionem alicuius ius suum lædi prætendentis, aut interesse in ea allegantis? non ne audienda erat pars opponens; nonne empara cancellanda, vel de iure firmandum in regia audentia? utiq. nisi velis vno verbo totam obseruationem legum nostre prouinciæ, multis regalibus excogitatam atq. inuentam euertere, & regalia iura, quæ supra constitutiones
 A a sunt

sunt, confundere. ergo & tunc comparitio ab his fieret extrajudicialiter, cum de cancellanda empara disceptandum esset, aut de iudicio cautionis, per quam ampara fuit sublata ageretur? apagete cum istis nouitatibus. sed dimittamus, quæ
 78 sunt prætermitt. Iam vero reliqua dispiciamus. † Sententiæ rotales suos habent executores & subexecutores delegatos, & subdelegatos Apostolicos; eorum est officium illas exequi per legitima & opportuna iuris remedia. in capit. quamuis excommunicationis gladius. P. in causis vero iudicialibus. in decreto de reformatione sess. 25. concil. Tridenti. in cap. de cætero. de sentent. & re iudic. cap. significasti. de offic. delegat. ex. speculat. de execut. sentent. P. nunc dicendum est. vbi executor Apostolicus remedia canonica adhibuit, & executionem facere non potuit, publicum conuocat auxilium, ad ea, quæ Deo placita sunt persequendum. capit. 1. de offic. ordin. ex. Boer. decis. 227. numer. 11. & 264. numer. 3. Gonsalus vbi supra. tomo. 2. in proœmio. Sed quando inuocatum brachium seculare, quando petita assistentia, vel quando petitum aliud quod satis esse putarent, auxilium seculare? Itaq. nihil est, quod regio senatui obijciatur, nihil, quod contra illum opponatur. imputetur ijs, quorum intererat sententiam rotalem exequi, si quod potuerunt, non fecerunt, et quod tentarunt, perficere nequiverunt. Est Deo gratia, quod illustrissimus Nuntius Apostolicus, & Doctor Petrus Benitus illius auditor, ad hanc ciuitatem missus, postquam procedimenta in regia audientia facta recensuit & recognouit; veritate intellecta, senatui nullam culpam impingendam censuit; sequestrationes fructuum, præceptoriarum iuridice factas iudicauit, & in casu iure permissio, ad vtilitatem videlicet beneficia & præceptorias obtinentium; ne dum litigarent inuicem nationum præceptores & Commendatores, interea fructus consumerentur, quos iucundum fuit & vtile in tuto esse, & in pecunia argentea aurea ue depositos, accipere eos & recuperare præceptores ipsos, post
 longas

longas & infructuosas disceptationes, potuisse. Sileat nunc agius Boff. & habeat in domino patientiam. in titul. de foro compet. numer. 88. quia nos grauiora passi sumus, & tollerauimus pro obseruanda reuerentia debita censuris ecclesiasticis.

(.)

LAVS DEO.

INDEX R E R V M

INSIGNIVM ET NOTA-

bilium, qua in hoc libello continentur,

literarum Alphabeti ordine pra-

termisso, digestus, propter ope-

ris breuitatem.

A

AGI potest vsaticorum iure pro quolibet delicto, etiam publico ciuiler ad emendam. cap. 3. nu m. 21. pag. 32.

Audientia regia. verbo regium concilium.

Almiratus maris olim erat de magistratibus. cap. 4. numer. 57. pag. 92.

Apellari an possit à capitaneo generali ad locum tenentem regis. c. 4. n. 68. & seq. pag. 94.

Alienari ante incorporationem patrimonialia libere possunt. c. 5. nu. 9. pag. 104. & quid in fiscalibus iuribus. n. seq.

Amortifat comes Barcinone bona quæ perueniunt in manum mortuam, & quid sit amortifatio. c. 7. n. 1. pag. 135.

Amortifatio in Cathalonia ex quibus legibus fundetur, & de iuribus de ea loquentibus. ibi. n. 4.

Amortifatio in cathalonia ex moribus & legibus gallorum originem traxit. & remissive de materia amortifationis. ibi. n. 6. pag. 136.

Amortifare quæ cogatur ecclesia. & quid sit amortifare. ibi nu. 8. pag. 137.

Amortifandi ius soli principi cõpetit in sua prouincia. ibi. n. 9.

Amortifandi ius, nec non compellendi manum mortuam trans

INDEX

- ferre in manum habilem, an omnibus dominis directis competat. ibi. n. 12. pag. 139.
- Amortifatio requirit mandatum speciale. ibi. nu. 13. quæ facile in cathalonia conceditur, requiriturq. in ea consensus inferioris domini. num. 14. eaq. facta per superiorem dominum, petunt domini inferiores indemnitate iurium suorum, & quid sit hec indemnitas. n. 15.
- Amortifare non cogitur princeps, & quid in inferioribus. ibi. n. 16. p. 141. & de præscriptione iuris amortifandi. numeris seq.
- Amortifatio generalis semel fuit facta per regem Alfons. 4. cap. 7. num. 20. pag. 142. an præiudicet dominis inferioribus. n. 21. qualiter fiat & in quibus sit necessaria. nu. 22. & utrum in bonis liberis. n. 24.
- Amortifatio cedit in compensationem onerum & munerum rei per manum mortuam acquisitæ. capi. 7. num. 29. pag. 146.
- & quando ecclesia non cogatur amortifare, & de præscriptione, & finantia & alijs notandis, cum pluribus n. seq.
- Amortifatione consulitur tam dominis directis quam ecclesiæ. cap. 7. num. 32. pag. 147.
- Attendendum est quod principaliter agitur, & non quod venit in consequentiam remotam. ibi. n. 38.
- Amortifatio qualiter in cathalonia & qualiter in comitatib. Rossionis & Ceritaniæ tractetur. c. 7. n. 43. pag. 151.
- Amortifare libera & franca non est necesse in cathalonia ibi. n. 46. pag. 152. & an rex compellatur amortifare. num. seq. & quid in cæteris inferioribus.
- Amortifatio tacita inducitur per subscriptionem factam, acquisitioni factæ per ecclesiam. ibi. n. 48.
- Amortifatio an requirat scripturam, & quæ in ea sint necessaria; & an per præsentiam seu tacitum consensum inducatur, siue per possessionem, & de formulis amortifationum. ibi. n. 49. p. 152.
- Appellatio vltima, recursus & alia semper sunt regi reservata. cap. 7. n. 52. pag. 154.
- Amortifatio amplissima quæ sit. ibi. n. 51.

Appellatur

INDEX

- Appellatur à sententijs latis super temporalibus per iudices prælatorum, ad regem. ibi.
- Appellationum comitatus Rossi. & Ceritaniæ ratio, remissive ibi.
- Appellatio prima à iudicibus prælatorum non admittitur in audientia. si adest iudex appellationum, secus in secunda. ibi. n. 15. pag. 186.
- Appellationis iudicem assignat dominus emphitheote in prima appellatione. c. 10. n. 16. pag. 186.
- Appellant vterq. tam dominus quam vassallus a sententia lata per iudicem a domino assignatum. ibi.
- Appellatio in secunda & tertia instantia in causis communibus vassallorum, baronum, est regis nisi aliud titulo vel consuetudine, contineatur. c. 10. n. 18. pag. 187.
- Appellatio prima a barone ad regem non admittitur in communibus causis, nisi cum qualitate. idemq. servatur in vassallis prælatorum. ibi. n. 20. pag. 188.
- Appellationis remedium est etiam de iure vfa. introductum. ibi. n. 21. pag. 189.
- Actor sequi debet forum rei. c. 11. n. 12. pag. 201.
- Aduocatorum ignorantia omnia iudicaria conturbat & confundit. ibi. n. 19. pag. 203.
- Appellationi interpositæ per oppressum, iudex qui non defert vim facit & opprimit. c. 11. n. 54. pag. 219.
- Acuydamenti pœna, verbo diffidationis.
- Absolutio à censuris conceditur præcedente satisfactione, & aliquando publica pœnitentia. c. 12. n. 27. pag. 236.
- Argumentum ab absurdo et inconuenienti, fortissimum est. c. 13. n. 60. pag. 262.
- Argumentum de officio ad beneficium, validum est. ibi. n. seq.
- Acuydamenti pœna, quid operetur. c. 14. n. 98. pag. 312.
- Armorum prohibita delatione per principem, est eius contra clericos cognitio, et de quib. armis intelligatur. c. 14. n. 139. pag. 325.
- Arma si paratur vel seditiones inter clericos, ad quem pertineat cognitio. c. 14. n. 144. pag. 326.

Aa 4

Assistentia

INDEX

- Afsistentia iudicis secularis. in verbo inuocatio brachij secularis.
 Afsistentia iudicis secularis per ecclesiasticum petita, an in ea sit
 necessaria citatio: & an idem quod in inuocatione brachij se-
 cularis seruetur. c. 15. nu. 57. pag. 361.
 Appellari non potest à manus regię impositione. c. 15. num. 35.
 pag. 353.
 Afsistencia officialis regij, petitur per ecclesiasticum, seu execu-
 torem literarum apostolicarum. c. 15. n. 44. pag. 354.
 Auxilium temporalis iurisdictionis est implorandum, per ec-
 clesiam a principibus secularibus. c. 15. n. 74. pag. 366.

B

- B** Aiularum creatio est antiqua in Cathalonia: & Baiuli aliqui
 sunt temporales, alij naturales & alij amouibiles. cap. 4. num.
 12. pag. 75.
 Baiulos antiquiores esse vicarijs, in Cathalonia, & est primum
 tempus institutionis magistratuum inferiorum. ibi. nu. 14. &
 nu. seq. qui dicantur baiuli naturales.
 Baiulus generalis, ac procurator regius Rofsilionis, & Cerita-
 nię, veniunt post magistrum rationalem. & est antiquissimus
 magistratus, & quę eius officio incumbant, & de quibus cog-
 noscat. c. 4. nu. 53. pag. 91.
 Baiulus generalis cognoscit de rebus patrimonij, regioq. patri-
 monio. c. 5. nu. 15. pag. 106.
 Bona principis absq. iussu ipsius non possunt in ecclesiam tran-
 sfire. c. 7. nu. 2. pag. 135.
 Baiuli generalis potestas est amplissima, quę reformata fuit tē-
 pore regię Marię. c. 7. nu. 5. pag. 136.
 Bona omnia regni à principio sunt de realenco. c. 7. n. 31. pa. 147
 Barones sequuntur regem ad bellum. c. 8. nu. 1. pag. 157.
 Bellum qui sequi teneantur. verbo hostis.
 Baro nullus excusatur in tribus casibus à iuuamine regi prestan-
 do. c. 8. n. 7. pag. 158.
 Baiulus generalis quo casu procedat ad occupationem tempo-
 ralitatum.

INDEX

- ralitatum. cap. 11. nu. 33. pag. 207.
 Banni comminatio solita est apponi in literis monitorijs contra
 ecclesiasticos, & potissimum delegatos. c. 12. nu. 9. pag. 229.
 Bannum quid sit, & quę damna contineat, remissiuę. ibi.
 Beneficia conferre extraneis, magna infert ecclesijs incommo-
 da. c. 12. nu. 14. pag. 231.
 Beneficia ecclesiastica, quę sunt de regio patrimonio, plura pro-
 uidet rex in Cathalonia, & comitatib. Rofsilionis & Cerita-
 nię. c. 13. nu. 13. pag. 247.
 Beneficia regalia quędam sunt patronata, quędam collatiua. ibi.
 n. seq. & quę dicantur collatiua. & qualiter conferantur. n. 16.
 Beneficia plura conferunt laici. ibi. nu. 17. pag. 248.
 Beneficiorum regalium causa, super dotibus & redditibus aliquā
 do tractatur in consistorio regio. ibi. nu. seq.
 Beneficiorum ecclesiasticorum regalium cognitio super tempora-
 litatibus, & custodia iurium eorum, in pluribus principibus iura
 imperij habentibus recepta est. ibi. nu. 23. pag. 251.
 Beneficiari, seu promoueri debent idonei, vtileq. esset vt quisq.
 in sua patria beneficiaretur. c. 13. n. 61. pag. 263.
 Bona ecclesiasticorum obligata pro censualibus, an sint de distri-
 ctu secularis iudicis. verbo ecclesiasticus.
 Bona clericorum possunt distringi in vim processus regalię vaticani
 simili modo. c. 14. nu. 89. pag. 308.
 Baiulus generalis cognoscit de rebus patrimonialibus, contra ec-
 clesiasticos, qui & coram eo conueniuntur. & quę sint res pa-
 trimoniales. c. 14. nu. 123. pag. 320.
 Baiulus generalis, & nō thesaurari⁹ habet curā dominicarum
 & iurium regionum. ibi. n. 124. & de patrimonio regio. nu. seq.
 Breue apostolicum seu cōmissionē directā Episcopo Gerun. nomi-
 ne dignitatis, qui cognoscit de criminib. clericorum atrocibus,
 obtinuit imperator Carolus. c. 14. n. 151. pag. 328.
 Beneficiorum causę. verbo caus.
 Brachij secularis inuocatio. verbo inuocatio.
 Brachiaduo esse, vnūseculare alterū ecclesiasticū. c. 15. n. 48. p. 375
 Cogni-

INDEX

C

- C**ognitio causarum super iuribus beneficiorum regalium ad quem pertineat. c. 13. n. 24. pag. 251.
- Congruę portionis defensio, ad patronum spectat. cap. 13. nu. 37. pag. 255.
- Cathalani originarij, qui dicantur c. 13. n. 54. pag. 260.
- Causas exemptorum dirimi per vicarios qualiter practicetur, et intelligatur. c. 14. n. 9. pag. 283.
- Causa spiritualis inter clericos dirimitur per iudicem ecclesiasticum. fallit si parantur arma contra possessorem. cap. 14. nu. 11. pag. 285.
- Cadaver beneficiorum, non debere occultari. c. 14. n. 14. p. 285.
- Censualium cause tam in pensionibus, quam in proprietate, tractantur in iudicio seculari contra ecclesiasticos: cap. 14. nu. 15. pag. 285. et quare.
- Causa patrimonialis inter fiscum & clericum tractatur in regia audientia. c. 14. n. 20. pag. 287.
- Clericus si vult potest coram iudice seculari iniuriantes persequi, vel coram Episcopo. cap. 14. n. 26. pag. 289. qui agere debet cum certa moderatione. n. u. 27. et quid in querela pacis et treuge.
- Clericus coniugatus, ut gaudeat priuilegio quę seruare habeat. c. 14. nu. 37. pag. 294. qui et leuius quam alij amittit priuilegium, cuius vestis et habitus non est a iure determinatus. n. seq.
- Clerici, licet teneantur seruare pacem et treugam domini, non per hoc efficiuntur omnino de foro iudicis secularis. ibi. n. 39.
- Criminalis processus contra clericos, quomodo excedit limites processus pacis et treuge. c. 14. n. 41. pag. 295.
- Capti clerici in crimine seu maleficio per iudicem laicum, per quod tempus possint per eundem detineri, exacta depositio. n. c. 14. n. 43. pag. 296.
- Cognitio delicti per clericum coniugatum commissi an pertineat

INDEX

- neat ad regem. c. 14. nu. 47. pag. 297.
- Contentione firmata inter curiam ecclesiasticam & secularē super immunitate per delinquentē allegata, & in eius fauorē declarata, est relaxandus captus, nec amplius queritur de delicto. c. 14. nu. 49. pag. 292.
- Capturandi potestas datur de iure, aliquando non magistratibus. cap. 14. nu. 62. pag. 301.
- Clerici & reliqui reperti culpabiles in processu regalię, possunt capi per regium officialem cum assententia ecclesiastici vel commissione, & qualiter in his procedatur. ibi. n. 65. p. 302.
- Capi potest clericus in crimine fraganti per officialem regium, & si iniurietur eidē officiali, & duci ad iudicē ecclesiasticū: nec modica detentio 24. horarū est contra libertatē ecclesię. ibi. n. 66.
- Clericus exhibens clericale priuilegiū, an & quomodo sit per iudicē secularem relaxandus, & ad quę pertineat cognitio. & remissio de rebus prohibitis clericis. ibi. nu. 69. p. 303.
- Clerici coniugati capti per iudicem secularem, quare tradantur iudici ecclesiastico. ibi. n. 70.
- Clerici coniugati in ciuilibus tractantur ut laici, nec sunt comprehensi in concordia. c. 14. nu. 71. p. 304.
- Clerici culpabiles in regalia vs. simili modo. capi possunt. ibi. n. 72.
- Clerici simplices et coniugati, ciuilitate et criminaliter possunt distringi, ad seruandā securitatē datā p. principē. c. 14. n. 81. p. 306.
- Clerici simplices immiscentes se, delictis enormibus, amittunt clericale priuilegium. ibi. nu. 82.
- Clerici quicunque in Cathalonia et omnes ecclesiastici admittuntur, allegantes fori exceptionem, et secularis iudex tenetur firmare super ea re contentionem. ibi. n. 83. p. 307.
- Contentione firmata in qualibet parte iudicij, est supercedendū in causa. c. 14. n. 86. p. 307.
- Contentione pendente de clericali priuilegio, captus est seruandus in custodia iudicis secularis. et idem e conuerso, si est in posse iudicis ecclesiastici. c. 14. n. 88. p. 308.
- Clericus coniugatus in iudicio conditionis furtiue tenetur respon-

INDEX

- respondere coram iudice seculari. & quid in alijs casibus. c. 14. n. 92. pag. 309.
- Causam afflictionis & oppressionis sufficit exprimi, licet ea non probetur. c. 14. n. 108. pag. 315.
- Causa oppressionis pretextu euocata, qualiter tractetur: & in quo differat à causa paupertatis; & an in vtraq. qualitas sit probanda. ibi. n. 110.
- Causas pauperum & oppressorum, non patitur rex ad ecclesiasticum iudicem trahi. ibi. nu. III. pag. seq.
- Clericorum districtus in vniuersum & generaliter, pertinet ad Episcopos etiam ex dispositione vsaticorum. c. 14. num. 128. pag. 322.
- Clericos coniugatos qui tabulam asscurarunt, punit princeps. ibi. n. seq.
- Clericos non admitti ad officia publica, & qualiter contra eos procedatur ratione administrationis publicorum officiorum, & de cautione, c. 14. n. 130.
- Clericos notarios, recipientes acta publica, contra formam constitutionis, punit rex. n. 131. ibi. pag. seq.
- Nec non clericos venientes contra deueta & prohibitorum, & per quos fiat districtio. n. 132. pag. 323.
- Clerici comprehenduntur sub deuets, maxime negociatores. ibi. nu. 133.
- Casus priuilegiati, in quibus rex cognoscit de clericis, plures sunt. remissiuè. c. 14. n. 136. pag. 324.
- Clericale priuilegium licet sit de iure diuino, potest papa in certis casibus tollere & limitare. c. 14. n. 137. pag. 324.
- Clerici iniuriantes secularib. iudicib. & turbantes iurisdictionem possunt per iudicem secularem detineri, & per quod spatium. c. 14. n. 140. pag. 325.
- Clericorum districtio quo ad pœnas & personas pertinet ad iudicem ecclesiasticum. c. 14. n. 149. pag. 327.
- Consuetudines feudorum in cathalonia ab vsaticis originem traxisse. cap. 1. n. 9. pag. 7.

Comitis

INDEX

- Comitis appellatione in singulari, venit solus comes Barcinon; signanter in regalij. ibi. n. 13. pag. 8.
- Consensum terræ & magnatum comitem voluisse exquirere, in vsaticorum constitutione. ibi. n. 14. pag. 8.
- Curiarum brachia tempore vsaticorum nondum fuisse distincta, & qualiter sint hodie distincta & de curiarum initio & celebratione. remissiuè. ibi. n. 15. cum seq.
- Constitutiones differe à capitulis curiarum. remissiuè. ibi. num. 16. pag. 9.
- Constitutiones cathalonie leges esse pactionatas. ibi. n. 17.
- Commemorationes Petri alberti, esse probandas, licet secus in vsaticis. ibi. n. 16. pag. 9.
- Comes Barcinon; non recognoscit superior em, & potest condere leges. c. 3. n. 2. pag. 23.
- Constitutiones & vsaticos cathalonie, rex seruare debet. ibid. n. 9. pag. 25.
- Curie regis appellatione quæ contineantur. cap. 3. num. 13. pag. 27. & quæ sit comiti Barcinon; tribuenda. pag. seq. n. 15.
- Comites, duces & marchiones, qui dicantur regiam habere dignitatem. ibidem.
- Curia verbum in vsa. aliumnamq. positum de qua intelligatur. c. 3. n. 17. pag. 39.
- Conductum facere, ad quæ similia verba referantur, & quæ respiciant. ibi. n. 18.
- Capere vassallos, quando possint domini. c. 3. n. 30. pag. 38.
- Causæ oppressionis, perhorescentie, pupillorum, viduarum, pauperum, miserabilium personarum, euocantur ad audientiam principis. c. 3. n. 36. & 37. pag. 40.
- Curia ecclesiastica. in littera. e.
- Causæ miserabilium & oppressorum non trahuntur ad curiam ecclesiasticam. ibi.
- Cornare verbum in terminis vsatici alium namque. quid significet, & aliqua de vsu eiusdem cornu. c. 3. nu. 51. pag. 48. & n. seq.

Comitis

INDEX

- Comitis Barcinonæ domus & familia recessit ab antiqua parochia. c. 3. n. 53. pag. 49.
- Conuocare hostes, in verbo. hostes.
- Caualcatas quilibet dominus mandat suis vasallis. c. 3. n. 56. pag. 51. & quid sit. n. seq. & n. 59.
- Ciues honorati Barcinonæ militibus æquiparantur. ibi. nu. 80. pag. 62.
- Causæ communes quæ sint. & de quibus causis cognoscant domini vasallorum. c. 4. n. 3. pag. 72.
- Causas vicariæ, intra vicariam, & baiuliæ, intra baiuliam esse tractandas. quod & ad causas criminales fuit extensum. c. 4. n. 20. pag. 77.
- Causæ officialium regionum, & patrimoniales non continentur sub constitutionibus, quod causæ vicariæ tractentur intra vicariam. ibi. n. 21.
- Causæ vicariæ & baiuliæ proprie quæ dicantur. ibi. n. 22.
- Causæ, quantumcumq. per regiam euocatæ ad audientiam, non trahuntur extra prouinciam. ibi. n. 24.
- Cancellarij & vicecancellarij origo, & sunt veluti regis assessores: & an debeant esse de regno: & an possint creati plures. & de illorum officio & cognitione; c. 4. nu. 39. pag. 83.
- Cancellario subsunt domestici regis, capellani, & DD. regij concilij. c. 4. n. 40. pag. 84.
- Contentionum causæ perrinēt ad cancellarium, tanquam tertium approbatum. c. 4. n. 41. pag. 84.
- Cancellaria est duplex, magna & parua. & quæ in vtraq. expediuntur. c. 4. n. 43. pag. 85.
- Commissio causarum quæ fit per cancellarium, & regiarum per locumtenentem, non est delegatio, sed distributio causarum. c. 4. n. 48. pag. 88.
- Cancellaria dormit ac eius officiales, absente rege, primogenito et locumtenente. c. 4. n. 50. pag. 90.
- Conseruator generalis, est magistratus magnæ auctoritatis, post thesaurarium. c. 4. n. 55. pag. 91.

capitaneus

INDEX

- Capitaneus generalis quare in cathalonia sit deputatus, qui et magistro militum comparatur, & de quibus cognoscat. c. 4. n. 62. pag. 93.
- Consuetudo, vsus & constitutio in cathalonia quantum ad legis essentiam æquiparantur c. 4. n. 65. pag. 95.
- Comites et duces non recognoscentes superiorem creant dignitates sua dignitate inferioribus. c. 5. n. 6. p. 103.
- Comes Barchinonæ poterat dignitates omnes sua inferiores, creare. c. 6. n. 3. pag. 113.
- Comites in cathalonia ab antiquo, à quibus creati fuerunt, et quæ illis competant. ibi. n. 4.
- Comites cathalonæ olim prætendebant non obedire comiti Barcinonæ nec venire ad eum vocati. ibi. n. 6.
- Curias generales solus rex celebrat: et quando infans, vel regina. c. 6. n. 17. pag. 117.
- Castra habere in limitibus regnorum, non expedit ecclesiæ. c. 7. n. 42. pag. 150.
- Caualcata. in verbo hostes.
- Capibreuiatio de iure communi appellatur recognitio et renouatio. c. 9. n. 10. pag. 168.
- Capibreuiationem nullus emphiteota potest recusare, vasallus aut censuarius. ibi. n. 11. et quando quis compellatur capibreuiare. n. 12. et quomodo in censualibus et coram quo petatur, et in alijs rebus perpetuis. n. 13. cum seq.
- Censualia mortua, an inter immobilia computentur. num. 19. c. 9. pag. 172.
- Capibreuiando est semper recurrendum ad originalem inuestituram post infeudationem, et ad pri. stabilimentum. c. 9. n. 22. p. 172.
- Capibreuiationis practica quæ sit, et de recusantibus capibreuiare, et alijs notandis. c. 9. n. 24. pag. 173.
- Clerici quo ad personas in iurisdictione contentiosa, suppositi sunt non regibus sed ecclesiæ, et quid in ditione, ac potestate œconomica et politica. cap. 9. nu. 28. pag. 175.
- Clerici aliquo respectu sunt subditi suo regi & naturali domino

INDEX

- mino, & debent illum reuerenter salutare. cap. 10. num. 5. pag. 182.
- Cathalonix corpus constituitur ex capite scilicet principe etc. tribus brachijs siue stamentis. c. 10. n. 8. pag. 183.
- Curiarum conuocatio est regalia regis, ad quas vocantur prelati. ibi. n. 9.
- Constitutiones facte in curijs generalibus, comprehendunt homines ecclesiarum & prelatorum. ibi. n. 10.
- Coronagia. in verbo vassalli.
- Causae communes quomodo iudicari & dirimi debeant, & quae sint. c. 10. n. 19. pag. 187.
- Capere an possit Episcopus clericos in vico & domo laicorum. c. 11. n. 6. pag. 199.
- Captus per officialem Episcopi sine territorio est male captus: nec potest captos. transferre sine territorio. ibi. n. 10. pa. 200.
- Contentio iudicis secularis cum ecclesiastico, qualiter per firmam iuris firmetur in ordinarijs, & contentione firmata, potest subcumbens condemnari in expensis; & ad quem pertineat expensarum taxatio. c. 11. n. 20. pag. 203.
- Contentio non firmatur cum delegatis, sed citantur ad bancum regium. & quid huiusmodi delegatis rescribatur. ibi. n. 21.
- Contentio cum iudice ecclesiastico firmatur per vicarium regium, pro vassallis baronum & ipsis baronibus. & tam baro quam vassallus, firmant de iure. ibi. n. 24. pag. 205.
- Contentionem si recusat firmare iudex ecclesiasticus, proceditur contra eum post secundas literas, ad occupationem temporum, fisco ad herente parti. ibi. 27. pag. 205.
- Conseruator apostolicus, verbo delegatus.
- Contentionis causa, si ecclesiasticus non respondet in forma contentionis, euocatur ad audientiam eo pretextu quia ordinarius non est potens ad compellendum firmare. capit. 11. num. 32. pag. 207.
- Causa miserabilitatis aut paupertatis nemo trahitur in cathalonia ad forum ecclesiasticum. c. 11. n. 44. p. 215.

causas

INDEX

- Causas ad forum ecclesiasticum trahi, extra casus ad eum pertinentes non patitur rex. ibi. n. 45. pag. seq.
- Causas laicorum ad curiam romanam trahi, prohibet rex. ibi. n. seq.
- Clerici intelliguntur sub generalitate vaticorum, & subsunt regi in multis. c. 11. n. 51. pag. 218.
- Clericus oppressus per iudicem ecclesiasticum iuuatur beneficio principis. & quomodo de his oppressionibus cognoscat. ibi. n. 53.
- Cognitio contentiosa & iudicialis in ecclesiasticos & eorum bona non pertinet ad regem, secus in extraordinaria & extra-iudiciali cognitione. ibi. n. 55. pag. 219.
- Comminationes magis ad virgendum, quam definiendum ponuntur: & ideo contra inobedientes poenae comminatae non decernuntur. c. 12. n. 1. pag. 226.
- Concordiae Regine Eleonoris, & forma data contra ordinarios, an seruetur contra delegatos renitentes comparere in banco regio. ibi. n. 5. pag. 228.
- Contentione declarata, si ecclesiasticus recusat parere declarationi, qualiter procedatur. c. 12. n. 8. pag. 229.
- Constitutio omnis recipit interpretationem passiuam a iure communi. et ius commune in cathalonia intelligitur civile romanum. c. 12. n. 16. pag. 231.
- Canonicam praebendam, habet rex Aragonum, ut comes Barcinonae, in ecclesia Barcin. & comes Impuriarum in ecclesia Gerundae, quae transit in eum absque collatione, & institutione canonica. c. 13. n. 4. pag. 244.
- Canonicae spiritualis signa, quae sint. ibi. pag. 246. n. 7.
- Causae ecclesiasticae tractantur in regia audientia, non seruato absolute iuris ordine, nisi in feudalibus, emphiteoticarijs & communibus. c. 15. n. 6. pag. 341.
- Capibreuia compelluntur per baiulum generalem ecclesiastici, res quas tenent pro rege. c. 15. n. 7. pag. 345. licet in infeudatione nihil de renouatione dictum sit.
- Capibreuia & inuestiturae non sunt tituli reales, nec inducunt nouam qualitatem. c. 15. n. 8. pag. 342.

b b

census

INDEX

- Census præstatio præsupponit infeudationem. c. 15. n. 10. p. 343.
 Capibreviare seu feudum recognoscere cogitur vasallus coram ordinario vel iudice per dominum assignato. c. 15. n. 12. p. 343.
 Cause feudales & emphiteoticarie contra ecclesiasticos secundum suam naturam, in curia regia tractantur. c. 15. n. 13. pag. 343.
 Cause patrimoniales tractantur in baiulia generali, eum contra ecclesiasticos. ibi. n. 15. pag. 345.
 Cause beneficiorum regiorum et si de dotibus eorum agatur, tam in petitorio quam possessorio tractantur in tribunali regio, & concedit rex expectatiuas. ibi. n. seq.
 Cause pacis & treugę et soni emissi que tractantur in regio tribunali, contra ecclesiasticos, communi ordine examinantur, & qua moderatione. c. 15. n. 17. pag. 345.
 Cause contra clericos conuentos pro debitis ciuilibus, vel in casibus, qui per romanum pontificem sunt nudati priuilegio clericali, communi ordine pertractantur. & que sint hæ cause. ibi. n. 18. pag. 348.
 Cause ecclesiasticę, veniunt ad tribunal regium, si laicus intendat remedium. l. si contendat D. de fideiuss. & quis sit actor vel reus. c. 15. n. 22. pag. 347.

D

- Dignitatem regiam, qui dicantur habere. c. 3. n. 14. pag. 27.
 Domestici regis qualiter & coram quo conueniantur. cap. 3. n. 23. pag. 32.
 Domini, que iura habeant in vasallos. et quando illos capere possint. c. 3. n. 30. pag. 38.
 Dignitates seculares, omnes ab vno principio emanarunt: sic & ab altero principio et fonte omnes ecclesiasticę et spirituales. c. 3. n. 77. pag. 61.
 Dignitatum secularium ordo incipiendo ab imperatore, correspondet ordini ecclesiasticarum dignitatum, incipiendo a romano Pontifice. ibi. n. 78.

Domini

INDEX

- Domini siue seniores vasallorum, hominum propriorum, et emphiteotarum & finilium, cognoscunt de causis feudum vel emphiteosim tantum respicientibus, non de alijs comunibus causis. & que sint hæ cause. c. 4. n. 3. pag. 72.
 Dominus vel senior in vasallum vel emphiteotam nullum habet imperium merum vel mixtum, nisi alia ratione sit ordinarius territorij. ibi. n. 5. pag. 73.
 Dominus non habens imperium, quando in criminalibus cognoscat de emphiteotis & vasallis. ibi. n. n. pag. 75.
 Doctores regij concilij subsunt cancellario. in verbocancellarius.
 Duces, in verbo comites.
 Dignitates reales que dicantur. cap. 6. n. 5. pag. 113.
 Dominus assignat iudicem in causa propria cum vasallo. verbo iudicem.
 Delicti in ecclesia per laicum commissi cognitio, an ad iudicem seculari pertineat. c. 11. n. 8. pag. 200.
 Delegatum apostolicum seu conseruatores rex, eiusve locum tenens seu gubernator citant in banco regio. c. 11. n. 23. p. 203.
 Delegato recusante reuocare procedimenta contra laicum facta, qualiter procedat contra eum regia aud. c. 11. n. 37. p. 209.
 Delegatus non debet esse deterioris conditionis, quam ordinarius. quia in causa commissa maiore fulget prerogatiua. c. 12. n. 6. p. 228.
 Delegatus monitus renitens comparere in banco regio, potest publicari pro extraneo. et est grauissima pena. cap. 12. num. 11. p. 230.
 Diffidationis et acuydamenti pena solet poni in literis monitorialibus, et quo casu. c. 12. n. 22. pag. 233.
 Delegatos si constiterit procedere in suo casu, necesse est regios officiales parere eorum mandatis. c. 12. n. 26. pag. 236.
 Decimarum possessio qualiter fundetur. c. 13. n. 10. p. 246.
 Delegatis procedentibus in causis non suis, non est obediendum. c. 13. n. 44. pag. 256.
 Delinquens gaudens immunitate, si est extractus ab ecclesia cum sono emisso, potest pro damnis retineri. c. 14. num. 50. pag. 299.

Bb 2

Depositio

INDEX

Depositio clerici detenti pro regalia, quomodo et quando sit exigenda. c. 14. n. 68. pag. 303.

Delegatorum aliqua in verb. ecclesiastici.

E

E Mendas facere quid significet, et quid sit emenda. cap. 3. nu. 20. pag. 32.

Emendę petitio, non tollit punitionem corporalem. ibi. n. 22.

Emenda peti potest pro damnis passis in exercicitu. ca. 3. nu. 24. pag. 32. (cere. ibi.

Expensas, indicendo vasallis hostem, an teneatur dominus refi-
Euocantur ad audientiam causę per horrescentię & oppresio-
nis in litera, o & p.

Euocantur etiã causę, pupillorum, viduarum, miserabilium per
sonarum & religiosorum. c. 3. n. 37. p. 40. et in verbo causę.

Ecclesiastica curia in hac prouincia non se intromittit de causis
miserabilium aut oppressorum. & quando possit. c. 3. nu.

45. pag. 45.

Exercitus quid sit. c. 3. n. 60. pag. 53.

Exercitum conuocat princeps pluribus modis, & comprehen-
dit sicut genus, omnes species conuocationum. eod. c. 3. num.
63. pag. 54.

Expensę, holte congregata, quãdo ministrentur vasallis. & quid
de emendis, fallimentis, perdis. et de obligatione vasallorum.
ibi. nu. 64.

Expensę sunt ministrandę. euntibus in hostem, extra prouin-
ciam. ibi. n. 66. pag. 56.

Expediri potest vbiq. negotium voluntarię, & non contentiosę
iurisdictionis. ibi. n. 68.

Ecclesijs bona sua relinquere licitum est cuiq. saluis iuribus re-
gijs. c. 7. n. 3. pag. 135.

Empara realis Apponitur per baiulũ generalẽ, tã in emphiteo-
ticalib. quã feudalib. si nõ obtęperat amortisationi. peti. c. 7. n.
10. pag. 138. & an per firmam iuris suspendatur. n. seq.

Ecclesijs

INDEX

Ecclesiam compellere ad transferendum feudum in manum ha-
bilem, an sit contra ipsius libertatem. & de intellectu. c. 1. de
imm. eccle. in. 6. c. 7. n. 26. pag. 144.

Ecclesiam in legatis satis est consequi æstimationem feudi legati
per translationem in manum habilem. ibi. n. 28.

Ecclesia in quibus casibus non teneatur euacuare in manum ha-
bilem, nec amortifare res per eam acquisitas. ibid. num. 30.
pag. 146.

Ecclesia quando propter onera cogatur ponere rem extra manũ
suam. ibi. n. 33.

Ecclesia licet per multum tempus tenuerit bona de realenco, te-
netur tamen finantiam soluere non autem euacuare. cap. 7.
n. 34. pag. 147.

Ecclesiastici & prelati si habent feudum pro rege, iuuare de-
bent eum in bello. c. 8. n. 2. pag. 157.

Ecclesiastici vocati ad bellum, venire debent: et qualiter si non
obtęperēt, procedatur contra illos. ibi. n. 9. pag. 159. qui in
cathalonia bellum priuatum non agnoscunt. n. seq.

Ecclesiastici mittere debent personam armigeram ad conuoca-
tionem soni emissi, & pacis & treuge, et vfat. princeps nam
que. ibi. n. 11.

Expensę vasallis euntibus ad conuocationem belli, an per regẽ
ministrętur. c. 8. n. 14. pag. 161.

Ecclesiastici ex causa feudi pręstant fidelitatem regi: & conueniũ
tur vt ceteri barones coram baiulo generali. cap. 9. num. 8.
pag. 167.

Emphiteota et vasallus recognoscere tenentur censuaria prędia
& renouare feuda. ibi. n. seq.

Ecclesiarum patrimonia à manu laici adquisita, sunt capibreviã
da, et pręstant iura dominicalia, quę pręstant laici, et cętera
onera realia. c. 9. n. 20. pag. 172.

Empara reali vtuntur domini contra renitentes capibreviare,
quod est remedium vtile, et quãlter empara hęc de iure com-
muni appelletur. c. 9. n. 25. pag. 174. et extenditur emparan
di

Bb 3

INDEX

- di ius ad ecclesiastica. bona. n. seq.
- Ecclesiasticus vel prælatus ob culpam priuatur feudo, & qualiter contra eos procedatur. c. 9. n. 27. pag. 174.
- Ecclesiasticorum aliqua. in verbo clerici.
- Ecclesiastici sunt in pluribus subditi regi remissive; non tamen est omnibus regijs officialibus commissæ cognitio. c. 9. n. 30. p. 175.
- Ecclesiastici seu prælati culpa non aufertur feudum ecclesiæ, sed de vita culpabilis. & quando nullo tempore ad ecclesiam reuertatur. remissive. c. 9. n. 52. pag. 176.
- Ecclesiastici tenentur se presentate regi, & prestare fidelitatem, occasione bonorum temporalium, antequam a vasallis suarum prælaturarum accipiant homagium. capit. 10. n. 1. pag. 180.
- Ecclesiastici ante adeptionem possessionis temporalium litteras executorias regias postulare debent. c. 10. n. 4. pag. 182.
- Ecclesiastici seu prælati vocati pro negotijs regni, ad regem venire debent. ibi. n. 6. pag. 183.
- Episcopi in cathalonia, omnes vocantur conciliarij regij. ibi. n. 7.
- Euocatio causarum, verbo cause.
- Episcopi in tota sua diocesi habent iurisdictionem ordinariam, territorij vero non habent. c. 11. n. 3. pag. 198. & n. seq.
- Episcopus in sua diocesi habet imperium in clericos, & in spiritualibus omnimodam iurisdictionem, secus in temporalibus etiam ecclesiasticis. ibi. n. 5. pag. 199.
- Executio declarationis facte, contra delegatum apostolicum, cui committatur et de modo procedendi. c. 11. n. 40. pag. 212.
- Excessus via aperitur parumpendendo iura imperij, et negligenter omitendo quæ male usurpantur. c. 11. n. 41. pag. 212.
- Ecclesiarum bonis prælatis abutentibus, contra illos procedit rex. ibi. n. 56. pag. 220.
- Extranei non possunt habere beneficia in cathalonia. c. 12. n. 12. p. 230. neq. pensiones, neq. preceptorias, nec beneficia commendata. ibi. n. 15. pag. 231.

Ecclesia

INDEX

- Ecclesiastici & prælati multa de iure cathalonie habent specialia priuilegia, remissive. c. 12. n. 19. pag. 232.
- Ecclesiarum reparatio pertinet ad regem, in cathalonia. cap. 13. num. 28. pag. 252.
- Ecclesiasticos vel prælatos non debet de facili compellere rex, sed intercedere cum superiore, ut cogat clericos ad contributionem vel reparationem. c. 13. n. 30. pag. 253.
- Ecclesiasticorum, & aliorum ordinum religiosorum reformatio pertinet ad regem. c. 13. n. 32. pag. 253.
- Ecclesiastici contribuunt in reparatione publicorum operum ibi. n. seq.
- Ecclesiasticorum, & prælatorum abusibus occurrit rex, tam circa imponendas pensiones quam circa insolita. ibi. n. 34.
- Nec non et circa illorum iurisdictiones. et qualiter procedatur. n. 38. et seq. pag. 255.
- Ecclesiastici possunt recurrere ad regium concilium, contra iudices ecclesiasticos incompetentes, & quomodo procedatur. c. 13. n. 40. pag. 256.
- Excommunicationes & censuras ecclesiasticas patienter sustinere debent seculares magistratus & expectare remedium opportunum. c. 13. n. 47. pag. 257.
- Ecclesiastici iudices, qui regiam usurpant iurisdictionem in aliquibus prouincijs iurisdictioni regie subiiciuntur, & multantur. c. 13. n. 48. pag. 257.
- Electio & prouisio prælatorum est prima regis cura, ne diuina minuatur officia. c. 13. n. 50. pag. 258.
- Extraneorum electio in beneficijs ecclesiasticis, plura adfert incommoda. et quæ sint. c. 13. n. 51. pag. 259.
- Extranei in cathalonia non admittuntur per regem ad beneficia: et de quibus beneficijs intelligatur. ibi. n. 53. pag. 260.
- Equalitas legum et furorum est seruanda. ibi. n. seq.
- Extraneis succurritur per litteras naturalitatis, ad obtinenda beneficia in cathalonia. ibi. n. seq.
- Extraneos obtinere beneficia. in regno est in pluribus prouincijs

B b 4

uincijs

INDEX

- uincijs prohibitū: et ex quibus in eathalonia fundata sit hec prohibitio. c. 13. n. 58. cum seq. pag. 261.
- Exēpti ecclesiastici qui nō habent iudicē cōpetētē in prouincia, in causis ciuilib. non spiritualibus, subsunt nedū regi, verum et vicarijs regis. c. 14. n. 3. p. 282. et n. 9. et in verbo causas.
- Ecclesiasticis libertatibus p̄feruntur constitutiones pacis et treugę et vsatici Barcinonę et in quibus. c. 14. n. 4. pag. 282.
- Ecclesiasticus vendens censuale super bonis ecclesię an ea possit submittere districtui secularis iudicis. c. 14. n. 19. pag. 286.
- Exempti comparere debent in processu pacis et treugę coram vicario. c. 14. n. 34. pag. 293.
- Ecclesiastici in processu soni emissi quid facere habent. in verbo, soni emissi.
- Extracto ab ecclesia remanet semper salua immunitas ecclesię. c. 14. n. 48. pag. 297. et an possit pro expensis retineri, n. 50.
- Emparamentum idem est quod securitas data à principe seu guidaticum. est que vulgare verbum. et de significatione ipsius. c. 14. n. 73. pag. 304.
- Ecclesiastici in emparamento, saluardia, guidatico et pace data à principe, subsunt ipsi principi. c. 14. n. 74. pag. 305.
- Ecclesiastici in emparamento saluardia guidatico et pace data a principe subsunt ipsi principi. c. 14. n. 74. p. 705.
- Ecclesiastici in respicientib. publicum et politicū statū nō habent superiorē preter principē, cui subsūt in regalijs obseruadis. ibi. n. 76. pag. 305.
- Ecclesia tenetur seruare consuetudinem regionis, in qua sita est. c. 14. n. 80. pag. 306.
- Ecclesiastici probonis patrimonij Cęsarıs coram iudice seculari conueniuntur. c. 15. n. 14. pag. 344.
- Ecclesiasticorum causę. verbo causę.
- Exempti ex contractu vel quasi obligati, conueniuntur coram iudice seculari. c. 15. n. 20. pag. 347.
- Ecclesiastici iudices delegati, molestantes laicos, per firmam iuris citantur in bancho regio. c. 15. n. 25. pag. 348.

Ecclesia-

INDEX

- Ecclesiastica negotia tractantur in regia audientia occasione empare factę in sigillo regię cancellarię, dum petuntur executorię literarum apostolicarum, aut mantenentię vel saluardię. c. 15. n. 58. pag. 361.
- Empara facta sigillo regię cancellarię trahit negotia ecclesiastica ad regiam audientiam. ibi.
- Emparam apponi in sigillo regię cancellarię quibus liceat petere, et de practica appositionis, iustificationis, & cancellationis, & de termino. c. 15. n. 59. pag. 362.
- Empara in cathalonia duplex. realis et verbalis & de vtraq. & de pœna frangentię eam. c. 15. n. 62. pag. 363. & quid contineat verbalis. n. 63.
- Empara nulla sine iudicis auctoritate & p̄cepto fieri potest. c. 15. n. 64. pag. 363.
- Empara est veluti manus regię impositio, & similis sequestro. ibi. n. 65. pag. 364.
- Empara verbalis q̄fit per signa vel cruces. remissiueq̄ sit. ibi. n. 66.
- Empara non tollitur sine iudicis licentia. ibi. n. 67.
- Empara quandoque dicitur bannum. ibi. n. 68.
- Ecclesiastici & p̄lati, pro suis temporalitatibus obtinent literas executoriales à regio senatu. c. 15. n. 37. pag. 353.
- Ecclesiasticorum causę per abusum temporalitatum, trahuntur ad regium tribunal. ibi. n. 38.
- Ecclesiastici pro refectione murorum & adiutorio belli, monentur per regem. ibi. n. 40.
- Ecclesiasticis iudicibus familia armata & alia vrgentiora executionis remedia, non sunt licita. & hinc petunt brachij secularis auxilium. ibi. n. 50. pag. 356.
- Empara fit in scriptis. c. 15. n. 69. pag. 365.
- Ecclesiastici si delinquit procedit rex cū sua moderatione & limitatione contra illos. c. 15. n. 41. pag. 354.
- Exequi sententias licet per legitima iuris remedia: & vbi executor apostolicus, illa adhibuit, pro vltimo, publicum conuocat auxilium. c. 15. n. 78. pag. 370.

feudo-

INDEX

F

- F**eudorum consuetudines in cathalonia ab vsaticis originem traxisse. cap. 1. n. 9. pag. 7.
- Familie regis appellatione, quae contineantur. c. 3. n. 13. pag. 27.
- Firmare ius, quid sit. c. 4. n. 10. pag. 74.
- Fiscalia iura an possint alienari. verbo alienari.
- Feudum reuersum ad principem tenetur princeps in manum habilem transferre, ne inferiores domini suis iuribus fraudentur. c. 7. n. 23. pag. 143.
- Feudalia non transferuntur in ecclesiam sine voluntate domini directi. ibi.
- Firma siue subscriptio facta, acquisitioni factae per ecclesiam, inducit tacitam amortisationem. c. 7. n. 48. pag. 152.
- Feudi dominus an teneatur acceptare personas, licet capaces, deterioris tamen conditionis. ibi. n. 44. pag. 151.
- Feudum potest in personas habiles libere transferri. ibi. n. seq.
- Feudatarij licet nullum praestent seruitium, regem iuuant in bello. c. 8. n. 4. pag. 158.
- Feudatarij omnes in casibus inopinatis & necessitatis superuenientis, possunt conuocari. c. 8. n. 13. pag. 161.
- Fidelitas in verbo iuramentum fidelitatis.
- Feuda renouare. verbo emphiteota.
- Feudo quando priuatur ecclesiasticus, verb. ecclesiasticus.
- Firma iuris pro fori declinatione, qualiter fiat. & quomodo in iudicio recipiatur. c. 11. n. 14. pag. 201. cum n. seq.
- Firma iuris cum pignoribus, quibus casibus fiat. ibi. n. 15.
- Firma iuris olim erat omnium iudiciorum principium, quae successit loco cautionis iudicio fisci. et fuit iure communi recepta. c. 11. n. 16. pag. 202 & quibus casibus necessaria sit. n. 18.
- Firma iuris contra delegatum apostolicum fit in regia audientia, & non alibi. c. 11. n. 26. pag. 205.
- Fisco instante aliquando proceditur contra delegatos apostolicos. c. 11. n. 42. pag. 213.
- Forum qui sequitur, sequi debet iura fori. c. 12. n. 20. pag. 233.
- Firma

INDEX

- F**irma iuri in processu pacis & treuge verbopacis.
- Fides est seruanda hosti illam seruanti, quae in principe debet elucere. c. 14. n. 75. pag. 305. (pag. 32.)
- Fiscus. vtitur iure priuati, nisi in casibus priuilegiatis. c. 14. n. 326.
- Fiscus litigans cum priuato eundem ordinem iuris seruat, nisi specialiter aliter sit dispositum. c. 15. n. 2. pag. 339.
- Fiscus contra suos debitores procedit via executiua. ibi. n. 3. p. seq.
- Fiscus in sumarijs debet offerre libellum. ibi. n. 4. pag. 340.
- Fidelitatis iura sunt inter populum et principem communa, signanter in cathalonia. c. 15. n. 5. pag. 340.
- Firma iuris facta per laicum coram suo iudice, impetrat citationem contra clericum, & tenetur clericus, secularem iudicem adire. c. 15. n. 23. pag. 347.
- Firma iuris erat principium omnium iudiciorum. c. 15. n. 24. p. 348.
- Firma iuris quid sit. c. 15. n. 60. pag. 362.

G

- G**ubernator appellari non potest procurator comitum, & reliquorum baronum subditorum comiti Barcinonae. c. 3. n. 16. p. 29.
- Gubernatori aut eius vicesgerenti non competunt regaliae nisi certis casibus. & sic non euocat causas pauperum nec miserabilium extra vicariam. c. 3. n. 41. et 42. pag. 43.
- Gubernator olim dicebatur procurator. ibi.
- Gubernator dicitur primogenitus regis ex sua propria & naturali prerogatiua. ibi. n. 44. pag. 44.
- Gubernationis prima ratio descendit a manu regia. c. 4. n. 1. p. 72.
- Gubernatoris officium, qui olim procurator generalis dicebatur, fuit post vicarios institutum. c. 4. n. 27. pag. 79.
- Gubernator generalis ex vsu & lege cathaloniae, est primogenitus regis. ibi. n. 28.
- Gubernator generalis, qui non erat primogenitus regis olim fuit constitutus, qui & dicebatur vicarius cathaloniae. ibi. n. 29.
- Gubernatoris vicesgerens, aequiparatur praesidi prouinciarum, & primogenitus, praefecto praetorio. ibi. n. 30.

Gubernato-

INDEX

- Gubernatoris potestas maxima est, absente locumtenente & rege. ibi. n. 31.
- Gubernator seu eius vices gerens iurare debet, antequam exerceat officium. ibi. n. 33. pag. 81.
- Gubernator seu eius vices gerens absente rege & locumtenente, cum assessore et DD. regij concilij, tractat negotia sua proprie. c. 4. n. 51. pag. 90.
- Gubernatores seu qui prouincijs presunt cognoscere debent mores prouincialium, & qualiter debent se habere cum prouincialibus, et cum ministris sui gubernij. c. 4. n. 68. pag. 96.
- Gladij duo sunt: vnus spiritualis, alter temporalis. capit. 11. n. 1. pag. 192.
- Gubernator vice regia magnam ex regia audientia accipit auctoritatem. quia in omnibus seruatur forma, qua in audientia locumtenentis. c. 11. n. 29. pag. 205.
- Gubernator Rossilionis & Ceritanię absente rege & locumtenente a prouincia, est in suo districtu supremus, & releuat oppressos. ibi. n. 31. pag. 207.
- Gubernator rege & locumtenente absente, procedit contra delegatos apostolicos, & conseruatores. quia illi incumbit oppressos defendere. c. 11. n. 34. pag. 208.
- Guidatus clericus a rege, an possit ab episcopo capi & detineri. c. 14. n. 77. pag. 306.
- Guidatica regia ab ecclesia seruanda. ibi. n. seq.
- Guidati clerici per regem, si capiuntur per iudices ecclsiasticos, manu regia a carceribus extrahuntur. c. 14. n. 147. pag. 327.
- Guidaticum in rebus ecclesiasticis. verbo saluaguardia.

H

- H**onestas ab utilitate in ratione legis ferendę, non potest separari. c. 3. n. 6. pag. 24.
- Hostes conuocare ad solum principem spectat. c. 3. n. 56. pag. 51. & in quo differat hostis conuocatio a caualcata. n. seq. & quid sit hostis et caualcata.

Hostis

INDEX

- Hostis conuocatio in vim vsa. princeps namq. an requirat presentiam principis. ibi. n. 65. pag. 55.
- Homagium non prestat rex ecclesię, si ob culpam vasalli illius peruenit feudum ad rege. m. c. 7. n. 54. pag. 154.
- Hoste & caualcata conuocata, in vim vsa. princeps nãq. non excusantur priuilegiati, nec tale prinilegium subsistit. capit. 8. nu. 3. pag. 157.
- Hostem conuocando qualiter procedatur. ca. 8. num. 6. pag. 157. vbi multa de hostis conuocatione. cum numeris seq. & de pœna non venientium.
- Homines de redimensa, proprij, & censiti & allij, quę teneantur confiteri, & recognoscere, & de iuribus dominorum. ca. 9. n. 18. pag. 171.
- Hostem & caualcatam sequi debent homines de baronijs, quamquam in baronem transfulerit rex hostes & caualcatas. c. 14. n. 7. pag. 283.

I

- I**udicandum qualiter sit deficientibus vsaticis. capit. 1. num. 7. pag. 6.
- Iustum non potest esse quod non sit honestum. c. 3. n. 4. pag. 23.
- Iurare debent reges in ingressu regiminis seruare constitutiones & alia iura patrię. c. 3. n. 10. pag. 26.
- Iudicare debet rex in cathalonia per directum, & quid sit directum. c. 3. n. 25. pag. 33.
- Iudicandum in Audientia, non secundum propriam conscientiam sed secundum ius. ibi. n. 26.
- Iustitiam tenere qualiter accipiatur. ibi. n. 27.
- Iudex ordinarius quis dicatur. c. 4. n. 4. pag. 73.
- Jurisdictionem qualem habet dominus in vasallos vel emphiteotas. verbo. dominus de.
- Imperio mero, & de pretensione baronum circa illud. aliqua remissive. cap. 4. n. 13. pag. 75.
- Iurare debet rex & gubernator antequam administrent. fuerunt tamen

INDEX

- tamen quandoq. ante iuramentum regis admissi magistratus ab eo creati. c. 4. n. 34. pag. 81.
- Intellectus constitutionis, com fer o con traure spofalles. tit. de spons. & mat. c. 7. n. 39. pag. 146.
- Iusiurandum fidelitatis ratione supreme iurisdictionis soli regi prestatur. et in prestito inferiori a principe per feudatarium, censetur semper persona principis excepta. capit. 9. num. 2. pag. 163.
- Iuramentum fidelitatis qui prestare teneantur. ibid. numer. 3. & prestatur per prelatum ipsius nomine & non nomine ecclesie. n. 4. & est plus prestare iuramentum fidelitatis quam homagium. n. 6. & quid in his seruetur & de formula.
- Iuramentum simpliciter prestatum, censetur prestatum ex omni causa ex qua erat prestandum. c. 9. n. 5. pag. 166.
- Iurare debet rex in cathalonia, antequam subditi fidelitatem iurent. ibi. n. 7. pag. 165.
- Iura dominicalia in cathalonia varijs nuncupari nominibus, & quae sint haec iura. c. 9. n. 15. pag. 170.
- Inuestituras quandoq. fieri propter novas successiones. c. 9. n. 23. pag. 173.
- Iuramenti fidelitatis, quoad omnes personas de regno habet rex intentione fundatam, quoad accipiendam fidelitatem. cap. 10. nu. 2. pag. 181.
- Iuramentum fidelitatis sub qua forma prestetur. ibi. n. seq.
- Iurisdictionem quam dominus habet in vasallos, separatam esse a mero & mixto imperio. c. 10. n. 17. pag. 187.
- Iudicem assignat dominus in causa propria inter illum, & vasallos, et in hoc aequiparatur imperatori et regi. c. 10. n. 22. p. 189.
- Immunitas semper salua est ecclesiae. c. 11. n. 9. pag. 20.
- Iudex ex officio potest compellere litigantes ad legitimandum personas suas, ne iudicium reddatur elusorium, & ad firmandum de directo. c. 11. n. 17. pag. 202.
- Iudex iura sua tueri debet: & non mittere falcem, in messem aliam. c. 11. n. 48. pag. 216.

Iudicare

INDEX

- Iudicare de bono & aequo permissum est, ubi in casu occurrenti non est cautum a lege. c. 11. n. 58. pag. 222.
- Iustitiam ministrans, acceptus est deo. c. 12. n. 13. pag. 231.
- Iurisdictionem ac regalia iura turbans, non est dignus beneficijs principis. ibi. n. 18. pag. 232.
- Indignationis & irae regiae poena ponitur in literis monitorialibus. & quae sit huiusmodi poena & de similibus clausulis. ca. 12. n. 21. pag. 233.
- Iudex ecclesiasticus non potest procedere per censuras, nec alia ecclesiastica iuris remedia in cathalonia, contra officiales regios, officinando committentes excessus, contra ecclesiasticos & bona eorum ibi seq. n. 23.
- Iudex secularis potest supplere negligentiam prelati ecclesiastici. c. 13. n. 31. pag. 253.
- Iniusta iubenti, non est obediendum. c. 13. n. 43. pag. 256.
- Iurisdictiones ecclesiasticas & seculares distinctas esse oportere. c. 13. n. 46. pag. 257.
- Indigenae idonei sunt ceteris preferendi. c. 13. n. 52. pag. 259.
- Iudicialis cognitio versatur partim in civilibus, partim in criminalibus, et in causis mixtam naturam habentibus. c. 14. n. 1. p. 282.
- Immunitas ecclesiastica consistit tam in personis, quam bonis ecclesiarum. c. 14. n. 5. pag. 282.
- Iudex secularis in pluribus casibus absque metu censurarum cognoscit de causis clericorum, remissive. et sunt hi de iure communi, non tamen consistunt in regalibus principis cathaloniae. c. 14. n. 10. pag. 284.
- Iudex secularis, ut tollatur via facti, se intromittit de omnibus causis. & cessant iuris regulae in contrarium. ibid. n. 12. p. seq.
- Iudici seculari possunt per papam subijci bona ecclesiarum, maxime temporalia. c. 14. n. 18. pag. 286.
- Immunitas ecclesiastica remanet salua extracto ab ecclesia. c. 14. n. 48. pag. 297. qui et potest pro expensis detineri. n. 50.
- Iudex laicus non potest criminaliter punire nec distinguere presbiteros, licet gallia contrarium seruet. c. 14. n. 85. pag. 307.

iudicium

INDEX

- Iudicium, quo agitur ad emendam est mere ciuile: & si agatur condictione vaticani simili modo. ad emendam contra clericum coniugatum totus processus pertinet ad regem. ca. 14. n. 91. pag. 309.
- Iudex secularis in vim processus regularum si procedat contra clericum ad poenam corporalem vel pecuniariam fisco applicandam: tunc non distringit rex clericum nec religiosum. c. 14. n. 94. pag. 310.
- Imperium merum licet baronibus sit concessum, sub tali concessione non veniunt regalię, & per euocationem ex causa alicuius qualitatis recuperat rex in tali casu imperium, & illius exercitium. c. 14. n. n. 119. pag. 319.
- Intellectus ad constitutionē 2. in curia Bar. capit. 8. pag. 321. num. 127.
- Iudex secularis procedit contra clericos & religiosos si arma parantur vel seditiones. c. 14. n. 144. pag. 326.
- Iudicem secularem posse punire clericos, qualiter sit in hac provincia accipiendum, & an sit communicatum inferioribus secularibus. c. 14. n. 145. pag. 326.
- Iudicium vnum non impedit aliud. c. 14. n. 150. pag. 328.
- Inuestiturę, non sunt tituli reales, nec inducunt nouam qualitatem. c. 15. n. 8. pag. 342. inducunt tamen inter renouantes probationem. n. seq.
- Inuocatio brachij secularis est remedium extraordinarium. c. 15. n. 52. pag. 357, et est inuocandum non acceleranter, sed pro remedio iuris vltimo. ibi. n. seq.
- Inuocato brachio seculari, seu petita assistentia in causa ciuili, proceditur diuerso modo atq. In criminali, & qualiter in vtraq. & in mixta procedatur. ibid. num. 54.
- Inuocato brachio seculari, quando iudex secularis sit merus executor: & quando aequiescat processui curię ecclesiasticę, & quid in causa heresis. c. 15. n. 55. pag. 358.
- Iudex secularis non semper adquiescit processui iudicis ecclesiastici, etiam in casibus, in quibus est tantum executor. cap. 15.

INDEX

15. nu. 56. p. 360. & de assistentia iudicis secularis petita. n. seq.
- Inuocato brachio seculari, interest an executio sit facienda in bonis laicorum, an in rebus ecclesiasticis. & de modo procedendi. c. 15. nu. 49. p. 356.
- In seculari brachio inuocato oportet partem citari: non tamen cognoscit iudex de meritis causę principalis. ibi. n. 51.
- Iudici non licet de legibus iudicare, sed secundum ipsas leges. c. 15. nu. 77. p. 368.
- Inuocationis brachij secularis causa tractatur in audiencia, & an a prouisione inuocationis supplicetur. c. 15. nu. 43. p. 354.
- Inuocatio brachij secularis in quo ab assistentia differat. c. 15. n. 45. p. ead.
- Inuocato brachio seculari sit executio nomine iudicis brachium impartientis, & quando ab ea cessandum. ibi. n. 46.
- Iudex secularis, si opportuerit, poterit implorare iudicis ecclesiastici auxilium, pro sua exequenda sententia, aduersus eos in quos non habet ius correctionis. c. 15. n. 75. p. 366.
- Inuocationis brachij secularis iudex, partem audit & terminū prefigit ad opponendum exceptiones. & quare non possit cognoscere de exceptionibus oppositis. ibi. n. 76. p. 367.
- L**
- Eges nouas casibus exigentibus constituere solet princeps. c. 1. n. 5. p. 6.
- Leges condendi potestatem soli comiti Barcinonę competere, & non reliquis comitibus. c. 1. n. 12. p. 8. & c. 3. n. 2. p. 23.
- Lex qualis esse debeat, & quid in ea condenda spectandum sit. ibi. n. 3.
- Lex omnis utilis esse debet, quia ad communem vtilitatem statuta est. ibi. n. 5. p. 24.
- Locumtenentis potestas expirat per mortem regis, & quare. c. 4. n. 37. p. 82.
- Literas iustitię, tangentes interesse partis in iudicium deducibile, expedite citra firmam cancellarij, sunt nullę, & quid de literis gratię. n. 44. c. 4. p. 85.

INDEX

- Locumtenentem generalem propter absentiam regis oportuit
in magistratum deputari. c. 4. n. 58. p. 92.
- Locumtenentem generalem aliqui prefecto præterito compararunt. ibi. n. 59. p. 70.
- Locumtenens generalis est alternos, & idē tribunal vtriusq. omniaq. potest rege absente præter inseparabilia à persona regia. cuius potestas cessat præterente rege: licet cæterorum officium iurisdictione non cesset. ibi. n. 61. principemq. representat. est caput provincie, cui subsunt omnes magistratus, duces & barones, prælati & milites religionum: præsidetq. tanquā rex. & an sit supra capitaneum generalem. ibi. n. 64.
- Locumtenentis generalis mandatum non extenditur ad omnia, quæ potest rex, quantumcunq. sit generale. c. 6. n. 16. p. 117.
- Literas executoriales regias postulare debent ecclesiastici, ante adeptionem possessionis temporalitatum suarū prælaturarum. c. 10. n. 4. p. 182.
- Laici non conveniuntur pro censibus debitis ecclesiæ, nisi corā iudice seculari. c. 10. n. 12. p. 184.
- Laicus pulsatus coram iudice ecclesiastico, potest etiam pro re ecclesiastica, firmare ius coram suo iudice: nec tenetur fori declinatoriam coram ecclesiastico allegare. c. 11. n. 13. p. 201.
- Literæ, quæ in regia audientia expediuntur contra delegatos Apostolicos, præcedente declaratione contra eos, an per regentem sint firmandæ. & olim qualiter & per quos firmabantur. c. 11. n. 39. p. 210.
- Laicis plura sunt concessa ex indulgentia pontificis, in ecclesia. c. 13. n. 3. p. 244.
- Laicum ex privilegio Apostolico posse obtinere beneficium ecclesiasticum. c. 13. n. 6. p. 245.
- Lex civilis ferri potest ad iuvandam legem canonicam. c. 14. nu. 13. p. 285.
- Licentiam extrahendi solus princeps concedit. num. 134. ca. 14. pag. 323.

Mutatio

INDEX

M

- Mutatio temporum, legum desiderat mutationem. cap. 1. n. 4. pag. 6.
- Miserunt verbum, qualiter sumatur. cap. 3. n. 1. p. 23.
- Mandauerunt verbum, qualiter sumatur. ibi. n. 8. p. 25.
- Manus accipitur pro potestate. c. 3. n. 32. p. 38.
- Manutenentia unde sit dicta. ibi. & in quo differat à saluaguardia. & est de regalijs. n. 33. & 34.
- Miserabiles qui dicantur. in verbo pauperes. quorum causæ non trahuntur ad curiam ecclesiasticam. ibi. n. 45. p. 45.
- Milites creare potest comes Barcinonæ, tam in guerra, curijs, quā in aula regia, & ubiq. cap. 3. n. 67. p. 56. & est de supremis regalijs: & de illorum priuilegijs remissive. & an possint renūtiare foro. c. 3. n. 69. p. 57.
- Militia palatina & aulica sonat, in dignitatem simplicē. ibi. n. 70.
- Militarium priuilegiorum, ubi in iuribus patriæ sit mentio, intelligitur de militibus aulicis. ibi. n. 71.
- Militia armata, quam milites exercent in bello, nullā habet dignitatem, & ideo torquentur: & de illorum priuilegijs, foro, approbatione, & reliquis, remissive. ibi. n. 72. p. 58.
- Militum brachij militaris priuilegia, in quibus differant a priuilegijs militum, belli causa tantum concessorum. ibi. n. 73. p. 59.
- Militia armata suas habet dignitates, & suos magistratū. ibi. n. 74.
- Militia armata est instituta, ad propulsandam iniuriam, & vindictam habendam. ibi. n. 75.
- Militia spiritualis suos habet gradus, & quid sit. de ordine, dispositione, & origine, remissive. ibi. n. 76.
- Militum creatio, per quos fieri possit. ibi. n. 79. p. 72.
- Magistratibus paucioribus opus est, dum princeps in provincia residet. c. 4. n. 2. p. 72.
- Magnatum appellatione, qui contineantur. suntq. magnates maiores, & minores, & in quibus hi ad inuicem discernantur. ibi. nu. 9. p. 74.

Ca 2

Magi

INDEX

- Magister rationalis in cathalonia, tertium obtinet gradum magistratum, & quæ illius officio incumbant. c. 4. n. 52. p. 90.
- Magistratum ordines ex temporum successione varietatem receperunt, & de illorum ordine. c. 4. nu. 60. p. 92.
- Mattimonium morale & politicum dicitur contractum inter principem & rempublicam sui regni. c. 6. n. 24. p. 120.
- Manus mortua quæ dicatur, & quare sic appelletur. c. 7. nu. 7. p. 137.
- Maridagia, in verbo vasalli.
- Militum privilegia quoad forum, remissive. c. 11. n. 25. p. 205.
- Multarum impositio est de regalibus regis: & ideo illis non utuntur iudices ecclesiastici, contra laicos, nisi in certis casibus. n. 43. c. 11. p. 214.
- Miserabilis plura reportat commoda, in cōsistorio principis. ibi. n. 46. p. 216.
- Manutenētiā, si non seruant ecclesiastici, proceditur contra eos per regem. quæ & per principem, qui concessit, reuocari debet causa cognita. c. 14. n. 43. p. 326.
- Manutenentia, qualiter concedatur, ob quam causa ecclesiastica tractatur in regia audientia. c. 15. nu. 26. p. 348
- Manutenentia est vtile interdictum vti possidetis, quæ etiam in rebus ecclesiasticis coram seculari iudice tractatur: non corā inferioribus, sed supremo parlamento. ibi. n. 27. p. 349.
- Manutenentia conceditur, nedum habenti titulū, verum & commendam. ibi. n. seq.
- Manutenentię reuocatio tractatur summarie in regia audientia. ibi. n. 29. p. 350. (61. p. 362.
- Manutenentię reuocationis causa, quem terminū habeat. c. 15. n.
- Manus regia in rebus corporalibus, est realis appositio: in incorporalibus, verbalis. c. 15. n. 36. p. 353.
- Manus regia, murus est ecclesię. c. 15. n. 72. p. 365.

N

- Necessitas facit licitū, quod est illicitum in lege. c. 4. n. 35. p. 81.
- Natura

INDEX

- Naturalitatis literę concedi solent in curijs generalibus, & raro. c. 13. nu. 57. p. 261.
 - Nullitas nulla est maior, quam cum quid fit extra potestatem. c. 15. nu. 39. pag. 353.
- O
- Oppressos defendere, officium est regis. c. 3. n. 28. pag. 35. vbi aliqua de oppressione, & qua actione agant vasalli oppressi contra dominos. cum seq.
 - Oppressum manutenere intelligitur de qualibet oppressione, iudiciali & extraiudiciali. & tam de clerico, quam laico oppresso. c. 3. nu. 31. p. 38.
 - Oppresso succurritur per principem, & pretextu oppressionis euocatur causa ad principis audientiam. c. 3. n. 35. p. 39.
 - Oppressionis & recursus regalias non potest rex a se abdicare, verbo, regalia.
 - Oppressorum causę nedum ad partis instantiam, verum ex officio possunt euocari. c. 3. n. 46. pag. 46. quæ & assumuntur per principem, nedum iudicialiter, verum & extraiudicialiter, & quomodo seu quibus casibus. ibi. n. 47.
 - Oppressum manutenere oppressoq. occurrere, quomodo sint hæc verba intelligenda. c. 3. nu. 50. p. 48.
 - Ordinarius iudex quis dicatur. verbo Iudex.
 - Officia regia quando per mortem concedentis expirent. c. 4. n. 38. p. 83. & nu. 45.
 - Occupationis temporalitatum declaratio ad quem pertineat. c. 4. n. 42. p. 85.
 - Officia DD. regij concilij, & aliorum plurimorum per mortem principis non expirare. & de dictorum officiorū creatione, & institutione. ibi. nu. 45. pag. 86.
 - Officia DD. regij concilij sunt certa, & non nutualia, ibi. n. 47.
 - Officiales per principem prouisi cum clausula, durante nostrā mera ac libera voluntate, non expirant morte concedentis, si modo sint officia per constitutiones creata. ibi. in. 49.

INDEX

- Officia regia magistratuum, nulla possunt esse, quæ non sint subdita iuribus patriæ. c. 4. n. 66. pag. 95.
- Omnia sunt de regis dominio, quoad supremam potestatem. c. 7. nu. 52. pag. 152.
- Occupatio temporalitatum qualiter, & ubi fiat: quæ per vicarios, vel alios inferiores non potest fieri. c. 11. n. 28. p. 206. cum n. seq.
- Occupatio temporalitatum per quos fieri possit. ibi. nu. 30. cum sequentibus.
- Oppressum defendere etiam absq. partis petitione, est debitum regale: nec potest auxilium hoc denegari tam laicis quam clericis. c. 11. nu. 49. p. 217.
- Oppressio non impeditur auxilium, nisi allegetur violentia, & oppressio. c. 11. nu. 57. pag. 222.
- Occupatio temporalitatum est iustum remedium, & fere in omnibus regnis receptum, & de modo procedendi. c. 12. n. 2. p. 227.
- Occupatio temporalitatum, non tangit personas ecclesiasticas, nec eorum bona libera & franca: sed quæ possident regi subiecta, & quid in cathalonia seruetur ubi est limitata forma. ibi.
- Officium regium incidisse in pœnas constitutionum Tarracônæ pro excessibus priuatis, an possit declarari per iudicem ecclesiasticum. c. 12. n. 24. pag. 25. & quid pro rebus & excessibus officij. ibi. nu. 22.
- Officialis se immiscens in his, quæ non sunt sui officij, habetur propriuato, vel procedendo extra formam iudicis. c. 12. n. 25. pag. 236.
- Officialis secularis puniri potest per superiorem, si non se opponit abusibus iudicium ecclesiasticorum. c. 13. n. 45. pag. 257.
- Officialis excedens in clericos, punitur per suum superiorem. c. 14. nu. 67. pag. 302.
- Oppressionis regalia, etiam comprehendit ecclesiasticos culpabiles. c. 14. nu. 100. pag. 313.
- Opprimi quis potest iudicialiter, & extraiudicialiter, & utroque casu datur recursus ad principem. c. 14. n. 102. pag. 313. & de formula procedendi in oppressione per dominum facta vassallo. nu. 105. pag. seq.

INDEX

- Oppressionum causæ, quæ sunt, remissimè. c. 14. nu. 112. p. 316.
- Oppressum iniuste tenetur releuare rex ex debito regalis officij, quia ad hoc sunt reges missi. ibi. n. 103. p. seq.
- Opprimentes reprimere debet rex: & potest multum in causis oppressionum & afflictionum. c. 14. n. 117. p. 318.
- Oppressionis causa euocata, an barones sint citandi, & an habeant de compositione partem. c. 14. nu. 121. pag. 319.
- Oppressionis pretextu in recurrentibus ab oppressione, & afflictione, ecclesiastica negotia trahuntur, ad regiam audientiam & de concessione literarum. c. 15. nu. 33. pag. 352.
- Occidere non dicitur, qui assistit delicto. c. 15. nu. 47. pag. 355.

P

- Princeps casibus exigentibus nouas solet constituere leges. c. 1. nu. 5. p. 6.
- Practice de intellectu vnum, & aliud de veritate iuris esse dicimus. cap. 1. n. 10. pag. 7.
- Principis maiestate dignum est, se legibus alligatum profiteri. c. 3. nu. 7. p. 25. in quo fidei vinculum solet splendescere. n. 11. p. 26. obligaturq. ex contractu cum subditis inito. ibi. nu. 12.
- Perhorescentiæ causa euocatur ad audientiam principis, sumaria precedente informatione. c. 3. n. 36. p. 40.
- Pauperes, miserabilesue qui dicantur. ibi. n. 38. p. 41. & quid in paupertatis probatione obseruandum sit. n. seq. horum causæ non trahuntur ad curiam ecclesiasticam. n. 45.
- Principis Appellatione in regalibus venit solus rex & non eius primogenitus. c. 3. n. 43. p. 44.
- Priuilegia de la ma armada, de la bandera de vehinatge, vnde originem habuerunt. n. 48. c. 3. p. 47.
- Principi incumbit subditos tenere in pace. ibi. n. 49.
- Pallias, verbum, quid importe. tin. c. 3. n. 55. p. 50.
- Pax, in forma conuocationis quid sit. eod. c. n. 61. p. 53. vbi aliqua de conuocatione ipsius pacis.
- Potestatis nomine in singulari venit solus comes Barcinonæ, in

INDEX

- plurali, omnes comites cathalonię. c. 4. n. 6. pag. 73.
- Potestas sumitur quādoq. pro magistratu. & in lexu virili. ibi. n. 7.
- Potestates, non dicuntur inferiores comitibus. ibi. n. 8. p. 74.
- In pacis defensione, qui olim assiscebant. c. 4. n. 17. p. 77.
- Pacis & treugę querelę, hodie coram principe seu eius locum-
tenente possunt proponi, & quomodo. ibi. n. 18.
- Principis nomine, non habemus in cathalonia magistratum, sed
sub nomine primogeniti. c. 4. n. 32. pag. 80.
- Procuratoris Rossilionis et Ceritanie ratio, in verbo, baiulus ge-
neralis.
- Papa & imperator sunt duo primi fontes omnium dignitatum.
c. 5. n. 5. pag. 103.
- Patrimonialia an possint alienari, verbo alienari.
- Parlamentum generale a solo rege conuocatur. c. 6. n. 18. p. 117.
- Princeps plures disponit casus, quos inferior non potest. ibid.
n. 20. pag. 118.
- Pręscriptione non adquiruntur, quę separari non possunt a prin-
cipe. ibi. n. 21. pag. 119.
- Principi reseruata expresse, raro conceduntur ibi. n. seq.
- Princeps seu rex de quibus rebus patrimonialibus possit dispo-
nere. n. 23. ibi.
- Principis concessio nullum ius tribuit, circa annexa coronę &
adherentia omnino. c. 6. n. 29. pag. 121.
- Principi est a populo data suprema potestas. ibi. n. seq.
- Pręscriptionis immemorialis magna est vis. ibi. n. 27.
- Principes esse ministros Dei & de illorum cura. c. 6. n. 31. p. 122.
- Pręscribi non possunt, quę nec possideri ibi. n. 33. nec quę mag-
nam coronę regię inducerent diminutionem. n. 34.
- Pręscribi an possit merum imperium, & quę vsaticorum iure.
pręscribantur. c. 6. n. 35. pag. 123.
- Pręscriptio de qua in vsat. hoc quod iuris est sanctorum, quę
sit, ibi. n. 36.
- Pręscribuntur suo tempore fisci bona nondum vnita, nec incor-
porata, sed delata. ibi. n. 37.

Prę-

INDEX

- Pręscribi possunt res patrimoniales, quas rex habet vt priuatus,
& quę sint huiusmodi. ibi. n. 38.
- Pręscriptione adquiruntur in cathalonia, res patrimoniales oc-
tuaginta annorum possessione. ibi. n. 39.
- Possessio immemorialis & 80. annorum non admittit probationē
in contrarium, nisi ad docendum tantum tempus, non fuisse
elapsum. ibid. n. 40. pag. 126.
- Pręscribi licet possit iuri cogendi euacuare in manum capacem,
ius tamen petendi indemnitate non pręscribitur. c. 7. num.
17. pag. 141. & n. seq.
- Pręscriptione immemoriali, quando prescribantur, quę compe-
tunt principi ratione vniuersalis dominij. ibi. n. 19.
- Princeps rem feudalem ad se reuersam tenetur in manū habilē
transferre, ne domini inferiores suis iurib. fraudentur. ibi. n. 20.
- Pręscribi potestabilitas possidendi, non ius superioritatis. c. 7.
n. 35. pag. 148.
- Pręscriptio in rebus amortisandis, a quo tēpore currat. ibi. n. 36.
- Pręscribi an possit ius superioritatis. c. 7. n. 50. pag. 151.
- Pœna nō venientis ad conuocationē hostis, quę sit. c. 8. n. 8. p. 159.
- Pecunię etiam solent constitui pro iuribus dominicalibus. cap.
9. n. 16. pag. 170.
- Propinquis licere, emendare propinquos. c. 9. n. 29. pag. 175.
- Punitus leuiter potest grauiori pœna puniri. c. 9. n. 51. pag. 177.
- Pœnę solitę comminari ecclesiasticis non obtemperantibus lite-
ris regijs, quę sint. c. 12. n. 2. pag. 227.
- Pœnas alias, vltra occupationem temporalitatum, potest rex de-
cernere, contumacia pręlatorum crescente. c. 12. n. 7. p. 229.
- Priuationis gratiarum regiarum comminatio, solita est apponi
in litetis monitorijs, contra ecclesiasticos. c. 12. n. 17. p. 232.
- Possessionem immemoriam priuilegij sufficit probare in his,
quę priuilegio concedi necesse est. c. 13. n. 8. p. 246.
- Pręscriptionem allegare in incapacibus, non est tutū sed priui-
legium & probare possessionem. ibi. n. seq.
- Pręsentandi ius in pręlaturis tam maioribus, quam minoribus
competit

INDEX

- competit regi in cathalonia, vsq. ad beneficia regalia simplicia. c.13. n. 15. pag. 247.
- Patrono incumbit custodire ecclesiam, & conseruare dotes & redditus illius. ibi. n. 20. pag. 250.
- Possessione adquiruntur aliqua, que p̄scriptioe acquiri non possunt, & quæ sit diuersitatis. ratio. ibi. n. seq.
- P̄scriptibile quid dicatur. ibi. n. 22. p. 250. (n. 35. p. 259.)
- Pensiones beneficijs sine cōsensu regis patroni nō imponunt. c. 13.
- P̄sio intollerabilis que dicatur. ibi. n. seq. p. se. (sisti. ibi. n. 39.)
- Potestatis defectu non datur maior nullitas, et potest de facto re
- Possessio & vsus antiquissimus inducunt priuilegiorum aposto- licorum probationem. c. 13. n. 60. pag. 262.
- Priuilegium probatur ex vsu & possessione. ibi.
- Pacis & treugę causa dicitur mixta. c. 14. n. 2. pag. 282.
- Pacem & treugam firmarunt p̄lati ecclesiastici in cathalonia. & subsunt constitutionib. pacis & treugę. c. 14. n. 22. p. 288.
- Sub pace & treuga sunt constituti omnes in cathalonia. et vn- de securitas pacis originem habuerit. ibi. n. 21.
- Pacis et treugę processus hodie non fit coram Episcopis sed co- ram vicario & subuicario. c. 14. n. 23. et 24. p. 289.
- Processus faciunt episcopi & p̄lati iure communi, & non in vim constitutionum pacium & treugarum. ibi. n. 25.
- Pacis & treugę violator clericus potest querelari coram vicario regio, & qualiter simili casu procedatur, in monitione, com- paritione, fori declinatione, publicatione, contumacia: & de re- missione episcopo facienda. c. 14. n. 28. pag. 290.
- Et in isto processu clericus tōsuratus sub cuius iudicis iuris- dictione remaneat. ibi. n. 30. pag. seq.
- Pacis & treugę firma iuris fit hodie seruata forma consti. Ferd. 2. c. 14. n. 29. pag. 290. et est necessaria firma et contumatię purgatio. ibi. n. 29. & 31. et quid in clerico tonsurato.
- Pacis & treugę querela ciuile iudicium est. c. 14. n. 32. pag. 292. in cuius processu potest clericus detineri per iudicem secula- rem. ibi. n. 33. & quid in exemptis. n. 34.

Pacis

INDEX

- Pacis & treugę querela nihil criminalitatis contra clericos con- tinere debet: & in his cautum oportet esse aduocatū. ibi. n. 35. p. 293. nec in isto processu contra exēptos procedit iudex secu- laris criminaliter. n. 36. p. seq. & quid habet facere iudex secu- laris, si inuenerit in tali processu clericos culpabiles. n. 40.
- P̄sidis officio congruit rempublicam malefactoribus purgare. c. 14. n. 59. pag. 300.
- P̄sbyteri & ceteri in ordinibus constituti, capi possunt pro rega- lia vsatici, simili modo. c. 14. n. 84. pag. 307.
- P̄sbyterorum, clericorum & aliorum districtus, quo ad perso- nam, est ipsorum episcoporum. c. 14. n. 87. pag. 308.
- Priuilegium concessum profelsioni vel officio tandiu durat, quandiu profelsio vel officium. c. 14. n. 93. pag. 310.
- Plura sunt negotia, quam vocabula. c. 14. n. 101. pag. 313.
- Patrimoniū duplex habet rex: vnum fiscale, alterum Cęsaris, et quid contineāt ambo: & per quos gubernetur vnūquodq. c. 14. n. 125. pag. 320.
- prohibitiones sic sunt faciendę, ne sint contra liberum cōmer- cium. n. 135. c. 14. pag. 324.
- papa quandoq. ipso iure exiit clericos, clericali priuilegio. cap. 14. n. 138. pag. 324. (146. pag. 327.)
- periculosa est contra clericos in gallia procedendi forma. c. 14. n. patrimoniales causę. verbo causę.
- potestas temporalis et spiritalis, secularis & ecclesiastica, ad inui- cem vices suas sibi p̄stant. c. 15. n. 70. pag. 365.
- potestas secularis & ecclesiastica sunt duo brachia, veluti dextrū & sinistrum. ibi. n. 73. pag. 366.

R

- **R**egalia & p̄rogatiue principis sub quibus comprehendan- tur vsatici. remissine. c. 2. n. 3. pag. 13.
- Regis vide in verbo, princeps. & in verbo comes Barci. et infra.
- Rex seruare debet vsaticos & constitutiones cathalonię. in ver- bo constitutiones.

Rex.

INDEX

- Rex iurare debet in ingressu regiminis, & quæ. in verbo, iurare.
 Regis maiestas uillescit, sine magna familia, & nobili curia. c. 3.
 nu. 13. pag. 27.
 Regiam dignitatem qui dicantur habere. c. 3. n. 14. p. 27.
 Regis domestici qualiter conueniantur, & coram quo. c. 3. nu. 23.
 pag. 32.
 Regaliam oppressionis, & recursus non potest rex à se abdicare,
 nisi incertis casibus. c. 3. n. 40. pag. 42.
 Regalæ non competunt primogenito & gubernatori neq. eius
 vicesgerenti, paucis exceptis casibus. ibi. n. 41. p. 43. cū. n. seq.
 Recursus est regalia, quæ non abdicatur a rege. ibi. n. 40.
 Regis in domo qualiter annonæ, seu portiones distribuuntur.
 c. 3. n. 54. p. 50.
 Regalæ non continentur sub constitutionibus de causis vica-
 riarum & baiularum non extrahendis a vicaria, aut baiulia.
 nu. 19. cap. 4. n. 77.
 Regalæ quæ dicantur. nu. 23. cap. 4. p. 78.
 Remissio causarum criminalium extraprouinciam, an fieri pos-
 sit. nu. 25. ibi.
 Regis actus personalis, quando in eius primogenito admitta-
 tur, & in eius consorte vel fratre. c. 4. n. 36. p. 82.
 Regis domestici & capellani subsunt cancellario. in verbo can-
 cellario.
 Regium concilium olim non erat formatum, præter cancella-
 rium, vicecancellarium, regentem, fisciq. aduocatum: sed iu-
 dices nominabantur per regem in singulis causis. c. 4. nu. 46.
 pag. 87.
 Recursus & appellationis regalia comunicatur locumtenenti,
 & sic absente rege ad eum confugere possunt oppressi, & ma-
 gistratus inter se de superioritate contententes, & alij. c. 4.
 nu. 67. pag. 95.
 Regalia in numero plurali in antiquis monumentis legimus, &
 vulgo regalia in numero singulari appellantur. c. 5. n. 1. p. 102.
 Regalia quæ sint. ibi. n. 2. & quare regalia iura dicantur. n. 3. quæ
 compe

INDEX

- competunt cuilibet non recognoscenti superiorem. n. 4. pag. 103.
 Regalia, alia sunt fiscalia, alia patrimonialia. ibid. n. 7. & quæ
 dicantur fiscalia quæque patrimonialia. n. seq.
 Regalia diuiduntur in maiora & minora, licet aliqui tertium ad-
 dāt genus. quæ separari prescribiq. non possunt. ibi. n. 11. quæ
 in cathalonia aliter diuiduntur. n. 12.
 Regalia iura quoad institutum vsatici. aliumnamq. alia sunt se-
 cularia, alia ecclesiastica. ibi. n. 13.
 Regalia secularia, quæ competunt comiti Barcinone, quam plu-
 rima esse. remissiue. ibi. n. 14.
 Regalia iura tribus modis acquiri. c. 6. n. 1. pag. 111. & qualiter
 per erectionem dignitatis acquirantur. n. seq.
 Regalis dignitas. verbo dignitas.
 Regalia superiora an veniant in erectione dignitatis. cap. 6. nu.
 7. pag. 114.
 Regalium iurium concessio non comprehendit nisi solita conce-
 di. ibi. n. 8. quæ in triplici sunt differentia. & de illorum con-
 cessione. cum. num. seq. & quæ sint competentia in signum su-
 præmæ potestatis. n. 10. ibi.
 Regalia maiora concedi possunt si ex concessione magna dimi-
 nutio domini concedentis non sequatur. ibi. nu. 12. que nec
 conceduntur, nec consuetudine, vel præscriptione acquirun-
 tur. ibi. n. 13.
 Regalium concessio per viam legis & constitutionis potest fieri,
 etiam in supremis. ibi. n. 14.
 Regalium possessio qualiter probetur. ibi. n. 15.
 Regalium exercitium, vsa. auctorita. & rogatu. & similia in
 locumtenentem generalem transfertur. c. 6. n. 19. p. 118.
 Regalium concessio non extenditur ad vnita, & incorporata
 coronæ. c. 6. n. 25. pag. 120.
 Regalia iura qualiter præscriptione acquirantur. ibi. n. 26. & quæ
 sunt in præscriptibilia. n. seq.
 Regalia iura possunt in curijs de consensu brachiorum institui,
 vel erecta extinguere. & de his instituendis & extinguendis. c. 6.
 num.

INDEX

- mun. 41. pag. 126.
 Regalia iura plura ex principum concessione obtinet ciuitas Bar-
 chinone, & que sint. ibi. n. 44. pa. 127.
 Rex an possit filium suum regem creare, & de aliquibus regibus
 qui regno renuntiarunt. ibi. n. 45.
 Religionem ingredientes sine consensu parentum; & quare con-
 tra illos sustineatur pragmatica regis. laco. 1. c. 7. n. 40. p. 149.
 Regij dominij omnia sunt, quo ad supremam potestatem. c. 7.
 nu. 52. pag. 153.
 Regalię soni emissi, pacis et treuge. vsat. princeps namq. sunt
 exceptę ab omni priuilegio & exemptione. c. 8. n. 12. p. 160.
 Rex ratione supremę iurisdictionis habet dominium in omnib.
 temporalitatib. ac hominibus suę terre. c. 9. n. 1. pag. 163.
 Reditus annui in tritico, vino & oleo, qua forma sint liciti. ca. 9.
 n. 14. pag. 170.
 Regis officium est bona ecclesiastica defendere. c. 11. n. 36. p. 209.
 Recursum non potest rex in totum a se abdicare. c. 11. nu. 50. &
 seq. pag. 217.
 Rex suo casu procedit ad punitionem eorum, qui bonis ecclesia-
 rum abutuntur. c. 11. n. 56. pag. 220.
 Romanus pontifex plenissimam habet in beneficalibus potesta-
 tem, eaq. potest creare, & creata extinguere, suppressere &
 reuocare. c. 13. n. 1. pag. 243.
 Romanus pontifex dispensat supra concilium generale, mutat
 substantialia actus et alia similia. ibi. n. 2.
 Rex habet canonicatum in verbo canonicalem.
 Rex est laicus, et secularis: & ideo eidem non confercur benefi-
 cium ecclesiasticum, obtinet tamen pębendā. c. 13. n. 5. p. 245.
 Rex Francię in pluribus cathedralibus obtinet canonicatum. c.
 13. n. 11. pag. 246.
 Redituum ecclesiasticorum pars vna fabricę ecclesię, est destina-
 ta. c. 13. n. 29. pag. 257.
 Regis officium est curare vt diuina honorifice & diligenter per-
 agantur & augeatur cultus diuinus. c. 13. n. 49. pag. 258.

Regalia

INDEX

- Regalia iura. quę rex exercet in ecclesiasticos non violant liber-
 tem nec immunitatem ecclesię nec possunt a regis corona se-
 parari. c. 14. n. 6. pag. 282.
 Regalia iura non transferuntur per verba generalia. ibid. num.
 8. pag. seq.
 Romanus Pontifex nedum potest temporalia ecclesię alienare,
 verum & sacra prophanare. c. 14. n. 17. pag. 286.
 Regalię processus procedit contra personas ecclesiasticas et quo-
 modo procedatur in regalijs. c. 14. n. 63. pag. 301.
 Regalia formata & euocata, habet officialis in mādatis potestate
 quoscūq. culpabiles capiēdi. ibi. n. 64. p. seq. et quid in cleri. n. seq.
 Regalium in causis, contra ecclesiasticos, nedum per occupa-
 tionem temporalitatum, verum & per alia iuris remedia pro-
 ceditur. c. 14. n. 90. pag. 308.
 Regalia vsatici, auctoritate et rogatu. 2. comprehendit clericos.
 in qua fit processus ciuilis & criminalis, & qualiter in vtroq.
 procedatur. c. 14. n. 95. pag. 311.
 Regem via facti & per acuydamentū legimus aliquando proce-
 sisse, contra clericos non tamen iudicialiter. c. 14. n. 96. p. 312.
 Remedia plura cōpetūt regi. cōtra clericos in suis casib. n. 97. ibi.
 Regalia formata in vim vsatici camini. proceditur contra de-
 ricas. ibi. n. 99. pag. seq.
 Resistentiam facere superioribus etiam iniuste procedentibus,
 non licet. in verbo superioribus.
 Recurritur ad principem, nedum propter oppressionem. verum
 propter impotentiam aut negligentiam ordinariorum. & est
 magna regalia principis. c. 14. n. n. 106. p. 315.
 Regalię non continentur sub constitutionibus. ibi. n. 107.
 Raptores rerū ecclesię dicuntur sacrilegi, & de his cognoscit
 iudex ecclesiasticus. c. 14. n. 109. pag. 315.
 Recursus non potest a rege separari, licet in aliquibus casibus
 a se hanc potestatem abdicauerit. & an possit ex priuilegio,
 an tali casu propter abusum seu scandalum, possit recurri.
 cap. 14. num. 114. pag. 317. habetque locum recursus tam.

in

INDEX

- in ciuilibus, quam criminalibus: & causæ recursus euocantur ex quacumq. parte prouinciæ. n. seq.
- Recursus quid sit. ibi. n. 116. habetq. locum tam in terris baronū quam regis: estq. remedium extraordinarium quod potest allegare alius pro alio sine mandato. postea grauato ratum habete, habet effectum. ibi. n. 118, pag. 318.
- Regaliarum processus potest fieri per regios officiales in terris baronum, etiam ecclesiasticorum. c. 14. n. 120. pag. 319.
- Recursus datur ad proximum superiorem in casibus. capit. 14. nu. 122. pag. 320.
- Remissiones & abolutiones, quas facit rex proficiunt clericis, & in quibus casibus sit hoc intelligendum: et an remissio impediatur postea ecclesiasticum iudicem. c. 14. n. 148. pag. 327.
- Rex possidens rem, in qua per sequestrationem, recursum, vel alias ponit manum suam, non possidet pro se sed ius conferuat partibus. c. 15. n. 34. pag. 352.
- Romanus pontifex superior est imperatore, omnia iudicaturus à nemine iudicandus. c. 15. n. 81. pag. 365.
- S**
- Soldata quid sit. cap. 3. n. 19. pag. 31.
- Saluaguardia quid sit, in quo differat à manutentionia, & est de regulis c. 3. n. 33. & 34. pag. 39.
- Subditos tenere in pace ad principem spectat. ibi. n. 49. pag. 47.
- Sonus emissus, quid sit. c. 3. n. 62. pag. 53.
- Statutum quando dicatur esse contra libertatem ecclesie. cap. 7. n. 27. pag. 145.
- Statutum laicorum super rebus ecclesiasticis non valet, si principaliter fiat in preiudicium ecclesiarum. ibi. n. 37. pag. 148.
- Sequestri regij in rebus ecclesiasticis omnia conferuant; nec per hoc leditur iurisdictio ecclesiastica. c. 11. n. 35. pag. 208.
- Sede vacante iurisdictio spiritualis per capitulum regitur & administratur. c. 11. n. 38. pag. 210.
- Statutum laicorum, quando liget clericos. c. 11. n. 52. pag. 218.

Summus

INDEX

- Summus Pontifex tribunal tenet Iesu Christi. c. 12. n. 28. p. 236.
- Summi pontificis. in verbo, roman. pontifex.
- Scientia, & tollerantia temporis immemorialis operatur idem quod priuilegium. c. 13. nu. 12. p. 247.
- Sequestrorum nominatio in beneficijs regalibus & Abbatijs vacantibus regi competit. ibi. n. 19. pag. 249.
- Sequestratio quare ponatur in rebus ecclesiasticis per regem. c. 13. nu. 25. pag. 251. cuius sequestrationis legitima debet esse causa. n. 26. & sequestri assignatio fit per regem ex officio nobili. n. 27.
- Secularibus magistratibus incumbit, ne in defensione iurisdictio nis sint tardi, formidine censurarum. c. 13. n. 41. pag. 256.
- Seculares magistratus contra censuras ecclesiasticas debent expectare remedium opportunum. ibi. n. 47. pag. 257.
- Soni emissi regalia est potentissima. c. 14. n. 44. pag. 295. & ecclesiastici in illius prosecutione excessus committentes, capiuntur per officiales regios. n. 42. qui intrant ecclesias & domos illarum. n. 45. & extrahunt malefactores. n. 45.
- Soni emissi declaratio quibus casibus possit initiari et continuari. c. 14. n. 46. pag. 296.
- Sonus emissus differt à sacramentali origine, forma, solemnitate & effectu, et quomodo. c. 14. n. 51. pag. 298.
- Sonus emissus fuit iure diuino figuratus & formatus iure humano positiuo, tam communi quam huius patrie. ibi. n. 53.
- Soni sacramentalis origo unde sumat, & qua occasione. ibi. n. 54.
- Sacramentale fuit firmatum per Episcopum Barcinonę & alios ecclesiasticos, cum salute, quod non intendebant firmare ad vindictam sanguinis. ibi. n. 54.
- Sacramentalis forma que sit & in quo differat à soni emissi forma. c. 14. n. 55. pag. 299.
- Sonus emissus requirit sumariam informationem. vbi aliqua notanda circa declarationem. ibi. n. 56. cuius processus solum tendit ad capturam. n. 57. pag. seq. & est limitatus ad casus constitutione comprehensos. n. 58.

D d

Sacra-

INDEX

- Sacramentalis processus habet locum in alijs in quibus non procedit processus soni emissi. ibi. n. 58.
- Soni emissi processus fit per vicarium, baiulum, regem seu eius locumtenentem: & aliquando per barones intra suum districtum. c. 14. n. 60. pag. 301.
- Sacramentalis processus fit per certas personas, & officiales proprie non dicuntur. ibi. n. 61.
- Superioribus iniuste procedentibus non est resistendum: sed datur recursus ad principem. c. 14. n. 103. pag. 314.
- Saluamguardiam regiam si violat clericus, potest per iudicem secularem detineri. c. 14. n. 141. pag. 321.
- Saluaguardia appellatur velum regium, & a quo & per quē debeat impetrari, et concedi. c. 14. n. 142. pag. 325.
- Saluaguardia, emparamentum, guidaticū etiā in rebus ecclesiasticis conceditur per regiā audientiā, ex causa. c. 15. n. 30. p. 331.
- Saluamguardiam violans: in crimen lese maiestatis incidit. ibi. n. 31. pag. seq.
- Sequestratio si uictuū beneficiorū aliquādo petiē ad fisci instātiā iudicis officio nobili aliquādo partis, cōdictione ex lege. ibi. n. 32.
- Sequester non possidet pro se sed ius conseruat partib. ibi. n. 34.
- Sequestratio pro conseruatione iurium beneficiorum expeditur iudicis officio, & ab eo dependentia, cōmuni ordine tractantur. c. 15. n. 42. pag. 354.

T

- T**hesaurarius est ordinarius magistratus, post baiulum generalem. c. 4. n. 54. pag. 91.
- Talijs & collectis aliqua obseruāda, remissiue. c. 6. n. 42. p. 127.
- Temporalibus de rebus disponere absolute, non competit ecclesie sed principi seculari. c. 7. n. 41. pag. 150.
- Titulus realis quis dicatur. c. 9. n. 21. pag. 172.
- Temporalium bonorum occasione, tenentur ecclesiastici se presentare regi & prestare fidelitatem, antequam à vasallis sue prelaturæ accipiant homagium. c. 10. n. 1. pag. 180.

Tempo-

INDEX

- Temporalium rerum due sunt potestates, secularis & pontificia. c. 11. n. 2. p. 197.
- Territorium in cathalonia habent episcopi à comite Barcinonē. c. 11. n. 4. pag. 198. cum. n. seq.
- Territorium concedere Episcopis, non dicitur concedere, sed priuilegiare eorum iurisdictionem. ibi. n. 7. pag. 200.
- Temporalitatem respicientia non sunt de iurisdictione ecclesiastica. c. 11. n. 11. pag. 200.
- Titulus realis, in feudalibus & emphyteoticarijs, quis dicatur. c. 15. n. 10. pag. 343.
- Tabulæ in iudicio, etiam contra clericum seruaturs communis ipsarum causarum ordo. cap. 15. n. 21. pag. 347.
- V**aticani Cathalonie, qui sint. c. 1. n. 1. p. 5.
- Vaticani, quare dicantur. ibi. n. 2.
- Vaticani qua de causa & ad quem finem constituti fuerunt. ibi. n. 3.
- Vaticos, casus expressos tantum comprehendere. ibi. n. 6. p. 6.
- Vaticis deficientibus, qualiter sit iudicandum. ibi. n. 7.
- Vaticos ex legibus Gothijs. sumptos fuisse. ibi. n. 8. p. 7.
- Vaticos ab omnibus custodiendos esse. ibi. n. 11.
- Vaticos constituendo comitem voluisse requirere consensum terre & magnatum. ibi. n. 14.
- Vaticis cur dicti Barcinonæ. ibi. n. 18. p. 9.
- Vaticos non esse probandos. quia leges & constitutiones Cathalonie dicuntur licet secus in commemorationibus Petri Alberti. ibi. n. 19. p. 10.
- Vaticos dupliciter citari vel allegari. ibi. n. 20. p. 10.
- Vaticorum erat proprium volumen ante primam compilationem constitutionū. hodie vero tanquam antiquissimæ leges sunt distributi & positi sub congruis titulis, in initio cuiusq. tituli. c. 2. n. 1. p. 11.
- Vaticorum diuisio. ibi. n. 2. p. 12.
- Vaticus alium namq. quæ contineat. ibi. n. 3. & de vaticis comprehen-

INDEX

- Apprehendentibus regalias principis. ibi. n. 3.
Vasalli, Coloni, & censiti oppressi, qua actione & quomodo contra dominos agere possint de oppressione. c. 3. n. 29. p. 35.
& que iura habeat dominus in vasallos. ibi. n. 3.
Vasalli qualiter obedire debeant dominis conuocantibus, hoste & caualcatam; & de poena non sequentium. c. 3. n. 58. p. 52.
Vicarios post baiulos creatos fuisse & quare instituti fuerunt. c. 4. n. 16. p. 76.
Vicarię quando fuerunt distinctę, & causę baiulię sunt intra baiuliam, & vicarię intra vicariam tractandę. c. 4. n. 20. p. 77.
Vicarius olim de eodem Episcopatu constituebatur: hodie verõ est dispositum, quod non sit de eadem vicaria: creantur tamẽ vicarij sub nomine regentium. Sed an recte. c. 4. n. 26. p. 79.
Vicecancellarij officium, & aliqua in verbo Cancellarius.
Vicarij & baiuli in suis vicarijs & baiulijs sunt presidentes, remissive. c. 4. n. 56. p. 91.
Vectigal nouum in curijs imponi posse & impositum extingui, & de pluribus iuribus similis speciei. c. 6. n. 43. p. 127.
Vasallus quilibet tenetur dominũ iuuare. c. 8. n. 5. p. 157.
Vfus mali in Cathalonia redẽpti & ibi remissive de intestia, ex orchia, cucutia & alijs & thõrũ recognitione. c. 9. n. 17. p. 170.
Vfalli prælatorũ cõtribuunt in donatijs, & seruitijs, in maridagijs & coronagijs. c. 10. n. 11. p. 184.
Veritas est omnino sequenda: & in quolibet mandato superioris veritas tacita pro expressa habetur. c. 13. n. 42. p. 256.
Vaticorum regalias seruant clerici quia gaudent, ad suum modum illorum securitate. c. 14. n. 79. p. 306.

FINIS.

Barcinone, Ex Typographia Gabrielis Graells, & Geraldii
Dotil. Ano M.D.C.

~~21883~~

Н. 178844,

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

90. 76

84

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА